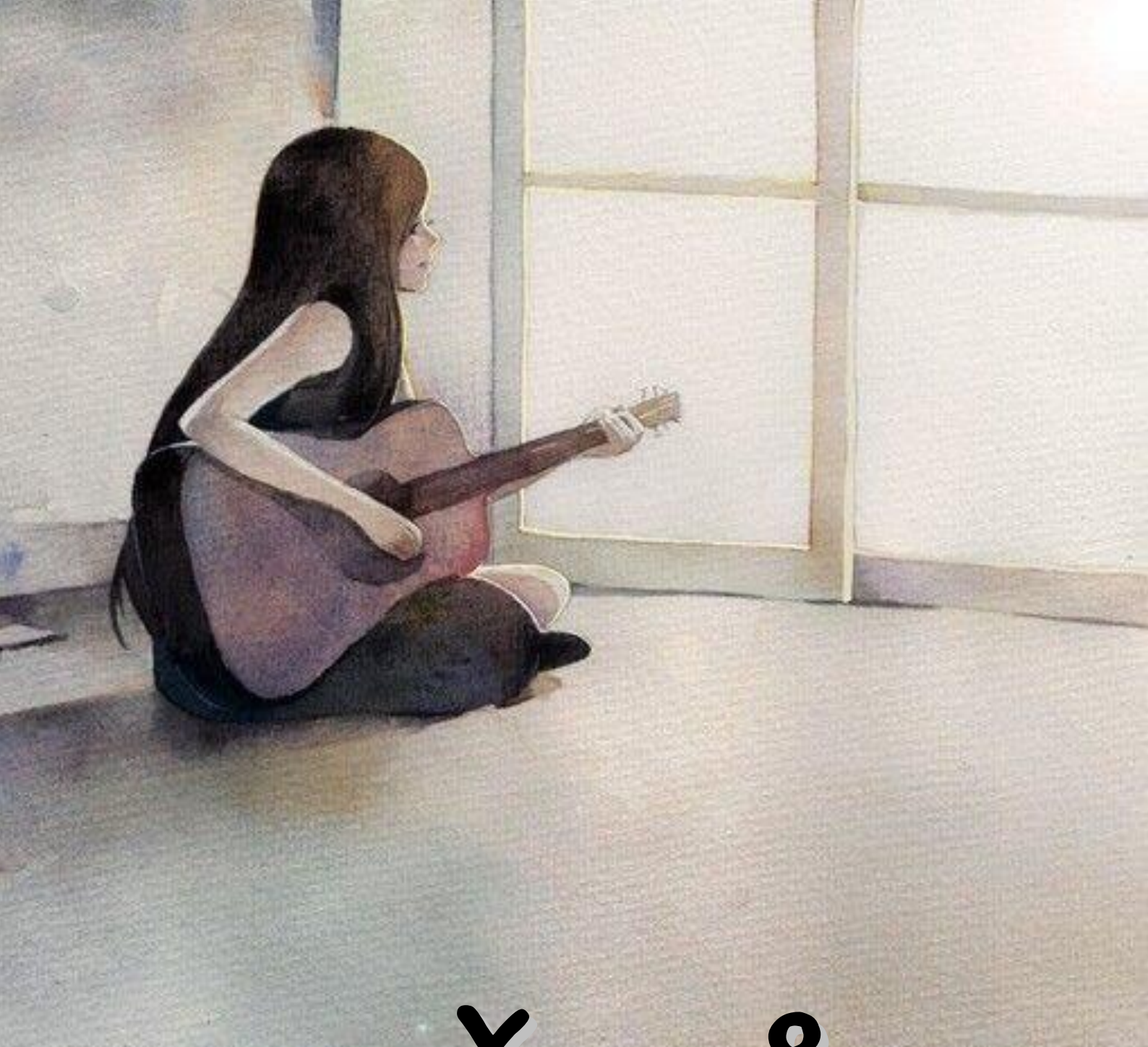

JEŽKŮV

e-zpěvník v 9.05

http://zpevniky.brenner.cz

Až ztichnou bílé skály

Franta Korda/Jenda Korda

Gmi Cmi Gmi
Děvčátko vím, že dnes je loučením,
D7 Gmi
do ráje krás už soumrak padá.
Cmi
Zklamán a sám v osady klín se vrátím,
Gmi D D7 G
dám v zapomnění snění večerům stříbrným.

G D#7 G D7 G
Až ztichnou bí-lé skály nad velkou peřejí, den zhasne tmou.
G D#7 G D7 G
Tam, kde jsme spolu stáli, tam srdce zaletí se vzpomínkou.
C G A7 D7
Snad pro sny spálené oči se zarosí, o štěstí vzdálené si zaprosí.
G D#7G D7 G C G
Až ztichnou bí-lé skály, ty budeš někde v dáli, už dávno spát.

Nesmíme znát, co život nám chtěl dát,
nesmíme mít, co duše pojí.
Snad zůstanou nám v srdci místa bílá,
ta duši chudou budou v osadě stále hřát.

Až ztichnou bílé skály...

Řeka hučí

Pedro Mucha

G C G D^7 G C G A^7 D^7
Řeka hučí v klínu rozervaných skal, vítr skučí, jak by se všemu jen smál,
Ami D^7 G Emi A^7 D^7 D$^+$ G C G A^7 D^7 D$^+$
peřej kánoí zmítá, v dívce dlouho již skrytá, mizí tíseň, když slyší jeho píseň:

G C D^7 G
Poplujem spolu tam dolů tou peřejí, snad se tvé srdéčko té dálky nebojí.
D^7 C G C G A^7 D^7
Tam v zátočině je naše chajda malá, skrytá před světem, jak sis přála.
G C D^7 G
Pohádku lesů přenesu do tvých očí a svět se s námi v té samotě zatočí.
G D^7 G^7 C G D^7 G
|: Řeka nám píseň bude hrát, že tebe, děvčátko, stále mám rád. :|

Měsíc, hvězdy na nebi jasně vzplály, proud jen šeptal, když před svou chatou stáli, šťasten byl ve své touze, tiskl, líbal ji dlouze, pak jí zpíval píseň, kterou rád míval.

Poplujem spolu tam dolů tou peřejí…

Bessie

Jarka Mottl

G **A7**
Než se, dívko, spolu rozejdeme, nač si máme lhát,
D7 **A7** **D7**
možná, že se víc už nesejdeme, pozdě budeš lkát.
G **A7**
Pohlédni, tam za těmi horami nechci býti sám,
G **Gmi** **A7** **D7**
řekni slovíčko jen, dřív než krásný náš sen zůstane vzpomínkám.

G **A7**
V dáli, tam kdesi za těmi lesy, v dáli, u řeky kout najdeme si,
D7 **A7** **D7**
až poplujem spolu peřejemi, snad tvé srdce lásku dopřeje mi.
G **A7**
V dáli, tam kdesi za těmi lesy v dáli, má krásná jediná Bessie,
G **C#°** **G** **A7** **D7** **G**
než se vznítí jitro zlaté chci ti svou lásku dát.

Přijdu dřív, než sluníčko zapadne, polibek si vzít,
snad tě, dívko, konečně napadne, máš-li se mnou jít.
Pohlédni, tam za těmi horami celý svět je náš,
tam ti lásku svou dám, kdybych odešel sám, zpátky mě zavoláš.

V dáli, tam kdesi za těmi lesy…

Rikatádo

Bob Hurikán

G **C#° D7**
Chlapci z Rikatáda ženou svoje stáda přes mexickou hrani--ci,
G
zem se silně třese, stromy padaj v lese, před pistolí míříci.
G7 C
V srdci nosí lásku, každý má svou krásku, pistol nízko u boku,
D7 **G** **D9** **G**
neznaj strachu z Estakáda, zpívají si do kroku.

G **D9**
Rikatádo jak tornádo, žene se širou stepí,
D7 **F#7** **Hmi** **D7**
koně řičí, chlapci křičí, štěstí se na ně lepí.
G **E** **Ami**
Rikatádo velmi rádo, mává sombrérem nad hlavou,
C#° Hmi Emi Ami **D7** **G**
Rikatádo jak tornádo, stále hýří náladou.

Z Rikatáda chlapci, prérie jsou dravci, když to v baru neklape,
sem tam pistol třeskne, falešnej hráč klesne, péra lítaj z kanape.
Při grogu, whisky, džinu, mají z toho psinu, šťouchají se do břicha,
a pak celé Rikatádo zpívá píseň do ticha.

Rikatádo jak tornádo, žene se širou stepí…

Zlatokop Tom

Ruda Harnisch

G **C#° D7**
Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat, že má se něco stát,
G
a že byl kluk jak jedle, tak rozhodnul se hnedle a odjel na západ.
C **G** **A** **D7**
Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu,
G **A7** **D7**
mimoto prut a červy, do torny dal konzervy a jel zlato vyhledat.

G **A7**
Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,
D7 **G** **C** **G**
vždyť ty mi stojíš za to život pro tě dát
C **G**
Přes tebe zlato mé není,
A7 **D7**
jen ty jsi to moje potě potě potěšení:
G **A7** **D7** **G**
Zkrátka a dobře: ty jsi to moje zlato, zlato kočičí.

Říkal, že je zlatokop o zlato však nazakop, neznal jak vypadá,
když marně dlouho kopal, tak dostal na to dopal, přešla ho nálada.
Sebral si svoji kytaru, dal si nalejt whisky, brandy v baru
a za poslední nuget svý holce koupil puget a přitom jí zazpíval:

Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád…

Děvče na neděli

Jarka Mottl

D E^7 A^7 D C° Emi A^7
Bloudit světem bez děvčete, žít ve stanu sám, to abys měl nervy jako drát.
D E^7 A^7
Pak se divit nemůžete, že si asi dám do nedělních novin inzerát:

D Hmi Emi A^7 D Hmi Emi A^7
Hledám děvče na neděli, aby mi kamarádi záviděli,
D Hmi Emi A^7 D Hmi Emi A^7
aby si nemysleli, že jsem samotář. To tedy ne!
D Hmi Emi A^7 D Hmi Emi A^7
Rozhlížím se v jednom kuse, dokonce ve vlaku i v autobuse,
D Hmi Emi A^7 D G D
den ke dni počítám a trhám kalendář.
D^7 G
Až najdu tu pravou z vlastního popudu,
E^7 A^7
ať snědou, či plavou, tyhle detaily už svěřím osudu.
D Hmi Emi A^7 D Hmi Emi A^7
Hledám štěstí kolem sebe, chtěl bych mít pod širákem kousek nebe,
D Hmi Emi A^7 D G D
já už tu poustevníka dělat nebudu.

Potkal jsem ji na Sázavě, kývla na pozdrav, v jejích očích jsem se utopil.
Měla husí brko v hlavě, učiněná squaw, tak jsem ji svý srdce vyklopil.

Hledám děvče na neděli…

Návrat

Scarabeus

Dmi G C C

Dmi C Dmi C
Co vlaků zazní denně starou roklí, co vlaků nese cizí lidi dál
Dmi C Dmi G
a my tu s bráchou stojíme jak zmoklí, už za pár minut táta zamává.

A tak tiše sbírám síly pro svůj úsměv, ten rok, co táta se štěstím si hrál,
byl pro nás trochu hořký písně nápěv a my doufali, že vrátí se jak král.

F C F C
Falešná však byla karta, táto a křivej parťák, co ti ji namíchal,
F C F Fmi C
je smutnej train a na peróně bláto, vstříc ti jdem jen já s bráchou.

Tak netrap se, že svět ti dal jen vrásky a nezoufej, žes nedokázal víc,
že nevyšly ti zatím všechny sázky, to pro tvý kluky neznamená nic.

Vem čert ty vlaky, nech je plavat, táto, jsi doma, kde tě každej dobře zná,
ta cesta nikdy nebude stát za to a tady tě má brácha rád i já.

Falešná však byla karta, táto…
+ |: vstříc ti jdem jen já s bráchou :|

Zlato severu

Scarabeus

|: E H^7 E :|

E H^7 E

Žili byli kdysi dva tvrdí hoši jak žula,

E E^7

tuhým žili životem bez kytiček za plotem.

A E

Jenom jednou jede vlak tu tů dap rum nám dej,

E H^7 E |: E H^7 E :|

nesmí ujet jenom tak život to je těžkej vlak.

Tohle hoši věděli proto každou neděli,
kupovali noviny sledovali hodiny.

Jenom jednou jede vlak…

mezihra sloka + refrén

Oklahoma Evening Post o zlatě napíše dost,
a tak hoši zbalili, na Yukon se vydali.

Jenom jednou jede vlak…

|: Rum nám dávej, rum nám dej, rum nám dávej, rum nám dej. :|

mezihra refrén

Greenhorni jak se sbírky zapomněli na sirky,
tak ze zlatý horečky zbyli jen dva hrobečky.

Jenom jednou jede vlak…

Patrick a koleje

autor neznámý

Emi **G**
Sta mil jdou koleje prérií, jak stříbrný šíp míří dál,
Emi **H^7** **Emi**
tam Patrick se tenkrát najmout dal a dřel se s touhle dráhou.

Emi **G**
Den co den jó heja hou, den co den jó heja hou,
Emi **H^7** **Emi**
den co den jó heja hou, on dřel se s touhle dráhou.

On | rval se statečně s přírodou i s šéfem kvůli vejplatě,
měl vzdor ve tváři vousaté, když dřel se s touhle dráhou.

Den co den jó heja hou…

Kdo | vůbec ještě dnes může znát, co tenhle úsek útrap stál,
když Patrick se tenkrát najmout dal a dřel se s touhle dráhou.

Den co den jó heja hou…

Táhlo už tenkrát k poledni, když položil pražec poslední,
a pak svou duši vypustil, když dřel se s touhle dráhou.

Den co den jó heja hou…

Šilhavý mariňák

Settleři

orig. kapo 3.p.

Ami E7 Dmi Ami
Stařičký kapitán, kterému whiska, jak slzy kapala na vousiska,
E7 Ami C° E7
dovedl vyprávět baladu, s kterou vždy udělal náladu.
Ami E7 Dmi Ami
Hromoval, zaklel, z hluboka vydech, než začal povídat podivný příběh,
E7 Ami E H7 E7
o tanci, který hned všem nohy zvedal a snadno každého rozkolébal.

A F#7
On mariňák byl šilhavý, měl nohy do ó, krok houpavý
Hmi Dmi E Hmi E E7
a ona byla výstavní, ukázka krčmy přístavní.
A F#7
Ti dva, když pospolu, courali po molu,
Hmi Dmi A F A
tu zůstal každý stát a musel se podívat.
C# F#mi
|: A jak tak chvíli koukal už sám se v bocích houpal,
H7 E Hmi E E7
jak když má krindapána kymácející palubu pod nohama.
A F#7
A tak z té záliby vyšel swing - tanec bez chyby
H7 Dmi A F A
a první dal mu vznik opilý námořník. :|

Profesor taneční, který to viděl, vykulil oči a sám se styděl,
vždyť ten rytmus, který notoval, jak by mu docela učaroval.
Vzal si je s sebou, bylo to snadné, vždyť soudek rumu je lákadlo vnadné,
a když svým známým to zatancoval, pak baladu původní vypravoval.

On mariňák byl šilhavý, měl nohy do ó, krok houpavý…

Montgomery

G C Ami D^7 G D^7
Déšť ti holka smáčel vlasy, z tvých očí zbyl prázdnej kruh,
G C Ami D^7 G D^7
kde je zbytek tvojí krásy, to ví dneska jenom Bůh.

Z celé jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony déšť ti smejvá ze rtů růž.

Tam na kopci v prachu cesty leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty, ale ruka leží dál.

Z celé jižní eskadrony...

Tvář má zšedivělou strachem, zbylo v ní pár těžkých chvil,
proužek krve stéká prachem, déšť mu slepil vlas jak jíl.

Z celé jižní eskadrony...

Déšť ti šeptá jeho jméno, šeptá ho i listoví,
lásku měl rád, víc než život, to ti nikdy nepoví.

Z celé jižní eskadrony...

Pampelišky

Duo červánek

A **E**
Hora skrývá slunce pod klobouk,
A **E**
z oblaků do pampelišek fouk.
E7 **A** **A7** **D**
|: Jak zlaté kvítí jasné hvězdy jsou,
Dmi **A** **E** **A**
snad až k tobě moje drahá dolétnou. :|

Z oblaků až k tobě doletí,
podle nich budeš mít děti tři
|: Ty budou krásné tak, jako jsi ty,
dobrou noc, má drahá, tak už spi. :|

Kouzelná je řeka na horách,
po ní plul jsem, jako v mátohách.
|: Tys byla krásná, první laska má,
mně se zdá, že se na mě z nebe usmíváš. :|

Tichá piseň nese se nocí
ostrejch hochů toulavejch srdcí.
|: Umlkly banja, ztichly kytary,
sbohem bud, mé krásné děvče z Montany .:|

Tam v kolíbce malý hošík spí,
přemýšlím, o čem tak asi sní.
|: Zdědil mou hůl a tornu toulavou,
půjde tam, kde pampelišky zlaté jsou. :|

Buráky

KTO

G C G
Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války ,
G A7 D7
na polích místo bavlny teď rostou bodláky.
G C G
Ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
G D7 G
jak válej se tu v trávě a louskaj buráky.

G C G
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
G A7 D7
je lepší doma sedět a louskat buráky.
G C G
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
G D7 G
je lepší doma sedět a louskat buráky.

Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!"
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

Hej hou, hej hou, nač chodit do války…

Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
když se zeptaj: "Hrdino, cos dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

Hej hou, hej hou, nač chodit do války…

Zrádný banjo

KTO

C **G7**
Slunce pálí jak ďas a za krátkej čas vzdáš hold suchej švestce,
C
sem, do žáru skal, psa bys nevyhnal a tím spíš žádný jezdce.
F
Ptáci ani píp, i čtvernohej můj džíp trávu nechce žrát
C
a než | bych tu usnul nudou, i když vím, že trable budou,
G7 **C** **F** **F**
tak mně nezbejvá, než polku hrát.

F **C7**
Zas to zrádný banjo ve svejch rukách mám,
F
zas to zrádný banjo šátkem utírám,
B
do dlaní mě pálí tenhle hromskej krám,
F **C7** **F** **F#** **G**
radši bych ho vzal a do bazaru dal, jenže pak bych tu zůstal sám.

Slunce | pálí si dál jako horkej tál, v prstech praskaj klouby,
je-li pondělí nebo snad úterý, jó, po tom je mně houby,
kojot hledá tůň, i vestoje můj kůň klidně zůstal spát,
a než | bych tu usnul nudou, i když vím, že trable budou,
tak mně nezbejvá, než polku hrát.

Zas to zrádný banjo…

mezihra refrén

B **F** **C7** **F**
+ radši bych ho vzal a do bazaru dal, jenže pak bych tu zůstal sám.

Hospůdka

anonym

D D D D
D A^7
Tam na konci města hospodu najdeš,
D
když máš velkou žízeň, pak si tam zajdeš.
D D^7 G
Je to na zastávce blízko osady a
G D A^7 D D^7
dáš si nalejt hektolitr píva i když jseš bez nálady cá-rá-ra,
G D A^7 D D^7 G G
dáš si nalejt hektolitr píva i když jseš bez nálady.

G C G D^7
Hospůdko, hospůdko malá, hospůdko začouzená,
G
ty jsi mi mé mládí vzala, bylas mi přisouzená,
G C G G^7 C
půlnoc, když ponocnej píská, poslední pívo si dám,
C G D^7 G G^7
pak se mi, hospůdko, víc už nezastýská, i když jsem na světě sám cá-rá-ra,
C G D^7 G A^7
pak se mi, hospůdko, nikdy nezastýská, i když jsem na světě sám.

Když máš velkou žízeň, když tě mrzí svět,
nejraději bys utek a nevrátil se zpět,
do hospody zajde, pívo nalejt dáš,
do kouta si s kamarády sedneš, písničku si zazpíváš cá-rá-ra…

Hospůdko, hospůdko malá…

Dokud budem žíti bude každej znát,
dobré pívo píti a holky milovat,
stačí džbánek píva s bílou čepicí,
potom ať se celá parta dívá, že jdu domů s vopicí cá-rá-ra…

Hospůdko, hospůdko malá…

Dědečkovy hodiny

Taxmeni

G D G C G D G
V naší malé kuchyni tloukly staré hodiny dlouhých devadesát let na stěně
D G C G D G
a můj děda řadu let vstával ráno přesně v pět, sám je natahoval každodenně.
C G A7 D
Byly koupeny v den, kdy byl děda narozen, vždycky rád poslouchal jejich hlas,
G D G C G D G
život se dal v let a devadesát let je jen krátký čas.

C G C G
Kráčely rok za rokem - dědečkovým životem -
D G C G D G
jednou ráno zůstal spát, život má svůj pevný řád, to snad zná každý z nás.

Napřed kluk, za pár let statný muž a potom kmet: černý vlas, ctihodné šediny,
člověk stárne, je to tak, život jede jako vlak, ať ho ženou roky nebo vteřiny.
Přitom rok od roku tikaly mu do kroku, hodiny, které měl tolik rád,
život se dal v let, za devadesát let náhle zůstal stát.

Kráčely rok za rokem...

mezihra (sloka)

Po té noci ledové přišlo jitro zářivé, domem zní zase pláč dítěte,
to náš nový syn způsobem obvyklým, říká nám, že je rád na světě.
V naši malé kuchyni visí nové hodiny, místo těch, které jsou teď ve smetí,
začaly, tik-tak, vesele počítat nové století.

Budou kráčet rok za rokem - celým naším životem -
a svým hlasem budou nás varovat, co umí čas, když se rozletí.

Rychlejší koně

Dělová koule

G C G
Byl to starej kovboj a měl ošlehanou tvář
G C G
a na dně kufru vylepenej Playboy kalendář,
C G Emi
já potkal jsem ho v Denveru, za celej bar to táh,
G D G
řek: Sedni si sem, nemusíš mít strach.

Poručil mně whisky a já řek, že mám hlad,
von řek – dej si biftek, jestli ho máš rád,
a když jsem se ho zeptal co by od života chtěl,
tak usmál se a říká abych měl.

G C D G
|: Rychlejší koně, mladší ženský, starší whisky a víc peněz. :|

Řek jsem mu že nevidím smysl života,
ve votevřený láhvi z který whisky klokotá,
že mu kašlu na koně, na ženský na whisky,
že chci jen hrát a kašlat na zisky.

Řek jsem mu že jsem zpěvák, že chci vod života víc
a proti každý špíně táhnout s fanglí do ulic,
že chci mít rovnou páteř a ne dvojitou tvář,
von se ušklíb a říká – jseš lhář… *Chceš stejně jako já:*

Rychlejší koně…

Už hezkejch pár let uteklo od těch zlatejch dob
a já díky těm svejm názorům teď marně sháním džob,
už dávno nejsem to co dřív, znám bídu, fízly, strach,
a ideály čas do hajzlu splách.

Zůstal jsem kde jsem byl a roky pořád jdou,
já nenahrávám desky a v TV nemám show,
když se mně někdo zeptá co bych od života chtěl,
tak vidím, že ten kovboj pravdu měl.

|: Rychlejší koně… :| **fade out**

Aljaška

Mustangové

G C G
Když jaro na Aljašku zavítá k nám,
G A D
hromadu zlata já za zimu mám,
G C G
šampaňský víno si do srubu dám,
G C G
když jaro na Aljašku zavítá k nám.

S dívenkou krásnou budu tam žít,
čeká na jihu a chci si ji vzít,
mosaznou postel jí objednám,
když jaro na Aljašku zavítá k nám.

mezihra (sloka)

Z těch velkejch plánů nezbylo nic,
já dva roky čekal a měl jsem snad víc,
teď už je vdaná a co z toho mám,
když jaro na Aljašku zavítá k nám.

Nač věšet hlavu: nedá se žít,
šampaňský víno tu sám budu pít,
s partnery svými tu zůstanu sám,
když jaro na Aljašku zavítá k nám.

mezihra (sloka)

Když jaro na Aljašku zavítá k nám…

Pole s Bavlnou

Rangers

C **C7** **F** **C**
Pane můj, co na nebi je tvůj dům, má máma můj život dala katům,
C **G7**
katům mým v polích s bavlnou,
C **C7** **F** **C**
pane můj, co na nebi je tvůj dům, má máma můj život dala katům,
C **G7** **C** **F C**
katům mým v polích s bavlnou.

C7 **F** **C**
Den za dnem kůže zná bič katů, vidíš jen černý záda bratrů,
G7 **C** **C7**
jak tam dřou v polích s bavlnou, to, co znáš ty v Lousianě,
F **C** **G7** **C F C**
černý záda znaj i v Texacaně, i tam jsou v polích s bavlnou.

|: Já vím, brzy musí přijít soud, černý záda práva na něm vyhrajou,
boží soud v polích s bavlnou. :|

Den za dnem kůže zná bič katů…

|: Chtěl bych jít na potem vlhký lány, tak řekni, Pane můj, černý zvoň hrany,
katům mým v polích s bavlnou. :|

Den za dnem kůže zná bič katů…

|: Dnes měj, Pane, co v nebi je tvůj dům, mou duši, když život patří katům,
katům mým v polích s bavlnou. :|

Toulavej

Vojta Kiďák Tomáško

Ami G Ami E
Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
Ami G F Ami
ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.

Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

F G C
Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,
F G F G Ami
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem zapomněl hrát, zapomněl hrát.

Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.

Každej měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

Sobotní ráno mě neuvidí…

Vím, že jednou někdo přijde, tiše písknе: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou, řeknou: vítej, Toulavej.

Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabolej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.

Sobotní ráno nám poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
Ami G F Ami
ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.

Blátivá cesta

Pacifik

C Emi F C
Blátivou, blátivou cestou dál nechceš jít,
F C Emi
kde jen máš tu touhu bláznivou,
Dmi G C
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.

Ami G Ami C G C
A tak se koukáš jak si kolem hrajou děti, na slunci kotě usíná
F G C Ami D^7 G^7
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti, život prej stále začíná.

Z města tě vyhánějí ocelový stíny, jak dříve šel bys asi rád,
z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny, čas letí, je to ale znát.

|: Blátivou, blátivou … :|

Na poli pokoseným přepočítáš snopy, do trávy hlavu položíš,
zdá se ti o holkách co vždycky oči klopí, po jiným ani netoužíš.

Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka, nad jezem kolébá se prám,
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká a přesto necítíš se sám.

|: Blátivou, blátivou … :|

Mississippi blues

Pacifik

Ami Dmi Ami G Ami
Říkali mu Charlie a jako malej kluk, kalhoty si o plot potrhal.
Dmi Ami G Ami
Říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk, na plácku rád košíkovou hrál.
C F Dmi E
Křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů, až mu jednou ze tmy řekly konec je tvejch dnů,
Ami Dmi Ami G Ami
někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl, nikdo neplakal a nikdo neprosil.

C Ami F G C
Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud
Ami F G C Ami
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout

Říkali mu Charlie a jako každej kluk na trubku chtěl ve smokingu hrát
v kapse nosil kudlu a knoflíkovej pluk, uměl se i policajtům smát
odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít, který věci jinejm patří a co sám může mít
že si do něj někdo střelí jak do hejna hus, netušil a nyní řeka zpívá blues

Mississippi, Mississippi...

Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues, ve kterým mu táta sbohem dal
chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus, jako Ježíš na Golgotě stál
nepochopí jeho oči, jak se může stát, jeden že má ležet v blátě, druhej klidně spát
jeho blues se naposledy řekou rozletí, kdo vyléčí rány, smaže prokletí

|: Mississippi, Mississippi... :|

Orinoko

Pacifik

Emi G Emi
Orinoko, kde leží je stará zem,
H7 Emi
modly bohů v pralesích už čekají,
H7 Emi
stromy staleté ty písně šeptají,
H7 Emi
řekou vzhůru v proudu dech se zatají,
H7 Emi
každá míle, každý den je nadějí.

D7 G Emi Ami Emi
Až ráno Orinoko rozezpívá a žár sluneční smyje noci chlad,
D7 G Emi Ami Emi
jen stín pralesa orchideje skrývá a čas je znovu na cestu se dát.
C Ami H7 Emi
Můj člun pokřik ptáků doprovází, vstříc tam, kde v dáli naleznu svůj cíl.

Orinoko, k tvým pramenům míří člun,
tam, kde kolem ohně posvátný je kruh,
stezky v pralesích ochrání dobrý duch,
šípem vystřeleným pozdraví tě druh,
země podá čisté vody svěží vzduch.

Až ráno Orinoko rozezpívá…

Tulácký blues

Pacifik

G C^7 G
Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
C^7 G
zpívat si blues, jít s hejnem černejch vran,
C^7 G F$^\#$ F E
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy po-čí-tat,
A^7 D^7
sám sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.

Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrat i pít a po přístavech starý songy hrát.

Zpocený blues sedřenejch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejch vrat,
opilej smích i dětskej pláč a v putykách se prát,
to všechno mý, to tmavomodrý, blues mi bude hrát.

mezihra (sloka)

Všude je blues, můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a olověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejch prošlapanejch mil,
jít tisíc dnů pro malej kousek teplejch, slunnejch chvil.

Až zazvoní mi hrana budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

Stín na kolejích

Pacifik

| Dmi . . . | E7 . . . | Dmi . . . | E7 . . . |

Dmi E7
Vlak se řítí, světla svítí mlhou, černou tmou,
Dmi E7 A7
někdo zvednul návěstí, šraňkama nejde hnout,
Dmi E7
v kupé v třetím vagónu si sednul teď můj stín,
Dmi A7 Dmi
přímo, lásko, vedle tebe, co teď bude s ním.

Dmi /C B A Dmi /C B A Dmi Gmi Ami Dmi
Stát, stát, na kolejích totiž leží místo mě dneska můj stín.

Nádražáckou uniformu teď na sebe dám,
všechny zvuky týhle trati zapomenout mám,
s rozsvícenou lucernou vybíhám z domku ven,
dejchám, běžím po kolejích, vlak se řítí sem.

Stát, stát,...

Gmi Ami Dmi C Dmi
Jak pelyněk láska zhořkla mi, chutnala jak na jazyku blín,
Gmi Ami Dmi E7 A7
žádnou lítost jsi neznala, tak proč bys litovala stín.
Dmi Gmi A7 Dmi Gmi A7
Záchrannou brz-dou jsi neu--měla hnout,
Dmi Gmi A7 Dmi Gmi A7
já blázen do tvých o----čí jsem korábem chtěl plout,
Dmi Ami B F Gmi E7 A7
jenže to nebyl přístav, ale moře bouřlivé, nakonec můj stín k tomu řekl své.

mezihra sloka

Stát, stát,...

Jak pelyněk láska zhořkla mi…

Probouzím se z toho šoku, na čele mám pot,
vstávám, koukám do zahrady, kdo přelejzá plot,
schoval se mi mezi dříví kousek za kůlnou,
podobal se mýmu stínu, který bloudí tmou.

Stát, stát... + na kolejích totiž leží místo mě dneska můj stín.

Stopy sešlapanejch bot

Pacifik

Emi Hmi Emi
V kapsách nemaj prachy, na vlak nemaj lístky,
G Ami H^7
nad sebou jen mraky, z toho žádný zisky,
Emi Ami
propocený bundy khaki, ešus černej jako tér,
Emi C Hmi Emi
nikdo není žádnej frajer, každej hraje fér.

Maskovací celty, tele z první války,
trochu starý melty, před vočima dálky,
sešlapaný vzorky kanad, který prošly bláto, sníh,
v tornách něco ze vzpomínek, co hoří jak líh.

Ami D^7 G Emi
Stopy sešlapanejch bot, nože ulomenej hrot,
Ami D^7 C H^7
v dlaních nesou dálku k nám, na mundůrech rosu chladnejch rán,
C D G
oklikou jdou kolem měst,
$C^{\#\circ}$ H^7
znají všechny písně prašnejch dlouhejch cest.

Mají rádi volnost nespoutanejch ptáků,
taky rachot pražců, skřípění kol vlaků,
semafor, pak dlouhej tunel, šraňky dolů spuštěný,
kytary zní po vagónech ze skal ozvěny.

Z unavenejch tváří svítí oči vlídný,
na vzdor kalendáři můžeš zůstat klidný,
bez mapy i bez kompasu najdeš vždycky cestu zpět,
i pár starejch kamarádů, co mají z vandrů svět.

Stopy sešlapanejch bot...

Už koně mě vítaj

Pacifik

kapo 4.p.

pískání

| C . . | C . . | Ami . . | Ami . . || C . . | C . . | G^7 . . ||C . . | C . . | C . . | C . . |

C Ami C Ami Ami
Už koně mě vítaj a voči maj hnědý a na pozdrav chtěli by z ruky mi žrát
C Ami C Ami Ami
a psi řvou jak diví a já už mám pocit jak kdybych ty koně zas vopravdu krad.

Dmi Emi Ami Dmi Emi Ami Ami
Už zase jsem doma a všechno je stejný, jen kalhoty škrtěj, jak v base jsem ztloust
Dmi Emi Ami Dmi Emi Ami Ami
a vopice šklebí se ze dveří báru, jsem šťastnej a čilej jak na jaře chroust.

pískání

| C . . | C . . | Ami . . | Ami . . || C . . | C . . | G^7 . . ||C . . | C . . | C . . | C . . |

Už zase jsem doma a všechno je stejný, jen rezatý Molly se rozsypal chlív
a přibylo dětí a ubylo voken a plešatej barman je holej jak dřív.

Moje Mary je pořád ta hubatá zmije a pod voknem pořád jí roste ten kmín
a pod velkým stromem tam na cestě za vsí je pořád ten velkej a placatej stín.

pískání

| C . . | C . . | Ami . . | Ami . . || C . . | C . . | G^7 . . ||C . . | C . . | C . . | C . . |

Jen jedno je divný: proč počítaj husy, když náhodou zastavím unavenej,
dyť zvyk v našem kraji je z lapáku vodcházet s centíkem v kapse a nasycenej.

Prostě vracím se domů a domov mě zdraví a všichni mi po našem naznačujou,
že rok už je v pekle, a že vo mě vědí, a že si mě proklatě pamatujou.

pískání

| C . . | C . . | Ami . . | Ami . . || C . . | C . . | G^7 . . ||C . . | C . . | C . . | C . . |

Už koně mě vítaj a voči maj hnědý…

Už zase jsem doma a všechno je pěkný, jen kalhoty škrtěj, jak v base jsem ztloust
a vopice šklebí se ze dveří báru, jsem šťastnej a čilej jak na jaře chroust.

pískání

|: C . . | C . . | Ami . . | Ami . . || C . . | C . . | G^7 . . ||C . . | C . . | C . . | C . . :|

Velrybářská výprava

Pacifik

G C D7 G
Jednou plác mě přes rameno Johny zvanej Knecht:
Emi Ami D7 G
Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!"
G C D7 G
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
Emi Ami D7 G
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

G C D7 G
|: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se
Emi Ami D7 G
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože :|

Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce.
Vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

|: Výprava velrybářská kolem Grónska… :|

Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz.
Na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

|: Výprava velrybářská kolem Grónska… :|

Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

|: Výprava velrybářská kolem Grónska… :|

Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi:
Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet, *chachacha*
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

|: Výprava velrybářská kolem Grónska… :|

Blízko Little Big Horn

Greenhorns

Dmi
Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Gmi
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Dmi **Gmi**
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,
Dmi **D**
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

D **A7**
Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
D
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
D7 **G**
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
A7 **D** **Dmi**
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií,
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen…

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen…

Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen… (…neposlouchal…)

Blues folsomské věznice

Greenhorns

G
Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver
G7
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
C **G**
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
D7 **G**
a máma mi říkala:"Nehraj si s tou pistolí!"

Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

Jenže udělat banku, to není žádnej žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít jsem jak čert
a místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues,
pravdu měla máma, radila: Nechoď s tou holkou!
A taky mi říkala: Nehraj si s tou pistolkou!

Blues hvízdavýho vlaku

Greenhorns

C G C
Jó dleí, dleí, dleí.
C C7
Poslouchej, jak ve stráni ozvěna šum kotle odráží,
F C
poslouchej, jak ve stráni ozvěna šum kotle odráží,
G C C C C7 C7 C
až uslyšíš hvízdání, to můj vlak jede do nádraží. hiíííííí, hiíííííí, hiíííííí

C C7
Jen mou rakev klidně víkem zandávej.
F C
Jen mou rakev klidně víkem zandávej,
G C C G C
kdo však dál teď bude řídit můj vlak hvízdavej? Jó dleí, dleí, dleí.

|: Už je dvanáct nula pět, za pět minut má vyjet můj vlak, :|
kdo ho spustí ale vpřed, když já musím ležet naznak? hiíííííí, hiíííííí, hiíííííí

Jen mou rakev klidně na vůz nandavej…

|: Dejte pryč ty věnce a strhejte ten černej flór, :|
musím vyjet přece, zelenej mám semafor. hiíííííí, hiíííííí, hiíííííí

Jó dleí, dleí, dleí.

Cizinec

Greenhorns

Ami Dmi Ami Dmi Ami E Ami
Na kraji pouště sluncem spálený stojí naše malý město dřevěný.
Ami Dmi Ami Dmi Ami E Ami
Jednoho dne, právě čas oběda byl, se na kraji města jezdec objevil.

Měl černý sombrero, na něm bílej prach, pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach.
Místo cigarety měl v ústech růži, na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.

F G F C
Tu jeho tvář, tu každej z nás poznal, na každým nároží zatykač vlál,
Dmi Ami E Ami
na něm cifra, za kterou by sis žil, a přece nikdo z nás nevystřelil.

Pomalu projížděl hlavní ulicí, město bylo tichý jak město spící.
Před saloonem zastavil a z koně slez, jeho stín šel za ním a za stínem děs.

I zábava u baru prudce zvadla, když vešel dovnitř s tváří u zrcadla.
Objednal si pití a v místnostech těch, každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

Tu jeho tvář, tu každej z nás poznal…

On jenom se usmál a dopil svůj drink, mexickým dolarem o barpult cink.
Pak ke koni došel krokem pomalým a za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

Tu jeho tvář, tu každej z nás poznal…

Divnej smích

Greenhorns

G
Každej svoje dveře s hrůzou zamyká, vap ta dap, tap ta dap,
C
když slyší, jak z kopců do údolí proniká, vap ta dap, tap ta dap,
D **C**
ten Jackův smích, ten divnej řev, při kterým v žilách tuhne krev,
G
divnej smích, krutej smích.

G C D G | G C D G
Uauaá…

Mnohej honák s kulkou v zádech z koně slít, vap ta dap, tap ta dap,
aniž tušil, že zas pastvinama bude znít, vap ta dap, tap ta dap,
ten Jackův smích, ten divnej řev …

Uauaá…

Tak už Jacka chytli, bude konec potíží, vap ta dap, tap ta dap,
do noci však vříská z okna za mříží, vap ta dap, tap ta dap,
ten Jackův smích, ten divnej řev …

Uauaá…

Z větví borovice visí ztuhlej Jack, vap ta dap, tap ta dap,
nebude už více pastvinama znít ten skřek, vap ta dap, tap ta dap,
ten Jackův smích, ten divnej řev …

Uauaá…

Když však někdy vlci vyjou na měsíc, hoúoúoúoúoúúúú,
ozývá se z kopců, kde stojí pár borovic, vap ta dap, tap ta dap,
ten Jackův smích, ten divnej řev …

Uauaá…

Drnová chajda

Greenhorns

G C G
Já tu na svým dílci, celkem vzato, bídnej život mám,
G D
a tak vypadám dost divně, pámbu ví,
G C G
myši začnou rejdit kolem, sotva večer usínám
G D G G^7
na mým dílci v starý chajdě drnový.

C G
Dveře mají panty z kůže, vokna nejsou zasklený,
G D
kolem kojoti se plíží hladoví,
G C G
dovnitř vánice mi věje dírou v střeše prkenný
G D G
na mým dílci v starý chajdě drnový.

Když jsem z domova tam na východě vyšel zbohatnout,
zkusit jestli potkám štěstí, kdopak ví,
sotva napadlo mě tenkrát, že kdy potkám tenhle kout
na mým dílci v starý chajdě drnový.

Dveře mají panty z kůže, vokna nejsou zasklený…

Přesto rád bych, aby se tu našla dívka laskavá,
jejíž soucit mě z tý bryndy vyloví,
jak bych žehnal tomu andělu, že život uznává,
na mým dílci v starý chajdě drnový.

Dveře mají panty z kůže, vokna nejsou zasklený…

Hardy

Greenhorns

G **C**
Jó, vo poslední pranici měl Hardy mušku zlou
D **G**
a teď ho k Fordu vedou a čtyři na něj jsou.
G **C**
To když si na něj vyšláp sám policejní šéf,
D **G**
nechtěl, aby znovu tekla krev.

D **G** **D** **G**
A teď mu zní, poslední, zvonění, jó, pohřební.
G **C**
V okolí se každej bál, koho sejme Hardy dál,
D **G**
marně za ním oddíl vojska hnal.

Ten Hardy prostě neuměl bez pistole žít,
teď v pekle si dá nalejt a tam se cejtí líp,
jeho stín se plouží v noci častokrát
tam, kde musel Hardy hlavu do oprátky dát.

A teď mu zní, poslední…

Jesse James

Greenhorns

G C G D^7
Jesse James chlapík byl, hodně lidí odpravil, vlaky přepadával rád,
G C G D^7 G
boháčům uměl brát, chudákům dával zas, přál bych vám, abyste ho mohli znát.

C G D^7
Jó Jesse ženu svou tady nechal ubohou a tři děcka, říkám vám,
G C G D^7 G
ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí, já vím tenkrát v noci prásk ho sám.

Jednou vám byla noc,měsíc tenkrát svítil moc, když tu vláček zůstal stát,
kdekdo ví, že ten vlak přepad James kabrňák, Jesse sám se svým bráchou akorát.

Jó Jesse ženu svou tady nechal ubohou…

Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah a on vám Jesse Jamese odpraví.

Jó Jesse ženu svou tady nechal ubohou…

John Hardy

Greenhorns

G
John Hardy, to byl malej chudinka,
Emi G
měl za pasem pár bouchaček.
G
V západním pohraničí chlapa voddělal,
Emi G D G
chtěl utýct bez voplejtaček, chtěl utýct bez voplejtaček.

John Hardy nad karetním stolkem stál
a do hry nechtělo se mu.
Nahnědlá holka dolar na stůl hodila:
|: "Rozdejte taky Hardymu!" :|

John Hardy čtyři karty vytáhnul
a Číňan sebral jenom dvě.
John vytáh moc, tak Číňan shrábnul bank
|: a John mu pomoh do rakve :|

Chtěl chytit John vlak směrem na východ,
ve tmě si ale spletl trať.
Najednou cítí ruku šerifa:
|: "Já musím želízka ti dát!" :|

Přivedli Johna pod šibenici
a zbejvala jen chvilička.
Já zaslech' jeho slova poslední:
|: "Pravdu má jenom bouchačka! " :|**3x**

Když náš táta hrál

Greenhorns

G
Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
C **G**
scházeli se farmáři tam u nás v přízemí.
G
Mezi nima můj táta u piva sedával
D **G**
a tu svoji nejmilejší hrál.

|: C . . . |G . . . |D . . . | G . . . :|

Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět.
Kdybych si ale ve světě moh ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.

|: C . . . |G . . . |D . . . | G . . . :|

Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebral za plotem.
A když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

|: C . . . |G . . . |D . . . | G . . . :|

To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi.
Jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

|: C . . . |G . . . |D . . . | G . . . :|

Kočárem mým je vagón uhlí

Greenhorns

G **D** **G** **G**
Z lokomotivy stoupá dým a já se z války domů navracím.
(8 dob) **D** **G** **G^7**
Ne však jak generál Leeeeeeeeeeeeeeeee, kočárem mým je vagon uhlí.

C
Roztrhaný boty mám a rozedranej vak a
G **D** **G** **G**
vodváží mě dejchavičnej náklaďák.
G
Prohrál jsem jak generál Leeeeeeeeeeeeeeee,
D **G**
kočárem mým je vagon uhlí.

Z lokomotivy stoupá dým a já už brzo dolů seskočím
a budu zas tam v kraji svýýýýýýýýýýým, tam, kde to znám a tam, kde bydlím.

Roztrhaný boty mám a rozedranej vak…

Z lokomotivy stoupá dým a já se z války domů navracím.
Ne však jak generál Leeeeeeeeeeeeeeeee, kočárem mým je vagon uhlí.

Roztrhaný boty mám a rozedranej vak…

Na vánoce ráno

Greenhorns

E G# A Ami
Na vánoce ráno, štědrej den tehdy byl,
E C#mi F# H
já se v cele temný jak smutek probudil.
E G# A Ami
Na vánoce ráno, bejvalo rok co rok,
E C#mi F# H
já chodil do Jacksonu pít brendy svý a grog.

E G# A Ami
Holka, ach holka, dobře to víš,
E C#mi F# H
proč já byl tenkrát u brendy a teď je u mě mříž.

Na vánoce ráno, já zas do Jacksonu šel,
šerif Brand tam holku mou na svejch kolenou měl.
Na vánoce ráno, když ztichnul jek a křik,
na zemi ležel šerif Brand o kus dál pomocník.

Holka, ach holka, dobře to víš…

E G# A Ami
Holka, ach holka, dobře to víš,
E C#mi F# H E
proč já byl tenkrát u brendy a teď je u mě mříž.

Oranžový expres

Greenhorns

harmonika: **| E . . . | E . . . | E . . . | E . . . |**

E **E^7**
Už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj, hej
A **E**
už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj,
H^7 **E**
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good-bye.

harmonika: **| E . . . | E . . . | E . . . | E . E^7 . |**
A . . .	D . . .	E . . .	A . . .		A . . .	D . . .	E . . .	A . . .
A . . .	A . E^7 .	E^7 . . .	E^7 . . .		A . . .	A . D .	D . A .	E^7 . A .
E . . .	E . . .	E . . .	E . . .

Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší,
svit brzdařský lucerny, komáři jisker v ovzduší,
a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.

harmonika: **| E . . . | E . . . | E . . . | E . E^7 . |**
| A . . . | D . . . | E . . . | A . . . || A . . . | D . . . | E . . . | A . . . |
| E . . . | E . . . |

"Helou, kam jedeš, tuláku?" **"Nevim."**
"Na New York?" **"Nevim."** *"Nebo na Nashville?"*
"Nevim, mně stačí, když slyším, jak ty pražce drncaj dúdá-dúdá-dúdá-dúdá ..."

Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svým tuláckým vaku šmátrám po lahvi Tokaje,
píseň oranžovýho vlaku si zpívám do kraje.

harmonika: **| E . . . | E . . . | E . . . | E . E^7 . |**
kazu : **| A . . . | D . . . | E . . . | A . . . || A . . . | D . . . | E . . . | A . . . |**
harmonika: **| A . . . | A . E^7 . | E^7 . . . | E^7 . . . || A . . . | A . D . | D . A . | E^7 . A . |**
| E . . . | E . . . | E . . . | E . . . |

Už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj, hej,
už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj,
rychlík barvy pomeranče sviští na New York, good-bye.

harmonika: **| E . . . | E . . . |**

T jak Texas

Greenhorns

E **E^7**
T jak Texas, T jak Tennessee,
A **E**
T jak Texas, T jak Tennessee,
H^7 **E**
T jak Telma, co neštěstí je mý.

E **A** **E** **H^7** **E**
Oleíííííííííí ú-ú, u-ú-ú, oleíííííííííí ú-ú, u-ú-ú.

T jak Telma, kterou miloval jsem,
T jak Telma, co zmizela, jak sen,
T jak trýzeň, co vedla mne až sem. Oleíííííííííí ú-ú…

T jak tuplák, jak po kavernách den,
T jak tabák až na dně kapsy jen,
T jak tulák na kolejích s pinglem. Oleíííííííííí ú-ú…

T jak Texas, T jak Tennessee,
T jak tulák, jak trať železniční,
T jak touha, co dál mě pohání. Oleíííííííííí ú-ú…

Zátoka

Greenhorns

C F C
V zátoce malý je celej den stín,
Ami C
dneska je tichá, já dobře vím,
Ami C
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
F C
za vodou čekám na lásku svojí.

Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně hřál,
já nespím, to víš, jak bych si přál,
proč si mě Hardy na práci vzal.

Pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejden už sháním a nemůžu spát.

Zítra se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

Zatracenej život

Greenhorns

G C G D
To bylo v Dakotě vo vejplatě whisky jsem tam pašoval,
G C G D G
a že jsem byl sám jako kůl v plotě, s holkou jsem tam špásoval.
G C G D
Šel jsem s ní nocí jak vede stezka okolo červenejch skal,
G C G D G
než jsem jí stačil říct, že je hezká, zpěněnej bejk se k nám hnal.

G^7 C G D
Povídám jupí čerte jdi radši dál, pak jsem ho za rohy vzal,
G C G D G
udělal přemet a jako tur řval, do dáli upaloval.

To bylo v Dawsonu tam v salonu a já jsem zase přebral,
všechny mý prachy jsem měl v talonu na život jsem nadával.
Zatracenej život čert aby ho vzal do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u báru vzpamatoval Belzebub vedle mne stál.

Povídám jupí čerte jdi radši dál, pak jsem ho za rohy vzal…

Jó rychle oplácí tenhleten svět než bys napočítal pět,
ďáblovým kaňonem musel jsem jet když jsem se navracel zpět.
Jak se tak kolíbám uzdu v pěsti schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty zavětřil jsem neštěstí.

|: Povídá jupí chlape jdi radši dál, potom mě za nohy vzal
udělal jsem přemet, jako tur řval a do dáli upaloval :|

Báječná ženská

Michal Tučný

E **A**
Tenhle příběh je pravda, ať visím, jestli vám budu lhát,
H **H7** **E**
že jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád.
E **A**
Nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
H **H7** **E**
vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.

E **A**
Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
H **H7** **E**
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap.
E **A**
Celý den jen tak sedí a popíjejí Châteauneuf-du-Pape,
H **H7** **E**
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

Nikdy jsem neslyšel: kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl,
a já nikdy nezapoměl, abych svoje sliby vyplnil.
A když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.

Když si báječnou ženskou...

Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk, jestli jsem vám lhal,
že jsem potkal jednu dívku a tu jsem si za ženu vzal.
Zní to jako pohádka z oříšku královny Mab,
že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.

Když si báječnou ženskou...

F# **H**
Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
C# **C#7** **F#**
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap.
F# **H**
Celý den jen tak sedí a popíjejí Châteauneuf-du-Pape,
C# **C#7** **F#**
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

Chtěl bych být medvídkem

Michal Tučný

D **G**
Místo očí mít pár knoflíků a černej nos,
A^7 **D**
sametovou srst a být stále bos.
D **G**
Sedět na regálu v hračkářským krámu sám
A^7 **D**
a netrápit se tím, co netuším a tím, co znám.

D **G** **A^7** **D**
Chtěl bych být medvídkem a z výkladní skříně koukat se ven.
D **G** **D** **A^7** **D**
Chtěl bych být medvídkem, už jen proto, že bych ji snad tak bláznivě neměl rád.

Pilinovou hlavu mít, pak bych se smál,
vždycky stejně příjemně a kýval se dál a dál.
Jen s tím úsměvem, co v továrně by natiskli
A^7 **D** **E**
a klidně bych přežil i její největší nesmysly.

E **A** **H^7** **E**
Chtěl bych být medvídkem a z výkladní skříně koukat se ven.
E **A** **E** **H^7** **E**
Chtěl bych být medvídkem, už jen proto, že bych ji snad tak bláznivě neměl rád.

pokračování v **E**

A někde na zádech ještě mít jedno tlačítko,
stačí stisknutí a já hned povím to.
Co vím, že moje milá právě slyšet chce
a nebál bych se toho, že mi snad odejde.

|: Chtěl bych být medvídkem... :|

Poslední kovboj

Michal Tučný

G **D7**
Snad jsem si zmýlil odjezd vlaku, měl zpoždění snad sto let,
D7 **G**
já měl namířeno k táboráku, co měl se konat naposled.
G **C**
A místo něj kouř nákladáků mě v tomhle koutě přivítá
D7 **G C G**
a louky plný paneláků, skrz který slunce prosvítá.

G7 **C** **G**
Tak přijíždí poslední kovboj, sombrero vmáčklé do čela,
D7 **G**
zchvácená herka líně kráčí, jako by dál nést ho nechtěla.
G7 **C** **G**
Tak přijíždí poslední kovboj a nerad vráží do lidí,
D7 **G C G**
tak přijíždí poslední kovboj, a nikdo z vás ho nevidí.

Snad jsem si zmýlil čísla vlaků, co odjížděly do mých snů,
do prašných cest a do bodláků z mých oblíbených románů.
Kde slunce z rozedraných mraků tančí na hlavních pistolí,
snad jsem si zmýlil čísla vlaků, tohle je jiný údolí.

|: Tak přijíždí poslední kovboj... :|

Pověste ho vejš

Michal Tučný

Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pálilo a před saloonem stál v prachu dav,v tvářích cejch očekávání.
Uprostřed popraviště z hrubých klád šerifův pomocník sejmulz hlavy kápi a dav zašuměl překvapením.
I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

Emi G D
Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
Ami Emi D Emi
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

Emi G D
Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
Ami Emi D Emi
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

Emi G D
Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
Ami Emi C H^7 Emi
za to, že neoplýval krásou a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

G D Ami G D
Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
G D Ami H^7
do mých snů se dívám zdáli a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

Emi G D
Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
Ami Emi D Emi
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát. **+ 2x sloka jako mezihra**

Nad hlavou mi slunce pálí...

Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost…

Emi G D
Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
Ami Emi D Emi
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

Emi G D
Pověste ho, že se koukal a že hodně jed a hodně pil,
Ami Emi C H^7 Emi
že dal přednost jarním loukám, a pak se oženil a pak se usadil a žil.

|: Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost… :| **fade out**

Snídaně v trávě

Michal Tučný

G Emi C D G Emi C D
Já nejsem zdejší, jen projíždím, jsou movitější, já ti nabízím:

G D
Snídani v trávě teď právě prostřenou,
D^7 G G^7
loukou ráno vzbuzenou, napůl v snách
C G
hledám po kapsách, čím zaplatím,
D^7 G C D
dřív než se vytratím, snídani v trávě

Dál podle pražců, tam je můj cíl, dám na každý nápis, že jsem tu žil:

Snídani v trávě...

C G C H^7 D^7
Kdybych měl plátno a zlatý rám, tak se do malování dám

Jsou povolanější, jak jsem si všim, nejsem zdejší, tak jenom sním:

Svou snídani v trávě...

Cesty toulavý

Michal Tučný

E **G#**
Cesty toulavý, já vím, že se vás už nikdy nezbavím,
G#7 **F#mi**
s kamarády vám večer písní vyprávím,
A **H** **E**
že dál mě vedou mý cesty toulavý.

Cesty toulavý, na jednom místě stát mě nebaví,
tam, kde jsem ještě nebyl, tak se zastavím
a dál mě vedou mý cesty toulavý.

E7 **A** **E**
Cesty toulavý, jak za starých časů komedianti z poutí,
A **E** **H7**
každý z nás to ví, že žádný cesty nejsou rovný, že se kroutí a kroutí.

Cesty toulavý, já vím, že se vás už nikdy nezbavím…

mezihra (sloka)

Cesty toulavý, jak za starých časů komedianti z poutí…

Cesty toulavý, já vím, že se vás už nikdy nezbavím…
+ že dál mě vedou mý cesty toulavý.

Sundej z hodin závaží

Michal Tučný

E **A**
Brouzdej trávou za tratí v dlouhých letních hodinách,
F#mi **H H7** **E** **E4 E**
vše se v dobré obrátí, já se vrátím před tvůj práh.

Nikdy nevěř vteřinám, ty nám jenom překáží,
je tu lék a já ho znám, sundej z hodin závaží.

E7 **A** **E**
Pak se času budem smát, někde stranou od lidí,
F# **H**
naše toulky ranní rosou, ať nám všichni závidí.

Odjezd můj je blíž a blíž, vlak už čeká v nádraží,
já chci zůstat, ty to víš, sundej z hodin závaží.

mezihra

Pak se času budem smát…

Odjezd můj je blíž a blíž, vlak už čeká v nádraží,
já chci zůstat, ty to víš, sundej z hodin závaží.

Hm…
já chci zůstat, ty to víš, sundej z hodin závaží.

Tam u nebeských bran

Michal Tučný

| D . . . | D -
G D A7
Měl jsem rád pár písní, v nich jsem žil,
A7 D
cesty toulavý, ty, o kterých jsem snil.
G D
S vlídnou tmou, když v létě kraj šel spát.
G D A7 D
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

Bez řečí jsem každou práci vzal
a měl problémy, že málem jsem to vzdal.
Pokaždé jsem vstal a zkoušel jít,
pro tu čest, že směl jsem s vámi žít.

G A7 G D
Měl jsem rád stín stromů, říční proud,
G A7 G D
štíty hor, co nejdou překlenout.
G A7 D
Krásnější svět vůbec nehledám,
G D A7 D
to řeknu vám tam u nebeských bran.

Dětský smích a vlání koňských hřív,
něco moudrých vět, co měl jsem znát už dřív.
Slunce zář, když hřála do mých zad,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

Měl jsem rád ...

Měl jsem rád ...
|: tam u nebeských bran :|

Všichni jsou už v Mexiku

Michal Tučný

A A A A
D A
Kde jen jsou a kde jsem já, proč všechno končí, co začíná,
Hmi E7 A A7
smůla se mě lepí ve zvyku a všichni jsou už v Mexiku.

D A
Všichni jsou už v Mexiku, Buenos Dias já taky jdu,
Hmi E7 A A7
aspoň si poslechnu pěknou muziku, co se hraje v Mexiku.

mezihra refrén

Kde je můj kůň, co měl mě nést blátem měst a prachem cest,
dělal, že se ho to už netýká, asi šel do Mexika.

Kde je ta holka, co měl jsem rád, už tu na rohu měla stát,
s pihou na svým krásným nosíku, už se asi nosí někde v Mexiku.

Všichni jsou už v Mexiku…

mezihra refrén

Kde je můj pes, co mě hlídat měl, že nezaštěkal, kam jen šel,
bez obojku a bez košíku, už se asi toulá v Mexiku.

Kde je ten náš slavnej gang, postrach salonů a postrach bank,
nechali mi všechno pěkně na triku a už jsou někde dole v Mexiku.

Všichni jsou už v Mexiku…

mezihra refrén

Kam šel barman, teď tu stál a chlapů houf, co s nima hrál,
jen zatykač s mojí fotkou visí tu a ostatní jsou v Mexiku.

Kde je ten chlápek, co tu spal a ta kočka, co jí nalejval,
šerif právě bere v baru za kliku, asi jsem měl bejt už taky v Mexiku.

Všichni jsou už v Mexiku…

dohra refrén **fade out**

Paní má se má

Fešáci

E A D H^7
Každé ráno probouzí mě sluncem hořícím,
E A
listy jív se rosou zachvějí.
E A D
Vítá mě tu šafrán spolu s jemnou skořicí,
E A
a jas tvých očí s barvou šalvějí.

Každé ráno otvírám svůj krámek pod věží
a vůněmi vám kornout naplním.
Ke mně každý spěchá, od nás hned tak neběží,
dnes každý zná můj krámek s kořením.

A H^7 E E^7 A H^7 E
Říkají, že paní má se má, že její muž jsem právě já,
A H^7 E A
dávno ví, proč ráda mě a s pýchou objímá----------
E A
|: Paní má se má, voní mátou. :|

Každý večer zavírám svůj krámek petlicí
a otvírám svou náruč dokořán.
Teplo tvé mě vábí, moje lásko vonící
a den k nám vklouzne vůní uhoupán.

Každý večer uvařím ti jasmínový čaj
a ustelem si květem lipovým.
Pohár vína půlnoční teď naplň po okraj,
co nestačíš mi říct, sám dopovím.

Říkají, že paní má se má, že její muž jsem právě já,
dávno ví, proč ráda mě a s pýchou objímá----------
Paní má se má…
Říkají, že paní má se má, že její muž jsem právě já,
dávno ví, proč ráda mě a s pýchou objímá_ _– – ¯¯¯¯
Paní má se má, voní mátou,
paní má se má-á-á-a-a-á,
paní má se má-ááaaá,
paní má se má-á-á-a-a-á,
paní má se má- **fade out**

Pojedou

Fešáci

Emi **G**
Proč pláčeš - ty se bojíš? Už jde na start vždyť to znáš,
Ami **Emi**
stíráš slzy, v depu stojíš a tiše mu zamáváš.

Ami **Emi**
Pojedou, pojedou.

Je vás víc, v těch blůzách bílých, jak stojíte u tratí,
vyhlížíte v tmavých brýlích s nekonečnou závratí.

Pojedou, pojedou.

Dýcháš silnic prach, máš stopky a máš strach
a hlídat čas je tvé poslání, to věčné čekání.
Kdy pojedou, pojedou, pojedou, pojedou.

Vím dobře, co ti skrýval, že dnes skončí raději,
že už není to, co býval, tak jen čekej s nadějí.

Pojedou, pojedou.

Dýcháš silnic prach, máš stopky a máš strach
a hlídat čas je tvé poslání, to věčné čekání.
Kdy pojedou, pojedou, pojedou, pojedou.

Teď hlásí jeho jméno a tribuny vstávají,
tam teď nesmíš, uzavřeno, přesto všichni čekají.

Pojedou, pojedou.

Tvoje stopky v trávě leží, tak jen "sbohem" zašeptej,
vteřiny si dále běží, ale ty už nečekej.

Pojedou, pojedou.

mezihra (sloka)

I po letech tě tam zdraví, v jeho depu měříš čas,
čas, který se nezastaví, jako dřív tu čekáš zas.

Kdy pojedou, pojedou, pojedou – pojedou.

Veď mě dál cesto má

Pavel Bobek

G Emi
Někde v dálce cesty končí,
D C G
každá prý však cíl svůj skrývá.
G Emi
Někde v dálce a každá má svůj cíl,
D C G
ať je pár mil dlouhá nebo tisíc mil.

G D Emi C
Veď mě dál cesto má, veď mě dál, vždyť i já
G D C G
tam, kde končíš chtěl bych dojít, veď mě dál, cesto má.

Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá.
Je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Veď mě dál …

Emi D G
Pak na patník poslední napíšu křídou
C G D D^7
jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Emi F
písně mé, co mi v kapsách zbydou,
C G D D^7
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

|: Veď mě dál… :|
…veď mě dál, cesto má, veď mě dál, cesto má.

Lásko, mně ubývá sil

Pavel Bobek

A **E**
Já sám pozdě večer jsem do sálu vešel sedl za stůl a uslyšel smích,
Hmi E7 Hmi E7 Hmi E7 A
krásná se zdála a na mne se smála, já se zeptal, jak říkat jí smím.
A **A7 D**
Jestli chceš, tak mi tykej a jak chceš mi říkej, máš-li touhu, tak líbat mě smíš
E **A**
a bílá jak svíce už neřekla více a já se jen díval, jak sedá si blíž.

Pak jsem ho spatřil, on k silákům patřil a vzápětí zamířil k nám,
já cítil, jak blednu a dech můj se krátí, já malý byl a byl jsem sám.
To, co potom se stalo, mě úplně vzalo, měl začít a právě mě zbít,
však zničil mé plány, řek namísto rány slov pár, dodnes slyším je znít.

A7 D **A**
Řekl jí: Lásko, mně ubývá sil, já říkal si dávno, že bídným jsem byl,
D **A**
já cítil se králem, teď chudák jsem málem a v mlhách se ztrácí můj cíl,
E7 **A**
řekl jí: Lásko, mně ubývá sil.

H **F#**
Dál vím, že zmizel jak spadané listí, ale jeho stín nezmizel s ním,
C#mi F#7 C#mi F#7 C#mi F#7 H
my dál tu hru hráli a ve dveřích stáli i tam s námi stál ten stín.
H **H7 E**
Byla krásná jak nebe, já slyšel sám sebe, jak říkám, že nepůjdu dál,
F# **H**
teď nevím nic o ní, jen hlavou se honí těch slov pár a stín, co tam stál.

H7 E **H**
|: Řekl jí: Lásko, mně ubývá sil, já říkal si dávno, že bídným jsem byl,
E **H**
já cítil se králem, teď chudák jsem málem a v mlhách se ztrácí můj cíl,
F#7 **H**
řekl jí: Lásko, mně ubývá sil. :|

Pojď stoupat jak dým

Pavel Bobek

E A H^7 E
|: Pojď stoupat jak dým, až tam, kam jen ptáci mohou. :|

A H E
Plout po nebi jen, výškou být opojen,
E H E A E H E
jen své sny si můžeš vzít, tam, kde vládne mír a klid.

|: Pojď stoupat jak dým, až tam, kam jen ptáci mohou. :|

Plout po nebi jen, výškou být opojen,
jako dým z mé dýmky nebem pluj, za sebou nech zem a smutek svůj.

|: Pojď stoupat jak dým, až tam, kam jen ptáci mohou. :|

****

|: Don't bogart that joint, my friend, pass it over to me. :|

Roll another one, just like the other one
You've been hanging on to it
and I sure would like a hit

|: Don't bogart that joint, my friend, pass it over to me. :|

Ro-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-oll another one, just like the other one
This one's burnt to the end
Come on and be a friend

|: Don't bogart that joint, my friend, pass it over to me. :|

Divoký koně

Waldemar Matuška

C B C A^7
Když horkou nocí běží stádo divokých koňů,
D C B A^7
volně bez otěží, volně po kaňonu,
D^7 G^7
já nemohu, nemohu spát, musím se na cestu dát.

C B A^b G G^7
V žilách mi zvoní krev divokých koní a do uší hučí jak vodopád,
G^7 A^b G^7 Fmi^6 G
la-la-lá, lá-la-la, lá-la-lá, la-la-lá-la-la-la, la-la-la-la-lá,
A^{b6} G^7 Fmi^6 A^b D^7 G Hmi^7 E
la-la-lá, lá-la-la, lá-la-lá, la-la-lá, la-la – lá, la-la - lá, jupi-jéj, jupi - jou.

A nikdo nezastaví stádo nocí když pádí,
koho z vás to baví, ten ať se se mnou vsadí,
že nemohu, nemohu spát, musím se na cestu dát.

V žilách mi zvoní krev divokých koní…

Jak řeka v době tání, když se v peřejích řítí,
není k osedlání, kdo chce volně žíti,
já nemohu, nemohu spát, musím se na cestu dát.

V žilách mi zvoní krev divokých koní…

Sedm dostavníků

Waldemar Matuška

Emi A
Plání se blíží sedm dostavníků,
Emi A
stačí jen mávnout a jeden zastaví,
Emi C D A
sveze mě dál za pár dobrejch slov a díků,
Emi C D Emi
ten kočí, co má modrý oči laskavý.

Emi A Emi
Heja heja hou, dlouhá bude cesta,
Emi A Emi
dlouhá jako píseň, co mě napadá.
Emi A Emi
Heja heja hou, sám když někdy stojím,
Emi C D Emi
sám proti slunci, který právě zapadá.

Vím, že se hvězdy dneska nerozsvítí,
neklidní ptáci maj hlasy hádavý,
vyprahlá tráva už velký deště cítí,
ty deště, co i moje stopy zaplaví.

Heja heja hou...

mezihra (sloka)

Heja heja hou...

Plání se blíží sedm dostavníků…

Ďáblovo stádo

Waldemar Matuška

Emi G
Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,
Emi G
den temný byl a ševelil dech větru v stéblech trav,
Emi
tu honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
C Emi
když z rozervaných oblaků viděl stádo krav se hnát.

G Emi C Ami Emi
|: Jipi ja jééé, jipi ja jou, to přízraky táhnou tmou. :|

Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy řežavé
a oblohou se neslo jeho kopyt dunění
a za ním jeli honci až k smrti znavení.

Jipi ja jééé, jipi ja jou…

Ti muži byli sinalí a kalný měli zrak
a marně stádo stíhali, jak mračno stíhá mrak,
proudy potu máčely jim tvář i košili
a oblohou se nesl jejich jekot kvílivý.

Jipi ja jééé, jipi ja jou…

Tu jeden honec zastavil a pravil: "Pozor dej,
svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej,
bys nemusel ses pak po smrti věčně věků štvát
a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát!"

|: Jipi ja jééé, jipi ja jou… :|

Eldorádo

Waldemar Matuška

Ami G Ami G Ami
V dálných dálkách zámoří, ční prý zlaté pohoří,
C Emi Dmi F C G E
příchozího pohostí, nádherou a hojností.

Dík těm svůdným pověstím, zástupy šly za štěstím,
chátra i ti bohatí, s vírou, že se vyplatí.

Ami G C D G E
Jít a hledat Eldorádo, zbavené vší bídy člověčí,
Ami G C D Emi
jít a hledat Eldorádo, kde je láska, mír a bezpečí.

Hmi A Hmi A Hmi
Báchorce té uvěří, dávno už jen někteří,
D F#mi Emi G D A F#
spíš než zlatonosný štít, nám teď rozum káže jít.

Hmi A D E A F#
Jít a hledat Eldorádo, zbavené vší bídy člověčí,
Hmi A D E F#mi
jít a hledat Eldorádo, kde je láska, mír a bezpečí.

Hmi /// A /
Protože my už dávno víme, že nad zlato a bohatství je moudrost a uvážlivý čin,
D / E / A / F# /
že Eldorádo není kdesi v dálce, ale docela blízko v našich srdcích a v našem myšlení
Hmi /// A ///
a že jeho pravé jméno je svoboda, pravda a porozumění.
D / E / F#mi ////
Nosíme je v sobě a ptát se na něj je naše přirozená povinnost.

Jít a hledat Eldorádo…

Jó, třešně zrály

Waldemar Matuška

G D G
Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
H7 Emi C D7 G D
sladký třešně zrály a teplej vítr vál
G D G
a já k horám v dáli, k modrejm horám v dáli,
H7 Emi C D7 G D7
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

G Emi Ami D7 G
Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,
H7 Emi C D7 G D7
sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál
a moc se na mě smála, zdálky už se smála
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

Jó, třešně zrály…

Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si jí vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych jí měl rád a žil s ní jako král.

Jó, třešně zrály…

Pokud je mi známo, já řek jenom: Dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál.
Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

Jó, třešně zrály…

Jó, u tý skály dál třešně zrály,
modrý hory v dáli a vlahej vítr vál
a já vod tý skály, vod tý bílý skály,
k slunci, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Jó, třešně zrály, vod tý bílý skály
k slunci, který pálí, jsem hnal svý stádo d^{ááá}áá$_{ááál}$

Kladivo

Waldemar Matuška

|: C Ami F G :| **6x**

C Ami F G C Ami F G C Ami F G
ó—ó----ó- o, é—ó----ó- ho, ó—hó--ó

C Ami F G C Ami
Bylo by to krásný bejt bleskem nebo bouří,
F G C Ami F G
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem co vál,
C Ami
bejt kladivem v pěstích, bejt jiskřičkou v kouři
F C F C
a kovadlinou bejt a znít a vocelově zvonit,
F C G C Ami F G C Ami F G C Ami F G C Ami F G
ó... to bych si tak přál jé, jé, jé, je - jé, hé, jé, je - jé, hé, jé.

Bylo by to krásný bejt zvonem, kterej zpívá
a do nebe se dívá a nebo i dál
a zvoní že svítá nebo se stmívá,
bejt obyčejenej zvon a znít a vocelově zvonit,
ó... to bych si tak přál ó-ó-ó-ho ó-ó-ó-ho ó-ó-o.

Bylo by to krásný bejt v melodii tónem,
tím tónem kterej hladí jak hedvábnej šál,
tím tónem co ladí a zní pod balkónem,
bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit,
ó... to bych si tak přál lá-lá-lá-la lá-lá-lá-la lá-lá-lá.

Bylo by to krásný bejt zvonem kterej zpívá
i kladivem i tónem a bůhví čím dál
a zpívat že svítá nebo se stmívá
a zvučet jako zvon a znít a zpívat dobrejm lidem,
ó... to bych si tak přál ó-ó-ó- o, é-ó-ó- ho, jé-jé-jé-je,
ú-hó-hó-ho, vav, vadav, vadavadavav **fade out**

Míle

Waldemar Matuška

C F C Ami C F G G^7
Míle a míle jsou cest, které znám, jdou trávou a úbočím skal,
C F C Ami C F G G^7
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam, já na všech chci s vámi stát.
C F C Ami C F G G^7
Proč ale blátem nás kázali vést a špínou nám třísnili šat?
F G C Ami F G C
to ví snad jen déšť a vítr kolem nás ten vítr, co začal právě vát.

Míle a míle se táhnou těch cest a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží, jež dál mohli kvést spí v hlíně těch práchnivejch cest?
To ví snad jen déšť a vítr kolem nás ten vítr, co začal právě vát.

Dejte mi stéblo a já budu rád, stéblo je záchraný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát a zpívat a ptát se vás.
Proč jen se účel tak rád mění v bič a proč jen se má člověk bát?
To ví snad jen déšť a vítr kolem nás ten vítr, co začal právě vát.

Růže z Texasu

Waldemar Matuška

G G7 C G
Jedu vám večer stezkou dát koňům k řece pít,
Emi Ami D7
v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít,
G G7 C G
má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
Emi Ami D7 G
znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

C G
Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou anebo s tou,
Emi Ami D7
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou,
G G7 C G
ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
Emi Ami D7 G
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým,
tak já se klidně nabíd, že pudu s ní a rád,
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou nebo s tou…

Hned si se mnou dla rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul,
když si to tak v hlavě srovnám, co vím jsem si moh přát,
ona byla milá, štíhla, rovná, zkrátka akorát.

Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou nebo s tou…

Od těch dob svý stádo koní sem vodím vždycky pít
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si jí vzít,
když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím, tu růži voňavou.

Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou nebo s tou…

Sbohem lásko

Waldemar Matuška

C F G C F C
Ač bylo mně i jí tak šestnáct let
C Ami Dmi G^7
zeleným údolím jsem si ji ved,
C C^7 F Fmi
byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,
C G^7 C F C
když na řasách slzu má velkou jako hrách.

F Dmi Emi Ami
Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,
Dmi G^7 C C^7
žádnej pláč už nespraví ty mý nohy toulavý,
F Dmi Emi Ami
já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,
Dmi G^7 C F C
nejsem žádnej ideál, nech mě jít zas o dům dál.

A tak šel čas a já se toulám dál,
v kolika údolích jsem takhle stál,
hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč,
bůhví, co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

Sbohem, lásko, nech mě jít…

Já nevím, kde se to v člověku bere - ten neklid, co ho tahá z místa na místo, co ho nenechá, aby byl sám se sebou spokojený jako většina ostatních, aby se usadil, aby dělal jen to, co se má, a říkal jenom to, co se od něj čeká, já prostě nemůžu zůstat na jednom místě, nemůžu, opravdu, fakt.

F Dmi Emi Ami
lá, lá, lá, la, lá, la, lá, lá, la, lá, lá, la, lá
Dmi G^7 C F C
žádnej pláč už nespraví ty mý nohy toulavý-

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Dmi Dmi Ami Ami E^7 E^7 Ami A^7
Dmi Dmi Ami Ami E^7 E^7 Ami Ami

Nan, nanananánána…

Ami E^7 Ami
Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
Ami E^7 Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
Ami E^7 Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
Ami E^7 Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami E^7 Ami A^7
Žízeň je veliká, život mi utíká, nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami E^7 Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky, zpívat si s nima a pít.

Nan, nanananánána…

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

Žízeň je veliká...

Nan, nanananánána…

Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
Mantily sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Žízeň je veliká...

Nan, nanananánána…

Tisíc mil

Waldemar Matuška

G Emi Ami C
V nohách mám už tisíc mil, stopy déšť a vítr smyl,
Ami D^7 G
a můj kůň i já jsme cestou znavení.

Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl,
bílej dům, to malý bílý stavení.

Je tam stráň a příkrej sráz, modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, který věřej dětskejm snům.

Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

mezihra

V nohách mám už tisíc mil, teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám a ta se tam k nám nemění.

Tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl,
bílej dům, to malý bílý stavení.

G Emi Ami C
Kousek dál a já to vím uvidím už stoupat dým,
Ami D^7 Ami
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

D^7 G Emi Ami C
Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl,
Ami D G
|: jeden cíl, ten starej známej bílej dům. :| **3x**

Fram

Wabi Daněk

originál od Emi - zpívatelné od Ami

Ami **D**
Zas mě to táhne o kus dál, zas nemám doma nikde stání,
Dmi **E7** **Ami**
desítky důvodů si sháním, už abych na cestu se dal.

Pelikán křídly zamával, vítr je příhodný a stálý,
za námi slunce mosty pálí, tak proč bych ještě vyčkával.

Ami **Emi**
Klenotník měsíc zavřel krám, z výkladu svoje šperky sklízí,
Dmi **Emi** **Dmi** **E7**
obrysy domů v dálce mizí, tak naposled ti zamávám
Ami
z paluby lodi jménem Fram.

Dávno už vyvětral se dým mých věčných cigaret a dýmek,
ty žiješ jenom ze vzpomínek a já se stále nevracím.

Námořní mapy pokryl prach, mé knihy nikdo neutírá,
nevíš, zda právě neumírám, tam někde na ledových krách.

Klenotník měsíc zavřel krám, z výkladu svoje šperky sbírá,
chlap jen tak lehce neumírá, na modré lodi jménem Fram
tě za pár roků vyhledám.

Guantanamo

Wabi Daněk (feat. Robert Křesťan)

A **E7**
Palmy se kývají, z krčmy zní opilé hlasy,
A
vítr si pohrává s vlajkou pruhů a hvězd,
E7
blyští se bodáky, hlavně a tankové pásy,
A
víří bílý písek vyprahlých slaných cest.

A **E7** **A**
Guantanamo, hejá, Guantanamo, Guantanamo, hejá, Guantanamo,
A **E7** **A**
Guantanamo, hejá, Guantanamo, Guantanamo, hejá, Guantanamo!

H **F#7**
Dál k moři táhnou se pruhy ostnatejch drátů,
H
vítr si pohrává s vlajkou pruhů a hvězd,
H **F#7**
jen | tankové pásy a vojáci Spojenejch států
H
víří bílý písek vyprahlých slaných cest.

H
Guantanamo, hejá, Guantanamo...

mezihra sloka v A dur

A
Rum na rtech chladí a whisky zas ohnivě pálí,
na polích zraje třtina a schne sláma,
moře se vlní a příboj se tříští o skály,
harmonika zpívá písničku Guantanama.

A
Guantanamo, hejá, Guantanamo...

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

dop.: kapo 4.p.

Ami C G Ami
Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený jako já, jó, jako já,
G
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
Ami G Ami G G# Ami
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

F Ami G Ami G G# Ami G G# Ami
Ahoj, páru tam hoď, ať do pekla se dříve dohrabem, jo-ho-ho, jo-ho-ho.

Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků, jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

Ahoj, páru tam hoď…

Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk, kdo je sám, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě príma kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

Ahoj, páru tam hoď…

G G# A
…jo-ho-hó!

Mávej

Wabi Daněk

E **E7**
Mávej, *mávej,* mávej, *mávej,* mávej, *mávej* jen,
A **E**
nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celej den,
H7 **A** **E** **A** **E**
tak jen si mávej, *mávej,* mávej, *mávej* a dávej sbohem.

A
Jó, nemáš, holka, páru, jakej pocit mám,
E
když prásknu do kočáru a rukou zamávám
H7
a cesta už mě zdraví a říká mi: těpic,
E **H7** **E**
tak tohle je to pravý, jó, já už nechci víc.

Mávej, mávej, mávej...

Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
a na jazyku noty a pod pažema sůl
a cesta, která mluví a říká: jenom pluj
a žlutý pero žlůví, jó, to je život můj.

Mávej, mávej, mávej...

On the Road

Wabi Daněk

A D E A E
Kdysi u silnice stával, deku do půl zad,
A D A E
ať si mával, jak si mával, nechtěli ho brát,
D A Hmi F# Hmi D
nikdy Kerouaca nečet a neznal třetí proud,
A E A E A E A E
přesto býval spolu s Deanem každej víkend on the road.

Nikdy neměl ani zdání, jak se hrával bop,
měl jen slinu na toulání a překážel mu strop,
životem na plný pecky a neubírat plyn,
tuhle víru na svý pouti vždycky vzýval Sal i Dean.

D A D A D A Hmi
Tak mi řekni, na co vlastně mám, moudrosti vyčtený z knížek
D A D A D A Hmi E
co je dobrý, na to přijdu sám, co je špatný, za tím křížek udělám

Tohle na cestě mi říkal, já ho jednou vzal,
potom zavolal jen "díky" a já frčel dál,
od těch dob jsem vždycky hlídal, ať kamkoliv jsem jel,
nestojí-li u patníku se svou vírou Dean a Sal.

Vždycky u silnice stával, vlasy do půl zad,
ať si mával, jak si mával, nechtěli ho brát,
nikdy tuhle knížku nečet a neznal třetí proud,
přesto býval spolu s Deanem každej víkend |: on the road. :|

Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

kapo 2.p. lépe kapo 4.p.

G C G C
Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G Hmi Ami D^{7}
málokdy si nechám něco zdát,
C G Emi C
doma nemám stání už od jarního tání,
F G
cítím, že se blíží listopad.

F C G
Listopadový písně od léta už slýchám,
Ami C G
vítr ledový přinesl je k nám,
F C G
tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám,
Ami C G
listopadový písni naslouchám.

Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí,
vím, že právě zpívá listopad.

Listopadový písně od léta už slýchám…

Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

Listopadový písně od léta už slýchám…

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C F^{6} F$^{\#6}$ G^{6} C
Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
F^{6} F$^{\#6}$ G^{6} C
tak se vracím k svýmu nádra-ží, abych šel zas dál,
F^{6} G^{6} Ami C°
přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží
F^{6} F$^{\#6}$ G^{6} C
podivnej pták, pták nebo mrak.

F^{6} G^{6} F^{6} C
Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
F^{6} G^{6} F^{6} C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
F^{6} G^{6} F^{6} C
telegrafní dráty hrajou ti už léta
F^{6} F$^{\#6}$ G^{6} F$^{\#6}$ F^{6} C
to nekonečně dlouhý monotónní blues.
F^{6} F$^{\#6}$ G^{6} F$^{\#6}$ F^{6} C
Je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na ko-le-jích.

Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa...

Bedna vod whisky

Miki Ryvola

Ami C Ami E7
Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E7 Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.
Ami C Ami E7
Stojím s dlouhým vobojkem, jak stájovej pinč,
Ami C Ami E7 A
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce lynč.

D E A D E A
Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká, jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká,
D E A D E A Ami
do nebeskýho báru, já sucho v krku mám, tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny vod whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z vokna koukal ven,
chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

Tak kopni do tý bedny...

Kdyby si se hochu jen porád nechtěl rvát,
nemusel si dneska na týhle bedně stát.
Moh jsi někde v suchu tu svojí whisky pít,
nemusel si hochu na krku laso mít.

Tak kopni do tý bedny...

Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet dokavád se whisky nenapil.
Zatracená smůla zlá a zatracenej pech,
když kůň cucá whisku jak u potoka mech.

Tak kopni do tý bedny...

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
mám to smutnej konec a whisky ani lok.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká, jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká,
do nebeskýho báru, já sucho v krku mám, tak kopni do tý bedny!

Bodláky ve vlasech

Miki Ryvola a Nezmaři

G Emi Ami D Emi C F D
Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával, za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
G D Ami H C D G D^7
svatební menuet mi na stýblo hrával, že prej se musíme vzít.

G Emi Ami D Emi C F D
Zelený, voňavý dva prstýnky z trávy, copak si holka víc může tak přát,
G D Ami H C D G
doznívá menuet, čím dál míň mě baví, na tichou poštu si hrát.

Emi D Emi D G C $C^{\#o}$ H
Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít, zbytečně slova do kamení sít,
G^7 C F^7 B E^b C E^b G G^7
na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků, jeden je Muset a druhej je Chtít.

C Ami Dmi G Ami F B G
Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával, za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
C G Dmi E F G C G^7
svatební menuet ti na stýblo hrával, my dva se musíme vzít.

C Ami Dmi G Ami F B G
Zelený, voňavý dva prstýnky z trávy, nejsem si jistej, že víc umím dát,
C G Dmi E F G C D^7
vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy, o tom, že dál tě mám rád.

G Emi Ami D Emi C F D
Zelený, voňavý dva prstýnky z trávy, copak si my dva víc můžeme přát,
G D Ami H C D G D^7
dál nám zní menuet a tím míň nás baví, na tichou poštu si hrát.

G Emi Ami D
Zelený, voňavý...
G Emi Ami D
prstýnky voňavý...
G Emi Ami D
z trávy zelený...
G Emi Ami D

Do ptačích ploutví a rybích křídel

Miki Ryvola

Emaj^{7} C$^{\#}$mi A C D Emaj^{7} C$^{\#}$mi A G$^{\#7}$
Tak, snad abych šel, slečno, krá----sný lži den mění ve skutečno,
C$^{\#}$mi H^{7} A G$^{\#7}$ C$^{\#}$mi D° F$^{\#}$maj^{7}
mý vlaky chytněš stě---ží peříčka ptačí mi na cestu sněží,
Fmaj^{7} Emaj^{7}
bláznivý zvony mi cinkají z věží.

Emaj^{7} C$^{\#}$mi A C D Emaj^{7} C$^{\#}$mi A G$^{\#7}$
Teď buď rozumná, slečna, krám zaví-rám a ty mi budeš vděčná,
C$^{\#}$mi H^{7} A G$^{\#7}$ C$^{\#}$mi D° F$^{\#}$maj^{7}
svou ro-li dohrál blá---zen, nahoru do mraků vylítne rázem,
Fmaj^{7} Emaj^{7}
tvrdě a mizerně přistává na zem.

Emaj^{7} Emi^{7} A C D E
Lhůta záruční poránu končí, ze slibů až pak oprejská lak,
A G$^{\#7}$ C$^{\#}$mi H^{7} Emaj^{7}
letět do mraků, s bláznem se ztratit a víc se nevrátit,
F$^{\#}$maj^{7} Fmaj^{7}
trapnej dotazník teď píšeme, co se nehodí, to škrtneme.

mezihra sloka

Emaj^{7} C$^{\#}$mi A C D Emaj^{7} C$^{\#}$mi A G$^{\#7}$
Tak, snad abych šel, slečno, tvý přítul-no mění se na netečno,
C$^{\#}$mi H^{7} A G$^{\#7}$ C$^{\#}$mi D° F$^{\#}$maj^{7}
lás---ky jsem dobral pří---děl, zbytek si uschovám co bych se styděl,
Fmaj^{7} Emaj^{7} C$^{\#}$mi A C D Emaj^{7}
do ptačích ploutví a do rybích křídel - uap tá...

Dům smutný víly

Hoboes

E7 Ami E7 Ami G7 C
Ležím sám v těch ohradách a končí den,
E7 Ami G7 C E7
ležím sám jen s ránou zlou.
Ami E7 Ami E7 F
Ležím dál v horečnejch tmách mám divnej sen,
Ami F Ami
z dálky smutnou píseň slyším najednou.

Ami C A Ami C D
Jdou, jdou mlhy bílý, jdou, jdou nocí zlou,
Ami C G Ami F7 E7
znám dům smutný víly, bloudím k němu cestou mlhavou.
Ami C A Ami C D
Vím, vím, že se blíží dům smutnej jako kříž,
Ami D Ami D
už nemá šance žádný, kdo bloudí v mlze zrádný,
Ami F Ami
moje smutná vílo ty už dávno spíš.

E7 Ami E7 Ami G7 C
Rána zlá, krev ubejvá a žízeň mám,
E7 Ami G7 C E7
není cesta k ohradám.
E7 Ami E7 Ami E7 F
Už to vím, nic nezbejvá, sám umírám,
Ami F Ami
smutná vílo, už tě nikdy nezlíbám.

Jdou, jdou mlhy bílý...

Jdou, jdou mlhy bílý!

Hejno vran

Wabi Ryvola

F B F
Když nad pasekou vzlétne hejno vran, hejno vran, hejno vran
B C7 F
a léta pel už dávno vyprodán, podzim se hlásí chladem jasných rán,
B C7 F B F
v tom ránu prochází se sám a sám, kdo městu dávno sbohem dal.

A7 Dmi
A tak se toulá trávou spálenou, neví jak rozloučit se s létem,
B C7 F B F
dívá se na krajinu vzdálenou, které dal celý život svůj.

Nad hlavou zakrouží ti hejno vran, hejno vran, hejno vran
a bílých hvězd je všude oceán, přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem jak tě znám, i když už podzim přichází.

A tak se touláš trávou spálenou, nevíš jak rozloučit se s létem,
díváš se na krajinu vzdálenou, kterés' dal celý život svůj.

mezihra sloka

A tak se touláš trávou spálenou…

Hobo

Hoboes

G7 C Emi Dmi G7 C
Já nechci bejt sám, když koleje duní a temná noc do dáli ubíhá,
C Emi Dmi G7 C
co z toho k sakru mám, že znám plno vůní, dalekejch cest, pohledy v očích mám.
F Ami F G7
Tak co z toho mám, že v srdci mám touhu, jenom se mrknout za nejbližší strouhu,
C Emi Dmi G7 C
já často šněroval svý toulavý boty, musí to bejt, můj vlak má zelenou.

C B G7 C B G7
Tmou nákladní vlak těžce duní, v mejch očích jenom vítr šumí,
C F C G7
kraj kolem trati spí, jen mašinfíra bdí.
C B G7 C B G7
Má ruku na rychlostní páce, má topič plný ruce práce,
C F C Ab G7 C
já si na nápravě zpívám píseň, v který vlaky hřmí.

G7 C Emi Dmi G7 C
Když vagony hřmí a brzdař tě honí, necejtíš hlad, nohy tě nezebou,
C Emi Dmi G7 C
jen běžíš po střeše a chtěl bys bejt pod ní, píšťala řve a tunel před tebou.
F Ami F G7
Tak co z toho mám, že znám celý státy, když nesmím na voči vlastního táty,
C Emi Dmi G7 C
když stromy rozkvetou, já stojím na trati, musí to bejt, můj vlak má zelenou.

Tmou nákladní vlak těžce duní...

G7 C Emi Dmi G7 C
Můj osobní vůz je vagon s vepřovým, můj rodnej dům je bouda brzdaře,
C Emi Dmi G7 C
kde nechal jsem squaw, to vám už nepovím, snad ve Frisku, tam jsem byl na jaře.
F Ami F G7
Tak co z toho mám, pořád se jen toulat, v špinavý ruce pár centů žmoulat,
C Emi Dmi G7 C
jednou se netrefím a budou mě sbírat, musí to bejt, můj vlak má zelenou.

Tmou nákladní vlak těžce duní... **C B C B C**

Jarní kurýr

Hoboes

C F C Emi E7
Dunění kopyt večer slýchávám, údolím jarní kurýr jede k nám,
Ami G F E7
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
Ami G F E7 Ami
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám.
G F G F E7 Ami
Ví, celej kraj to ví, veze nám jaro v brašně sedlový.

C F C Emi E7
Zase jdou jarem vánky voňavý, vobouvám svoje boty toulavý,
Ami G F E7
dobře ví moje milá, i kdyby víla byla,
Ami G F E7 Ami
tyhle toulavý boty nezasta-ví.
G F G F E7 Ami
Mám boty toulavý, ty ani kouzlem nezastaví.

C F C Emi E7
Musím jít mraky táhnou nad hlavou, musím jít stopou bílou toulavou,
Ami G F E7
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
Ami G F E7 Ami
prošlapám cestu domů jarní travou.
G F G F E7 Ami
Víš, ty to dobře víš, ty moje boty nezastavíš.

Letokruhy

Wabi Ryvola

Emi C#° H7 Emi C H7
Svět je plnej dobrejch kamarádů, neznám zemi, kde by nebyl tramp,
Emi C#° H7 Emi
od Viktoriinejch vodopádů přes Island do argentinskejch pamp.
E7 Ami D G H7
Do světa když kamarádi míří, mají v očích touhu prokleto~ou,
Emi C#° H7 E
dálka jejich bolest neusmíří, nosí v sobě kletbu staletou.

E H7
Jak letokruhy na kanadskejch sosnách sedí kolem ohňů večerních,
E
mají psáno na omšelejch krosnách, jedni z mála, jedni z posledních,
E H7
že svět je místo, kde se lidi sejdou, nemusí jim nikdo vyprávět,
E
ke každýmu ohni se vždy vejdou, pro trampa je malej celej svět.

Viděl jsem plát ohně pod ledovcem, z celýho světa byl jenom kruh,
ať je člověk zvěří nebo lovcem, kolem ohně najde letokruh,
dálka určí cenu rodnejch strání, jednou každej oheň dohoří,
léta naplní čas mužnejch zrání, trampský ohně zase zahoří.

Jak letokruhy na kanadskejch sosnách...

Mrtvej vlak

Miki Ryvola

Ami Dmi Ami
Znáš tu trať, co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění,
Dmi E^7
v semaforu místo lampy svítěj kosti zkřížený,
Dmi F E^7
pták tam zpívat zapomněl a vítr jenom v drátech zní,
Ami Dmi Ami
jednou za rok touhle tratí zaduní vlak pohřební.

Po koleji rezavý, tam kde jsou mosty zřícený,
bez páry a bez píšťaly, kotle dávno studený,
nikdo lístky neprohlíží, s brzdou je to zrovna tak,
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.

Dmi F^7 Ami C°
Mrtvej vlak, mrtvej vlak nedrží jízdní řád,
Ami C° E^7 Ami
dálku máš přece rád - nasedat.
Dmi F^7 Ami C°
Neměj strach, ve skalách zaduní mrtvej vlak,
Ami C° Ami
chceš mít klid, máš ho mít - už jede vlak.

V životě jsi neměl prachy, zato jsi měl řádnej pech,
kamarádi pochcípali v sakra nízkejch tunelech,
že si zvostal sám a že jsi jenom hobo ubohej,
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnovej.

Jednou vlezeš pod vagon a budeš to mít hotový,
kam jsi tímhle vlakem vodjel nikdo už se nedoví,
slunce tady nevychází, cesty zpátky nevedou,
ďábel veksl přehodí a stáhne šraňky za sebou.

Mrtvej vlak ...

Neuhádneš

Miki Ryvola a Nezmaři

Hmi^7 Bmi^7 Ami^7 D^7 Hmi
Ne----u-----hádneš, holka, kde se ti chlap ve snu toulá
C D^7 D° F° G$^{\#}$° H°
mapu v očích spánkem přikrývá,
C D Hmi^7 E^7
jenom on to ví, ptej se, nepoví,
C D^7 G$^7_4$ G
vedle tebe v noci nebejvá.

Hmi^7 Bmi^7 Ami^7 D^7 Hmi
Ne----u-----hádneš, holka, odkud se před ránem vrací,
C D^7 D° F° G$^{\#}$° H°
zbytečný je všechno pátrání,
C D Hmi^7 E^7
marně se ho ptáš, málo, málo znáš,
C D^7 G$^7_4$ G
cesty, který končí svítáním.

Cmi^7 F F^6
Každej dnešní den míval svý včera,
Bmi^7 E^b A^b Dmi G Emi^7 A^7
voda stojatá bejvala proud, há--dej, há---dej,
F C$^{\#}$maj^7 G
kam může tenhle chlap bez tebe každou noc plout.

Hmi^7 Bmi^7 Ami^7 D^7 Hmi
Ne----u-----hádneš, samá voda, dej se poddat,
C D^7 D° F° G$^{\#}$° H°
zbytečně a marně voláš stůj,
C Cmi^7 G Hmi^7 Bmi^7
málo o něm víš, zatímco ty spíš,
Ami^7 D^7 D° F° G$^{\#}$° H°
od večera k ránu není tvůj,
C Cmi^7 G Hmi^7 Bmi^7
málo o něm víš, zatímco ty spíš,
Ami^7 D^7 G$^7_4$ G
od večera k ránu není tvůj.

Noc královny Kristiny

Hoboes

Emi F#maj7 Fmaj7 Emi
Ty, co svou věčnou samotu slzama zapíjíš,
Emi F#maj7 Fmaj7 F#maj7 H7
je málo lásky na světě a žebrat neu----míš.
Ami Ami7 Emi Ami C H7
Ty patříš k nim, co tuhle noc na pouť se vydají,
Emi F#maj7 Fmaj7 Emi
Je jejich noc, těch lidí noc, co lásku hledají.

Až večer padne do polí zaslechnou zvonu hlas,
je bílá tma a bílá zem a divnej, divnej čas.
Jen vítr houfu poutníků na cestu vyhrává,
Tu noc královna Kristina svý děti svolává.

D Emi D Emi C Emi A Emi
Zvon už volá, sníh lampu zhasíná, z dálky volá královna Kristina.

Tak táhnou kolem mýho domu slepí poutníci,
jdou do tmy kolem mýho domu bílou vánicí.
Jdou za štěstím a za láskou, jak zvony v dálce zvou,
a vítr jejich stopy kryje dekou mrazivou.

Až tma se bleskem roztrhne a vítr půjde spát,
uvidí zámek ledovej nad oblakem stát.
V tý chvíli první z poutníků uslyší z nebe smích,
teď leží tiše u cesty a v očích mají sníh.

Zvon už volá...

Noc kouzel plná zázraků se k ránu naklání,
už došli tam, kam lákalo je zvonů volání.
Jak v hloubi duše na večer, když dítě usíná,
směje se tiše, tichounce královna Kristina.

Šla kolem mýho domu řada slepejch poutníků,
snad před rokem snad před chvílí jsem vzala za kliku.
Je noc královny Kristiny, už slyším zvony znít,
volá královna Kristina, já taky musím jít.

Zvon už volá...

Osamělý město

Wabi Ryvola

C D G C D Emi
Ten den co vítr listí z města svál, můj džíp se vracel jakoby se bál,
C D G C D E
že asfaltový moře odliv má a stáj, že svýho koně nepozná.

G D
Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Ami Emi
řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
G D
Tenkrát když jsi mi, Terezo, řekla ze ráda mě máš,
Ami Emi
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš,
D G
naposled, naposled.

Já z dálky viděl město v slunci stát a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic, proč jsou v ulicích auta, jinak nic.

Řekni kolik je...

Do prázdnejch beden z votvíranejch aut zaznívá odněkud něžnej tón flaut,
a v závějích starýho papíru válej se černý klapky z klavíru.

Řekni kolik je...

Tak loudám se tím hroznym městem sám a vím, ze Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí a osamělý město mlčící.

Řekni kolik je...

Předpověď počasí

Miki Ryvola a Nezmaři

Dmi C Dmi F Dmi
Slyším kapky v listí hrát, teplej vítr začal vát.
F B F A7
Je to jako loni v létě, samotnej na celým světě,
Dmi C Dmi G B
viděl jsem tě na perónu stát.

Padaj saze na vlasy. Než nám odjezd ohlásí
na kafe se budem skládat, z lógru na dně hrnku hádat
naší nový lásky počasí.

F Cmi F Cmi
Tvoje oči medový lásky stav nám předpoví,
Dmi G C B
moje proměnlivá ženo, nad láskou je zataženo,
A7 Dmi C Dmi G B Dmi G
v očích máš přeháňky dešťový.

Do půl roku, do rána, láska je už dohraná.
Léto teplý dávno není, jen mrznoucí mrholení,
předpověď zas byla vylhaná.

Jízdní řád se vymění, lásky mají zpoždení,
jak semafor nad krajinou, jak světýlko nad bažinou,
vyhlížím tě, holka, k zbláznění.

Tvoje oči medový...

mezihra sloka

Tvoje oči medový...

Samota

Hoboes

E E^7 A E
Do tváře čas mi hlubokou brázdu samotou vyrýval,
H^7 A
tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám,
H^7 E
co je ti platný, že jsi kapitán.

Do zrzavejch strun svýho banja dávno jsem nezahrál,
že jsem byl stále jen sám, v srdci mám nejeden šrám,
život je tvrdej, i když jsi kapitán.

E^7 A H^7 E C$^{\#}$mi
A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví,
A H^7 E
jak máš žít, abys byl milován.
E^7 A H^7 E C$^{\#}$mi
A tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový
A H^7 E
za tebe sní kapitán Korkorán.

Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál, mi nikdo nepoví.

V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal,
já jenom samotu znám, tak sakra, co dělat mám,
abych měl jednou na pořádnej flám.

A tak vždy zůstaneš sám...

Song abonenta jihozápadní dráhy

Hoboes

C **Ami**
Už jako hol-ka malá vlakům jsem má-vávala
D **Ami** **D** **G**
a hádala, kdy za les dojedou, kam koleje mě jednou dovedou.
C **Ami**
Máma se tomu smála, už vím, jak moc se bála,
D **Ami** **D** **G**
že náturu nemám zvlášť měkkou, tak teď jezdím stejnou štrekou.

Dmi **Ami** **D** **G**
Já v duchu vlaku křídla přidávám, když vodjíždím, tak nikdy nemávám.

Dmi^6 **E^7** **Dmi^6** **E^7**
Kdo ví, jestli na mě někdo čeká, ztracenej na pustým peronu,
Dmi^6 **E^7** **F** **E^7**
kamarád vlak ze sna tiše heká a mně jsou těsný dveře vagónu,
Dmi^6 **E^7** **Dmi^6** **E^7**
můj vlak směrem jihozápad spěchá, tenhle expres už je poslední,
Dmi^6 **E^7** **Dmi^6** **E** **Ami**
jiskra v dlani teplo nezanechá a měsíc je na straně polední - jedu za tebou.

Znám vůni prachu u mostů, begonie všech přednostů,
i semaforů vostražitý kleště a průvodčí, že příde v Planý eště.
Vím, kde vlak tempo zpomalí, vím, kde se s vekslem pozdraví,
mý příjezdy i smutný návraty jsou jak saze u trati navátý.

Já v duchu vlaku křídla přidávám...

Kdo ví...

Světla, co září na trati, majákem jsou mejch závratí,
mě rachot kol do snění ponoří, když nad krajinou jiskry zahoří.
Čtu ze staničních návěstí svý štěstí i svý neštěstí,
s večerkou parní píšťaly už mužský všechny kytky rozdali.

Já v duchu vlaku křídla přidávám...

Kdo ví...

Tak už mi má holka mává

Hoboes

Emi D C Emi D A Emi
Posledních pár minut zbejvá jen, máš teplou dlaň a už se stmívá,
D C Emi D A C E
těžký je říct, že se končí den, vlak poslední vagon mí--vá.

G F D
Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
Emi C A^7 D^7
život jde dál, to se stává, já-á to vím.
G F D
Tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
Emi
|: tak jeď, jeď, jeď, :|^{3x} tak jeď!

Koleje jsou cejchem loučení, holkám se ve vočích střádá,
smutek je šátek osamění, co mužskejm na cestu mává.

Tak už mi ...

Za zády zůstal mi pláč i smích, do tmy se můj vlak teď řítí,
zmizela holka jak loňskej sníh a světla měst v dálce svítí.

Tak už mi ...

Tunel jménem čas

Hoboes

E G#mi E7 A Ami E F6 E

E G#mi E7 A
Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,
Ami E F# H7
těch asi už se nezbavíš do posledních dnů
E G#mi E7 A
a hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj spát,
Ami E F6 E
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.

Už tolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů naskákat,
proč vlaky, co si každou noc pod oknem laděj hlas,
polyká díra kamenná - tunel jménem Čas.

E G#mi E7 A Ami E F6 E

Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pánbůh ví,
tvý starý lásky mladej hlas a slova bláhový
a po kolejích zmizela a spadla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

A zvonky nočních nádraží i vítr na tratích
a honky - tonky piáno a uplakanej smích
a písničky a šťastný míle na tuláckej pas
už spolkla díra kamenná - tunel jménem Čas.

E G#mi E7 A Ami E F6 E

Než poslední vlak odjede a to už bude zlý,
snad ňákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksl zpátky přehodí v tý chvíli akorát,
tvá kapela se probudí a začne zase hrát.

Vlak v nula nula dvacet pět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív než se rozední,
ten konec moh bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou - tunel jménem Čas.

E G#mi E7 A Ami E F6 E

Vodjíždím

Hoboes

Ami Dmi G^7 C Dmi Ami H^7 E^7
Zas žloutne zem a stromy svlíkaj listí, rána sou kalný a slunce nezná stín,
Ami Dmi G^7 C Dmi Ami E^7 A
blíží se den, kdy nejste si moc jistý, až vlak zahouká, že nevodjedete s ním.

A D E E^7 A
Vodjíždím a za sebou mám babí léto, vodjíždím a barvy sbírám do vočí,
D E E^7 A
vodjíždím a vůbec nevím k čemu je to, vodjíždím a nikdo se nevotočí.
A D E E^7 A
Vodjíždím a nemám ani zdání, co je tam, kam supí tenhle vlak,
D E E^7 A
vodjíždím a mám jediný přání, vrátit se zas zpátky jak na jaře pták.

Ami Dmi G^7 C Dmi Ami H^7 E^7
Vlak nečeká na slunce zimomřivý, šátek je bílej a holka nezná pláč,
Ami Dmi G^7 C Dmi Ami E^7 A
pár drsnejch slov a všechno je hned jiný, kouř z cigaret a je z tebe zase rváč.

Vodjíždím a za sebou mám babí léto…

Ami Dmi G^7 C Dmi Ami H^7 E^7
Rok chodí sám, jak barvy v kalendáři, má chladný noci a sem tam jasnej den,
Ami Dmi G^7 C Dmi Ami E^7 A
jak starej strom nosí počasí v tváři, léto je pryč a jaro za rohem.

Vodjíždím a za sebou mám babí léto…

Země tří sluncí

Miki Ryvola

Ami G
Až jednou hejna mejch podivnejch ptáků
Ami F^7
vrátí se v podzimní větrnej den,
Ami Dmi
zahlídnu za hradbou dešťovejch mraků,
H^7 E^7
jak na mě kejvá můj bláznivej sen.

Až jednou poznám, že sen se mi vrací
a bude jasný, že zůstal jsem sám,
já přijdu za vámi, bláznivý ptáci,
Ami E^7 Ami
já přijdu za vámi, jedno je kam.

Ami Dmi G Ami Dmi G C
Nad obzorem trojice sluncí září, volají hejna dál nad vodou,
Ami Dmi G Ami F^7 E^7 Ami
do smrti snad už se mi nepodaří dojít tam, kam cesty nevedou.

Dmi G Ami Dmi G C
Slepeckou hůl v ruce mám nataženou majáků slunečních hledám zář,
E^7 F G A^b C H^7 E^7
svítí tmou pro duši unavenou, svítí tmou pro každou smutnou tvář.
Dmi G Ami F^7 E^7 Ami
Zas vrací se hejna mejch divnejch ptáků, jako strom opadal kalendář.

mezihra (slepeckou hůl...)
svítí tmou pro duši unavenou, svítí tmou pro každou smutnou tvář.
Zas vrací se hejna mejch divnejch ptáků, jako strom opadal kalendář.

Až jednou ptáci mi přinesou psaní,
na cestu s nima, že musím se dát,
zavřu a půjdu bez dlouhýho ptaní,
odejdu s nima a odejdu rád.

Nad obzorem trojice sluncí září, volají hejna dál nad vodou,
do smrti snad už se mi nepodaří dojít tam, kam cesty nevedou!

Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

Hoboes

Dmi Ami E7 Ami
|: To znám, to dobře znám, znám, znám, na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám. :|

Ami Dmi
Schejbni hlavu, kamaráde, tunel před námi, veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,
E7 Ami E7 Ami
v boudě dobrej mašinfíra neni žádnej srab, i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
E7 Ami E7
yes, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Když z komína vod mašiny letí černej dým, na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám, na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
yes, chudej hobo není nikdy sám.

|: To znám ... :|

Pod zádama uhlí mám a deku děravou, místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
s večerem jsem do vagónu zalez jako krab, i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
yes, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Za zádama Frisko, semafor je zelenej, vlak se žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se občánkové, hoboes jedou k vám, na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
yes, chudej hobo není nikdy sám.

|: To znám ... :|

Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát, usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad,
jářku hello, sklopí voči, udělá to klap, i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
yes, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Když z komína vod mašiny letí černej dým, na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám, na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
yes, chudej hobo není nikdy sám.

|: To znám ... :|

Amulet

Kamelot

G C
Zhasl už oheň a jiskra líná pomalu vzlétla tmou,
G C
škrtl jsem sirkou, co jediná zbyla, cigaretu vyklepanou,
Ami D
z lesa vyletěl pták a krákoral tak, že vzpomínky mé rozjitřil,
Ami D
na znak pavouků, co do klobouku mi vyšila holka
D^7
z kusu mé šály v zavřeném kupé, když koleje hrály.

G G^+ Emi G^7
Můj amulet nezklamal moji pouť,
C Cmi Emi
jak anděl při mně stál, když nemohl jsem dál,
G G^+ Emi G^7
vím, cesty mé s tvými se nesejdou,
C Cmi Emi
ty pevně drží čas a s nimi i nás.

|: G . . . | G . . . | Emi . . . | Emi . . . | C . . . | Cmi . . . | Emi . . . | D . . . :|

Smekl jsem klobouk a pevně ho sevřel, z myšlenek byl vodopád,
náhle mě kdosi dlaně otevřel, z prstů mi tiše vypad,
zahořel jako vích a z let bláhových stal se plamenící rej
a dívky té tvář mi zjevila zář rudých plamenů,
na konci léta a na rtech mi zbyla jen jediná věta.

Můj amulet ...

| G . . . | G . . . | Emi . . . | Emi . . . | C . . . | Cmi . . . | Emi . . . | D . . . |

Můj amulet nezklamal moji pouť, *(první dvě řádky a kapela)*
jak anděl při mně stál, když nemohl jsem dál,
G G^+ Emi G^7
vím, cesty mé s tvými se nesejdou,
C Cmi Emi D
ty pevně drží čas a s nimi i ná-ás.

| G . . . | G^+ . . . | Emi . . . | Cmi . . . || G . . . | G^+ . . . | Emi . . . | Cmi . . . | G -

Bella a Sebastián

Kamelot

A Amaj^7 D
Paměť mě tahá za rukáv a vláčí do dětství,
D Hmi E^7
na louku čtyřlístků, co trháš pro štěstí
A Amaj^7 D
a v koutě má duše dětinská se choulí do peří,
D Hmi E E^7
v tom tiše zaklepou a stojí u dveří-í.

Ami Dmi G C
Bella má a Sebastián v proudu třpytů čekají tam,
F E^7 A^4 A
nikdo balkon neotvíral, nikdo nezvonil k nám.
Ami Dmi G C
Úsměv důlky do tváří hnal, v očích úžas a kdo by se bál,
F E^7 A^4 A
to nebyl sen, co k ránu se zdál, co k ránu se zdá.

| A . . . | Amaj^7 . . . | A . . . | Hmi . . . | D . . . | Amaj^7 . . . | D . . . | E^7 . . . |

Spěchám tou známou ulicí, je tichá, už se spí,
tma oči zavírá, jak mračna růžoví,
jdu domů a výtah přivolám a v horním poschodí,
můj úžas procitá, když bleskem uhodí-í.

Bella má a Sebastián ...

Čas rozchodů

Kamelot

D^7 G Emi
Večer si chystá sítě, dívej a chytnul i nás,
Ami D
ještě chvíli se mnou zpívej, než odejdu zas,
G Emi
z neonů proudy světel pálí a mění tvou tvář,
Ami D^4 D
víš to, že už dávno nejsme malí a nenosíme svatozář.

G C Cmaj^7 C
Čas rozchodů, ten bolí víckrát i když se tomu nevěří,
Ami D^4 D
lásku nedokážeš vyhrát, nemůžeš chytnout pápěří,
G C Cmaj^7 C
co vítr ke slunci už odvál a na prach jistě rozmetal,
Ami D G
svýmu slibu taky dostál vítr, co letí někam dál.

Neboj se čas, ten rány zhojí, je nejlepší fáč,
pokaždý prát se za něj stojí ať jsi snílek nebo rváč,
ztracená víra se ti vrátí až překročím práh,
proud slzí zadržet se krátí, sypou se jako z lusku hrách.

Čas rozchodů ...
D C G
…vítr, co letí někam dál.

Cikáni

Kamelot

C#mi H
Rozjásaným davem kráčím sám,
A G#7
stacatto Estakada zní mi do uší,
C#mi H
ženy, písně, víno ze všech stran,
A G#7
a snědá dívka moje slzy osuší.

A H G#mi
Zpívali písně cikánský,
A H G#mi
v očích teplo a ve tváři kámen.
A H G#mi
Na duších špínu mnoha dní,
A H C#mi
a lidí, co povídají amen.

C#mi H
S rozbouřeným srdcem bijícím,
A G#7
o hrany dýk a bílých koňských hřív,
C#mi H
šel jsem vstříc tvářím pálícím,
A G#7
zapomněl na rány, co bolely mě dřív.

Zpívali písně cikánský...

Dík, pane Foglar

Kamelot

kapo 5.p.

|: C . . . | Cmaj^7 . . . | Ami . . . | C . . . :|

C Cmaj^7 Ami C
„Lampu zhasni, už je pozdě, musíš spát.“
C Cmaj^7 Ami C
říkala máma o půlnoci tolikrát.
F Dmi C Cmaj^7 Ami C
Zhasnul jsem naoko, než klaply dveře louskal stránky další.

Běžel jsem s Petrem první místo vyhrávat
a s Ludvou do kotliny chajdu poskládat,
tábor na Bobří hrázi, Rikitan kámoš, i když starší.

C Cmaj^7 C F
Tak dík, dík pane Foglar, to se má,
Dmi G G^7 C Cmaj^7 C Cmaj^7
ty knížky daly víc, než sbor občanských nauk, co nám život natlouká
C Cmaj^7 C F
tak dík, možná se sejdem u Tří skal,
Dmi G G^7 C
tam šumí větve stromů a do měsíce hromů bych se hnal.

|: C . . . | Cmaj^7 . . . | Ami . . . | C . . . :|

Volal mě přístav a honil dvouhlavý,
tajemnou Řásnovkou mi šlapal na paty,
špehýrkou nakukoval a zkoušel svazek klíčů zvenčí.

Z Kampy jsem utíkal, pak bleskem do pátků,
pod vlajkou junáků ctil devadesátku,
usínal za úsvitu, kdy dříví na oheň se tenčí.

Tak dík...

|: C . . . | Ami . . . | F . . . | G^7 . . . :| Cmaj^7

Heidi, děvčátko z hor

Kamelot

|: Emi . D . | C D C . | Emi . Hmi . | C . . . :|

Emi D C D C Emi Hmi C
Toulal jsem se v létě po kopcích bez kompasů a map,
Emi D C D C Emi Hmi C
spával u ohňů jak vandráci, v noci koukal po hvězdách.
Ami C Emi
Na ten můj život plnej náplastí a stehů
C Ami Emi Hmi C C
sbíral jsem sílu, abych došel ještě dál.

Emi Hmi C D G C
Rá--no mě jak víla probudila, kytku v náručí,
D G C Ami
v očích žár a vzdor - Heidi, děvčátko z hor.

|: Emi . . . | Emi . D . | A . . . | Ami . . . || Emi . . . | Hmi . . . | C . . . | C . . . :|

Potom šeptem říká: pomoz mi, živou vodu najít mám,
takže napočítej do osmi, tolik dnů pak budeš sám.
A já jsem hledal tam v horách vodu slepcům,
to abych věděl, že i v dobrém dá se žít

Ráno mě jak víla probudila...

|: Emi . . . | Emi . D . | A . . . | Ami . . . || Emi . . . | Hmi . . . | C . . . | C . . . :|

D G H^7 Emi
Příběh jak z pohádky zbyl, už jsem jí neviděl,
D G H^7 C
ale sám sobě slíbil: lidem pomáhej.

Ráno mě jak víla probudila...

Honolulu

Kamelot

A D E D A D E D
A D E D A D E D
Letecká linka do ráje, k ostrovům slunné Hawaie,
A D E E D E A D E D
nabrala kurs vlastní osy, tam holky plavky nenosí.
A D E D A D E D
Na pláži Beach boys čekají, banány z palem padají,
A D E E D E A
na ranvej Boeing dosedá a slunce pálí, to se má.

E D A
Honolulu, ukululu, tohle mám rád,
E D A E
whisku na ex, mulatek sex si můžu přát, reggae, reggae, reggae,
E D A D E D A D E D
Honolulu, ukululu, hej.

Mulatka záda natřela, paprsky vpustím do těla,
žraloci lidi nežerou, hlídaj je skrytou kamerou.
Čerňoch, co dělá zmrzlinu, zdarma ji dává každýmu,
vše už je v ceně letenky, co neplatí pro manželky.

Honolulu, ukululu...

Všichni tu tančí reggae styl, ani jsem colu nedopil,
tři holky plavky stáhly mi, třely mě ňadry velkými.
Tu náhle signál budíku vytáh mě z pláže rovníku,
šalinou za pětikačku jedu orazit štípačku.

Honolulu, ukululu...

Krajina větrných mlýnů

Kamelot

|: Ami Fmaj^{7} G Emi :|
Ami Fmaj^{7} G Emi^{7} Ami Fmaj^{7} G Emi
Ahoj Pegi, jak dlouho jsem tě neviděl,
Ami Fmaj^{7} G Emi^{7} Ami Fmaj^{7} G Emi
tají ledy, vítr by novou trávu sel,
Dmi A^{+} F G C E^{7}
uvidím někdy úsměv tvůj a chraplavej smích, co slyším jak dřív.

Přichází čas, kdy struny hrají v moll,
někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol,
jakpak jsi dlouho neviděl orla u zátoky, žiješ nudný roky.

F G C
Je opuštěná krajina větrných mlýnů
F G C C^{7}
a nalezená je pravda, co jsem ti říkal.
F G C A^{7}
Je zahalená do věčné pavučiny slibů
Dmi^{7} G F
věrných kamarádství, přísah a souhlasů.

|: Ami Fmaj^{7} G Emi :|

Buď tedy zdráv, za čas jak víno dozrajem
a za mořem tam, těžko si spolu zahrajem,
dopis má končit v naději, takže ahoj Pegi, znova tají ledy.

Je opuštěná ...

|: Ami Fmaj^{7} G Emi :|

Ketkovák

Kamelot

| C#mi . F#mi . | C#mi . F#mi . | Fmaj7. . . | Fmaj7. G -

A C#° Dmaj7 Dmaj7

Plíží se stín a z ohně dým letí nad Oslavkou,

C#mi7 F#mi Fmaj7 G

cítím tisíc letních vůní a jsem pták.

A C#° Dmaj7 Dmaj7

Pták, co má čas a má to rád, když noc bývá mulatkou,

C#mi7 F#mi Fmaj7 G

když skrývá šálou z mlhy Ketkovák.

Amaj7 Hmi7

Kolem břehů starodávné řeky všichni kamarádi zpívají,

Amaj7 Hmi7

vytáhl se rum a teplý deky, co já vím.

Amaj7 Hmi7 E7

Rosa sliní kmeny stromů jako bago, brečí z listů jeřabin

D E Fmaj7 G

a v dálce svítí starej Vydrův mlýn.

mezihra sloka (harmonika)

Zůstanu stát a chci si přát ať ta chvíle neskončí,
ať zůstane tak věčná jak se zdá.
Světlušky hvězd do lesních cest shání měsíc Náhončí
a v jejich bílé záři rozeznám:

Jak kolem břehů ...

D E Fmaj7 A

+ a v dálce svítí starej mlýn.

Nashville

Kamelot

C G C C7 F
Roztál sníh a zmizel mráz a stromy kvést začaly zas
C G C G
a voněl svět, rád šel bych tam, kde jsem jako kluk žil.
C G C C7 F
Smutnej den já dneska mám, je to rok, co nesmím tam,
C G C C7
na hlavu mou vypsanou maj odměnu tam v Nashville.

G F C
Nápad mám já bláznivej zpátky jít a bejt živej,
C Ami Dmi7 G
vysvětlovat všem, že jsem tenkrát nevinnej byl.
G F C
Toulavý svý boty mám, celý státy dobře znám,
G C
ale neznám město krásnější jak Nashville.

Všechna znaj už mě nádraží, touha těžká, jak závaží,
mě táhne zpět do města, kde prej já lupič bank byl.
Z novin zbyl mě v kapse cár, poslední nití látám
džínsy modrý jak obloha tam u nás v Nashville.

Nápad mám já bláznivej...

mezihra sloka

Nápad mám já bláznivej...

Táta můj mi psaní psal: Johny, Bůh si mámu vzal
a pláč jak déšť skropil mou dlaň a já tak smutnej byl.
Proč jenom je život zlej, raději bych já pouta měl,
jen kdybych směl vidět svůj dům tam u nás v Nashville.

Nápad mám já bláznivej...

Podzimní píseň

Kamelot

| Hmi . . . | Hmi . . . |

Hmi G F# Hmi G F#
Padá z oblaků déšť, mlha přivedla stín
Hmi A D F#
a vítr žene zvadlý listy do mokřin.
Hmi G F# Hmi G F#
Jsme jen ty a já, dva zbytky léta,
Hmi A D F#
poslední tuláci na konci světa.

Emi7 Hmi
Nechej ujet všechny vlaky, známe indiánský znaky, známe tichou řeč,
Emi7 Hmi
víme kam ty vlaky míří, jsou to slepí netopýři, co mají křeč.
A G F#mi Emi F# |: Hmi G F# :|
Léto se vyzdálo jak sen, cesta je stejná, jako dnešní den – uplakaná.

Cítím podzimní den, šeptá do vlasů,
září už orazilo výjezd do pasu.
Dva ztracení, dva toulaví psi,
prsty nám lozí pro tabák do kapsy.

|: Nechej ujet … :|

Psáno na březové kůře

Kamelot

|: Hmi G D A :|

Hmi G D A Hmi G D A
Čpěl zas kouř a prsty mě zábly přes palečnice,
Hmi G D A Hmi G D A
na jazyku souš mě trápila žízní až do vesnice.
Emi^{7}
Na bundě fleky starý několik let
Emi A
a po kapsách tabák od cigaret, co už nekouřím.

D Hmi Emi^{7} A^{4} A
Zas píšu na kůru březovou tvůj monogram a nevím, že jiný jméno máš,
D Hmi Emi^{7} A^{4} A
zas cítím to chvění na nohou, ze sáčku sirky lovím a ty oheň rozdýcháš,
Gmaj^{7} |: Hmi G D A :|
jako dřív se ptej, když nejsi se mnou u skal, kde to znáš.

Pak do hospody mě vyhostil mráz, to přituhlo víc
a v dálce body, přejezd a trať, kamsi do Rapotic.
Zas držím ti židli, tam u věšáků
a na pivo jdou strejcové od vlaku, tak už pospíchej

Zas píšu ...

Emi^{7}

Tajný výpravy

Kamelot

|: C . . . | Ami . . . | F . . . | C . G . :|

C Ami
Zas mne chytá toulavá, tak honem z města ven,
F Fmi C
ještě lístek za půl bůra a cvalem na perón.
C Ami
Výpravčí to mávnul, jen pár stanic pojedem,
F Dmi G
kde podél trati cinká signální telefon.

F Cmaj^{7}
Půjdeme tam na tajný výpravy,
Dmi Cmaj^{7}
jen s dekou pod paží a v keckách do trávy.
F Cmaj^{7}
Já s partou svou na kytkách bez věnců
Dmi F G F Emi^{7} G C
si ustelem jak v kostele pod nebe blížence.

| C . . . | Ami . . . | F . . . | C . G . |

Spěchali jsme hradbou lesů, než se sešeří,
ke skalám, kde jen ptáci křičí nad vodou.
Na fleku pak dáme spolu skromnou večeři,
než probudí nás ráno s volnou sobotou.

Půjdeme tam ...

| C . . . | Ami . . . | F . . . | C . G . |

Půjdeme tam ...

Vyznavači ohňů

Kamelot

Kapo 3.p.

|: Ami . F . | Ami . F G :|

Ami F G C F Dmi^{7} E^{4} E
Ujel jim vlak a bylo jim míň snad o deset nežli mně,
Ami F G C F Dmi^{7} E^{4} E
hlavu pro muziku, ale nebylo to tím, že spala mu na klíně.
F C F Dmi^{7} Emi^{7} F
Půjčenej battldress a prachy od táty, co ji už tak dávno neviděl,
F C F Dmi^{7} Emi^{7} F G C$^{\#7}$
za tratí, kde je ves, hrál vítr sonáty a já jim tajně záviděl.

F$^{\#}$mi Dmaj^{7}
Vagabundům upsaní jak řádu mnich
A Hmi F$^{\#}$mi C$^{\#4}$ C$^{\#}$
a nadosmrti rozpůlený konce prstů.
F$^{\#}$mi Hmi^{7}
Vyznavači ohňů na všech nádražích,
A Hmi F$^{\#}$mi C$^{\#7}$
čekají zelenou, než pojedou, než je dálky seberou.

|: Ami . F . | Ami . F G :|

Ami F G C F Dmi^{7} E^{4} E
Tichá noc se vetřela k nim stejně jako tehdy k nám,
Ami F G C F Dmi^{7} E^{4} E
on ji políbil a sáhl do strun a hrál hity, který znám.
F C F Dmi^{7} Emi^{7} F
O koních v ohradách, co nemají tu zlost, že mě až v zádech zamrzí,
F C F Dmi^{7} Emi^{7} F G C$^{\#7}$
ten pocit už dobře znám, je jako cizí host, když tě tvůj blízkej podrazí.

Vagabundům upsaní jak řádu mnich...

|: Ami . F . | Ami . F G :|

Vagabundům upsaní jak řádu mnich...
A Hmi F$^{\#}$mi C$^{\#7}$ F$^{\#}$mi
…čekají zelenou, než pojedou, než je dálky seberou.

Zachraňte koně

Kamelot

|: Emi . . . | Emi . . . | Ami . . . | Ami . . . | D . . . | D . . . | G . . . | H . . . :|

Emi Ami
Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,
C D G H
věř mi, koně pláčou, povídám.
Emi Ami
To byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
C H7 Emi
hejna kohoutů a bůhví kam.

G Hmi C
Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát.
Ami C
Než přišla chvíle, kdy hřívy bílé
Ami H7
pročesal plamen, spálil na troud.

|: Emi . . . | Emi . . . | Ami . . . | Ami . . . | D . . . | D . . . | G . . . | H . . . :|

Ohrady a stáj a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá.
Klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

Zachraňte koně...

G Hmi C
Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
G Hmi C
zachraňte koně, křičel jsem, tisíckrát,
Emi
zachraňte koně!

Zimní píseň

Kamelot

|: Ami . . . :|: Emi . . . :|: D . . . :| Dmi . . . | G . . . |

Ami Emi
Dlouho padal sníh, bílý deky na polích
D Dmi G
a po dědinách honil tulák vítr dým z komínů.
Ami Emi
My jsme táhli dálavou, vojska vloček nad hlavou,
D Dmi G
jen v dálce světla vysílací věže jak pár rubínů.

Fmaj^7 Cmaj^7
Vedly nás dál svou háravou navigací,
Fmaj^7 Cmaj^7 C^7
já byl jsem tvůj král, tvůj miláček býk.
Fmaj^7 Emi Ami^7
Jen mrazivák vál nad mlčící delegací,
D
než ruku tvou jsem vzal, do lesů zavolal,
B^9 C
tady jsme schovaní - pohřešovaní.

|: C . . . :|: C . . . :| F . . . | G . . . |

Tvůj dech se změnil v mráz a kolem pádil čas,
byl nepřítelem na ledovém poli a krájel náš díl.
Tak jsem hodil korunou, jestli dál jít za lunou,
když zamával nám z mince bílý orel já sám nevěřil.

A vedl nás dál ...

|: C . . . :|fade out

Zrození hvězd

Kamelot

kapo 2.p.

| G . . . | C . . . | G . . . | C . . . |

G C

Zrození hvězd čas vykřesá kvapem

Emi Hmi^{7}

a můžou mě vést, až vyryju drápem

C Emi D^{4} D

steré medvědice do skály větrů tvůj obličej.

Kraj otěhotněl jak prvnička v máji,
tou padlou tmou a někde ve stáji
se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně blíž.

C Emi D

A březí klisna má oči jako ty a sedlo z něhy,

C Emi D

možná se jí stýská, možná je zraněná a možná yetti,

C G

všechno možná, všechno možná bude lepší, než dřív.

| C . . . | Emi . . . | D – |: C . . . :|: G . . . :|: C . . . :| Emi . . . | D . . . | C . . . | D . . . |

Let létavice mi do uší zpívá
píseň panice, co z tváře mi slíbá
tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty víš.

Kraj indiánů mě úsvitem vítá
a ranní déšť mou rytinu smývá,
jsi vzdálená víc, než můžu ti říct, můžu říct – jen to, že:

Březí klisna má oči jako ty...

| C . . . | Emi . . . | D – |: C . . . :|: G . . . :|: C . . . :| Emi . . . | D . . . | C . . . | D . . . |

A březí klisna má oči jako ty...

Amazonka

Hop trop

kapo 2.p.

G Hmi Bmi
Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
Ami C G Ami Ami^{7} D D^{4} D
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej, i když si tak neříká.

G E Ami
Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
C G Ami Ami^{7} D D^{4} D
stejnou barvou jako měly tvoje oči džínový.

Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
„Amazonka“ říkávali a já hrdě přisvědčil.
Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo „Amazonka“ neříká.

Nebe modrý zrcadlí se...

Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dáls ho nechtěla.

Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám.
Ami G
…pořád stejná, přísahám.

Betty

Hop trop

Gmi F D
Já na plachtu svýho vozu jako každej jsem si psal:
Gmi F D
„hrab a dři anebo umři“ a pak na západ se hnal,
A G D
z plachty dávno jsou už cáry, ale heslo platí dál,
G D A^7 D D^7
mě vítá Kalifornie, tak nač bych umíral.

G Ami
Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolknu špunt,
D G
upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám slibnej grunt,
Ami
doufám, že to s nima zmáknu, vodsaď dál už nepudem,
D G
navěky snad přece smůla nebude mým osudem.

Zarazíme první kolík, druhý támhle musí bejt,
za potok dej ty dva další, budeme v něm zlato mejt,
jedu sehnat ňakej ouřad, Betty, pojď mě vobejmout,
tebe přiklepli mi tenkrát, teď i dílec přiklepnou.

Betty, vyndej z bedny soudek...

E A Hmi
Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolknu špunt,
E A
upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám slibnej grunt,
Hmi
doufám, že to s nima zmáknu, vodsaď dál už nepudem,
E A
navěky snad přece smůla nebude mým osudem.

Dál šíny zvoní

Hop trop

|: Dmi . D^4 D^2 :|

Dmi Gmi Dmi
Tvoje psaní zpátky se zas vrátí,
Dmi Gmi F
pošťák neví, kde mě hledat má,
C Dmi
snad mě závěs vod vagónu neumlátí,
Dmi C F
kdo jel na osách, už určitě to zná,
C Dmi
kdo jel na osách, už určitě to zná.

Voko železný mi kolem hlavy lítá,
vždycky dojede ten, kdo se udrží,
na mý dlouhý cestě podruhý už svítá,
|: správnej hobo tyhle trable vydrží. :|

B F B F B F G C
Den jarem voní, budí mě houkání, dál šíny zvoní do mýho zpívání.

|: Dmi . D^4 D^2 :|

Zatím nevím, kde tahle dráha končí,
zatím nevím, kde mě osud vyklopí,
jsem jen tulák, co se strašně lehko loučí,
|: kdo to nezná, mě těžko pochopí. :|

Den jarem voní...

|: Dmi . D^4 D^2 :|

Tak ti, drahá, přeju klidný spaní,
nejsem zvyklej říkat slůvka medový,
vím, že jinej už se nad tebou teď sklání,
|: ten ti možná na mě všechno vypoví. :| **fade out**

Dobrej vítr

Hop trop

Hmi D Emi G
Přejem dobrej vítr lahvím trosečníků,
D C D
ať nesou proudy zprávu smotanou.
Hmi D Hmi F#
Břeh ať nemá skály a slova prosebníků,
Hmi D G D
do rukou správný lidi dostanou.

Přejem klidný nebe stěhovavejm ptákům,
ať silný křídla je zpátky donesou.
Tratím pevný mosty a volný tratě vlakům,
pošťákům psaní s dobrou adresou.

Emi A Emi A D F#mi Emi A
Ať každej další den je lepší vždycky aspoň o poznání a zdání neklamou,
Emi A Emi A D F#mi C A7
ať dočká se i ten, kdo marně zatím touží po setkání s dívkou hledanó-ó-ó-ou.

Přejem cestám, který v úvozech se stáčí,
ať každej poutník má cíle poctivý.
Loukám plno květů a lesní ticho spáči,
ve stínu stromů, v rose perlivý.

Ať není nikdy sám ten, kdo si starejch kamarádů váží a žádný nezradí,
ať zády k pomluvám se postaví a pravdu nepodráží a správný prosadí.

Přejem dobrej vítr lahvím trosečníků...
ať nesou proudy zprávu smotanou.
|: Břeh ať nemá skály a slova prosebníků,
do rukou správný lidi dostanou. :|

Fajn džob

Hop trop

Gmi F Gmi F Gmi
Moje briga má jméno Ariel, řekl kapitán, když mě zval,
B F Gmi F Gmi
|: prej abych s ním jako lodník jel a džob, co mi nabíd, bral. :|

Von veliký prachy mi sliboval, čert ví, jestli ňáký má,
|: já nevěřil, a tak žvanil dál, že zejtra už vyplouvá. :|

G C G Emi D G
Celej den a celou noc stožár se pode mnou kejvá,
G C G Emi D G
chceš to znát - klidně pojď, ať víš taky, jaký to bejvá.
G C G Emi D G
Žaludek stoupá vejš a vejš, na lodi všechno skřípá,
G C G Emi D G Gmi
do vočí tak, jako mořská sůl vostrej vítr mi štípá.

Kdyby do vočí někdo vám tvrdil, že by práci pro vás měl fajn,
|: dejte si říct, to by bral jenom ten, kdo je blázen a nemá šajn. :| že:

Celej den a celou noc...

Hej! Kapitáne!

Hop trop

Dmi C Dmi C Dmi
Hó-ó-ó-ó, ó-ó-ó-ó, ó-ó--ó-ó-ó

Dmi F
Moře už se vzteká, stožár modře bliká,
C Dmi
to nás právě varuje sám Svatej Eliáš,
Dmi F
proto každej smeká a na palubu kleká,
C Dmi
mezi zuby drtí Otčenáš.

Dmi C Dmi C Dmi
Hej! Kapitáne! Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!
C Dmi C Dmi C
Hej! Kapitáne! Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem
Dmi A^7 D D^4 D
sedm galónů a ty to zaplatíš!

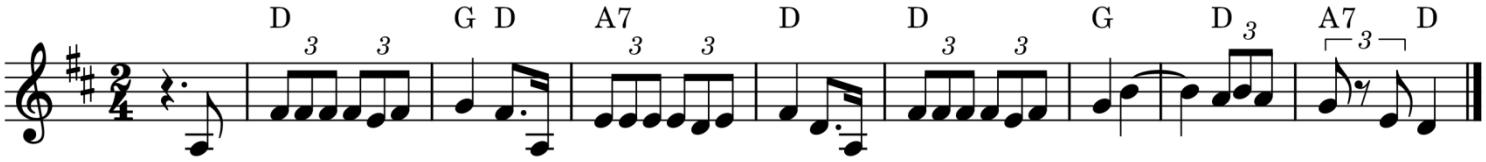

Vítr plachty ničí, lana s náma cvičí,
za chvíli se briga kýlem na dno posadí,
My jsme chlapi ryzí, kterejm je strach cizí,
když natáhnem brka, nevadí.

Hej! Kapitáne!...

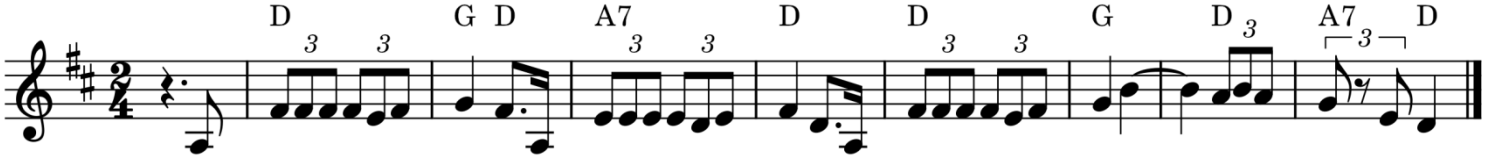

Chvíle

Hop trop

Emi **Hmi**
Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,
Ami **Hmi** **Emi**
chvíle, co patřej jen těm, co neusínaj.
Emi **Hmi**
Toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí
Ami **Hmi** **Emi**
a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj.

Mám rád ty chvíle, kdy holkám ve vočích svítí,
slunce, když do korun stromů začlo se drát.
Stejně jak v kapičkách rosy na pavoučích sítích,
to najednou chce se mi brečet a zároveň smát.

A **Emi** **A** **Emi**
Ty rána s vůní borový smůly měly by zůstat navždycky v nás,
C **Hmi** **C** **Hmi** **Emi**
ty rána s vůní sekaný trávy a ohně, co právě pomalu zhas.

mezihra sloka (dvě řádky)

Mám rád ty chvíle, kdy kluci v duchu si říkaj,
jak je to nádherný, léto před sebou mít.
Spolu si přejou, ať moc rychle dny neutíkaj
a trápení jsou někde v dálce, a kolem je klid.

Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,
chvíle, co patřej jen těm, co neusínaj.
Toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí
a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj.

Ty rána s vůní borový smůly…

Já ho znal

Hop trop

| C . F . | C . F -

C F C F Emi F C
Byl to nekonečnej den, kdy se z letních barev jen, ven oknem šedý všechno zdálo,
Dmi G F C Dmi F G
u krajnice postával, zbytečně by nemával, rukou pár že je moc málo.

C F C F Emi F C
Ve dvou potom na zádech, šmír a rány na kloubech, ten jeho vůz my spravili až k ránu,
Dmi G F C Dmi F C
proč bych čekal za to vděk, usmál jsem se a pak řek, doma nečekej slavobránu.

Dmi G F C
Já ho znal, vždycky stál na stejným fleku,
F C Dmi G
my měli stejnou štreku i cíle pro náklad.
Dmi G F C
Záda hřál mu, když spal, motor přes deku,
F C Dmi G
svou asfaltovou řeku si chvíli nechal zdát.

| C . F . | C . F -

C F C F Emi F C
Tahal pětadvacet tun, z proudů šesti jako strun, dva krajní vybíral si tóny,
Dmi G F C Dmi F C
nebyl na kámoše čas, míjeli se jen o vlas, světlem se zdraví kamióny.

Já ho znal...

| C . F . | C . F -

Když pak nemoh jet už dál a co chvíli usínal a v polospánku přejížděl i čáru,
proč se honit jako chrt, jó, tak dát si kafe hlt, brzda, a sáhnul po cigáru.

Já ho znal...

| C . F . | C -

Jonatán

Hop trop

| G . . . | C D G . |

G C G C G
Když jaro zaťukalo na dveře roku vosumnáctsetšest,
C G Ami D
přišel vod řeky chlap, co sem jel jen sám a na svou pěst.
G C G C G
Na sobě hrubej pytel vod kafe nosil místo kabátu,
C G Ami C G
starý osadníci hádali, co k čertu hledá tu.

Emi
Byl vazoun děsný síly, co stošedesát mílí
G Emi
se proti proudu dřel, proti proudu dřel,
A^7 A^9 A^7 A^9
kam šel, ho všude chválej, že jabloňovou alej
G D D^7
pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.

| G . . . | C D G . |

Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez na dvouch kánoích
a jak v lokálu svý jméno řek, v tu ránu kdekdo ztich.
Tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každej časem znal
Jonatána, co k nám jablečný jadýrka vozíval.

Byl vazoun děsný síly...

| G . . . | C D G . |

Když léty unavenej do trávy se svez a na zem sed,
vopřel se svejma zádama o strom, co právě kvet.
My spát pak nechali ho na místě, kde právě přestal žít,
krásnější pomník nešel by snad vůbec postavit.

Byl vazoun děsný síly...

Až jednou nebudete na světě, lidi ať tu po vás maj
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj,
C G E^7 Ami C G D G | G . . . | C D G . |
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj.

Kláda

Hop trop

Hmi D A Hmi
Celý roky prachy jsem si skládal, nikdy svýho floka nepropil,
Hmi D A Hmi
vod lopaty měl vohnutý záda, paty od baráku jsem neodlepil,
A Hmi D A Hmi
nikdo neví, do čeho se někdy zamotá, tohle já už dávno pochopil.

Taky kdysi vydělat jsem toužil, brácha řek mi, že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny koupil, sekyru jsme svoji každej doma měl
a plány veliký, jak fajn budem se mít, nikdo z nás pro holku nebrečel.

G D Emi Hmi A Hmi
Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!
G D Emi F#
S tou si, bráško, netykej, netykej !

Dřevo dostat k pile, kde ho koupí, není těžký, vždyť jsme fikaný,
ten rok bylo jaro ale skoupý, a teď jsme na dně my i vory svázaný
a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic, jen kus práce nedodělaný.

|: Duní kláda korytem… :|

Louisiana

Hop trop

Emi
Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap
G D Emi
a na šífu křížit svět ho neleká.
Emi
teď příležitost má a stačí, aby se jí drap,
G D Emi
ať na tu chvíli dlouho nečeká.

G D G D G D A Emi
Louisia-na, Louisia-na zná už dálky modravý,
G D G D G D Emi
bí-lá Louisia-na jako víra pevná loď, podepiš a s náma pojď,
Emi D Emi
taky hned si z bečky nahni na zdraví.

Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,
když to musí bejt, i do vohně ji dá.
Proti nám je pracháč i kostelní myš,
nám stačí dejchat volně akorát.

Louisiana, Louisiana...

Až budem někde dál, kde není vidět zem,
dva hnáty křížem vzhůru vyletí.
Zas bude Černej Jack smát se nad mořem,
co je hrobem jeho obětí.

Louisiana, Louisiana...

Lodníkův lament

Hop trop

Emi G D G D G
Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp
G D Emi D Emi Emi
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap.
G D G D G
Velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
G D Emi D Emi Emi Emi D G D G C G
drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk si na čelo. Ó hó hó hó hó hó ho

D G
Máma mě doma držela a táta na mě dřel, já moh jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
D G Emi
voženit se, vzít si ňákou trajdu copatou a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast.
A tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

Máma mě doma držela a táta na mě dřel...

Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach.
Všechny krysy z lodě zmizely a v dálce maják zhas
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

Máma mě doma držela a táta na mě dřel...

Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový.
K ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

Máma mě doma držela a táta na mě dřel...

Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv.
Na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh mít.

Máma mě doma držela a táta na mě dřel...

Nehrálo se o ceny

Hop trop

F#mi C#mi D A
Měli jsme bundy zelený, někomu občas lezly krkem,
Hmi E7 Hmi E7
kdekdo si o nás myslel svý, jako by nikdy nebyl klukem.

Vod lidí pohled kyselej a kam jet, to nám bylo volný,
každej už hrozně dospělej, i když to věkem bylo sporný.

D A
Když na nádraží při pátku nám čekání se kdysi zdálo dlouhý,
D A
víc než milión v prasátku bylo nabídnutí cigarety pouhý,
Hmi E7
tam vo zábradlí vopřený, dvě kytary a syrovej sbor hlasů,
Hmi E7
tam nehrálo se o ceny, ale pro radost a ukrácení času.

Jméno si každej vysloužil a bral ho stejně jako pravý,
vždyť na tom, jakej kdo z nás byl, stálo, jak bude přiléhavý.

Když na nádraží při pátku...

Přesto, že každej jinam šel životem úspěchů i pádů,
těžko by asi zapomněl na partu dobrejch kamarádů,
Hmi E7 Hmi E7 A
těžko by asi zapomněl na partu dobrejch kamarádů.

Obchodník s deštěm

Hop trop

Ami G Ami G Ami G Ami D D^4 D
Vzpomínám, jednou, to přišlo k nám vedro, že jabka se na stromech začaly píct
Ami G Ami G Ami G Ami D D^4 D
a v potocích sucho, jen kámen a písek a prach místo vody, co měla tam týct.
Ami Emi Ami Emi C G Ami D D^4 D
Už dobytek v noci nás ze spaní budil a řvaní, to stěží už dalo se snýst,
Ami G Ami G Ami G C D G
my chlapem, co tady se objevil k ránu, pak lehce a moc rádi dali se svíst.

Ami Emi Ami Emi
Když každej dá dolar," nám řek tenhle koumák,
C G Ami D D^4 D
"znám starý kouzlo a déšť přivolám."
Ami Emi Ami Emi
Za jeden kulatej zkusit to stálo,
C G Ami D D^4 D
na svý si přišel - co zbejvalo nám.

Navečer vobzor se vybarvil duhou a sloup suchý trávy a prachu se zved,
tak silnej, že nešlo stát na vlastních nohou, co stálo mu v cestě, to rozbil a smet.
Jak seděl chlap s námi, řek mý sestře Líze, že neviděl žádnou, co vo ni by stál
a jestli mu aspoň dost malinko věří, že jedině s ní by se vydat chtěl dál.

Najednou ticho a tma jako v hrobě,
blesky a hromy - a začalo lejt.
Takovej psí čas, že do svojí boudy
i náš vlčák Johny hned zalez se skrejt.

Vtom vrznutí dveří, v nich zmáčenej klobouk, nám plechový hvězdy blejsk do vočí třpyt:
"Hej! Konečně mám tě, tak vstávej a půjdem, a hloupostí nech, pokud chceš aspoň žít!"
Za podvodný kousky se létama platí, přesto jsme chlápka pak nechali jít,
svou pravdu měl v jednom: když po něčem toužíš, nutný je věřit a strašlivě chtít.

Ohradník

Hop trop

Dmi G B F
Už sníh se ztrácí ze strání a zem začíná žít,
Dmi G B F
jenom blejsklo slunce do louží, vtom parťák na nás vlít,
F B F B
toho flákání prej po farmě má právě akorát,
Dmi F G Dmi
proto: "Chlapi, skočte do vozů a natáhneme drát."

Ty auťáky maj shnilej rám a rozrachtanej plech,
dva džípy z války poslední jen stěží chytaj dech,
kolikrát mi ten můj nechtěl jet, kolikrát bych do něj kop,
ale ohradníky stavím rád, je to náš jarní džob.

B F C B F C
Stovky ran palicí a kůly budou stát, pro míle dlouhý vedení,
B F C G Dmi F Ami Dmi
dvě stopy nad zemí pak izolátor dát, stáda nám ohlídají dráty měděný.

Až pak za struny drátěný ten ohradníku drát,
bolavý ruce vymění a večer začnou hrát,
budeme si všichni zpívat a spánek okradem,
ale ráno, až se rozední, tak zase dál se hnem.

Stovky ran palicí a kůly budou stát…

Říkal mi brácho

Hop trop

C F Ami Emi G
Slunce rozpálilo střechy kodrcáku, špinavej plech nám záda hřál,
C F Ami G D G
kolejí spojky počítaly kola vlaku, jelo se dál, vagón to vodkejval.

V kapse jenom tupej zavírák a lžíci, nic, vo co člověk by se bál,
nikdy jsme nebyli vážení cestující, co znamenaj pro dráhu kapitál.

Ami Emi
Říkal mi brácho, a já měl ho proto rád
Gmi C
a naše jména byly zkrátka vedlejší,
Ami Emi
oba jsme měli víc, než moh by si kdo přát,
Gmi G
společný nebe, dny a cesty včerejší.

Až zas jeho vlasy větrem rozevlátý, poznám na dálku za tratí,
přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý, že dobrej chlap se prostě neztratí.

Říkal mi brácho...

Až zas jeho vlasy větrem rozevlátý, poznám na dálku za tratí,
přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý, že dobrej chlap se prostě neztratí.
Dmi G C
+že dobrej chlap se prostě neztratí.

Silnice se táhla

Hop trop

Ami C D Ami
Silnice se táhla a já sám ušlej u pangejtu stál,
Ami C D Ami
byl syrovej večer a vítr mráčky vod západu hnal,
C G Ami
náklaďák jel kolem a sotva jsem kejvnul, zastavil,
Ami C Ami
šofér vylezl ven, kytaru mi vzal a naladil.

C
Povídám: Je votřískaná z vlaků a géčko neladí,
B F C
von jen se tomu usmál: To vůbec nevadí.
C
Jen kdybych ve svým dýzláku ji sebou vozit směl,
B F C
šéf by prask, moc kiláků bych asi nenajel.

Písničky znal pravdivý vo štacích, který za sebou už měl,
vo dalekejch krajích, který já už dávno poznat chtěl,
vo tom, jak den končí a za chvíli zase začíná,
a vostrý slunce z vočí ruka ušmudlaná marně vytírá.

Povídám: Je votřískaná z vlaků...

mezihra pískání
|: Ami C D Ami :|

Dohrál a pak zívnul, v trávě usnul hned, jak unavenej byl,
přikrytej jen napůl, když vo deku se se mnou rozdělil,
přední skla už hadrem blejskal, když já ještě v ranní rose spal,
potom řek mi: Vstávej, večer budem zas vo kousek dál.

Povídám: Je votřískaná z vlaků a géčko neladí
von jen se tomu usmál: To vůbec nevadí
a dlouho mi pak zpíval, jak nejlíp doved hrál
dám na to krk, že byl to sám šoférskejch songů král

Škrábej

Hop trop

Emi
Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,
G
třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,
D **Emi**
smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách.

My lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tuty,
pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,
bocman vříská, nejradši bych po krku mu sáh.

Emi **C**
Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!
Emi **C**
Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej bejt!
Emi **C**
Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli,
Emi **D** **Emi** **D** **Emi** **D** **Emi**
nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,
nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
stejně každej den jeden z nás končí na marách.

Čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý...

Emi **D** **Emi** **D** **Emi** **D** **E**
Nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

Švorcák

Hop trop

Dmi B A7
S partou kluků v koutě na perónu
Dmi B C A7
tejrali jsme jednou struny kytar lacinejch,
Dmi B A7
vo pár kroků dál se na nás díval
Dmi B C Dmi
starej pán, už vod pohledu trošku podivnej.

Hned se vecpal s náma do vagónu,
když zahoukal k vodjezdu ten ocelovej krám,
na kytaru na mým klíně koukal,
a za chvíli ptal se, jestli mu ji neprodám.

F Gmi
Nezdálo se, že je ňákej švorcák,
F Gmi A
co by neměl prachy, který dal by za novou.
F Gmi A
Měl podivnej hlas a divný voči,
Dmi B C Dmi
říkal, že měl kdysi dávno taky takovou.

To vomlácený dřevo není k mání,
patří mojí máti a je starší nežli já.
Je to dárek od někoho z mládí
a ten jistě nikomu a nikdy neprodá.

Nezdálo se, že je ňákej švorcák...

Když jsem večer v neděli svý mámě
řek, že ňákej cizí chlap se hrozně zajímá
o věc, která cenu má jen pro ní,
divil jsem se, co ji na tom tolik dojímá.

Tak už se škrábu strání

Hop trop

G^7 C F C Ami
Tak už se škrábu strání plnou kamenů
C B C G
a je mi fajn, vždyť každej z nich tu znám.
C F C Ami
Mě táta křtít dal vodou z horskejch pramenů,
C B C
tak mě to táhne zase domů k nám.

B C
Na horách večer se slunce v krvi utápí
B C
i rána znám, jsou jako jabloň zjara bílý,
B C
už mě nic netrápí a slzy na tvářích
D^7 G G^7
jsou jenom pot a kapky dešťový.

Tak už se škrábu strání plnou kamení,
za chvíli sad mi z dálky zavoní.
Zůstanu stát u dřevěnýho stavení,
kde chladí stín těch bílejch jabloní.

Kolik je mejlí, kterejm záda jsem už ukázal,
kolik je cest, co vedly bůhvíkam,
kolik je písniček, co na nich jsem si zazpíval,
tohle je ta, která vedla mě zas k nám.

Tak už se škrábu strání plnou kamenů
a je mi fajn, vždyť každej z nich tu znám.
Mě táta křtít dal vodou z horskejch pramenů,
|: tak mě to táhne zase domů k nám. :|

Tři kříže

Hop trop

Dmi C Ami Dmi Ami Dmi
Dávám sbohem břehům proklatejm, který v drápech má ďábel sám.
Dmi C Ami Dmi Ami Dmi
Bílou přídí šalupa "My Grave" míří k útesům, který znám.

F C Ami Dmi Ami Dmi
Jen tři kříže z bílýho kamení někdo do písku poskládal,
F C Ami Dmi Ami Dmi
slzy v očích měl a v ruce, znavený, lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích, samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích, srdce kámen a jméno Stan.

Jen tři kříže z bílýho kamení…

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený, štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí, že jsem falešný karty hrál.

Jen tři kříže z bílýho kamení…

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek, Fatty Rogers těm dvoum život vzal.
Svědomí měl, vedle nich si klek:
Rec: Snad se chtěl modlit: "Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský, snad mě tedy Bůh odpustí ..."

Jen tři kříže z bílýho kamení jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený, lodní deník a v něm, co jsem psal.

Až si jednou (sundám klišé)

Druhá tráva

předehra sloka

```
        C                    F                  C
Až mi čas řekne stůj, až si jednou sundám boty,
        F            C                  G
až mi smích kolejnic řekne příteli skoč.
        C                    F            C
Až mi zesvětští dlaň jako kachel z terakoty,
        F                  C                  G       C
až se posadím k tvým dveřím prosím neptej se proč.
```

mezihra sloka

Až mi prach z věčných cest zhladí jizvu na mé tváři,
až budu vědět věci, které líp nevědět.
Až mi poslední verš zplaní v starém makuláři,
snad to bude pozdě, ale jistě naposled.

mezihra sloka v D dur

```
         D                  G            D
Až pak vítr a déšť smyjí stopy u Golgoty,
       G           D                    A
až se dým spálenišť nakonec rozplyne.
      D                   G                  D
Až si odepnu pás, až si jednou sundám boty,
    G             D                   A    D
až nezbude mi nic a možná tobě taky ne.
```

dohra sloka

Já písnička

Pavlína Jíšová a Druhá tráva

Dmi C Ami Ami^7 Dmi
To já, zrozená z nemocných básníků, z tichých vět po nocích utkaná,
Dmi C Ami Ami^7 Dmi
to já, zrozená, není mi do smíchu, když mám být pod cenou prodaná.

F C Dmi A A^7
Kdo vás obléká do šatů svatebních, holky mý ztracený, ztracený,
Dmi C Ami Ami^7 Dmi
ženich spí na růži až někam pod kůži, se můj strach do klína schovává.

To já, zrozená, v hospodách na tácku, raněných ospalých milenců,
to já, zrozená, vyrytá na placku, směji se po stěnách cizincům.

Kdo vás obléká do šatů svatebních…

mezihra sloka + refrén

To já, písnička, ležím tu před vámi, jenom tak spoutaná tolikrát,
to já, písnička, provdaná za pány, kteří pro lásku smí o mě hrát.

F C Dmi A A^7
Kdo vás obléká do šatů svatebních, holky mý ztracený, ztracený…
|: Dmi C Ami Ami^7 Dmi :| fade out

Jeruzalém ze zlata

Druhá tráva a Pavlína Jíšová
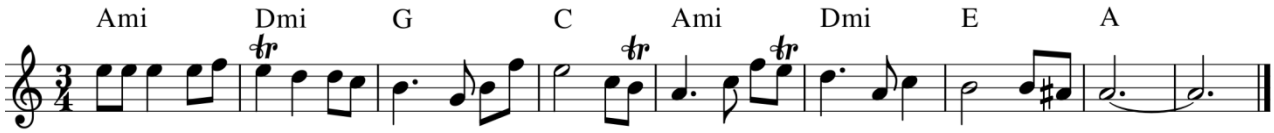
A Dmi A
Horský vzduch čistý jak víno ve větru stmívání
A Dmi Ami E Ami Ami
přináší borovou vůni a ze všech míst zvony zní.
Ticho stromů a bílý kámen ve spánku objímá,
to město až k bolesti krásné, co v srdci svém zeď má.

Dmi G^7 C F Ami F C E Ami E Ami
Jeruzaléme ze zlata, z mědi a záře tajemství, pohleď i já jsem jeden z tónů všech pí--sní tvých.
Dmi G^7 C F Ami F C E Ami E A
Yerusalayim shel zahav v'shel n'choshet v'shel or, halo l'khol shirayikh a-ni kinnor.

Smutek sedá na trh prázdný a k vyschlým cisternám,
jen lítost chodí starým městem k hoře, kde stával Chrám.
V jeskyních tisíc sluncí zhaslých jen vítr rozdmýchá,
nemohu jít k Mrtvému moři, nemohu jít do Jericha.

Jeruzaléme ze zlata...
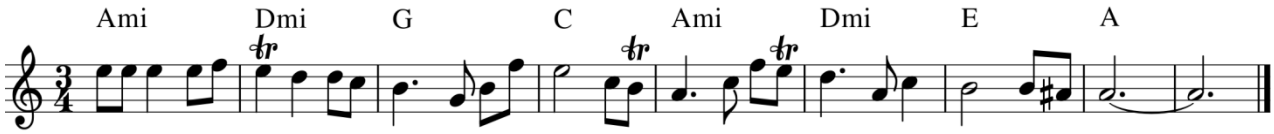
Ať mi jazyk můj na patro přilne a ruce neslouží,
když zapomenu tvoje jméno, budu pít hořkou vodu z kaluží.
Jak sabra, která vprostřed pouště vždy znovu rozkvétá,
tak budu já o tobě zpívat Jeruzaléme ze zlata.

Jeruzaléme ze zlata...

Tak málokdy a přece zázrak, zeď je zhroucená,
šofar volá na Horu Chrámu, na trh a k plným cisternám.
V jeskyních tisíc sluncí září až téměř nedýchám,
a mohu jít k Mrtvému moři a mohu jít do Jericha.

Jeruzaléme ze zlata...
Dmi G^7 C F Ami F C Dmi E E Ami
[Jerušalajim šel zahav vešel nechošet vešel or halo lechol širjajich ani kinor, kinor.]

Čím dál tíž se dejchá

Druhá tráva

|: D /// :|

D / G D /// / / G A ///
Kde's všude byl, můj blonďatej chlapče? Kde's všude byl, můj blonďatej sne?
G / A D / G / A D /
Po dvanácti mlhavejch horách jsem belhal. Padesát klikatejch silnic jsem prošel.
G / A D / G / A D /
Do šesti truchlivejch lesů jsem vstoupil. Na sedmi nehybnejch mořích se plavil.
G / A D / D / A / D / G / D // G D /// ////
Po tisíc mil dlouhým hřbitově kráčel… a tíž, tíž, tíž, tíž, čím dál tíž se dejchá

Co's všechno viděl, můj blonďatej chlapče? Co's všechno viděl, můj blonďatej sne?
Viděl jsem nemluvně s šakalí smečkou. Viděl jsem dálnici zlatou, ale pustou.
Viděl jsem břízu s krvavou větví. Viděl jsem kladiva nasáklý krví.
Viděl jsem žebřík pod bílou vodou. Viděl jsem mluvky s jazykem v křečích.
Viděl jsem děti s ostrými meči… a tíž, tíž, tíž, tíž, čím dál tíž se dejchá

Co's všechno slyšel, můj blonďatej chlapče? Co's všechno slyšel, můj blonďatej sne?
Slyšel jsem hromy s varovným hlasem. Slyšel jsem vlnu, co zaplaví zemi.
Slyšel jsem tambory s rukama v ohni. Slyšel jsem šepot tisíců mnichů.
Slyšel jsem výkřiky hladu i smíchu. Slyšel jsem básníka co umřel v blátě.
Slyšel jsem klauna jak klečí a pláče… a tíž, tíž, tíž, tíž, čím dál tíž se dejchá

Koho jsi potkal, můj blonďatej chlapče? Koho jsi potkal, můj blonďatej sne?
Potkal jsem dítě u mrtvýho koně. Potkal jsem dobráka se vzteklou dogou.
Potkal jsem ženu s ohnivým tělem. Potkal jsem dívku, co dala mi duhu.
Potkal jsem lidi raněný láskou a potkal jsem lidi raněný záští
a tíž, tíž, tíž, tíž, čím dál tíž se dejchá

Co chceš dělat teď, můj blonďatej chlapče? Co chceš dělat teď, můj blonďatej sne?
Vrátím se zpátky, než se udusím hrůzou. Schovám se v temnotách nejhlubších lesů.
Kde lidí jsou spousty a ruce maj prázdný, kde řeky se topí v granulích jedu
kde městečko v stráni je studenej žalář, kde nikdy nevidíš do tváří katům
kde plno je hladu a ztracenejch duší, kde černá je barva, kde nula je mnoho
a to budu kázat a s tím budu dejchat a vyřvu to z kopců, ať každej mě slyší.
Tak tohle mi řekl, než začlo se stmívat. Tak tohle mi řekl, než začal jsem zpívat.
A tíž, tíž, tíž, tíž, čím dál tíž se dejchá.

Dívka ze severu

Druhá tráva

|: G Hmi C G :|

G Hmi C G
Až půjdeš tam, kde není skoro nic,
G Hmi C G
kde vítr vždycky samým sněhem hrál,
G Hmi C G
pozdravuj jednu dívku u hranic,
G Hmi C G
kterou jsem kdysi hrozně miloval.

Až **z**ačnou zuřit **b**ouře na plá**n**ích
a **ř**eky znehyb**n**í tvrdý **l**ed,
doufám **j**en, **ž**e ji ochrá**n**í
před vichři**c**í a **z**imou teplý **p**léd.

Vlasy **m**á, doufám, **p**ořád vlni**t**é
a dlouhé **t**ak, že jí **p**o pás splýva**j**í,
vlasy **m**á, doufám, **p**ořád vlni**t**é,
ty mi **j**i nejvíc **p**řipomína**j**í.

mezihra sloka

Až půjdeš tam, kde není skoro nic...

dohra sloka 2x

El Santo Día

Druhá tráva

kapo 5.p.

|: G . C . | G . C . :|

```
        G                  C             G     C        G  C  G  C
Není to nic než jen nedělní den na konci světa El Santo Día,
        G                  C             G     C        G  C  G  C
není to nic než jen nedělní den na konci světa El Santo Día,
    D                      C          G  C  G  C
jen příběh o konci babího léta a milénia,
    D                        C          G  C  G  C
jen okamžik na konci babího léta a milénia.
```

Není to nic než jen prchavá chvíle v nesmělé době a na duši hladí,
není to nic než jen prchavá chvíle v nesmělé době a na duši hladí,
blížíš se ke mně a já přicházím k tobě příteli z mládí,
vracíš se ke mně a já se obracím k tobě příteli z mládí.

mezihra sloka

Není to nic než jen deštivá noc v hotýlku Touha má Emílie,
není to nic než jen deštivá noc v hotýlku Touha má Emílie,
ani osudná láska ani jen pouhá vigilie,
ani noc všech nocí ani jen pouhá vigilie.

Není to nic než jen nedělní den na konci světa El Santo Día,
není to nic než jen nedělní den na konci světa El Santo Día,
jen příběh o konci babího léta a milénia,
jen okamžik na konci babího léta a milénia.

Není to nic než jen nedělní den na konci světa…
Není to nic než jen nedělní den na konci světa…
Není to nic než jen nedělní den na konci světa…
Není to nic než jen nedělní den na konci světa El Santo Día.

Hotel Hillary

Poutníci

|: Ami . . . | Ami . riff :|3x | Ami . . . | F . G . |

Ami
Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,
F G Ami
máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám.
Ami
Jak tě znám, i v tuto chvíli měl bys řeči peprný,
F G Ami
jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

F
A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,
Dmi D
zahodili lampióny a našli hospodu,
F
ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
Dmi D Ami
a žádostivost těla a pak radost z volovin, a ta nám zbejvá.

Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,
pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary.
Slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,
a cenzoři nám kázali o správným umění.

A tváře měli kožený ...

mezihra nebo zjednodušeně |: Ami . . . | F . G . :|

A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech
a pořád všechno slibují starý hesla na domech.
Ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary
a já vyházu ty černý stuhy funebrákům navzdory.

Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,
zahodíme lampióny a najdem hospodu,
a tam tvýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin **F G Ami**
a žádostivost těla a pak radost z volovin, a ta nám zbejvá, a ta nám zbejvá.

Ještě jedno kafe

Robert Křesťan a Druhá tráva

| Emi . . . | D . . . | C . . . | H . . . |

Emi D
Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář
C H
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
Emi D
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
C H
ty děkuješ jen hvězdám a seš věrná jenom jim.

C H
Ještě jedno kafe bych si dal,
C H Emi
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

| Emi . . . | D . . . | C . . . | H . . . |

Tvůj táta – to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

Ještě jedno kafe bych si dal...

| Emi . . . | D . . . | C . . . | H . . . |

Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana,
jen tvý srdce je jak moře, samý tajemství a tma.

Ještě jedno kafe bych si dal...

|: Emi . . . | D . . . | C . . . | H . . . :|

Ještě není tma

Druhá tráva

|. . . .|. . . .|
E A E E
Padají stíny, ale není kam se hnout,
E A E E
nedá se spát ani zapomenout.
H A G#mi E E
Mám pocit, jako bych měl duši z oceli
C#mi7 H A E E
a že mé jizvy ani slunce nezcelí.
H A G#mi E E
Není kam jít, i když by bylo na čase,
C#mi7 H A E E
ještě není tma, ale stmívá se.

Svůj pocit lidství jsem nechal někde v polích,
jako by za vším, | co je krásné, bylo něco, co bolí.
Přišel mi dopis, tak milý, samý cit,
napsala prostě, co měla na srdci.
A já už ani nevím, jestli ji poznám po hlase,
ještě není tma, ale stmívá se.

Viděl jsem Londýn i Paříž pozdě k ránu,
šel podél řeky až k břehům oceánu.
Padl jsem na dno světa, níž než umím říct
a v lidských očích už nehledám vůbec nic.
Jako by pravda byla vadou na kráse,
ještě není tma, ale stmívá se.

mezihra sloka

Přišel jsem na svět a zemřu, aniž bych chtěl,
všem se zdá, | že se hýbám, jenže jako bych otupěl.
Jen stojím a myšlenky mi běží bůhvíkam,
už ani nevím, pred čím sem utíkám.
I modlitba mi zní jen jako vítr ve vlasech,
ještě není tma, ale stmívá se,
ještě není tma, ale stmívá se.
C#mi7 H A E E

Kdo to obchází můj dům

Druhá tráva a Charlie McCoy

E
Kdo to obchází můj dům, kdo to vévodí mým snům,
H **E**
kdo to tu poslouchá a lásku mou mi vzal.
E
Kdo to šátrá u mých dveří, kdo se to podbízí mým psům,
H **E**
kdo si to duši mou na kousky rozstříhal.

E
Je to někdo v dlouhém šatu, temný symbol nenávratu,
H **E**
nebo jen pošťák co se přišel rozloučit.
E
Je to matka všech mých běsů, z temných jeskyň zpod útesů,
H **E**
nebo jen ženská kterou neuměl jsem chtít.

Kdo to obchází můj dům…

mezihra sloka

Co to je co nehraje mi, co mě právě tiskne k zemi,
jako úzkost jako nekonečný had.
Něco co mě táhne nikam, něco před čím neutíkám,
protože není kam a komu utíkat.

Kdo to obchází můj dům…

mezihra sloka

Kdo to obchází můj dům…

Krvavá Marie

Robert Křesťan a Druhá tráva

E
Přece není možný, že mi není nic, když mi pořád něco je,

ztrácím věci, ztrácím ženu, ztrácím číslo pokoje,
A
ztrácím moje bílý myši v tvojí laboratoři,
E
přece není možný, že mi není nic, jak mi říkaj doktoři,
H7 **E**
objednej mi ragú s kouskem tlustý kapie a holku, která jméno má Krvavá Marie.

Řek mi jednou přítel, že mám příliš mnoho jmen,
že mi stačí jenom jména, že mi stačí rodokmen,
že mi stačí jenom seznam, že mi stačí kalendář,
řek mi jednou přítel, že mám jenom jednu tvář,
vzal jsem jeho přítelkyni do svý Avie a dal tý holce jméno má Krvavá Marie. **mezihra**

Každej by chtěl do ráje, ale nechce pro to nic,
ani udělat, ani milovat, ani ztratit polovic
a nejvejš strčit pětku, nejvejš ustlat postele,
každej by chtěl do ráje, ale umřít, to už ne,
pošli mi sem ordináře z akademie a holku, která jméno má Krvavá Marie.

Devatero desater a tisícero ster,
takhle hustý ticho, takhle modrej podvečer,
už slyším "ave, zdrávas, Marie, tebe bych bral,"
devatero desater a plnej kriminál,
najdi mi tu směnku z naší banky Slávie a holku, která jméno má Krvavá Marie. **mezihra**

Tak jsem přišel domů někdy v pravou půlnoc a tam zrovna snídal čert,
že chce vychovat, že chce vykoupat a že jsem jeho milej Bert,
a přitom měl mou ženskou, přitom měl mou košili
když jsem přišel domů, hrála hudba a ďas řek, že za chvíli,
dopije a dojí a jde do Tramtárie a s ním holka, která jméno má Krvavá Marie.

Až se vrátím z konce světa, a ví Pánbůh, kde to je,
jako barbar z Martiniqu, jako vítěz bez boje,
až si doperu svý prádlo, až konečně domelu,
až se vrátím z konce světa sem, do svýho hotelu,
polož mi sem vestu v kapse s bílou lilií a holku, která bejvala Krvavou Marií.

Marcipán z Toleda

Druhá tráva

| D . Emi . | F#mi . A . | G . . . | D . . . | D . . . |

D G D
Slepý a s hlavou prázdnou jak schránka na noty,
D F#mi G D
perem a rukou ráznou děsím se samoty.
D A G D
Píšu pozdě k ránu, dobývám předmostí,
D Emi F#mi A G D D
rozeznívám zlatou hranu omylné všednosti.

D G D
Píšu jí něžná slova, snít budu později,
D F#mi G D
pohrobek Oblomova, zpíjím se nadějí.
D A G D
S věčností přes rameno sám na rohu ulice
D Emi F#mi A G D D
vyvolávám slavné jméno pradávné světice.

D G D
Kdysi jsem hledal krásu, na sobě havelok,
D F#mi G D
v mraveništích času i v labyrintech slok.
D A G D
Až jsem potkal kněze, nahý byl jak psí kost.
D Emi F#mi A G D
Prý že žádná katecheze nesmaže minulost.

mezihra sloka

D G D
Končí další září a já, Hvízdavý Dan,
D F#mi G D
s lacinou svatozáří projíždím Irian.
D A G D
|: Ani v té daleké zemi však poklady nehledám,
D Emi F#mi A G D
vím, že jednou přiveze mi marcipán z Toleda. :|

| D . . . | D . . . |G . . . | D -

Napsal jsem jméno svý na zdi

Poutníci

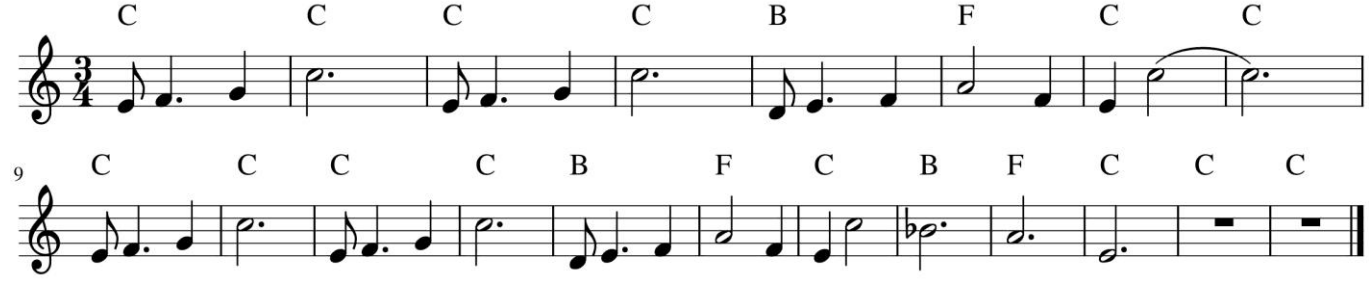

C G C C F F C C
Napsal jsem jméno svý na zdi, na všechny zdi, který znám,
G F C C F C G G
napsal jsem jméno svý na zdi, ráno, než otevřu krám.
C G C C F F C C
Před léty ve stejnou chvíli v pravici držel jsem nůž
G F C C C G C C
a všichni ti, co po něm zbyli, s nadšením hráli mi tuš.

V okolí týhletý války tenkrát už stávala zeď
i popsaný popravčí špalky stály tam, co stojí teď.
Slyším zas slavičí hlasy a na tvářích rozlitej hněv,
jak barvičky tý jejich krásy, která nám tak pije krev.

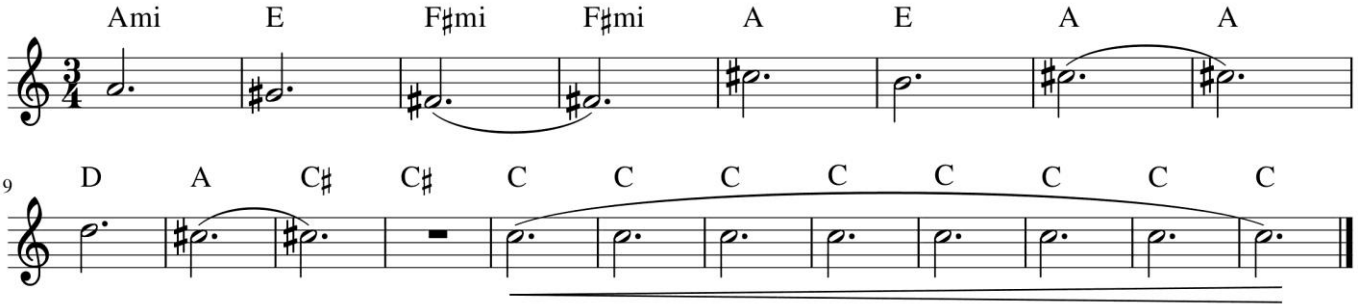

F F C G G F F C G G
Přiklušou zdáli s tím večerním tichem, k zemi se svalí a dusí se smíchem,
F F C G G F F C G
líce si hladí, než spálí je plamen a setřesou mládí jak zlou tíhu z ramen.

G G G G G G G G G G G G G G G G

Z půlnoci rána jak kyjem a najednou, kdo by to řek,
jsme chytří a trochu moc pijem a bijem svý děti, ten vztek.
Napsal jsem jméno svý na zdi a čekám, až setře je čas,
G F C C C G C F C G C
napsal jsem jméno svý na zdi stejně jak každýho z vás, stejně jak každýho z vás.

Na španělských schodech

Robert Křesťan

kapo 3.p.

| G . . | G/D . . | G . . | G/D . . |

```
    G              D              C          G          D          C    C
Na Španělských schodech se stmívá a v zátylku světa zní zvon,
   C          G                D       G          D       C    C
jsi nenápadná a nepůvabná, ale chtivá jak Napoleon.
```

```
C   G     D          Emi
Právě se protrhly hráze.
C   G     D          Emi
Právě teď nevím co s tím.
C   G     D          Emi
Právě jsem zaplatil draze.
C   G     D       C
Právě jsem zapálil Řím.
```

Vždycky jsem chtěl stavět lodě a po mořích plout, s větrem snít,
ta neodbytná a nenasytná touha se nepotopit.

Právě jsem objevil Zemi.
Právě jsem překročil Don.
Právě jsem hýčkaný všemi.
Právě já historión.

| G . . | G . . | G . . | G . . |

V sedanských blindážích sládne i náš hořký a ztracený svět,
ta nedůtklivá a věčně živá nevůle odpovědět.

Právě vzdal jsem se zlému.
Právě tak vzdám se i vám.
Právě jsem uvěřil všemu.

```
C   G     D          Emi  Emi  Emi          G
Právě se připozdívá,                 připozdívá.
```

Ossian

Robert Křesťan

Ami D Ami
V starodávném světě, kdesi u podmořských bran
Ami D Ami Ami
jednoho dne zmizel slavný vladař Ossian,
Ami D Ami
v zemi zlatých hřebců, věčných žen a temných slastí
Ami D Ami Ami
s dcerou krále moří, s bohy čtyř světových stran

C G C
Hej, ty dávná noci, dávná matko Atlantid,
C G D D Ami Ami
není dnes v mé moci s tebou z jedné studně pít

Tři sta let tam tančil, život plný epitet,
a | když se vrátil na Zem, když si vybral její střed,
celá Země ztěžkla, všichni císařové zběhli,
ani | on už nebyl Ossian, jen osamělý kmet.

Hej, ty dávná noci, dávná matko Atlantid...

mezihra sloka + refrén

Ty si | myslíš, že jsem přítel, tvoje skála, milý host,
ale | možná, že ti pomáhám sám sobě pro radost,
zrovna | včera jsem si koupil nové boty a plášť z kůže,
flakon drahé vůně, tobě nic a psovi kost.

C G C
Hej, genie loci, dávný pane z Tir nan Gwydd,
C G D
to já za dnešní noci budu z vaší studně pít.

Panenka

Poutníci
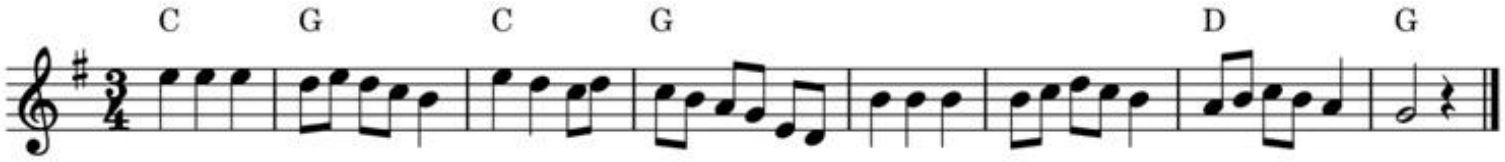
G C G C
Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
G D
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
C G C G
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
G D G
ani pouťovou panenku nezanechal.

G C G D C G D
Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
C G C G D G
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.
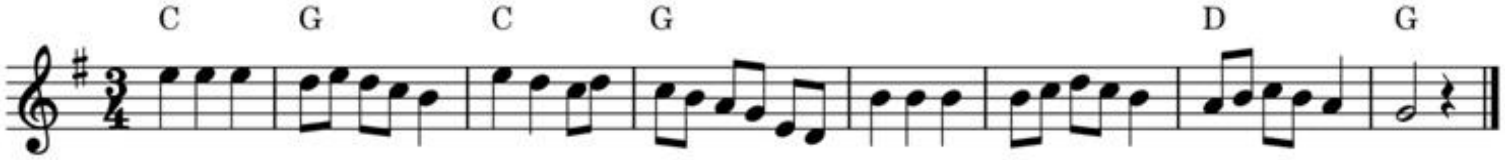
Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná...
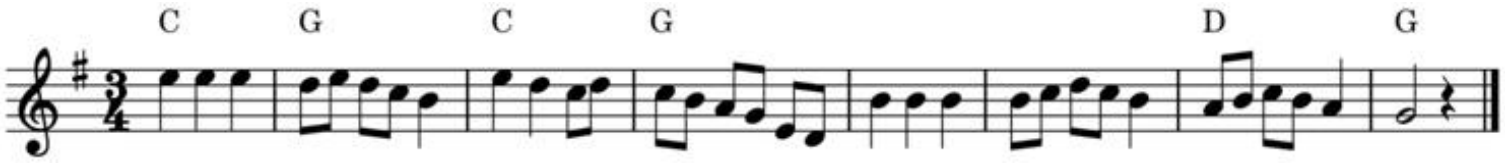
Podobenství o náramcích

Poutníci

|: G . . | D . . | G . . | D . . | D . . :|

G D G D D
Jestlipak zpívali zpěváci smělí,
G D G D D
arabský píšťaly jestlipak zněly,
C F C C
zdali si všimli tam ve víru doby,
G D G D D D D
co matkám a milenkám zápěstí zdobí:
G D G D D D D
Švartnový náramky jak smůla černý.

|: G . . | D . . | G . . | D . . | D . . :|

Před časem na stráni seděli tepci,
na srdcích orvaní, ve tvářích hebcí,
vsadili kabáty i nový džíny,
kdo za zlaté prodá ty náramky z hlíny,
švartnový náramky jak smůla černý.

|: G . . | D . . | G . . | D . . | D . . :|

Matky i milenky s důvěrou vstaly,
synové zemřeli, milenci spali
a ženy, když vstoupili do prázdných lóží,
zlatníkům skoupily veškerý zboží,
|: švartnový náramky jak smůla černý. :|

Pojďme se napít

Poutníci

D G A D
Pěkně tě vítám, lásko má,
F#mi G D A G F#mi Emi
tak trochu zbitá a víc soukromá,
D G
pěkně tě vítám, a čemu vděčím
F#mi Hmi G F#mi Emi D A G F#mi A
za tak vzácnou chvíli, jednou za sto let?

D G F#mi Emi
|: Pojďme se napít, pojďme se napí-í------ít,
D Emi G D
ať nám mají z čeho slzy týct :|

V nohách ti dřepí bílej pták,
už nejsme slepí a zlí, naopak,
už nejsme slepí a rozdejchaní,
jako když se spěchá bránou vítězství.

|: Pojďme se napít… :|

V očích ti svítí a sládne dech
a něco k pití tu ční na stolech,
a něco k pití, a nepospíchej,
stoletá má lásko, když už nemáš kam.

|: Pojďme se napít… :|

Sbohem Angelino

Druhá tráva (Bob Dylan)

|: G . . | G . . | C . . | G . . :|
G G C G G
Sbohem Angelíno, královský gong,
G G C G G
krade loupežný rytíř a mě láká ten tón.
G G C D D
Už triangl cinká a trombóny zní,
Emi Hmi Emi Hmi C G G
tak sbohem Angelíno, nebe už vzplálo a já musím jít.

Není **d**ůvod se hádat, není důvod si lhát,
všechno **s**tojí, všechno padá, jak má padat a stát.
Jenom **n**a mořský pláži někdo zapomněl míč,
tak sbohem Angelíno, nebe se chvěje a já musím pryč.
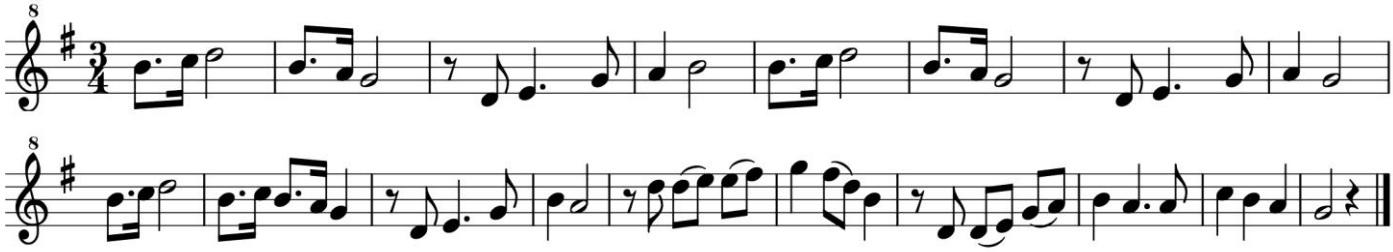
Z **n**ádvoří zmizly páry kluků a dam,
tal**ó**n přemohl stráže a řadí se tam.
Kde se **p**od dvojkou s esem, kdysi hýbala zem,
tak měj se, Angelíno, nebe se hroutí, buď s pánem Bohem.

Heleď **š**ilhavý piráti sedí jak šáh,
a **s**třílejí z brokovnic po konzervách.
A **s**ousedi křičí a tleskají jim,
tak sbohem Angelíno, nebe už černá a já zmizím jak dým.

mezihra sloka

Na střechách tancují King Kong a skřet,
tango **j**ako, Valentino, když v tom maskér se zved.
Zavřel **m**rtvému oči, aby nebudil hnus,
tak sbohem Angelíno, nebi se hnusím a už přijíždí vůz.

Kanóny hřmějí, loutky zvedají prak,
a **d**émoni hází bomby pod náklaďák.
Říkej mi, jak chceš, já nic nepopírám,
tak sbohem Angelíno, nebe už bouří a já chci být sám.

Señore

Druhá tráva

Dmi Dmi
Dmi Ami B F Dmi
Seňor, seňor, víte vůbec, kam to jede, je to Arizona nebo Armagedon,
C B Gmi Dmi
vždyť, tady jsem už byl, to je snad fór, mám pravdu, nebo magořím, seňor.

Seňor, seňor, nevíte prosím, kde se skrývá kolik hodin, kolik dní nám ještě zbývá,
kdy z nás vůbec stáhnou tenhle flór a bude nám tu líp než tam seňor.

F Ami B Dmi
Do korby bušil vítr, až se třásla mříž a na krku jí visel, litinovej kříž.
F Ami B Dmi
Pořád | vidím prázdný náměstí a i ten den jak mě objímá a šeptá mi, nezapomeň.

Seňor, seňor, už zas vidím ten modrobílej auťák a cejtím ocas draka,
tohle napětí mě ničí jako mor, kdo mi tady pomůže seňor.

mezihra sloka

F Ami B Dmi
Klečel jsem tam nahej, jako idiot, jako v magnetickým poli neschopnej se hnout
F Ami B Dmi
a cikán blýskl prstenem, řek máš dost, tohle se ti hochu nezdá to je skutečnost.

Seňor, seňor, srdce mají prázdný, jako snopy dejte mi pár minut, než se vzchopím.
Než zas v sobě najdu ňákej vzdor tak jeďte, jestli můžete, seňor.

Seňor, seňor, radši odpojíme tyhle dráty, odvalíme všechny tyhle pláty.
Tohle místo ve mně dusí každej pór, tak na co kruci čekáme, seňor.

dohra sloka

Víla

Poutníci

| C . . . | F C . . | C . . . | F C . Dmi | G . . . | C . G . | F -

C F C F C
Jde po skosený trávě a jde tak, jak se to píše:
Dmi Gmi Dmi A Dmi Gmi Dmi
s větrem v zádech, s kytkou v hlavě, důstojně a ti----še,
C F C G C G
a z polí slítají se ptáci a každej z nich jí věří,
F B F C F C
a ona se pak vrací a má v rukou jejich peří.

Je to můj člověk s hlavou v kříži, umírající v horku,
můj plakát na refýži i má socha u New Yorku,
je to můj voják beze jména, i ten parník v ústí Něvy,
je to jediná má žena, jenže ta, která to neví.

Ami Dmi Ami Dmi Ami
Místo k ní však mířím ně---kam, kde je ten, co se tak vzte-ká,
B E^b B F B F
že ta hrůza, kterou čekám, není ta, která mě čeká.

| C . . . | F C . . | C . . . | F C . Dmi | G . . . | C . G . | F -

Ten můj pocit nemá hranic, ta má víra bez rezervy,
že už nezmůžu se na nic, ani na pevný nervy,
natož na nějakou vílu, a že už nevím, o co kráčí,
třeba nemám sílu, a třeba mi to stačí.

| C . . . | F C . . | C . . . | F C . Dmi | G . . . | C . G . | F -

Wayfaring stranger

Druhá tráva

Emi
I’m just a poor wayfaring stranger
Ami **Emi**
A-travelling trought this world of woe
Emi
And there’s no sandness toil or danger
Ami **H7** **Emi**
In that bright world to which I go

C **G**
I’m going there to meet my father
C **H7**
I’m going there no more to roam
Emi
I’m just a-going over Jordan
Ami **H7** **Emi**
I’m just a-going over home

I know dark clouds will gather round me
I know my way is rough and steep
But beautious fields lie just before me
Where souls reedemed that vigils keep

I’m going there ...

mezihra

I’m going there ...

Frajer

Máci

kapo 3.p.

G G/C G G/C G G/C G G/C
Byl frajer, často jsem ho vídal, co hlavou prorazí i zeď,
Ami^7 D Ami^7 D G G/C G G/C
jen kafe s rumem snídal a když se rval, tak vždycky vyšel se ctí.

On jako trička holky střídal a každou chtěl mít zrovna teď,
měl styl a ten si hlídal a vlastní heslo: silnejm přeje štěstí.

G D C^6 D G D C^6 D
Frajer byl, když vyšel do ulic, vždycky on, jen on a kdo je víc,
Ami^7 Hmi Ami^7 Hmi Ami^7 G G/C G G/C
ten sekáč první třídy měl kamarádů kolem jako much,
Cmi^7 Hmi^7 Ami^7 G G/C C D G G/C G G/C
vždycky nejvíc vypil, všechno platil a obdiv potřeboval jako vzduch.

mezihra sloka

Pak jsem se z města jinam ztratil a byl pryč skoro pátej rok,
když zpátky jsem se vrátil já slyšel o něm spoustu divnejch zvěstí.

V hospodě za rohem se klátil, čekal, kdo zaplatí mu lok,
včera ho někdo zmlátil, svou sílu ztratil v pitkách na předměstí.

Frajer byl, když vyšel do ulic...

mezihra sloka

Cmi^7 Hmi^7 Ami^7 G G/C
Hej zastav, právě stojíš na rozcestí,
Cmi^7 Hmi^7 Ami^7 G G/C
tak, zastav, právě stojíš na rozcestí,
Cmi^7 Hmi^7 Ami^7 G G/C
C D G G/C G
kde je tvý heslo: silnejm přeje štěstí

Helen

Máci

D Gmi D
Silnice jsou vlhký k ránu, já vzpomínám na tvý oči, Helen,
D Gmi D
na chléb s máslem, bílou kávu, tělo hebký jako trávu, Helen,
Emi F#mi G B D
udejchanej polibek se špetkou strachu, že se někdo dívá,
D E9 Gmi D
to zbylo ti z tvých patnácti i s úsměvem, co rozpaky zakrývá.

Dál jsou to vlasy žlutý tak, že ve slunci se na ně dívat bolí,
a tváře zvlhlý od potu, co při polibku zachutnají solí,
oči svítí v letních ránech někdy víc než slunečnice květ,
to všechno, Helen, poukázkou je na pár dalších spokojených let.

Silnice jsou vlhký k ránu a s nima i moje oči, Helen,
vzpomínám, jaký to bylo, stop jsem vůz, co jede kilo, Helen,
|: oběd dám si v bistru v městě, kam jsem vlastně vůbec nechtěl jet,
potkám tě zas za pár pátků, pro pár dní snad nezboří se svět. :|

Jaro

Máci

kapo 3.p.

| D/A . . . | D/A . . . | Ami^{7} . . . | D/A . . . |

D
Kam letí mraky, kam spěchají ptáci,
D
to ví jenom vítr, co pírka jim ztrácí
Ami^{7} D
a básníci po ránu nesmělí.
D
V podkrovích hnízda a v kalužích žáby
D
i dívky, co čápy a vránu k nám vábí,
Emi^{7} A^{7} D
po jedné krátké noci dospějí.

Emi C A^{7}
Je jaro, je jaro a kvetou podběly,
Emi A^{7}
všechny pěkně vzalo a honem někam odjeli.
D
Odložím svoje starosti k ledu,
D
ať škarohlíd má svou škaredou středu,
Emi A^{7} D
já světím svoje modrý pondělí.

Kdejakej moula je vážnej jak v lednu,
sám sebe si váží a supluje vědmu
a o životě vlastně houby ví.
Pořád by žvanil a bůhvíco řešil,
když padlej jseš na hlavu, klidně si zešil,
totiž, milej zlatej, já vím svý.

Je jaro, je jaro...

Když nad ránem ozvou se kohouti

Jaroslav Samson Lenk

C H^7

Emi^7 Ami^7 D^7 G
Když nad ránem ozvou se kohouti, to nemá už cenu jít spát,
H^7 Emi F$^\#$ Hmi H^7
vždyť celou noc, tak jako na pouti já slyšela muziku hrát.
Emi Ami^7 D^7 G
Písnička běžela za písní a kouřem mi načichly vlasy,
F E^7 Ami G Ami^7 G
když ubrus vínem se potřísnil o noty jsme odřeli hlasy.

Ami^7 D^7 Hmi Emi
A přece jen pro to zpívání vracím se na různá místa,
Ami^7 D^7 Hmi E^7
začínám, když zvoní klekání, hlava je jasná a čistá.
Ami^7 D^7 Hmi^7 E^7
Naplno ve druhé poledne, šanson, když tma je jen stínem,
Ami^7 D^7 C Emi^7 Ami^7 G H^7
to na dno sklínky se dohlédne a mysl mám zjitřenou ví-----nem.

Když nad ránem ozvou se kohouti, nehlučně zhasínaj města,
je pryč další den, to mě nermoutí, já vím, že mě čeká zas cesta.
Domů do malého podnájmu, kde půjčenou mám i postel,
a když mám vztek, kleju potajmu v garsonce tiché jak kostel.

A přece jen pro to zpívání...

Když nad ránem ozvou se kohouti, to si pak i lásku vysním,
návrhy milostný projdou ti, když nechci, tak na oko zpřísním.
Ne, že bych milovat nechtěla a ani z časové tísně,
když nad ránem ozvou se kohouti, to pak mám nejradši písně,
to pak mám nejradši písně!

Katce

Máci

D Dmaj^7 D^6 Dmaj^7
Chtěl bych králem být aspoň chvíli krátkou,
D Dmaj^7 D^6 Dmaj^7
dal bych narazit mince s malou Katkou,
Emi A^7 Emi A^7
žlutý jako lán v odpoledním žáru,
D Dmaj^7 D^6 Dmaj^7 Emi A^7
jsem však jenom kmán, co drnká na kytaru.

Být tak pilotem, znám to jenom z knížky,
vyhodil bych ven svoji Katku z výšky,
přece volný pád má rádo každý ptáče
a já ji mám rád, u Svzarmu skáče.

D
Na vodu zrcátka pouští slunce, než skryje ho mrak,
D
kluci se schovali v houší a holky se koupou jen tak,
Emi A^7 D C°
takhle se maluju léto, zima když nechce být krátkou,
Emi C A^7
přemýšlím, zdali půjde to být aspoň tři týdny s Katkou.

Rotným být bych chtěl nebo generálem,
to bych nevelel, spokojil se s málem,
Katka dosvědčí, že když se velí pozor,
lásce nesvědčí velmi přísný dozor.

Kdybych tu moc měl a měl v hlavě zmatek,
vyhlásit bych chtěl státní svátek Katek,
aby i ta má nemusela vstávat,
a když volno má tak proč ho nadělávat.

Na vodu zrcátka pouští...

Laciný víno

Jaroslav Samson Lenk

|: C . Emi . | Ami . . . | D^7 . . . | G . G^7 . :|

C Emi Ami D^7 C G^7 G G^7
Po noci krátké a po milování zbylo mi málo, jen hlava v dlaních, co bolí, to je to laciný víno.

Po noci plné cigaret kouře byls jako tajfun a já jako bouře, to bolí, to je to laciný víno.

E E^7 Ami Ami^7
Teď jenom matně v hlavě mi svítá, útržky večera vytanou,
E E^7 Dmi Dmi^7 G^7
tak jako stébla se tonoucí chytá, hledám tvou adresu napsanou.

Napsals ji sirkou vypálenou na krabičku cigaret zpola plnou, k ránu pilo se laciný víno.

C Emi^7 Ami^7 D^7 G G^7
Večery fajnový u láhve litrový,
C Emi^7 Ami^7 D^7 G G^7
se milují namátkou holky, co málo ví,
E Ami^7 Dmi^7 G^7
když hlava potom bolí ráno, spát se chce, je nedospáno,
C Emi^7 Ami^7 D^7 G C
večery fajno-vý tak končívaj, to je to laciný víno.

|: C . Emi . | Ami . . . | D^7 . . . | G . G^7 . :|

Po noci krátké a po milování zbylo jí málo, jen hlava v dlaních, to bolí, to je to laciný víno.

Teď jenom matně v hlavě mi svítá...

Adresu někdo vynesl s košem, tak vidíš, holka, rázem je po všem, to bolí, to je to laciný víno.

Večery fajnový...

|: C . Emi . | Ami . . . | D^7 . . . | G . G^7 . :| C Cmaj^7 -

Pohoda

Máci

C Emi^7 Ami C
U nás v ulici bydlel pan Svoboda, že se pořád smál, měl přezdívku Pohoda,
Dmi^7 G^7 C Dmi^7 G^7
když jsem se ho ptal: jakpak dneska je, říkával: pohoda.

Měl malej byt, ženu a dvě děti, v pět vstával do práce, domů šel v půl třetí,
noviny pod paží, cukroví pro děti, zkrátka pohoda.

Dmi^7 G^7 C Ami C
Po domě se povídalo, ten má asi příjem,
Dmi^7 G^7 C Ami C
zatímco my nadáváme, vesele si žije
Dmi^7 G^7 C Ami
a hlavně stará Šulcová ze sousedního bytu
D^7 F G^7
poslouchala za dveřmi a záviděla v skrytu.

Paní Šulcová psala dopisy, co jsou zvláštní tím, ze nemaji podpisy
a ty úřade, a ty počti si, kdo, kde a kolik.

Dík paní Šulcové, jejímu dopisu rychle pan Svoboda dostal se do spisu,
ač není podpisu, je třeba prošetřit, autor se bojí.

Na Svobodu začali se ptát neznámí páni
nejdřív u nás ve vchodu, pak u něj v zaměstnání
a i když se nic nenašlo a Svoboda je čistej
lepší na něj dávat pozor, kdo si má bejt jistej

Včera se stěhoval pryč od nás Svoboda, na ňákou samotu někde u Náchoda
a já vím určitě, není to náhoda a tak trochu se bojím.

Že brzo budem i my hledat samoty, k bydlení na stálo, nejen o soboty,
kvůli pár Šulcovejm a to vím na tuty, o to nestojím.

Usměvavej Svoboda mi totiž hrozně chybí,
zjišťuji to ponenáhlu a málo se mi líbí,
že Šulcová je na koni, a proto není náhoda,
Dmi^7 G^7 C Ami C Ami C
že lidi zdravím úsměvem a odpovídám: pohoda, pohoda, pohoda.

Naděje a touhy

Jaroslav Samson Lenk

G C
Přišel jsi odněkud z hor, ještě déšť na kabátku,
Cmi D G
dvě modrý slunce v očích uprostřed vánočních svátků
Ami^{7} H^{7} Emi C Ami D G D
a řek jsi: tady budu spát, a řek jsi: tady budu spát.

G
Naděje, co pláčou na papíru, touhy lidí, co ztratily svoji víru,
Ami Cmi D
život malovanej v dotazníku, srdce tvarovaný do perníku,
G
naděje, co pláčou na papíru, touhy lidí, co ztratily svoji víru,
Ami Cmi D G D
lásku milenců až do svítání na věži, kde lidem po klekání se zastavil čas.

Ten čas ti otupil hrot myšlenek, které šly s tebou,
co se dnes v koutku krčí, prsty je i v létě zebou,
snad jen lokty ti narostly víc, když k ránu slunce vyšlo do ulic.

Hmi Bmi Ami^{7} D
Pak víčka sevřená, jen se nedívat, vzal si kytaru a zkoušel vyzpívat.

Naděje, co pláčou na papíru...

Přišel jsi odněkud z hor, říkal jsi, že místa znáš,
kde písničky ožívají, když vítr jim potrhal plášť
a v hlavě z nich nezbylo nic, když k ránu slunce vyšlo do ulic.

Pak víčka sevřená, jen se nedívat, vzal si kytaru a zkusil vyzpívat.

Naděje, co pláčou na papíru...

Vodácká holka

Samson a jeho parta

kapo 2.p.

C Dmi F G C Dmi F G
Když vlny se valí a peřeje řvou a šutry z nich civí jak sůvy,
C Dmi F G C Dmi G C
loď praská a umrlčí zvon bije tmou, tak řekni, kdo pomoct ti umí.

Ami Emi F C Ami Emi G C
Kdo pádlem jen kmitne a převrátí loď, pak ječí jak staženej z kůže,
Ami Emi F C D G
že | ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok, co za každý cvaknutí může.

Je pěkná jak ráno a voní jak les, když na dřevo u ohně hrává,
je zrádná jak kočka a věrná jak pes, ta holka, co při tobě spává.

F Ami G C F Ami G C
Tu vodáckou holku si navěky nech, netop ji, nezaháněj,
Dmi Ami Emi Ami
svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,
Dmi C D G
svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech,
C Dmi G C Dmi F G C
jí poctivě odevzdá---vej a lásku za lásku dá-á-vej.

Kdo připálí rejži a přesolí čaj, kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj, kdo zná všechny písničky trempů.

Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob, kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
a koho bys roztrh a praštil a kop a po kom se celej den stýská.

Až vlasy nám odbarví nebeskej král a vrásky nám počmáraj kůži,
svý holce dej pusu a řekni jdem dál a na pádlo polož jí růži.

Tu vodáckou holku...

Už to nenapravím

Jaroslav Samson Lenk

kapo 3.p.

|: Ami . . . | D . . . | F . E . | Ami . E^7 . :|

Ami D
V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
F E
ten vlak, co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál.
Ami D
V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
F E E^7
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

A^7
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
Dmi
že stavíš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
G E E^7
zadní otevřená, zadní otevřená.

Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
že jsi unavená, ze mě unavená

|: Ami . . . | D . . . | F . E . | Ami . E^7 . :|

Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně nevím.

Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé,
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase
láska nerezaví, láska nerezaví.

Ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

|: Ami . . . | D . . . | F . E . | Ami . E^7 . :|

Vandrovní

Jaroslav Samson Lenk

x x x x **| C . . . | C . . . | Dmi . . . | Dmi . . . | F . . . | G^7 . . . |C . F Ami^7 | Dmi C** x x

C Dmi
Svět byl krásnej, umytej, jak pěkná holka, co má dvacet
F G^7 C F C
a já sám celtou přikrytej, chystal se dál, pročpak se vracet.
C Dmi
Petr nás máchal celou noc a co my jsme mu dali jmen.
F G^7 C F Ami^7 Dmi C
uhasil oheň, zlej byl moc, daleko dřív, než přišel den.

Ami Emi F C
Bylo to po stý a jako prvně znovu,
Ami Emi F C
znám chvíle prostý, v noci slýchám sovu,
Ami Emi A^7 Dmi
spali jsme pod stromy, v čekárnách, podél dráhy,
D^7 G^7
promrzlí doufali, že rozední se záhy.

x x x x **| C . . . | C . . . | Dmi . . . | Dmi . . . | F . . . | G^7 . . . |C . F Ami^7 | Dmi C** x x

Les kouřil jako ranní čaj a slunci nechtělo se vstávat,
počasí jak by nebyl máj, trpěl jsem jednou ze svejch nálad.
Pak píseň napsal na papír, kritik by šílel, dejme tomu,
nebyl v ní chýr a netopýr, jen smutek, že už musím domů

Bylo to po stý...

x x x x **| C . . . | C . . . | Dmi . . . | Dmi . . . | F . . . | G^7 . . . |C . F Ami^7 | Dmi C**

A vy páni muzikanti

Vlasta Redl

Žena uteče, chalupa zhoří, též kamarád zahne kramle někam do zámoří,
všecko tu na světě aj tak je plané, enem ta muzika, ta s váma zostane…

A vy páni muzikanti ničeho nehleďte,
nech všeci porúčajú, svojú vždycky veďte,
nech třeba všeci bijú, kdo bude mět sólo,
muziky nepoščajte chytrým ani volom.

G A D G
Na na na na na na na na na na na na

G A D G
A vy páni muzikanti chvály nečekajte,
G A D G
klobúky přes uši, přes oči si dajte,
C E A D
nech stará žaluje a nech statek pustne,
G A D G
nech si každý súsed třeba před vama odflusne, tfuj.

Na na na na na na na na na na na na

A vy páni muzikanti nikomu neslužte,
nedajte sa předeplatiť, radši huby sušte,
chudým aj bohatým hrajte rovným šmycem,
aby byla spravedlnost aspoň při muzice.

Na na na na na na na na na na na na

Muziko, muzičenko, ty čarodějná,
do pekla pro ťa půjdu, jak si mi věrná,
nech si mňa Lucifer na vidle bere,
dušu sem dal aj tak tobě, tož tu mi nesebere.

dohra

Až na poslední stránku

Vlasta Redl

A$^{7/4}$ D Gmi D
Až na poslední stránku chci napsat to slůvko,
A$^{7/4}$ D A Emi
co mi svítí jak slunce do mých mlhavých dní.
A$^{7/4}$ D Gmi D
Na tu poslední stránku, co počmárat zbývá,
F$^{\#}$mi^{7} Emi^{7} D
kolem nakreslím kvítí nebo sníh.

Na té poslední stránce bude jen jedno slůvko,
mým nejtěžším písmem z I.A.
Nač jinak všechna ta hejna dětí učit psát krásně,
kdybych to nezvlád ani já.

Á…

Zvolna chápu, proč slova se píšou,
aby bylo co zpívat a aby bylo čím lhát.
Všechna slova svých písní bych napsal tím slůvkem,
tak chápeš, jak spěchám se ho vzdát.

Á…
… tak chápeš, jak spěchám se ho vzdát.

Bože můj

Vlasta Redl a Každý den jinak

F B C F
Zelený mrak zas na to hledím, ještě že tak, že v hospůdce sedím,
okolo jsou snad všichni svatí, je tady pán co za všechny platí.

F B C
Ej Bože můj, nechce se domů, ej Bože můj.

Na louce strom, pod stromem ležím, v dálce hřmí hrom, přes háj domů běžím,
pod horou háj nad hlavou nebe, nad nebem ráj a tam vidím tebe.

Hej Bože můj, nad tebe není, ej Bože můj.

Bmi
Ještě jednu Borovičku, zahrajem na píšťaličku, jen pro tebe za hubičku.

F B C F B C
Ej Bože mů-ů~ůj, ej Bože můj ááaá-á

mezihra sloka několikrát

Ej Bože můj, nechce se domů, ej Bože můj…

Blázni umírají navakrát

AG Flek

Emi H^7 Emi Ami E^7 Ami
Často se bráním smutnění, zdá se mi všechno zbytečné
D G D^7 G H^7 Emi
člověk se časem nechtě mění a nevím, máme cíle společné
G Cmaj^7 H^7
vím jen, že chci hrát a že je brzo umírat
Cmaj^7 H^7 Emi
mít stále něco před sebou to uznávám, to uznávám

A láska, ta na muziku žárlí, třebas to nikdy nepřizná
a lidi kolem, co zestárli, dávno mě mají za blázna
já to beru a dál jej chci hrát, je tak snadné umírat
a za záda si ruce dát to nejsem já, to nejsem já

Ami D G Hmi Emi^7
Potkávám přítele, jak dřív, chtěli jsme spolu zase hrát
Ami D G Hmi E
říká: k čemu to hraní za pár piv, já na to: ty jsi tak trochu umřel snad
Ami^7 H Emi
přece blázni umírají nadvakrát

Každý den bác – osum a půl, je tohle všechno, co sis přál
vystát frontu na plný stůl a pak už nic, tak co je dál
myslíš, že máme na co hrát, je tak snadné umírat
vím, mívám strach do toho jít snad jej překonám, snad jej překonám

Potkávám přítele, jak dřív...

Carpe diem

AG Flek

Ami Dmi^{7} G Emi
Nadešel asi poslední den, podívej celá planeta blázní
Ami Dmi^{7} G E
a já neuroním ani slzu pro ní, jenom zamknu dům.
Ami Dmi^{7} G Emi
Půjdu po kolejích až na konečnou, hle jak mám krok vojensky rázný
Ami Dmi^{7} G
a nezastavím ani na červenou natruc předpisům.

Ami G Ami G C
Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně co chceš,
Ami G
zbylo tak málo vět, tak málo slov, co nelžou.

Už si nebudeme hrát na román, setři rtěnku, nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen miska cukroví.
Ať všechny hospody dnes doženou plán, ať svět z posledního pije a tančí,
já nebudu pít, nechám naplno znít v hlavě všechno co mám.

mezihra sloka

Žádný slib, z těch co jsem ti dal, nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět mladší o deset let na desce Jethro Tull.
Ať platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal – carpe diem, život je krátký,
v tvých očích je klid a nemám chuť snít co by bylo dál.

Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně co chceš,
zbylo tak málo vět, tak málo slov...

Dohrála hudba

AG Flek

| C . . . | G . . . | C . . . | G . . . |
C G C G C G C G
Dohrála hudba v nás, zanikla v tónech dřív už známých,
C G C G C G C G
dohrála hudba v nás a léto nové písně mámí.
Ami G Dmi G^7
Slyším, jak hrajou z otevřených dveří krámů,
Ami G Dmi
stokrát vyzkoušená slova, načesaný hluk,
Emi Dmi
co duši zaléhá, co v uších zaléhá,
C G Ami G Dmi^7 G^7
zvuky aut, zvuky cest, co nás dovedou, prý až za štěstím.

C G C G C G C G
Dohrála hudba v nás bez ovací a bez tleskání,
C G C G C G C G
nikdo ji nekoupí a nikdo neprodá, není k mání.
Ami G Dmi G^7
Vím, její melodii nikde nikdo nenahrál,
Ami G
je prostě pryč, ale hledám dál,
Dmi Emi
jsem přece muzikant zkušený v hledání,
Dmi C G Ami G
mám k tomu nadání, každý to říká, mám nadání.

á---------- **sloka**
C . . .	G . . .	C . . .	G . . .	C . . .	G . . .	C . . .	G . . .
C . . .	G . . .	C . . .	G . . .	C . . .	G . . .	C . . .	G . . .
Ami . . .	G . . .	Dmi . . .	G^7 . . .
Ami . . .	G . . .	Dmi . . .	Emi . . .	Dmi . . .
C . . .	G . . .	Ami . . .	G . Ami G

D G^6 D G^6
Já vím, svět je veliký a neleží mi u nohou,
D G^6 D A A D A
krupiér karty vymění a staré do hry nemohou.
Hmi A G G
Vidíš, všechno se mění, jen ty jsi stejná,
Hmi A G
pojď dál, to se oslaví, budoucnost nadějná,
D G D F$^\#$
jó když se štěstí unaví, necháme hříchy spát, noc je dáma, co všechno ví.

D G^6 D G^6
Jak se zdá, hledat nestačí, chce to někdy umět vzdát,
D G^6 D A A D A
a času mám, boty netlačí, takže se nemusíš bát.
Hmi A G G
Že moje krásná minulost už je taky na prodej,
Hmi A G
prodám, jsem přece čaroděj, mám devět životů
D G D F$^\#$
a všechny se mi nehoděj a za tvou samotu dám svou vlastní klidně se ptej.

D G^6 D G^6
Může být, že přijedeš zase jednou někdy na koncert,
D G^6 D A A D A
to víš, čas ten nakonec vždycky všechno obrátí v žert. A stejně
Hmi A G G
dál se mi zdá, když tak usínám že někdo zpívá,
Hmi A G
slyším, co už jsem zapomněl, hledal jsem kde se dá
D G D F$^\#$
a nikde jsem nic nenašel, jak rád bych uvěřil, že jsem si všechno jen vymyslel.

á---------- **sloka** (v originále je to jinak!)
D . . .	A . . .	D . . .	A . . .	D . . .	A . . .	D . . .	A . . .
D . . .	A . . .	D . . .	A . . .	D . . .	A . . .	D . . .	A . . .
Hmi . . .	A . . .	Emi . . .	A^7 . . .
Hmi . . .	A . . .	Emi . . .	F$^\#$mi . . .	Emi . . .
D . . .	A . . .	Hmi . . .	A . Hmi A	D

Doma ja doma

Vlasta Redl

A E
Víš, moje milá, nejspíš trochu ti závidím,
F#mi7 Hmi7 E4 E7
že ti stačí co víš.
A E
To já, i když se snažím, stejně do tebe nevidím
F#mi Hmi7 E4 E7
a říkám co nepochopíš.
Hmi D E4 E7
Já vím je to marné a taky příjemné být slepý
A Hmi E4 E7
a ztratit nad sebou všechnu moc.
A E
Co říkáš, moje milá, půjdem někam, kde tě neznají
F#mi7 Hmi7 E4 E7
a protancujem spolu celou noc.

C Dmi7
Víš, moje milá, ať chodím kudy chodím,
C F6 G4 G
nacházím všude jen tu zář.
C G
A marně čekám na tmu v které oči prohlédnou
Ami Dmi7 G4 G
a spatřím tvoji pravou tvář.
Dmi7 G7
Mám se snad vzdát všech svých plánů a nadějí
C Dmi7 G4 G
a jen pro to tajemství dál žít.
C G
Já vím, je čas spát a vím, hvězdy nehřejí
Ami Dmi7 G C
a vím, že smím tě políbit.

Holúbek a holubička

AG Flek

kapo 3.p.

C G C G A
Viděla sem mého holúbka sivého, letěl k moři,
Ami^{7} G C Ami D^{7} G C D^{7} G
počkaj mňa můj milý, můj holúbku sivý, půjdem spolu.

Holubičko sivá, si-li eště živá, jak sa míváš,
si-li v řečách stálá, lebo sas vydala, lebo čekáš.

Já sem sa nevdala, na tebja čekala, sivý sokol,
pro tvé peří hladké, hrkotání sladké nemám pokoj.

Esli ťa nenajdu, já ťa hledat budu, u chodníčka,
kady lidé půjdú já sa pýtat budu na Janíčka.

Hej, pane děda Mráz

Vlasta Redl

| C . Fmaj^{7} . | F . G C |

C Fmaj^{7} Emi
Hej, pane děda Mráz, to jste se snad splet,
Dmi C G Ami G
už jste zase naděloval u špatného zvonku.
G C D G
U souseda stojí další chevrolet
C Fmaj^{7} F G C
a má milá dostala zase jenom sponku.

| C . Fmaj^{7} . | F . G C |

Hej, pane děda Mráz, jistě jste to splet,
ale ptal jsem se i ostatních a dopadli jsme stejně.
Přitom už vám píšem lístky kolik let
a stejně vždycky dostanem to, co obyčejně.

Hej, pane děda Mráz, kdy přijdu na řadu,
vždyť jsem přece nezlobil, zeptejte se v práci.
Asi máte v počítači někde závadu
a ty naše lístečky se tam všecky ztrácí.

G C
Jen se mi zdá, že se pletete moc často,
G C C^{7} F
těm za deset tisíc a tobě Vlasto za sto.
Dmi G C F G
Snad bychom se jistě spolu nějak dohodnuli,
C Fmaj^{7} F G C
vždyť ten rozdíl nedělá nic víc než dvě nuly.

| C . Fmaj^{7} . | F . G C |

Hej, pane děda Mráz, už zase jste to splet,
ale za ty roky jsem si taky na to celkem zvykl.
V duchu vás omlouvám, to už umím nazpaměť,
ale dejte pozor, aby vám někdo pytel neufikl.

| C . Fmaj^{7} . | F . G C |

Husličky

AG Flek

G C G Ami Emi D
Čiže ste husličky či-je, kdo vás tu zanechal,
G C G Ami Emi D
čiže ste husličky či-je, kdo vás tu zanechal,
Ami^{7} G C Ami D G C Ami Emi D Ami Emi D
na trávě poválané, na trávě poválané u paty oře-cha.

A kdože tu trávu tak zválal aj modré fialy
a kdo tu trávu tak zválal aj modré fialy,
že ste husličky samé, že ste husličky samé na světě zostaly.

Který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát,
který tu mládenec usnul a co sa mu přišlo zdát,
co sa mu v noci zdálo, bože co sa mu enem zdálo že už vjac nechtěl hrát.

mezihra

Zahrajte husličky samy, zahrajte zvesela,
zahrajte husličky samy, zahrajte zvesela,
až sa ta bude trápit, až sa ta bude trápit, která ho nechtěla.

Kdyby

AG Flek

D G F$^{\#}$mi Emi A D G F$^{\#}$mi Emi A^{7}
Kdyby tady někde byly dveře, co vždy v pravou chvíli
Emi A F$^{\#}$mi D G A D
otevřou se do pohádky, to bychom se nezlobili.

Těmi dveřmi do pohádky, mohlo by se taky zpátky
a svět, co jsme opustili, byl by na nás takhle krátký.

Jak vlastně vypadáš

Vlasta Redl

D G H^7
Jak vlastně vypadáš má milá,
Emi G A A^7
že ses mně nikdy nezjevila,
D^9_7 G
to bych tě svedl po paměti,
Hmi E^7 A^7
takhle jen čmárám po papíře a čas letí.

Už prý připomínám netopýra,
jak běží noci přes kopírák
a já jen zkouším hlavou dolů,
otočit přesýpací hodiny v nichž nejsme spolu.

Když v tomhle životě se minem,
rád bych tě potkal v nějakém jiném,
ze slabik stloukám pro svou spásu,
archu, co za tebou má doplout až do těch časů.

Přelívám oceán má milá
a láska by mě vykoupila,
nevezmou mě nikam jednoduše,
do nebe ani do pekla jen s půlkou naší duše.

Jak vlastně vypadáš má milá...

Ještě mi chvilku zpívej

Vlasta Redl

D G Hmi
Ještě mi chvilku zpívej a neříkej, že už to neumíš,
Emi Hmi E A^4 A
ať se zas cítím takhle maličký, jak ti srdce pro mě bije.

Ještě mi aspoň chvilku zpívej, ať můžu sladce ztrácet vědomí
a uchopit svůj rozum ve vlnkách té hloupoučké melodie.

Tak jen zpívej, kdo ví co bude za tři vteřiny,
někdo nás vyfotí i přes panel a zbudou jen dva stíny na zdi.

Když zpíváš je mi jak dávno v bezpečí babiččiny peřiny
a nemám strach, jen o to jediný, že už bude konec prázdnin.

|: D . . . |D^4 . . . |D . . . |D^4 . . . |Hmi . . . |Hmi^7 . . . |Hmi . . . |Hmi^7 . . . :| A^7

Ještě mi zpívej a já to vážně nikde nepovím,
že ti to, no trošku ujelo, prostě ses netrefila.

Muzika není pro každého, jen pro ty, co maj uši hladový
a mně už v uchu hrozně kručelo a tys mi ho tak hezky nakrmila.

Prosím, prosím ještě zpívej, ať zapomenu všechny rozumy,
já vím, že ti to nikdy nevrátím, i když se tváříš hezky skromně.

Ještě zpívej a co na tom, že to neumíš,
jiní to umí, ale co já s tím, když nezpívají pro mě.

|: D . . . |D^4 . . . |D . . . |D^4 . . . |Hmi . . . |Hmi^7 . . . |Hmi . . . |Hmi^7 . . . :| A^7 D

Letiště

Vlasta Redl

Kapo 3.p.

C F Dmi G C
Koupil jsem za babku letenku do ráje,
G C Ami D^7 G A^7
trochu jsem přemýšlel, zda vůbec pravá je,
Dmi G^7 C F G
bylo čtvrt na dvanáct, gól přišel právě včas,
C F Dmi G C
z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
C F^6 C Dmi^7 G C
Letadlo do ráje odletá.

Dostal jsem instrukce, padák a espresso,
hrály se karty a šlo eso na eso,
všichni se snažili, aby nam utek čas,
z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
Letadlo do ráje přiletá.

Už ani nevím sám, jak dlouho jsem tam byl
a je marné to líčit, stejně bys nevěřil,
ráno jsme zaspali a na nic už nezbyl čas,
ahoj, ahoj a někdy zas.
Letadlo z ráje odletá.

Pomalu stoupáme v kruzích nad letištěm,
smutným a nevlídným jak prázdné hlediště,
dívám se na tebe a přemýšlím jak je ti,
C Emi F Emi F Emi F E^b G C
letadlo přiletí a odletí…

Můžeš mě holka

AG Flek

|: D . . $\underline{D^{4sus}\ D}$ | D . . $\underline{D^{4sus}\ D}$ | C . . . | C . . . :|

D G D G D

Můžeš mě holka trápit, brousit slova jak nůž,

D G D Emi

spi s kým chceš, vystavuj drápy, tvoje voňavá růž

Emi A Gmaj^{7} D

ze mě dál tvého otroka dělá, ve snu vzlét jsem, pouta setřás

Gmaj^{7} A A

a náhle chtěl v nich zůstat dál.

Zůstala po tobě žhavá místa po těle, víš,
já jsem jen tvá včerejší zpráva, ptám se zda klidně spíš,
naše lovestory mohla být skvělá, ve snu vzlét jsem, pouta setřás
a náhle chtěl v nich zůstat dál.

Otvírám okno a skáču, chytej mě, ty víš jak,
dál vytáčej mě jako káču, jsem bez křídel pták,
je mě půl a ty máš tu být celá, ve snu vzlét jsem, pouta setřás
a náhle chtěl v nich zůstat dál.

D G^{9}_{7maj} D Ami^{7} D Ami^{7} D

O-ó-o-o-óóó

Napiš mi brzy

Vlasta Redl

D
Napiš mi brzy dopis čtyřstránkový,
Emi A^4 A
jak se ti stýská a jak ti moc scházím,
D
napiš dopis dlouhý, nešetři na mně slovy
Emi A
i kdyby měl být třeba ze samých frází.

Napiš mi brzy aspoň pohlednici,
obsluha mírná, ceny rychlé a počasí nám přeje,
ať jsou na ní podepsaní všichni výletníci,
ať můžu doma vzteky puknout kdoví co všechno se tam děje.

Nebo pošli aspoň telegram na účet adresáta,
prusvih stop necekej stop nemuzu prijet stop
a já už budu vědět, že něco doma, asi táta,
ale ozvi se brzy ať vím která bije.

Napiš mi určitě i když už bydlím na jiný adrese
a jmenuju se jinak než jsem ti řek,
hoď to do schránky i bez jména vždyť možná zázrak stane se
a ten dopis mě najde po mý slepý víře.

Rehradice

AG Flek

Emi D^{7} G
A te Rehradice na pěkný rovině,
A Hmi Emi A D Emi Hmi Emi
teče tam voděnka dolů po dědině, je pěkná, je čistá

A po té voděnce drobný rebe skáčó,
pověz mi má milá, proč tvý oči pláčou, tak smutně, žalostně.

Pláčó one pláčó šohajo vo tebe,
že sme sa dostali daleko vod sebe, daleko vod sebe.

A te Rehradice na pěkný rovině,
teče tam voděnka dolů po dědině, je pěkná...

Smrti

AG Flek

| D | Emi A^{7} | D | D | F$^{\#}$mi | G | A^{4sus} | A |
| G | Hmi^{7} | A^{4sus} | A | D | Emi A^{7} | D | D |

D Emi A^{7} D F$^{\#}$mi G A^{4sus} A
Byl tě jeden člo-věk, byl tě jeden člověk,
G Hmi^{7} A^{4sus} A D Emi A^{7} D
bylo mu jakkol-věk, bylo mu jak-kol-věk.

D Emi A^{7} D F$^{\#}$mi G A^{4sus} A
Šel od role k ro-li obhlídat obilí,
G Hmi^{7} A^{4sus} A D Emi A^{7} D
obilíčko moje, co jsi jest tak pěkné,
G Hmi^{7} A^{4sus} D Emi A^{7} D
obilíčko moje, co jsi jest tak pěkné.

| G | Ami D^{7} | G | G | Hmi | C | D^{4sus} | D |
|: C | Emi^{7} | D^{4sus} | D | G | Ami D^{7} | G | G :|

D Dmi
Potkala ho smrti na pěkné silnici,
D D Dmi D
co děláš můj choti mám s tebú mluviti.

G Ami D^{7} G Hmi C D^{4sus} D
Nech mě milá smrti, mám já co činiti,
C Emi^{7} D^{4sus} D G Ami D^{7} G
dám já ti peněz dosti, co můžeš u----nés-ti,
C Emi^{7} D^{4sus} G Ami D^{7} G
dám já ti peněz dosti, co můžeš u----nés-ti.

D Dmi
Zanechaj obilé, stroj sa rúcho bílé,
D D Dmi D
už ty musíš jíti, všecko opustiti.

G | Ami D^7 | G | Hmi | C | D |
|: C | Emi^7 | D | G | Ami D^7 | G :| G |

G | Ami D^7 | G | G | Hmi | C | D^{4sus} | D |
| C | Emi^7 | D^{4sus} | D | G | Ami D^7 | G | G |

G Ami D^7 G Hmi C D^{4sus} D
zanechaj o----bi-lé, stroj sa rúcho bílé,
C Emi^7 D^{4sus} D G Ami D^7 G
už ty musíš jíti, všecko opus—ti-ti.

G | Ami D^7 | G | G | Hmi | C | D^{4sus} | D |
|: C | Emi^7 | D^{4sus} | D | G | Ami D^7 | G | G :|

G Ami D^7 G Hmi C D^{4sus} D
Běda mě hříš--né-mu, jsem dlužen každému
C Emi^7 D^{4sus} D G Ami D^7 G
a najvjéc jedné-mu, Pánu Bohu svému
C Emi^7 D^{4sus} D G Ami D^7 G
a najvjéc jednému, Pánu Bohu svému.

Smutno je mi

Vlasta Redl

C F Emi F C D G
Smutno je mi, smutno je mi, na ten smutek není lék,
C F Emi F C G C
slíbil jsem ti, že se změním a skutek neutek.
C F C Ami Dmi G C Fmaj^{7}
Změnil jsem se od základů, jaks to chtěla johoho,
C F Emi A^{4} A Dmi^{7} G C
jenže to má jednu vadu, že už není pro koho.

Smutno je mi, smutno je mi a nikdo nic netuší,
nikdo si na týhle zemi pro mě slzy nesuší.
Je to pěkné nadělení proměnit se docela,
ale nejhorší je pomyšlení, že už bys mě stejně nechtěla.

Smutno je mi, moje milá, když tak píšu po nocích
a ta láska, ta mi zbyla, nemůžu si pomoci.
Co lidi se na mě dívá, poslouchá a přemýšlí
a já tobě hraju, tobě zpívám a ty dávno neslyšíš.

C Dmi Emi F C
Smutno je mi, smutno je mi...

Sbohem galánečko

Vlasta Redl

G Emi^{7} Ami D^{7} G
Sbohem galánečko, já už musím jí--ti,
D Hmi Emi A^{7} D D^{4sus} D
sbohem galánečko, já už musím jí--ti,
Ami D G Ami D^{7} G Ami D^{7} G
kyselé vínečko, kyselé víneč--ko podalas mně k pi-----tí,
Ami D G C D^{7} G Emi C D^{7} G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas mně k pi--tí.

|: Sbohem galánečko, rozlučme sa v pánu, :|
|: kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas mně v džbánu. :|
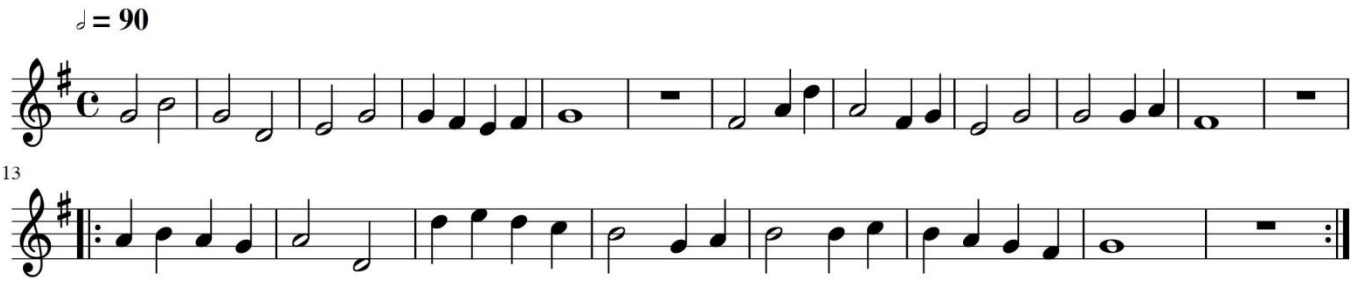
|: Ač bylo kyselé předsa jsem sa opil, :|
|: ešče včil sa stydím, ešče včil sa stydím co sem všecko tropil. :|

|: Ale sa nehněvám, žes mňa ošidila, :|
|: to ta moja žízeň, to ta moja žízeň, ta to zavinila. :|

Sen noci svatebčanské

Vlasta Redl

| D D^4 D^2 D | D D^2 A . |D D^4 D^2 D | D D^2 A D |

D D^4 D^2 D
Jednou jsem na svatbě veliké byl,
D D^2 A D
vína mi nalili, tak co bych se nenapil,
D D^4 D^2 D
a když mě k půlnoci vynesli ven,
D D^2 A D
zdál se mi, zdál se mi tenhleten sen.

| D D^4 D^2 D | D D^2 A . |D D^4 D^2 D | D D^2 A D |

A D A D
Že jsem měl holku a měl si jí brát,
A D A D
ale vzal si ji můj nejlepší kamarád,
A D D^4 D
a když mě pak přišli na svatbu zvát,
G A
abych šel za svědka, teď přijde zápletka.

Já na tu svatbu přece jen šel,
vína bylo dost a koláčů, co kdo chtěl,
a když mě k půlnoci vynesli ven,
zdál se mi, zdál se mi tenhleten sen - hej.

| D D^4 D^2 D | D D^2 A . |D D^4 D^2 D | D D^2 A D |

Kačeny, holubi, krocani, husy,
kaviár, ústřice pro sto lidí,
babička plakala, jak jim to sluší,
taková svatba se hned jen tak nevidí.

A já na té svatbě za svědka byl,
s nevěstou tančil a s ženichem klábosil,
když jsem se probral, koukám, kde to jsem,
ej, škoda, přeškoda, byl to jen sen.

D D^2 A D
Ležel jsem v posteli vzhůru břichem,
D D^2 A D
vedle mě nevěsta, a já byl ženichem...

Štěrbinou ve dveřích

AG Flek

E E E Hmi Hmi E E E
D D^2 D D^2 D D^2 D D^2 D D^2 D D^2

D
Štěrbinou ve dveřích můj obraz uvidíš a jak mě poznáváš najednou zneklidníš.

E Hmi E Hmi E
Tam mezi kamením země se otvírá, drásavým maliním k tobě se prodí----rám.

Pochováš v náručí, pochováš v objetí, za chvíli poručíš, za chvíli odletí.
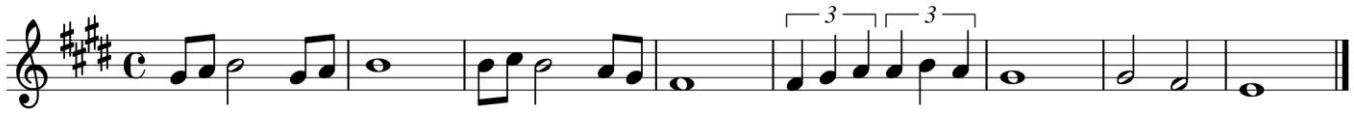
Pramínek ode mě pochováš na louce, vytryskne ze země ve studni pod srdcem.

Ó-o-o-ó-o-óóó...

Žár vodu na ohni do varu přivede, bílý mrak na koni putuje do nebe.

|: Ó-o-o-ó-o-óóó... :|

D
Štěrbinou ve dveřích tvůj pohled přitáhnu a jak mě uvidíš…

Tak to jezdívá

AG Flek

Dmi^{7}
Báječný je pocit po vítězství,
F
báječní jsou lidé kolem nás,
Ami **F**
věnce z vavřínů ti málem lámou vaz,
G^{7} **C** **Dmi^{7} C**
pak neon slávy zhas, aby svítil jiným zas.

A těm, co k tobě ve chvíli štěstí,
tisknou na fotkách, tahají za rukáv,
těm pak nestojíš ani za pozdrav,
a jak umíš, plav a dovolej se cti a práv.

C^{7} **F** **C^{7}** **F**
Jedeš sám vlakem domů jako tenkrát, když jsi nemoh dál,
Ami **Emi**
teď vrací tě poctám, jako by po jizvě prstem ti sáh,
Ami **G^{7}** **C** **Dmi^{7} C**
zas míjels davy jako král, škoda let, kdys o to stál.

Vzpomínej, co bylo s budoucností,
vzpomínej, když ti šla na ruku,
padá jenom ten, kdo hledá záruku,
kde je pevný prám - tím je každý sobě sám.

Topol

Vlasta Redl

D G D A D
Stojí topol v širém polu, připomíná,
D G D
že sme my dva byli spolu moja milá,
Hmi Emi
že tam kdysi stromy stály, než jich lidé porúbali,
D G D A^7 D
aby sa jim pšenička zrodi-la.

Šumí pšenka v širém polu jak dlúhý den,
že sme my dva byli spolu a nebudem,
já tu pšenku pújdem kosit a za tebe boha prosit,
aby si sa třeba s iným dobře měla.

V půl osmé

Vlasta Redl/Jaroslav Samson Lenk

Ami F G C Dmi^{7} G C
V půl osmé to už se stmívá, ožijou chodníky nočními převleky.
Ami F E Ami F E$^{4}_{7}$ E Ami
Telátko uteklo z chlíva, pastýřu, pastýřu, špatně ses díval.

Jak se vysoko na špičkách vznáší, jak statečně klopýtá si vyhodit z kopýtka.
Ztratilo zvoneček v šáší, chytil sa o kořeň tam na Ondráši.

F Ami Dmi G C C/H C/B A^{7}
Ó, moje ovce, moje krávy,
Dmi C Fmaj^{7}
vzal vás čert, tož, bačo *cink* AIDSme zdraví.

Zase jsi nepřišla, milá, čekal jsem celou noc, ale co je moc, to je moc.
Kdepak jsi do rána byla a proč jsi, krucinál, na zádech bílá.

Hrál bych ti písničku něžnou,
takovou milou a běžnou.

Sám zatím zpil jsem se režnou,
asi tak, jako ženci, když nežnou.

V půl osmé, to už je ráno, po lávce přes lásku, po lásce přes lávku.
Pozpátku jdou zadní branou, marně bys počítal tu uplakanou.

Večer křupavých srdíček

Vlasta Redl

D F#mi H7
Když jsi tehdy přinesla na talířku křupky,
Emi Gmi6 A4 A7
musel jsem se zasmát tomu, co má být dál.
D F#mi7 H7
Ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka,
Emi A7 D
mi prozradily, že zas nejde o víc, než o zaběhaný rituál.

G Cmaj7 D G Cmaj7 D
Tak to má být: sklenku vína na dobrou noc, k tomu pár vět o tom jak vzácný jsem host,
G Cmaj7 Cmi Hmi Emi Ami D7 G
tak to má být, když tma nad městem převezme moc a chce se žít, žít víc než jen dost.

D F H7
Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
Emi Gmi6 A4 A7
dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát.
D F#7 H7
A tys mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli moc ti to slušelo
Emi A7 D
a navíc venku trochu pršelo a tak jsem zůstal a rád.

G Cmaj7 D G Cmaj7 D
To se přece nedělá chtít víc, než dá se dát, to není fér hrát podle vlastních pravidel,
G Cmaj7 Cmi Hmi Emi Ami D7 G
to není fér chtít jít, když je čas spát a chce se létat, létat i bez křídel.

D F#mi7 H7
Pak jsem si skládal na stůl srdíčka až mi z nich vyšla osmička,
Emi Gmi6 A4 A7
hle: nekonečno ze dvou malých vypečených nul.
D F#mi7 H7
A ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku dovnitř otočila ven
Emi A7 D
a vzniklo srdce z malých srdíček a já ho rychle propíchnul.

G G Cmi Cmi G
Tak to má být...

Ve vysokých horách

Vlasta Redl

E E/3.p E/4.p E/6.p E E/3.p E/4.p E/6.p
Ve vysokých horách větr vyfukuje a sníh co tam leží už hodně pamatuje,
A
ve vysokých horách zpívá meluzína a loňský sníh neroztál špatně se zapomíná.

C#mi G#mi F#mi
Že jsem nenosil kabát a čepici s šálou,
G#mi C#mi G#mi F#mi
že bylo do nebe dál, ale slunce víc hřálo
G#mi F#mi A2
a ty žes měla sukni krátkou a úsměv široký.

Že jsem po parcích spal a na prsty pískal,
že jsem u ohňů hrál a do strun třískal
G#mi F#mi Ami6
a ty ses nebála smát se a dívat se mi do očí

E A2
I vám se může stát, že sejdete ze svých cest,
E A2
a na kopci v dálce uvidíte motorest,
E A2
kde je vždycky v krbu oheň a vždycky plná spíž
a vždycky plno lidí, co míří ještě výš, výš, výš, výš, výš.

Ale zkuste jim říct, že tam dole je léto,
že tráva voní a stromy právě kvetou,
zakroutí hlavou a dají si rum s kávou.

Schválně zkuste jim říct, že tam dole je léto,
vytáhnou teploměr a za chvíli vás spletou
G#mi A
a časem si zvyknete na svůj stůl někde za pecí.

Ve vysokých horách větr vyfukuje a sníh co tu leží už hodně pamatuje,
ve vysokých horách se špatně zapomíná, jak moje malé štěstí zasypala vina.
E E/6.p E/4.p E/6.p
Zasypala la la la vina, ho-si-pa lavina.

Vítr safián

AG Flek

|: D . A | D . F#mi | Hmi . F#mi | Hmi . A :|

D A D F#mi Hmi F#mi Hmi A
Práší sníh vítr Safian, krajem honí bílý fáč,
D A D F#mi Hmi F#mi Hmi A
plání jdou se svou muzikou, trochu stříbra na strunách,
A A G Hmi A
síní zní smích dětí, co fůru věcí smí,
D A D F#mi Hmi A D
práší sníh vítr Safián, do umrzlých dvorů dých.

|: D . A | D . F#mi | Hmi . F#mi | Hmi . A :|

Slídí půst v tůních po rybách, do komínů nahlíží,
skrývá tvář v bočních uličkách, placky loudí u dveří,
kouzelnou hrou v kostkách tuláky obírá,
slídí půst, náhle začal růst, hadry solí propírá.

|: D . A | D . F#mi | Hmi . F#mi | Hmi . A :|

Práší sníh vítr Safian, krajem honí bílý fáč,
plání jdou se svou muzikou, trochu stříbra na strunách,
pálící kůru chlebů u kamen rozlomí,
práší sníh vítr Safián, do umrzlých dvorů dých.

|: D . A | D . F#mi | Hmi . F#mi | Hmi . A :| **fadeout**

V hornom dolnom konci

Vlasta Redl

D E A
V hornom dolnom konci v rychtárovom dvorci,
D G A D
|: leží rychtárou syn :| na ťažkej němoci.

Mať sa ho spytuje syn moj- čo ti je,
|: či ťa hlauka bolí :| a či buočok biely.

Hlauka ma němbolí, ani buočok biely,
|: hore u susedou :| dieuča po mej vuoli.

Jaj mamička moja, chojtě, že ju konať,
|: ak vám ju nedajů :| tak musím dokonať.

Pánboh daj dobrý deň, prišla som vás konať,
|: ale si nedajtě :| zdraví ostavajtě.

A keď domů prišla, syn sa jej spytuje,
|: jaj synček moj dobrý :| že ti ju nedajů.

Jaj mamička moja, čo Vám povedali,
|: že ju radi maju :| že ju radi vidja.

Zvony zazvonily, luďja sa spytujů,
|: rychtarou syn zomrel :| na ťažkej nemoci.

Všichni ti lžou

AG flek

D A D A
Hrávám pocestným, počestným bez potlesku,
D A D D
mám rád oči bez šátků, ty svědčí zázrakům,
F C F C
sbírám je do hrnků jak vodník pod pokličkou,
F C D D
hlídám to tajemství těžkých tuláků, ó~~~

Pálím dopisy nad svíčkou, sliby, co lidem vládnou,
počítám a popel z nich vážím na miskách,
vím, já ti odpouštím, užs neměl šanci žádnou,
F C
tak vítej a povídej…

Dmi Dmi Dmi A
…že je ti fuk, co si lidi poví a že jsi šel kolem náhodou,
Dmi Dmi
to, co bys chtěl, stejně nevyslovíš
Dmi A G
a pokud vím, taks přišel zapomenout,
F C E D
jó, já vím, všichni ti lžou, ó~~~

Pálím dopisy nad svíčkou, sliby, co lidem vládnou,
počítám a popel z nich vážím na miskách,
tak vítej, já ti odpouštím, už nemáš šanci žádnou,
vítej, ale neříkej…

…že je ti fuk, co si lidi poví a že jsi šel kolem náhodou,
už ani muk a šetři slovy,
pokud vím, taks' přišel zapomenout,
F C E
|: jó, já vím, všichni ti lžou. :|

Akordy

Karel Plíhal

E Amaj^{7} E C
Nejkrásnější akord bude A-maj, prstíky se při něm nepolámaj.
A H^{7} G$^{\#}$mi C$^{\#}$mi
Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,
A C E Amaj^{7}
každý večer naplníme balón horkým vzduchem.

V stratosféře hrajeme si A-maj, i když se nám naši známí chlámaj.
Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,
Ami
stačí místo A-maj jenom zahrát třeba A-moll.

A-moll všechny city rázem schladí, dopadneme na zem na pozadí.
Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru,
A
dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.

A Amaj^{7}
Od A-dur je jenom kousek k A-maj,
F$^{\#}$mi F$^{\#}$mi/F F$^{\#}$mi/E F$^{\#}$mi/D$^{\#}$
proto všem těm, co se v lásce zklamaj,
A H^{7} G$^{\#}$mi C$^{\#}$mi
vyždímejte kapesníky a nebuďte smutní,
A C E Amaj^{7}
každá holka pro někoho má sluch absolutní.

V každém akord zní, aniž to tuší, zkusme tedy nebýt k sobě hluší.
Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší,
jenže jako A-maj nic tak srdce nerozbuší.

E Amaj^{7}
Pro ty, co to A-maj v lásce nemaj,
E Cmaj^{7}
moh bych zkusit zahrát třeba C-maj...

Hospodská

Karel Plíhal

| C . G . | D . D^4 D | C . G . | Ami . . . | C . G . | D . D^4 D | Cmaj^7 . . D | G . . . |
G
Na hospodským ubruse se stejně dějou věci,
D
pod rukama malíře, co vypil čtyři deci,
G C A^7 D G C
ohořelou zápalkou si kreslí malý domek,
G C G
vedle domku zahrádku a na zahrádce stromek.
| C . G . | D . D^4 D | C . G . | Ami . . . | C . G . | D . D^4 D | Cmaj^7 . . D | G . . . |
Tá tada tá tada tá tá...

Po dvou dalších půldeci se malíř stává snílkem,
na zahradu přistál talíř a Marťan s tykadélkem,
strká nosík do hlíny, on pozoruje broučka,
odpusťme to malíři, že v mládí hltal Součka.
Tá tada tá tada tá tá...

Než si stačil malíř z láhve další dávku odlít,
Marťan skončil bádání a zase někam odlít,
na ubruse zůstala je propálená čára,
od plazmových motorů, anebo od cigára.
Tá tada tá tada tá tá...

Po tomto tvůrčím vypětí si dává další deci,
na zahrádce přibyl králík, motýli a šneci,
na obloze sluníčko a pod ním záhon růží,
pak si malíř odskočil tam, kam chodívají muži.
Tá tada tá tada tá tá...

Po dvou dalších půldeci se malíř stává snílkem...

Než si stačil malíř z láhve další dávku odlít...

Na hospodským ubruse se stejně dějou věci,
pod rukama malíře, co vypil osm deci,
na zahradu snes se náhle opravdickej liják,
to není změnou počasí, to způsobil ten dryák.
Tá tada tá tada tá tá...

Když jsi smutná

Karel Plíhal

| C . . . | Fmaj^7 . . . | C . . . | Fmaj^7 . . . |

C Fmaj^7 C Fmaj^7
Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,
C Fmaj^7 A^7
rány se otevřou a naplní se solí,
Dmi G Emi Ami
držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,
Fmaj^7 C Fmaj^7
že nezůstanu o žebrácké holi.

Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,
do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,
všechny mé nápady hned zahánějí do řady
a střílí puškou té nejtěžší ráže.

Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,
stromy procitnou a mluví lidskou řečí,
tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší
a náhle jsi víc svoje, nežli něčí.

Pes

Karel Plíhal

D^{6} Gmaj^{7} A$^{9}_{6}$ D^{6}
Krásně spí, aniž to ví, můj velikej huňatej černej pes,
Gmaj^{7} A$^{9}_{6}$ D^{6}
má svůj sen, báječnej sen, voňavej, libovej, čerstvej sen.

Bmaj^{7} Fmaj^{7}
Francouzskou polívkou zaháním hlad,
Bmaj^{7} Fmaj^{7}
včera jsem s Růženou prohýřil plat,
Dmi G Dmi G
kdoví, s kým Růža se opíjí dnes,
F A D^{6}
zas mi zůstal jen hlad a ten pes.

Krásně spí, aniž to ví...

mezihra

Krásně spí, aniž to ví...

Francouzskou polívkou…

Krásnej pes, báječnej pes, voňavej, libovej, čerstvej pes...

Námořnická

Karel Plíhal

D G D A^7 D
Maličký námořník v krabičce od mýdla vydal se napříč vanou,
D G D A^7 D
bez mapy, buzoly, vesel a kormidla pluje za krásnou Janou.

F$^\#$mi Hmi F$^\#$mi Hmi Emi A^7
Za modrým obzorem dva mysy naděje lákají odvážné kluky,
D G D A^7 D
snad právě na něho štěstí se usměje, cíl má už na dosah ruky.

Maličký námořník v krabičce od mýdla zpocený tričko si svlíká,
moře je neklidný, Jana je nastydlá, kašle a loďkou to smýká.

Za modrým obzorem dva mysy naděje…

Maličký námořník s vlnami zápasí, polyká mýdlovou pěnu,
loďka se potápí, v takovémto počasí je těžké dobývat ženu.

Za modrým obzorem dva mysy naděje čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje mají cíl na dosah ruky.

O blechách a tak

Karel Plíhal

Ami Emi
Jsem starý penzion pro osamělé blechy,
Dmi E
ne každá blecha má to štěstí, že má chotě,
Dmi E
celé dny poslouchám ty jejich marné vzdechy,
Dmi $D^{\#o}$ E
všechny se upíjejí někde o samotě.

Tak blecha Jindřiška přišla o svého druha,
v předvečer svatební to pro ni rána byla,
zapíjel svobodu a chlastal jako duha
a krevní destička mu v krku zaskočila.

G C G Ami Emi F G C
Tyhle tragédie bleší vás jistě nepotěší, buďme k nim trochu vlídnější,
G C G Ami Emi F G E
vždyť i lidé krev si pijí a koneckonců žijí a svět je stále krásnější.

A bleše Tamaře zas blešák s jinou zahnul,
jednou je přistihla, no prostě - žádná psina,
pod tíhou svědomí on na život si šáhnul,
skočil mi do dlaně, když fackoval jsem syna.

A blecha Renata je osamělá matka,
starej si odskočil na kolemjdoucí jehně,
to jehně zavedli na nedaleká jatka,
co nocí proplakala na mém levém stehně.

Tyhle tragédie bleší....
F G C
...a svět je stále krásnější.

Ráda se miluje

Karel Plíhal

kapo 2.p.

Ami G C F Emi Ami
Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
Ami G C F Emi Ami
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

Fmaj^{7} Cmaj^{7} Fmaj^{7} Cmaj^{7} E
Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bár----ku
Ami G C F Emi Ami
a Pán Bůh si ve svým notesu udělá jen další čárku.

Ráda se miluje, ráda jí...

Psáno je v nebeské režii a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

Ráda se miluje, ráda jí...

Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky, snad její podoba příští.

Ráda se miluje, ráda jí...

Sedí topič u piána

Karel Plíhal

orig. kapo 2.p.

C Emi
Sedí topič u piána, preluduje potají
G C D^9 G
a pod prsty toho pána bílé klapky černají,
C Emi
za ta léta u divadla, která strávil v kotelně,
G C F^7 C
hraje svoje Pec nám spadla stále více fortelně.

C^9 F
Zatímco se hudebníci vybavují u kávy,
D^7 G $G^\#$ G
topič si nad klávesnicí vyhrnuje rukávy.

Sedí topič u piána, preluduje potají
a pod prsty toho pána bílé klapky černají,
slaví, celý rozesmátý, konec topné sezóny
a kysličník uhelnatý rozložil se na tóny.

Vzpomínky

Karel Plíhal

D Ami
Vlastní krví slunce kreslí na skla oken krajinky,
Hmi A
odevšad se na zem snesly utahané vzpomínky,
D Ami
otvírám jim do předsíně, zouvají si botičky,
Hmi A
hned se ženou do kuchyně na slaninu s vajíčky.

Hmi G A D
Každá má jméno holky, se kterou jsem někdy chodil,
Hmi G A D
každá zná všechna přání, co jsem za ta léta měl,
Hmi G A D
každá ví, kdy jsem pomáhal a kdy jsem zase škodil,
Hmi G A
každá z nich je tou láskou s velkým eL.

Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,
snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily,
vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídat,
dokud nás čas nezažene jít se řádně nasnídat.

Každá má jméno holky...

mezihra

Každá má jméno holky...

Zavřu se do sebe

Karel Plíhal

A7 D9
Zavřu se do sebe na osm knoflíků,
A7
vezmu si s sebou jen kapesník čistej,
D9 D#°
jak hlemýžď v ulitě, jak párek v rohlíku,
E7 F7 E7
budu si konečně sám sebou jistej.

Nájem jsem zaplatil půl roku dopředu,
ledničku rozmrazil, zavolal milé,
že vylezu v únoru, pátýho ve středu,
ať koupí noviny, pivo a filé.

D9 D#°
Budu si lebedit před světem ukrytý,
A7 Emi6 F#7
ať si mně nadávaj, ať do mě buší,
H7
trošku si promáznu mozkový závity,
E7 F7 E7
provětrám svědomí, dofouknu duši.

mezihra sloka

Budu si lebedit před světem ukrytý…

A7 D9
Zavřu se do sebe na osm knoflíků,
A7
zpřetrhám se světem veškerý nitky,
D9 D#° A F#7
jen bych chtěl poprosit někoho v publiku,
H7 E7 A
zda by mi nemohl chodit zalívat kytky.

Univerzální melodie

Plíhal-Nohavica

D Emi D A D Emi D A D
Každý večer stejně znova žasneme, kam se světlo schová vždy, když zhasneme,
A E A E A D Emi D A D
včera bylo u morčete v bedničce, dneska jsme ho našli zmrzlé v ledničce.

Za komunistů se špatně nežilo, v létě bylo horko, v zimě sněžilo,
zjara ledy tály, byly povodně, to jste milé děti přišly o hodně.

Benzínem se nemá hasit ohniště, teď už je to jedno ale pro příště,
slíbili mi tady místní hasiči, že to se mnou po koncertě nacvičí.

Soused Pepa na zahrádce kozu měl, velmi si s ní po všech stránkách rozuměl,
já zas nosím podprsenky Lenčiny, neodsuzuj sexuální menšiny.

Domorodci na Pobřeží slonovi-ny poslílaj si ráno slony pro novi-ny,
když je cestou ztratí hloupí slonové, musí dojít do trafiky pro nové.

V pizzerii v dost veliké opici vyblil jsem se sousedovi do pizzy,
obohatil jsem tu pizzu souseda o pár oliv z nedělního oběda.

Strýček bydlí v obci jménem Milotín, na půdě má zbytky starých gilotin,
sám si jednu po večerech opravím, pak se na ní vlastnoručně popravím.

Mezi domy na špinavým dvorečku sedím a mám čtyřicítku horečku,
malé děti plivou na mně z pavlačí, nevím ani kdo mi oči zatlačí.

Tahle píseň není zrovna z veselých, naštěstí jde kámoš, v ruce nese líh,
napijem se a zajdeme k Andule, teplota zas bude pěkně na nule.

Lívie řve, Václav slzy prolévá, kormidlo se zase stáčí doleva,
čtyři roky velmi rychle prolétnou, půjdem zase zvonit klíči na Letnou.

Empiricky zjištěno je fakticky, v sále sedí pouze holky mystický,
obyčejně odkládají mystiku vždycky jenom při jídle a při styku.

Upadnuvši do náruče Johanky, zapomenul hradlař zcela na šranky,
na přejezdu zůstal trčet bavorák, teďka aby zase někdo čistil vlak.

Spojka, ta je vždycky vlevo od plynu, učím se to tady nejmíň hodinu,
brzda ta je zase vlevo od spojky, jenom škoda té přejeté tříkolky.

Cukrářská bossanova

Jarek Nohavica

Cmaj^7 C$^{\#\circ}$ Dmi^7 G^7
Můj přítel snídá sedm kremrolí,
Cmaj^7 C$^{\#\circ}$ Dmi^7 G^7
a když je spořádá, dá si repete – cukrlátko.
Cmaj^7 C$^{\#\circ}$ Dmi^7 G^7
On totiž říká: Dobré lidi zuby nebolí
Cmaj^7 C$^{\#\circ}$ Dmi^7 G^7
a je to paráda chodit po světě a mít
Cmaj^7 C$^{\#\circ}$ Dmi^7 G^7
v ústech sladko.

Cmaj^7 C$^{\#\circ}$ Dmi^7 G^7
Sláva, cukr a káva a půl litru becherovky,
Cmaj^7 C$^{\#\circ}$ Dmi^7 G^7
hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky.
Cmaj^7 C$^{\#\circ}$ Dmi^7 G^7
Všechny cukrářky z celé republiky na něho dělají slaďounké cukrbliky
Emi^7 A^7 Dmi^7 G^7 Cmaj^7 C$^{\#\circ}$ Dmi^7 G^7
a on jim za odměnu zpívá zas a znovu tuhletu Cukrářskou bossanovu

Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek,
říká že nad ní není, že je famózní glukózní monstrózní, ať si taky dám.
Koukej jak mu roste oblost budoucích maminek
a já mám podezření, že se zakulatí jako míč a až ho někdo kopne odkutálí se mi pryč
a já zůstanu sám, úplně sám.

Sláva, cukr a káva a půl litru becherovky...

Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje - výměra tři ary.
On ale říká: Glycidy jsou pro lidi,
je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje někdo se skáruje, někdo se sfetuje
a on jí bon pari bon pari, bon bon bon bon pari.

Sláva, cukr a káva a půl litru becherovky...

Danse macabre

Jarek Nohavica

Dmi . . .	B . . .	Dmi . . .	B . . .
Dmi . B .	Dmi . B .	Dmi . . .	Dmi . . .
F . . .	A . . .	Dmi . . .	B . . .
F . . .	C . . .	F . . .	A
Naj, naj na naj ...

Dmi B
Šest milionů srdcí vyletělo komínem,
Dmi B
svoje malé lži si, lásko, dnes prominem,
F A
budeme tančit s venkovany, na návsi
Dmi B F C F A
vesnice budeme se smát, mám tě rád.

Naj, naj na naj ...

Láska je nenávist a nenávist je láska,
jedeme na veselku, kočí bičem práská,
v červené sametové halence podobáš se
Evě i Marii, dneska mě zabijí.

Naj, naj na naj ...

Mě děti pochopily, hledí na mě úkosem,
třetí oko je prázdný prostor nad nosem,
Pánbůh se klidně opil levným balkánským
likérem a teď vyspává, jinak to smysl nedává.

Naj naj na naj ...

Dokud se zpívá

Jarek Nohavica

C Emi Dmi^{7} F C Emi Dmi^{7} G^{7}
Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
C Emi Dmi^{7} F C Emi Dmi^{7} G
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
F G C Emi G
svatý Medard - můj patron ťuká si na čelo,
F G F G C Emi Dmi^{7} G^{7}
ale dokud se zpívá ještě se neumřelo-o.

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá ještě se neumřelo.

Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
dokud se zpívá ještě se neumřelo.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to houpe to na housenkové dráze
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá ještě se neumřelo.

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: lidi jste tam
a z veliké dálky do uší mi zaznělo,
|: že dokud se zpívá ještě se neumřelo. :|

Hlídač krav

Jarek Nohavica

G C D G D
|: Pam pam padam pam… :|

G
Když jsem byl malý říkali mi naši: dobře se uč a jez chytrou kaši,
C D G D
až jednou vyrosteš budeš doktorem práv.

Takový doktor sedí pěkně v suchu, bere velký peníze a škrábe se v uchu,
já jim ale na to řek: Chci být hlídačem krav.

Já chci mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštany mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen. Zpívat si:

Pam pam padam pam ...

K vánocům mi kupovali hromady knih, co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl jak se hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech, každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

Já chci mít čapku s bambulí nahoře...

Pam pam padam pam ...

Dnes už jsem starší a vím co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím
a když je mi velmi smutno lehnu do mokré trávy.

S nohama křížem a rukama za hlavou koukám nahoru na oblohu modravou.
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Já chci mít čapku s bambulí nahoře...

G C D G
Pam pam padam pam ...
A D E A
Pam pam padam pam…

Jacek

Jarek Nohavica

G D C G
Na, nanana…

G D C G
Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek, mám k němu stejně blízko jak on ke mně,
G D C G
máváme na sebe z říční navigace, dva spojenci a dvě spřátelené země.
G D C G
Jak malí kluci házem z břehů žabky, kdo vyhraje, má z protějšího srandu,
G D C G
hlavama kroutí česko-polské babky, děláme prostě vlastní propagandu.

Na, nanana…

Na mostě přátelství se tvoří dlouhé fronty všelikých věcí za všelikou cenu,
já mám však na to velmi úzké horizonty a Jacek velmi nenáročnou ženu.
Týden co týden z říční navigace na sebe řveme:"Chlapče, hlavu vzhůru!"
jak je to krásné, moci vykašlat se na celní předpisy a na cenzuru.

Na, nanana…

Z Piastovské věže na nás mává kníže Měšek a směje se, až třepe se mu brada,
ve zprávách večer běží horký dnešek, aspoň se máme s Jackem o co hádat.
On tvrdí svoje, já zas tvrdím svoje a domluvit se někdy bývá marno,
tak spolu vedem pohraniční boje a v praxi demonstrujem Solidarnosc.

Na, nanana…

Na druhém břehu řeky Olzy žije Jacek, mám k němu stejně blízko jak on ke mně,
máváme na sebe z říční navigace, dva spojenci a dvě spřátelené země.
|: A voda plyne, plyne, plyne dlouhé věky, řeka se kroutí jako modrá šňůrka
a my dva házem kachnám vprostřed řeky krajíčky chleba o dvou stejných kůrkách. :|

Na na na ...

Jdou po mě jdou

Jarek Nohavica

D G D F#mi Hmi A7
Býval jsem chudý jak kostelní myš, na půdě půdy jsem mýval svou skrýš,
G D A7 D G D
|: pak jednou v létě řek jsem si bať, svět fackuje tě a tak mu to vrať. :|

Když mi dát nechceš já vezmu si sám, zámek jde lehce a adresy znám,
|: zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na to do National bank. :|

G D G A7
Jdou po mě jdou, jdou, jdou, na každém rohu mají fotku mou,
G D A7 D C G A7 D
kdyby mě chytli, jó byl by ring, tma jako v pytli je v celách Sing-Sing jé jé.

Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudinká vdova mi nabídla byt,
|: byla to kráska, já měl peníze, tak začla láska jak z televize. :|

Však půl roku nato řekla mi dost, tobě došlo zlato, mě trpělivost,
|: sbal svých pár švestek a běž si kam chceš, tak jsem na cestě a chudý jak veš. :|

Jdou po mě jdou…

Teď ve státě Utah žiju spokojen, pípu jsem utáh a straním se žen,
|: kladou mi pasti a do pastí špek, já na ně mastím jen ať mají vztek. :|

Jdou po mě jdou, jdou, jdou, na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó byl by ring, být pod pantoflí je hůř než v Sing-Sing.

Kometa

Jarek Nohavica

| Ami . . . | Ami . . . |

Ami
Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G^7 C E^7
zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi G^7 C E^7
O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi E E^7 Ami Dmi E E^7
o lásce, o zradě, o světě a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje a krev našich nadějí vesmírem putuje.

Na na na...

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě bude to písnička o nás a kometě.

Mladičká básnířka

Jarek Nohavica

|: G . Hmi | Emi . D . :|

G Hmi Emi D
Mladičká básnířka s korálky nad kotníky,
G Hmi Emi D
bouchala na dvířka paláce poetiky.
G Hmi Emi Emi
S někým se vyspala, někomu nedala, láska jako hobby,
Cmi D G Hmi Emi D
pak o tom napsala blues na čtyři doby.

Své srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti,
ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty.
Plná tragiky, plná mystiky, plná splínů,
pak jí to otiskli v jednom magazínu.

Bývala viděna v malém baru u rozhlasu,
od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu.
Trochu se napila, trochu se opila na účet redaktora,
za týden nato byla hvězdou Mikrofóra, ho ho hó.

Pod paží nosila rozepsané rukopisy,
ráno se budila vedle záchodové mísy.
Můzou políbená, životem potřísněná, plná zázraků
a pak ji vyhodili z gymplu a hned nato i z baráku, ho ho hó.

Ve třetím měsíci dostala chuť na jahody,
ale básníci-tatíci nepomýšlej na rozvody.
Cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota,
tak o tom napsala sonet, a ten byl ze života.

Jo, mladé básnířky,
vy mladé básnířky,
jó, mladé básnířky, mladé básnířky, básnířky.

Možná že se mýlím

Jarek Nohavica

kapo 3.p.

G
Mám rozestláno na posteli pro hosty, zuby si čistím cizím zubním kartáčkem,
Hmi C D
já snůška zděděných vlastností a obyvatel planety Zem,
C G Ami C G
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas, jsem tady na světě na krátký víkend na cestovní pas.

Pan farář nabízel mi věčný život, říkal: musíš přece chlapče v něco věřit
a já si dal nalačno jedno pivo a spatřil anděly, jimž pelichá peří,
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas, jsem tady na světě dokud nevyprší můj čas.

C G C G
Možná že se mýlím, možná se mýlím,
Hmi C G
snad mi to dojde léty snad mi to dojde léty,
C G C G
mám na to jenom chvíli, dojít od startu k cíli,
Hmi C G
a tak si zpívám, a tak se dívám a tak si dávám do trumpety.

Jsou prý věci mezi nebem a zemí, já o nich nevím a možná měl bych vědět,
já nikdy nikomu jak Ježíš nohy nemyl, já nechtěl nikdy na trůnu sedět,
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas, jsem tady na světě na krátký víkend na cestovní pas.

Vy náčelníci dobrých mravů, líbezní darmopilové a marnojedky,
proutkaři pohlaví a aranžéři davů, vy jste mi nebyli na svatbě za svědky,
bláznivá Markéta ta mi svědčila, že kdo vchází do světa jako bys vypustil motýla.

Možná že se mýlím...

V pokoji, kde jsem včera spal, vypnuli topení a to byla krása,
měli jsme na sobě jen flaušový šál a já jsem křičel že láska je zásah,
|: bláznivá Markéta ať nám zapěje že až sejdem ze světa - čárymáryfuk - nic se neděje. :|
hmmm, nic se neděje…

Na zídce staré kašny

Jarek Nohavica

| Emi . Ami . | D . G . | D . G . | C G D . |
| Emi . Ami . | D . G . | D . G . | C D G . |

Emi D C G C
Na zídce staré kašny, sedě vedle tebe,
G C D G H^7
vytáh jsem koláč z brašny, připadal si jako Mikuláš,
Emi D C G C
andílci prostopášní popadali z nebe,
G C D G
jaký jsem frajer strašný a co na mně máš.

D G C D G
Stříbrný pětihalíř hozený do vody se utopil,
D G C D G
zázraky se dály, neboť důvod i čas na to byl.

Koláč jsme napůl snědli, zbytky dali rybám,
noc byla černý rendlík, pihovatá po kometách,
kočky na půdách předly, Jupiter se hýbal
a hvězdy bíle bledly jak na počátku světa.

| Emi . Ami . | D . G . | D . G . | C G D . |
| Emi . Ami . | D . G . | D . G . | C D G . |

Barokní varhaníky dávno zmohlo spaní,
odešli do putyky na guláš a taky na pár piv
a pak | za zvuků harmoniky zpívali nám do svítání,
o lásce za gotiky a taky ještě dřív.

Stříbrný pětihalíř…

Slyšíš? To někdo zve nás k cestám po planetách,
Petr a Magdaléna, láska z roku sedmnáctset devadesát,
nezměnila se scéna na divadle světa,
chyť se mě za ramena, půjdem lítat pod nebesa.

| Emi . Ami . | D . G . | D . G . | C G D . |
| Emi . Ami . | D . G . | D . G . | C D G

Ondřej muzikant

Jarek Nohavica

C G F C
Ondřej dřevařem byl a na housle hrál,
F C Dmi G
v karlovských hospodách frajer i grand,
C G F C
borovou z decovky pil a na svém si stál,
F C G C
ve vsi mu říkali Ondřej muzikant, on zpíval:

F C G C F C G C
Pětibído, pětibído, čert tě vem, jednou lepší časy přijdou a my za nima teď jdem.
F C G Ami F C G C
Pětibído, pětibído, čert tě vem, jednou lepší časy přijdou a my za nima teď jdem.

Pět synů a pět dcer měl a ženu Magdalénu,
dům stavěný ze smrků, kácel je sám,
kdo jednou tím krajem šel, ten ví, co má cenu,
a s pětibídou na krku šestou radost má, zpívá si:

Pětibído, pětibído…

Pak přišel hladový rok a pán je pán,
obsílka z úřadu, buď rád, že jsi rád,
nejhorší je první krok a nebát se ran,
zbojnickou armádu nezlomí hlad.

Pětibído, pětibído…

Ondřej do jedné ruky hůl a do druhé skřipky,
jenom ať poznají sedlák či fabrikant,
obrátil notářův stůl a rozehnal sklípky,
bandurskou zahrál jim Ondřej muzikant, zahrál jim:

Pětibído, pětibído…

Je horký červnový večer pod staletou lípou,
za domem ze smrků nad ohněm dým,
a Bečva dál dole teče a z dálky skřipky skřípou ,
písničku pravnukům Ondřejovým.

Pětibído, pětibído…

Pane prezidente

Jarek Nohavica

D Emi A D
Pane prezidente, ústavní činiteli, píšu Vám dopis, že moje děti na mě zapomněly,
Emi A D
jde o syna Karla, a mladší dceru Evu, rok už nenapsaly, rok už nepřijely na návštěvu.

G Ami
Vy to pochopíte, Vy přece všechno víte,
D G
Vy se poradíte, Vy to vyřešíte, Vy mě zachráníte.
G Ami
Pane prezidente, já chci jen kousek štěstí,
D G A^7
pro co jiného jsme přeci zvonili klíčema na náměstí.

Pane prezidente a ještě ztěžuju si, že mi podražily pívo, jogurty, párky i trolejbusy
i poštovní známky, i bločky na poznámky i telecí plecko, Řecko i Německo, no prostě všecko.

Vy to pochopíte...

Pane prezidente, mé České republiky, oni mě propustili, na hodinu, z mý fabriky,
celých třicet roků, všecko bylo v cajku, teď přišli noví mladí a ti tu řádí jak na Klondiku.

Vy to pochopíte, Vy se mnou soucítíte,
Vy se poradíte, Vy to vyřešíte, Vy mě zachráníte.
Pane prezidente, já chci jen kousek štěstí,
pro co jiného jsme přeci zvonili klíčema na náměstí.

Pane prezidente, moje Anežka kdyby žila, ta by mě za ten dopis co tu teď píšu patrně přizabila,
řekla by Jaromíre, chovaš se jak male děcko,
viš co on ma starosti s celu tu Evropu, vesmirem a vubec všecko.

Vy to pochopíte, Vy přece všechno víte
Vy se poradíte, Vy to vyřešíte, Vy mě zachráníte
pane prezidente, já chci jen kousek štěstí
pro co jiného jsme přeci zvonili klíčema na náměstí

Pane prezidente…

Píseň zhrzeného trampa

Jarek Nohavica

C G F C
Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp,
F C G^7 C G^7
hó, hó, hó, neznám písně z pamp,
C G F C
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,
F C G^7 C
hó, hó, hó, že prý jsem houby tramp.

Napsali si do cancáků jen ať to každý ví, hó, hó, hó...
Vyloučený z řad čundráků ten frajer libový, hó, hó, hó...

C G Ami F C G C G^7
Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu, já mám rád jazz-rock,
C G Ami F C G C C^7
chodím po světě bez nože to prý se nemože to prý jsem cvok,
F C D^7 G G^7
já jsem nikdy neplul na šífu a všem šerifům jsem říkal: ba ne, pane,
C E^7 Ami F C G^7 C
já jsem ostuda trempů, já když chlempu tak v autokempu.

Povídal mi frajer Joe jen žádný legrácky, hó, hó, hó...
jinak chytneš na bendžo čestný čundrácký, hó, hó, hó...
A prý se můžu vrátit zpět až dám se do cajku, hó, hó, hó...
a odříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku, hó, hó, hó...

Já jsem ostuda traperů...

A tak teď chodím po světě a mám zaracha, hó, hó, hó...
na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha, hó, hó, hó...
Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb, hó, hó, hó...
zpívám si to svý nevadí a zase bude líp, hó, hó, hó...

Já jsem ostuda traperů... ...folk-rock...
...v autokempu, v tempu.

Přelezl jsem plot

Jarek Nohavica

Ami G C G Ami G E Ami
Přelezl jsem plot, zul šněrovací boty, vojáčku, co ti je, máš ruce z železa.
Ami G C G Ami G E Ami
Na smrt a na život nás rozdělily ploty, tomu, kdo přežije, těžko se přelézá.

Ami G
Na smrt a na život a není střední cesty
Ami
a není mělký brod, buď smůla, anebo štěstí.
F
Na smrt a na život mi rozpůlili lásku,
C E7
jsem loutka na provázku, jsem loutka na provázku.

V první putyce, u rozžhavených kamen, dám si horký grog, holky si přisednou.
Já sáhnu po klice a nebe sundám z ramen, udělal jsem krok přes propast bezednou.

Na poště od slečny dostal jsem telefonní seznam,
je mi tak zbytečný, já nikoho tu neznám.
Jsem jako cizí host venku, za kasárenskou branou,
vojáčku a nashledanou, člověčku a nashledanou.

Jsem jako cizí host v tomhletom divném světě, bojuju o život a sedím v tramvaji.
Prosil jsem o milost, oni mi řekli: "Dobrá, jděte", přelezl jsem plot, další mě čekají.

Je postní neděle a majestátné ticho,
v hradištském kostele si pánbůh nacpal břicho
a v dobrém rozmaru nazval mě vlastním synem,
pak jsme se opili erárním mešním vínem.

Přelezl jsem plot ...

Petěrburg

Jarek Nohavica

Ami F E Ami
Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal.
Ami F E Ami
Zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal.

C Dmi E
|: Lásku moji kníže Igor si berem,
F $D^{\#\circ}$ H^{7} E
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
Ami F E Ami
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral. :|

mezihra

Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, širošira stepi, máš na kahánku.

|: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděžda Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :|

Přítel

Jarek Nohavica

kapo 2.p.

G D C D
Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas, táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
Ami C G D
vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky, ale taky bez příkras.

Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět, zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání anebo rovnou hned.

Ami C G Emi
Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli, kde je ti konec, můj jediný příteli,
Ami D Emi^{7} C G
zmizels mi, nevím kam, sám, sám, sám, jsem tady sám.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc, jich bylo pět a tys mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.

Dneska už nevím, jestli přiběh by jsi zas, jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší, no a co, vem to ďas.

Kam jsme se poděli… …peru se teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok, každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden přes moře jak přes potok.

Tvůj děda říkal: ono se to uklidní, měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal a tobě i to poslední.

Kam jsme se poděli… …zpívám tady sám.

Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs byl, jenom mi netvrď, že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká, to už jsem dávno pochopil.

A taky vím, že srdce rukou nechytím, jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi společný slunko nesvítí.

Kam jsme se poděli… …bývalý příteli… …dýchám tady sám.

Radosti života

Jarek Nohavica

Ami C Dmi Ami
Drobty pod stůl hází nám osud, ostatní vše je nicota,
Dmi Ami F E Ami
|: alkohol ještě je, holky jsou posud, jsou ještě radosti života. :|

Žena jak žena v života vraku, konečně jedno vše bude ti,
|: jedna ubíjí něhou svých zraků, druhá jedem svých objetí. :|

Šetřiti léty, jež nemají ceny, v tom žádná moudrost nevězí,
|: dobré je opium, alkohol, ženy, schází-li schopnost k askezi. :|

Jsem smutný mládenec, rouhavý cynik, v rozpuku mládí zhořkl mi svět,
|: v ovzduší krčem a v zápachu klinik vypučel písně mé jedový květ. :|

Sarajevo

Jarek Nohavica

Emi Ami/F# H7 Emi
Přes haličské pláně vane vítr zlý, to málo, co jsme měli, nám vody sebraly,
Ami/F# H7 Emi
jako tažní ptáci, jako rorýsi, letíme nad zemí, dva modré dopisy.

Emi Ami D7/F# G H7
Ještě hoří oheň a praská dřevo, ale už je čas jít spát,
Emi Ami H7 Emi
tamhle za kopcem je Sarajevo, tam budeme se zítra ráno brát.

Farář v kostele nás sváže navěky, věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
voda popluje zpátky do moře, my dva tady dole a nebe nahoře.

Ještě hoří oheň...

Postavím ti dům z bílého kamení, dubovými prkny on bude roubený,
aby každý věděl, že jsem tě měl rád, postavím ho pevný, navěky bude stát.

Ještě hoří oheň a praská dřevo, ale už je čas jít spát,
tamhle za kopcem je Sarajevo, tam zítra budeme se, lásko, brát.

Samodruhá

Jarek Nohavica

Zlořečena budiž tato žena, studna hříchu, smilství a neřesti, nádoba nízkých pohnutek,
které každého člověka přivedou do neštěstí, její muž Alexej, náš dobrý soused,
muž bohabojný a pracovitý, s nepřítelem někde předaleko srdnatě bojuje,
ona se tady zatím, ta děvka jedna, kdo ví s kým, a kdo ví kde, a kdo ví jak muchluje,
bim bam bom, ona je v tom…

Ami G C Ami E
Vlezla do postele a dala bůhvíkomu, ta děvka nestydatá, a teď to máme,
Ami G C Ami E
stigmata po těle, parchantí děcko k tomu, tváří se jako svatá, ale my ji známe!
Dmi Ami F E
V komíně troubí trubač z Jericha, cha, cha, červi ať jí vlezou do břicha, cha, cha,
Ami E Ami E Ami E Ami E
ona je samodruhá, samodruhá, ona je samodruhá!

Taková ostuda, chudáci tchán a tchýně, aby snad chodili kanálama,
člověk jí lásku dá, a ona potom, svině, si noční košili sundá sama!
V komíně troubí trubač z Jericha, cha, cha…

Ami E C Dmi Ami Dmi E Ami E
Vinna, vinna, vinna, vinna, nevěrná mu--ži, na rameno vypálit jí rů-ži,
Ami E C Dmi Ami Dmi E Ami
vinna, vinna, vinna, vinna, kolem krku ká---men, ať si říká, kdo chce říká, amen.

Vy, dobří sousedi, žijící ve vší ctnosti, před vámi stojí žena ďábelnatá,
neberte ohledy, služte spravedlnosti, ať klekne na kolena a do bláta!
V komíně troubí trubač z Jericha, cha, cha, jen ji klidně kopněte do břicha, cha, cha,
ona je samodruhá, samodruhá, ona je samodruhá!

Vinna, vinna, vinna, vinna…

Těšínská

Jarek Nohavica

dop. kapo 5.p.

Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami
Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
Dmi F E Ami Dmi F E Ami
u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě.
C Dmi
Moje nevěsta by byla dcera ševcova,
F C
z domu Kamiňskich odněkud ze Lvova,
Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami
kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieščie.

Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.
Mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy, a smála by se hezky,
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,
u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych.
Měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.

Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě.
Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.

Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka.
Vidím to jako dnes: šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe,
ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká.

Dmi E^7 Ami Dmi F Dmi E^7 Ami
Na na nana na na na na nana ná na, na na nana na na, na na nana, na na nana na!

Zatanči

Jarek Nohavica

Emi G D Emi G D Emi
Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči, zatanči a vetkni nůž do mých zad,
G D Emi G D Emi
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí, ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi G D Emi
Zatanči, jako se okolo ohně tančí, zatanči jako na vodě loď,
G D Emi G D Emi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči, zatanči, a pak ke mně pojď.

Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa, polož dlaň nestoudně na moji hruď,
obejmi, má milá, obejmi moje bedra, obejmi je pevně a mojí buď.

Zatanči...

Nový den než začne, má milá, nežli začne, nový den než začne, nasyť můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné, zatanči a já budu ti hrát.

Zatanči...

mezihra

Zatanči...

Čekej, malá Gréto

Pavel Žalman Lohonka

dop. kapo 2.p.

| G . . . | G . . . | G . . . | G . . . |

```
     G                          A7
Jak dlouho nám to ještě, hoši, vydrží,
   C                              G
až prázdnej vagón ve stanici nám nezastaví,
                                  A7
myšlenky na burze jednou samy podraží,
C                              Ami7        D7      G   G7
směnky dálek zapadnou do pražců a do kolejí.

          C7                                  G
Jako tenkrát čekej na zápraží, malá Gréto,
          C7                                 G
jako tenkrát pára zpívá vlakový blues,
          C7                                    G   E7
jako tenkrát vracíme se k jihu, kde je léto,
  C                                  G     Emi
a neplač, Gréto, vracíme se dolů k nám,
          A7              D7        G   D7
kde voní starý lípy    a tymián.
```

Potkali jsme slunce, jak ve stoce spí,
hloupí lidi, který se mu na výsluní smáli,
měnili svou barvu za každýho počasí,
kabát větru ukradli, pyšně k nebi vykračují.

Jako tenkrát čekej na zápraží, malá Gréto...

mezihra sloka

Tak to táhnem po svejch krajem rybníků,
od souvrati podél trati jako hejna ptáků,
v očích modrý slunce, v patách tisíc patníků,
bílou mlhu před sebou z lokálek a rychlovlaků,

Jako tenkrát čekej na zápraží, malá Gréto...

dohra refrén (Týba dúba, poslední dvě řádky zpěv)

Dálnice č. 5

Pavel Žalman Lohonka

G Gmaj^{7} Ami D G
Časně ráno mrholí na dálnici číslo pět,
G Ami D G
já mít křídla sokolí, obletěl bych celej svět.
Místo křídel nohy mám, v srdci naději a cíl,
jen si marně vzpomínám, kde jsem s tebou, holka, byl.

G Hmi Ami D G
To nám bylo sedmnáct, jen sedmnáct a půl roku,
G Ami D G
život tančil kolem nás a zdál se bez nároků.

Svět je pořád veliký jako plná láhev snů
a jsou na něm chodníky, který vedou k domovům.
Když se nebe usmívá, to se mi jde mnohem líp,
jen si člověk vzpomíná, jak si přál svět obejít.

To nám bylo sedmnáct...

Časně ráno mrholí na dálnici číslo pět,
já mít křídla sokolí, obletěl bych celej svět.
To nám bylo sedmnáct, jen sedmnáct a půl roku,
|: život tančil kolem nás a zdál se bez nároků. :|

Déšť

Jaroslav Matějů

|: A A^2 A :|

A G D A
Řeklas, že jen déšť smí tě hladit, smí tě svléct,
A G D A
jen letní déšť na svý kůži ráda máš
A G A
a já stál vedle tebe, v ústech poušť
A G D A
a slzu víry, že jednou odvoláš.

Být tak tvůj déšť, rád se ti rozdám po kapkách,
být tvůj déšť, má tisíc prstů moje dlaň.
Jsem z čistý vody jak v horách a pohádkách
a z čistý lásky, co se má stát, to se staň.

A E A E G D A D^2 A
Dá-ál, dá-ál, do tvých snů bude padat déšť, kouzelná voda hojivá.

Já jsem tvůj déšť, stébla touhy omývám,
jsem tvůj déšť a ty má chvíle bouřlivá.
Dva životy ve dvou dlaních těžko uneseš,
budu tvůj déšť i když jednou odejdeš.

|: Dál, dál, do tvých snů bude padat déšť, kouzelná voda hojivá :|

Divokej horskej tymián

Pavel Žalman Lohonka
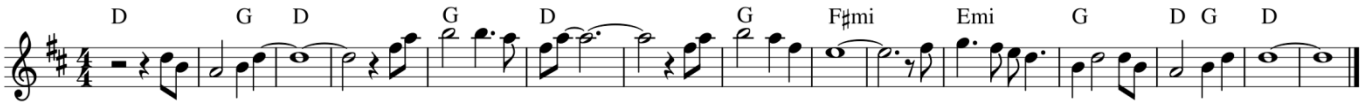
D G D G D
Dál za vozem spolu šlapem, někdo rád a někdo zmaten,
G F#mi Emi G D G D
kdo se vrací, není sám, je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

Léto, zůstaň dlouho s námi, dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán, je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

D7 G D G F#mi
Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
Emi G D G D
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.
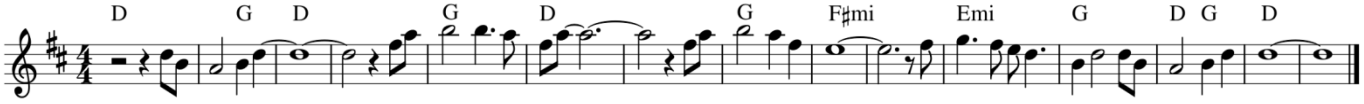
Dál za vozem trávou, prachem, někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám, je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

Podívej, jak málo stačí...
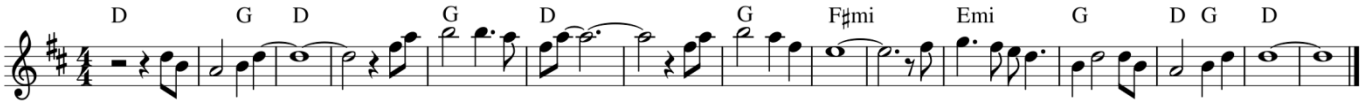
Ho, ho Watanay

Pavel Žalman Lohonka

D C D
Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C G D
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D C D
Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C G D
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

Ho ho Watanay…

V lukách cos zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

Ho ho Watanay…

V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

|: Ho ho Watanay… :|

Glory Mississippi

Pavel Lohonka Žalman

C7 G C7 G
Glory mi v uších dlouho zní, v dálce zvony polední,
G H7 C A7 G Emi A7 D7 G
zahraj mi mé dixie, ztrácí páru svou ten, kdo běží každý ráno za duhou.

C7 G C7 G
Denně koukám na svět zoufalej, když se ploužím domů namol a ospalej,
G H7 C A7 G Emi A7 D7 G G7
zatímco jsem v kapli zpíval, tančil smutný blues, doma čeká funebráckej vůz.

Glory mi v uších dlouho zní…

Poslední svý prachy počítám, zda jít na skleničku, přemítám, jenomže
stará doma sedí a drží v ruce hůl, až se | vrátím pozdě, zbyde ze mě jenom půl.

Glory mi v uších dlouho zní…

Vyso**k**o je slunce, já nejdu spát, místo | na modlení chodíval jsem hrát,
já | chodil poslouchat dixie a tančit smutný blues, doma čeká funebráckej vůz.

C7 G C7 G
Glory mi v uších dlouho zní, v dálce zvony polední,
G H7 C A7 G Emi A7 D7
zahraj mi mé dixie, ztrácí páru svou ten, kdo běží skoro každý ráno,
G Emi A7 D7 G Emi A7 D7 G
běží skoro každý ráno, běží každý ráno za duhou -
G Emi A7 D7 G7
a ještě jednou: běží každý ráno za duhou.

Hodina usmíření

Pavel Žalman Lohonka
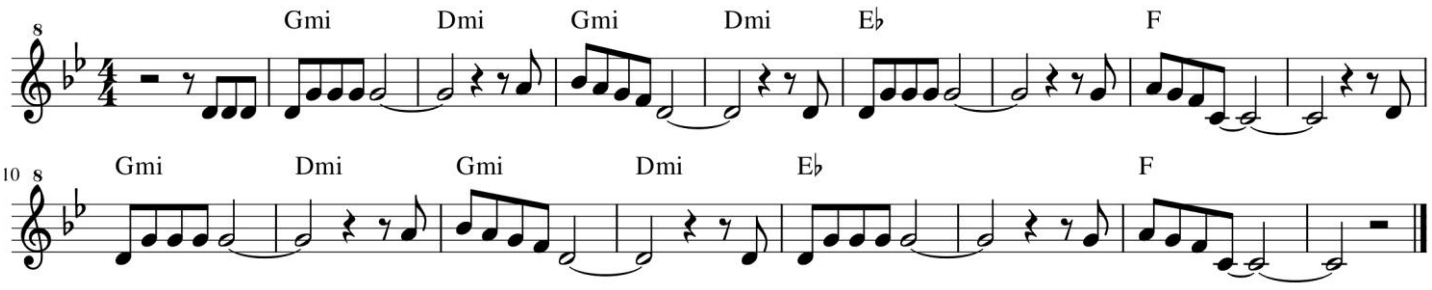
Gmi Dmi Gmi Dmi
Kde pořád sílu brát, nekrást a nežebrat,
E^b F
já zchudlej Kolowrat chci trochu přízně.
Gmi Dmi E^b
Tam u nebeskejch vrat až budem kralovat,
F Gmi
půjde zas o přežití a uhasení žízně,
E^b Gmi F
jak stáda ovcí my splašený zase nám zvoní.

E^b B Gmi Gmi E^b Dmi E^b
Hodina | usmíření nastává, pro všechny | odpuštění nastává,
E^b B Gmi
čas velkých srdcí nastává, vláda tvých věcí nastává,
E^b B Cmi B
podání rukou nastává a cesta stokou nastává.

mezihra flétna

Jsem starej dvěstě let, znám ty, co střílej nazpaměť,
to je náš další slet po smutným flámu.
Není co závidět můj čas několik vět,
je Kristus přibitej na falešným trámu,
jak stáda ovcí my splašený zase nám zvoní.

Hodina usmíření...

dohra flétna 2x fade out

Já bych se v kočárku vozil

Pavel Žalman Lohonka

C Dmi^7 Emi^7 Dmi^7
Já bych se v kočárku vozil, růžový sny bych měl jen,
C Ami Emi A^7 Dmi^7 G^7
já bych se v kočárku vozil, den byla noc a noc den,
C Dmi^7 Emi^7 Dmi^7
já bych se v kočárku vozil, hloupě se na lidi smál,
C Ami Emi Dmi G^7 C
já bych se v kočárku vozil, jen kdyby někde tu stál.

C B C
Jsem tu pro potulky, ležím si a oči zamykám,
C B Dmi^7 G^7
ve snu je mi dáno, dojít pěšky do Nikam.

Já bych se v kočárku vozil…

V jedný ruce sklenku, v druhý pasiáns ti namíchám
a pak vzhůru letím užívat si do Nikam.

Já bych se v kočárku vozil…

Bláhový si neříct, že babí léto už nenachytám,
když mý srdce stůně, tak se vydám do Nikam.

Já bych se v kočárku vozil…

Jantarová země

Pavel Žalman Lohonka
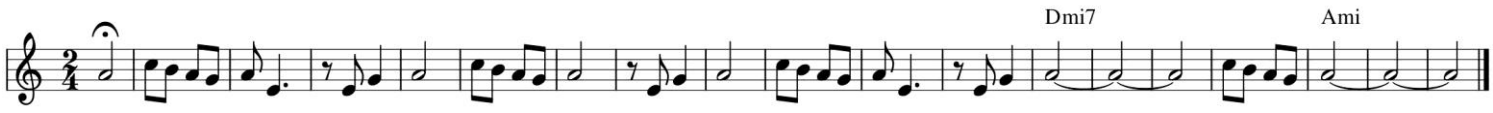
Ami C Ami
Do splašenejch koní už zase lovci střílí,
C Emi
ulicí je ženou dolů k ohradám,
Dmi^7 Ami
zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,
Dmi^7 Ami
bujný hlavy skloní někam do trávy.

Dmi^7 Ami Dmi^7 Ami
Krá, až si kabát změní, krá, bílé vrány odletí
Dmi^7 Ami F Emi
krá, v Jantarový zemi přistanou v jiném století
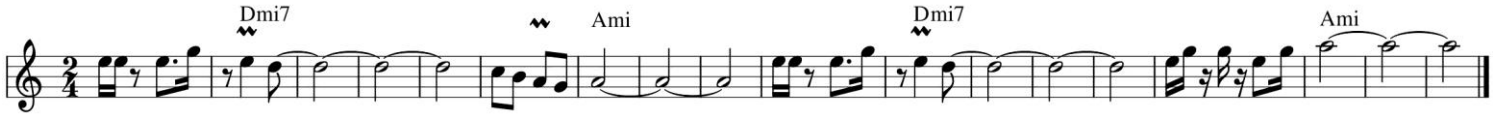
Zamčený jsou stáje, kat už hřívy stříhá,
ovčí král je v kapli postý korunován,
sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
v jantarový zemi bude zas co pít.

Krá, až si kabát změní...
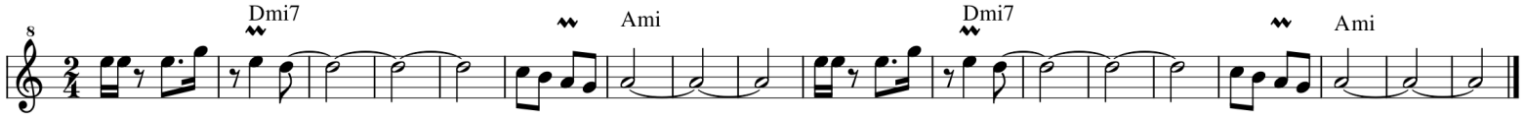
Jedenkrát

Vojta Zícha

| Dmi . . . | C - | Gmi . . . | A - |

Dmi C G Bmaj^{7}
Zase jsem nechal hlavu bůhví kde, snad v oblacích, snad u tebe,
F C Bmaj^{7}
no já vím, lepší už to se mnou nebude - vždyť mě dobře znáš.

Snad jsem ji nechal u tebe na klíně, nemůžu říct, že zrovna nevině,
bylas jak ostrov na pusté pevnině v rouše Evině.

F C Gmi F C
Snad jedenkrát, snad za pár dní, odněkud z dálek kde slunce už nezapadá,
F C Bmaj^{7}
přiletí k nám pár bílejch vran, jak posel naděje.

| Dmi . . . | C - | Gmi . . . | A - |

Je těžké lézt pro modré do nebe, kdekdo mi říká tam cesta nevede ,
no tak se ptám proč bych vlastně žil, kdybych uvěřil.

Že slovo chlapa už dávno nedělá a přátelství je už jen pověra,
láska, se zas včera s někým válela, vždyť za prachy jde dnes i důvěra.

Snad jedenkrát, snad za pár dní...

| Dmi . . . | C - | Gmi . . . | A - |

Ještě pár chvil než se rozední, já vím, naděje umírá poslední,
na vzdušné zámky zvolna usedá prach, někdy mívám v noci strach.

Vzít tě tak pryč, daleko od lidí, kam ani měsíc moc dobře nevidí,
abych byl sám až tě budu objímat, víc ti nemůžu dát.

|: Snad jedenkrát, snad za pár dní... :|

|: Na na na ná... :| (refrén)

Na na na ná... refrén akapela

Jdem zpátky do lesů

Pavel Žalman Lohonka

Ami^{7} D G C G
Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami^{7} D G C G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami^{7} D G Emi
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami^{7} D G D
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu.

G Emi
Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami^{7} C^{7} G D
kde není už místa, prej něco se chystá.
G Emi
Z ráje nablýskaných plesů
Ami^{7} C^{7} G
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

Z ráje, my vyhnaní z ráje...

Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná lidi se nás zastanou.

Z ráje, my vyhnaní z ráje...

Kdo ti zpívá

Pavel Žalman Lohonka

kapo 2.p.

| C . . . | Fmaj^7 . . . | Emi . . . | Fmaj^7 . . . | G -

á…

C Emi A^7 Dmi^7 G

Kdo tě líbá, krásná dámo, do vlasů ti zanes vítr stébla trav,

C Emi A^7 Dmi^7 G Fmaj^7 G

kdo ti chodí každý rá---no, utřít sladký slzy a z duše prach.

Pilas málo, krásná dámo, teď už vím, že je to tvůj dávnej zvyk,
nikde v očích nemáš psáno, jseš-li ryba, ovce, lvice nebo býk.

Emi Ami Emi Ami

Na dveře prázdný garsonky reju to tvý jméno,

Dmi^7 G Cmaj^7

se kterým se na rtech probouzím

Dmi^7 Emi

a když soumrak spadne na mý záda, noc je jako čokoláda,

Dmi^7 Cmaj^7 Fmaj^7 Cmaj^7 Fmaj^7 G

ty miluješ a já klidně spím.

Kdo ti kreslí, krásná dámo na kůži ty vrásky bílým inkoustem,
prstem brnkáš o piáno, hledáš na mý tváři kde teď zrovna jsem.

Já teď ležím, krásná dámo s tebou sám, jenom tak v trávě pod stromem,
jenže není rozestláno, spletl jsem si jaro zase s podzimem.

Na dveře prázdný garsonky...

C Emi A^7 Dmi^7 G

Kdo ti zpívá, krásná dámo, hm…

| C . . . | Emi . A^7 . | Dmi^7 . G . | Cmaj^7 -

Kytky stále ještě voní

Pavel Žalman Lohonka

| Cmaj^7 . . . | Fmaj^7 . . . | Cmaj^7. . . | Fmaj^7 . . . |
C Dmi^7 Emi Dmi^7 G C
Mám blízko do lesů a do strání, do trávy, kde večer sestra rosa brečí,
C Dmi^7 Emi Dmi^7 G C
na starou boudu slunce zaklepe a vypráví, proč léto každoročně končí.

Zavřu svý oči na petlici a nestojím o žádný fráze, hloupý řeči,
koukám, děti trhají kytici do sklenice, za které jsi včera pil sám.

C Ami Dmi^7 G
Kytky stále ještě voní, bílé mraky, stáda koní
C Fmaj^7
brodí se modrou oblohou.
C Cmaj^7 Dmi^7
Zavři oči na petlici, holka zapálí ti svíci
Emi F Cmaj^7 Fmaj^7 Cmaj^7 Fmaj^7 G
a cigaretu fajnovou. Á…

Když mozek v mojí hlavě rezaví, tak udělám z okna dveře, utíkám ven,
ve chvíli se tahle nemoc zastaví a nastaví mi svoji nohu za týden.

Mám blízko do kopců a do nebe, tam nezebe, tam sestra rosa večer brečí,
když slunce na mou hlavu zabuší, tak netuší, že nerad bývám v létě sám.

Kytky stále ještě voní, bílé mraky, stáda koní
brodí se modrou oblohou.
Zavři oči na petlici, holka zapálí ti svíci
Emi F Cmaj^7 Fmaj^7 Cmaj^7 Fmaj^7 G Cmaj^7
a cigaretu fajnovou.

Mys Horn

Jaroslav Matějů

G D Ami C Cmi G
Až ti svíčka v srdci dohoří, odpluješ mi ve snu na mys Horn,
G D Ami C D G C G
hlavu schovám na tvém pohoří a zavolá mě z dálky zvon.

G C G Emi Ami G
Že se mi stýská doma pod velkou strá-ní,
C G A Ami G C G
kradu květinám pel a stírám vrásky na rukou,
G C G Emi Ami G
že se mi stýská, nejsi po hříchu k mání,
C G A Ami G C G
zas obeplouvám jak trosečník tvůj mys Horn.

Až ti víčka spadnou do noci, zastaví se na tvém těle čas,
nebude nám dvěma pomoci, ve vlnách se utopíme zas.

Že se mi stýská...

mezihra

Pak se ráno s někým probudíš a nebude to právě on,
jako střela z lásky odletíš ke mně do přístavu na mys Horn.

Že se mi stýská...

Nelituj

Pavel Žalman Lohonka

| G . . . | Ami^{7} . . . | D . . . | C . . . || G . . . | Ami^{7} . . . | G . . . | G . . . |

G C D G Ami^{7} D C
Kdo se chudej narodil, tak mohlo to bejt horší, nelituj.
G C D G Ami^{7} D C
Pár důchodek prochodil a nejmíň tucet projdem, nelituj.
Emi D C G
Žlutej anděl přistaví nám vůz, ten den zbyde v ulicích tichý blues,
G C D G
vydáme se hledat slunce bez peněz a darů, nelituj.

Emi D C Ami
Nejsme přeci žádná lůza, co na vlastní kůži růži má vyšitou,
D C G D
z obehraných slov a díků ke hmatníku ruku přibitou.
Emi D C Ami
Nastavíme dešti tváře, ať se stoky vrásek nasytí, nasytí,
D C G
to se ale bláznům stává, když se jim zdá sen o přežití.
| G . . . | Ami^{7} . . . | D . . . | C . . . || G . . . | Ami^{7} . . . | G . . . | G . . . |

Komu dál voní pot z koní, nikdy nebyl v sedle, nelituj.
Zdá se mu to, co nám vloni: svět se trochu zmenšil, nelituj.
Místa, která zbyla někde v nás, bez pořadníků jsou a budou zas,
volná místa divnejch ptáků, co se slétaj', když ztratí svůj hlas.

Nejsme přeci žádná lůza...

Kdo máš na svým kontě jenom šťastný konce svých cest, nelituj
G |
třeba potkáš to svý slunce…
G . . . | Ami^{7} . . . | D . . . | C . . . || G . . . | Ami^{7} . . . | G . . . | G . . . |

Padlý anděl

Pavel Žalman Lohonka

kapo 2.p.

|G . . . | C9 . . . | G . . . | C9 . . . |

G G G/F# Emi C G D G C9
Jdu sví-tá---ním a můj spánek prohrál souboj s trápením
G G G/F# Emi C G D G C9
a jar-ní déšť začal kreslit do mé tváře znamení.
D G D G G7
Máš křídla už zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó-ó,
C G D G C9 G C9
z lásky anděl padlý - brečí tu sám do kamení.

G G G/F# Emi C G D G C9
Jdu sví-tá---ním, zdá se mi, že sny ulétly podél cest,
G G G/F# Emi C G D G C9
že čím dál víc přátel umírá jak stromy, co maj kvést.
D G D G G7
Vi-dím křídla jen zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó-ó,
C G D G C9 G C9
z lásky anděl padlý do kaluží tu roní déšť.

G G7 C G G Emi D D
Polámaná křídla bílá, domov racků toulavých, je dávnej úděl závětí.
G G7 C G D G C9 G C9
Přilétli až z Atlantidy, křičí na všech nárožích, ke sluncím vzlétnou v zápětí.

G G G/F# Emi C G D G C9
Jdem sví-tá---ním, jenom v dálce svítí známé souhvězdí**,**
G G G/F# Emi C G D G
na zá-pra--ží čeká bílej vůz a dívka v podloubí
D G D G G7
a najednou křídla má zmáčená, chtěla by jen létat a žít, ó-ó,
C G D G
z lásky padlý anděl brečí, na tváři smích nevyloudí,
D G D G G7
a tak jako on, křídla má zmáčená, chtěla by jen létat a žít, ó-ó,
C G D G
z lásky anděl padlý na dívkách už neloudí,
G7 C G D G
lásku z lásky anděl padlý pohladit chtěl jenom - polámaná křídla bílá.

Píseň malých pěšáků

Pavel Žalman Lohonka

G C D G C D
Je nás víc než loni, obyčejnejch pěšáků,
Hmi C G D
chodíme hledat víru svou, v dlažbě ukrytou, jsme děti ulice.

Ráno bývaj smutný nádraží, lásky odjížděj se vdát,
na peróně stojí schoulený, s dálkou snoubený pěšáci silnice.

F G F G
Má svou jistou píseň, s košilí kdo spí drátěnou,
Hmi C G D G
ó, lidé, tiše půjdem do starý vrby zvolat: hallo, jdem dál, hallo.

Jednou zuje pěšák boty svý na šachovnici světa rád,
vykouří doutník, lehne si do stoky pod širák a bude snít.
O malých dětech na nádraží co hledaj mámy a duši svou,
ptáci pod křídly je ukryjou a pak v objetí s nimi odletí.

Má svou jistou píseň...

Půlnoční vítr už vyhrává píseň malých pěšáků,
ulicí smutkem dlážděnou, tichou dálnicí, tichou dálnicí půjdem dál...

Píseň pro čaroděje

Pavel Žalman Lohonka

Emi
Tvá kytara dohrála a nás polechtal mráz,
Ami D G Emi
možná, že i strach nám bloudil po zádech do stanice snů a zdání.
Emi
Možná, žes byl opilej, z mých očí stavěl hráz,
Ami D G Emi E^7
proti moři bezpráví uprostřed skal lidských údělů a přání.

C Ami
Málo nás, vrať se smutný čaroději mezi nás,
D G Dmi^7 $Cmaj^7$
z toulek po hvězdách a lánů větrných.
C Ami
Málo nás, vrať se smutný čaroději zpátky zas,
D G Emi
láme se obilí ve stráních.

Koleje mých vrásek večer smejvá slanej déšť,
semafor tvých řas je ráno vysouší, končí jedna z her na lásku.
Morana tě odváží a ty se necháš vést,
jedna píseň po tobě zůstává, je jak utkaná z provázků.

Málo nás...

pomalu
Tvá kytara dohrála, já ve tvým náručí,
byla prázdnej dům, kde nikdo neklepá na rozbitá skla bez rámů.

Rána v trávě

Pavel Žalman Lohonka

kapo 3.p.

Ami G Ami G
Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C Ami G C
Poznal Moravěnku krásnou a ví--nečko ze zlata,
C G F C Ami Emi Ami
v Čechách slávu muzikantů umazanou od bláta.

Každý ráno boty zouval...

Toužil najít studánečku a do ní se podívat
by mu řekla: proč, holečku, musíš světem chodívat

Studánečka promluvila: to ses musel nachodit
abych já ti pravdu řekla, měl ses jindy narodit

Každý ráno boty zouval...
|: před sebou sta sáhů ... :| **fade out**

Ráno bylo stejný

Pavel Žalman Lohonka

kapo 2.p.

G Hmi D
Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami Ami^{7} D G
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý
Emi D
a tý holce v sáčku řek: dobrýtro miláčku,
C G E^{7} Ami D G
podívej se do dáli, uvidíš dvě smutný koleje na silnici.

Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalý a nudný byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dáli, viděli dvě smutný koleje na silnici.

D C G C G C G
Ráno bylo stejný, nesváteční,
D C G C G C G
na tvářích počasí proměnlivý,
D C G
rádio hlásilo: na blatech svítá,
E^{7} Ami D G
každej byl tak trochu sám.

Holka, zvedej kotvy nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky, až
omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

Ráno bylo stejný....

Sen o Berenice

Pavel Žalman Lohonka

C D° Ami Dmi G
Do chlapeckých snů chtěl bych zpátky, něco si přát, aleluja,
C D° Ami Dmi G
z těla vyhnat ven všechny války a mít jen rád, haleluja.
C E^7 Ami D^9
Někdy ráno sbírám střípky noci, která nešla spát,
C D° Ami Dmi G C C^7
sobě píšu dál mezi řádky, kdo vlastně jsem, haleluja.

F $Cmaj^7$ C^7
Jako náměsíční jdou dál a dál za Berenikou,
Dmi^7 Emi C^7
krajinou srdeční přichází,
$Fmaj^7$ Emi A^7
poslední sluha a pán a pak Joe Samarián,
Dmi G $Fmaj^7$ C
do všech ran sypou nám naposled naději.

Zemí prastarou zimní spáči, ať zadujou, haleluja,
ať se probudí falešní hráči, zloději snů, haleluja.
Zbylo málo málo koní, vítr zavál mokasín,
Bílý Medvěd v oblacích kráčí, je divnej rok, haleluja.

Jako náměsíční jdou dál a dál za Berenikou…

C E^7 Ami D^9
Zbylo málo málo koní, vítr zavál mokasín,
C D° Ami Dmi G C
Bílý Medvěd v oblacích kráčí, je divnej rok, aleluja.

Svatá Kateřina

Pavel Žalman Lohonka

|: C . . . | Gmi . . . | F . . . | C . . . :|

C Gmi
Svatá Kateřina hudcům housle bere,
Emi G^7
bílý koně žene do strání,
F C
pryč z našeho domu, až na samou horu,
G^7 C
písně z duše vyhání.

Svatá Kateřina housle zavěsila,
od našeho domu odchází,
abysme nemohli vyndat jiný z truhly,
všechny klíče rozhází.

|: Svatá Kateřino, přines hudcům jaro,
až za pecí budeš se jim zdát,
klekni na tu horu, vyžeň spáče dolů,
aby mohli spolu hrát. :|

Tak jsme vandrovali

Pavel Žalman Lohonka

kapo 3.p.

| Ami . Emi . | Ami . Emi . |

Ami G G^{6} E^{7} Ami G Emi
Tak jsme vandrova-li po tom našem kraji,
Fmaj^{7} E C Fmaj^{7}
viděli jsme, viděli: čtyři lípy poražený,
G Fmaj^{7} Emi^{7} Ami G C
dvě hospody rozvedený, s lidma, co tam chodili,
C Fmaj^{7} G Fmaj^{7} Emi^{7}
naše báby tiše stály, novotám se v koutku smály,
Ami Emi Ami
potom oči zavřely.

Tak jsme vandrovali po tom našem kraji,
slyšeli jsme, slyšeli: zvyky dávno odložený,
svatby v autech posvěcený, lidma, co tam zůstali,
místo pláče plno smíchu, a v tom smíchu taky pýchu,
velkou jako pondělí.

Tak jsme vandrovali po tom našem kraji,
zpívali jsme, zpívali: starý písně pohozený,
jak vojáci byly němý, lidi už je neznali,
jen ty báby tiše stály, zpívaly, tančily s námi,
jak o zlatý neděli.

Tam na Picadilli

Pavel Žalman Lohonka

kapo 2.p.

G C⁷ G D⁷ G
U mýho krámku tam na Piccadilly čistím boty od špinavejch cest,
C⁷ G D⁷ G
čistím duši toho, kdo se bojí vyhnout blátu a nastavit pěst.

G C⁷ G D⁷ G
Ó, tam na Piccadilly, ó, kdo se podívá,
G C⁷ G D⁷ G
ó, tam na Piccadilly, ó, duši svou mi dá.

Buď | pozdrav pánbůh, moje malá rajdo, černou kůži dneska zase máš,
ráno tvá duše potřebuje mejdlo, noční stíny v umyvadle smaž.

Ó, tam na Piccadilly…

Proč ten děda sbírá starej chleba, odpadový koše převrací,
trošku peněz vydělat je třeba, malá penze na to nestačí.

Ó, tam na Piccadilly…

A když prší tam na Piccadilly, čistím boty od špinavejch cest,
říkám vždycky ráno po neděli, že je život tvrdej jako pěst.

|: Ó, tam na Piccadilly… :|

Vojanda

Pavel Žalman Lohonka

A C#mi
Byla vojna, byla, bude za rok znovu,
D A E
nebude mládenců, aby šli pro vodu.

Pojďte, chlapci, pojďte i já s vámi půjdu,
na zelený hoře košilky prát budu.

Kde bys, naše milá, tolik mýdla vzala,
aby jsi od krve košilky vyprala.

mezihra

Až já ráno vstanu rosičku naberu,
na zelený hoře košilky vyperu.

Kde bys, naše milá, tolik vody vzala,
aby jsi od krve košilky máchala.

Byla vojna, byla, bude za rok znovu,
nebude mládenců, aby šli pro vodu.

dohra

Vracím se domů

Pavel Žalman Lohonka

D G D G D
Tú, tudup tup tú, tudup tup tú, tudup tú, tudup tup tú

G D
To se ti zdá, že najednou venku svítá,
G F#mi A D
to na tvá víčka motýl přistává.
G D
To se ti zdá, je najednou léto příští,
G F#mi G D
vlak neodjíždí a s námi zůstává někde stát.

Zapal si sám mi pokaždý v trávě říkáš
a nepospícháš když se oblékáš.
A další den nám cesty a nadějě krátí,
za touhle tratí sen je vyprodán.

D F#mi Emi
Vracím se domů, do hory zelený,
D G
jak tajný kurýr pospíchám,
D G
do kalhot skáče mý srdce splašený,
F#mi Emi D
pár starých přátel že vůbec nepoznám, tú dú dú,
G D G D
tudup tup tú, tudup tup tú, tudup tú, tudup tup tú.

Vím, co se má a co se vod života žádá,
když ti svá záda holka noc nastaví.
Zvednout se jít a zaklepat u jinejch dveří,
komu čas běží poslední maraton.

Vracím se domů, do hory zelený…

V tej klášterskej hospodě

Pavel Žalman Lohonka

kapo 2.p.

Ami Fmaj^{7} C
Koukni, holka, koukni, kterak jsou mě ztloukli,
Fmaj^{7} C G E^{7} Ami
v tej klášterskej hospodě a to všechno pro tebe.

Koukni, holka, koukni, kterak jsou mě ztloukli,
šla jsi domů z vojákem, s tím francouzským vojákem.

Na na na na na na...

Voják má flintičku, dával ti hubičku,
tys mu dala jablíčka, včera v noci na líčka.

A já jsem to věděl, do kláštera běžel,
na vojnu tam verbujou, samou chválu slibujou.

Na na na na na na...

Když nás pochytali, do klády nás dali,
všecky panny plakaly, matky ruce lámaly.

a kapela
Kdo nemá peníze, ten si rány líže,
a kdo nemá tolary, musí žít s kyrysary.

Na na na na na na...

Koukni, holka, koukni, kterak jsou mě ztloukli,
v tej klášterskej hospodě a to všechno pro tebe.

Na na na na na na...

Na na na na na na...

Všech vandráků múza

Pavel Žalman Lohonka

|G . . . |G . . .|G . . .|G . . .|

G G G Fmaj^7 G G

Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza

Fmaj^7 G G Fmaj^7 G G

a řekla, že je múza všech vandráků z Čech.

G G G Fmaj^7 G G

To nebyl hřích po nocích, než po kytaře sáhla,

Fmaj^7 G G Fmaj^7 Emi Emi

tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

Emi D G C G G C G G C G G

Ha--le-luja, zavírá se brána, my zpívat chcem do rána než napadá sníh.

Emi D G C G G C G G C G G

Ha--le-luja, kteroupak si dáme než skončíme s ránem na hřbitově obutých.

|G . . . |G . . .|G . . .|Fmaj^7. . .|G . . .|G . . .|Fmaj^7. . .| G . . .|G . . .|Fmaj^7. . .|G . . .|G . . .|

Na Moravě z demižónu dobré víno pila,
pak mezi námi žila spoustu hezkejch dní.
Až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.

Haleluja...

|G . . . |G . . .|G . . .|Fmaj^7. . .|G . . .|G . . .|Fmaj^7. . .| G . . .|G . . .|Fmaj^7. . .|G . . .|G . . .|

Každou noc po milování skládala mu hity,
a kašlala na city, na obyčejnej lid.
Za pár dní tahle můza, dneska služka Mici,
skončila na ulici a pod mostem má byt

Haleluja...

|G . . . |G . . .|G . . .|Fmaj^7. . .|G . . .|G . . .|Fmaj^7. . .| G . . .|G . . .|Fmaj^7. . .|G . . .|G . . .|

Vraťte nám, vraťte nám tu všech vandráků múzu,
má roztrhanou blůzu…

Za ruku mě vem

Pavel Žalman Lohonka

Ami
Často nás napadá, že pravda z hůry nepadá,
G **Ami**
páni se maj, mají na zemi ráj.
Peníze jim naprší, klid nám vlejou do duší,
můžem se smát a na blázny si hrát.

Ami
Za ruku mě vem, řekni jak se mám,
Emi **Ami**
když se navracíš k ránu po špičkách.
Ami
Za pár babek jen já prohrál jeden flám,
Emi **Ami** **Dmi^7** **E^7**
jeden blbej den v noci do dna splách.

Často nás napadá...

Za ruku mě vem když jinam utíkám,
jako dravá řeka jsem nespoutaná.
Já se toulal jen, hledal ztracenej prám,
zbyl jsem ale sám, lásko provdaná.

Často nás napadá...

Za ruku mě vem, půjdem třeba do háje,
z toho města snů, co nás uspává.
Za ruku mě vem, vyjdem spolu ze stáje
a nespoutaná hříva stádu zamává.

Často nás napadá...

Bláznivej den

Nezmaři

kapo 2.p.

D F#mi D7 G
Bláznivej den se batolí z plen, vítr jak fén a pivo jako křen,
Gmi D H7 E7 A7
znáš pár pěknejch míst, že bys radostí písk, já blázen.
D F#mi D7 G
Sluneční zář mi rozjasní tvář, ale i šedivej mrak má svoje kouzlo a tak,
Gmi D H7 E7 A7 D
dál šlapu světem a pod námětem všedních dnů, z maličkostí skládáš prostý štěstí.

G Gmi
Pozoruju děti v parku nebo frontu na polárku
D D7 G Gmi D D7
a ouřady jak se zvolna budí, to je recept jak se nuda nudí.
G Gmi
Pod pavučinou z troleje zpívám si jen tak
D H7 E7 A7
z voleje třeba o ničem, ale s chutí, já blázen.

| D . . . | F#mi . . . | D7 . . . | G . . . |
| Gmi . . . | D . H7 . | E7 . . . | A7 . . . |
D F#mi D7 G
Seš bláznivej flink a mák makovej, život je swing – tvůj názor světovej,
Gmi D H7 E7 A7 D
to nemá vadu, když náladu máš toulavou, z maličkostí skládáš prostý štěstí.

Pozoruju děti v parku...

D F#mi D7 G
Bláznivej den se batolí z plen, vítr jak fén a pivo jako křen,
Gmi D H7 E7 A7 D
znáš pár pěknejch míst, že bys radostí písk, z maličkostí skládáš prostý štěstí.
E7 A7 D
|: Z maličkostí skládáš prostý štěstí. :|

Co je dobré

Nezmaři

| G . C . | G . C . |

G G7 C G
Je dobré najít někoho, kdo nezná slovo jindy,
Ami D
kdykoli přijde na pomoc a vytáhne tě z bryndy.
G G7 C G
Je dobré najít někoho, kdo řekne ti, kdy přestat,
Ami D
kdo podrží tě na nohou, když dlouhá zdá se cesta.
G G7 C G
Je dobré najít někoho, kdo nezná výraz nejde,
Ami D
kdo nechytá tě za slovo a kdo tvé chyby přejde.

G Emi
Není dost času na hrdost, dny plynou voda stoupá,
Ami D
ze svého břehu stavěj most, na city nebuď skoupá.
G Emi
Je dobré najít někoho, někoho vedle sebe,
Ami D G C G C
kdo řekne ti jdem do toho, ty máš mě a já mám tebe.

Je dobré najít někoho, kdo na zemi tě drží,
když lítáš s ptáky oblohou a obzory se mlží.
Je dobré najít někoho, kdo s tebou víru sdílí,
když jistot zbylo nemnoho a pochybnosti sílí.

Není dost času na hrdost…

Fénix

Nezmaři

kapo 3.p.

G D C G
Vlak smutně zahoukal, čas do klusu se dává,
Ami^{7} D
osud se rozběhnul a já to nevěděl.
G D C G
Marně jsem v okně čekal na volání sláva,
Ami^{7} D
v nádražnám bufetu pak jsem sám poseděl.

G Hmi Emi C Hmi Ami^{7} D
Posílám ti pozdrav z dálky bláznivý a můj stí-ín o tebe zakopává,
G Hmi Emi A^{7} C D G D
jsem tu sám, nad hlavou mraky šedivý a Bůh ví jestli se vrátím k vám.

Mládí se zdá jak sluncem prozářený ráno,
sem tam bouřka, ale to už k věci náleží.
A nikdo neví, že je v předpovědi psáno,
že se i před večerem někdy sešeří.

Posílám ti pozdrav z dálky bláznivý...

Já přesto věřím, co v moudrých knihách bývá
i to že naděje naposled umírá.
A že se ten, kdo v duši spáleniště mívá,
ze svého popela jak Fénix posbírá.

Posílám ti pozdrav z dálky bláznivý...

Hej, člověče Boží

Nezmaři

kapo 3.p.

Ami Emi Ami C G C Ami Emi Ami
Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty, jakpak bez nich půjdeš dál,
F G Ami C G C Ami Emi Ami
touhletou dobou sněží, nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát, jakpak bez něj půjdeš dál,
pár dní před Vánoci, nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

Hej, člověče Boží, zahodils peníze, jakpak bez nich půjdeš dál,
nekoupíš si chleba, nedají ti najíst, mám o tebe strach.

Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo, jakpak chceš v tý zimě spát,
čas je o Vánocích, světnici máš prázdnou, mám o tebe strach.

Hej, člověče Boží, koho si to vedeš? Dívka zatoulaná,
bez halíře v kapse, cizí dítě porodí, mám o tebe strach.

Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty, jakpak bez nich půjdeš dál,
touhletou dobou sněží, nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

Ami Emi A
Hej, člověče Boží!

Jedu sám

Nezmaři

kapo 3.p.

Emi^{7} D^{6}
Jedu sám a den se končí barevnou hrou,
Emi^{7} D^{6}
s tajemnou pokorou světlo už mizí.
G A F$^{\#}$mi Hmi
Kdo má cestu dalekou v krajině cizí,
Emi C A^{7}
pozná cenu dlouhé samoty stáří.

Jedu sám a slunce si dlouží můj šedej stín,
Bůh ví, proč ještě dnes zůstává se mnou.
Už nám zrcadlením tváře blednou
s toulavo~~~u cestou.

mezihra

Jedu sám a v dálce město jak velkej míč,
jen dosáhnout očima a rukou.
V duši mám, v duši mám prázdno najednou,
Emi A^{7} D Hmi^{7}
do rána, vím, že se to nezmění,
Emi F$^{\#}$ H
po noci čekám rozednění.

Kdo si zpívá

Nezmaři

kapo 2.p.
| C . . | G . . | C . . | G –

ON
C G Ami Ami F C G G
Bývaly cesty bílé a dlouhé kratochvíle,
F G Ami D^7 D^7
hvězdy jsou níž a svůj kříž sotva udržíš,
C G Ami F C G C
kdo si zpívá má do ráje blíž, kdo si zpívá má do ráje blíž.

Bývaly ruce chtivé málokdy spravedlivé,
síly už chybí a sliby víc nesplníš,
kdo si zpívá má do ráje blíž, kdo si zpívá má do ráje blíž. **D**

ONA
G D Emi Emi C G D D
Bývaly plány smělé místy až podezřelé,
C D Emi A^7 A^7
méně je chvály a pálí co nehasíš,
G D Emi C G D G A
kdo si zpívá má do ráje blíž, kdo si zpívá má do ráje blíž.

OBA
D A Hmi Hmi G D A A
Bývaly cesty bílé a dlouhé kratochvíle,
G A Hmi E^7 E^7
trápení blednou a jednou všem odpustíš,
D A Hmi G D A D
kdo si zpívá má do ráje blíž, kdo si zpívá má do ráje blíž.

Konvička

Nezmaři

|: E⁶ . F#mi⁷ G#mi⁷ :|⁴ˣ

E⁶ F#mi⁷ G#mi⁷ E⁶ F#mi⁷ G#mi⁷ E⁶ F#mi⁷ G#mi⁷ E⁶ F#mi⁷ G#mi⁷
Kdo si to tu tak po ránu píská, zase jenom konvička na čaj,
E⁶ F#mi⁷ G#mi⁷ E⁶ F#mi⁷ G#mi⁷ E⁶ F#mi⁷ G#mi⁷ E⁶ F#mi⁷ G#mi⁷
nemá ponětí, jak se mi stýská, neví po kom, po čem a tak dál.

Hmi A E⁶ G#mi⁷ Gmi⁷ F#mi⁷ H⁷ E⁶ F#mi⁷ G#mi⁷
To se ti to píská - jsi pod párou, náladu máš stálou - ne jako já,
Hmi A E⁶ G#mi⁷ Gmi⁷ F#mi⁷ H⁷ E⁶ F#mi⁷ G#mi⁷
dej si pozor, ať tě nevypískám, začnu třeba to svý Summertime.

| E⁶ . F#mi⁷ G#mi⁷ |

Kdo se to tu tak po ránu kouká, zase jenom brouci z vitriny,
takovej brouk nemá v hlavě brouka, šlápne-li vedle, tak pořád jen do hlíny.

Hmi A E⁶ G#mi⁷ Gmi⁷ F#mi⁷ H⁷ E⁶ E⁷
Počkej, brouku, já tam pustím Beatles, budeš klopit krovky - to si piš.

A H⁷ E E⁷ A⁷ H⁷ E E⁷
Někdy je mi shůry dáno a někdy babo raď,
A H⁷ E A C#⁷ F#⁷ H⁷ E⁶ F#mi⁷ G#mi⁷
říkám si no nevídáno, lásko, jsi pryč, hm, tak tedy ať, no tak ať.

mezihra sloka

Někdy je mi shůry dáno…

Kdo si to tu tak po ránu píská, zase jenom konvička na čaj,
až si najdu cestu ke svejm štístkám, rozdám si to s tebou na to mám.

Hmi A E⁶ G#mi⁷ Gmi⁷ F#mi⁷ H⁷ E⁶ F#mi⁷ G#mi⁷
To se ti to píská - jsi pod párou, náladu máš stálou - ne jako já,
E⁶ F#mi⁷ G#mi⁷ E⁶
ne jako já, ne jako já.

Krajina srdeční

Nezmaři

| Ami . . . | D . . . |

G Emi Hmi D
Hledat v žáru stín nebo vytloukat klínem klín, může se zdát bláznovstvím.
G Emi Hmi D
Proti proudu plout křídla Pegasům odepnout, nalepit snům čárový kód.

Ami Emi
Kdo hledá souvislost za sebou pálí most i lístky zpáteční,
Ami Emi D
nenajde žádnou z cest, která ho může vést krajinou srdeční.

Na snech létat výš vůbec nevnímat zemskou tíž, objevit svou tajnou skrýš.
Najít správný směr cestám na jih i na sever, proletět tmou černých děr.

Kdo hledá souvislost…

mezihra sloka

Kdo hledá souvislost…

Věřit náhodám, nemít na všechno správný plán, neumět psát jízdní řád.
S lehkou závratí dám si poslední z černých jízd, na konečné ať mám co číst.

dohra refrén

Léto

Nezmaři

Ami F E Ami
Možná na mě léto působí jeho vůně, chuť i žár,
F C E Ami
že si chvílemi jako blázen či jak dítě připadám,
F C G E Ami F Dmi E
že si chvílemi jako blázen střípky léta v sobě střádám.

Provoněnými stráněmi chodím večer po špičkách,
hladím dlaněmi drsnou kůru, kapky rosy počítám,
hladím dlaněmi drsnou kůru, pod hvězdami hlavu skládám.

V horských tůních smejvám ulic prach, zkouším ptačí písně hrát,
i když nemají slova žádná pokouším se tisíckrát,
i když nemají slova žádná každá v nich svůj smysl skrývá.

Nedá se to říci básněmi, to samo léto píše v nás,
je jich stále víc stránek bílých, i když se to divný zdá,
je jich stále víc stránek bílých, které ještě popsat zbývá.

Možná na mě léto působí jeho vůně, chuť i žár,
že si chvílemi jako blázen střípky léta v sobě střádám.

O stavbě světa

Nezmaři

C E^7 Ami E^7
Hospodin stavitel nakreslil kruh, dole buď voda, no a nad ní vzduch,
F C A D^7 G
fortel měl a k tomu píli a fór, glory-haleluja zapěl andělskej chór.

C E^7 Ami C^7
Hřebíků pár a trámů, hřebíků pár a trámů,
F C A^7 D^7 G G$^+$
víte už, jak příběh začíná, každej to kdysi čet v dějinách.

Když Noe viděl, že se kaboní, pár zeber sehnal a pár pakoní,
přitesal trámy, pak vystužil kýl, klidně mohlo tehdy pršet o pár let dýl.

Hřebíků pár a trámů...

Tak běžel čas a vývoj šel dál, Šalamoun král zem spravoval,
vousy si pohladil, řek: povídám, teď hned tady postavte chrám.

Hřebíků pár a trámů...

Sám ďábel se smál, ví asi svý, někdo má konečný řešení,
máš-li dost kuráže, tak můžeš jít blíž, nevinnému staví kříž, staví kříž.

|: Hřebíků pár a trámů... :|**fade out**

Modravý dým

Nezmaři

C F C F C
Modravý dým z cigaret stoupá, za oknem mým nebe se houpá,
G F C G C
z plakátu cár po dešti zbyl, pomalu svítá, pomalu svítá.

Ami D^7 G Ami D^7 G Dmi E
Místo lampy večerní čekám až se rozední den loučení.

Čaj poslední v hrníčku míchám, na stěně stín, dnes nepospíchám,
snad je to tím, že dnešní den, pomalu svítá, pomalu svítá.

Místo lampy večerní ...

mezihra sloka

Místo lampy večerní ..

Na na na ná ...

Písek

Nezmaři

kapo 3.p.

Ami D G E^7 Dmi E^7 Ami G C
Jako pí---sek přesíváš mě mezi prsty, stejně ti dlaně prázdný zů---sta-nou,
Dmi G C Emi Ami
ani vodu nepřeliješ sítem, někdy je strašně málo chtít,
Dmi E^7 Ami G C
já nejsem z těch, co po těžký ráně ne---vstanou,
Dmi G C Emi Ami
ani vodu nepřeliješ sítem, někdy je strašně málo chtít,
Dmi E^7 Ami E^7 Ami
já nejsem z těch, co po těžký ráně ne---vstanou.

Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš, zdá se, že nemíníš mě vážně brát,
|: kolik času nám to ještě schází nebo je všechen dávno pryč
a za čím se to vlastně máme stále hnát. :|

Jako kámen najednou mi v cestě stojíš, vím, že se leccos těžko obchází,
|: radši zkusím někde jiný příběh, který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :|

Jako písek ...

Řeka

Nezmaři

kapo 5.p.

C Ami G F C F C
Zase dál jako dřív, to vážně se nedá,
C Ami G F C F C
koho z vás zajímá, co tak bídně se hledá,
C Ami Dmi C G C G
jak jen mám v klidu říct, že jsem dáv-no svá,
G^7 C G^7 C F C
podobných na tisíc jen se dívá.

Ani já nechci víc, zase tím, kdo jen platí,
u dveří postávám, jako stín se pak ztratím,
pramení v žilách mých řeka pálivá
a svůj žár po nocích těžko skrývám.

Přibitá na polštář, do očí světlo bodá,
napořád v zajetí, než mi klíč někdo podá,
odejít po špičkách, dokud mám chuť vstát,
zanechám na stěnách otisk dlaní.

|C . . . | Ami . . G |F . . G |C -

Tak to bylo

Nezmaři

předehra sloka

D C#mi F# Hmi Ami D7
Kam zmizel dům co na předměstí stál, útulnej bar a za ním malej sál,
G F# Hmi A D E A
u starejch rozviklanejch stolů, my sedávali spolu tam, kdo měl ruce hrál.
G F#mi Fmi Emi A7

D C#mi F# Hmi Ami D7
Džúboxy v koutě ještě nestály, písničky od boku se hrávaly,
G F# Hmi A D E A
když z nocí dělali jsme rána, byl jako bílá vrána, kdo první šel by spát.

G A D F#mi Fmi Emi
To byl čas kdy jenom pro nás se to----čil svět
A D F#mi Fmi Emi
a jeden druhýmu tu neměl co zá----vi---dět,
Emi A7 Emi A7
my jenom zpívali na mravy nedbali
D G A D C° Emi A7 D C° Emi A7
a ten, kdo měl přes třicet byl kmet.

D C#mi F# Hmi Ami D7
Hostinská psala účet na tácky, desítky čárkou křížkem dvanáctky,
G F# Hmi A D E A
čas tenkrát nebyl naším pánem, my připíjeli ránem všem narozeným dnům.
G F#mi Fmi Emi A7

D C#mi F# Hmi Ami D7
Pak tiše zaklapli jsme futrály, u baru chvíli mlčky postáli,
G F# Hmi A D E A
poslední hvězdy venku hasly, i slunci bylo jasný, že večer jsme tu zas.

To byl čas kdy jenom pro nás se točil svět…

mezihra sloka

To byl čas kdy jenom pro nás se točil svět…

D C° Emi A7
…usnula řeka a usnula kytara jenom pták ze spaní tíkne.

Dál jen se směj

Cop

C D G C
Dál jen se směj, život ráda měj,
Ami C G
tvůj pláč a slzy nechci znát, tak mi zamávej.
C D G C
Dál jen se směj, život ráda měj,
Ami C G
až probudí tě svítání, mně už bude hej.

D G
Já musím jít, vlak už houká
C G D
a výpravčí už dveře zavírá,
C G Emi
dál půjdu cestou svou, bezcitnou a zlou,
Ami C G
tvá láska je jen výprodej, já říkám: tak se měj.

Dál jen se směj, život ráda měj…

mezihra sloka

Říkáš, že nevěříš mým slibům,
tvůj názor dneska nebudu ti brát,
já dlouho s tebou žil, někdy na vobtíž byl,
můj vlak už houká v nádraží, já říkám: tak se měj.

Dál jen se směj, život ráda měj…

mezihra sloka

Dál jen se směj, život ráda měj…

\+ až probudí tě svítání, mně už bude hej.

Dva tuláci

Cop

kapo 2.p.

G C
Trať se pěkně leskne, na trati náklaďák,
C G D G
dva tuláci táhnou, přes rameno vak.

Ten jeden je můj brácha, ten druhej bratranec,
jdou z New Orleansu až tam na konec.

G C G D G
Já svý touhy, touhy znám: zas jít kousek, kousek dál.

Až tam do Arkansas namísto domova,
najít svoje děti na cestách jako já.

Já svý touhy, touhy znám...

Kam vás to, hoši, táhne, co vstát vás přinutí,
jó, trestanecký pouta - těm není vyhnutí.

Já svý touhy, touhy znám...

Šaty z vás můžou spadnout, palce vám lezou z bot,
pryč tím širým světem, tak plným zlob a slot.

|: Já svý touhy, touhy znám... :|

Epizoda

Cop

Ami Fmaj^7 C G
To byl ale týden na pováženou,
Ami Fmaj^7 C D
není k zaplacení a na co mi jsou,
Ami Fmaj^7 C G
poznání, co mají určit další děj,
Ami Fmaj^7 C D
brodím se vzpomínkami, radím si, neklej.

Dva vagóny přání co mi platný jsou,
denní rozčarování, ty nejsi už mou
i noci mě budí, ty noci tě chtěj,
nemám to vychování, tak se směj.

mezihra

Máš rodinu svojí, byl jsem mezihrou,
dobrá máma svých dětí, já epizodou,
tak proč mě to nutí sklánět hlavu svou,
že tvůj tě nevrátí, děti vyrostou.

Óoo, óoo, ooóó,
óoo, óoo, ooujé,
óoo, óoo, ooóó,
óoo, óoo, ooujé.

Ó oo, óoo, ooóó,
óoo, óoo, ooujé.

Pár minut

Cop

G D Ami C G
Tvých pár minut si připíchnout jak kytku na kabát,
G D Ami C D
mávnout křídly a plný kapsy tvojí lásky mít.

To bych si přál a mít těch minut pár a kapes víc,
probudit den a vyprávět mu sen a potom jen mu říct.

G D Ami C G
Těch pár minut si připíchnu jak kytku na kabát,
G D Ami C D
mávnu křídly a kabát nechám i s tou kytkou vlát.

Tunelem snů, tak krátkým i tak dlouhým teď běžím sám,
až přijdu k vám, minut pár svých dní jen mi dej, jen mi dej, hej.

Těch pár minut…

mezihra

Jó to bych si přál a mít těch minut pár a kapes víc,
zatřást dnem a sebrat spadlej čas, co není zlej, není zlej, hej.

|: Těch pár minut… :|**3x**

Tennessee waltz

Cop

C **C7** **F**
Rád bych tančil, pojď má milá, hrajou Tennessee waltz,
C **Ami** **D7** **G7**
volnej jsem a hvězdy už spí
C **C7** **F**
a jen prstem kejvneš lásko a já s tebou tančím,
C **G7** **C**
mám blízko tvý srdce vždyť víš.

C **E7** **F** **C**
Nezapomínej když hrál se Tennessee waltz,
Ami **D7** **G7**
pouze ty víš, jak je to se mnou.
C **C7** **F**
naše láska, moje milá, ta přišla s tou nocí,
C **G7** **C**
jak překrásnej Tennessee waltz.

mezihra

Nezapomínej když hrál se Tennessee waltz…

Šňůry dálnic

anonym

D Hmi Emi G
Za obzor táhnou ven, dobře zná je jenom ten,
Emi G A D G D
kdo je splejtá každej den - šňůry dálnic.

Stovky měst, stovky cest, kam jen můžou všechny vést,
stačí chtít, můžou tě svézt - šňůry dálnic.

Hmi Emi Hmi Emi
Mám je rád a srdce svý nechal jsem tam na jedný,
G A D
míří dolů až k jižním hranicím - šňůry dálnic.

Navečer táhnem ven, vrátíme se druhej den,
po celou noc pijem jen - metry piva.
Putyky, hospody, při cestě či u vody,
stačí chtít, můžeš v nich mít - metry piva.

Mám to rád a tělo svý nechal jsem tam na jedný,
roznáší a točí každej den - metry piva.

Odnikudnikam

Martina Trchová

|: Gmi . A . | Dmi . . . :|[4x]

Gmi A Dmi Gmi A Dmi
Sví---tí tmou moje a tvoje tělo, *sy---tý* dnes hladovému vzal -není
Gmi A Dmi Gmi A Dmi
zby--tí, brzy Tě to omrzelo, *v sí-tích* mě pošleš o dům dál.

Gmi A Dmi Gmi A Dmi
Červe*ná "STÁT"* blikla na semaforu*, není kam jet a za zády mi troubí,*
Gmi A Dmi Gmi A Dmi
tak zapomenem a příště měj se na pozoru, v lásce je slepých ulic dost.

C F Gmi A
Jen ještě dnes prosím vyz-vi mě k tanci, budu to já, kdo se nezastaví,
Gmi A Dmi Gmi A Dmi
víno si dám a než ztratím šanci, spletu Ti hlavu, budu Tvoje "dežaví".

mezihra (1 sloka + refrén)

"*Líto*" je slovo pro slabochy, *vím to*, a tak ho neříkám.
Nebo*lí to*, né, hlavně mi nechybí to *stálé* "odnikudnikam".

Červe*ná "STÁT"* blikla na semaforu*, není kam jet a za zády mi troubí.*
Tak zapomenem a příště měj se na pozoru, v lásce je slepých ulic dost.

Jen ještě dnes prosím vyzvi mě k tanci…

|: Gmi . A . | Dmi . . . :|[4x]

… víno si dám a než ztratím šanci, spletu Ti hlavu, budu Tvoje "dežaví"!

O létání

Stráníci

kapo 2.p. | D G A(2.pol) G | D A D -

```
    D         A      D                 D        A         D
Vytáh jsem zátěž z kabátu, pak prostě párkrát máv
  D      A       Hmi                 D    A          D
a vzlétl k nebi jako píseň, tam dole zmlknul dav.
      G   F         G      F       G       F      Emi
Dav lidí co chce záplatu, na poškozený vkus,
        Eb            G                        Ami D7  G     G7
vždyť obejmul je strach a tíseň, když popíjeli džus.

           C                                              G7
        Létává se nejlíp k ránu, když se ptáci probudí,
                                                                C
        chce to znát houpavej pocit, kdy tě v zádech zastudí.
                                                              G7
        Létá ten kdo schodil zátěž, co ho drží na zemi,
                                                                  C   A7
        chce to znát houpavej pocit, nebudem nikdy znavení.

  D         A        D                 D     A    D
Létal jsem jen tak v pyžamu, bez kravaty a sám,
     D      A     Hmi                 D    A      D
pak zatoužil si v městě sednout, na okenní rám.
   G       F       G       F           G       F        Emi
Večer už tloukl na hranu, všech zvonů v kostelích
  Eb              G                        Ami D7        G     G7
a já už se chtěl znovu zvednout, když zaslechl jsem smích.

        Létává se nejlíp k ránu, když se ptáci probudí...

      D     A     D          D      A    D
Tam stála dívka v košili a tvář jí líbal stín,
     D   A       Hmi                 D       A       D
ten její úsměv hebounký, byl jak králův hermelín.
         G       F     G   F        G       F        Emi
Všech hodin ruce prosily, prý vrať se rychle zpět ,
   Eb             G                Ami      D7      G    G7
ta dívka chtěla ukázat styl, abych s ní někam vzlét.

        Létává se nejlíp k ránu, když se ptáci probudí...

     G7                C                  G7                C
Létává (létává), létává (létává), létává (létává), létává (létává)
```

Holka od koní

Devítka

pro mě kapo 5.p.

Emi A C
Pro vlasy rozcuchaný z naivních snů, svobodu větru na tvářích,
Ami Hmi Emi
možná jsem zapomněla něco ti říct a najednou je pozdě.
Emi A C
Pro lásku koní, krásu všedních dnů na kontě mám zase jeden hřích,
G C Hmi H^7
pozdě se omlouvat, že ublížit nechci ani jednomu z nás

Emi D C
A jak ty bláznivý koně chci dohonit slunce, když zapadá,
Ami D G H^7
písničku kolejí, který se tam někde v dálce snad setkají,
Emi D C
chci tiše zpívat a hrát jenom pro ně než prach na ni napadá
Hmi H^7
a zapomenout, že se ještě někdy rozední.

Emi C
Kolem hlavy mám svatozář holky od koní,
Ami H^7 Emi . . . | Emi . . . |
když zavírám oči a doufám, že předhoním aspoň o kousek čas …
|C . . . |C . . . |Ami . . . |Ami . . . |H^7. . . |H^7. . .|

|Emi . . . |Emi . . . |A . . . |C . . . |Ami . . . |Hmi . . . |H^7 . . .|

Ztracená v rozpacích, když o tobě sním a do těch snů se mi připlétá
i vůně potu a zkosenejch trav a pak se tiše vytrácíš.
A stejně po dnech krátkejch vteřin štěstí po nocích hlídám telefon
a ta krabice na sny pro hloupý holky nezvoní.

A jak ty bláznivý koně...

Emi C
Kolem hlavy mám svatozář holky od koní,
Ami H^7 Emi
když zavírám oči a doufám, že předhoním aspoň o kousek čas –
C Ami H^7
dráhy čar osudu odkloním a příště, až se probudím možná to budu zase já
Emi E
tak, jako dřív.

Přišel jsi z dálky

Devítka

G Hmi Ami G
Přišel jsi z dálky, písničku v očích, jak ses na mě smál,
Hmi Ami D
naše každodenní hádky, ten úsměv jako vítr vzal.
G Hmi Ami D
Noc blížila se k ránu a já ti tála v náručí,
G Hmi Ami D G
tak jako písek, co se přesýpá tam, kam mu vítr poručí.

Hmi Ami G
Někdy se mi zdá, že tvý dlaně svítí tmou,
Hmi Ami D
opuštěná s půlnočním větrem nad hlavou.

Sedím tu a prohlížím si bílej prach - stopy tvých kroků v našem souznění,
přinesls ho na botách, tuláci po hvězdách se nemění.
Jsem pro tebe jen přístav, ale jsem šťastná, že smím být,
jsem klidná zátoka i chladný stín, jsem prostě všechno, co chlap musí mít.

Snad někdy se ti zdá, že jako maják svítím tmou,
to když jsi sám na prašný cestě za dálkou.

mezihra

Snad někdy se ti zdá...

Přišel jsi z dálky, písničku v očích, jak ses na mě smál,
naše každodenní hádky, ten úsměv jako vítr vzal.
Noc blížila se k ránu a já ti tála v náručí,
tak jako písek, co se přesýpá tam, kam mu vítr poručí.
Emi Ami D G
|: Tam, kam mu vítr poručí. :|

Jdu dál

Folklok

|E . . . |E . . . |E . . . |E . . . |

E D A E E

Jdu dál už se stmívá, poslední vážky tančí nad vodou,

D E E

jdu dál co mi zbývá, dokud ještě stojím na nohou.

C D E E

Ještě za tebou se práší, z tvých marných slibů zdvihá se dým,

C D E E

déšť ramena mi smáčí, neporučím vzpomínkám svým.

Ami^{7} Hmi^{7} E D E D E

Po nocích si písničku tvou pískám - lari-lari-ó, lari-lari-ó.

|C . . . |D . . . |E . . . |E . . . |

C D E

Marně oknem denně hlídám, jestli nebudeš mít zase cestu k nám,

C D E

spoustu cizích tváří vídám, nevěřím ti že jsi radši sám.

Jdu dál už se stmívá, poslední vážky tančí nad vodou,
jdu dál co mi zbývá, dokud ještě stojím na nohou.
Zbylo po tobě pár šrámů, co jednou možná vyhojí čas,
často usínám až k ránu, vzpomínám jak hladilo nás.

Po nocích si písničku tvou pískám - lari-lari-o, lari-lari-o.

Jdu dál už se stmívá, poslední vážky tančí nad vodou,
jdu dál co mi zbývá, dokud ještě stojím na nohou,
|: dokud ještě stojím na nohou. :|

|D . . . |D . . .|C . . . |C . . . |E

on - *ona* - všichni

May day

Folklok

kapo 3.p.

G D G D G D G C D
Z ranveje stoupáme na křídlech přání, každý si může cokoli přát,
G D G C D
v hospodě za dveřmi s nápisem PÁNI všichni jsme nechali svůj bláhovej strach.
Emi Hmi C D
Ručičky přístrojů pomalu stoupaj, ještě chvíli a začneme hrát,
Emi Hmi C D
oblaka v rytmu s námi se houpaj, hlediště pod námi jak by šlo spát.

G Emi Ami D
May Day voláme May Day, nadobro ztraceni jsme v modravých dálkách,
G Emi Ami D
May Day voláme May Day, slunce se vpaluje nám pod obočí.
G Emi Ami D
May Day voláme May Day, pár not na čistých stránkách,
G Emi Ami D
May Day voláme May Day, dokud se vítr neotočí.

Pomalu po kapkách čas se nám krátí, dole jsme zapomněli padáky vzít,
těžko někdo z nás zpátky se vrátí, konečně máme co chtěli jsme mít.
Ručičky přístrojů pomalu stoupaj, ještě chvíli a začneme hrát,
oblaka v rytmu s námi se houpaj, hlediště pod námi jak by šlo spát.

|: May Day, voláme May Day... :|

Parta bláznů

Folklok

Emi A C Emi A C
Nocí voněl chlad a sny věčných spáčů, já byl rád že nevidíš jak pláču,
H Emi H Emi Ami H
tvůj smích mě po těle pálil, když říkala jsi že musíš jít - tou tmou.

Já slyšela tvůj hlas jak mě nocí tiše hladí, jako v snách, prý jednou jsme jen mladí, pak i já vzplanula touhou, ve víno se proměnil čas - to v nás.

Emi D C H
Jsme parta bláznů co životem pádí a jenom chvíli mají se rádi
Emi D C H
jsme parta bláznů co poslepu střílí, když slovům už dochází dech
Emi D C H
Seber se vstávej opraš si záda, láhev je plná a noc je mladá
Emi D C H
seber se vstávej a třeba si stýskej, ale nikdy to už nezkoušej vzdát

Smutnej telefón marnej boj s tichem svádí, jsem jak on a dávno pryč je mládí, zbylo po tobě pár zbytečných frází a v obálce na stole klíč - s vůní tvou.

Já sama chodím spát a v snech tě vidím zblízka, kolikrát - a strašně se mi stýská, to jen odvaha tak trochu schází, ten strach že už neumím říct: Pojď dál...

Jsme parta bláznů co životem pádí...

on - *ona* - všichni

Skála

Folk team

kapo 4.p.

| C . . | C^{4} . . | C -

C C^{4} C F G

Hodím návnadu psům a omámím stráže,

Emi Ami F G G

pak se proplížím tmou, přes tři nádvoří.

C C^{4} C F G

Ty mi podáš svůj klíč a propustíš páže

Emi Ami F G G

a na křídlech sov přelétnem pohoří.

C C^{4} C F G

Budeš na skále stát, já budu ta skála,

Ami F G

budeš třešňový sad na mém úbočí.

C C^{4} C F G

Tam si stvoříme stát a tam kde jsi stála,

Ami F G

já postavím tvrz, ať si útočí.

Budou chtít naši krev, budou chtít naše kosti,
půjdou přes štíty hor, přes pět údolí.

Bude znít jejich řev, jejich běsnění zlosti,
ať skosí nás mor, ať se lvi zápolím.

Budeš na skále stát...

Jak spráskaní psi odtáhnou domů,
čistí se vzduch, nasáklý ocelí.

Já jsem a ty jsi, dvě koruny stromů,
kde byl ukován šíp, který nás rozdělí.

|: G . .|C . .|C^{4} . .|C . .|F . .|G . .|G . .|G . .||G . .|Ami . .|F . .|G . .|G . .|G . . :|4x

Budeš na skále…

C C^{4} C F G

Hodím návnadu psům a omámím stráže.

Morituri te salutant

Karel Kryl
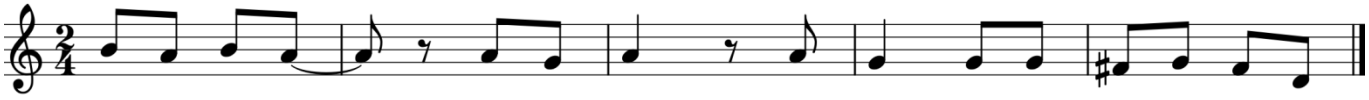
| Emi . D $\underline{D^4\ D}$ |

Emi . D $\underline{D^4\ D}$ Emi D Ami Emi Ami D G

Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína a šedé šmouhy kreslí do vlasů

Ami D G Emi D Emi

|: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná a pírka touhy z křídel Pegasů. :|

| Emi . D $\underline{D^4\ D}$ |

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má v ruce štítky, v pase staniol

|: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma dvě křehké snítky rudých gladiol. :|

Emi . D . D

Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,

Emi

počkejte chvíli, mé oči uviděly

D

tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,

Emi D

seržante, mávnou a budem zasvěceni!

Emi D

Morituri te salutant, morituri te salutant!

| Emi . D $\underline{D^4\ D}$ |

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá a písek víří křídlo holubí

|: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá a zvedá chmýří, které zahubí. :|

| Emi . D $\underline{D^4\ D}$ |

Cesta je tér a prach a udusaná hlína, mosazná včelka od vlkodlaka,

|: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína a děsně velká bílá oblaka. :|

Seržante, písek je bílý jak paže Daniely…
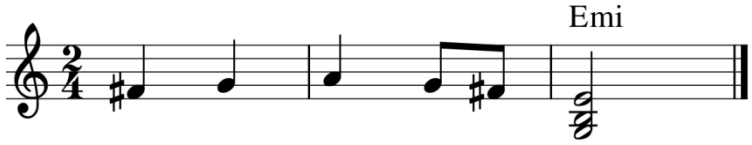
Srdce a kříž

Karel Kryl

kapo 2.p.

Ami E7 Ami G Dmi E7
Kotvu mi dala, srdce a kříž, že prý mě ochrání, až budu v poli,
Ami G Ami E7 Ami G Dmi E7
pak se mi vzdala a noc byla skrýš, polštářem svítání, peřinou stvoly.

Ami G
Nad horizontem dva paprsky slunce až zaplanou,
Dmi E7
na krku srdce a nad sebou kříž budu mít.
Ami G Ami Dmi
Potom neplač, Kamilo, potom neplač, Kamilo,
Ami E7 Ami E7 Ami Dmi Ami E7
najdi si někoho, kdo tě snad nežli já víc bude chtít.

Viděl jsem rybáře, nad člunem stál, za bouře na moři, kotva šla ke dnu,
z řetízku zpod tváře kotvu jsem sňal, svět se snad nezboří, vždyť měl jen jednu.

Nad horizontem dva paprsky slunce až zaplanou…

Výložky zlatil jen zvířený prach, písek byl cínový, než jsme ho přešli,
křížek jsem ztratil a s ním i svůj strach, nedal bych za nový zlámanou grešli.

Nad horizontem dva paprsky slunce až zaplanou…

Zvedl jsem zraky a tiše se smál, záblesk vtom zasvítil, v prsou mě píchlo,
tam, kde jsou mraky, můj anděl mě zval, bolest jsem necítil, pak všechno ztichlo

Nad horizontem dva paprsky slunce až zaplanou…

Veličenstvi kat

Karel Kryl

| Dmi . . . | C . . . | Dmi . . . | A^7 . . . |

Dmi C Dmi F Gmi A
V ponurém osvětlení gotického sálu, kupčíci vyděšení hledí do misálů
Dmi B C F C Gmi Dmi A^7 Dmi
a houfec mordýřů si žádá požehnání, vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat,
C Dmi A^7 Dmi C Dmi A^7
á--------á, vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat.

Kněz-ďábel, co mši slouží, z oprátky má štolu, pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi |: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :|

F C B C
Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
F C B C
z ostnatýho drátu páchne to shnilotinou,
Gmi Dmi Gmi A
v kraji hnízdí hejno krkavčí, lidu vládne mistr popravčí.

Král klečí před Satanem na žezlo se těší a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá, |: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :|

Na rohu ulice vrah o morálce káže, před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá, |: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :|

Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili, zmrzlináře dětem zabili.

Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat, jak zakázali psát a zakázali zpívat
a bylo jim to málo, poručili dětem |: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :|

S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl, syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší, |: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :|

Divný suchý rok

Slávek Janoušek

orig. kapo 4.p.

C Cmaj^{7} Fmaj^{7} B C$^{\#}$
Víte, mladí lidé, je to divný rok, pořád taková zima,
C Cmaj^{7} Fmaj^{7} B C$^{\#}$
voda vzala lávku přes potok a člověku je nějak divně i mezi svýma.

A ani sad letos nerodil, spousta stromů uschla,
dlouho jsem zase marodil, vzácná semena květin mi stuchla.

C Cmaj^{7} B C$^{\#}$
Je to divný rok, nevzešlo to, co se zasilo, půda je nějak otrávená,
C Fmaj^{7}
|: to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo. :|

Tam vzadu vykáceli sad, kořeny vyhodili do povětří,
viděl jsem je tu už tolikrát, pokaždé je Alan znovu zvětří.

Přál bych vám je vidět, jak se ti chlapi přitom smáli
a při té letošní bídě i živé stromy podřezali.

Napřed říkali v dědině, že tam prý má vést silnice
a pak se jeden v hospodě podřek bábině: bude tam střelnice.

Je to divný rok, suché nebe vody upilo, tři studně museli zasypat,
|: to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo. :|

Včera jsme ztratili souseda, prostě se nevrátil z města
a kdosi se jeho sestry ptal, jestli ho někdo nehledal.

A pak se tak divně podíval a řekl: Takže nebyl tady,
no a ptát se přestal, nezávidím vám, že jste mladý.

Je to divný rok, suché nebe vody upilo, tři studně museli zasypat,
|: to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo. :|

F C F C
Co mu na to člověk říct má: to se vám, dědo, jenom tak zdá,
B C F C
vidíte příliš moc much a máte jen zbytečný strach,
B C$^{\#}$ C Fmaj^{7} C Fmaj^{7}
zase se pročistí vzduch, píšou to v novinách.

Na okno mi přilétají holubi a hlavy vám mají tak lysé,
to cítíte blízkost záhuby, ale člověk nic nedozví se, nic.

Bojíme se jen strašáků, něčeho z hlavy něčí,
ale nepřivedou nás ke strachu doopravdická nebezpečí.

C Fmaj^{7}
To nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
C Fmaj^{7}
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
C
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo...

Imaginární hospoda

Slávek Janoušek

Emi Ami^{7} Hmi^{7} Ami^{7}
Rok uplynul a je zase po pouti, vracíme se domů od Malinů,
Emi Ami^{7}
čas hlídají teď k ránu už jen kohouti
Hmi^{7} Ami^{7} D
a my dvěstě metrů jdem snad hodinu, hodinu, hodinu.

Ami^{7} D G Emi
Rozhlídnu se po měsíci, zda mraky jeho světlo nepropustí,
Ami^{7} D
ále kdepak zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici,
G Emi Ami^{7} D Ami^{7} D
svítí, svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí a slabě mrholí, všude je zavříno.
Hmi^{7} Ami^{7}
Ten rok kluci, hergot kruci, zase přines kulový,
D
ale příště, fakticky už příště, jen neslibuj Olino,
Hmi^{7} Ami^{7} D
hele tady tohle parkoviště zde přece stála hospoda Frimlovi, Frimlovi
Ami^{7} D Hmi^{7}
a zde se čůralo a tam se pivo točilo, v téhleté kaluži
Ami^{7} D
tady stál věšák na kabát, sem ses posadil, tudy se chodilo.
Hmi^{7} Ami^{7}
Přece kluci, hergot kruci dnes ještě nepůjdem spát
Cmaj^{7} D
zaparkujem – se ví, že zaparkujem.

G Emi Hmi^{7}
V imaginární hospodě hned jsme si sedli
G Emi Hmi^{7}
u imaginárního stolu půllitry jsme zvedli
Ami^{7} Cmaj^{7} D
na imaginárních židlích imaginární řeči vedli
Ami^{7} Cmaj^{7} D Ami^{7}
po roce spolu s pocitem, že jsme v pohodě – už dávno ne

Emi Ami^7
Další rok uplynul, moc o sobě nevíme,
Hmi^7 Ami^7
jen to, že z mnohých plánů jsme slevili,
Emi Ami^7
že je pár věcí, za které se stydíme,
Hmi^7 Ami^7 D
každý na někoho něco ví, jak jsme se změnili, změnili, změnili.

Ami^7 D G Emi
Rozhlídnu se po měsíci, jestli ještě nám svůj koncert spustí,
Ami^7 D
ále kdepak zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici,
G Emi Ami^7 D Ami^7 D
svítí, svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí a slabě mrholí.

G Emi Hmi^7
V imaginární hospodě cítíme tu vadu,
G Emi Hmi^7
u imaginárního stolu podepřenou bradu,
Ami^7 Cmaj^7 D
na imaginárních židlích v lokále vzadu,
Ami^7 Cmaj^7 D Ami^7
zpíváme spolu s pocitem, že jsme v pohodě – píseň beze slov.

Emi Ami^7
Na na na na ná...

Ami^7 D G Emi
Rozhlídnu se po měsíci jestli ještě nám svůj koncert spustí,
Ami^7 D
ále kdepak zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici
G Emi Ami^7 D Ami^7
svítí, svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí a nebo kdekoli...

Pražce

Pavel Dobeš

C **G^7**
Házím tornu na svý záda, feldflašku a sumky,
navštívím dnes kamaráda z železniční průmky,
C **G^7** **C**
vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.

Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce,
stojím v České Třebové a všude kolem pražce, vždyť je jaro…

Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce,
posadil mě na lavici z dubového pražce, vždyť je jaro…

Provedl mě domem, nikde kousek zdiva,
všude samej pražec, jen Máňa byla živá, vždyť je jaro…

mezihra

Plakáty nás informují, jdi pracovat k dráze,
pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze, vždyť je jaro…

A jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš,
upečeš i krávu na železničních pražcích, vždyť je jaro…

Naučíš se skákat tak jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš železniční pražec, vždyť je jaro…

Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu železniční pražce, vždyť je jaro…

A když děti zlobí, tak hned je doma mazec,
děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec, vždyť je jaro…

mezihra

Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec načež odvezli mě s kýlou, vždyť je jaro…

Pamatuji pouze ještě operační sál,
pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal
a bylo jaro, zapni si kšandy, lítaly vlaštovky a zelenal se háj.

Skupinové foto

Pavel Dobeš

C **G7** **C**
Kdyby mi kdosi řeknul, že postavi metr piv,
C **G7** **C C7**
abych se mu za to postavil před objektiv,
F **G**
prvni bych si řeknul, že ho dlabu,
C **C7**
a potom bych ho roztrhnul jak žabu,
F **C Ami**
vim, že by se mi to vymstilo,
C **G** **C G7**
ale na take vtipy mě nikdy něužilo.

Možna vam to bude připadat banalně,
ale ja sem ztratil odvahu a malem sem se octnul v pakarně,
odvahu sem ztratil a kaj sem se hnul,
furt mě kusek chybělo, furt mě bylo pul,
bo bez odvahy se těžko cosi robi,
nic tak jak odvaha chlapa neozdobí.

Dva dni sem ju hledal, dva dni byla k nenalezeni,
zlomeny šel sem hlasit ztratu na odděleni,
křižem-kražem probirali, kde sem všude byl,
s kym sem se tam potkal, ja sem jim to vyklopil,
připadu se chytli fachmani,
za devět hodin bylo ukončeno patrani.

C **G7** **C**
Za devět hodin bych tak maximalně poryl zahradu,
C **G7** **C C7**
kolikrat eště dele čekam, než ryba zhltně navnadu,
F **G**
když za devět hodin na vysoke peci
C **C7**
zrobime tři odpichy, tak zpoceni sme všeci,
F **C Ami**
motorista za tu dobu nězarobi na blatnik
C **G** **C G7**
a mala ručička neoběhne cifernik.

Posledni dvě hodiny už sem enom čekal v čekarně,
na dřevěne lavici jak v prvotřidni vinárně,
v rohu seděla banda s huslami,
chovali se spontanně, jak by tam byli sami
předstiral sem čteni v Kulturnim měsičniku,
ale pamatuju enom tolik, že basa tvrdi muziku.

Za devět hodin byla odvaha zpatky na světě,
ten, co mi ju předaval, pravi: dobře si ju schovejte,
dejtě si ju pod dva anebo pod tři zamky,
ja mu na to pravim: co tak do švycarske banky,
tam by mi ju zamkli a ja bysem měl svaty klid
a zitra rano bych se s ňu moh naposledy nechat vyfotit.

Jó, komu se to hodi a kdo ma čas, ten može přijit,
sraz je zitra rano v osm, jdem se nechat vyfotit.

To samo

Jananas

|: E . . . | C . E . | E . . . | G . C . :|

E C E G C
Ta kopírka už byla rozbitá, když jsem si do ní lehal,
A C E G E
ta postel už hořela, když jsem v ní kopíroval.

E C E G C
Kaviár z lednice sám vysublimoval,
A C E G E
počítač se sám od sebe zase zaviroval.

C Ami D Hmi E G C
To porno byl spam, já nic nestahoval, klíče se ztratily a diář schoval.
C Ami D Hmi E C E
Ten požár bytu, asi špatnej drát, já nic, přece, nebudu lhát.

Ami C E G D
Já ne, to samo, ono se to samo, já ne, to samo, ono se to udělalo,
Ami C |: E . . . | C . E . | E . . . | G . C . :|
ne, to samo, ono se to samo, já ne.

E C E G C
Já to neukrad, já to našel a taky mi to dali,
A C E G E
chtěl jsem to vrá-átit, jenže jsme se nepotkali.

E C E G C
Já to neztratil, fakt ne! Ukradli mi tašku.
A C E G E
a za tu flešku, kdes měl všecko, koupim ti flašku.

C Ami D Hmi E G C
Já to nezlomil, bylo to nalomený, já to neroztrh, bylo to natržený.
C Ami D Hmi E C E
Já jen se bránil, já nechtěl se prá-át, já nic, přece nebudu lhát.

Ami C E G D
Já ne, to samo, ono se to samo, já ne, to samo, ono se to udělalo,
Ami C E G D
ne, to samo, ono se to samo, já ne, já ne, já ne, já ne.

E C E G C
Já nezloustnul, měl jsem zranění a kila šla nahoru,
A C E G E
musel jsem jít učit, i když byl jsem dobrej v oboru.

C Ami D Hmi E G C
Chtěl jsem cestovat a odejít z domu, ale neumím anglicky, nevedli mě k tomu.
C Ami D Hmi E C E
Za to, že jsem chudej, může tenhle stá-át, já nic, přece nebudu lhát.

Ami C E G E
Víš, já jsem neměl nikdy štěstí, nevím, proč zrovna já,
Ami C E G E
může za to moje dětství, není to vina máá…
Ami C E G E
…žena, ta mi nerozumí, trpím její vinou, *(proč zrovna jáá)*
Ami C E G E
ale teď jsi tu ty a mezi námi je chemie, nemám možnost jinou.

Ami C E G D
A teď samo moje tělo vstalo a na tebe zareagovalo,
Ami C E G
když sami teď spolu jsme tu, pojď se mnou do kabinetu.

Ami C E G D
Stalo se to samo, já ne, ono se to udělalo,
Ami C E G D
samo stalo se to samo, já ne, to samo, to samo, to samo.

Ami C E G D
Chemie, když je tu, pojď se mnou do kabinetu,
Ami C E G D
chemie, když je tu, pojď se mnou do kabinetu.

|: E . . . | C . E . | E . . . | G . C . :|

Divoká

Kateřina Marie Tichá, David Stypka (orig. F)

|: D . . . | E . . . | H . . . | H . . . :|

D E H H
Odmotám lano ne protože musím, ten provaz spíš tlačí než že by dusil
D E H H
a konečně potkám se s tím co mě čekáá-a-á,
D E H
jestli tam na řece narazím na člověka, chci aby věděl,
H G Emi H
aby se nepolekal až budu divoká-á jako ta řeka.

H A F#mi E
|: Divoká divoká-á-áá jako ta řeka, divoká :|**3x**
H A F#mi E
divoká divoká-á-áá jako ta řeka.

| D . . . | E . . . | H . . . | H . . . |

D E H H
Až Boha vyměníš za člověka a potom až každé tvé slovo změkne
D E H H
a tma si tě po vrstvách dočista svlékne,
D E H H
aby ses o mě vůbec nebál věděl, že dělám jen co je třeba
D E H H
a děkoval se mnou za pláč a za soucit.
D E H H G Emi H
Aby než toužit ti bylo víc netoužit, aby než toužit mi bylo víc netoužit.

Divoká divoká-á-áá jako ta řeka…

mezihra |: H . . . | A . . . | E . . . | E . . . :|

Divoká divoká-á-áá jako ta řeka…

| D . . . | E . . . | H . . . | H . . . |

D E H H G Emi H
Konečně potkám se s tím co mě čekáá-a-á, až budu divoká-á jako ta řeka.

Co tebe bude?

Pokáč

kapo 3.p.

C Dmi G C
Když jsem byl prcek, tak se mě všude dospěláci ptali chlapče: „Co z tebe bude?“
Ami Dmi G C
Já řek, že nevim a div se nerozbrečel, dyť já měl sotva páru co budu dělat večer.

C Dmi G C
Ptala se máma, zajímalo to tetu i zoufalýho dějepisáře v kabinetu,
Ami Dmi G C
jo kdyby na mě dneska stejnej dotaz měl, moc rád bych mu odpověděl: Já pane učitel…

C Dmi G C
|: Chci milovat, já chci poznat svět, já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Ami Dmi G C
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář, proč se mě tak blbě ptáš? :|

C Dmi G C
Občas se zdá, že účel dospívání je úspěšně se vyvinout ve vzorný plátce daní,
Ami Dmi G C
možná by ale někdy stálo za to říct, že život je i něco víc. Víc, než…

C Dmi G C
Do kanclu z kanclu, splácet hypotéku a ke kafi si ráno dát tři cukry a hrst léků,
Ami Dmi G C
život je dar, tak žij ho než uteče ti čekáním na důchod ve stopěti.

C Dmi G C
|: Chci milovat, já chci poznat svět, já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Ami Dmi G C
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář, proč se mě tak blbě ptáš? :|

C Dmi G C
Uo o o o, co z tebe bude, uo o o o, co z tebe bude,
Ami Dmi G C
uo o o o, co z tebe bude, uo o o o.

C Dmi G C
Já chci milovat, já chci poznat svět, já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Ami Dmi G C
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář, proč se mě tak blbě, *ale vážně hodně blbě*, ptáš?

Uzenářský blues

Bokomara

| E⁷ . . . | E⁷ . . . | E⁷ . . . | E⁷ . . . |

E⁷ A⁷
Chci tě mít nesmírně, je to tak hezké,
C⁷ H⁷ E⁷
v tátově udírně, dneska v půl šesté.
E⁷ A⁷
Tam ti pak nadšený, hned jak se slezem,
C⁷ H⁷ E⁷
ufiknu uzený císařským řezem.

| E⁷ . . . | A⁷ . . . | C⁷ . H⁷ . | H⁷ . E⁷ . |

E⁷ A⁷
Spadneme do klobás, na háčcích jsou tam
C⁷ H⁷ E⁷
a věncem buřtů nás navzájem spoutám.

A⁷ E⁷
Vpletu ti do vlasů ostravskou klobásu, lásko,
A⁷ H⁷
pak přidám jelito, ach ano, voní to,
A⁷ E⁷
jsme tady vtěsnaný dva plátky sekaný,
A⁷ H⁷
ať se čas neztrácí, jsme párek svlékací.

| E⁷ . . . | A⁷ . . . | C⁷ . H⁷ . | H⁷ . E⁷ . |

E⁷ A⁷
Až se mi omrzíš, když to tak ženem,
C⁷ H⁷ E⁷
dostaneš na talíř botulín s křenem.

Hlavička do trojúhelníku

Bokomara

D C D C
D C D C
Já byl vysazenej na zvláštní typy, nebaví mě brunetky a holky zrzavý.
D C G (C) D
Jó na blondýnky, na ty se zas vypravujou vtipy, |: tyhle holky obyčejný, ty mě nebaví .:|

Z hostesek a modelek mám dávno noční můry, co má chlap rád doopravdy netušej.
Čekám na svou lásku, až přiletí z hůry |: Marsu, Pluta, Měsíce anebo Venuše. :|

Čekám snad století na svou velkou lásku, až přiletí z nebe nebo přijde potrubím.
Budu hrdej víc, než Hašek na svou masku |: a každýmu chlapovi se šťastně pochlubím. :|

G A D G A D
Že má láska má hlavičku do trojúhelníku, žádná holka, co ji znám, se jí nevyrovná,
G A D G A D
má láska má hlavičku do trojúhelníku, dá se říct, že zezadu je kobře podobná.
G A D G A D
Je podobná kobře, zezadu vypadá dobře, je podobná kobře, zezadu vypadá dobře.
G A D C D C
zezadu vypadá dobře-e, zepředu NE!

Nemá blechy, nemá vši a nemá ani lupy, miluje se se mnou klidně celou noc.
Vrní jako kotě, když jí hladím suchý strupy, |: když jí líbám žihadlo, tak vzruší ji to moc. :|

Nemá oči, nemá nos a nemá ani zuby, o takové holce snil jsem, no a teď tu je.
Pije jenom vodu a jí vitamíny z tuby, |: je opálená do zelena, to mě rajcuje. :|

Pustím k vodě holky bílý, žlutý, černý, žádné z nich se tak hezky nedrolí obočí.
Žádná nemá ňadra jak žetony z herny, |: žádné z nich se hlava na závitu netočí. :|

Že má láska má hlavičku do trojúhelníku…

…fakt, zepředu je to hustý, ježiš ne, zepředu to nejde,
to je strašný, panebože na to se nedá koukat, to je hrozný!

Trampská

Bratři Ebeni

Dmi **G** **Dmi**
Mlhavým ránem bosi jdou, kanady vržou na nohou a dálka, tolik vzdálená je blízká,
Dmi **G** **Dmi**
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj rošády a v křoví někdo tiše Vlajku píská.
G **Dmi** **G** **Dmi**
Najednou připadáš si ňák prima, svobodnej a tak, tak ňák, tak ňák, ňák tak.

F
Pojď dál, s náma se nenudíš, pojď dál, ráno se probudíš
Dmi
a vedle sebe máš o šišku víc.
F
Pojď dál, pod sebou pevnou zem, pojď dál a Číro s Melounem
G **Dmi**
a Meky, Miky, Vrt a dál už nic, dál nic.

Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí, sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat co a jak, sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel.
Důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš, co jseš, kam jdeš co jseš.

Pojď dál, s náma se nenudíš…
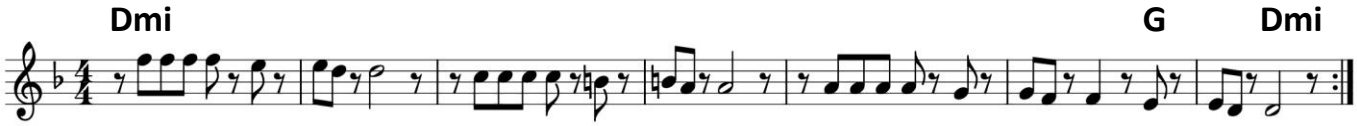
Pojď dál, s náma se nenudíš…

Folkloreček

Bratři Ebeni

Zahrajte mi muzikanti zvesela, zvesela!

D C Emi G A D
Slunečko vychází nad vysokú horú, počítám, že večer pude zase dolu.
D C Emi G A D
Večer pude dolu, zitra pujde znovu, takhle tu pisničku máme hned hotovú.

A Emi D C
|: Nejvíc mě ten folkloreček do-jí-má,
G Emi A D
když se hraje elektricky, elektricky s bicíma. :|

Šavlička se blíská na severní stranu, košulenku Jano ma vypasovanú.
Jede na koničku, jede do vesničky, za klobúčkem perko a v ruce husličky.

|: Nejvíc mě ten folkloreček do-jí-má… :|

Zahraj mi Janičku, zahraj na húsličky, potěš ty tej mojej přesmutnej dušičky.
Zahrál mi Janiček, zahrál na húsličky, hned z toho natočil dvě pěkné destičky.

|: Nejvíc mě ten folkloreček do-jí-má… :|

Kdo si to cedečko doma vypaluje, ten moje srdečko tuze zarmucuje.
Komu tu cedečku najdu na pisičku, tomu svu šavličku useknu ručičku.

|: Nejvíc mě ten folkloreček do-jí-má… :|

Drákulova zpověď

Paleček – Janík

| Emi . . . | Emi . . . | Ami . . . | Ami . . . | C° . . . | H^7 . . . | Emi . . . | Emi . . . |

Emi **Ami**
Hádej mi prosím, hádej mi cikánko z ruky,
C° **H^7** **Emi**
chci slyšet co mě čeká a nemine.
Emi **Ami**
Nebudu asi případ jednoduchý,
C° **H^7** **Emi**
nepatřím mezi bytosti nevinné.

| Emi . . . | Emi . . . | Ami . . . | Ami . . . | C° . . . | H^7 . . . | Emi . . . | Emi . . . |

Vám není snadné hádat z ruky pane,
byla bych raději kdybyste nepřišel.
Až vám přečtu to, co máte v očích psané,
bylo by lépe kdybyste neslyšel.

| Emi . . . | Emi . . . | Ami . . . | Ami . . . | C° . . . | H^7 . . . | Emi . . . | Emi . . . |

G **D** **C** **|G . . .|Emi . . .|H^7 . . .|Emi . . .|Emi . . .|**
Nestraš mě cikánko, já se stejně nebudu bát á… á… á…
G **D** **C** **|G . . .|Emi . . .|H^7 . . .|Emi . . .|Emi . . .|**
doufám, že se mě nepokusíš obelhat á… á… á…

Čeká vás neštěstí a velká láska vás zradí,
den se vám stane nocí a noc dnem.
Věrnější bude vám připadat přátelství hadí,
nakonec sám se rozžehnáte se světem.

| Emi . . . | Emi . . . | Ami . . . | Ami . . . | C° . . . | H^7 . . . | Emi . . . | Emi . . . |

Asi ti cikánko nebyla platná má ruka,
dávno už jedině noc je mým dnem.
Dalších sto let budu zakoušet pekelná muka,
neboť věz, že hřbitov je mým domovem.

|: Emi . . . | Emi . . . | Ami . . . | Ami . . . | C° . . . | H^7 . . . | Emi . . . | Emi . . . :|

Prodavač limonád

Paleček – Janík

G **Ami**
Jen řekněte mi co vás bolí, když kolem vládne veselí,
D **D7** **C** **G**
u mrňavých stolů šťouchají se spolu školáci i dospělí.

Já v čele stánků pruhovaných stojím jako generál,
sortiment se pyšní z broskví, jahod, višní elixír jsem udělal.

G **Ami**
Jsem jenom prodavačem limonád
D **G**
a zkrze bublinky se na svět koukám,
Ami
uhasím vaši žízeň milerád,
D
poutavě zavolám - pojďte si dát, stojí halířů pár
C **G C G C** **G**
limonáda kvalitní, limonáda kvalitní.

Moje činy lidumilné historie oslaví,
na děti mých dětí z knížek bude hledět obličej můj hloubavý.

A z kelímků papírových mě pyramidu postaví,
statisíce lidí, bohatí i chudí připijou mi na zdraví.

Jsem jenom prodavačem limonád...

Jazykolamy

C G^{7}

|: Strč prst skrz krk: zřetelně nám přeřikej :|^{3x} bude z tebe zpěvák velikej, bá jo.

|: Na cvičišti čtyři svišti piští :|^{3x} půjdeme na lekci příští, bá jo.

Strč prst skrz krk…

|: Dalajláma v lomu láme slámu :|^{3x} já si na tom jazyk zlámu, bá jo.

Strč prst skrz krk…

|: Jak Julie olejuje koleje :|^{3x} smrtelnej pot ze mě leje, bá jo.

Strč prst skrz krk…

|: Na klavír hrála královna Klára :|^{3x} a přitom se na mě smála, bá jo.

Strč prst skrz krk…

|: Od poklopu ke poklopu kyklop koulí kouli :|^{3x} už mám z toho na jazyku bouli, bá jo.

Strč prst skrz krk…

|: Teď už umím: kaplan plakal v kapli :|^{3x} hlasivky se mi už naply, bá jo.

Strč prst skrz krk…

|: Mahátmá hmatá v tmách tchána hnát :|^{3x} tomu už se musím jenom smát, bá jo.

Strč prst skrz krk…

|: Šel pštros s pštrosicí, s pštrosáčaty na mě :|^{3x} už mám z toho sucho v tlamě, bá jo.

Strč prst skrz krk…

|: Jsem vychrtlej chlapec z Brd, co si prd, je na to hrd :|$^{\text{fade out}}$

Já s tebou žít nebudu

Nerez

|: Emi . . .| Emi . . . | $F^{\#7}$ . . . | $F^{\#7}$ . . . | H^7 . . . | H^7 . . . | Emi . . . | $C^{\#\circ}$. H^7 . :|

Emi $F^{\#7}$ H^7 Emi $C^{\#\circ}$ H^7
Bylas jak poslední hlt vína, sladká a k ránu bolavá,
Emi $F^{\#7}$ H^7 Emi $C^{\#\circ}$ H^7
za nehty výčitky a špína, říkalas: dnešní noc je tvá.

G H^7
Co my dva z lásky vlastně máme,
Ami^7 $C^{\#\circ}$ H^7
hlubokou šachtou padá zdviž, já říkám: kiš, kiš.
Emi $F^{\#7}$
Navrch má vždycky těžký kámen
H^7 Emi $C^{\#\circ}$ H^7
a my jsme v koncích čím dál blíž.
Emi Hmi Ami $C^{\#\circ}$ H^7
|: A me tuha na dživava jaj dari dari daj. :|

Emi $F^{\#7}$ H^7 Emi $C^{\#\circ}$ H^7
Zejtra tě potkám za svým stínem, neznámí, známí v tramvaji,
Emi $F^{\#7}$ H^7 Emi $C^{\#\circ}$ H^7
v cukrárně kávu s harlekýnem, hořká a sladká splývají.

Co my dva z lásky vlastně máme...

Emi $F^{\#7}$ H^7 Emi $C^{\#\circ}$ H^7
Bylas jak poslední hlt vína, zbývá jen účet zaplatit - a jít!
Emi $F^{\#7}$ H^7 Emi $C^{\#\circ}$ H^7
Za nehty výčitky a špína a trapný průchod banalit.

Co my tři z lásky vlastně máme...

|: …navrch má vždycky těžký kámen
a my jsme v koncích čím dál blíž. :|

Javor

Nerez

Emi C° G C Ami Emi H7 Emi
Laj, laj laj, laj la laj, laj laj laj, laj, lala lá-áj.

Emi C° G C Ami D7 H7 Emi
Tak už to miláčku musíme brát, chtěl bych tě naposled pomilovat,
C° G C Ami D7 H7 C
tak už to, miláčku, u nás chodí, javor své listy hned dvakrát shodí,
Ami D7 H7 Emi C° Emi E°(5.p.) H7
zbývá nám balada o naději, zejtra mě na vojnu odvádějí.

Emi C° G C Ami D7 H7 Emi
Tak už to miláčku musíme brát, chtěl jsem ti svou lásku naslibovat,
C° G C Ami D7 H7 C
javor však své listy dvakrát shodí, jinej tě k oltáři doprovodí,
Ami D7 H7 Emi C° Emi E°(5.p.) H7
zbývá mi balada o naději, zejtra mě na vojnu odvádějí.

Emi C° G C Ami D7 H7 Emi
Teď jsem si, miláčku, jen jedním jist, javor, ten shodí i poslední list
C° G C Ami D7 H7 C
i kdyby ten javor v bouři blesk sťal, nikdy bych svou lásku nesliboval,
Ami D7 H7 Emi C° Emi E°(5.p.) H7
zejtra mě na vojnu odvádějí, zpívám si baladu o naději.

Emi C° G Ami C° Emi E°(5.p.) H7 Emi
Laj, laj laj, laj la laj, laj laj laj, laj, la la la la lá-áj.

C° G Ami E°(5.p.) H7 Emi

Kočičí hlavy

Nerez

Emaj^{7} Amaj^{7} Emaj^{7} Amaj^{7}
Co tě znám, jsi jako kamení a čas to těžko změní,
Dmaj^{7} Gmaj^{7} Cmaj^{6}
ledová a tvrdá, jako kamení.
Emaj^{7} Amaj^{7} Emaj^{7} Amaj^{7}
Snad jen dlaždič jednou ocení tvou hlavu kamennou,
Dmaj^{7} Gmaj^{7} F$^{\#7}$ Cmaj^{6}
po dlažbě z tebe celej život musím jít.
Emaj^{7} Amaj^{7} Emaj^{7} Amaj^{7}
Pokud vím, tak jen tvý doteky mě v noci podchladí,
Dmaj^{7} Gmaj^{7} Cmaj^{6}
rampouchy nám při líbání překážejí.
Emaj^{7} Amaj^{7} Emaj^{7} Amaj^{7}
A náš osud jsou dvě paseky trním zarostlý,
Cmaj^{7} Fmaj^{7} E Fmaj^{7}
až teď se ke mně prodírá-áš.

E Fmaj^{7} E Fmaj^{7} E
Až teď se ke mně prodírá-----áš,
Fmaj^{7} E Fmaj^{7}
teprve dnes tě trní možná někde zraní,
E Fmaj^{7} E Fmaj^{7} E
až teď mně vlastně nepozná-----áš,
E Fmaj^{7} E Fmaj^{7}
|: teprve dnes mě hledá cikánka v tvý dlani. :|^{6x}

Emaj^{7} Amaj^{7} Emaj^{7} Amaj^{7}
Co tě znám, jsi jako kamení a čas to těžko změní,
Dmaj^{7} Gmaj^{7} Cmaj^{6}
ledová a tvrdá, jako kamení.

Kočky

Nerez

Amaj^{7} E$^{7}_{4}$ E^{7} C$^{\#}$mi^{7} F$^{\#}$
Když kočky řvou tma sirkou připálí, sladkobolný karamel, voňavá neštěstí,
Hmi^{7} Dmi^{7}
celou mě rozkrájí broušený půlměsíc.

Amaj^{7} E$^{7}_{4}$ E^{7} C$^{\#}$mi^{7} F$^{\#}$
Když ptáci řvou není to bolestí, když holky lžou mrazí je v zápěstí,
Hmi^{7} Dmi^{7} Amaj^{7} E$^{7}_{4}$ E^{7}
cikánko maličká, přičaruj synečka, když holky lžou.

Amaj^{7} E$^{7}_{4}$ E^{7} C$^{\#}$mi^{7} F$^{\#}$
Už svatí jdou v kulhavém příběhu, sandály dřou na paty vševědů
Hmi^{7} Dmi^{7} Amaj^{7} E$^{7}_{4}$ E^{7}
a voda k zábradlí tak moudře promlouvá, hou, houpy hou.

Dmi^{7} Amaj^{7}
Pili jsme na zimu, líbali se na jaro, léto jsme milovali, na podzim spali hej!
Dmi^{7} Bmaj^{7} Cmaj^{7} Hmi^{7} Hmi$^{7}_{5-}$ Dmi^{7}
Pili jsme na zimu, líbali se na jaro, léto jsme milovali, ó hó áá há, hej!
Amaj^{7} E$^{7}_{4}$ E^{7}
|: Tu du du du, tu tu tu tu tu du, tu du du du tu tu u a a :|

mezihra sloka

Amaj^{7} E$^{7}_{4}$ E^{7} C$^{\#}$mi^{7} F$^{\#}$
Když ptáci lžou voňavá neštěstí, připálený karamel, zamrazí v zápěstí,
Hmi^{7} Hmi$^{7}_{5-}$ Dmi^{7}
v kulhavém příběhu není to bolestí, ó hó áá há hej.

Amaj^{7} E$^{7}_{4}$ E^{7}
|: Pili jsme na zimu, líbali se na jaro, léto jsme milovali, na podzim spali hej! :|
Amaj^{7} Cmaj^{7} Hmi^{7} Hmi$^{7}_{5-}$ Dmi^{7}
Pili jsme na zimu, líbali se na jaro, léto jsme milovali, ó hó áá há hej!
Amaj^{7}
|: Tu du du du tu tu tu tu tu du... :| **fade out**

Kolovrátek

Nerez

F#mi G#mi A H...

F#mi H F#mi H
Dávno to vím, že si jak vzácná chvíle, sním – v barvě i černobíle,
F#mi F7 A F G
vím, že snad i bledule mi závidí a blednou.

F#mi H F#mi H
A taky vím, že tě znám ňákej pátek, vím – život je kolovrátek,
F#mi F7 A F#
vím, šedá je barva zvyku v tomhle triku, potkáme se - jenom jednou!

Hmi F#mi A E Hmi F#mi D E
Jednou se klubko zašmodrchá, budeme hádat, kudy se dát.
Hmi F#mi A E Hmi A E D Hmi A E
Cesta je krátká jednoduchá, ze dvou tu zůstane sudá a lichá.

Hmi F#mi A E Hmi F#mi D E
Já a ty, šlápoty, já a ty, díra do boty,
Hmi F#mi A E Hmi F#mi E D
já a ty, záplaty, já a ty, sudá, lichá.

Jednou se klubko zašmodrchá…

F#mi G#mi A H ...

Dávno to vím, že si jak vzácná chvíle…
A taky vím, že tě znám ňákej pátek…

Jednou se klubko zašmodrchá…

Jednou se klubko zašmodrchá, budeme hádat, kudy se dát.
Já a ty, šlá----poty, já a ty, díra do boty
Cesta je krátká jednoduchá, ze dvou tu zůstane sudá a lichá
já a ty, zá---platy, já a ty, sudá, lichá

Jednou se klubko zašmodrchá…

Hmi A E D Hmi F#mi E F#mi
Ze dvou tu zůstane sudá a lichá, ze dvou tu zůstane... lichá.

Masopust

Nerez

| Gmaj^{7} . . . | Emi . . . | Ami^{7} . . . | Ami^{7} . . . |

Gmaj^{7} Emi Ami^{7} Dmi$^{7}_{5-}$
Prej se na časy blejská, dávno mělo tát,
Gmaj^{7} E Ami^{7} Bmaj^{7}
prej se kočkám už stejská, chtěj se na plotě hřát.
Hmi^{7} F$^{\#}$maj^{7} Ami^{7} Hmi^{7} Cmaj^{7}
Sedum neděl a peřin, jé, nadvakrát sedumkrát,
Gmaj^{7} E Ami^{7} D^{7} Gmaj^{7}
prej se na časy blejská, šetřím zimám na kabát,
Hmi^{7} Bmi^{7} Ami^{7} D^{7} Cmaj^{7}
šet---řím zimám na kabát.

Gmaj^{7} Emi Ami^{7} Dmi$^{7}_{5-}$
Prej se na časy blejská, dávno mělo tát,
Gmaj^{7} E Ami^{7} Bmaj^{7}
děda v hospodě vejská, strejci začínaj hrát.
Hmi^{7} F$^{\#}$maj^{7} Ami^{7} Hmi^{7} Cmaj^{7}
Sedum neděl a peřin, jé, zaří---kám sedumkrát,
Gmaj^{7} E Ami^{7} D^{7} Gmaj^{7}
prej se na časy blejská, šetřím strejcům na tabák,
Hmi^{7} Bmi^{7} Ami^{7} D^{7} Cmaj^{7}
|: šet---řím strejcům na tabák. :|

| Gmaj^{7} . . . | Emi . . . | Ami^{7} . . . | Ami^{7} . . . |

Gmaj^{7} Emi Ami^{7} Dmi$^{7}_{5-}$
Prej se na časy blejská, dávno mělo tát,
Gmaj^{7} E Ami^{7} Bmaj^{7}
prej se kočkám už stejská, na zeď sype se hrách.
Hmi^{7} F$^{\#}$maj^{7} Ami^{7} Hmi^{7} Cmaj^{7}
Sedum neděl a peřin, nadvakrát sedumkrát,
Gmaj^{7} E Ami^{7} D^{7} Gmaj^{7}
prej i kočkám se stejská, šetřím smutkům na kabát,
Hmi^{7} Bmi^{7} Ami^{7} D^{7} Cmaj^{7}
|: šet---řím smutkům na kabát. :|

Naboso

Nerez

C F F C
|: Tututututututú tududututututututútútú :|

F Cmaj^{7} F Cmaj^{7}
Někdo tu spí, někde se šeří, někdo ti do duše sáh,
F Cmaj^{7} F Hmi^{7}
někdo tu spí, někde se šeří, prsty na klávesách.

A A^{6} A^{7} Dmi
Někdo tu žlutý střepy rozšlapal a cpal mi skelnou vatu do uší,
Hmi F$^{\#}$ F E
na žlutou bolest medu nakapal a žlutou barvu lil mi do vočí.
A A^{6} A^{7} Dmi
Bílý je ticho, žlutý postele, žlutej je rum a bílá neděle,
Hmi F$^{\#}$ F E
jenom ty střepy cinkaj vesele, že tak si lehne, jak si kdo ustele.

Kolik touhy, tolik dveří, to březen na kliku sáh
a tobě do čepice sněží, prsty na klávesách.

|: Tututututututú tududututututututútútú :|

Kolik touhy, tolik dveří, to březen na kliku sáh,
dnes ti do čepice sněží, dnes ti do čepice sněží.

Někdo tu žlutý střepy rozšlapal…

V kom je tma a v kom se šeří, kdo si na jizvu sáh,
dnes nám do čepice sněží, prsty na klávesách,
dnes nám do čepice sněží, dnes nám do čepice sněží.

|: Tututututututú tududututututututútútú :|

Načerno

Nerez

kapo 3.p.

Túdú dádú dem...

| Emi . . . | Emi . . . | Ami . . . | Ami . . . | H7 . . . | Emi . . . | C° - . - |

Emi C° Emi Ami H7
Pokušení, slaný škrábnutí, studená tráva v tobě popleteně vzdychne,
Emi C° Emi Ami
á-á-á-á-á čelí slábnutí, v přikrytý kleci kanár spí a vzpoura tichne.

Ami Emi
Roztřesený, promlčený, potěšení a černý křídla oken,
Ami Emi H7
rozbrečený, vykřičený, rozednění a černý křídla, hmm.

Emi C° Emi Ami H7
Potlučený písně labutí, z neděle na pondělí srdce po nich jihne,
Emi C° Emi Ami
celý pokosený, kdysi k zalknutí, v duši ti mňouká lev, tak lež, kůň se vyhne.

Roztřesený, unavený probuzení, tak řekni aspoň popel,
rozbrečený, zarosený, rozednění, tak řekni aspoň...

Túdú dádú dem...

| Emi . . . | Emi . . . | Ami . . . | Ami . . . | H7 . . . | Emi . . . | C° - . - |

Emi C° Emi Ami H7
Pokušení, starý škrábnutí, studená tráva v tobě zašustí a vzdychne
Emi C° Emi Ami
á-á-á-á-á včelí slábnutí, v přikrytý kleci kanár spí, lev taky ztichne

Roztřesený, promlčený, potěšení, ubrečený
vykřičený, rozednění, potlučený, unavený
probuzení, roztřesený, promlčený, potěšení
ubrečený, vykřičený, rozednění, potlučený
unavený, probuzení, roztřesený, promlčený
potěšení, ubrečený, vykřičený, rozednění...

Tisíc dnů mezi námi

Nerez

|: Emi^7 Hmi Ami :|3x Emi^7 Fmaj^7
Ami Dmi^7 Cmaj^7 Emi^7 Hmi^7 Ami^7
Ocelově modrou masku máš, pátý týden se ti bráním.
Ami Dmi^7 Cmaj^7 Emi^7 Hmi^7 Ami^7
Den za dnem si na nit navlékáš, korálky s vůní našich dlaní.

Emi Hmi Bmi Ami Emi Hmi Ami
Světlo a tma, tak to jsem já, zhasni a dělej, co se dělat mů--že,
Emi Hmi Bmi Ami
světlo a tma, tak to jsem já,
Emi Hmi Ami
jestli chceš, nezůstane na mě ani ků---že,
Emi Hmi Ami
jestli chceš, nezůstane na mě ani ků----že,
Emi Fmaj^7
jestli chceš, nezůstane na mě ani kůže.

Ami Dmi^7 Cmaj^7 Emi^7 Hmi^7 Ami^7
Telefonní seznam nových tváří, to je tvůj polštář pod mou hlavou.
Ami Dmi^7 Cmaj^7 Emi^7 Hmi^7 Ami^7
Zatržená jména v kalendáři, pátý týden ve vzduchu plavou.

Světlo a tma...

Ami Dmi Emi Ami Dmi Emi Ami
Ti----síc dnů mezi námi jako nekonečno nevypadá,
Dmi Emi Ami Dmi Emi Ami Dmi
našel jsem tě kdysi ve stohu slámy, ještě dnes mi za košili pa---dáš.
Emi Ami Dmi Emi Ami

Dmi Emi Ami Dmi Emi Ami
Tisíckrát vlasy rozcuchaný, vlasy rozcuchaný jako křoví máš,
Dmi Emi Ami Dmi Emi Ami Dmi
sladká, jak hrušky planý, v hlavě mám z tebe galimatyáš.
Emi Ami Dmi Emi Ami

Dmi Emi Ami Dmi Emi Ami
Tisíckrát přešívaný knoflíček u krku máš,
Dmi Emi Ami Dmi Emi Ami Dmi Emi Ami
a tvůj smích zvoní stejně jako hrany, v hlavě mám z tebe galimatyáš .
. *v hlavě mám z tebe galimatyáš*

Ami Dmi^7 Cmaj^7 Emi^7 Hmi^7 Ami^7
Ocelově modrou masku máš, pátý týden se ti bráním.
Ami Dmi^7 Cmaj^7 Emi^7 Hmi^7 Ami^7
Den za dnem si na nit navlékáš, korálky s vůní našich dlaní.

Emi Hmi Bmi Ami Emi Hmi Ami
Světlo a tma, tak to jsem já, zhasni a dělej, co se dělat mů--že,
Emi Hmi Bmi Ami
světlo a tma, tak to jsem já,
Emi Hmi Ami
jestli chceš, nezůstane na mě ani ků---že,
Emi Hmi Ami
jestli chceš, nezůstane na mě ani ků----že,
Emi Fmaj^7
jestli chceš, nezůstane na mě ani kůže.

Ami Dmi Emi Ami Dmi Emi Ami
Ti----síc dnů mezi námi jako nekonečno nevypadá,
Dmi Emi Ami Dmi Emi
našel jsem tě kdysi ve stohu slámy, ještě dnes mi za košili...

Ami Dmi Emi Ami Dmi Emi Ami
Ti----síc dnů mezi námi jako nekonečno nevypadá,
tisíckrát přešívaný… knoflíček…
Dmi Emi Ami Dmi Emi Ami
ti----síc dnů mezi námi, v hlavě mám z tebe galimatyáš,
u krku máš a tvůj smích zvoní stejně jako hrany
Dmi Emi Ami Dmi Emi Ami
v hlavě mám z tebe galimatyáš.
v hlavě mám z tebe galimatyáš galimatyáš

Budem si spolu žít

Zdeněk Vřešťál

Hmi C# F# Hmi
Kdybych ti moh dát to, co by sis přála,
spoutal bych tě snad jak vlněná šála.
Mohl bych pak hřát v dosahu tvý šíje,
mohl bych i spát, bdění milejší je.

Kdybych si měl vzít všechno, po čem prahnu,
zkoušel bych pak jít tam, kam nedosáhnu.
|: Po liáně z černých vlasů spustil bych se k tobě,
kdyby měly ruce možnost hlasu, křičely by obě. :|

mezihra: |: Abmi . . . | B . . . | Eb . . . | Abmi . . . :|

Hmi
Co ti můžu dát, jenom bílou křídu,
namaluješ nulu tisíckrát, namaluješ bídu.
Tisíckrát vůbec nic, tisíckrát bílej kroužek,
tisíckrát zápal plic, žížaly a louže.

mezihra: |: Abmi . . . | B . . . | Eb . . . | Abmi . . . :|

Hmi
|: Budem si spolu žít na ulici krásně,
chce se to jen trochu otužit, zahřejou nás básně.
budem si spolu žít zaručeně na dně,
chce se to jen trochu připravit, budeme žít v bahně. :|
Budem si spolu žít na ulici krásně,
|: chce se to jen trochu otužit, zahřejou nás :|**3x** básně!

Čím dál víc

Zdeněk Vřešťál

E F

|: Jako šesták po světě se valím,

E F

jako pěťák, čekám, kdy se svalím,

E F

jako štverák směju se a nemám,

E F

jako troník po kapsách se hledám,

E F

jako nic, jako špatnej malíř

E F E F

|: čím dál víc prodávám za halíř :|:|

Na-na-na-nau, na-na-na-nau,

na-na-na-nau, na-na-na-nau…

Jako šesták po světě se valím…

Na-na-na-nau…

Ohníčky

Zdeněk Vřešťál

Emi C#° Ami H7
Někdo si rád přihne z poháru,
Emi C#° Ami H7
já jsem zas u každýho požáru.
Emi C#° Ami H7
Někdo rád Sparty, já mám rád kvarty,
Emi Ami H7 Emi
dva tóny, co se hoděj do pá-ru:
H7 Emi C#° Ami H7 Emi C#° Ami H7
hoří, už nám to hoří!

Každej z nás pěstuje svý koníčky,
jeden má auto, druhej rybičky
i já mám hobby od jistý doby,
mě nejvíc pobaví ohníčky.

E7 Ami F#° Dmi E7
Jó zrovna nedávno mi krásně chyt
Ami F#° Dmi E7
na první pokus sousedův byt.
Ami F#° Dmi E7
Něco vám povím, v tomhle si hovím,
Ami Dmi E Ami H7
oheň má vždycky dobrej a----pe-tit.
Emi
Rozvíjím svůj talent každý den,
tykám si s ředitelem sirkáren.
Zejtra si beru paličovu dceru,
jsem prostě pro svou věc zapálen.

Jednou se spojím s výzkumem a vědou,
abych byl ze dřeva a hlavičku měl hnědou
a místo hřebenu měl drsnou plochu škrtátka
a pak se učesal - jé, to by byla pohádka ...

Pass

Zdeněk Vřešťál

|: Hmi . . . | A . . . | D . . . | F# . . . :|

Hmi A D F#
Plamínek někde v nás má na kahánku, co nám zbývá,
Hmi A D F#
zvrhnem slánku, pravdu z očí do očí.
Hmi A D F#
Poslední stránku za nás otočí:
Hmi A D F#
Jinej a jiná - já a ty, takový bohatý,
Hmi A D F# Hmi
tisíc nul naše konto má, tisíckrát je kolem nás jen tma
A D F# Hmi
kdo z nás dvou cestu zpátky zná, kdo z nás dvou cestu zpátky zná.

|: Hmi . . . | A . . . | D . . . | F# . . . :|

Plamínek někde v nás má na krajíčku, co nám zbývá,
sfouknem svíčku, kapky vosku zkamení, kapky vosku zkamení.
Nenajdem po tmě tajný znamení:
Jinej a jiná řeknou "pass", vydej se všemu napospas,
klopýtej, hlavu shýbej, nastražené pěsti líbej,
|: vyhrává vždycky jeden z nás, vyhrává jenom jeden z nás. :| **10x fade out**

Lokaj

Klíč

kapo 2.p.

A D A E A
Kde zas vězí ten spící lokaj, kolohnát!
A D A E A
Omlouvám se, panstvo, račte jen, tu je salon a tam sad.
Ami C G C G C
Zákusky budou hned i vína je dost,
G C G E
hněte se, Jean, kde je led, tohle vzácný je host.
A D A E A
A co je s muzikou, a ten pejsek chtěl by kost,
D A E A
bravo, Jean, teď si smíte dát v kvelbu sklenku pro radost.

Ami G Ami
Chtěl jsem jí jednou jen „lásko má“ říci a ona na to: *Jean, tak vyměň tu svíci*
C G C G Emi Ami
chřadnu, vadnu, láska je hořká jak blín a ona: *Hlavně vyciď ten cín*
C G C G Emi
Povězte mi, přátelé, kdo tohle může snést, teď jdu venčit psa, a pak musím

Kde zas vězí ten spící lokaj, kolohnát...

Ami G Ami
Psal jsem jí psaníčko: Krásko, buď zdráva a ona na to: *Jean, kdy bude ta káva?*
C G C G Emi Ami
Tuhle jsem jen hles: Když chceš, tak si mě muč, prý: *Zapal ten krb a, proboha, mlč*
C G C G Emi
Povězte mi, přátelé, kdo toto může snést, teď jdu utřít prach, a pak musím

Kde zas vězí ten spící lokaj, kolohnát...
...teď si smíte dát v kvelbu sklenku, a pak dost!

Omnia vincit amor

Klíč
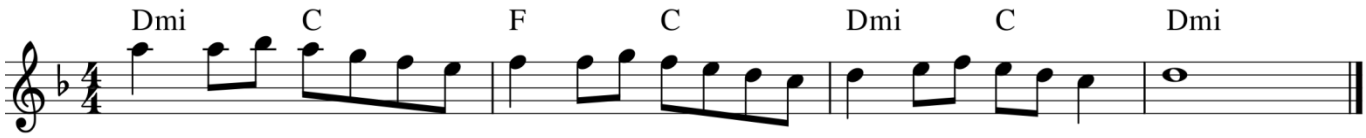
Dmi C Dmi F C F
Šel pocestný kol hospodských zdí, přisedl k nám a lokálem zní
Gmi F C Dmi C Dmi Dmi
pozdrav jak svaté přikázání - omnia vincit amor.

Hej, šenkýři, dej plný džbán, ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal, omnia vincit amor.

F C Dmi F C F
Zlaťák pálí, nesleví nic, štěstí v lásce znamená víc
Gmi F C A Dmi C
všechny pány ať vezme ďas! Omnia vincit amor
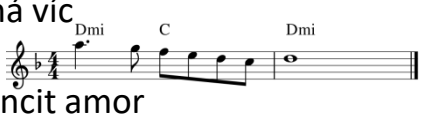
Já viděl zemi válkou se chvět, musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč, omnia vincit amor.

Zlý trubky troubí, vítězí zášť, nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz, omnia vincit amor.

Zlaťák pálí...

Já prošel každou z nejdelších cest, všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý - pochopíš sám: všechno přemáhá láska.

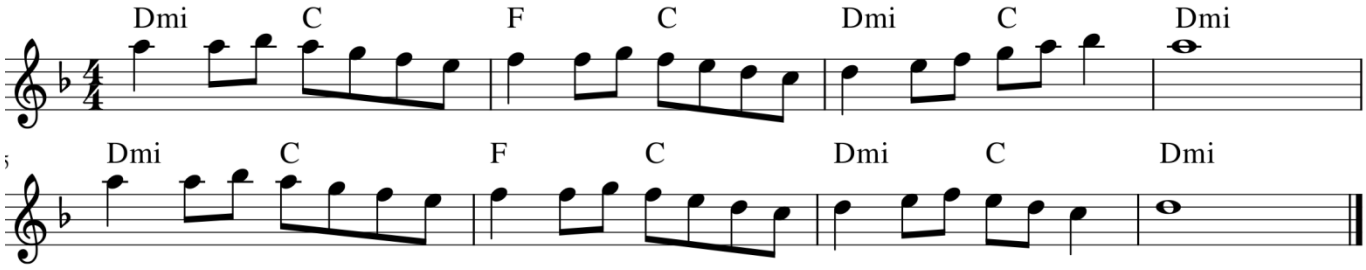

Zlaťák pálí...

Teď s novou vírou obcházím svět, má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět - Omnia vincit amor, Omnia vincit amor.

Pohár a kalich

Klíč

kapo 2.p.

Emi D G D Emi
Zvedněte poháry pánové, už jen poslední přípitek zbývá
D G D Emi
pohleďte, nad polem špitálským vrcholek roubení skrývá
D Emi D Emi Emi D D Emi Emi D D
za chvíli zbyde tam popel a tráva, nás čeká vítězství, bohatství, sláva

Ryšavý panovník jen se smál - sruby prý dobře se boří
palcem k zemi ukázal - ať další hranice hoří
|: ta malá země už nemá co získat, teď bude tancovat, jak budu pískat :|

Ami D G
Náhle se pozvedl vítr a mocně vál
Ami D H^7
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál
Ami G Emi H^7
hmm...
Emi D Emi D Emi
zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít

Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva
všem věrným pokaždé nesmírnou víru a jednotu dává
ve znaku kalich, v kalichu víra, jen pravda vítězí, v pravdě je síla
D D D Emi Emi D D Emi Emi Emi Emi

Modli se, pracuj a poslouchej - kázali po celá léta
mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa
|: být rovný s rovnými, muž jako žena, dávat všem věcem ta pravá jména :|

Do ticha zazněla přísaha, ani krok z tohoto místa
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá
nad nimi stojí muž, přes oko páska, slyšet je dunění a dřevo praská

Náhle se pozvedl vítr a mocně vál
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál
Ami G Emi H^7 Emi Ami F C Ami G
„Ktož sú Boží bojovníci a zákona je-ho, prostež od Boha pomoci a úfajte v něho“

Třináctka

Klíč

| F#mi . . . | F#mi . . . |

F#mi E D C#7
Zve válčit mě pan maršál sám, mládí je má síla, milá
F#mi E D C#7 F#mi
víš, jak rád tě mám a až se vrátím třináct růží na polštář ti dám

A E F#mi C#mi
|: Už mi to i táta říkal - koukej žít, v neštěstí i štěstí mít
D A Hmi C#7 F#mi
chlap a neznej klid a tarokovou třináctku, tu musíš v kapse mít :|

Já dávno o své slávě sním, vínem vlast mě křtila, milá
turka porazím a až se vrátím, zlatek třináct na stůl vysázím

|: Už mi to i táta... :|
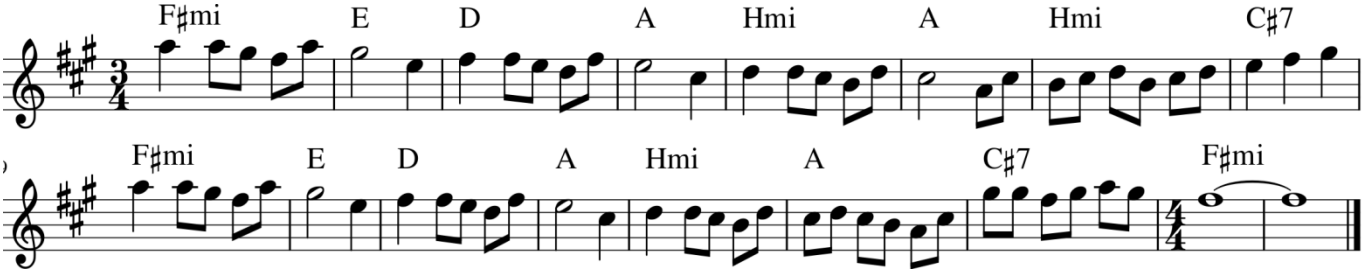
Už v šenku jsem se prával rád, však jsi při tom byla, milá
nechtěj osud znát, když nevrátím se, dej mi z věže zvonit třináctkrát

|: Už mi to i táta... :|
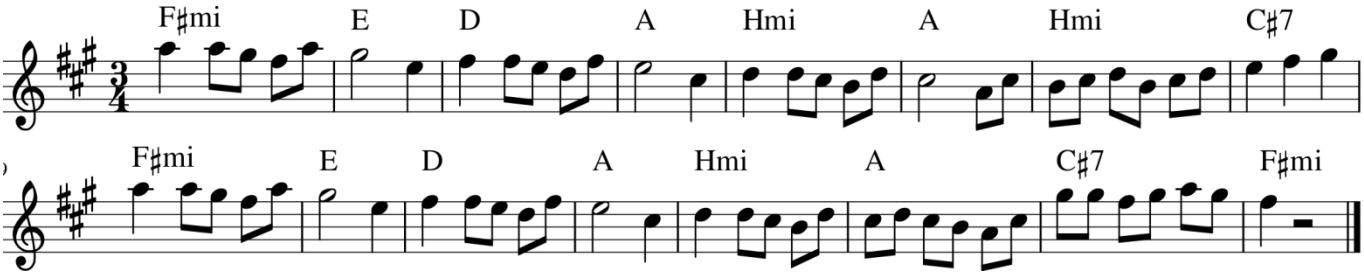
Podivuhodná loď

Skiffle Kontra

D G D
La Rochelleské krásné paní loď si daly vystavět
G A D A D
lístek padá, lístek padá, po větru se dává v let

Po moři se na ní chtěly do Lebanty rozejet, lístek padá…

Kýl je z dřeva vytesaný, červeného jako květ, lístek padá…

Stěžeň z bílé slonoviny a zlaté kladky u plachet, lístek padá…

Hlavní plachta celá z krajek, přední plachta jakbysmet, lístek padá…

A ta její lana loďař ze zlata a stříbra splet, lístek padá…

Posádka je z krásných děvčat, jímž je sotva patnáct let, lístek padá…

A plavčíku v hlavním koši táhne sotva na dvacet, lístek padá…

Pan kapitán, co jim velí, no to je dobrák na pohled, lístek padá…

Včera, když se k podvečeru vyšel na příď procházet, lístek padá…

Uviděl tam černovlásku, v slzičkách se utápět, lístek padá…

Černovlásko, proč ty slzy, chcete mi to povědět, lístek padá…

Zemřeli vám rodičové, nebo bratr, nebo děd, lístek padá…

Nezemřeli rodičové, ani bratr, ani děd, lístek padá…

Já tu pláču pro svůj vínek, po větru mi odplul v svět, lístek padá…

A když odplul po větříčku, proti větru přijde zpět, lístek padá…

La Rochelleské krásné paní loď si daly vystavět, lístek padá…

Víno, buď pozdraveno

Skiffle Kontra

D C D
Víno sladké, víno milé, k lumpům zlé a k čilým čilé
C A D
připravuješ sladké chvíle, mnoho světských radostí
G D G
sladký plode, budiž sláva révě za to, že nám dává
F D G /G/G
tebe na stůl nad nímž správa patří tobě, mocnosti

G D G D
Kéž je vína vždycky dosti, ať stůl plný mají hosti
G D Emi C G D G
a my vždycky s veselos---tí slavit budeme ho hned

Budiž zdráva barvo vína, nepředčí tvou barvu jiná
do svého nás bereš klína, hodna jsi nás opíjet
za tvou jiskru já tě zdravím, za tvou vůni vždy tě slavím
chutnáš skvěle, dobře já vím, jak po tobě tuhne ret

Kéž je vína vždycky dosti…

Barbarské pobřeží

Asonance

Emi D Emi G D C H
"Dvacet stupňů levobok a držte jižní směr!", *máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží*
Emi D Emi Hmi C Hmi D Emi
"Snad uvidíme Afriku už zítra navečer", *náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží*

"Vidím loď, velkou loď!", křičí hlídka z ráhnoví, *máme Gibraltar v zádech, a když vítr…*
když galéra se na obzoru v dálce objeví, *náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží*

"Jsi pirát, jsi lupič, nebo válečná loď snad? , *máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží*
Žádnou vlajku nemáš, jak tě máme uvítat?", *náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží*

"To ne, piráti nejsme, my jsme loď obchodní, *máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží*
do Liverpoolu plujeme už pětadvacet dní", *náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží*

mezihra sloka

Tak spustili jsme člun, on ve vlnách už je, *máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží*
"Vemte naší poštu domů do rodné Anglie!", *náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží*

Však náhle vzduchem zahřměly dvě salvy z jejich děl, *máme Gibraltar v zádech…*
a černý prapor pirátů na stěžeň vyletěl, *náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží*

Jejich útok byl tak rychlý, že všechny překvapil, *máme Gibraltar v zádech, a když vítr…*
Ale pak náš výstřel z děla jim stěžeň ustřelil, *náš cíl je přístav Oran na barbarském…*

mezihra sloka

"Slitování mějte!" ty krysy křičely, *máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží*
tak dali jsme jim milost - ke dnu je poslali, *náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží*

S piráty jsme se rvali, bili se dvojnásob, *máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží*
loď byla jejich rakví a moře jejich hrob, *náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží*

dohra sloka

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

Dmi C Dmi
Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury
F C Dmi
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory
F C Dmi Ami
Sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
B Ami B C Dmi
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má

Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a poverčivý lid se na pastora obrátil
Že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí
a odkud ta moc vychází to každý dobře ví

Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali
a když ji vedli městem, všichni kolem volali
Už konec je s tvým řádením, už nám neuškodíš
teď na své cestě poslední do pekla poletíš

Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou
Sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou

Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná
Je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádení
a všichni křičeli jak posedlí: na šibenici s ní

Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený
Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít

Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou
Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam **G**
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám

Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící
A ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou
zemřela tiše, samotná, pod letní oblohou

Ďáblovy námluvy

Asonance

Dmi C Dmi B C
Svou krásnou píšťalu ti dám, hraje devět tónů na devět stran
Gmi Dmi B Ami
když půjdeš se mnou, lásko má, a když mě budeš chtít
Dmi C Dmi B C
Jen nech si tu píšťaličku sám, hraj devět tónů na devět stran
F C B C Dmi
já nejdu s tebou, lásko má, já nechci s tebou jít

Já dám ti stuhy to vlasů, mají devět barev pro krásu
když půjdeš se mnou, lásko má, a když mě budeš chtít
Já nechci stuhy do vlasů, mají devět barev pro krásu
a nejdu s tebou, lásko má, já nechci s tebou jít

Dám krásné šaty z hedvábí, které devět krajek ozdobí
když půjdeš se mnou, lásko má, a když mě budeš chtít
Já nechci šaty z hedvábí, které devět krajek ozdobí
a nejdu s tebou, lásko má, já nechci s tebou jít **mezihra**

Chceš devět černých perel mít a na svatbu se vystrojit?
To všechno dám ti, lásko má, jen když mě budeš chtít
Já černé perly nechci mít a na svatbu se vystrojit
a nejdu s tebou, lásko má, já nechci s tebou jít

Já truhlu plnou zlata mám, tu do vínku ti celou dám
když půjdeš se mnou, lásko má, a když mě budeš chtít
Tvá slova příjemně mi zní, tak připrav kočár svatební
já půjdu s tebou, lásko má, kam jen budeš chtít **mezihra**

Tak ušli spolu devět mil, když nohu v kopyto proměnil
a bledá dívka naříká, už nechci s tebou jít
Má milá, už tě nepustím, zpět duši tvou ti nevrátím
za trochu zlata, lásko má, teď navždy budeš má

A jak tmou klopýtali dál, vítr její smutnou píseň vál
Gmi Dmi B Ami
Co dělat mám, já nešťastná, ach co jen dělat mám?
F C B C Dmi
Co dělat mám, já nešťastná, ach co jen dělat mám?

ďábel - *dívka* - oba

Dva havrani

Asonance

předehra sloka

Dmi C Dmi C Dmi
Když jsem se z pole vracela, dva havrany jsem slyšela
F C Dmi C Dmi
jak jeden druhého se ptá-á |: kdo dneska večeři nám dá :|

Ten první k druhému se otočil a černým křídlem cestu naznačil
krhavým zrakem k lesu hleděl |: a takto jemu odpověděl :|

Za starým náspem v trávě schoulený, tam leží rytíř v boji raněný
a nikdo neví, že umírá, |: jen jeho kůň a jeho milá :|

mezihra sloka

Jeho kůň dávno po lesích běhá a jeho milá už jiného má
už pro nás bude dosti místa, |: hostina naše už se chystá :|

Na jeho bílé tváře usednem a jeho modré oči vyklovem
a až se masa nasytíme, |: z vlasů si hnízdo postavíme :|

dohra 2x sloka

Kopce u pramenů řeky Tyne

Asonance

kapo 5.p.

C F C Emi Dmi G
Tam, do míst, co tolik mám rád, položte mě, tam věčně chci spát
Ami F C Ami G C
tam vítr písně bude mi hrát v kopcích u pramenů Tyne

Já po mořích plul a prošel jsem svět, viděl jsem Hudson a viděl jsem Trent
však ze všech těch míst já vrátil se zpět, tam do kopců k pramenům Tyne

Tam, do míst, co tolik mám rád…

Je tolik míst, o kterých sním, všechna jsou krásná, přesto však vím
že všechny ty krásy se rozplynou v dým, tam v kopcích u pramenů Tyne

Tam, do míst, co tolik mám rád…

Až srdce mé jednou přestane bít, zelenou trávu chci pod hlavou mít
pak písně ptáků budou mi znít, v kopcích u pramenů Tyne

Tam, do míst, co tolik mám rád…

Krásnou vysočinou

Asonance

F G C

C Ami Emi C Ami F
Půjdem krásnou vysočinou, moje milá, půjdem krásnou vysočinou až k nám
G C Ami Emi F G C
půjdem krásnou vysočinou, moje milá, v jejích kopcích já domov svůj mám

Proč se ve tvých krásných očích slzy třpytí, proč jsi smutná, že svůj kraj opouštíš
tam, kam půjdem, přeci stejné slunce svítí, tam mou krásnou zem uvidíš

Půjdem krásnou vysočinou, moje milá…

Na loukách, kde v mokré trávě rosa zvoní, v údolích, kde z pramenů můžeš pít
v kráse kopců, z kterých divoký vřes voní, tam, lásko má, chci s tebou žít

Půjdem krásnou vysočinou, moje milá…

mezihra sloka

Zazní zpěv a zazní radost vysočinou, na všech kopcích budou tančit a hrát
půjdem krásnou vysočinou, moje milá, chceš-li nevěstou mojí se stát

Půjdem krásnou vysočinou, moje milá…
F G C

Má drahá matko

Asonance

|: B . C B . . :|

F B C B C B C
Ach matko má, já mám trápení: on mě opouští, on mi odchází
F B F C B C B
a já se zdráhám ho prosit: zůstaň, i když má láska ho provází

Ach matko má, já ho postrádám, dovol mi s ním jít, dej nám požehnání
dej nám své stádo svých krásných ovcí, dej nám své stádo ze zelených strání

Ach dítě mé, já tě nechci dát, víc než lásku tvou on chce mít mé jmění
nedám ti stádo svých krásných ovcí, ten irský vandrák ten pro tebe není

Když dám ti stádo svých krásných ovcí, tak už mi zbývá jen žebrat na zápraží
a jestli má tě tak rád jak říkáš, ať hledá práci, ať se trochu snaží

Ach milý můj, prosím neodcházej, za bohatstvím, které štěstím není
a nechtěj dívku jen kvůli stádům, jen velká láska celý život změní

|: B . C B . . :| F

Můžem jít, milá

Asonance

C F C F C
Krásný léto přichází, vlahým nocím den se vzdává
F C C/H Ami F Dmi F
vítr v listí stromů spí, v tichých ránech slunce vstává

C F C F C
Můžem jít, milá, jít, ukrytou cestou v horách
F C C/H Ami F Dmi F C F C
k tajemstvím toula-vým už nás modrá dálka volá, můžem jít, milá, jít

Tam, kde vítr trávu hladí, v modrých dálkách ptačích letů
dám ti, milá, do tvých vlasů všechny barvy lučních květů

Můžem jít, milá, jít…

Když se ráno probouzíš, rosa z vlasů tvých se třpytí
ranní slunce vyšívá na nich krajky zlatou nití

Můžem jít, milá, jít, ukrytou cestou v horách
k tajemstvím toula-vým už nás modrá dálka volá, můžem jít, milá, jít
a kapela
ukrytou cestou v horách
k tajemstvím toula-vým už nás modrá dálka volá, můžem jít, milá, jít

Balada o dívce utopené

Jauvajs

C G
Jít hvězdnou nocí, snad i tmou se nechat vést
C G Emi C
jen tvé světlo rozzáří oči mé na mnohé z cest
G D C G
Chtěla bych být paní tvou, chtěla bych bdít, když usínáš
C G Emi C
když se ztrácíš, znovu nacházet stopy, které neskrýváš
G D C G
chtěla bych být paní tvou, chtěla bych hlídat kroky tvé
C G Emi C
chci se vznášet s tebou oblohou, spolu snášet dobré, zlé
G Emi C G
Jenom můj otec mi brání s tebou, lásko, odejít
C G Emi C
nesmím nikdy svojí dlaní ruku tvoji pevně vzít

Táta říkal, že se jednou nevrátíš
slaný vítr nad mořem překřičí mé volání
Žádný z vás dřív nepozná klid, než na dně mořském bude spát
bílé vlny k sobě přivábí každého snad tisíckrát
každý z vás má v přístavech svých na každém rohu ženských pár
lodní můstek vede k neštěstí, z lásky zbyde pouhý cár
Tak proč měl by dávat v sázku moje štěstí a můj klid
Nevěří, že jenom s tebou chci třeba celým světem jít

Vím, marně čekám, nedokážeš opustit
všechna moře, všechny přístavy, jenom s lodí umíš žít
Nezbývá víc než okamžik dní, okamžik krátký k vyplutí
slyším zvony, v dálce cinkají, cítím chladné objetí
Nechci dál snít, co moh si mi dát, nechci dál žít ve vzpomínkách
jenom noční vítr pohladí moje tělo ve vlnách...

Čarodějka

Jauvajs

Dmi
Zpívám, země usíná, oči ptáků v korunách svítí
Slunce šlo už spát, snáší se chlad, chytám dlaní měsíc jak sítí

Dmi C Ami B Dmi C Dmi
Ztrácím svoji lidskou tvář, stíny ohňů po zemi tančí
F C Dmi Ami Dmi C Dmi
Černou kočkou stát můžu se snad, hledám v trávě pírko strači

Dmi C Ami B Dmi C Dmi
Vztáhnu dlaně k plamenům, stříbrný oheň sílu dává
F C Dmi Ami F C Dmi
Nohy roztančím, ve větru zní známý příběh, co se mi zdává
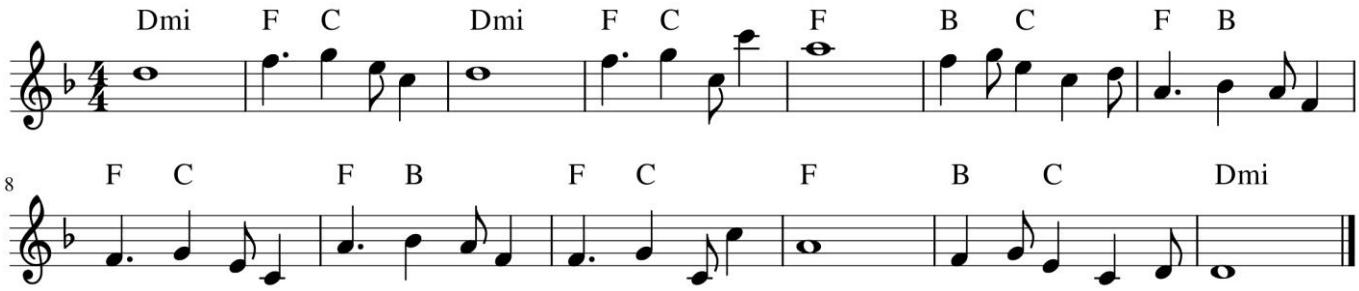
Sbírám duše prošlých zim, snad mě dočká léto příští
Vítr roznáší semínka příběhů tam, kde prameny prýští

Zpívám, země usíná, oči ptáků v korunách svítí
Slunce šlo už spát, snáší se chlad, chytám dlaní měsíc jak sítí

Mlha nad Kanálem

Nedvědi

G Emi C D G Emi C D D^2
Od Doveru dál tři jezdci spěchají a vítr vzdouvá jejich pláště
G Emi C D G Emi C D D^2
tmou půlnoční se dýky blýskají a svítí bělma plná záště
Ami D G Emi Ami D G D D^2
Ti míří přímo pod londýnskou zeď, ach, Bože můj, co bude s králem
Ami D G Emi G Emi C D^2 Ami D
kdo z vás si troufne hádat odpověď, tu zná jen mlha nad Kanálem

G Emi C D G Emi C D D^2
Ó králi, králi, Řím ti vědět dal, že málo věnuješ se vládě
G Emi C D G Emi C D D^2
že místo abys zemi panoval, jsi s církví kruté půtky sváděl
Ami D G Emi Ami D G D D^2
Což království tě nezajímá dost a žít chceš v strachu neustálém
Ami D G Emi G Emi C D^2 Ami D
o sílu svou se bojí vznešenost, když houstne mlha nad Kanálem

G Emi C D G Emi C D D^2
Když ráno v Toweru kat potřetí ťal, tři trůny ztratily své pány
G Emi C D G Emi C D D^2
nevzdá se cíle cizí kardinál, dál spřádat bude svoje plány
Ami D G Emi Ami D G D D^2
Dnes díky strážím nezachvěl se trůn, dnes věrní ubránili krále
Ami D G Emi G Emi C D^2 Ami D
však v příštích dnech se znovu zjeví člun v té bílé mlze nad Kanálem

Od Doveru dál tři jezdci spěchají…

Královna z Dundrum Bay

Nedvědi

předehra sloka

Emi C G D G Emi D Hmi
Kdo ji prvně zřel, ten k ní zahořel možná obdivem, možná víc
Emi C G D G Ami Emi
její ladný krok, její oblý bok, nejhezčí ze všech krasavic
G Emi Ami D G Emi D Hmi
|: já šel na statek, hned si o ní řek tu chci mít, pane, tu mi dej
Emi C G D G Ami Emi
divný jméno má, každý z nás ji zná jako Královnu z Dundrum Bay :|

Emi C G D G Emi D Hmi
Bože rozmilý, my si užili, brzo nás tady každý znal
Emi C G D G Ami Emi
jenže po pár dnech se jí zrychlil dech a já doktora zavolal
G Emi Ami D G Emi D Hmi
|: dlouho stonala, než mi skonala lehkou hlínu jí Pánbůh dej
Emi C G D G Ami Emi
vždyť to nebyla jenom kobyla ale Královna z Dundrum Bay :|

Emi C G D G Emi D Hmi
Letos na jaře potkám koňaře, vede klisničku jako sen
Emi C G D G Ami Emi
zas ten ladný krok, zas ten oblý bok a já stál jako přimrazen
G Emi Ami D G Emi D Hmi
|: až mi v sobotu dají vejplatu zeptám se, zda je na prodej
Emi C G D G Ami Emi
a pak budu pít na to, že smím mít zase Královnu z Dundrum Bay :|**4x**

Sally Gray

Nedvědi

| Emi . . . | D . . . | Emi . . . | D . . . |
| Emi . . . | D . . . | C . . . | D . Emi . |

Emi D Emi D
Pojďte, lidi, poslouchejte, pojďte, lidi ke mně blíž
Emi D C D Emi
já vám povím historii o tom, že je s láskou kříž

Žil jest v Yorku jeden párek, jeden párek blaženej
mladej pán byl William Taylor a slečinka Sally Gray

On byl jinoch tuze švarnej, ona zas jak z růže květ
no a tak se měli rádi, celičkej jim patřil svět

mezihra

Jenže po tý pěkný Sally začal koukat jeden pán
William byl mu trnem v oku, tak byl k vojsku povolán

V krátkým čase rozkřiklo se, kdo v tom skutku prsty měl
ale to už milej Taylor s granátnickým plukem šel

Jeho milá nezoufala, že má život zmařenej
kdo si myslí, že to vzdala, ten zná málo Sally Gray

mezihra

Sally vlasy zkrátila si, prstýnek si schovala
v kalhotách a režný blůze zverbovat se nechala

Cvičili ji levá - pravá, šturmem běhat blíž a dál
prstýnek jí při tom vypad, zrovna u ní seržant stál

Ty přec nejsi žádnej vojín, ty jsi holka z růže květ
ještě bys tu došla škody, zejtra půjdeš k mámě zpět

mezihra

Já tu hledám bratra svého, nikde ho tu nevidím
William Taylor jméno jeho, to je vše, co o něm vím

Jestli ty jsi sestra jeho, mám pro tebe smutnou zvěst
sám si nožem život zkrátl, sedm dnů už mrtev jest

Dívka v mžiku bodák tasí, bodák dvakrát broušenej
vlastní srdce probodla si, tak skončila Sally Gray

dohra

Rukávy

Nedvědi

Emi G D Hmi C Ami H H^7
Lásko tajená, lásko, bez jména, den co den kradeš spánek můj
Emi G D Hmi Emi H^7 Emi
dlouho vím, že tě ráda mám, ale touhu tvou před tebou skrývám
G D Emi C H^7
Vím, vím, že jsem troufalá, pane vysněný, pane vzdálený
G D Emi H^7 Emi
vím, vím, že jsem troufalá, ale přísahám, že se mi líbíš

Dívko nesmělá, proč bys nechtěla zítra se mnou si schůzku dát
v lesním zákoutí ústa ztichnou ti, víno nám rozpaky zkrátí
Má láska je tajnou hrou, paní vysněná, paní vzdálená
má láska je hříšnou hrou, při níž rukávy zbarví se trávou

mezihra sloka

Ty mě, můj pane, málo znáš, já jsem doufala, že mi jméno dáš
chvíle v náručí - to mně nestačí, pořád to jsou jenom chvíle
Vím, vím o co chtěl bys hrát, ty chceš ublížit a já milovat
vím, vím o co chtěl bys hrát, však mé rukávy zůstanou bílé

Já tě, má paní, málo znal, místo k oltáři jsem tě k lůžku zval
já líčil pastičku na chtivou šelmičku, laň ale nebudu střílet
Vím, vím, to se může stát, ale ublížit je též milovat
vím a vždy budu vzpomínat na tvé rukávy jako sníh bílé

Generační

Nedvědi

Emi
Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
D **Emi**
tak pět křížků moudrosti měl, někde se rozdat chtěl.
Emi
Když opustil ves a poslední dům,
D **Emi**
tak oheň v dálce uviděl a tam se rozdat šel

G **D** **G** **D** **H^7** **Emi**
Jste proradná banda bláznivejch lidí, na který my se dřem.
G **D** **G** **D** **H^7** **Emi**
Člověk se za vás červená, stydí a diví, co nosí den

Tam uprostřed trampů byl i jeho kluk
a ten se pomalu zved: „táto, prosím tě, mlč“
když dostal facku, tak neřek ani muk,
jen olíz rozbitej ret: „táto, prosím tě, mlč“

Kdo z nás je proradná banda bláznivejch lidí a kdo se na nás dře
kdopak se za nás červená, stydí a diví, co nosí den

Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
tak pět křížků moudrosti měl...

Hrášek

Nedvědi

E
Jak v mořích slunce s tmou se ztrácí a pokřik racků šel už spát
Amaj^{7} **E** **F$^{\#}$** **H^{7}**
tak utekla nám láska, jó, to se stává a najednou tě, holka, nemám rád

Mám dost už těch tvejch věčnejch nářků a prožárlenejch hloupejch scén
tak někdy zase brnkni, jó, to se stává, prostě táhne mě to z kruhu ven

E
Já půjdu až tam na místa, kde už to znám,
Amaj^{7} **E**
pár stromů, ohniště a tunel a trať
E
a kašlu na celej svět, v něm v tobě zas jsem se splet
Amaj^{7} **E**
a postý řeknu sobě: hloupneš, tak plať

Jak nabobtnalý klíčky hrášku byly cíle tvý, a já chtěl víc
já předělat chtěl svět, jó, to se stává, kolik bylo nás, a stále nic

Tak pozdravuj ty svoje šminky, lásko a do zrcadla zkoušej řvát
jó, utekla nám láska, jó, to se stává a najednou tě, holka, nemám rád

Já půjdu až tam...

Hlídej lásku

Nedvědi

A E7 A
Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází,
A D A
přijde, jen se rozhlédne a zase odchází.
A D A
Já ji potkal ve skalách, šla bosá, jenom tak,
A E7 A
měla džíny vybledlý, na zádech starej vak.

A E7 A
Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí
A D A
čeká na nás těžká pouť, až se s ránem vytratí
A D A
mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí
A E7 A
víš, co umí člověk, pojď, než se s ránem vytratí

Když mi ahoj povídá, úsměvem mě pohladí,
prý jsem jedna z mála snad, co jí tulák nevadí.
Sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.

Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí…

Jarní tání

Nedvědi

Hmi Emi D G Emi F# Hmi
Když první tání cestu sněhu zkříží a nad ledem se voda objeví
Hmi Emi D G Emi F# Hmi
voňavá zem se sněhem tiše plíží, tak nějak líp si balím, proč, Bůhví

G D G D
Přišel čas slunce, zrození a tratí, na kterejch potkáš kluky ze všech stran
F# Hmi Emi G F# Hmi
|: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí, oživne kemp, jaro, vítej k nám :|

Kdo ví, jak voní země, když se budí, pocit má vždy, jak zrodil by se sám
jaro je lék na řeči, co nás nudí, na lidi, co chtěj zkazit život nám

Přišel čas slunce, zrození a tratí...

Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo, srdce těch pánů, co je jim vše fuk
pak bych měl naději, že i příští jaro, bude má země zdravá jako buk

Přišel čas slunce, zrození a tratí...
G F# H
...oživne kemp, jaro, vítej k nám.

Jižní kříž

Nedvědi

kapo 2.p.

C Ami G
Spí Jižní kříž, jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí
Dmi C Ami G
to na studený zemi ještě uměli jsme milovat a spát

Dál, však to znáš, světem protloukal ses, jak ten život pádí
dneska písničky třeba vod Červánku dojmou tě, jak vrátil bys to rád

Dmi C Ami G
Zase toulal by ses Foglarovým rájem a stavěl Bobří hráz,
Dmi C Ami G
se smečkou vlků čekal na jaro, jak stejská se, až po zádech jde mráz

Spí Jižní kříž, vidí všechna místa, kde jsi někdy byl
to když, naplněnej smutkem, jsi plakal, plakal nebo snil

Zase toulal by ses Foglarovým rájem...

Kroužek

Nedvědi

E A H^7 E
Rozhozený vlasy, v trávě chvíli spí, nohy unavený z těžkejch bot
A E A E F$^\#$ H^7
kdo ví, co zdá se jí, co se jí zdá, co tam za víčkama schováno má

Na zápěstí z kůže kroužek skrývá dlaň, tak nechte ji tu chvilku spát
ať pocit jen má bezpečí odevzdaná, šla s námi přes den všechno stejně jak kluk

A E H^7
Podívej, usmívá se, tiše, vždyť spí
A E H^7 E
co kdo z nás vlastně jeden o druhým ví, tak pojďte hrát

Ať probudí ji písnička, ať zpívá s ní, ještě než otevře oči, hraj
počkej, ta bude koukat, než zjistí, kde je, do kolen opře hlavu vykulená

Podívej, usmívá se, tiše, vždyť spí...

mezihra

Podívej, usmívá se, tiše, vždyť spí...

Rozhozený vlasy...

Kytka

Nedvědi

D G D A D
Otvírám lásku na stránce "rád", přišel jsem, milá má, něco ti dát
D G D A D
zeptat se, co děláš a jakej byl den, pohladit tvář, tu kytku si vem

D G D A D
Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví, jestli má touha tě neporaní
D G D A D
ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej, s tebou je celej svět jak vyměněnej

Sedíme tu spolu a slova si jdou, propletený prsty leží na kolenou
oči jako čert a malinkej nos, ze všech je nejhezčí, tiše, už dost

Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví…

Nad Sázavou

Nedvědi

Emi **Ami**
Do noci před tunelem zahoukal poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát
H^7 **Emi** **Emi/D** **C** **C/H**
zhasni tu písničku a napít mi dej, před spaním chci si ještě přečíst pár hvězd
Ami **H^7** **Emi**
ta řeka je jak pohádka, co vyprávěli naši v chatě, kde byl les

Mravenčí skála plná našich jmen a pražce plný hřebů, z kterých jsi si letopočet přečíst moh
viadukt, kam ses chodil učit bát, jak strašně duní, když projíždí vlak
a táta s mámou, co foukali nám rány, když chodili jsme domů spát

E^7 Ami D^7 G C
Nad Sázavou, nad Sázavou, občas vzpomene si člověk asi
Ami **H^7** **Emi**
na ty časy krásný, kdy zpívali jsme Brontosaury, Spirituál

Do noci před tunelem zahouká poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát
u trati ostružiny vykvetly zas, v Sázavě zase prej je hromada ryb
a dokonce prý indiánský teepee se tu objevilo - zase bude líp

|: Nad Sázavou ... :|

Na kameni kámen

Nedvědi

C **Fmaj^{7}** **C**
Jako suchej, starej strom, jako všeničící hrom, jak v poli tráva
C **Fmaj^{7}** **Ami** **G** **C**
připadá mi ten náš svět, plnej řečí a čím víc, tím líp se mám

Fmaj^{7} **Ami** **G** **C**
Budem o něco se rvát, až tu nezůstane stát na kameni kámen
Fmaj^{7} **Ami** **G** **C**
a jestli není žádnej Bůh, tak nás vezme země - vzduch, no a potom amen

A to všechno proto jen, že pár pánů chce mít den bohatší králů
přes všechna slova, co z nich jdou, hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou

Budem o něco se rvát…

Možná jen se mi to zdá a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno
jaký bude, nevím sám, taky jsem si zvyk na všechno kolem nás

Budem o něco se rvát…

Laj la laj ...

Ptáčata

Nedvědi

G
Na kolejích stála a za uchem květ, vlasy trávou zavázaný
C G D^7 G
s kytarou na zádech, strun už jen pět, hezký oči uplakaný

Opuštěnejch ptáčat plnej je svět, hnízda hledaj, neví, co dál
vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět, za tejden jsem u trati stál

C G Ami C G
Víš, holky těžší to maj, ví---íš, holky těžší to maj

Říkal jsem jí "štístko zatoulaný", vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení, co lidi uměj' ze zloby dát

Víš, holky těžší to maj…

Na kolejích stála a za uchem květ…

Podvod

Nedvědi

Emi **Ami**
Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám
D **G**
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal
Ami **Ami/C** **Emi**
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná
Ami **H^7**
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál

Pod polštář dopisů pár, co poslalas, dávám
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál

Ami **Emi**
Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou, ti říct, že už ti nezavolám
Ami **D** **G** **H^7**
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy podved jsem všechno, o čem doma si sníš
Emi Emi/D Emi/C Emi/H Emi Emi/D Emi/C Emi/H
teď je mi to líto…

Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál

Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal…

Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal…

Růže z papíru

Nedvědi

Dmi **E7** **Gmi**
Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
Ami **Dmi**
hlava třeští, asi tě mám rád
Dmi **E7** **Gmi**
stále někdo říká: vzbuď se, věčně trhá nit,
Ami **Dmi**
studenou sprchu měl bych si dát

D7 **Gmi**
Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
C7 **F** **A7**
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
Dmi **Gmi**
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
Ami **Dmi**
že nebe modrý ještě smysl má

Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru…

mezihra

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru…

Slunovrat

Nedvědi

Ami C G Ami
Stíny nad obzorem pomalu jdou, noc se snáší
Ami C Ami Emi
paseky osvítí zář z borovejch klád zapálenejch

Ami C G Dmi
Sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí
Ami Emi Ami
jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál

Ohnutý lžíce a nůž, dům z igelitu, lístek zpátky
boudy na zastávkách, kde potkáváš lidi, co potkat jsi chtěl

Sešli se zapomenout…

Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá
šlápoty, ohniště, klid, smutnej je kemp opuštěnej

Sešli se zapomenout…

Tma

Nedvědi

Emi **Ami** **H^7** **Emi**
To bys nevěřila, jak, jak sluší ti noc, čtyři světýlka očí a tma
Emi **Ami** **H^7** **Emi**
tenhle zapadlej kout, jinak smutnej až strach tebou voní a směje se snad

G **D**
Jen se schovej sem ke mně, já sílu teď mám
F **C**
že bych rozbíjel skály a vlaky táh sám
Ami **Emi**
a když po tváři bříšky svých prstů mi jdeš
H^7 **Emi**
málem váhám, zda skutečně jseš

To bys nevěřila jak, jak sluší ti noc, v tichu myšlenkám daří se líp
víc tě vnímám, co chceš mlčky beze slov říct, ve světle stud tvůj neřek by nic

|: Jen se schovej sem ke mně... :|

Toulám se klínem skal

Nedvědi

G F C G F F#
Toulám se klínem skal s tou rukou tvou a s kytarou
G F C G
písně, co jsem ti hrál, zní údolím ozvěnou

D7 G D7 G
Ty chvíle mám rád, když jde den, den už spát, stín tuláků, ohňů dým
D7 E C G D7 G
pláč stromů na stráních, když je vítr ohýbá, jako nás divná doba bláznivá

D7 G D7 G F F#
hmmmm

Mávám ti, lásko má, zbývá už jen, jen pár chvil
na kámen teď napíšem pár řádek kdo, kdo tu byl

Ty chvíle mám rád...

Tulácký ráno

Nedvědi

Dmi Ami Dmi
Posvátný je mi každý ráno, když ze sna budí šumící les
Dmi Ami Dmi
a když se zvedám s písničkou známou a přezky chřestí o skalnatou mez

Dmi B C F
Tulácký ráno na kemp se snáší, za chvíli půjdem toulat se dál
Dmi B C Dmi
a vodou z říčky oheň se zháší, tak zase půjdem toulat se dál

Posvátný je můj každý večer, když oči k ohni vždy vrací se zpět
tam mnohý z pánů měl by se kouknout a hned by věděl, jakej chcem svět

Tulácký ráno na kemp se snáší…

Posvátný je mi každý slovo, když lesní moudrost a přírodu zná
bobříků sílu a odvahu touhy, kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

Tulácký ráno na kemp se snáší…

Valčíček

Nedvědi

C **G** **G7** **C**

Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát, ať ti každej den připomíná

C7 **F** **C** **G7** **C**

|: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád, ať ti každej den připomíná :|

Kluka jako ty hledám už spoustu let, takový trošku trhlý mý já
dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět, i když obrovskou práci to dá

Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát…

Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš, ani já nejsem žádný ideál
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš, to je pouto, co vede nás dál

Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát…

Zrnka

Nedvědi

A
Už dávno se mi stejská, tak ti, lásko, píšu, že bych tě moc chtěl
E7
když dívám se ti do očí tak jak bych správný slova zapomněl

G **D** **A**
Uspěchaná doba hledá zrnka vztahů z kterých mír a klid by vstal
E7 **A**
a není lepší lék než láska, s ní by o sto roků lidé byli dál

Už dávno se mi stejská a teď koukám kolem sebe ještě víc
do zavřených srdcí slunce těžko cestu hledá, odlétne a nic

Uspěchaná doba hledá...

Jak dávno se mi stejská, tak ti, lásko, píšu, že bych tě moc chtěl
po horách se s tebou toulat, počítat hvězdy v noci rád mám, to bych chtěl

Uspěchaná doba hledá...

Batalion

Spiritual kvintet

kapo 3.p.

Ami C G Ami Ami C G Ami
Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří
C G Ami Ami C G Ami
víno máš a chvilku spánku, díky, díky verbíři

Ami C Dmi Ami Emi
Dříve než se rozední kapitán k osedlání rozkaz dá~~vá
Ami G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin koně po---há--ní
Ami C Dmi Ami Emi
tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a slá~~va
Ami G Ami Emi Ami
do výstřelů z karabin zvon už vyz-vá--ní

Ami C G Ami
Víno na kuráž a pomilovat markytánku
C G Ami Emi Ami
zítra do Burgund batalion za---mí---ří
C G Ami
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku
C G Ami Emi Ami
díky, díky, vám královští ver-bí---ři

Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí
na polštáři z kopretin budou věčně spát
neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti
za královský hermelín padne každý rád

Víno na kuráž a pomilovat markytánku...

Víno máš a markytánku...

Dvě báby

Spiritual kvintet

D G D
Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc
A7
všichni se rvou a duši dávaj všanc
D D7 G D
a za pár šestáků vás prodaj, věřte mi
G D A7 D
už víc nechci mít domov svůj na zemi

D G D
Čas žádá svý a mně se krátí dech
A7
když před kaplí tu zpívám na schodech
D D7 G D
svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi
G D A7 D
už víc nechci mít domov svůj na zemi

Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi
už víc nechci mít domov svůj na zemi

Čas žádá svý a mně se krátí dech…

mezihra

Teď říkám "good-bye" světskýmu veselí
těm, co si užívaj, nechci lízt do zelí
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi
už víc nechci mít domov svůj na zemi

Čas žádá svý a mně se krátí dech…

V určenej čas kytara dohraje
zmlkne můj hlas na cestě do ráje
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi
už víc nechci mít domov svůj na zemi

Čas žádá svý a mně se krátí dech…

Kocábka

Spiritual kvintet

- C G^7 -

|: Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram náramnou :| **4x**

Pršelo a blejskalo se sedm neděl - kocábku náram, náramnou
Noe nebyl překvapenej, on to věděl - kocábku náram, náramnou

|: Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram náramnou :|
Archa má cíl, jé, archa má směr, jéé, plaví se k Araratu na sever
|: Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram náramnou :|

Šem, Nam a Jáfet byli bratři rodní, kocábku náram náramnou
Noe si je svolal ještě před povodní, hm…
kázal jim naložiti ptáky, savce, kocábku...
ryby nechte zachrání se samy hladce, kocábku...

|: Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram náramnou :|
Archa má cíl, jé, archa má směr, jéé, plaví se k Araratu na sever
|: Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram náramnou :|

Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, kocábku...
tu přilétla holubice, snítku nesla, kocábku...
na zemi pak vyložili náklad celý, kocábku...
ještě, že tu starou dobrou archu měli, kocábku...

|: Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram náramnou :|
Archa má cíl, jé, archa má směr, jéé, plaví se k Araratu na sever
|: Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram náramnou :| **fade out**

Mlýny

Spiritual kvintet

G C G
|: Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí, slyším mlýnský kámen, jak se otáčí
H7 Emi C D G D C G
já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí o-tá-čí,otáčí, otáčí :|

G C G
Ty mlýny melou celou noc, melou celý den
C7 G
melou bez výhod a melou stejně všem
C G
melou doleva, melou doprava
A D
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává
G C G C7 G
melou otrokáře, melou otroky, melou na minuty, na hodiny, na roky
H H7 Emi C G D7 G
melou pomalu a jistě, ale melou včas, já už slyším jejich hlas

|: Slyším mlýnský kámen ... :|

G C G
Ó, já chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem
C7 G
pane, já bych mlel až by se chvěla zem
C G
to mi věřte, uměl bych dobře mlít
A D
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit
G C G C7 G
ty mlýny čekají někde nad námi, až zdola zazní naše volání
H H7 Emi C G D7 G
až zazní jeden lidský hlas - proboha melte, je čas!

|: Slyším mlýnský kámen ... :|

Ovčák

Spiritual kvintet

| D . | A7 . | D A7 | D - |

D A7 D A7 D

Na ovčáka kaprál mává: dej se k nám a nemine tě sláva

A7 D A7 D

ovčák váhá, nemá stání, rozhlíží se naposledy strání

A7 D A7

nechal ovce v louce stát, nesměle, nesměle

D A7 D G

na pochod začal vojsku bubnovat

Na pochod se vojsko dává, kaprál volá: Králi budiž sláva
vpředu tambor s bubnem víří, do bitevní vřavy rovnou míří
trubka vojenská a s ní: kanón zní, kanón zní
vyhrává marš na cestu poslední

Na šavlích se slunce blejská, po ovcích se ovčákovi stejská
po zahrádce s planou růží, není buben, má jen jednu kůži
na vojáka proč si hrát, buben sem, buben tam
k čertu sním může táhnout i pan král

V dálce za ním bitva hřímá, buben pryč a paličky jen třímá
cestou stokrát známou běží, nevadí, že popadá dech stěží
sláva už ho neláká, ovečkám, ovečkám
bude dál v klidu dělat ovčáka *čtveráka*

Pískající cikán

Spiritual kvintet

|: G . . . | Ami^{7} . . . | Hmi^{7} . . . | Ami^{7} . . . :|

G Ami G D^{7} G Ami Hmi Ami
Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je níz--ká
G Ami Hmi C G C G C D
tam, kde stráň končí vonící, si písničku někdo pí-í-íská

pískání sloka

Ohlédne se a: propána, v stínu, kde stojí líska
švarného vidí cikána, jak leží, písničku píská

pískání sloka

Chvíli tam stojí potichu, písnička si ji získá
domů jdou spolu, do smíchu je slyšet cikán, jak píská

pískání sloka

Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská
ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská

pískání sloka

Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská
kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská

pískání sloka

Pár šídel honí se po louce, v trávě rosa se blýská
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská

pískání sloka

Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, |: má víc, kdo po svém si píská :| **fade out**

Růžička

Spiritual kvintet

kapo 3.p.

| . . . | . . . | D . . | D . . | A^7 . . | D . . | D . . | G . . | A^7 . . | D . . |

D A^7 D A^7
Krásná růže v sadu kvetla u besídky ve chvojí
D Hmi E^7 A D A^7 D A^7 D A^7
ta mé milé hlavu spletla, chtěla ji mít v pokoji
D Hmi E^7 A^7 G D A^7 D
ta mé milé hlavu spletla, chtěla ji mít v pokoji

| . . . | . . . | D . . | D . . | A^7 . . | D . . | D . . | G . . | A^7 . . | D . . |

Vykrad jsem se v noci z domu krásnou růži uloupit
|: měsíček mi svítil k tomu, když mě chytnou, budu bit :|

| . . . | . . . | D . . | D . . | A^7 . . | D . . | D . . | G . . | A^7 . . | D . . |

Pak jsem k milé s růží spěchal, na okýnko zaťukal
|: pantofle jsem venku nechal, na polštář jí růži dal :|

| . . . | . . . | D . . | D . . | A^7 . . | D . . | D . . | G . . | A^7 . . | D . . |

Ráno do bot rosa padla, posel dobré pohody
|: milá pláče, růže zvadla, nedala jí do vody :|

Soudný den

Spiritual kvintet

Dmi C
Zdál se mi sen, že se nebe hroutí, zdál se mi sen o poslední pouti
Dmi Ami^{7} Dmi
zdál se mi sen, že všechno seberou ti v ten soudný den

Kam běžet mám, Slunce rychle chladne, kam běžet mám, měsíc na zem spadne
kam běžet mám, moře už je na dně v ten soudný den

Stůj, nechoď dál, času už je málo, stůj, nechoď dál, míň, než by se zdálo
stůj, nechoď dál, otevři se, skálo v ten soudný den

Pán tě zavolá, má pro každého místo, Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to v ten soudný den

Dmi C
Soudí, soudí pány, slouhy, soudí, soudí hříšné touhy
Dmi B Dmi A^{4}
soudí, soudí, výčet pouhý, á ...

Dmi -
Vtom se probudíš, to byl jen sen
B -
vtom se probudíš, to byl jen sen
Gmi^{6} - Dmi A^{4} Dmi
vtom se probudíš, to byl jen sen, jen pouhý sen

Dmi C
Zdál se mi sen, o poslední pouti, zdál se mi sen, že se nebe hroutí
Dmi Ami^{7} Dmi
zdál se mi sen, že všechno seberou ti v ten soudný den

Dmi C
Zdál se mi sen, já stojím na svém místě, zdál se mi sen, mé svědomí je čisté
Dmi B Dmi A Dmi
zdál se mi sen, jen jedno vím jistě: je soudný den!

Starý příběh

Spiritual kvintet

kapo 5.p.

C
Řekl Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas
Emi F G^7
dnes v noci tiše vytratí se každý z vás
C C^7 F C° C G C F C
mává, mává nám všem svobodná zem

Já říkám rovnou každý ať s tím počítá
že naše cesta ke štěstí je trnitá
mává, mává nám všem svobodná zem

C **Dmi G^7**
|: A kdo se bojí vodou jít, ten podle tónu faraonů musí žít
C C^7 F C° C G C F C
mává, mává nám všem svobodná zem :|

Až první krůček bude jednou za námi
už nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy
mává, mává nám všem svobodná zem

Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže
mává, mává nám všem svobodná zem

|: A kdo se bojí ... :|

rit.
Ten starý příběh z Bible vám tu vykládám
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám
mává, mává nám všem svobodná zem

|: A kdo se bojí ... :|

Trh ve Scarborough

Spiritual kvintet

kapo 4.p.

Ami G Ami C Ami D Ami
Příteli, máš do Scarborough jít, dobře vím, že půjdeš tam rád
C G Ami D F G Ami
tam dívku najdi na Market Street, co chtěla dřív mou ženou se stát

Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít, za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit, bude-li chtít mou ženou se stát

Až přijde máj a zavoní zem, šátek v písku přikaž jí prát
a ždímat v kvítku jabloňovém, bude-li chtít mou ženou se stát

Z vrkočů svých ať uplete člun, v něm se může na cestu dát
s tím šátkem pak ať vejde v můj dům, bude-li chtít mou ženou se stát

****

Kde útes ční za přívaly vln, zorej dva sáhy pro růží sad
za pluh ať slouží šípkový trn, budeš-li chtít mým mužem se stát

Osej ten sad a slzou jej skrop, choď těm růžím na loutnu hrát
až začnou kvést, tak srpu se chop, budeš-li chtít mým mužem se stát

Z trní si lůžko zhotovit dej, druhé z růží pro mě nech stlát
jen pýchy své a Boha se ptej, proč nechci víc tvou ženou se stát

Válka růží

Spiritual kvintet

kapo 5.p.

Ami D Ami E
Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej down-a-down
Ami Dmi Ami E
nad ztichlým polem válečným, derry down
C G E Ami F E
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem
Ami Dmi E Ami
je valka růží, derry, derry, derry down - down

Nečekej soucit od rváče, derry down, hej down-a-down
kdo zabíjí ten nepláče, derry down
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny
je valka růží, derry, derry, derry down - down

Dva erby dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down
dva rody živí jeden hněv, derry down
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům, nebo k Lancastrům
je valka růží, derry, derry, derry down - down

Dva erby dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down
však hlína pije jednu krev, derry down
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie
je valka růží, derry, derry, derry down - down

Žízeň

Spiritual kvintet

C F G C
Když kapky deště buší na rozpálenou zem
C F C
já toužím celou duší dát živou vodu všem
C F G C
už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít
C F C
však ne každému je dáno z řeky pravdy pít

G C F C F C G
Já mám žízeň, věčnou žízeň, stačí říct, kde najdu vláhu a zchladím žáhu pálivou
G C F C F C
já mám žízeň, věčnou žízeň, stačí říct, kde najdu vláhu, zmizí ží-zeň…

Víc nežli slova sladká jeden čin znamená
však musíš zadní vrátka nechat zavřená
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít

Já mám žízeň ...

Jak vytékají říčky zpod úbočí hor
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas

|: Já mám žízeň ... :|

Bylinky

Javory

G Cmi
G Cmi G Cmi G
Bylo mi bídně a zůstal jsem sám, mosty jsem spálil a šel bůhví kam
Cmi G Cmi G
chytit se stébla už neměl jsem sil, prostě už dál nešlo žít, jak jsem žil
Cmi G Cmi G
najednou jsem ucítil divoký kmín, třezalku, lýkovec, mátu a blín
Cmi G Cmi G
na louce dívka, já pohnout se bál, bylinky sbírala, ohýnek hřál

D G
Každý z nás hledá ten svůj lék, svůj balzám co by svlék
Cmi G Cmi G D
jednou žal, podruhé zas trápení, hledáš dál v úhoru a v kamení, v kamení
G
Dál půjdeš bůhví kam, svůj lék si najdeš sám
Cmi G Cmi G
rozkvétá, kde to možná nečekáš, balzám svůj najdeš v rukou člověka
D G G Cmi
když nečekáš ten dar

Řekla mi vítej a přisedni blíž, v dobrém jsi přišel, tak ochutnat smíš
beze slov zbytečných pili jsme čaj, chutnal jak louka a voněl jak kraj
Za všechno mohlo jen bylinek pár, vůně té louky a ohýnku žár
a já zas cítil, že začínám žít, co bylo dál na tom nezáleží

Každý z nás hledá ten svůj lék...

Eržika

Javory

F#mi C#mi7 D A
Kolovrátek skřípe, v starých trámech praská
Hmi7 Amaj7 E
a další vráska příběh vypráví
F#mi C#mi7 D A
Je v něm smrt i láska, je v něm marná touha
Hmi7 Amaj7 E
sám pomstít všechno zlo a bezpráví

Hmi7 Amaj7
Sám a sám na stezkách srázných to chce víc, než sílu
Hmi7 Amaj7
to chce lásku, lásku velkou, lásku čistou
E F#mi
trápenou a prožitou, takovou co říká proč jít dál
C#mi7 D A Hmi7 Amaj7 E
naná ná na ná ná ná naná ná ná ná ná ná ná ná

Kolovrátek zpívá starodávnou píseň
a tiše skrývá trpké přiznání
Přes práh tiše vklouzla stará víra v kouzla
že žádná střela lásku nezraní

Sám a sám, když kruh se denně úží to chce víc, než kouzla
to chce lásku...

Javory

Javory

Emi Emi/D Emi/C Emi/C Emi/C Emi/A G G
Já vidím strom, co k zemi padá, umírá jakoby neznal bolesti
Emi Emi/D Emi/C Emi/C Emi/C Emi/A D^4 D
hnízdo, co nesl tiše vychládá, jen z listů závěť lesům kolem šelestí
Když dříví v peci tiše praská, v chalupách plamenem jasným zahoří
na popel promění se láska, strom naposledy nocí k lidem hovoří

G D G C G
Moje javory, javory, javory, dlouhý stín vláhu uhlídá
C G D^4 D C^4 C G D^4 D
bouře zlá sílu větví zná, moje javory, tiché javory píseň má-a-a-á

Pojď chránit strom, krásný strom
Dřevo javorů, javorů, javorů,
pojď chránit hnízda bezbranná
vůni tvou v houslích pozná-------vám,
před černou bouří schovaná
v kolébkách s dětmi houpá------vám
tak upřímný smích *ať žije v písních dál* *ať žije v písních dál*
poletí za hory, daleko za hory píseň tvá-a-a-á

Já vidím strom, co lidi chrání a v kůře místa bolavá
nechce znát smrt, zná jenom zrání, když podzim život uspává
Pupence novou mízu loudí a je tu jaro jak sis přál
posílám pozdrav dolů s proudy, strom žije dál, strom žije dál

Moje javory, javory, javory...

Kdysi před léty

Javory

G D G
Kdysi před léty si lidi občas zazpívali,
D G
kdysi před léty byl prý na to klid.
G D G
dneska je to jinačí, co bychom si namlouvali,
D G
jenže říkat si to nestačí, pojďme vstát a jít

G D G
|: jít krajinou a učit se zas slyšet slova
D G
těch starých písní, které člověk znal
G D G
zpívat a hrát a sem tam si i pamatovat,
D G
kdo jen chvíli stál, že stojí opodál :|

Měla bába trnku

Javory

D Gmi D D# D
D Gmi D D# D
D# D D# D
D# D D# D

G Cmi G G# G
Měla bába trnku, vařila ji v hrnku, vařila ji dlouho a trnka zmizela
G Cmi G G# G
na dně toho hrnku, co vařila trnku, bylo něco k pití a tak to vypila
G# G G# G
pročpak jsi to pila, ty bábo hloupá, vždyť se celý svět teď s tebou houpá

C Fmi C C# C
Švestka, bílá slíva, ale taky trnka, takhle se to zpívá v zemi valašské
C Fmi C C# C
ve vodě jsou žáby a kafe pijou báby a všichni mají rádi trnky tekuté

G# G
Vizovice, Vsetín, Karolínka, Karlovice
G# G
ve valašských horách - tam je pohoda
G# G
borovička, trnkovice, tekelice, slivovice
G# G
ten, kdo chce být zdravý, ten ať si ji dá

D Gmi D D# D
D Gmi D D# D
D# D D# D
D# D D# D

Měla bába trnku...

Švestka, bílá slíva...

Vizovice, Vsetín…

G Cmi G G# G

Modlitba

Javory

A E A
Pane ať jsi stéblo trávy, nebo obyčejný list
D A
prosím dej ať aspoň trochu umím ve tvých vzkazech číst
D E F#mi D
|: Prosím dej ať řeči stromů aspoň trochu rozumím
A E A
ať vědí, že se učím a že nic neumím:|

Dej ať zlomím svojí pýchu, dej mi hledat pokoru
když se trápím zbytečnostni, ať pohlédnu nahoru
|: Ať mi stačí dohlédnout na obzor který jsi mi dal
ať se smířím se vším, co jsi mi kdy vzal :|

A dej mi sílu snášet pokorně, co změnit nemám sil
odvahu abych to, nač stačím na tomhle světě pozměnil
A taky prostý rozum, který vždycky správně rozezná
Co se změnit nedá a co se změnit dá

Dej mi prostý rozum, který vždycky správně rozezná
Co se změnit nedá a co se změnit dá

Nechoď do kláštera

Javory

E E⁷ A E H E E
Tam někde v trávě pod jedlí pobledlá holka právě dlí, srdce má ďáblem posedlý

E H
Nenechej tu holku smutnou schovat se pod černou kutnou, odveď ji od dveří klášterních,
E
klášter, ten ji nezachrání, seber se a spěchej za ní, jenom ty jí můžeš vrátit smích

Ukloň se tý holce smutný a jestli to bude nutný, pláštěm svým jí slzy osušíš
vymysli si píseň něžnou, nazvi ji v tý písni kněžnou, jdi k ní blíž a blíž a ještě blíž

Tam někde v dále pod jedlí…

Rec.
Nechoď do kláštera, krásná vílo, teď pohár lásky spolu vypijeme do dna
dám ti to nejlepší, co ve mě ještě zbylo, jen nechoď do kláštera, buď tak hodná

Pa da dam pa, pa da dá da…

Nenechej tu holku smutnou schovat se pod černou kutnou, pohleď, jak se trápí v modlitbách
z jezera jí přines leknín, ukloň se a potom klekni, zpívej, dokud nezašeptá ach

Já jenom jedno přání mám, bejt na tvým místě chvíli sám, jdi k ní a jak ti povídám

já jenom jedno přání mám, bejt na tvým místě chvíli sám, jdi k ní a pánbůh žehnej vám

Zvon

Javory

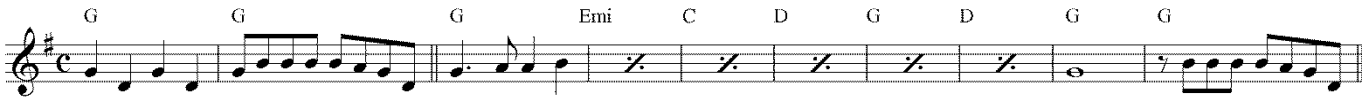

G D G

Až začneš vnímat čas a prohlédneš hru světel, co lžou

D G

jako dřív zajdi spočítat si hvězdy – pořád tu jsou
až tvůj spánek, dříve klidný, jako lehké pírko odnese shon
až tě unaví písně zastav se a poslouchej zvon

D G C

Zvoní ti stůj, nečekej, začni tím, co je prosté a blízké

G D G

vyjdi do polí a chvíli seď a poslouchej co zpívá ti zvon
Zvoní ti stůj, začni teď, nečekej až stane se zázrak
vyjdi do polí a chvíli seď a poslouchej co zpívá ti zvon
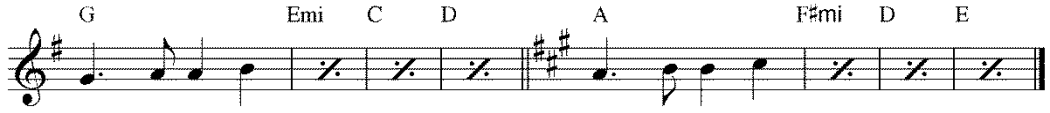
A E A

Až poznáš jak je krásné jenom jít a zasadit strom

E A

který jednou vyroste a nespálí ho mráz ani hrom
Až poznáš, že je v prostém díle víc, než v bublině slov
buď pevný jako zvon a svoje srdce přetav si v kov

E A D

Zvoní ti stůj, nečekej, začni tím, co je prosté a blízké

A E A

vyjdi do polí a chvíli seď a poslouchej co zpívá ti zvon
Zvoní ti stůj, začni teď, nečekej až stane se zázrak
vyjdi do polí a chvíli seď a poslouchej co zpívá ti zvon

Až já půjdu povandruju

Čechomor

G C D G
Až já půjdu povandruju, |: ej, bude bílá mlíčka :|
G C D G C D G
bude za mnú plakat dievča pěkné jak rúžička, ej, pěkné jak rúžička

mezihra sloka

Až já půjdu povandruju, |: ej, bude bílý mrázek :|
bude za mnú plakat dievča pěkné jak obrázek, ej, pěkné jak obrázek

mezihra sloka

Až já půjdu povandruju, |: ej, bude bílá mlíčka :|
bude za mnú plakat dievča pěkné jak rúžička, ej, pěkné jak rúžička

dohra sloka

Górale

Čechomor

rec.

Za lasami za górami za dolinami

předehra sloka

D G A D D G A D
Za lasami za górami za dolinami, pobili się dwaj górale ciupagami
G A D D G A D
|: Ej górale, nie bijta się, ma góralka dwa warkocze, podzielita się! :|

Za lasami za górami za dolinami, pobili się dwaj górale ciupagami
|: Ej górale, nie bijta się ma góralka dwoje oczu podzielita się :|

mezihra sloka

Za lasami za górami za dolinami, pobili się dwaj górale ciupagami
|: Ej górale, nie bijta się ma góralka wielke serce podzielita się :|

Za lasami za górami za dolinami, pobili się dwaj górale ciupagami
|: Ej górale, nie bijta się ma góralka z przodu z tyłu podzielita się :|

dohra sloka

Janošek

Čechomor

C G C F
Ej, cos porobil Janošku, ej, cos porobil Janošku
C G C G C
že ťa svázali za nožku, že ťa svázali za nožku
Ej, neporobil sem nic zlého, ej, neporobil sem nic zlého
zabil sem srnca mladého, zabil sem srnca mladého
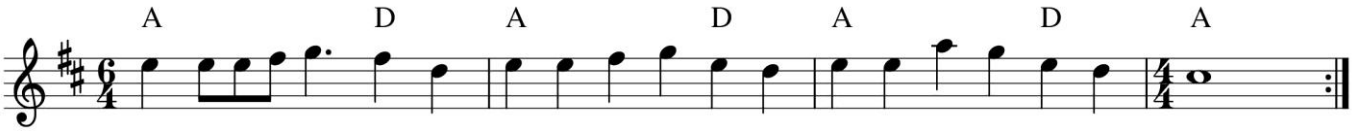
Ej, to nebyl srnec, byla laň, ej, to nebyl srnec, byla laň
ja už mňa vezú nevím kam, ja už mňa vezú nevím kam
Už je má milá, už je zle, ž je má milá, už je zle
už sú pútečka na noze, už sú pútečka na noze
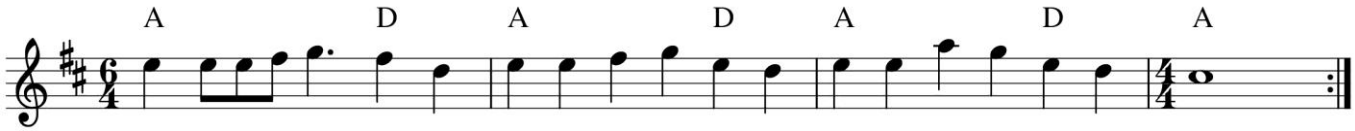
Chystaj má milá dva nože, chystaj má milá dva nože
přeřež pútečka na noze, přeřež pútečka na noze
Ach jaké je to řezání, ch jaké je to řezání
když sú pútečka kovaný, když sú pútečka kovaný
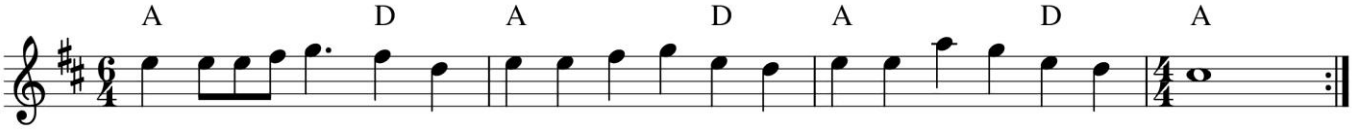
Mezi horami

Čechomor

Gmi

|: Mezi horami lipka zelená :|

B F Gmi F Gmi

|: zabili Janka, Janíčka, Janka mjesto jeleňa :|

|: Keď ho zabili, zamordovali :|

|: na jeho hrobě, na jeho hrobě kříž postavili :|

|: Ej, křížu, křížu, ukřižovaný :|

|: zde leží Janík, Janíček, Janík zamordovaný :|

mezihra na motivy sloky | Gmi F |

|: Tu šla Anička plakat Janíčka :|

|: hneď na hrob padla a vjac něvstala, dobrá Anička :|

dohra na motivy sloky | Gmi F |

Hruška

Čechomor
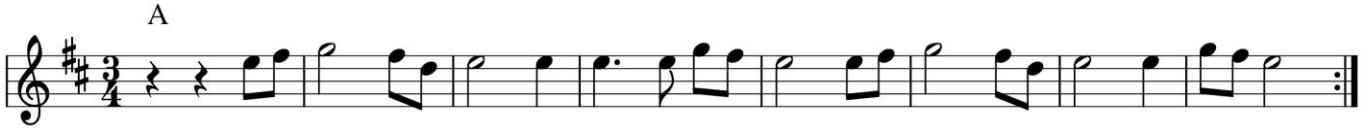
D A D G A

Stojí hruška v širém poli, vršek se jí zelená

D G A D A D

|: Pod ní se pase kůň vraný, pase ho má milá :|

Proč má milá dnes pasete z večera do rána

|: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma :|
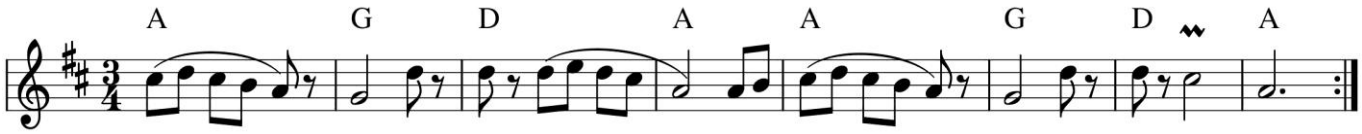
O já pojedu daleko přes vody hluboké

|: Kéž bych byl nikdy nepoznal panny černooké :|

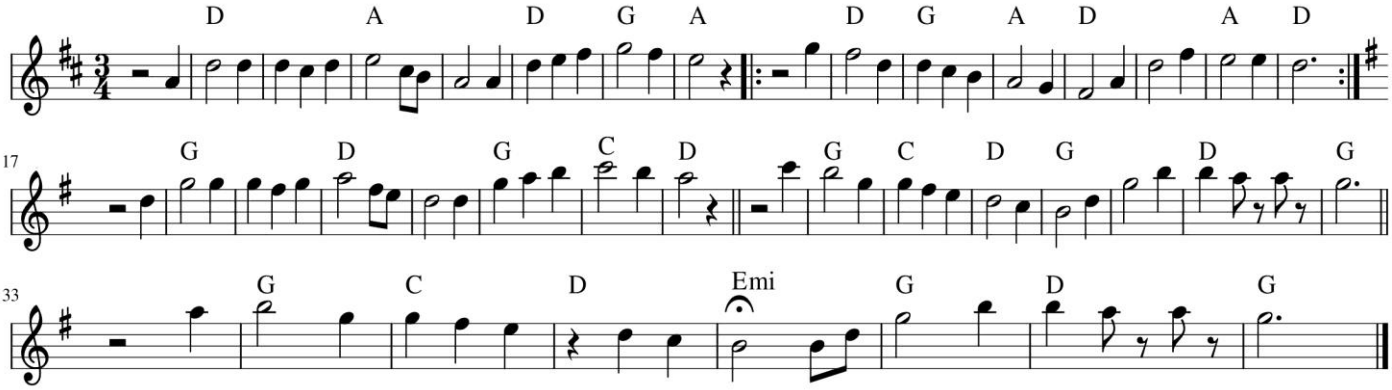

Chodil páter

Čechomor

| . . . | . . . |

E

Chodil pan páter po dědině, zašel do sluneční uličky – spatřil

A E D E | G . F G |

tam dvě panenky moc krásný, u stolečku v karty hrály.

Očka mu svítily upřímně, reverend na bílé rukavičky a když
jim dal pěkné pozdravení, ony se mu jenom smály.

Chytí hned jednu za ručičku a druhou drží hned za obě a už
loudí po každé hubičku, zve je do sedničky k sobě.

Dohořela čtvrtá sví-íce, než se oni namluvily a pá-

D A

té hořela polovice, než se oni rozloučili.

mezihra sloka

Chodil pan páter po dědině, zašel do sluneční uličky – spatřil
tam dvě panenky moc krásný, u stolečku tancovaly.

Chytí hned jednu za ručičku a druhou drží hned za obě a zas
loudí po každé hubičku, zve je do sedničky k sobě.

Ony na to: Ale podívej, když jsi kněz, říkej Páter noster a už **D A**
za děvčaty nechodívej, opatruj si ten svůj kostel a opatruj si ten svůj kostel.

dohra sloka

Pyšný Janek

Jarek Nohavica a Čechomor

A D A

|: Pyšný Janku na okénku, pyšný v poli, pyšný v šenku :|

E F#mi A

kajže ty si najdeš ženku, kajže ty si najdeš ženku

E D A

kajže ty si najdeš ženku, kajže ty si najdeš ženku

|: Děvuchy do kola chodí, za ruky se spolu vodí :|

|: ani jedna neuškodí, ani jedna neuškodí :|

|: Bo ty, švarný, pyšný Janku, nechceš žádnů za galánku :|

|: inum koňa, inum šklanku, inum koňa, inum šklanku :|

Proměny

Čechomor

Ami G C E Ami
Darmo sa ty trápíš můj milý synečku, nenosím ja tebe nenosím v srdéčku
G C G C Dmi E Ami
A já tvoja nebudu ani jednu hodinu

Copak sobě myslíš má milá panenko, vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám malú veverečkú a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takú sekérečku, ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám tú malú rybičkú a já ti uplynu preč po Dunajíčku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takovú udičku co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá
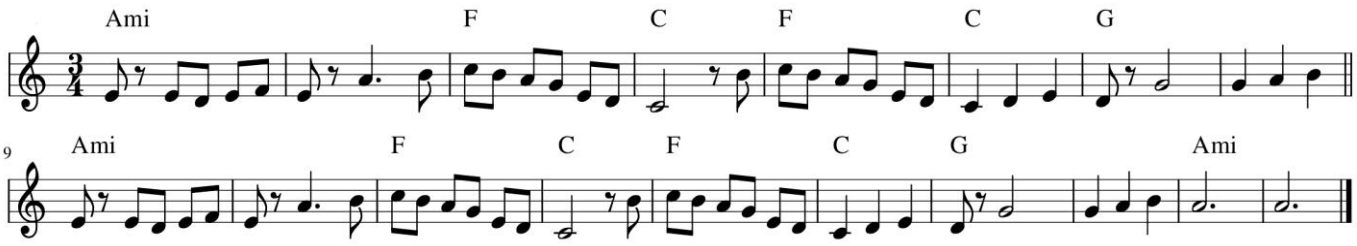
A já sa udělám tú velikú vranú a já ti uletím na uherskú stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma starodávnú kušu, co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám hvězdičkú na nebi a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A sú u nás doma takoví hvězdáři, co vypočítajú hvězdičky na nebi
|: A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá :|

stejná mezihra fade out

Včelín

Čechomor
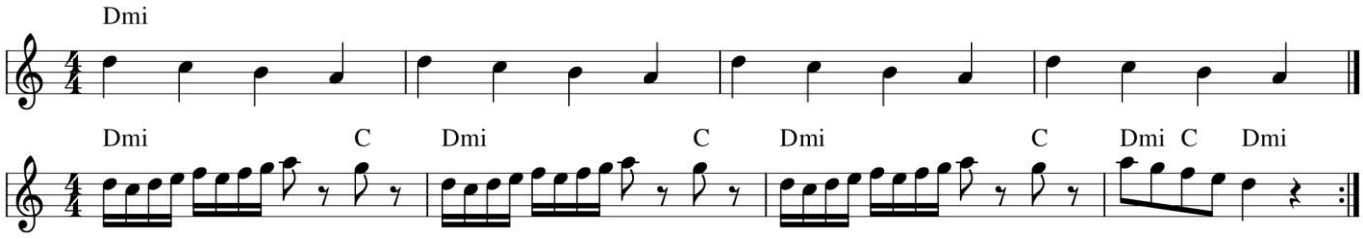
Dmi C Dmi C Dmi C Dmi C Dmi
|: Sousedovic děva má jako žádná jiná, viděl sem ji včera máchat dole u včelína :|
Dmi F C Dmi C Dmi
|: Dole, dole, dole, dole, dole, dole, dole, hej, dole, dole, dole, dole u včelína :|
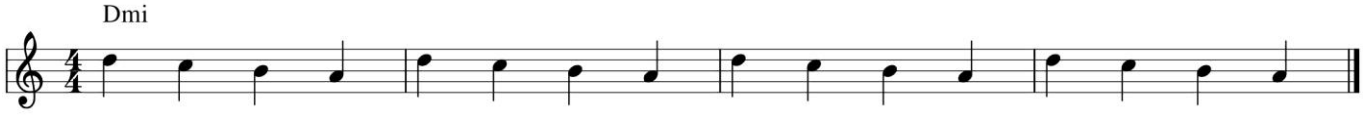
|: Líčka jako růže máš, já tě musím dostat, nic ti nepomůže spát, skočím třeba do sna :|
|: Dole, dole, dole, dole, dole, dole, dole, hej, dole, dole, dole, dole u včelína :|
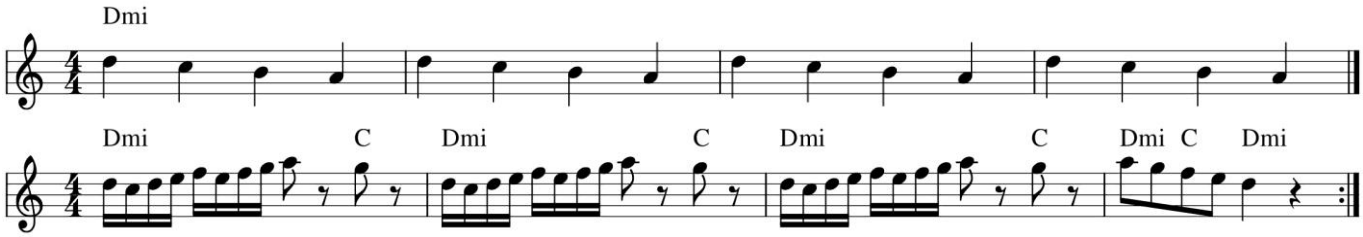
|: Ať v poledne radost má, slunko hezky hřeje, když se na mě podívá, dám jí, co si přeje :|
|: Dole, dole, dole, dole, dole, dole, dole, hej, dole, dole, dole, dole u včelína :|
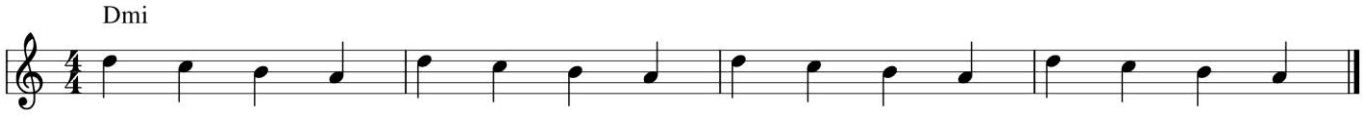
|: Líčka jako růže máš, zajdu k Panu králi, ať přikázát vašim dá, aby mi tě dali :|
|: Dole, dole, dole, dole, dole, dole, dole, hej, dole, dole, dole, dole u včelína :|**3x**
Hej, hej, héééj!

David a Goliáš

Osvobozené divadlo

C Ami G G^7 C Ami G G^7
Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat
C A Dmi G^7 C H^7
podívejte se na ně, musíte naříkat
Emi Emi^6 H^7 Emi Emi^6 H^7
obr do pidimužíka mydlí, domnívaje se, že vyhraje
G E^7 Ami D^7 G G^7
klidně seďme na židli, čteme bibli, tam to všechno je

C Ami Dmi G^7 C Ami Dmi G^7
Samuelova kniha nám povídá, jak na Žida přišla veliká bída
C Ami Dmi G^7 C A^{b7} G^7
jak ti bídní Filištíni válku vést nebyli líní, až potkali Davida
C Ami Dmi G^7 C Ami Dmi G^7
David šel do války volky nevolky, z velké dálky nesl bratrům homolky
C Ami Dmi G^7 C G^7 C
v pochodu se cvičil v hodu, vzal si pro strýčka Příhodu, tři šutry do tobolky

A^b C D^7 G^7 A^{b7} Dmi^7 G^7
Hej, hej! Kam se valej? Dyť jsou malej, takhle Goliáš ho provokuje, David slušně salutuje
C Ami Dmi G^7 C Ami Dmi G^7
když mu ale obr plivnul do očí, David se otočí, prakem zato-čí
C Ami Dmi G^7 C A^{b7} G^7 C G^7 C
když začínáš, no tak tumáš, byl jsi velkej, já měl kuráž a jakej byl Go--li--áš?!

„NU, TOTO JE CELKEM ZAJÍMAVÁ HISTORIE, ALE ZAJÍMAVÉ JE – ONO TO MÁ POKRAČOVÁNÍ…“

Jestli masy nebudou dost masivní a zůstanou ještě pár let pasivní
stanou se pak tyto masy asi už na věčné časy, co - radioaktivní
Víte, co je zapotřebí nápadů, jak se zbavit nukleárních odpadů
víte-li, co zla natropí bez kontroly izotopy, tisíc let po dopadu

Ba jó, my to víme a tvrdíme, mějme hlavy v písku jako pštrosi, nejvýš nám to spálí šosy
jenže lidem nejde jenom o šosy, ale o krk a o značné obnosy
a proto by měly masy, říci slovo všemi hlasy, dřív, než nás smrt pokosí

Ezop a brabenec

Osvobozené divadlo

|: G . Hmi . | Ami^{7} . D^{7} . :|

G Hmi Emi Hmi Emi C D^{7} G Ami^{7} D^{7}
Jednou z lesa domů se ne---sa moudrý Ezop
G Hmi Emi Hmi Emi C D^{7} E^{7}
potká brabce, který braben-ce málem sezob
Ami^{7} H^{7} Ami^{7} D^{9+6} D^{7}
brabenec se chechtá, Ezop se ho hned ptá
G Hmi Emi Hmi Emi C D^{7} Cmaj^{7} D^{+}
čemu že se na trávě v le--se, právě řech--tá

G D^{7} D^{+} G E^{7}
Já, povídá brabenec, se taky rád hlasitě chechtám
A^{7} C^{7} G E^{7} Ami^{7} D^{7}
chechtám, když pupenec kyselinou leptám
G D^{7} D^{+} G E^{7}
Vím, totiž ten brabenec, mravenečník, že se mě neptá
A^{7} C^{7} G D^{9+6} | G G
neptá, pozře mě ať se chechtám nechechtám

E^{b} B^{7} E^{b} B^{7}
Kampak by to došlo třeba s pouhou ponravou
D A^{7} D$^{9}{}_{4}$ D^{7}
kdyby měla plakat, že je ptačí potravou
G D^{7} D^{+} G E^{7}
Ty, ač nejsi brabenec, se taky rád hlasitě chechtej
A^{7} C^{7} G D$^{9}{}_{6}{}_{4}$ G
chechtej a na svou bídu si nezareptej

Mám za to, že brabenec, se taky rád hlasitě chechtá
chechtá, když pupenec kyselinou leptá
Ví, totiž ten brabenec, mravenečník, že se ho neptá
neptá, pozře ho ať se chechtá nechechtá

Ua, ta, tadyda, da, ta, tadyda, ua, ta, tadyda, tytydyt
ua, ta, tadyda, da, ta, tadyda, ta, da, da, da, tadyt, tydyt
Ty, ač nejsi brabenec, se taky rád hlasitě chechtej
chechtej a na svou bídu si nezareptej

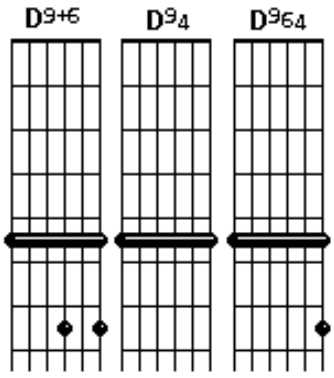

Klobouk ve křoví

Osvobozené divadlo

|: C C#° G7 C5+ :|
C B9 C G5+ C B9 C
Vítr vane pouští, po písku žene klobouk
Fmi G7 C Fmi G7 C C5+
zahnal ho do houští, starý a černý klobouk
C B9 C G5+ C B9 C C7
Kdepak je ta hlava, která klobouk nosila
F G7 C Fmi G7 C Ami
byla černá či plavá, komu asi patřila

Emi F Emi A9
Kdo to v poušti zmizel, odkud šel a kam
G D7 G F7 F#7 G7 C5+
jaký to měl svízel, že byl v poušti sám

C Ab C C5+ C Ab A7
Jen zaváté stopy, starý klobouk ve křoví
Dmi G7 C Fmi Ab7 G7 C C5+
nikdo nic nepochopí, nikdo se nic nedo-ví

mezihra verze

Emi F Emi A9
Kdo to v poušti zmizel, odkud šel a kam
G D7 G F7 F#7 G7 C5+
jaký to měl svízel, že byl v poušti sám

C Ab C C5+ C Ab A7
Jen zaváté stopy, starý klobouk ve křoví
Dmi G7 C Fmi Ab7 G7 C
nikdo nic nepochopí, nikdo se nic nedo-ví
Fmi Ab7 G7 C C+6

Nikdy nic nikdo nemá

Osvobozené divadlo

C Emi Ami G C Emi Ami G C Emi Ami G C Emi Ami G
Celé lidské pokolení mělo by víc pokoje, kdyby bylo to, co není a nebylo to, co je

C Ami C Ami C Ami C Ami G Emi G Emi G A^7 D^9
Nikdy nic nikdo nemá míti za definitivní, neb nikdy nikdo neví, co se může státi
C Ami C Ami C Ami C Ami G Emi G Emi G C
řekne se třeba, že se to a to stane tak a tak, ono to pak dopadne docela naopak

F C D G H^7 G^7
Řeknete-li, dnes, život je pes, co má být zítra za zvíře, když je dnes pes
C Ami C Ami C Ami C Ami G Emi G Emi G $D^{\#\circ}_{(4p)}$ $F^{\circ}_{(6p)}$ C
Protože ani ten pes není dnes definitivní, neví se, zdali se ze psa vlk nemůže stát

****

C Ami C Ami C Ami C Ami G Emi G Emi G A^7 D^9
Nikdy nic nikdo nemá míti za definitivní, neb nikdy nikdo neví, co se může státi
C Ami C Ami C Ami C Ami G Emi G Emi G C
řekne se třeba, že se to a to stane tak a tak, ono to pak dopadne docela naopak

F C D G H^7 G^7
Dnes je čtvrtek, zítra pátek, v sobotu svátek, v neděli je den matek
C Ami C Ami C Ami C Ami G Emi G Emi G $D^{\#\circ}_{(4p)}$ $F^{\circ}_{(6p)}$ C Protože ani ten den není dnes definitivní, neví se, zdali se ze dne noc nemůže stát

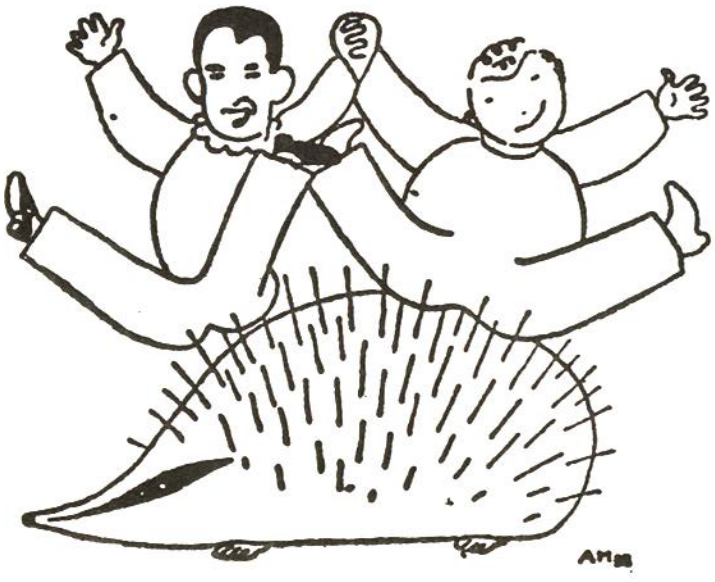

Nebe na zemi

Osvobozené divadlo

| G G C E7 | D94 D7 G G |
G Emi A7
Na Nirvanu, na Olymp, na nebe nevěřím
D7 D94 D7 D94 D7 G A7 D94 D7
když někdo svět pomlouvá, vždycky láteřím
G Emi A7
nestojím o nekonečno s hvězdami všemi
H F#7 H B H D
stačí mi pár krásných let někde na zemi

D+ G D+ G D+ G D+ G A7
Když já vám povídám, že je nebe na zemi, pravdu mám, věřte mi
D94 D7 D94 D7 D94 D7 D94 D7 D75# G+6 Gb+6 G+6 D7 D75# G+6
za život život dám, i když nerad umírám, nejsem sám, věřte mi

G7 Dmi7 G7 C G7 C
Pro toho, kdo chce žít, je na světě plno krás
E7 A7 D7
a z těch krás nebe mít, záleží jenom od vás
D+ G D+ G D+ G E7
jen od vás, věřte mi, záleží, kdy přijde čas
A7 D7 D94 D7 G
kdy pro nás začne nebe na ze-mi

mezihra (Když já vám povídám…)

G7 Dmi7 G7 C G7 C
Pro toho, kdo chce žít, je na světě plno krás
E7 A7 D7
a z těch krás nebe mít, záleží jenom od vás
D+ G D+ G D+ G E7
jen od vás, věřte mi, záleží, kdy přijde čas
A7 D7 D94 D7 G
kdy pro nás začne nebe na ze-mi

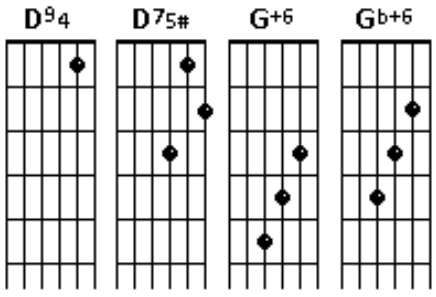

Pohádka o katu a bláznu

Osvobozené divadlo

Emi F# H7 Emi Ami6 H7
Dle starých pramenů kdysi kraloval starý vetchý král
Emi F# H7 Emi H7 Emi
řečeného krále nikdo se nebál každý se mu smál
Ami6 H7 Ami6 H H7 H
ať dělal co dělal lid se chechtal dál, národ byl spokojen reptal jenom král
Emi F# H7 Emi H7
kat aby tohle spral jsem blázen sám, jak už vládnout mám?

Emi H7 H Ami C#° H7
Až teprv baba Jága, jak praví stará sága, poradila královi jedním rá--zem
Emi H7 Emi
že kdyby líp znal svůj lid věděl by co lid chce mít, vážnost že mu dodá jen, jen kat a blázen
E7 Ami D7 G H7
Král že musí kata míti aby se lid bál, jen bláznovi dovoliti aby se mu smál
Emi H7 H Ami C#° H7 Emi
král se vrátil na svůj hrad poslech bábu a byl rád, od té doby panoval kat blá--zen a král

Emi F# H7 Emi Ami6 H7
Pohádky vyčichly zapadnul i král a svět dospěl dál
Emi F# H7 Emi H7 Emi
kdepak jsou ty časy kdy se národ smál krize se nebál
Ami6 H7 Ami6 H H7 H
jak se všechno mění a jak ten čas letí, žijem ve znamení kulturních století
Emi F# H7 Emi H7
dnes už lid nepozná koho se má bát a komu se smát

Emi H7 H Ami C#° H7
Zčistajasna kde se vzal pan Nikdo tu se vzal, křičel jak si předsevzal já chci vlá-du!
Emi H7 Emi
nemluvil a jenom řval, co nedal to sliboval, ale na svá bedra vzal funkcí hromadu
E7 Ami D7 G H7
Prohlásil se za krále za blázna za kata, takže vznikla situace značně napatá
Emi H7 H Ami C#° H7 Emi
a tak z kata a blázna vznikla hodnost svérázná, vylíhnul se nový tvor: blázen dik-tá-tor

Emi H7 H Ami C#° H7
Emi H7 Emi
E7 Ami D7 G H7
Prohlásil se za blázna, kata, situace značně napatá
Emi H7 H Ami C#° H7 Emi

Polka specielně aktuelní

Osvobozené divadlo

D Hmi G A7 D
Toho dne v polodne, v polodne toho dne, kdy jsem spatřil světlo světa
Hmi G A7 D
řekli si dva strýci, dva strýci řekli si matka otec i teta
G D A7 D
aby byl rodiny pýcha a nehonil pozdě býcha
Hmi G A7 D
studovat musí, řeči znát musí a musí mít doktorát

D7 G A7 D H7 Emi A7 D
Já během studování měl vždy vyznamenání, takže rodičů přání dovršena míra
D7 G A7 D H7 Emi A7 D
a když jsem dostudoval, doktorát jsem sroloval, do pouzdra jsem ho schoval a dělám v báru portýra

D Hmi G A7 D
Onehdá se mi zdá, se mi zdá onehdá, městská rada zasedala
Hmi G A7 D
řešila jak by se zničila ta krise co nám tolik dodala
G D A7 D
po debatě hlučné dosti proti nezaměstnanosti
Hmi G A7 D
jeden kos náhle pak zdvihnul nos božskou káp, ať se natiskne leták

D7 G A7 D H7 Emi A7 D
V tom letáku ať stojí, ať se nikdo nebojí, město na stráži stojí pomoc mají jistou
D7 G A7 D H7 Emi A7 D
že na ně vzpomínáme, že peníze nemáme, tak jim ten leták dáme nemaj co dělat ajť si čtou

D Hmi G A7 D
Tak jsem čet, co jste čet, rozpočet to jsem čet, říkal jsem si to je prachů
Hmi G A7 D
protom však, ha copak, klopím zrak, taky tak, řeknu si počkej brachu
G D A7 D
to se ti snad jenom zdálo ono vlastně je to málo
Hmi G A7 D
to není legrace co stojí sanace a pak reprezentace

D7 G A7 D H7 Emi A7 D
Je zapotřebí zčerstva budovy ministerstva, železnic, zemědělstva, v parlamentě adaptace
D7 G A7 D H7 Emi A7 D
a proto ať se spoří a poplatnictvo moří, jenom až se nezboří poslanecká restaurace

Prabába mé prababy

Osvobozené divadlo

|: Dmi . E A :| Dmi . Gmi . | A B A/$_{G\,F\,E}$

Dmi A^7 D^7 G^7 C^7 F Gmi A^7 Dmi E^7 A

V erbu mého rodu je silná pravice jež podporuje staré tradice

Dmi A^7 D^7 G^7 C^7 F Gmi A^7 Dmi E^7 A

vždyť nám patříval Festschauspielhaus v Salzburku, náš rod starší je rodu Habsburků

Dmi Gmi Dmi A^7

Pra-pra-prabába mé prababy byla po svý pra-pra-pratetě

Dmi A^7

neteří tetinýho zetě, jenž pak byl dítě dítěte královny ze Sáby

Dmi Gmi Dmi A^7

Pra-pra-praděd mého praděda proslavil se pro všechny časy

Dmi

tím, že skryl do rodinný kasy skalp se třemi zlatými vlasy děda Vševěda

Gmi A Gmi A

Žádný z mých předků v rakvi neleží, do jedno všichni straší ve věži

Dmi Gmi Dmi A^7

Jen praújce mé pratety svak výjimku ze všech předků tvoří

Dmi

utopil se někde na moři v půlnoci se z moře vynoří a šplouchá na maják

Dmi A^7 D^7 G^7 C^7 F Gmi A^7 Dmi E^7 A

Teď pochopíte asi proč jen tradice, čistota rasy platí nejvíce

Dmi A^7 D^7 G^7 C^7 F Gmi A^7 Dmi E^7 A

uznáte, že člověkem smí být označen, vždycky jenom ten, kdo má rodokmen

Pra-pra-prabába mé prababy…

...cha,chá a flašku Praděda

Gmi A Gmi A

Dnešní generace má víc důmyslu, nestraší ve věži, straší v průmyslu

Dmi Gmi Dmi A^7

Dnes k dobrému tónu náleží místo strašit ve starym hradě

C$^{b\circ}$ A^7 Dmi

radši strašit ve správní radě a tam potom všem pohromadě straší ve vě-ži!

Stonožka

Osvobozené divadlo

G C#° Ami7 D7 5# G Emi Ami7 Eb9
Já vám nemám tyhle lidi rád, co se nechtěj a neuměj smát
G E7 Ami Cmi G E7 Ami6 H7
řekněte mě, má to smysl, takle si kabonit mysl
Emi H F#7 H D7
vždyť si člověk může brát příklad ze zvířat

G C#° D7 C#°
Dejme tomu stonožka, co má práce s obouváním
D7 D7 C H7 E7 Ami7 D7 G D+
jen se oběda dočká, začne se zouvá-ním
G C#° D7 C#°
na každou totiž nožku má ponožku a v botě vložku
D7 D7 C H7 E7 Ami7 D7 G F#7
a stačí bláta trošku, prošoupe rohožku

H F#7 H D° H
Ta snad má právo mít k zoufalství vlohy
D A7 D C#° D
co to jen musí být, když ji rozbolej nohy

G C#° D7 C#°
Mám-li vztek víc, než trošku, že bez práce mám jenom hlad
D7 D7 C H7 E7 Ami7 D7 G
vzpomenu na stonožku a jsem na světě rád

mezihra (Dejme tomu stonožka…)

Ta snad má právo mít…

Mám-li vztek víc, než trošku…

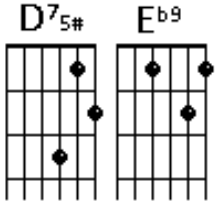

Strejček hlad

Osvobozené divadlo

C C^{7}
Bez hlavy a bez paty, svět je jako pustá ulice
F F^{7} F F^{7} C Fmi C
eště k tomu včera, pane, vylili mi péra z bytu, motám se tu jako jepice
G G^{+6} F$^{\#+6}$ F^{+6} E^{+6} E^{b+6} G^{7} C Fmi C C^{5+}
Po cihelnách spím, ze sme-tí jím a popelím se jako slepice

C C^{7}
Bez bytu a bez šatů, jdou za mnou jen stopy zavátý
F F^{7} F F^{7} C Fmi C
po všechny ty roky, pane, dupou za mnou kroky, dupou a šlapou mi přitom na paty
G G^{+6} F$^{\#+6}$ F^{+6} E^{+6} E^{b+6} G^{7} C Fmi C
Když se ohlídnu za---se vi--dím jen za sebou svý stopy zavátý

F Fmi C B C^{7}
Kdo to tu dupe, kdo to tu chodí? Kdo mě to nenechá spát?
F Fmi C C$^{\#\circ}$ G^{7} C^{5+}
Ať jde svou cestou, ať mě nebudí, za mnou chodí strejček hlad

C C^{7}
Bez hlavy a bez paty, mám život jak zmoklá slepice
F F^{7} F F^{7} C Fmi C
kdoví kolik roků, pane, třeba jen pár kroků, třeba, zhasnu někde jako jepice
G G^{+6} F$^{\#+6}$ F^{+6} E^{+6} E^{b+6} G^{7} C Fmi C
Je to zatrace--ně jed-no-tvár-ná, zatraceně dlouhá ulice

mezihra (Kdo to tu dupe…
Bez hlavy a bez paty…
…zhasnu někde jako jepice)
G G^{+6} F$^{\#+6}$ F^{+6} E^{+6} E^{b+6} G^{7} C Fmi C Fmi^{+7} Fmi^{+6} G^{7} C^{+6}
Je to zatrace--ně jed-no-tvár-ná, zatraceně dlouhá ulice

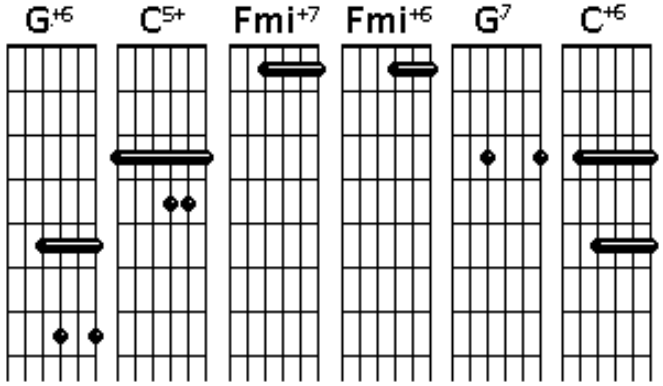

Svítá

Osvobozené divadlo

F C9+ C#mi F D+ D7
Do srdce se ti dí--vám, když pod oknem ti zpí-vám
G9 F D7 Gmi7 C7 F C9+
každou noc stejná slova, zno--va, svou serenádu
F C9+ C#mi F D+ D7
svou serenádu zpí-vám, marně se k oknu dí-vám
G9 F Dmi G7+6 G7+ Gmi+6 C#°
než zazpívám jí jednou, hvězdy zbled-nou

F Dmi Gmi Bmi7 F Dmi G7
Svítá, probuď se, už svítá
Db7 C7 F C° Gmi+6 Db7
zažeň chladný sen, bude horký den, je čas procitnout, nad le------sy
F Dmi Gmi Bmi7 F Dmi G7
svítá, hvězdy blednou, svítá
Db7 C7 F B9 F
otevř na můj hlas, nastává můj čas, chceš-li uprchnout se mnou

Ab Eb Fmi D° C D#° Gmi7 Db7
Chvíli, ještě malou chvíli a bude den bílý, bude konec do-bro-druž-ství

F Dmi Gmi Bmi7 F Dmi G7
Svítá, na východě svítá
Db7 C7 F B9 F+6
každý příští den, bude jako sen, chceš-li uprchnout se mnou

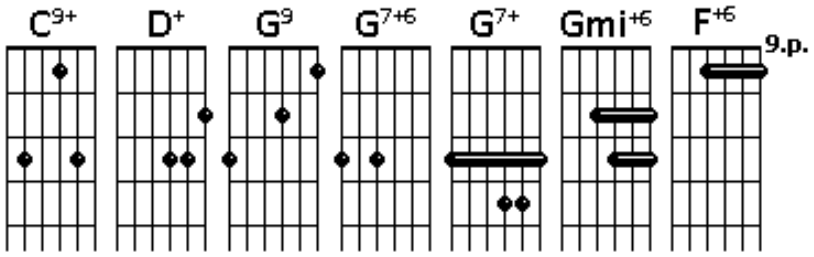

Šaty dělaj člověka

Osvobozené divadlo

D E^{7} A^{7} D E^{7} A^{7} D D^{7} G D A^{7+} D
Je to tak, třeba je to k nevíře, že z biskupa putna dělá uhlí-ře
F$^{\#}$mi C° D° F$^{\#}$mi C° D° F$^{\#}$mi E^{7} A^{7}
je to tak, třeba je to k nevíře, že mnicha dělá kutna, krunýř rytíře

D G A^{7} D^{7} G Gmi
Je to pravda odvěká, šaty dělaj člověka
D H^{7} Emi G^{+6} D H^{7} E^{7} A^{7}
kdo je nemá, ať od lidí pranic nečeká
D G A^{7} D^{7} G Gmi
dokavad jsme nahatý od hlavy až do paty
D H^{7} Emi G^{+6} D A^{7} D D^{7}
nikdo neví, kdo je chudý a kdo je bohatý

G D H^{7} Emi A^{7} Ami^{6} H^{7} Emi Gmi D H^{7} E^{7} A^{7}
Podle kabátu se svět měří, lháři ve fraku každý věří - protože

D G A^{7} D^{7} G Gmi
Je to pravda odvěká, šaty dělaj člověka
D H^{7} Emi Gmi D A^{7} D A^{7+} D^{+6}
kdo v hadrech čeká na štěstí ten se načeká

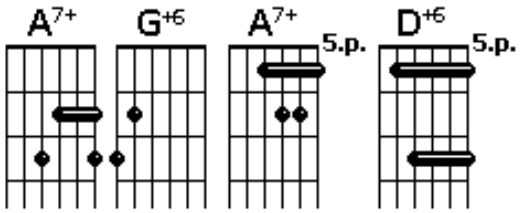

Tmavomodrý svět

Osvobozené divadlo

| D . . . | B⁹ . A⁷ . | D . . . | B⁹ . A⁷ . |

D B⁹ D B⁹ A⁷ D A⁷
Netoliko, že je tma, ale ne-vi-dím
D B⁹ D A⁷ D
vím že je tu všude tma, já ji nevidím
B D
vidím jenom to, že nevidím nic
B E A⁷
když připustím, že vidím, měl bych vidět víc
D B⁹ E⁹ A⁷
svou hlavu, trup, dvě ruce, nohy nevidím

D D⁹ B⁹
Tak, kam se poděl můj doposud dokonalý zrak
D B⁹ A⁷ D A⁷
na všem leží neproniknutelně modrý mrak, tmavomodrý mrak
D D⁹ B⁹
Sám, nevím ani kudy jíti mám a kam
D B⁹ A⁷ D G⁷ D
a to, že na hlavě tmavomodrý klobouk mám, to je právě klam

B D
Nemám hlad, tak co mi naplat, že mi chutná
E⁹ E⁷ Gmi⁺⁶ C° A⁷ A⁷
co naplat, že ač nemám hlad, du-----še smutná

D D⁹ B⁹
Pět neděl, sedm hodin, tři měsíce a šest let
D B⁹ A⁷ D
melancholicky jsem pozoroval svět, tmavomodrý svět

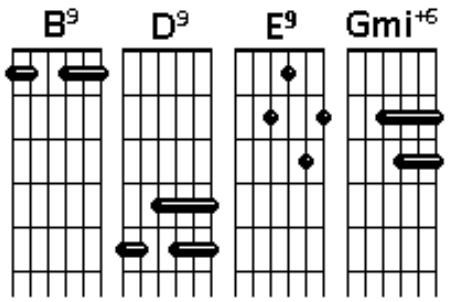

V domě straší duch

Osvobozené divadlo

| C° . A . |
Dmi Dmi^{+7} Dmi^{7} Dmi^{+6}
Já bych vám nebyl sám přes noc ve starodávném hradu
Gmi A^{7} Dmi E^{7} A Gmi^{+6} A^{7}
není tam klidný spaní, chodí tam Bílá paní, uááá
Dmi Dmi^{+7} Dmi^{7} Dmi^{+6}
praskání nahání strachu člověku v nočním chladu
E^{7} A E^{7} A
srdce mi hlasitě klepe, tuším tady záhadu

Dmi B Dmi^{+6} A^{7} Dmi B Dmi^{+6} A^{7}
Boty dupou po schodech, v domě straší duch
D D^{7} Gmi Dmi D^{7} Gmi Dmi A^{7}
náhle táhle začne pištět, prásk a zbyl po něm puch
Dmi B Dmi^{+6} A^{7} Dmi B Dmi^{+6} A^{7}
ve vikýři naho-ře vytřeštěná tvář
D D^{7} Gmi Dmi D^{7} Gmi Dmi
dlouhá čouhá z kamen ruka a trhá kalendář

G^{7} Dmi
Tohle přece není žádný bydlení
G^{7} Dmi Gmi$^{7}_{5b}$
to je jen k zbláznění, ale k bydlení to není
Dmi B Dmi^{+6} A^{7} Dmi B Dmi^{+6} A^{7}
hodiny jdou pozpátku, je tu mrtvej vzduch
D D^{7} Gmi Dmi D^{7} Gmi A^{7} Dmi
je tu něco v nepořádku, lítá tady zlej duch

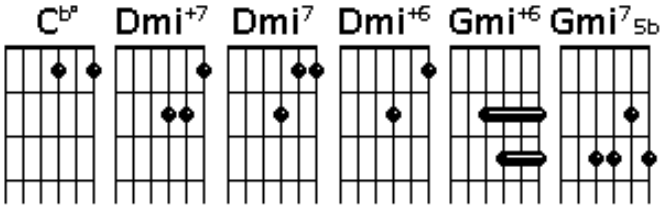

Život je jen náhoda

Osvobozené divadlo

G . . G A^b A | B . . A A A^b | G . . G $F^\#$ F | E . . . | A^7 . . . | G . D^7 . | G . . . |

G A^b A B A A^b G $F^\#$ F E
Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá
A^7 G D^7 G Emi C D^7
jak v mém životě vyšla má tak šťastná a krásná hvězda
G A^b A B A A^b G $F^\#$ F E
proč, že se mi každou noc o tom jen zdá, že ta hvězda
A^7 G D^7 G E^b F G
mi dá to štěstí o němž se mi ve dne nezdá
Hmi D^+ Hmi^7 E^9 D D° A^7 A^{7+} D Ami^7 D^9 D^{9+}
Zdání klame mimo to každý sen, který v noci mí-vá-me, zažene příští den

G C^7 G G^7
Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře
C Cmi E^b G D^+ G D^7
život plyne, jak voda a smrt je jako moře
G C^7 G G^7
každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později
C Cmi E^b G D^+ G
kdo v životě miluje ať neztrácí naději

C C^7 G C C^7 G
Až uvidí v životě zázraky, které jenom láska umí
A^7 D Ami^7 D° D^9 D^{9+}
zlaté ryby vyletí nad mraky, pak poro----zu-mí

G C^7 G G^7
Že je život jak voda, kterou láska ve víno promění
C Cmi E^b G D^7 G G^7
láska že je náhoda a bez ní štěstí není

mezihra (Až uvidí…)

G C^7 G G^7
Že je život jak voda, kterou láska ve víno promění
C Cmi E^b G D^7 G $Gmaj^7$
láska že je náhoda a bez ní štěstí není

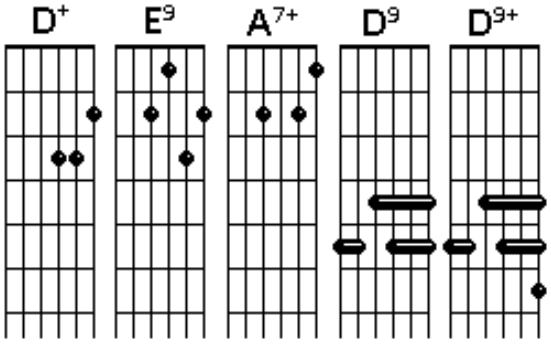

Árie měsíce

Semafor – zpívá Waldemar Matuška

|: F F^9 F F^9 | F F^9 . . :|^{6x}

F C^7 F Gmi C^7
Plavu si ani nevím jak, vždyť nemám prsa, nemám znak, mám jen hlavu plnou ideálů
F C^7 F F^7
a mám rád vodu zelenou a pletu si ji s ozvěnou, narážejí obě na stejnou skálu

B F C^7 F C^7 F C^7 F F^7
Mám vodu rád, a proto si na její chlad tu zvykám
B F C^7 F G C
hraju si s kapry i s lososy a tykám štikám

F C^7 F Gmi C^7
Řekni štiko modrošedá proč voda mi pokoj nedá a proč mě láká a proč mě láká
F C^7 F C^7 F
proč šťasten jsem, když do ucha mi chladná voda šplouchá a cáká a cáká a cáká a cáká
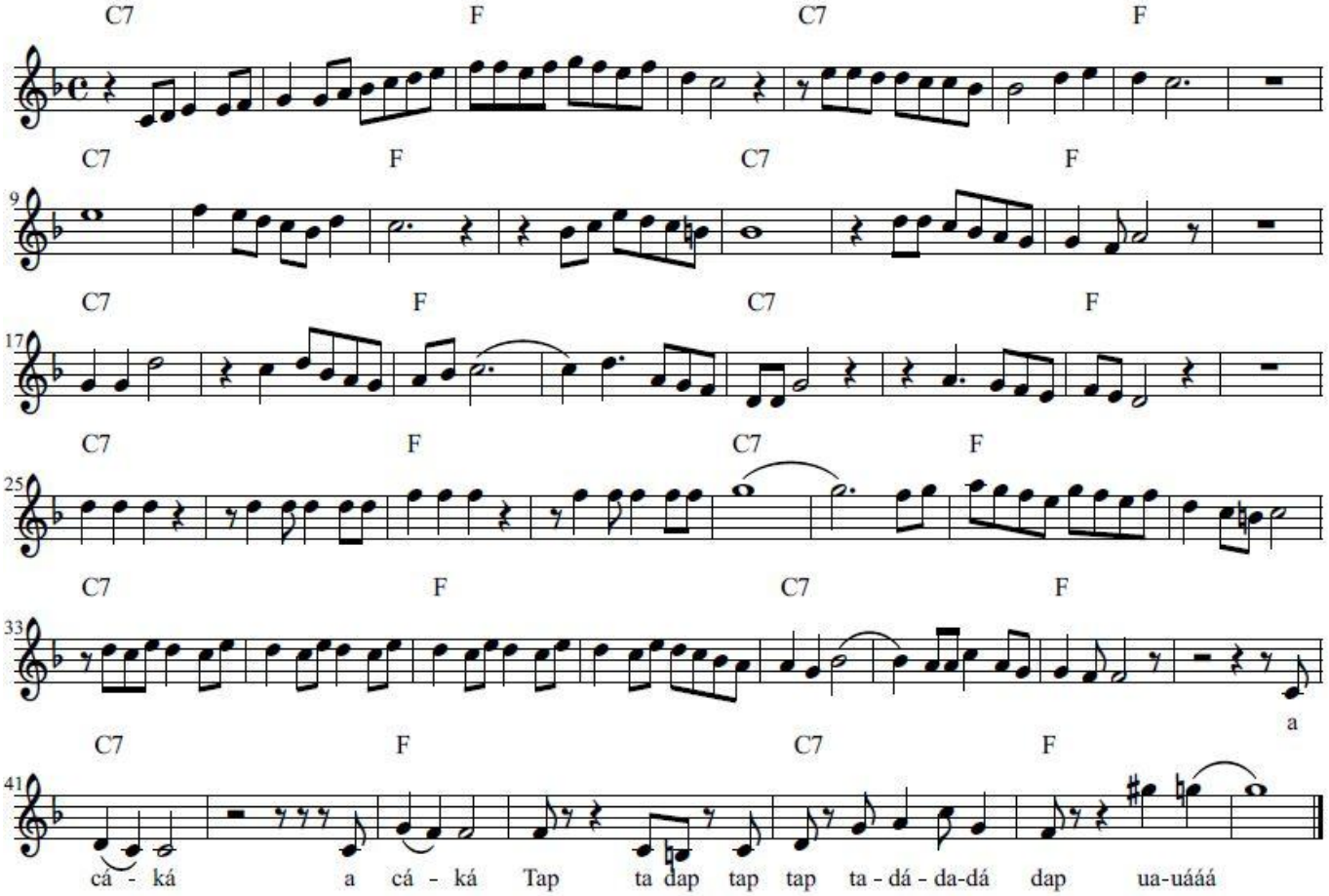
Babeta

Semafor – Jiří Suchý/Jiří Šlit

kapo 1.p.

A E7
Malá Babetta šla do světa a krk za to dám
A
že ta Babetta je popleta, vždyť já zůstal sám
A7 D
Ona asi netuší, že mně sólo nesluší
H7 E7
a že bez ní se tu hloupě pletu, chyťte tu Babettu, ať je tu se mnou

A E7
Babetta šla do světa, já říkám: Tak ať!
Hmi7 C#7
Jseš plnoletá, běž do světa a pak se zpátky vrať
D Dmi A C°
Denně až se začne stmívat budu vzpomínat a zpívat
A F#7 H7 E7
jak ta Babetta šla do světa a jak mám tu Babettu rád

A H7
Babetta až se zpátky vrátí, pozná, že chybila
D D#° A-Emi-F#7 H7 E7 A
a bude chtít mně vyplnit co kdysi slí-bi-la
A C#° Hmi7 Cb° A C#° Hmi7 Cb°

A E7
Malá Babetta šla do světa a já doma bled
A
ale ještě je tu naděje, že až pozná svět
A7 D
přijde na to, že je čas domů zpět se vrátit zas
H7 E7
v duchu vidím, jak si volá taxi, kde je ta Babetta, že se tak loudá

A E7
Znám tuhletu Babettu a krk za to dám
Hmi7 C#7
že se do léta ta Babetta zas ráda vrátí k nám
D Dmi A C°
Denně až se začne stmívat budu vzpomínat a zpívat
A F#7 H7 E7
jak ta Babetta šla do světa a jak mám tu Babettu rád

A H7
Babetta až se zpátky vrátí, pozná, že chybila
D D#° A-Emi-F#7 H7 E7 A
a bude chtít mně vyplnit co kdysi slí-bi-la
A C#° Hmi7 Cb° A C#° Hmi7 Cb°

A E7
Malá Babetta šla do světa a tak jsem tu sám
A
Mě tu nechala jak spěchala a já nevím, kam
A7 D
Koupil jsem si v kiosku prvotřídní rákosku
H7 E7
a mě ty Bože blaží to, že neví ta Babetta, že bude bita

A E7
Babetta šla do světa a vrátí se zpět
Hmi7 C#7
možná za sedm, možná za osm nebo za padesát let
D Dmi A C°
Já však čekat budu stále a zpívat si budu dále
A F#7 H7 E7
jak ta Babetta šla do světa a že zpátky vrátí se hned

A H7
Babetta až se zpátky vrátí, pozná, že chybila
D D#° A-Emi-F#7 H7 E7 A
a bude chtít mně vyplnit co kdysi slí-bi-la
F#7 H7 E7 A
cha cha cha cha - co kdysi slí-bi-la

Blizzard

Semafor – Jiří Grossmann

C C7 F C
Když jde blizzard vichřicí, já sám jedu vánicí
G7
a na cestě jsem skoro celý den
C C7 F C
jedu k tý, o níž jsem snil, cestou dlouhou přes sto mil
G7 Ami
a jen deset mil mi zbývá k Mary Anne
G7 C
a jen deset mil mi zbývá k Mary Anne.

Jedu nočí šílenou, bílou mlhou, černou tmou
a můj koník už je taky unaven
sčítám chvíli za chvílí, sčítám míli za mílí
|: a jen sedm mil mi zbývá k Mary Anne :|

Kůň už nemůže a pad, zchromil ho ten věčnej chvat
vítr stopy ničí jako ráno sen
tak se nocí probíjím, z láhve brandy upíjím
|: a jen tři míle mi zbývaj k Mary Anne :|

V dálce světla zaplály, to mý oči hledaly
potíž je jenom v tom, že nemůžu dál
na sedlo si hlavu dát, už se mi chce strašně spát
|: a jen sto yardů mi zbývá k Mary Anne :|

Tak ho našli za pár dní ležet v jámě bezedný
hlavu měl bílou a oči jako len
v ruce prsten, co chtěl ji dát, proč ho k čertu nemoh hřát
|: a jen sto yardů mu zbývá k Mary Anne :|

Blues na cestu poslední

Semafor – zpívá Jiří Suchý

C7 **F7**
Černej nebožtíku máš to ale kliku,
C7
za chvíli do temný hlíny budeš zakopán
F7
černej nebožtíku máš to ale kliku,
C7
za chvíli do temný hlíny budeš zakopán
G7 **F7** **C** **C7** **F** **Ab** **G7** **D7** **G7**
nás jsi nechal v bídě, sám se vezeš jako pán

|: Jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká :|
je to smutnej funus chybí ti tu muzika

|: Kam ti pozůstalí, kam ti vlastně dali:
věnce, kytky, pentle, svíce, marně se tě ptám :|
proč je rakev holá, to ty asi nevíš sám

|: Můj milej nebožtíku, co nemáš na muziku,
poslechni mou radu trochu ne~všední :|
zazpívej si sám blues na cestu poslední - *oh yes*

Blues pro tebe

Semafor – zpívá Jiří Suchý

C G^{7} C C$^{\#\circ}$ G^{7}
V poslední době jdu do sebe, zpívám o tobě blues pro tebe
C C^{7} F Fmi
|: čas jak řeky příval plyne, co jsem včera zpíval jiné,
C G C
zpívám dneska jen a jen pro tebe :|

Zpívám blues jen a jen pro tebe, snad zapomenu příští den už na tebe
|: jestli se mi to povede, tak žádná víc už nesvede,
abych pro ni dělal to, co pro tebe :|

Všechno jsem opustil pro tebe, pro nic víc jsem nežil než pro tebe
|: co si teď jen počít mám, když jsem tady zůstal sám,
když jsem tady zůstal sám bez tebe :|

Někdy jsem zlostí celej bez sebe, chci~i aby hrom uhodil do tebe
|: a deset minut na to hned, já beru svoji kletbu zpět,
já beru svoji kletbu zpátky na sebe :|

Já zpívám blues jen a jen pro tebe, snad zapomenu příští den už na tebe
|: jestli se mi to povede, tak žádná víc už nesvede,
abych pro ni dělal to, co pro tebe :|**3x (potřetí pomalu)**

Co jsem měl dnes k obědu

Semafor – zpívá Jiří Šlitr

kapo 1.p.

E A7 E A7
Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu
E A7 D7
představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu
G A7 D7 G
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým

H7 E C# F# H7 E
to koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu

U, a, u, a, druhá sloka: Představte si...
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým
pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu

to koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.

Ú, á, ú, á, třetí sloka: Představte si...
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým
pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu
kapustu vařenou jedli jsme ji s Mařenou

to koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.

U, a, u, a, čtvrtá sloka: Představte si...
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým
pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu
kapustu vařenou jedli jsme ji s Mařenou
sám jsem si za pecí zadělal telecí

to koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.

U, a, u, a pátá sloka: Představte si...
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým
pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu
kapustu vařenou jedli jsme ji s Mařenou
sám jsem si za pecí zadělal telecí
škubánky maštěný baštil jsem jak praštěný

to koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.

U, a, u, a šestá sloka:

E A^7 E A^7
Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu
E A^7 D^7
představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu
G A^7 D^7 G
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým
pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu
kapustu vařenou jedli jsme ji s Mařenou
sám jsem si za pecí zadělal telecí
škubánky maštěný baštil jsem jak praštěný
uzený na hráchu, střílel jsem ho na bráchu
jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně
buchtičky se šódó, zapíjel jsem je vodó
borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle
pirožky, blinčiky, kartoffely, svinčiky
co je moc, to je moc, syrečky from Holomóc
na chlebě romadúr od madam de Pompadour
špenátovou konzervu, teďka všechno rozervu
vařené bravčové, sežrali ho bačové
žincica z Levoče, zná ji každý Jihočech
koprovou vode dna dala tetka hod-ná
kuní ocas na špeku, přinesli mě od Fleků
kuřata smažený, ale už bez Mařeny
H^7 E C$^\#$ F$^\#$ H^7 E
to koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu!

Dítě školou povinné

Semafor – zpívá Jiří Suchý

kapo 3.p.

G C G C G
Dítě školou povinné dovede to, co my ne
D D7 G
my jsme sice světa znalí, my jsme lidé s rozhledem
G7 C A7 D D7 G
ale hrát si jako malí, to bohužel nesvedem

Co se všechno nestane, když si dítě zamane
kuchyně se stane lesem, štokrdle medvědem
já i vy to těžce nesem, že to taky nesvedem

C7 G D D7 G Gmaj7 G7
Dítě věří tomu, že z domu do ulice vede třeba chodba tajná-a-a----á
C7 G F#7 H D7
o takové věci domovní důvěrnice nemá ani šajna, á-á

Dítě školou povinné dovede to, co my ne
dejme tomu v elektrice průvodčí se rozplyne
dítě bloumá po Africe, loví lvice a my ne

mezihra (sloka 2x)

Dítě věří tomu, že z domu do ulice vede třeba chodba tajná
o takové věci domovní důvěrnice nemá ani šajna, á-á

Dítě školou povinné dovede to, co my ne
dejme tomu v elektrice průvodčí se rozplyne
dítě bloumá po Africe, loví lvice a my ne
| G . G7 . | C . A7 . | D . D7 . | G

Honky tonky blues

Semafor – zpívá Jiří Suchý

E

|: Každý ráno na piáno hraje Jack,

A^{7} **E**

každý ráno na piáno hraje Jack,

H^{7} **A^{7}** **E** **A^{7}** **E**

honky tonk, honky tonk, honky tonky blues :|

G$^{\#7}$ **C$^{\#}$mi** **G$^{\#7}$** **C$^{\#}$mi**

Nikomu v domě nevadí, že to piano neladí

F$^{\#}$ **F$^{\#7}$** **H^{7}**

když hraje Jack jak už jsem řek svý honky tonky blues

Každý ráno…

mezihra (sloka)

Nikomu v domě...

Každý ráno…

Jako kotě si příst

Semafor – zpívá Jiří Grossman

D G D A
Měsíc snílek stoupá nad skalou a zpívá si svou píseň pomalou
D D^7 G D A D A^7
je podobná té co jsem složil sám, tak poslouchej a nehleď k hodinám

D G D
Jako kotě si příst a víčka mít zavřená únavou
E^7 A
málo je míst, kde staré lásky naráz uplavou
D D^7 G
jedním z nich je náruč tvá a tudíž máš už znát
D A D G D G
že jak kotě si příst a víčka mít zavřená chtěl bych rád

Dnešní noc je stokrát ztřeštěná a doznám, že jsem šťastný, že tě mám
už vítr vlahý stopy bázně svál, tak můžu říct, co léta jsem si přál

Jako kotě si příst a víčka mít zavřená únavou...

Nevyznám se příliš v lichotkách a občas se tak stydím, že bych plách
za blízký strom se ukryl a pak vím, že bych šeptal, ovšem hlasem dunivým

Jako kotě si příst a víčka mít zavřená únavou...

D G
|: Tap tá da dap ta ta dap :|

Chybí mi ta jistota

Semafor – zpívá Jiří Suchý/Jiří Šlitr

E **H7**
Moje milá dala si tmavý přeliv na vlasy, takže si ji stále s jinou pletu
E **G#mi** **D#7** **G#mi**
chybí mi ta jistota, zda je to ta nebo ta a kdo je ta, která právě je tu
H7 **E** **H7** **E**
Známí na mě hledí s podezřením, že si často dívky měním
H7 **E** **H** **H7**
že prý pro mne není dobrým vysvědčením, když denně na jinou zuby cením
E
Já však žiju v domění, že se dívky nemění
A **H7** **E** **C7**
že mám pořád jenom jednu, co jsem měl už vloni v lednu

F **C7**
Stala se věc nemilá, dívka se mi ztratila, i když se s ní možná občas scházím
F **Ami** **E7** **Ami**
že mi chybí jistota, zda je to ta nebo ta, utíkám se k neutrálním frázím
C7 **F** **C7** **F**
Máte vy to krásné tmavé vlasy, rovné nosy, útlé pasy
C7 **F** **C** **C7**
říkám dívkám, které se dnes ke mně hlásí, jedna z nich je moje milá asi
F **B** **C7**
To však není řešení, a tak moje domnění, že mám porád jenom jednu
F **A** **H7**
co jsem měl už vloni v lednu |: ztrácí se mi v nedohlednu : | ztrácí se mi v nedohlednu

E
Míti zbraň se střelivem, skoncoval bych s přelivem, donutil bych milou k odbarvení
Aby byla jistota, zda je to ta, nebo ta, jiná že to zaručeně není
Zatím zdravím dívky tmavých vlasů a snažím se podle hlasu
poznati tu, po které tak dlouho pasu, dočkávaje času jako husa klasu
Jestli se to nezmění napadá mě řešení
i když nenajdu tu jednu, co jsem měl u vloni v lednu
po jiné se poohlédnu a pak dívce s plavým vlasem lakonicky řeknu - šla sem
a budu mít zase jednu třeba v dubnu když ne v lednu-
H7 **C7** **H7 E**
pa da pa dáá

Klokočí

Semafor

předehra (jako druhá sloka)

C C^7 F G^7
Po babičce klokočí a potmě strach a do očí padl ti prach
C Ami F C°
proto vím, že je nutné vést řeči smutné
C G^7 C C$^{\#}$° G^7
o tom, co bude potom, až budu sám

C C^7 F G^7
Ztratila jsi včera klíč, dnes ideál, všechno je pryč, kdo by se smál
C Ami F C°
proto vím, že se sluší mít smutek v duši
C G^7 C F C
vzlykat a tiše říkat, že rád tě má-á-ám

Dmi G^7 C
Opuštěné nábřeží, z modravého dýmu chrám
H^7 Emi
nebo město bez věží, řekni, co chceš, to ti dám
F E^7 Ami Dmi^7
zlatý pohár s fermeží nebo snad s protěží bílý šat
C C$^+$ Ami D^7 Dmi^7 Fmi G^7
za jediný, jediný, jediný, jediný úsměv chci ti dát

C C^7 F G^7
Je tu však to klokočí a potmě strach a do očí padl ti prach
C Ami F C°
proto vím, že se sluší mít smutek v duši
C G^7 C F C
vzlykat a přitom říkat: já rád tě má-á-ám

mezihra (Opuštěné nábřeží...)

Je tu však to klokočí...

Kočka na okně

Semafor – zpívá Waldemar Matuška

C C#° G E7 Ami7 D7 G
La la la lá la lá, la la la lá la lá, la lá - la la la lá la

G D7
Na okně seděla kočka, byl horký letní den, na okně seděla kočka a koukala se ven
G C#° D7
byl horký letní den a kdekdo chodil bos, na okně seděla kočka, venku zpíval kos

G E7 Ami D7
Byl horký letní den a celý svět se smál a mně veselý sen se pod jabloní zdál
G E7 Ami E7 Ami D7 G G7
a celý svět se smál vidím to jako dnes, na okně seděla kočka a venku štěkal pes

C C#° G E7 Ami7 D7 G
La la la lá la lá, la la la lá la lá, la lá - la la la lá la

mezihra (2 řádky sloky)

G E7 Ami D7
Byl horký letní den a celý svět se smál a mně veselý sen se pod jabloní zdál
G E7 Ami E7 Ami D7 G G7
a celý svět se smál vidím to jako dnes, na okně seděla kočka a venku štěkal pes

C C#° G E7 Ami7 D7 G
La la la lá la lá, la la la lá la lá, la lá - la la la lá la

Krajina posedlá tmou

Semafor – zpívá Jiří Suchý

G C G C G C G C G
Krajina posedlá tmou, vzpomínky do sedla zvou
G D
nutí mě vrátit se tam, kde budu na věky sám
G H7 Emi
kde místo úsměvů tvých čeká jen řada snů zlých
C C#° G C G D7 G C G
a místo lásky nás dvou, krajina posedlá tmou

Když západ v očích ti plál, s tebou jsem naposled stál
i když jsi čekala víc, přijel jsem tenkrát ti říct
že mám tě na každej pád, jedinou na světě rád
a pak jsem zase jel dál a západ v očích ti plál

Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem měl touhu se smát
když cestou řekli mi: Joe, ta nikdy nebude tvou
|: že láska mizí jak dým, to dneska proklatě vím
jedno však musím se ptát, proč jsem se vracel tak rád :|
D7 G
|: *krajina posedlá tmou* :| krajina posedlá tmou

Kvér a flaška ginu

Semafor – Jiří Šlitr/Jiří Suchý

Kapo 3.p.

G C
Kdysi a kdesi bylo nemilo
D G
minomety metaly a dělo pálilo
C
pan velitel roty na to nebral ohledy
D G
řek, abych si obul boty a šel na zvědy

G D G
Vyfasujem kvér a flašku džinu, skrze tmu si tunel vydlabem
D G
přes Waterloo za Hercegovinu podél Mississippi až do Ústí nad Labem

I vyšel jsem za malou chvíli směrem k severu
aby Turci netušili, že je nežeru
že mám bodák na bodání, pažbu k bušení
Taliáni nemaj zdání ani tušení

Vyfasujem kvér a flašku džinu...

V zákopech Němci si tiše seděli
aniž tu neděli o mě něco věděli
času bylo málo a mě to hnalo tam
kde se zdálo, že Tatarům hlavu zamotám

Vyfasujem kvér a flašku džinu...
o oktávu výš
Vyfasujem kvér a flašku džinu...

Lady Carneval

Karel Gott

A E^7 A
Páni a paní, vím jak se ruší žal
A H^7 E^7 A
já tíhnu duší jen k lady Carneval
A E^7 A
Já kdysi pannám, já ba i vdovám lhal
A H^7 E^7 A
teď v srdci chovám jen lady Carneval

Hmi^7 E^7 A
A s ní vchází do mě hřích nepoznán
F$^\#$mi^7 Hmi^7 E^7 A
tančí v bílých kamaších, je můj pán
F$^\#$mi^7 Dmi^7 G^7 Cmaj^7 Ami
život já bych za něj dal, ó má lady Carneval
Dmi E E^7
mám tě rád, mám tě rád

Páni a paní, dříve já jenom spal
teď sháním věno vám, lady Carneval
Já kdysi kartám vášnivě podléhal
teď už se modlím jen k lady Carneval

A s ní vchází do mě hřích...

|: Ša-la-la-la-la la-la-la-la-la-la, ša-la-la-la-la la-la-la-la-la-li :|

A s ní vchází do mě hřích…

Páni a paní, vím jak se ruší žal...

…teď v srdci chovám jen lady Carneval

A teď v srdci chovám jen lady Carnevaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaal!

Léta dozrávání

Semafor – zpívá Jiří Suchý

C#° D7 Gmaj7
Život je pro mne obnošená vesta vše, co se dalo dávno už jsem prožil
D7 G C E7
teď už mi zbývá jenom jedna cesta: vstříknu si trochu jedu do žil
Ami Cmi
pár kapek utrejchu jsem požil a zítra zas si pro změnu
G A7 D7 A7 D7
v případě, že bych ještě ožil kulí hlavu proženu - pro koho? - pro ženu!
C#° D7 Gmaj7
To jsem si říkal, když mi bylo dvacet když nevěděl jsem kudy dál
D7 G C#° C D7 G
až dobrý přítel vrazil mi pár facek a pak se všemu se mnou smál

Dva roky nato - to jsem se zas věšel pro tu, co měla oči jako mandle
co měla pro mě, když jsem se s ní sešel polibky s chutí cukrkandle
pro ni jsem došel k rozhodnutí, že život je pes buď jak buď
a nikdo, že mě nedonutí, abych ho žil, když nemám chuť
Tu opět přítel objevil se náhle, nadávky jeho vyřklé z plných plic
to byly kapky do mé duše zprahlé a z té mé smrti nebylo zas nic

Až jednou lehl jsem si na koleje neb jsem měl v duši zas nějaký zmatek
ležel jsem dlouho, vlak však náhle nejel a pražce tlačily mě do lopatek
dobytčí vlak do městských jatek měl ukončit mé trápení
byl všední den a přece svátek, dobytčí vlak měl zpoždění
Čekal jsem zdali přítel se mi zjeví, aby mě vyrval smrti ze klína
nejde a nejde, asi o tom neví, tak jsen se zved a šel jsem do kina

Život je pro mne obnošená vesta, na jeho nudu právem stěžuju si
to říká sotva jeden člověk ze sta a ostatní se divit musí
a proto kdo si neví rady, ten ať se smíří s osudem
my dokaváde budem tady nikdy říkat nebudem
Život je pro mě obnošená vesta, šedá a nudná, jak to račte znát
to říká sotva jeden člověk ze sta a ostatní se musí smát

Mám malý stan

Semafor – zpívá Waldemar Matuška

kapo 3.p.

G7 D7 G7 C G7 C C7
Mám ma-lý stan, mě na nohy táhne, snad ze všech stran
F Fmi
jen řekněte, jak dostanu své dlouhé nohy do stanu
C G C° G7
až chladem třást se přestanu já ze stanu nevstanu

G7 D7 G7 C G7 C C7
Stan ma-lý mám a nohy tak dlouhé, ach kam je dám
F Fmi
tak se zmítám z rohu do rohu a hledám vhodnou polohu
C Dmi G7 C
snad uznáte, že nemohu mít nohu v batohu

H7 E H7
Ó prochladlý jsem na kvadrát, takhle u se nedá spát
E F#7
kdy se vkrádá na má záda mráz, zima a chlad

G7 D7 G7 C G7 C C7
Mám ma-lý stan, mě na nohy táhne, snad ze všech stran
F Fmi
a tak snívám často o chatě, kde spal bych jako ve vatě
C Dmi G7 C
kde neničí tě jehličí a kam vítr nefičí

Malé kotě

Semafor – zpívá Jiří Suchý

kapo 4.p.

C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 C F C F C
Malé kotě spalo v botě, nehas, co tě nepá-nepálí
C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 C F C F C
my jsme kotě spáti v botě, po robotě necha-nechali

G7 C G7 C G7
To, co kotě poví ti jedním pohledem, to my ani slovy povědět nesvedem

C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 C F C F C
Věz, že kotě, co spí v botě, to tě potě potě-potěší

C F C G7 C F C G7 C G7
Hoši a děvčata pěstujte koťata, Země je kulatá a místa je tu dost
C F C G7 C F C G7 C G7
kotě je solidní, nervy vám uklidní, nebuďte nevlídní a hned vás přejde zlost

Malé kotě spalo v botě...

mezihra (Malé kotě…)

Hoši a děvčata pěstujte koťata...

Malé kotě spalo v botě...

Máme rádi zvířata

Semafor – zpívá Jiří Suchý

G **D^{7}** **G**
Máme rádi zvířata, zvířata, zvířata, protože jsou chlupatá a mají hebkou |: srst :|^{8x}
D^{7} **G**
V zoologické zahradě, zahradě, zahradě, nehlaďte lva po bradě, ukousne vám |: prst :|^{8x}

C
-Chybuje ten, kdo lvu skrz tu mříž svou ruku podá
Cmi **D^{7}**
i když máme deset prstů, každýho je škoda

G **D^{7}** **G**
Máme rádi zvířata, zvířata, zvířata, protože jsou chlupatá a mají hebkou srst!

G$^{\#}$ **D$^{\#7}$** **G$^{\#}$**
Lalalala lalalá lalalá lalalá, lalalala lalalá lalalá lalala
G$^{\#}$ **D$^{\#7}$** **G$^{\#}$**
lalalala lalalá lalalá lalalá, lalalala lalalá lalalá lalala

C$^{\#}$
-Chybuje ten, kdo lvu skrz tu mříž svou ruku podá
C$^{\#}$mi **D$^{\#7}$**
i když máme deset prstů, každýho je škoda

G$^{\#}$ **D$^{\#7}$** **G$^{\#}$**
Máme rádi zvířata, zvířata, zvířata, protože jsou chlupatá a mají hebkou srst!

Například

Motýl

Semafor – zpívá Jiří Suchý a Jitka Molavcová

předehra (sloka)

G **Ami**
Někdy si myslívám, že láska je mi vzdálená, nejím a nezpívám a třesou se mi kolena
D7 G E Ami D7 G D7
ten pocit však se jako dým rozplyne, když tě zřím a do duše mi padne klid

G
Zdá se mi, že jsem motýl, který si vzal do hlavy - *ta dam dy dá~ám*
Ami
že lítat z kytky na kytku ho vlastně nebaví - *ta dam dy dá~ám*
D7 G E Ami D7 G
a proto rozhodl se hned pro nejkrásnější květ a jenom pro něj hodlá žít

D7
Snad řek jsem víc *(ta dam dy dá~ám)*
Cbo D7 Cbo D7 Ami D7
než měl jsem říct *(ta dam dy dá~ám) - to už se stává*
G
bude to tím *(ta dam dy dá~ám)*
F#7 H7 D7
že dobře vím *(ta dam dy dá~ám),* že jsi ta pravá á-a-á~á

G **Ami**
Že se ti hlava točí, za to může šeřík snad a tužkou na obočí chtěl bych zkusit verše psát
D7 G E Ami D7 G D7
to všechno bude jenom tím, že dávno dobře vím, že láska nedá lidem spát

mezihra (sloka + refrén)

G **Ami**
Že se mi hlava točí, za to může šeřík snad a tužkou na obočí chtěl bych zkusit verše psát
D7 G E
to všechno bude jenom tím, že dávno dobře vím
Ami D7 G E A7 D7 G
že láska nedá lidem spát, že láska nedá, nedá lidem spát

(on – *ona*)

Oliver Twist

Semafor – zpívá Eva Pilarová

G Emi Ami D^7 G D^7
Raději jsem neměla ten román, raději jsem neměla ho číst, snad ani list
G Emi Ami D^7 G C G
hrdina byl v tom románě schován, miluji ho, jmenuje se Twist, Oliver Twist

Hmi
Takový muž na Zemi už není, jenom v knihách nebo v dívčím snění
F G F E G F E D^7
přirovnám ho směle bez prodlení, k torerům, španělským

Raději jsem neměla ten román, raději jsem neměla ho číst, snad ani list
Hrdina byl v tom románě schován, miluji ho, jmenuje se Twist, Oliver Twist

Ami D^7 G Emi Ami D^7 G
Proč jsem se jen naučila číst, proč jsem se jen naučila číst

****

G Emi Ami D^7 G D^7
Raději jsi neměla ten román, raději jsi neměla ho číst, snad ani list
G Emi Ami D^7 G C G
navždy by tam zůstal v knize schován, hrdina co jmenuje se Twist, Oliver Twist

Hmi
Namísto mne on ti ruší snění, stále vzdycháš: „Proč jen živý není?“
F G F E G F E D^7
kdyby žil, tak dám se do učení k torerům, španělským

Raději jsem neměla ten román, raději jsem neměla ho číst, snad ani list
hrdina byl v tom románě schován, miluji ho, jmenuje se Twist, Oliver Twist

Ami D^7 G Emi Ami D^7 G D^b B C G
Proč jsem se jen naučila číst, proč já blázen dával ti to číst, <u>íií, áá, ja-va-da-va</u>

ona – on - <u>oba</u>

Pramínek vlasů

Semafor – zpívá Jiří Suchý

kapo 3.p.

|: C Ami^{7} Dmi^{7} G^{7} :|

C Ami^{7} Dmi^{7} G^{7} C Ami^{7} F^{6} G^{6}
Když měsíc rozlije světlo své po kraji a hvězdy řeknou, že čas je jít spát
C Ami^{7} Dmi^{7} G^{7} C F^{7} C G
pramínek vlasů jí ustřihnu potají, komu, no přece té, kterou mám rád

Pramínek vlasů jí ustřihnu potají, já blázen pod polštář chci si ho dát
ačkoliv sny se mi zásadně nezdají, věřím, že dnes v noci budou se zdát

B C B C
O sny mě připraví teprve svítání, zpěv ptáků v oblacích a modré nebe
F^{9} C F^{7} G^{7}
od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní, nový den nůžkama odstřihne tebe

A na bílém polštáři do kroužku stočený, zbude tu po tobě pramínek vlasů
já nebudu vstávat, já chci ležet zasněný, je totiž neděle a mám dost času

mezihra (2x sloka)

O sny mě připraví teprve svítání…

A na bílém polštáři...
je totiž neděle a mám dost času

Marnivá sestřenice

Semafor – zpívá Jiří Suchý

C **G^{7}** **C**
Měla vlasy samou loknu jé, je, je, ráno přistoupila k oknu jé, je, je
C^{7} **F** **G$^{\#7}$** **C** **A^{7}** **D^{7} G^{7} C**
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela a na nic víc nemyslela jé, jé, jé

C$^{\#}$ **G$^{\#7}$** **C$^{\#}$**
Nutno ještě podotknouti jé, je, je, že si vlasy kulmou kroutí jé, je, je
C$^{\#7}$ **F$^{\#}$** **A^{7}** **C$^{\#}$** **B^{7}** **D$^{\#7}$ G$^{\#7}$ C$^{\#}$**
nesuší si vlasy fénem nýbrž jen tak nad plamenem, nýbrž jen tak nad plamenem jé, jé, jé

D **A^{7}** **D**
Jednou vlasy sežehla si jé, je, je**,** tím pádem je konec krásy jé, je, je
D^{7} **G** **B^{7}** **D** **H^{7}** **E^{7} A^{7} D**
když přistoupí ráno k oknu nemá vlasy samou loknu, nemá vlasy samou loknu jé, jé, jé

E^{b} **B^{7}** **E^{b}**
O vlasy už nestará se jé, je, je a diví se světa kráse jé, je, je
E^{b7} **A^{b}** **H^{7}** **E^{b}** **C^{7}** **F^{7} B^{7} E^{b}**
vidí kolem plno věcí a to za to stojí přeci a to za to stojí přeci jé, jé, jé

Sluníčko

Semafor – zpívá Jiří Suchý
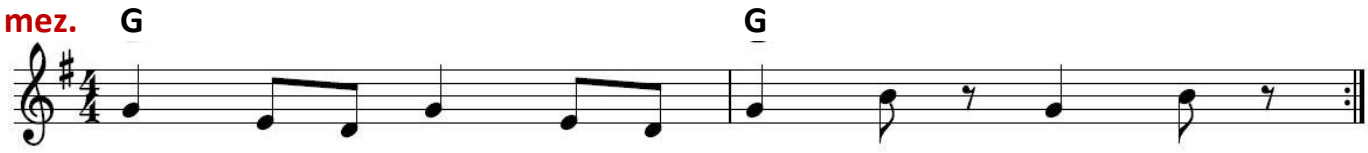
G D7 G D7 G Ami D7 G C D7 G mez.
Sluníčko, sluníčko, popojdi maličko, sedíš tu u cesty, stane se neštěstí, něco tě zajede

D7 G
Elce pelce strejček Nimra koupil šimla v Kadani
D7 G A D7
ani nevíš, jak to šimrá, když mi lezeš po dlani
G G7 F7 E7
Podívej se zvedá krovky, asi někam poletí
Ami Cbo G F#7 G C D7 G mez.
do nebe či do Stromovky *hádej, hádej, hádej potřetí*

Eb7 D7 G G7
Nevím, nevím, nemám zdání, počkej s nataženou dlaní
C G C G
snad se vrátí za chviličku *i ty malý popleto*
C Cbo G A7 Eb7 G C7 G Cmi
letí hledat osmou tečku - nevrátí se, nevrátí se
G Eb7 G C7 G D7 G
nevrátí se, nevrátí se, *tak je to!*

mezihra (*Elce pelce…*) **mez.**

G D7 G D7 G Ami D7 G C D7 G mez.
Sluníčko, sluníčko, popojdi maličko, sedíš tu u cesty, stane se neštěstí, něco tě zajede
C D7 G mez.
něco tě zajede!

Suchý – *dítě*

Tak abyste věděla

Semafor – zpívá Hana Hegerová

|: Gmi . . . | Cmi . D^7 . :|

Gmi D^7 Cmi D^7 Gmi D^7 Gmi D^7 A^7 D D^7
Marně si hlavu lámu, proč muži většinou, neradi vidí dámu chladnou a nečinnou
Cmi D^7 Cmi $D^{\#\circ}$ D^7 Gmi A^7 D^7 G
nedávno přišel ke mně, sladkej a tichej byl a doopravdy jemně, jemně mě oslovil

D^7
Vy byste pořád seděla a nevydala hlásku
G
a to se přece nedělá a já vás varuju
G^7 C Cmi G
tak abyste to věděla, tak já vám vyznám lásku
G $F^\#$ F E A^7 D^7 Gmi
tak a-bys-te to věděla, tak já vás miluju

|: Gmi . . . | Cmi . D^7 . :|

Já nemám ráda muže, kteří se vnucujou, za prachy oni u žen si štěstí kupujou
to nejsou muži pro mne, mne nejspíš získá si, ten, který přijde skromně a tiše prohlásí

Vy byste pořád seděla ...

Ten, který přišel včera do naší ulice, za večerního šera, byl hezkej velice
oči mu něžně planou, jak se tak plaše ptá, a když mu řeknu ano, tak tiše zašeptá

Vy byste pořád seděla ...
D^7 G D^7 G
...tak já~~~á vás milu-uju, la la lá, já jaš! 💣 lááááá

Tereza

Semafor – zpívá Waldemar Matuška

|: C Ami Dmi G^7 :|

C Ami Dmi G^7 C E^7 F C°
Tereza, jedině Tereza měla by slyšet píseň mou
C C^+ Ami C^+ C $C^{\#\circ}$ F G^7
ostatní prominou, nestojím o jinou, jen pro tu jedinou chci tady žít a zpívat hm, mm

C Ami Dmi G^7 C E^7 F C°
Tereza, jedině Tereza je toho pravou příčinou
C C^+ Ami C^+ C G^7 C
že tady statečně, hrdě a zbytečně, do větru zpívám píseň svou, vá-vá-vá

G^7 C A^7 Dmi
Možná za rok za dva, že pozná, kdo měl její úsměvy rád
D^7 C^9 D^9 A^{b7} G^7
láska, že je sladká a hrozná, když se dostaví nečekaně a jednostranně

C Ami Dmi G^7 C E^7 F C°
Terezo, přečti si Terezo otázku, kterou v očích mám
C C^+ Ami C^+ C G^7 C
nápisem tiskacím k tobě se obracím a ty víš předem nač se ptám
C^+ C G^7 C
a ty víš předem nač se ptám

Tři tety

Semafor – zpívá Jiří Šlitr

Dmi A^7 Dmi
Mám jednu tetu v Bechyni jezdí k nám na návštěvu
A^7 Dmi
a hrabe se nám ve skříni a na dráze má slevu
A^7 Dmi C^7 F B F
druhou tetu mám v Kolíně má na náměstí dům
E Ami E^7 Ami
v něm sedí s kočkou na klíně a při tom pije rum

Dmi A^7 Dmi
Nejpodivnější ze všech tet je ale teta třetí
A^7 Dmi
má jeden žaludeční vřed a asi sedm dětí
A^7 Dmi C^7 F B F
ta pije whisky se sodou a někdy taky bez
F^7 E^7 E^{b7} D^7 G^7 C^7
a ta-hle te-ta náhodou má hrozně ráda jazz

C^7 B C^7 F C° C^7
Sou-se-di, když jdou do kina tak teta světlo zhasíná a do vzpomínek potichu se noří
F
potom se chápe trumpety, na kterou strýček před lety hravával při požárech svoje „hoří“

A^7 Dmi A^7 Dmi A^7 Dmi G^7 C^7
A v melodii teskné se pokoj rozplyne, jak se ta trubka leskne a teta v kombiné

C^7 B C^7 F F^7 B
Sousedi, když se vrací zpět nejpodivnější že všech tet, přestane hrát a tváří se zas přísně
Bmi F D^7 Gmi B C^7 F
a v pokoji s ní zavřená zůstává tichá ozvěna, ty její smutný opuštěný písně

mezihra (Sousedi, když jdou do kina…)

Sousedi, když se vrací zpět…
| A^7 . C^7 . | F

Zčervená

Semafor – zpívá Jiří Jelínek

kapo 1.p.

E^7 Ami D^7 G D^7
Tap tá ta davadap, ta ta tap tap tap tadá, ta davadap tap tap tá vá dá
G D^7 G Ami G E^7 A^7 D^7
Zčervená, zčervená, když jí hladím ramena, přečetla si někde asi co to znamená
G D^7 G Ami G E^7 A^7 D^7 G
zejména, zejména lásky slova plamenná, zapůsobí tak, že coby růže zčervená

H^7 Emi Ami Emi H^7 Emi Ami Emi
Slíbila mi cestou z kina, že si jednou všechno vynahra-dím, vynahra-dím
A^7 D G D A^7 D
teď však mluví o počasí, zatím stačí, že jí vlasy hladím, vlasy hladím

D^7 G D^7 G Ami G E^7 A^7 D^7 G
Stojí tu tichá a zmatená bez falše a bez věna, ze všeho se mi nejvíc líbí, že je červená

E^7 Ami D^7 G D^7
Tap tá ta davadap, ta ta tap tap tap tadá, ta davadap tap tap tá vá dá

mezihra (Zčervená…)

H^7 Emi Ami Emi H^7 Emi Ami Emi
Slíbila mi cestou z kina, že si jednou všechno vynahra-dím, vynahra-dím
A^7 D G D A^7 D
teď však mluví o počasí, zatím stačí, že jí vlasy hladím, vlasy hladím

D^7 G D^7 G Ami G E^7 A^7 D^7 G
Stojí tu tichá a zmatená bez falše a bez věna, ze všeho se mi nejvíc líbí, že je červená
E^7 A^7 D^7 G E^7 A^7 D^7 | G . G^7 . | C . C$^{\#\circ}$. | G . D^7 . | G G^b G x **|**
ó že je červená, ó že je tak červená

C'Est La Vie

Karel Gott

Ami E Ami C G C
Až jednou na rohu oslovím děvče a začnu o lásce pět.
H E^7 Dmi Ami Emi H E^7
A ona řekne mi: pěv-če, kéž by vám bylo míň let.

Ami E^7 Ami C
Řek-nu: C'est la vie, c'est la vie, tímto končí bál, a to mě
G E^7 Ami
nebaví, nebaví, hrajte ještě dál, naposledy.
C D E^7 Ami C D E Ami
La-la-lá, la-la-la, la-la-lá, la-la-la.

Ami E Ami C G C
Až jednou budu u konce mé písně až ticho ovládne sál,
H E^7 Dmi Ami Emi H E^7
ze tváří vyčtu vám výs-měch, až budu stát opodál.

Řek-nu: C'est la vie, c'est la vie...

Ami E Ami C G C
Až jednou za noci nebo i za dne, srdce mé spomalí klus,
H E^7 Dmi Ami Emi H E^7
až náhle opona spad-ne, až hudba dohraje blues.

Řek-nu: C'est la vie, c'est la vie...

Ami C
C'est la vie, c'est la vie, la-la-la-la-lá, a to mě
G E^7 Ami
nebaví, nebaví, hrajte ještě dál, naposledy.
C D E^7 Ami C D E Ami
La-la-lá, la-la-la, la-la-lá, la-la-la.
C D E^7 Ami C D E Ami
La-la-lá, la-la-la, la-la-lá, la-la-la.

Oči sněhem zaváté

Semafor – zpívá Karel Gott

| . . . | . . . |

C Ami Emi
Oči má sněhem zaváté, v duši má chladný stín
Dmi Ami Dmi E7 Ami G7
rampouchem srdce proklaté, studený hlas, na dlani mráz, ledový klín

C Ami Emi
Slunce svit marně útočí, její cit neroztál
Dmi Ami Dmi E7 Ami
prosím vás, pane průvodčí, zastavte vlak, už je to tak, nemohu dál

E7 Ami Dmi G7 C
Vidím, že už se šeří a vím teď, že jen zbývá, smutek zavřených dveří pro toho kdo je sám
C° Emi Ami D7 F Fmi G7
Pro toho, kdo si věří, pro toho, kdo si zpívá, přestože na rtech ho studí polibek poslední

C Ami Emi
O-o-o-o~oči má sněhem zaváté, v duši má chladný stín
Dmi Ami E7 Ami
až se mě jednou zeptáte, co z toho mám, že žiju sám, neodpovím
Dmi F Dmi E7 Ami
co z toho mám, že žiju sám, že žiju stále sám

Tante cose da veder

Karel Gott (Vojta Dyk)

kapo 2.p.

| Ami . . . | F . . . | C . . . |

Ami F C
Už chodím světem tolik let, nu, znal jsem ženy roztomilé
Ami F G
a míval perleť do manžet a býval jsem i bez košile.
C F C F
A jedl odložená filé, a tak si myslím svět je fér,
Emi Ami Emi Ami
Bůh zaplať za ty kratochvíle, ach tante cose da veder**,**
F G C
ach tante cose da veder.

Už chodím světem tolik let, že musím nahmatat své brýle,
když hledám paklík cigaret, pták, který krouží nahodile.
Je ale vzdálen celé míle a já jsem svědkem jeho her,
jsou různé hry a různé cíle,|: ach tante cose da veder. :|

Už chodím světem tolik let a přesto dál se divím síle,
jež nutí včely dělat med a sněhy barví sněhobíle.
Ten údiv věčně cítím v týle, jak z nebe namířený kvér
a říkám díky, to je milé, |: ach tante cose da veder. :|

| Ami . . . | F . . . | C . . . |
| Ami . . . | F . . . | G . . . |
Kdekdo mi říká všudybyle, už dlouho jdu a střídám směr
a přesto je to jenom chvíle, |: ach tante cose da veder. :|

Trezor

Karel Gott

D G
Ze zdi na mě tupě zírá po trezoru temná díra
E A
poznám tedy bez nesnází, že tam nepochybně něco schází
D G
ve zdi zbyl totiž po dědovi velký trezor ocelový
A G D
mám tedy ztrátu zdánlivě minimální

A D
|: Na to že náhodně v krámě vášnivé dámě padl jsem za trofej
E A
tvrdila pevně: přijdu tě levně, nezoufej, ó jé, jé, jé, jé
D G
Jenže potom v naší vile chovala se zhůvěřile
E A
aby měla správné klima, dal jsem ji do trezoru, ať v klidu dřímá

D G
Spánku se bráním už noc pátou, ne ale žalem nad tou ztrátou
A G D
jen hynu bázní, že kasař úlovek vrátí :|

Dva roky jezdím bez nehod

Milan Chladil

C **G7**
Dva roky jezdím bez nehod, s větrem se honím o závod.
Dmi7 G7 Dmi7 G7 Dmi7 G7 C
Na moje obu--tí je spolehnutí a motor má vždy správný chod.
C **G7**
Asfalt mi šumí pod koly, kličkuji mezi výmoly,
Dmi7 G7 Dmi7 G7 Dmi7 G7 C
řítím se jako drak, však vždycky jen tak, jak předpisy mi dovolí.

C7 F C
Tak já pádím, *on pádí*, cestou necestou, *vždy svěží,*
G7 C C7
v pět v Dejvicích, *v pět v Dejvicích*, v Brně před šestou, *to stěží*.
F C
Však jak říkám, *jak říká*, není náhodou, *jen náhodou*,
D7 G7
že se nesetkám s nehodou.

C **G7**
Bez nehod jezdit dovedu, tak vedu stroj svůj kupředu.
Dmi7 G7 Dmi7 G7 Dmi7 G7 C
Vždy stejnou rychlostí a bez starostí jen díky svému mopedu.

Arizona

Limonádový Joe

D G D
Arizona, Arizona, to je pravých mužů zóna
A7 D
karty šustí, kulky bzučí, krávy cituplně bučí
G D G A7 D
cítím se v té pohodě jako ryba ve vodě

Arizonských mužů plémě k ženám chová se tak jemně
gentlemani ranou pěstí hrubiánů mravy pěstí
ve znamení pokroku střílí rovnou od boku.
Pif-paf!

Balada Mexico Kida

Limonádový Joe

G C G F° (6.p.) Ami7
V Lincolnu loňskýho roku Džim Stepltn fáro hrál
G C Cmi G A7 Ami7 D7
že přitom se kapánek serval tak šerif mu náramky dal
G C G Ami7
do Santa Fé, když ho vezli, Džim řekl: ať tak nebo tak
G G7 C Ab G C G
já na tuty vezmu ti roha a budu zas volnej jak pták

C G F° (6.p.) Ami7
Ten večer jsme v Džonyho baru srkali černý kafé
G C Cmi G A7 Ami7 D7
a říkali jsme si, jak asi baví se Džim v Santa Fé
G C G Ami7
najednou náramná rána rozbila lucernu a
G G7 C Ab G C G
v tu ránu v celičkym báru nastala egyptská tma

C G F° (6.p.) Ami7
Na prahu postava stála a že se hned vochladil vzduch
G C Cmi G A7 Ami7 D7
bylo to každýmu jasný, že je to nějakej duch
G C G Ami7
a v Santa Fé zrovna v ten moment, říkám jen, co vo tom vím
G G7 C Ab G C G
z basy když voknem bral roha to nakoupil nebohej Džim

Horácův pohřební blues

Limonádový Joe

kapo 3.p.

```
      C                                          C7
Včera řek mi vo ní doktor: "Je to s ní moc nahnutý"
       F7                                  C
dneska najdu její tělo prostěradlem přikrytý
G7
zejtra bude na krchově devět děvčat, devět děvčat jako květ
   C7          G7          C      G7    C
ale z krchova jen vosum se jich potom vrátí  zpět
     G7
Mně před očima rázem zčernal celej svět
      C                                  G7    C   F . . | B . . |
teď už je mi všecko šmafů, teď už můžu zcepenět

  F                    B  F                    F7    B                    F
Až jednou sklapnu paraple, to bude legrace,    to teda bude funus, no zkrátka senzace
     C7                      C#7       C7       F
teda do rakve chci žaket a zlatý prsteny, aby vyštafírovaly moje tělo studený
     D          D7                              B7                  D7/5b      G7
Ten luxus, ten je nutnej aby pánbu pochopil, jak velkej sem byl sekáč, jak nóbl jsem si žil

     C                                          C7
Ten funus jenom tenkrát se doopravdy vydaří
      F7                        C
jestli rakev ponesou mi čtyři těžký valchaři
  G
A že jsem vždycky tropil jenom samou nezdobu
    C
tak holky z tingl-tanglu mě šoupnou do hrobu
  G7
A potom černá kapela to všechno dorazí
  C                         C7        C
až na krchově spustí prvotřídní odvazy

     F9          C          F9
Tak už jsem teda skončil ten srdceryvnej blús,
      F7                          F9          C
kerej je tak hrozně smutnej jako fu-ne-brác-kej vůz
```

Můj bože, můj bože

Limonádový Joe

B C#° B C7 H7 C7 F E7 Cmi7 F7 B Gb7 F7
Můj bóže, můj bóže, ta se loká, tahleta bož--ská kola-lo--ka
B C#° B C7 H7 C7 Eb C° B G7 Cmi7 F7 B
své Smith and Wessony u boku a ke rtům je-en kola--lo-ku

Cmi7 H7 B C° Cmi7 C7 B
Není mi třeba soli a chleba, není mi třeba krásných žen
Dmi7 C#7 C D° Dmi7 G7 C7 H7 B C7
mým denním chlebem, mým sedmým nebem zůstane kolaloka jen

F Gmi C7
Čím je koltu dým, čím je rybě vo---da
čím je koltu dým čím je rybě voda

Gmi C7 Ami F
čím je, co já vím, čím je whisce so---da
čím je, co já vím, čím je whisce soda

A7 Dmi Dmi7
čím je básni rým, čím je rýmu slo---ka
á-á-á-á

Gmi7 Ami7 Gmi7 C7 F C7 F
tím je, právě tím, je pro mne kola-lo-o--ka
F7 B Ami D7 Gmi7 C7 F B F B F B F
jen tím, jen právě tí--í--ím je pro mne kolaloka, kolaloka

Horácova polka

Limonádový Joe

Ami **E^7**
Není větší potěšení pro ortodoxního lumpa
Ami **E^7**
než olovo do nepřítele napumpovat jak pumpa
Ami **Dmi** **Ami** **E^7**
Za chvíli seš tuhej jako nikdo druhej,
Ami **E^7** **Ami**
za chvíli seš červů potrava, va va va

Naplň se můj černej skutku, však víme, jak se to dělá
jednu kulku do žaludku, druhou doprostřed čela
Za chvíli seš tuhej, jako nikdo druhej,
bude to dřiv, než bys řekl švec, c, c, c

Sou fár tu jú aj mej

Limonádový Joe

G **Ami^{7}** **D^{7}**
Sou fár tu jú aj mej for tu náj mí tu sej
G **G^{7}** **C** **Cmi** **G** **Ami^{7}** **D^{7}**
mučačita mi kára to verá an maj dej sej áj

G **Ami^{7}** **D^{7}**
Tú jú aj mej so far, mi tu séj houly stár
G **G^{7}** **C** **Cmi** **G**
An maj vej du aj sej tu maj valí gu aj lej sou kéj

mezihra

Tú jú aj mej so far…

Gud báj, gud báj, gud báj

Whisky, to je moje gusto

Limonádový Joe

C G+ C Dmi7 G7
Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pus---to
Dmi7 G7 C Ami D7 G7
kdyby ji můj táta pil, byl by tu byl mnohem dýl
C G+ C C7 F
když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky
Fmi Ab7 C E7 Ami Fmi C Ami G7 C
život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co jen když je co pít

Cmi Fmi
Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu
Cmi G7
tu whisky tmavě zlatou pije i Manitú
Cmi Fmi
kdo chce se zváti mužem, ten whisky pije rád
Cmi G7 C
a proto všichni můžem společně zazpívat:

Whisky, to je moje gusto…

mezihra

Tu láhev baculatou…

Whisky, to je moje gusto…

Není-li tu ta

z muzikálu Divotvorný hrnec

Dmi^7 G^7 C Dmi^7 G^7 A^7
Na poplach mi v hrudi zvoní, jen proto, že vy jste tu
Dmi Fmi C C° Dmi^7 G^7 C
není-li tu ta, kterou má tak rád, tak mám rád tu, která je tu

Dmi^7 G^7 C Dmi^7 G^7 A^7
Na komety žhavém chvostu, ve sladké hořím muce
Dmi Fmi C C° Dmi^7 G^7 A^7
líbat nelze-li líbeznou tu ruku, tak líbám ruku při ruce

F^6 C^6 Dmi^7 G^7 A^7
Jak motýl v letu, od květu ke květu, já přelétám z retu k retu
Dmi Fmi C C° Dmi^7 G^7 C
není-li tu ta, kterou má tak rád, tak mám rád tu, která je tu

C C/H C/A C/G C C/H C/A C° Emi Emi^7 A D^7 G^7
Když potkám plavou, zblednu, oči po černé zvednu, od zrzavé se nehnu a podlehnu
C C/H C/A C/G C C/H C/A C° Emi Emi^7 A D^7 G^7
Štíhlé a sošné vítám, oblé však nezamítám, všem tvarům možnost skýtám, v tom lítám

mezihra (Když potkám plavou, …)

Dmi^7 G^7 C Dmi^7 G^7 A^7
Na poplach mi srdce zvoní, zvoní jako popelář
Dmi Fmi C C° Dmi^7 G^7 C
laskat nelze-li laskavou tu tvář, laskám tvář, jíž jsem tváří v tvář

Dmi^7 G^7 C Dmi^7 G^7 A^7
Jediná je láska moje, ať si je, kde si je, když
Dmi Fmi C C° Dmi^7 G^7 A^7
není na dosah její hebká šíje, šije se mnou jiná šíje

F^6 C^6 Dmi^7 G^7 A^7
Pro Káču já pláču, za Zuzanou skáču a dívčí jména si pletu
Dmi Fmi C C° Dmi^7 G^7 C G^7 C
není-li tu ta, kterou má tak rád, tak mám rád tu, která je tu

S čertem si hrát

z muzikálu Divotvorný hrnec

on

F E^{b} F E^{b} F E^{b} F C^{7}
Jak měsíc za mrak zapadá, stín ti na tvář dopadá, pověra mě napadá
B Bmi A^{b}mi^{7} G^{b} Gmi^{7} C^{7} F
čert, že sám se dívá, že se nám vysmívá, že na nás vyskočí z tvých o-čí

E^{b} F E^{b} D F$^{\#}$mi D
Kdybych se bál, tak už bych stál od tebe dále,
Dmi G^{7} C B D$^{\#}$mi
copak nevíš, že když jsi blíž máme namále? Všichni čerti vědí…

F E^{b} F E^{b} F E^{b} F C^{7}
Proč jsem tady a nevím s kým, proč o tě tolik stojím, proč se tě víc nebojím
B Bmi A^{b}mi^{7} G^{b} Gmi^{7} C^{7} F
já se bát budu rád a jak blázen se smát, ať si čert vyskočí z tvých o-čí

ona

Jak měsíc za mrak zapadá, stín ti na tvář dopadá, pověra mě napadá
čert, že sám se dívá, že se nám vysmívá, že na nás vyskočí z tvých o-čí

Kdyby ses bál, tak už bys stál od tebe dále,
copak nevíš, že když jsi blíž máme namále? Všichni čerti vědí…

Proč jsem tady a nevím s kým, proč o tě tolik stojím, proč se tě víc nebojím
já se bát budu rád a jak blázen se smát, ať si čert vyskočí z tvých o-čí

E^{b} F E^{b} F Cmi F E^{b} F E^{b} C^{7} F
Když už jsme začli s čertem si hrát, nesmíš se bát, musíme hru s čertem dohrát!

Tam za tou duhou

z muzikálu Divotvorný hrnec

ona

D
Už nad mou kolébkou táta můj říkával
G A
jen párkrát zaprší, abych tě vydával
A7
poslouchej jako pěna, zazpívám ti do věna
G D
tu písničku, kterou mě učila ozvěna

D Hmi Emi7 A7 D
Tam, tam, tam za tou duhou
Emi7 A7 D G Hmi A7
za modrou horou a snad ještě dál
D Hmi Emi7 A7 D
Tam, tam, tam za tou duhou
G D A7 D
tam žije ten, jehož sen se mi zdál

D
Srdce své jsem vzala a do šátku dala
G A
přes modrou horu se za duhou vydala
A7
kdyby sníh duhu zavál, za duhou půjdu dál
G D
srdce své dám tomu, jehož sen se mi zdál

Tam, tam, tam za tou duhou...

on
G D Emi7 A7 D
|: Tam za tou duhou, tam za tou duhou
G Dmaj7 A7 D
tam žije ten, jehož sen se ti zdál :|

Ten, kdo nemá rád

z muzikálu Divotvorný hrnec

Dmi^7 G^7 C Dmi^7 G^7 C
Že prý má, že prý má, prý něco na jazyku, že prý to, že prý to nadělá moc povyku
Dmi^7 G^7 C Dmi^7 G^7 C Dmi^7 G^7 C Dmi^7 G^7 C
chce se jí o tom zpívat, aby to slyšel svět, aby svět volal vivat, tak prý to říká hned
Dmi^7 G^7 C
říká, říká…

C G^7 Dmi^7 G^7 C
Prý, kdo nemá rád, má prý teda smůlu, ten, kdo nemá rád, je jak plot bez kůlů
C^7 F C Emi C° Dmi^7 G^7 C
jak bez ucha džbán, jak bez pěny pivo, cukrem si solí a všechno zasmolí, kdo nemá rád

Dmi^7 G^7 C Dmi^7 G^7 C
Kdyby tys Eva byla a já kdybych byl had
Dmi^7 G^7 C H^7 Emi G D^7 G^7
tak by ses podivila, jak by, jak by mě Adam neměl rád

C G^7 Dmi^7 G^7 C
Ten, kdo nemá rád, tomu v létě sněží, ten, kdo nemá rád, je Praha bez věží
C^7 F C Emi C° Dmi^7 G^7 C
bez zámku je klíč a bez klíče zámek, vrták je vskutku a má hlavu ve smutku, kdo nemá rád

C G^7 Dmi^7 G^7 C
Ten, kdo nemá rád, toho nemám ráda, ten, kdo nemá rád, si na rakev střádá
C^7 F C Emi C° Dmi^7 G^7 C
je růže bez trní, je bez šimla úřad, ať na ocet zbudu, než dostat pobudu, co nemá rád

Dmi^7 G^7 C Dmi^7 G^7 C
Zkušenosti nám raději, nechme těch formalit
Dmi^7 G^7 C H^7 Emi G D^7 G^7
těch uži---jem habaděj až rok či dva budeme hledat byt

C G^7 Dmi^7 G^7 C
Jen ten, kdo má rád, tomu karta padá, jen ten, kdo má rád, *jen toho mám ráda*
C^7 F C Emi C° Dmi^7 G^7 C
ty vesmír jsi můj, a ty jsi můj Einstein! Lidi jsou lidi a do lidí vidí jen, kdo má rád
Dmi^7 C
|: jen ten, kdo má rád :|^{3x}

on – *ona* - sbor

U nás doma

z muzikálu Divotvorný hrnec

F B F B F Gmi F C^7 F
Skřivánku náš, vysoko lítáš, možná, že mi v mém trápení odpověď dáš
F B F B F Gmi F C^7 F Bmi F
skřivánku náš v nebi nahoře, leť ještě výš snad uvi--díš až za moře a pověz mi ...

Gmi^7 F Gmi^7 C^7
Jakpak je dnes u nás doma, jestlipak tam pořád hučí jez
F B F
jestlipak se zvedne hejno hus, mých bílých hus, když na ně štěkne pes
Gmi^7 F C^7
Jakpak je dnes u nás doma, když si mlha lehá do vřesu

a když ze vsi až k nám doniká harmonika
F C^7 F
a když se ozvěnou nad planou vodou nese do lesů

A^7 B C^7 F A^7 B C^7 F
Ptej se vody, co ví voda, ptej se vřesu, co ví vřes
A^7 B Ami C^7 Fmaj^7 C°
odpoví ti oblak bílý, černý les
Gmi Ami Gmi^7 C^7 F
Jakpak je dnes u nás doma, jak je dnes

Den je krásný

z muzikálu Starci na chmelu

B C^7 F^7 B C^7 F^7 B
Den je krásný, den je krásný, den je krásný, den je krásný

G Emi Ami^7 D
Když dva se rádi mají i v lednu je jak v máji
Ami^7 D G Emi C D D
i v lednu je jak v máji s tebou, s tebou, s tebou, s tebou

A^7 D^7 G A^7 D^7 G
Noc je krásná, noc je krásná, noc je krásná, noc je krásná

E C$^\#$mi F$^\#$mi^7 H
Když dva jsou jako jeden v máj promění se leden
F$^\#$mi^7 H E C$^\#$mi C D D
v máj promění se leden s tebou, s tebou, s tebou, s tebou

A^7 D^7 G A^7 D^7 G
Svět je krásný, svět je krásný, svět je krásný s tebou

E C$^\#$mi F$^\#$mi^7 H
F$^\#$mi^7 H E C$^\#$mi A H H

E C$^\#$mi F$^\#$mi^7 H
Když dva jsou jako jeden v máj promění se leden
F$^\#$mi^7 H E C$^\#$mi C D D
v máj promění se leden s tebou, s tebou, s tebou, s tebou

A^7 D^7 G A^7 D^7 G
Svět je krásný, svět je krásný, svět je krásný s tebou

Milenci v texaskách

z muzikálu Starci na chmelu

kapo 3.p.

C Ami F Ami
Chodili spolu z čisté lásky a sedmnáct jim bylo let
C Ami F Ami
a do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět
F Dmi Emi F G^7
ten svět v nich ale viděl pásky a jak by mohl nevidět
C Ami F Ami
vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let

A v jedné zvláště slabé chvíli za noci silných úkladů
ti dva se spolu oženili bez požehnání úřadů
ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád
odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát

Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád
a bylo by moc pošetilé pro život hledat jízdní řád
tak jeden mladík s jednou slečnou se spolu octli na trati
kéž dojedou až na konečnou, |: kéž na trati se neztratí :|3x

mezihra sloka

C Ami F Ami
kéž dojedou až na konečnou, |: kéž na trati se neztratí :|**3x**

Zabili, zabili

z muzikálu Nikola šuhaj loupežnik

C F Dmi F C
Zabili, zabili chlapa z Kolčavy,
C F G Dmi F C
řekněte hrobaři kde je pochovaný.
C F
Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
C F G^7 F C
bylo víno v sudě, teď tam voda bude není, není tu.

Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, vrány rozklovali

Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají

Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane

Ani tak nehoří

z muzikálu Nikola šuhaj loupežnik

C F C Dmi G
Ani tak nehoří svíčka farářovi
G^7 C Ami F G^7 C
jako se bělají mojí milé nohy
Emi Ami Dmi^7 G^7 C
jako se bělají mojí milé nohy

pískání: **C F C Dmi^7 C G**

Ani tak nevoní kořalička sladká
|: jako mně voněla mojí milé jabka :|

Ani tak nebolí rána do srdéčka
|: jako mě bolela milé zahrádečka :|

Řekněte mamce

z muzikálu Nikola šuhaj loupežnik

D A D
Řekněte mamce pro Krista, ať mi večeři nechystá
G A Emi G A D
večeři ani snídani, že už jsem zbitý, spoutaný

Řekněte mamce pro Krista, ať mi pár košil přichystá
tu první tenkou, kmentovou, tu druhou lněnou, bělavou

V té první budu seděti, v té druhé budu viseti
nevěšte vy mě na duby, tam by mě snědli holuby

Nechte mě viset na jedli, kam chodí milá ke studni
až bude milá vodu brát krkavce může odehnat

Ej hešu, hešu ptáčata, už je má hlava načatá
ej hešu, hešu krkavec, že jsem byl dobrý mládenec

Tam u řeky

z muzikálu Nikola šuhaj loupežnik

G C G C
Tam u řeky na kraji chlapci se tam koupají
G C C G G C C G
chlapci se tam koupají, koupají

Chlapci se tam koupají, na děvčata volají
na děvčata volají, volají

G C G C
Kdo tu řeku přeplave, ten to děvče dostane
G C G C G
ten to děvče dostane

Emi D Emi D
Byl tam s nima jeden chlap, on tu vodu přeplaval
Emi D G C G C G
a když doplul ke kraji volal na ně ze skály

Dobře, chlapci, dobře je, už to děvče moje je
už to děvče moje je

Lásko má, já stůňu

z muzikálu Noc na Karlštejně

Dmi Ami G A Dmi
Já ač mám spánek bezesný, mě včera sen se zdál
Dmi Ami G A B
i když už dávno nejsem s ním, mě navštívil sám král

F C F
Řekl: lásko má, já stůňu, svoji pýchu já jen hrál
F^{7} B F C A
kvůli vám se vzdávám trůnu, klenotů i katedrál

Ač den mám jindy poklidný, dnes nevím kudy kam
a trápí mě sen ošidný a trápí mě král sám

|: Řekl: lásko má, já stůňu... :| **3x**

Hoja hoj

z muzikálu Noc na Karlštejně

(originál v $G^{\#}$)

C C C C

C Ami G D G F C G C

Chceš-li na světě býti převesel, zvol si nejlepší, ze všech řemesel

C Ami G D G F C G C

chceš-li okouzlit dívku nevinou, staň se vojákem, staň se hrdinou

C F G^7 C

Hoja hoj, hoja hoj, v králi máme zastání,

C F G^7 C

hoja hoj, hoja hoj, Bůh nás ochrání

hoja hoj, hoja hoj, hmoždíře a palcáty,

hoja hoj, hoja hoj, holky vokatý

C Ami G D G F C G C

Rány na buben máš-li ve vínku, nesmíš zaváhat ani vteřinku

C Ami G D G F C G C

sláva až přilbu tvojí pozlatí, stal ses mužem tím co se neztratí

|: Hoja hoj, hoja hoj v králi máme zastání... :|

D G A^7 D

|: Hoja hoj, hoja hoj v králi máme zastání... :|

Sám já chodívám rád

z filmu Těžký život dobrodruha

C A^{b7} G^{7} C Ami Dmi^{7} G^{7}
Sám já chodívám rád, jen sám
C A^{b7} G^{7} C
mám svou samotu rád, jsem sám
Dmi G^{7} Dmi^{7} G^{7}
sám se vždy usmívám, sám jen sobě zpívám
Dmi^{7} G^{7} C
moje snění nic nezmění vím.
Ami^{7} D^{7} Ami^{7} D^{7}
Sám tím nejvíc získám, svému stínu pískám
Ami^{7} D^{7} Dmi^{7} G^{7}
písničku, tu kterou jen znám já sám
C A^{b7} G^{7} C
... jsem sám.

Oči černé

ruská lidová/Jarka Mottl

Dmi A^{7} Gmi^{6} A^{7} Dmi
Oči čerňje, oči chladňje, to mě aňje nenapadňje
Gmi Dmi A^{7} Dmi
poněmájtě mi, vodky dájtě mi, až budu na zemi, vynadájtě mi

Oči černé jako uhle, pro vás bych chtěl ležet v truhle
ležet v truhle, pěkně ztuhle, buďto támhle nebo tuhle

Vodnář

z muzikálu Vlasy

kapo 1.p.

Ami^7 D^7 Emi Ami D^7 Emi
|: Planetární dráhy až se protnou a Jupiter zastoupí Mars
Ami^7 D^7 Emi C D^7 G
pak láska bude hvězdám vládnout a mí-ír zavládne v nás

F
Znamením Vodnáře věk Lásky teď vchází k nám
Ami D^7 Ami
věk Lásky teď vchází k nám, už vchází k nám, už vchází k nám |^{fine}

G^7 C G^7 C
Harmonie, tolerance, důvěra bez předsudků a lží
G^7 C G^7 C E^7 Ami
Ústrky a faleš zmizí na planetě snů a vizí, éra Vodnáře svět změní
Dmi Emi Dmi Ami
přináší nám osví-cení, láska vchází k nám, už vchází k nám :|$^{D.c.al\ Fine}$

****

Ami^7 D^7 Emi Ami D^7 Emi
|: When the moon is in the Seventh House and Jupiter aligns with Mars
Ami^7 D^7 Emi C D^7 G
Then pe-ace wi-ill guide the planets and lo-ove will steer the stars

F
This is the dawning of the age of Aquarius
Ami D^7 Ami
The age of Aquarius! Aquarius! Aquarius!

G^7 C G^7 C
Harmony and understanding, sympathy and trust abounding
G^7 C G^7 C E^7 Ami
no more falsehoods or derisions, golding living dreams of visions, mystic crystal revalation
Dmi Emi Dmi Ami
and the mind's true liberati--on Aquarius! Aquarius! :|

Kéž slunce svítí

z muzikálu Vlasy

Ami **G**
Je nás pár, jsme generací poslední, jdem o hladu, zimou schoulení, čtem
Ami **C**
o sobě pravdu leda z úmrtních oznámení
Ami **E** **E^7** **Ami** **F** **C**
V týden starých novinách pouze jedovatý dým spálené země zůstává

Dlouhá je cesta plodu k zrození, má, kdo o původu tušení, já
si vizi budoucnosti vesmírem promítám
Ticho odpověď mi dá výmluvnou, výmluvnou

Ami **Dmi**
|: Manchester England England :| nás dělí oceán, jak Ježíš přes něj přejdu
E **E** **E^7** **Ami**
věřím, že je Bůh a věřím v to, že Bůh ví to, že bůh jsem já, jsem já, *jsem já*

Je nás pár…

Ami **G**
Zpívá můj sitar píseň kosmickou, dál, že nekonečnem chceme plout, hřát
Ami **C** **Ami** **E** **E^7** **Ami** **F** **C**
se na slunci hořet láskou, láskou |: Kéž slunce svítí, kéž slunce svítí nám, kéž svítí nám :|^{8x}

Let the sun shine… **********

We starve-look, at one another short of breath, walking proudly in our winter coats
wearing smells from laboratories facing a dying nation
Of moving paper fantasy listening for the new told lies, With supreme visions of lonely tunes

Somewhere inside something there is a rush of, greatness who knows what stands in front of
our lives I fashion my future on films in space
Silence tells me secretly Everything, Everything

|: Manchester England England :| across the Atlantic Sea and I'm a genius genius
I believe in God and I believe that God believes in Claude, that's me, that's me, that's me

We starve-look…

Singing our space songs on a spider web sitar, life is around you and in you
answer for Timothy Leary, dearie
|: Let the sunshine Let the sunshine in The sunshine in :|

Co je na tom tak zlého?

z muzikálu Jesus Christ Superstar

kapo 2.p.

C F C F C G C G C G
Mít rád bližního svého, co je na tom tak zlého, avšak já jsem v rozpacích
Emi Ami Emi Ami F C Dmi C G^4 G
tělem svým jej hřát nebo mám mu tvář jen vzácnou mas-tí třít

C F C F C G C G C G
Hřích jak stín mě doprovázel bez citů, bez extáze je ten tam, dnes vyčítám
Emi Ami Emi Ami F C Dmi C G^4 G C
si ty spousty mužů z dávných dnů, zda soudí mě se ptám, na to se ptám

F E^7 Ami
Nevím jak s tím hnout, průchod citům dát
F C
je to muž – ne Bůh, jako led chci tát
B F C F C Dmi Dmi G^4 G
na věky věků být pouze s ním, proč se touhy vzdát

C F C F C G C G C G
Znám dost mužů, jejich vášní, v čem je však tenhle zvláštní? Příčinou je vlastně on
Emi Ami Emi Ami F C Dmi C G^4 G C
že už nejsem hříšnou, tedy tou, co dřív a k pláči mí--vám sklon, mám k pláči sklon

F E^7 Ami F C
B F C F C Dmi Dmi G^4 G
...na věky věků být pouze s ním, proč se touhy vzdát

C F C F C G C G C G
Vím však, kdyby znenadání zapomněl, co mu brání a na mě sáh, mě uchopil
Emi Ami Emi Ami F C Dmi C G^4 G C
pak zřel by tvář mou v rozpacích, jen pouhý sen by zbyl |: jen sen by zbyl :|

Poslední večeře

z muzikálu Jesus Christ Superstar

G D Emi G
Trápení a spousty denních strastí
C G^4 G Ami D
já i ty ve ví--ně utápíš
G H^7 Emi
V pozdních hodinách hlas ti náhle
G^7 C $Cmaj^7$ D^9 G D^7
umlká a štěstí zdá se na dosah i blíž

G D Emi G
Apoštolské písně krajem zazní
C G^4 G Ami D
sepíšeme pěknou řádku knih
G H^7 Emi
V dalších staletích budou v bázni
G^7 C $Cmaj^7$ D^9 G
listovat a číst v našich evangeliích

Linda

Banjo band Ivana Mládka

předehra sloka

F A^7 D^7 G^9 C^7 F
Linda, Linda, Linda nejradši marmeládu ze všech jídel má
C^7 F A^7 D^7 G^9 C^7
tahleta Linda, Linda, Linda za soudek marmelády cokoliv dá
C^7 H^7 B^7 A^7 D^7
ří-kám jí Lindo, ty moje holka upatlaná,
G^9 C^7
proč tvá pusa není aspoň jednou slaná.
F A^7 D^7 G^9 C^7 F C^7
Má milá Linda, Linda, Linda, co dělat marmeládu prostě rádá má

mezihra sloka

Linda, Linda, Linda…

Jožin z bažin

Banjo band Ivana Mládka

Emi H7 Emi H7 Emi
Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu, spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu
D7 G D7 G H7 Emi H7 Emi D7
řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin, žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jo---žin

G C#° D7 G
Jožin z bažin močálem se plíží, Jožin z bažin k vesnici se blíží
C#° D7 G
Jožin z bažin už si zuby brousí, Jožin z bažin kouše, saje, rdousí
C G D7 G C G D7 G H7
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo, platí jen a pouze práškovací letadlo

Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice, přivítal mě předseda, řek mi u slivovice
živého či mrtvého Jožina kdo přivede, tomu já dám za ženu dceru a půl JZD

Jožin z bažin močálem se plíží...

Říkám: Dej mi, předsedo, letadlo a prášek, Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček
předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl, na Jožina z letadla prášek pěkně klesl

Jožin z bažin už je celý bílý, Jožin z bažin z močálu ven pílí
Jožin z bažin dostal se na kámen, Jožin z bažin - tady je s ním amen
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho, dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO

Já a můj kamion

Ivan Mládek

C7 C7 C7 C7 F C B C

C7
Drncáme se po nocích, po skladech a po docích,
C7
při hvězdách i vánicích, po okreskách, dálnicích
F C B C
já a můj kamión s paprikou za milión.

F C B C

Zdravej náklad vozíme, až se toho hrozíme,
my jsme Čechů naděje, že nechytnou kurděje,
já a můj kamión s paprikou za milión.

F C B C

Nikdy jsem si nezvykl na tenhle long vehikl,
povolila krajnice a válíme se z dálnice
já a můj kamión s paprikou za milión.

F C B C

Nebude čas na vtípky, Češi půjdou na šípky,
neříkám to, věru, rád, vinu máme tentokrát
já a můj kamión s paprikou za milión,
já a můj kamión s paprikou za milión.

C7 C7 C7 C7
F C B C
já a můj kamión s paprikou za milión.

Jez

Banjo band Ivana Mládka

kapo 1.p.

předehra na kazu (On ví že šumí les…)

A E7 A E7 A E7 A F#7

Na vodu už jezdím jenom s Vendou, s Vendou, do kánoe nevlezu už s Bendou, s Bendou

Hmi E7 A F#7 H7 E7

Jenda Benda nemožný je zadák, nemá vlohy a je laj, laj, lajdák

A F#7 H7 E7

On ví, že šumí les, že kvete bílý bez, že v dáli hárá pes, že vysouší se mez

E7+ A F#7 H7 F7 E7 A

a že mostem cloumá rez, že říčka jde krz ves, ale nevšimne si, že se blíží jez, jez, jez

Jel jsem tuhle Ohři s Jendou Bendou, Bendou, proč já houska nejel radši s Vendou, s Vendou

Jenda Benda sjel na vodu mělkou, spáchal v lodi díru vel, vel, velkou

Já měl náladu zlou, on zničil keňu mou, už nikdy houpy, hou, s ní nepopluji mhou

tedy šetřím na novou, na laminátovou, už ji chci mít v létě na dovolenou, nou, nou

mezihra (On ví že šumí les…)

Jel jsem tuhle Ohři s Jendou Bendou…

Já měl náladu zlou…

dohra (On ví že šumí les…)

Když je v Praze hic

Banjo band Ivana Mládka

C

|: Když je v Praze abnormální hic,

A7

chodím k vodě až do Měchenic

Dmi G7 C A7

měchenická plovárna má krásné okolí,

D7 G7

ještě krásnější než bazén v Praze čtyři – Podolí

C

Má milá tam se mnou chodívá,

A7

chleba s máslem s sebou nosívá

F Fmi C A7

a když se jí šipka zdaří, úsměv na rtech má,

Dmi G7 C

chleba s máslem ukousnout mi dá.

Když je v Praze abnormální mráz,
do Měchenic táhne mě to zas
do prázdného bazénu tam s milou chodíme,
na betonu někde na dně do očí si hledíme
Neplavou tam žádné rybičky,
dáváme si sladké hubičky
má milá je v dobré míře, úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá :|

Kousavá deka

Banjo band Ivana Mládka

Dmi A^7 Dmi
Do svítání setrvávám na potlachu
D^7 Gmi
ke spánku se odebírám plný strachu
A^7 Dmi
a když ráno chladnou rosou zvlhnou stany
E^7 A^7
probouzím se abnormálně pokousaný

Zkušenější kamarádi chlácholí mě:
"Měla dlouhý vlas a to tě zmátlo zřejmě
za to máš teď kousance i kolem žeber
takovou si na osadu nikdy neber"

D^7 Gmi C^7 F A^7
Kousavá deka kusadlama seká, když pod ní spočívám
Dmi Gmi A^7 Dmi
kousavá deka, ta na mě čeká, osada spí a já se ošívám

Kousavá deka, kousavá deka, kdo ji neměl, ví starou belu
kousavá deka, ta na mě čeká, osada spí a já se pod ní melu.

Říkali mi, že je měkká jako ovce
když jsem si ji koupil u nás v partiovce
to jsem zase sežral hada - podvedli mě
teď můžu spát odkopaný, co však v zimě

Jevil o ni zájem jistý Standa Přikryl
bohužel se nejdřív, lišák, zkusmo přikryl
kamarádi celé noci krásně prosní
já mám deku kousavou a nevím, co s ní

Kousavá deka ...

Láďa jede lodí

Banjo band Ivana Mládka

C G7 C G7 C G7 C G7
Láďa jede lodí, tou lodí výletní,
C G7 C Ami Dmi G7 C G7
k Lídě, co s ní chodí, zkrátka Láďa jede k ní.
C G7 C G7 C G7 C G7
Jestli s sebou hodí ten parník výletní,
C G7 C Ami Dmi G7 C
Lída bude překvapena, že je Láďa s ní

E7 Ami D7 G7
V podpalubí topič přikládá, na lodi je skvělá nálada
G7 C G7 C G7 C G7 C G7
|: A celý kraj, kraj, kraj to cítí, že je máj,
C G7 C Ami Dmi G7 C
Láďa Lídu vyhledá a pak si pusu daj :|

Lída jede lodí, tou lodí výletní,
k tomu, co s ní chodí, ale on zas jede k ní.
a tak vlastní vinou dvě srdce dychtivá
nešťastně se minou, inu tak to chodívá.

V podpalubí topič přikládá...

mezihra sloka

V podpalubí topič přikládá…

Lízátko

Banjo band Ivana Mládka

kapo 3.p.

předehra (sloka)

D H^7 E^7 A^7 D Dmaj^7 Hmi C$^{b\circ}$ Emi H^7
Lízátko, já našel na zemi lízátko, někdo ho olízal drobátko
Emi A^7 D C° Emi A^7
a já se na něj nezlobím, nej-sem žád-ná faj-novka, to

D H^7 E^7 A^7 D Dmaj^7 Hmi C$^{b\circ}$ Emi
Lízátko, lízal kluk, či malé robátko, případné bacily v tom suchu a zimě
E^7 A^7 B^7 A^7
uhynuly zakrátko, dobře jim tak

D^7 Ami D^7
Nejlepší cukrátko je totiž lízátko, starého chlapa zanese do doby
G H^7 Emi A^7
kdy byl ještě malé holátko, mám dneska, z pekla štěstí

D H^7 E^7 A^7 D Dmaj^7 Hmi C$^{b\circ}$ Emi H^7 Emi A^7 D G D
Lízátko, já našel na zemi lízátko, pán za mnou má mě za prasátko a já se na něj nezlobím

mezihra (obě sloky)

Nejlepší cukrátko…

Lízátko, já našel na zemi lízátko …

Medvědi nevědí

Banjo band Ivana Mládka

Emi Ami Emi H^7

|: Medvědi nevědí, že tůristi nemaj zbraně,

Emi Ami Emi H^7 Emi H^7

až jednou procitnou počíhají si někde na ně.

Emi Ami Emi H^7

Výpravě v doubravě malý grizzly ukáže se,

Emi Ami Emi H^7 Emi H^7 Emi

tůristé zajisté rozutíkají se po lese.

D^7 G

Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky

D^7 G

a dívčí dřeváky a drahé foťáky

D^7 G

medvědi je v městě vymění za zlaťáky,

C $C^{\#\circ}$ G E^7 Ami^7 D^7 G

|: za ty si koupí maliny, med a slané buráky :|

Nejkrásnější období je podzim

Banjo band Ivana Mládka

Cmaj^7 A^7 D^7
Nejkrásnější období je patrně podzim, když má milá shrabuje listí
G^7 C C° Dmi^7 G^7
myslím si, že dělá asi určitě správně, zahrádka se pravidelným shrabováním čistí

Cmaj^7 A^7 D^7
Nejkrásnější období je patrně podzim, rhododendrony když ona sází
F C° C A^7 D^7 G^7 C
je to ale paráda, hlínu přitom na záda, jako krtek zkušený hází

C^7 F F^7 E^7 E^{b7}
O tom, že má milá má při práci vždycky hezké pohyby
D^7 G^7
nemůže mít ani tělocvikář vůbec žádné pochyby

Nejkrásnější období je patrně podzim, když vidím lásku svojí
jak záhon šnitlíku z velikého pytlíku Thomasovou moučkou hnojí

mezihra (sloka)

O tom, že má milá má při práci vždycky hezké pohyby
nemůže mít ani tělocvikář vůbec žádné pochyby

Nejkrásnější období je patrně podzim, když ze zápraží milé palce držím
ale palce už mě bolejí, jdu někam, kde mi nalejí, chvíli se tam, lásko má, zdržím

Rychlík jede do Prahy

Banjo band Ivana Mládka

předehra celé

C7

Z Opavy, z Opavy, rychlík jede do Prahy,

G7 **C**

nikdo nemá obavy, jestli dojede

C7

Nestaví, nestaví, vůbec nikde nestaví,

G7 **C**

kdo se mu postaví, toho zajede

Ami **E7** **Ami** **E7**

Mašinka vesele na cestu si píská,

C **G7** **C** **G7**

strojvůdce topiči mastné vlasy víská

C7

Kdo s nima pojede, větru, dešti ujede,

G7 **C**

dobře se projede a na čase získá

mezihra celé

Z Opavy, z Opavy…

C7 **G7** **C**

Ve Špindlerově mlýně

Banjo band Ivana Mládka

kapo 1.p.

Emi C° C#° H7 Ami H7 Emi H7

Emi C° C#° H7 Ami D7 G H7
Ve Špindlerově Mlýně, tam překrásně je v zimě, když je zákaz vycházení
Emi C° C#° H7 Ami H7 Emi
ta zpráva horské služby vždy vyplní mé tužby, je jak něžné pohlazení

D7 G H7 Emi
Pěkně v teple pohlednice napíšu všem známým, zahraju si dámu
A7 C7 Eb7 G D7 G H7
ruce, nohy u kamen ve společenské místnosti těžko sobě zlámu

Je to ale rána, nad mojí hlavou zrána, se stáhla mračna zlověstná
Je úplně už jisté, že dnes je nebe čisté, mě čeká loučka pověstná

Prožiju den ponížení, posměchu a modřin, proč večer není blíže
však při vstupu do lyžárny se obličej můj rozzáří, sláva, ukradli mi lyže

mezihra (Ve Špindlerově Mlýně…)

Pěkně v teple pohlednice …

Zkratky

Banjo band Ivana Mládka

kapo 3.p.

C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 F C° C Ami D7 G7 C
C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 F C° C Ami D7 G7
Z Pé-eL-eR do eM-eL-eR jel jsem přes Čé-eS-eS-eR, eS-eN-Bé mé Dé-Ká-Wé si stoplo na Té-Ká
C7 F A7 Dmi G7 C Ami Dmi G7 D7 G7 C G7
mé Dé-Ká-Wé eS-Pé-Zet Á-Bé-Té 25-pade-sát, musí teďka na Gé-Ó do Čé-eS-Á-Ó

C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 F C° C Ami D7 G7
Ó-Há-Cé či Ó-Há-Vé, či co má to Dé-Ká-Wé, potřebuje z eN-Dé-eR nová šoupátka
C7 F A7 Dmi G7 C Ami Dmi G7 D7 G7 C
jsem eR-eN-Dé-er Cé-eS-cé z Čé-Vé-Ú-Té v Praze 2, v Čé-eS-Á-Ó v Praze 3 já mám tlačenku

G D7 G D7 G
Tohle Í Á Vé-Há-Jé dělá kromě Dé-Ká-Wé, Bé-eM-Wé a eN-eS-Ú, Ká-Dé-eF i eM-dží
C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 F C° C Ami D7 G7 C G7
za dvě eL-Pí Ká-Té-Ó Dé-Ká-Wé mám na Gé-Ó, když dostanu na Čé-Vé-Ú-Té syna Kelblové

C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 F C° C Ami D7 G7
Kelblová z Ó-Pé-Bé-Há mistrovi Čé-eS-Á-Ó dá do bytu Pé-Vé-Cé a teplou Há-2-Ó
C7 F A7 Dmi G7 C Ami Dmi G7 D7 G7 C
vystavené na eL-Vé-Té Pé-Vé-Cé však přiveze skladníkovi Dé-Ká-Pé šofér Vé-3-eS

G D7 G D7 G
Všechno dopadne Ó-Ká za lístky na eF-Ó-Ká, šofér Čé-eS-Á-Dé má o Schumana zájem
C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 F C° C Ami D7 G7 C G7
mistr od Čé-eS-Á-Ó známou má na Pé-Ká-Ó, její bratr v Ó-Ú-eN-Zet dělá sestřičku

C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 F C° C Ami D7 G7
V Ó-Ú-eN-Zet na Wé-Cé mistr chytil Té-Bé-Cé musí na eR-Té-Gé É-Ká-Gé a É-É-Gé
C7 F A7 Dmi G7 C Ami Dmi G7 D7 G7 C G7
spojení Čé-eS-Á-Ó Čé-Vé-Ú-Té Ó-Pé-Bé-Há Čé-eS-Á-Dé eF-Ó-Ká přerušilo se

G D7 G D7 G
eR-eN-Dé-er Cé-eS-cé z Čé-Vé-Ú-Té dá Dé-Ká-Wé, eS-Pé-Zet Á-Bé-Té 25-50 do šrotu
C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7 F C° C Ami
z Čé-eS-eS-eR do eM-eL-eR z Čé-Vé-Ú-Té eR-eN-Dé-er, musí chudák s Čé-eS-Á-Dé
D7 G7 C C
nebo s Čé-eS-Dé

Holubí dům

Jiří Schelinger

Emi D Cmaj^7 Hmi^7 Emi
Zpí-vám ptákům a zvlášť holubům
Emi D Cmaj^7 Hmi^7 Emi
stá-val v údolí mém starý dům
G D G D G
Ptáků houf zalétal ke krovům
Emi D Cmaj^7 Hmi^7 Emi
měl jsem rád holubích křídel šum

Vlídná dívka jim házela hrách
mávání perutí víří prach
Ptáci krouží a neznají strach
měl jsem rád starý dům, jeho práh

Ami^7 D G Emi C D G
Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví? Míval stáj roubenou, bílý štít
Ami^7 D G Emi C Hmi Emi A Emi
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí? Vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít

Sdílný déšť vypráví okapům
bláhový kdo hledá tenhle dům
Odrůstáš chlapeckým střevícům
měl jsem rád holubích křídel šum

Nabízej úplatou cokoli
Nepojíš cukrových homolí
Můžeš mít třeba zrak sokolí
nespatříš ztracené údolí

Hledám dům holubí...

Zpívám ptákům a zvlášť holubům
stával v údolí mém starý dům…

Jahody mražený

Jiří Schelinger

|: A . . . | D . A . | A . . . | G . D . :|

A
Poslala mě moje dívka pro jahody červený
D G A
bez nich se prý nemám vracet, tak tu stojím ztrápený
A
Když se dívám co je sněhu, fouká vítr, pálí mráz
D G A E
možná že si děvče myslí, že se mě tak zbaví snáz

G D A E G D A E
|: Zapoměla vážení, na jahody mražený, na jahody mražený, v igelitu balený :|

|: C . . . | G . . . | D . . . | A . . . :|4x E . . . | E . . . |

A
Pohádku to připomíná o dvanácti měsíčkách
D G A
nechtěla mi říci sbohem, teď by chtěla abych plách
A
Mohl bych se klidně vrátit, vím však že mě nečeká
D G A E
měla mi to říci rovnou, že jiného ráda má

Zapoměla vážení, na jahody mražený, na jahody mražený, v igelitu balený

a capela
Zapoměla vážení, na jahody mražený, na jahody mražený, v igelitu balený

Zapoměla vážení, na jahody mražený, na jahody mražený, v igelitu balený

Zapoměla vážení, na jahody mražený, na jahody mražený, v igelitu ba!

|: C . . . | G . . . | D . . . | A . . . :|4x E . . . | E . . . | A

René, já a Rudolf

Jiří Schelinger

| G . . . | D . . . |

G! **Ami** **C** **G**
Nedělní odpoledne stane se pro mnohé chvílí volna,
G! **Ami** **C** **G**
někdo si běhá jen tak po lese, jiný zas chodí zvolna.
G **C** **Cmi** **G**
My však neznáme rozkoš oddychu a sportujeme v houfu,
G! **Ami** **C** **G** **| D . . . |**
nikde nejmenší známky po břichu my propadli jsme golfu.

G
René, já a Rudolf chodíváme na golf,
Ami **D**
René, já a Rudolf chodíváme na golf,
G
René, já a Rudolf chodíváme na golf,
Ami **D**
René, já a Rudolf chodíváme na golf.

| G . . . | D . . . |

Nedělní odpoledne stane se pro mnohé chvílí nudy,
někdo to pomyšlení nesnese a tak jde válet sudy.
Věřte, že nás už vůbec nevábí ve tvářích dívek důlky,
můžou mít vlasy jako hedvábí nám stačí řádné hůlky.

René, já a Rudolf…

| G . . . | D . . . |

mezihra sloka

René, já a Rudolf…

|: René, já a Rudolf chodíváme na golf, :| **3x**
René, já a Rudolf!

Šípková růženka

Jiří Schelinger

kapo 3.p.

Emi / D / Ami / Emi /

Emi / D / Emi / Hmi /
Ještě spí a spí a spí zámek šípkový, žádný princ tam v lesích ptáky neloví
Emi / D / Emi / Hmi /
ještě spí a spí a spí dívka zakletá, u lůžka jí planá růže rozkvétá

C D Emi / C D G H
To se schválně dětem říká, aby s důvěrou šli spát, klidně spát
Emi D G C / Ami Hmi Emi /
že se dům probouzí a ta kráska procitá, zatím spí tam dál, spí tam v růžích

mezihra sloka

Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání, kdo si dívku pobledlou, vezme za paní
vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám, žádný princ už není, musíš tam jít sám

C D Emi / C D G H
To se schválně dětem říká, aby s důvěrou šli spát, klidně spát
Emi D G C / Ami Hmi Emi /
že se dům probouzí a ta kráska procitá, zatím spí tam dál, spí tam v růžích
Emi D G C / Ami Hmi Emi /
Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám, čeká dívka dál, spí tam v růžích
C Hmi E^{4sus} E
čeká dívka dál, spí tam v růžích

Boty proti lásce

Yvonne Přenosilová (Lucie Vondráčková)

E7
Zas mi říkal, že má něco pro mě a to něco, že prý láska je
A7 **E7**
já však nechci žádnou lásku v domě, přináší jen žal a výdaje
G E G E
Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou
G E
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou

Žiju sma díky těmto botám, žiju sama zásluhou těch bot
často sice klukům hlavy motám, botám ale city nejsou vhod
V těch botách ráda šlapu, zvlášť po lásce nás dvou
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou

Tyhle boty nosím někde v duši, někde v duši, ne však na nohou
jsou tam dole, kde mi srdce buší, od bušení mu však pomohou
V těch botách ráda šlapu a to se mi prý mstí
prý v těchto botách jdu a tak si šlapu po štěstí

Pozor, boty! Pochodem v chod

Sklípek

Yvonne Přenosilová

Ami E Ami
Půjdem spolu do sklípku, sedneme si v koutku, kde je stín, vlídný stín
Ami E Ami G
dáme si pár polibků vedle bodrých soudků plných vín, dobrých vín

C G E
Rudou lásku budem spolu pít,
Ami F E
vinný sklep ti zrychlí tep a zas mě budeš chtít ááááá-
Ami E Ami
hned po první sklenici, barva vína stoupne do lící, hořících, hej!

Lalalala..... hej! (sloka)

Rudou lásku budem spolu pít,
vinný sklep ti zrychlí tep a zas mě budeš chtít, jé
já jsem slabá na tvůj chlad, tak tě musí víno rozehřát, rozehřát

Lalalala..... hej! (sloka)

Nikdo netuší

Yvonne Přenosilová

G Hmi C G
Z vás nikdo netuší, proč já dennodenně zpívám
Ami G D D
mám důvod jako dům zpívat oblakům a vám do uší
G Hmi C G
Z vás nikdo netuší, kam já oddaně se dívám
Ami G D G G#
má vlasy jako len, oči jako den a to pro mě jen

G# Cmi C# G#
Dřív sněhem zapadám, či spíš plamenem se vznítím
Bmi G# D# D#
spíš kůži z těla svlíct, nežli se ho zříct, za sklo si ho dám
G# Cmi C# G#
Z vás nikdo netuší, proč já dennodenně zpívám
Bmi G# D# G# A
mám důvod jako dům zpívat oblakům a vám do uší

A C#mi D A
Lá la la la la lá, la lá la la la la lá lá
Hmi A E E
Lá la la la la lá, la la la la lá, la la la la lá

A C#mi D A
Dřív sněhem zapadám, či spíš plamenem se vznítím
Hmi A E E
spíš kůži z těla svlíct, nežli se ho zříct, za sklo si ho dám
A C#mi D A
Z vás nikdo netuší, proč já dennodenně zpívám
Hmi A E A
mám důvod jako dům zpívat oblakům a vám do uší

B Dmi D# B
Z vás nikdo netuší, kam já oddaně se dívám
Cmi B F F
má vlasy jako len, oči jako den a to pro mě jen
B Dmi D# B
Z vás nikdo netuší, proč já dennodenně zpívám
Cmi B F B
mám důvod jako dům zpívat oblakům a vám do uší

Měsíc

Yvonne Přenosilová

E A C#mi G#mi A H

E A C#mi G#mi A H
Nejdříve jenom tajně nahlédl a potom dovnitř vešel
E A C#mi G#mi A H
a snad aby mě trochu rozesmál, až na lustr se věšel

Hmi E Hmi E
Klidně se dívá, jak se svlékám, júúúúú, júúúúú
Hmi E Hmi E
zatím co já se stínu lekám, júúúúú, júúúúú

Dávno ví, že se tolik bojím, tak zůstal radši se mnou
a horkou tvář mi něžně hladil pavučinou snů jemnou

Hmi E Hmi E
Zůstal pak se mnou do bílého rána, júúúúú, júúúúú
Hmi E C H E H7
spala jsem s Měsícem, nebyla jsem sama, júúúúú, júúúúú, júúúúú

mezihra - bluesová dvanáctka od F 3x

E A C#mi G#mi A H
Dávno ví, že se tolik bojím, tak zůstal radši se mnou
E A C#mi G#mi A H
a něžnou tvář mi něžně hladil pavučinou snů jemnou

Hmi E Hmi E
Zůstal pak se mnou do bílého rána, júúúúú, júúúúú
Hmi E C H E
spala jsem s Měsícem, nebyla jsem sama, júúúúú, júúúúú, júúúúú

Tak prázdná

Yvonne Přenosilová

C Ami F G C
Tak prázdná, tak prázdná, tak prázdná, jsou rána, že vítám i pláč

C F C F C
Teď chápu, že na mně vina leží a mohu za čas, který marně běží
C Ami F G
chtěla jsem být už vdaná, teď vstávám uplakaná, chybí mi schůzky na nábřeží

C Ami F G
Tak prázdná, tak prázdná, tak prázdná, teď budou se mi všechna rána zdát
C Ami F G C
tak prázdná, tak prázdná, tak prázdná, že bylo by snad nejlepší spát

Tvůj úsměv mi ráno strašně schází, je blázen, kdo stejně jak já sází
na závoj s černou tečkou, svatební šaty s vlečkou, bez tebe stolek s dečkou mrazí

Tak prázdná, tak prázdná, tak prázdná…

mezihra první řádek sloky
k čemu jsou šaty s vlečkou, k čemu je závoj s tečkou, bez tebe stolek s dečkou mrazí

Tak prázdná, tak prázdná, tak prázdná…

mezihra první řádek sloky
k čemu jsou šaty s vlečkou, k čemu je závoj s tečkou, bez tebe stolek s dečkou mrazí

|: Tak prázdná, tak prázdná, tak prázdná… :|

Paní v černém

Flamengo

G
Hej, vy paní tam, vás odněkud znám
C D G C
i když jste dnes v černém, tak vám srdce dám
G C D G
neříkejte, že to nejde, vyslyšte mě paní

Prej jste krásnej květ, prej jste chladnej led
tvář vám halí závoj černej jako svět
a z očí jak chladnej nápoj kanou vaše slzy

Emi D
Slzy nejsou dobrej nápoj, sundejte ten černej závoj
Emi D
nechoďte už plakat k hrobům, pojďte raděj se mnou domů
G C G
a zkuste žít pro mou lásku

Mám vás strašně rád, tak už pojďte spát
v tmách se vaše tělo černý bude zdát **C D**
jako by se nic nedělo, milujte mě paní o-o-ó-ó

mezihra (sloka)

Slzy nejsou dobrej nápoj…

Mám vás strašně rád…

G
Hej, vy paní tam, hej, vy paní tam, vás odněkud znám

Poprava blond holky

Flamengo

G
Katův sluha volá, že se právě koná
C^7 G
poprava blond holky, která byla svolná
D^7 C^7
a za kousek stříbra, šla prej s každým spát
G C D G C D G
ubohá á-á-á a já ji měl tolik rád

Kněz už ruce spíná, málo času zbývá
nad hlavou blond holky, sekera se zdvíhá
Holka hlavu sklání, když v tom volám stát
ubohá á-á-á a já ji mám pořád rád

A D D$^\#$ D
Ví snad nějakej soudce, proč se dala svíst
A D D$^\#$ D
jak je bídně holce, nemá-li co jíst

Král však povel dává a blond hlava padá
škoda je tý holky, byla ještě mladá
I když žila v hříchu, měla právo žít
ubohá á-á-á v nebi je jí možná líp

mezihra

Ví snad nějakej soudce…

Král však povel dává…

Hvězdičko blýskavá

Petr Novák

C G C G

C G C G
Hrozně ráda máš ten gril tam v přízemí, proč já blázen jsem tam byl a chtěl tě mít
F G C
z velkých fotek a malých roliček tvých já znal tvůj smích

A ten úsměv dvouřadý jsem chtěl mít sám, byl jsem pryč z té záhady, že tě vážně mám
žil jsem s tebou od těch dob několikrát, mám a nemám tě rád

C Fmaj^{7} C
Hvězdičko blýskavá, mám život svázaný s tvým
C Fmaj^{7} C
Těžko tě získávám, lehko tě ztrácím, já vím
Dmi C Dmi C
Jak mám spát, co s tím? Jak mám žít a s kým?

Dál se vrhat za tebou, to nic nezmění, úděl bumerangů dvou je míjení
tak tě míjím, ať tě někdo lepší má, jen ať v tom nejedu já

Ze tvé krásy chladných stěn šel někdy mráz, mohlas mít sto známých jmen a já se třás
ale štěstí jsem dostal víc, než kdy dřív, už nechoď, zas bych kýv

|: Hvězdičko blýskavá, mám život svázaný s tvým… :|

Já budu chodit po špičkách

Petr Novák

originál G dur

E A F#mi H
Zavři pusu a jdi spát, vždyť už bude brzo den
E A F#mi H
nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen

F#mi H F#mi H
Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím
F#mi H A H
á-a-a-až slunce vyjde v tmách, polibkem tě probudím

Jdi si lehnout, ať už spíš, ať z toho snu něco máš
ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš

Já budu chodit po špičkách...

Rozhoď vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den

Já budu chodit po špičkách...

Náhrobní kámen

Petr Novák

C Ami C D C F C
Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou, kde rostou stromy bez listí
C Ami C D C F C
tak vyjdeš na místo, kde tvý slzy spadnou na hrob, co nikdo nečistí

Jen starej rozbitej náhrobní kámen řekne ti, kdo nemoh už dál
tak sepni ruce svý a zašeptej ámen, ať jsi tulák nebo král

Ami C
Rec.:*Dřív děvče chodilo s kyticí růží rozdávat lidem štěstí a svůj smích*
Ami C F C
oči jí maloval sám Bůh černou tuší, pod jejím krokem tál sníh

Všem lidem dávala náručí plnou, sázela kytky podél cest
jednou však zmizela a jako když utne, přestaly růže náhle kvést

Pak jsem jí uviděl, ubohou vílu, na zvadlých květech věčně snít
všem lidem rozdala svou lásku a sílu, že sama dál nemohla žít

Tak jsem jí postavil náhrobní kámen a čerstvé růže jsem tam dal
pak jsem se pomodlil a zašeptal ámen a svoji píseň jsem jí hrál

Povídej

Petr Novák

D A D D
Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než já
D A D F#mi
jestli, když večer jdeš spát, ti polibek dá, tak, jako já
G D A D D
to už je dávno, tak povídej, hej, povídej

Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád
nebos ho nechala jít, když šel k jiný spát, tak jako mě
G D A D A
to už je dávno, tak povídej, hej, povídej, povídej

D E G D
Jestli se ti po mně stýská, když večer jdeš spát
D E G D
jestli, když večer se blýská, nepřestala ses bát

Povídej, ne, já se nevratím, jdi domů spát
svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát, jak jsem dal dřív
to už je dávno, tak povídej, hej, povídej

Jestli se ti po mně stýská…

Povídej, ne, já se nevratím, jdi domů spát…

Černá kára

Josef Kainar (Eva Olmerová, Zuzana Navarová)

Dmi B^{9} A^{7}

mezihra:

```
|---1-3-4-3-1---|-3-1------.|---------|----------|-
|-3-----------3-|-----3-1-3-|---0-1-0-|-1-0------|-
|---------------|-----------|-2-------|-----2-2--|-
|---------------|-----------|---------|----------|-
|---------------|-----------|---------|----------|-
|---------------|-----------|---------|----------|-
```

Dmi D° A^{7} Dmi B^{9} A^{7}
Každej tu černou káru svou si táhne sám
Dmi Ami Dmi Ami F A^{7}
kdo může znát tu píseň, co já v sobě mám
Dmi Ami^{7} Dmi Ami^{7} F^{7} Gmi A^{7}
můžeš si půjčit klobouk, nepůjčíš si nikdy cizí žal, cizí žal
Dmi B^{9} A^{7} Dmi B^{9} A^{7}
cizíma ústy ještě nikdo nezpíval

mezihra

Tu černou káru tu mám stále na patách
on se z ní sype věčněj, jemnej černej prach
zastavit nesmím ani chvíli, ani chvíli zaživa, zaživa
ta černá kára se můj život nazývá

mezihra

Trošku tý lásky dej mi věrný srdce mý
věčně tu káru táhnout, to je šílený
sevři mě jemně, ty jseš jediný co na tý cestě mám
a jako blues tě na svých ústech vyzpívám...

mezihra

Černá voda

Josef Kainar (Nerez)

Emi H Emi H Emi
Po hluboký vodě, po černý hlubině utržený kvítí pryč ode mne plyne
H Emi H Emi
že nebylo nikdy lásky mezi náma, voda si to kvítí sama zutrhala
E7
la la la, la la la...

Ami D G C Ami H Emi E7
Zutrhala z břehů lilie studený, zanesla to na hrob mýmu potěšení
Ami D G C Ami H Emi H Emi
studená lilie z břehu utržená, jak já vodu poznám, že ona dno nemá

Tu hlubokou vodu nemůžeš vyměřit, jako očím z uhle nedá se uvěřit
skoč si do tý vody, když tak těžko je ti, vona už ti poví, co jsi chtěl věděti - la la la, la la la...

Rybky co družičky na pohřeb ti pudou a ty splavy modrý zvonit hrany budou
budou zvonit hrany, že tě není škoda, neuměls' milovat, vzal tě čert a voda

Víckrát se nevracej do naší světnice, musela bych ždímat mokrý nohavice
taky bych musela sedat vedle kamen a se objímati s ňákým hastrmanem

Emi H Emi H Emi
Skoč si do tý vody, jestli je ti libo, ale za mnou nechoď potom jaktěživo
E7
la la la, la la la... |: La la la... :|

Diga diga dou

Josef Kainar (Karel Plíhal)

kapo 2.p.

Ami
Proč bychom se neměli o pohřebním veselí
H^7 E^7 Ami H^7 E^7 Ami
diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou, diga dou

Ami
Družičky a kaviár, malaga má žár a spár
H^7 E^7 Ami H^7 E^7 Ami
diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou, diga dou

G^7 C
Krásnej funus první třídy, flétnistky a chlast
A^7 Dmi E^7
Pozůstalí nejsou hnidy, všude samá vonná mast

S tváří mírně napilou, nesou dívku spanilou
diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou, diga dou

Támhle za tamaryškem apoštolé s Ježíškem
diga diga do, diga do do, diga diga do, diga do

Kristus Pán se zadívá na dívku a pak zazpívá
diga diga do, diga do do, diga diga do, diga do

Jak zaslechla dívka zpívat jeho božský blues
Hejbla kostrou, mrskla pánví, houpla zkrátka na rytmus

Z funusu je paseka, celej průvod haleká
diga diga do, diga do do, diga diga do, diga do

mezihra

Jak zaslechla dívka zpívat jeho božský blues
Hejbla kostrou, mrskla pánví, houpla zkrátka na rytmus

Z funusu je paseka, celej průvod haleká
diga diga do, diga do do, diga diga do, diga do

Já bych si rád najal dům

Waldemar Matuška (D. Ellington / J. Kainar)

E E^{7} A Ami |: E . C$^{\#7}$. | A . H^{7} . :|

E E^{7} A Ami
Já bych si rád najal dům, kde bych moh` žít jen svým snům,
E C$^{\#7}$ A H^{7} E C$^{\#7}$ A H^{7}
celý stmělý, slepá okna v průčelí.

E E^{7} A Ami
S korouhvičkou na střeše, s půdou plnou veteše,
E C$^{\#7}$ A H^{7} E C$^{\#7}$ H^{7}
která čeká až ji vítr pročeše.

A Ami E E^{7}
Ve sklepě bych našel dívku zazděnou a plno sudů starých vín,
A Ami E C$^{\#7}$ A H^{7}
zahrál bych si na harfu opuštěnou, v erbu bych měl paví stín.

Myslívám si potajmu, že až ten dům pronajmu,
oběsím se samým štěstím na řimse.

mezihra 2x refrén

Ve sklepě bych našel dívku zazděnou a plno sudů starých vín,
zahrál bych si na harfu opuštěnou, v erbu bych měl paví stín.

Myslívám si potajmu, že až ten dům pronajmu,
oběsím se samým štěstím na řimse.

Míval jsem klobouk

Josef Kainar (Banjo band Ivana Mládka)

G E^7 Ami D^7 Gmaj^7 Hmi^7
Míval jsem klobouk, leč klobouky pomíjejí
Bmi^7 Ami^7 D^7 Ami^7 D^7 G C$^{b\circ}$ Ami^7 D^7
zlý vítr ho vzal a pak se mi z dálky smál

G E^7 Ami D^7 Gmaj^7 Hmi^7
Míval jsem děvče leč dívky nás opouštějí
Bmi^7 Ami^7 D^7 Ami^7 D^7 G F$^{\#7}$
Ří----kám vzal jí ďas já najdu si jinou zas

Hmi E^7
Jenomže když se večer stmívá a šedé stíny plynou v dál
Emi^7 F$^{\#7}$ Hmi E A^7 D D^7
na tebe myslím a vzpomínám, na vítr, který mi šedý klobouk vzal

G E^7 Ami D^7 Gmaj^7 Hmi^7
Kdybyste našli ten klobouk tak to bych byl rád
Bmi^7 Ami^7 D^7 Ami^7 D^7 G
tu dívenku však si můžete ponechat

mezihra (2x sloka)

Jenomže když se večer stmívá...

Kdybyste našli…

Nebe počká

Josef Kainar (Karel Plíhal)

předehra 1. sloka

C^{6} C$^{\#\circ}$ Dmi^{7} G^{7} C Emi^{7}
Nebe počká, neboť já vím, že kdykoliv jdu s tebou
E^{b}mi^{7} Dmi^{7} G^{7} Emi^{7} A^{9-} Dmi^{7} G^{7}
mé kroky do ráje jdou - nebe počká

C^{6} C$^{\#\circ}$ Dmi^{7} G^{7} C Emi^{7}
Nebe to ví, že já nehodlám státi u jeho bran
E^{b}mi^{7} Dmi^{7} G^{7} C Dmi^{7} C H^{7}
neboť jsem zamilován zde na zemi

Emi H^{7} Emi H^{7} Emi H^{7} Emi E^{b}mi
Andělé jsou laskaví a drží palce nám,
Dmi A^{7} Dmi A^{7} Dmi A^{7} Dmi^{7} G$^{7/6}$
že nás láska nesplaví, když tě tak objímám

C^{6} C$^{\#\circ}$ Dmi^{7} G^{7} C Emi^{7}
Netrap se tím, mohou-li počkat všichni mí věřitelé
E^{b}mi^{7} Dmi^{7} G^{7} C A^{7} Dmi G^{7}
po týdny a týdny celé i nebe počká

mezihra 1. a 2. Sloka

Andělé jsou laskaví a drží palce nám…

Netrap se tím…

Trochu v hlavě mám

Josef Kainar (Karel Plíhal)

Emi^{7} A^{7} Emi^{7} A^{7} D^{6} A^{7} D^{6}
Trochu v hlavě mám, chodím sem a tam, bloudím courám
C° Emi^{7} A^{7} Emi^{7} A^{7} D^{6} A^{7} D^{6}
Chodím po Zlíně, voním po víně, zpívám lí--ně

D A^{5+} Ami
Pane strážníku, ta trocha povyku,
H^{7} Emi Gmi A^{7}
to nic není, to mívám ve zvyku

C° Emi^{7} A^{7} Emi^{7} A^{7} D^{6} A^{7} D^{6}
Vždyť sám Alláh ví, že život bez láhví je zlý prázdný

mezihra a znovu celé

Vracaja sa dom

Josef Kainar (AG Flek a Hradišťan)

kapo 2.p.

G A D G
Vracaja sa dom od Betléma do Vsetína
A D G E Ami D G
nésl sem sa jak ta laňka, nésl sem sa jak ta laňka potrefená

C D G D
A že bylo v tom Betlémě živo velice,
G C G D G
voněl jsem jak marijánek od slivovice

Vracaja sa dom, znavený a šťastný velmi
tož sem sebú od radosti, od velké Božské milosti praštil k zemi

Ležím, přemítám, najednú je u mňa žena
a nevěří, že sa vracám a nevěří, že sa vracám od Betléma

A že bylo v tom Betlémě živo velice
a že nás tam Josef nutil do slivovice

mezihra

Ja ženy, ženy, nic na betlém nevěřijú
a když dojdú na pútníčka a když dojdú na pútníčka, hned ho zbijú

Tož byl u nás na štědrý den Betlém hotový,
ešče dneskaj nedoslýchám na obě nohy

Bitva o Karlův most

Michal Prokop a Framus 5

G D G C G
Má vlasy dlouhý do půl pasu, k turistům jistou náklonnost
G D G C G
barokní sochy v letním jasu sedí tu jako hejno vos
Emi Hmi C G D G
má vlasy do pasu a jen tak pro radost nabízí ortel nebo spásu
Emi Hmi C G D C G G
má vlasy do pasu a jen tak pro radost nabízí ortel nebo spásu - v bitvě o Karlův most

Hmi C G C Hmi Ami Ami/G
To pro tebe král Karel Čtvrtý, má lásko vlasatá
D G C Ami Emi G C G G
|: dával do malty žloutek a mrhal úsilím a pruty ze zlata :|

Má vlasy dlouhý do půl pasu, svůj bledej šampónovej chvost
a svádí právě toho času - bitvu o Karlův most
má v očích muškety, děla a čeká na švéda, klíč ke zbrojnici těla až na Kampě mu dá
má v očích muškety, děla a čeká na švéda, klíč ke zbrojnici těla - až na Kampě mu dá

mezihra sloka

To pro tebe král Karel Čtvrtý...

Máš vlasy dlouhý do půl pasu, tvou svatou válku vidí most
barokní sochy v letním jasu a Němců kolem jako vos
máš vlasy do pasu a jen tak pro radost nabízíš ortel nebo spásu
máš vlasy do pasu a jen tak pro radost nabízíš ortel nebo spásu - v bitvě o Karlův most
C G
|: v bitvě o Karlův most :| **fade out**

Blues o spolykaných slovech

Michal Prokop a Framus 5

A D A G D
Jasně, že ti dlužím spoustu hezkejch slov, se mnou děvče nemáš na ně kliku
A D Cmaj^{7} D D
dávno už je umím všechny nazpaměť, jenomže mi váznou na jazyku

Takový ty slova jako čmeláčci, huňatý a milý s kapkou medu
stokrát ti je v duchu šeptám do ucha, ale znáš mě: řečnit nedovedu

Emi D
Tak mi promiň, děvče, však to napravím
A Emi
můj ty smutku, já si dám tu práci
F$^{\#}$mi Cmaj^{7}
vyklopím je všechny aspoň naposled

D Emi D Emi D Emi A A
Až si pro mě přijdou, až si pro mě přijdou, až si pro mě přijdou funebráci

Takový ty slova jako čmeláčci …

Tak mi promiň, děvče, však to napravím …

|: Až si pro mě přijdou… jéé é :|

|: D Emi D Emi D Emi A A :|

|: Až si pro mě přijdou… :|

D Emi D Emi D Emi A

Kolej Yesterday

Michal Prokop a Framus 5

|: Dmi Dmi^{add2} :|^{8x}

Dmi Dmi^{add2} Dmi Dmi^{add2} Dmi Dmi^{add2} B F / F /
To bejvávaly na koleji časy, už ráno začal večírek
F^{7} Dmi F^{7} Dmi B C Dmi
někdo dal dvacet, někdo stovku a stavěli jsme Eiffelovku ze snů a z peří, ze sirek
|: Dmi Dmi^{add2} :|^{4x}

To tenkrát ještě holkám rostly vlasy, to bylo před tim vejbuchem **B C F**
a kdo měl žížeň, tak ji hasil a kdo měl žížeň, tak ji hasil, vracel se s kytkou za uchem

A^{7} D D/$_{F\#}$ G G/$_{H}$ C F F Emi A^{7}
Prázdnou ulicí na kolej, jo, to je dávno, Yesterday, Yesterday

|: Dmi Dmi^{add2} :|^{4x}

To bejvávalo na koleji snění, bramborák voněl v kuchyni
někdo dal dvacet, někdo pade, za to jsme měli, kamaráde, hned štěně píva ve skříni

Tenkrát, hochu, ještě ozáření hrozilo leda od slunce
a byly řeky po setmění a byly řeky po setmění, kam jsi moh čekat na sumce

A pak je hodit na olej, jo, to je dávno, Yesterday, Yesterday

To bejvávaly na koleji časy, už ráno začal večírek
někdo dal dvacet, někdo stovku a někdo zbořil Eiffelovku ze snů a z peří, ze sirek

A od tý doby ta kolej patří už dávno Yesterday, Yesterday

|: Dmi Dmi^{add2} :|$^{16x\ (dohra)}$

Nádraží

Michal Prokop a Framus 5

A A^2 A A^2
Máš oči divný jako já, zdáš se mi správně tajemná
G D A G D A
královno snů smyslných, pálíš jak led, horkej sníh

A D
Máš chuť tak pojď si se mnou hrát, spálíš se jako tolikrát
A D
ráno tvý oči vychladnou, rázem se zase staneš záhadnou

Už zase šlapu na minu, kouř z krematorních komínů
slunce mi dál záclání, máš podivný nadání

Názornej příklad do knížek, pojď si je spolu prohlížet
příběh z knihovny červený, máme to stejně oba sečtený **mezihra A A^2**

Máš oči divný jako já, zdáš se mi správně tajemná
královno snů smyslných, pálíš jak led, horkej sníh

Kráčíme temnou alejí, návraty jako z galejí
noc jako těžký závaží, nás čeká zas to stejný nádraží **mezihra A A^2**

Máš chuť si pořád začínat, návraty jako z kasina
noc jako těžký závaží, nás čeká zas to stejný nádraží **dohra A A^2**

Noc je můj den

Michal Prokop a Framus 5

D Ami F A D
Noc je můj den, budím se, když hvězdy vyjdou
D Ami F A D
odhodím sen a hned potom začnu žít
G F A D
Kdo tohle pozná, tomu už je to jasný
G F A D
vždyť noc není hrozná, noc je můj den

Ne každá holka zůstane za noci věrná
ještě, že může v černý tmě schovat tvář
Kdo tohle pozná, tomu už je to jasný
vždyť noc není hrozná, noc je můj den

mezihra

Ne každá holka…

Odjezd

Michal Prokop a Framus 5

F F C B F

C Dmi F C B F
Nejsem šťasten nejsem zoufalý, bylo to jiné než lze předvídat
C Dmi F C B F C
nosiči kufrů, kteří volali, poslední vagón bral jej líný spád

F C B F C B F
Lenivý strašný spád mé slavné řeky Jihu, lenivý strašný spád mé slavné řeky Jihu
F C Dmi B F C Dmi F
necítím nic a cítím nic jak tíhu železných kotoučů výhybek na trati
C B F C B F
po které odplouvá, po které odplouvá co mělo zůstati

C Dmi F C B F
Nejsem klidný jen mé vědomí, chvěje se horkem z nástupištních střech
C Dmi F C B F C
nejhorší láska která nezlomí, jenom tu je a jenom čítá dech

F C B F C B F
Lenivý volný dech těch úst která tu zbyla, lenivý volný dech těch úst která tu zbyla
F C Dmi B F C Dmi F
co ještě dál a bílá černá bílá, vývěsky nádraží ukazující kam
C B F C B F
odcházím z nádraží, odcházím z nádraží a nejdu - zanikám

mezihra sloka

Lenivý strašný spád mé slavné řeky Jihu...

F C B F C B F
Lenivý volný dech těch úst která tu zbyla, lenivý volný dech těch úst která tu zbyla
F C Dmi B F C Dmi F
co ještě dál a bílá černá bílá, jak je to dávno už dávno jak bahno dna
C B F C B F
co od té doby pak, co od té doby pak, ach je jen náhoda

Poprvé naposledy

Michal Prokop a Framus 5

|: E Hmi A :|^{4x}

E Hmi A E Hmi A
Má ráda všechno poprvé, já zase všechno naposledy
E Hmi D A E Hmi A E Hmi A
všechno ji čeká teprve, na hlavě nosí dredy a kašle na sousedy
E Hmi A E Hmi A
a oblíká se do kůže, v noci je sladká jako mucholapka
E Hmi D A E Hmi A
a mohla by mít za muže jinýho ženatýho chlápka, jinýho ženatýho chlápka

G$^{\#}$mi C$^{\#}$mi
Tak až se v Grónsku oteplí já za ní pošlu zvědy
G$^{\#}$mi H |: E Hmi A :|^{4x}
pro slova co jsme neřekli si poprvé a naposledy, si poprvé a naposledy

Všechno ji čeká teprve, ještě se ani jednou nerozvedla
i když se vdala poprvé už vloni v půli ledna, už vloni v půli ledna

Tak až se v Grónsku oteplí…

Má ráda všechno poprvé, já zase všechno naposledy
všechno ji čeká teprve na hlavě nosí dredy a už se lámou ledy

Tak až se v Grónsku oteplí…

…naposledy…
…naposledy…
…poprvé a naposledy…

Ukolébavka pro sm. mladou paní

Michal Prokop a Framus 5

E7 A G E7
Život je šňůra zážitků, v noci mi do pokoje vletěl drozd
E7 A G E7
v zobáku držel bambitku a chtěl si s kočkou potmě hrát
G F# F E7
|: je to banální událost, tak dobrou noc a jdi už spát :|

Život je šňůra zážitků a každou chvíli někdo spolkne kost
tak zavolej mu sanitku a pak se zase začni smát
|: je to banální událost, tak dobrou noc a jdi už spát :|

G D A E G H
Svět je báječný místo k narození, i když se někdy zdá, že brzo zeší---lí
G D A E G C H
svět je báječný místo k narození, koupím ti neprůstřelnou noční košili

Život je šňůra zážitků, čeká tě krásná minulost
a že sáhneš a najdeš vizitku, kam někdo napsal: mám tě rád
|: je to banální událost, tak dobrou noc a jdi už spát :|

Život je šňůra zážitků a láska na ní září jako skvost
vyměním hrobku za kytku, podej si inzerát
|: je to banální událost, tak dobrou noc a jdi už spát :|

G D A E G H
|: Svět je báječný místo k narození, tak dobře by se lidi jinde neměli
G D A E G C H
svět je báječný místo k narození, jenom na Marsu má týden sedum nedělí
G D A E G H
svět je báječný místo k narození, i když se někdy zdá, že brzo zeší---lí
G D A E G C H
svět je báječný místo k narození, zahoď tu neprůstřelnou noční košili :|
G D
svět je báječný místo!

Vedro nad Prahou

Michal Prokop a Framus 5

kapo 3.p.

| Emi . . . | Emi . . . | Emi . . . | Emi . . . || C . . . | C . . . | H . . . | H . . . |
| Emi . . . | Emi . . . | Emi . . . | Emi . . . || H . . . | H . . . | C . H . | Emi . . . |

Emi
|: Praha má žízeň jako aligátor a hospody jsou vypitý
C H
tak holka zapni ventilátor a sdílej moje pocity
Emi
támhle pes honí kočku po ulici a oba volným krokem jdou
H C H Emi
sochám na mostě praží na palici a vedro vládne nad Prahou :|

C Emi
Vítr se válí v trávě na sídlišti jak dávno vyschlej notorik
C H
v igelitkách mu jenom myši piští, prostě to vzdal a žije z podpory

Emi
Praha má žízeň jako aligátor a hospody jsou vypitý
H C H Emi
tak holka zapni ventilátor a sdílej moje pocity

| Emi . . . | Emi . . . | Emi . . . | Emi . . . || C . . . | C . . . | H . . . | H . . . |
| Emi . . . | Emi . . . | Emi . . . | Emi . . . || H . . . | H . . . | C . H . | Emi . . . |

C Emi
Jó když jsou větru ukradený dálky, usne i v láhvi od piva
C H
A ve snu slečna z pražský sociálky na koni pádí nahá jak lady Godiva

Emi
Praha má žízeň jako aligátor a hospody jsou vypitý
C H
tak holka zapni ventilátor a sdílej moje pocity
Emi
V nuselskym báru Bombay sedá gádža nad minerálkou Mattoni
H C H Emi
Na krku zlata jako maharadža a nepohnou se záclony

| Emi . . . | Emi . . . | Emi . . . | Emi . . . || C . . . | C . . . | H . . . | H . . . |
| Emi . . . | Emi . . . | Emi . . . | Emi . . . || H . . . | H . . . | C . H . | Emi . . . |

Yetti blues

Michal Prokop a Framus 5

|: G G G G C G F G :|

G C G
Jdu sám po Bílý hoře, poslední Moravan
F G C G
v kartách jsem prohrál moře, zbylo mi hejno vran
F G C G
Někdo ji hledat musí – stojí to za pokus
F G B C G
zapomeň na funusy |: když hrajou Yetti blues :|

D G B C G
K ránu se vracím, svět sněhem zapadal
D G F C G
na chvíli bez ovací, panuje bílej král
D G B C G
Sníh padá na ulice, všechno je bílej klam
D G F C G
láska je expedice |: výprava do Nikam :|

G G G G

G C G
Kolem jen zmrzlý květy a velký šlápoty
F G C G
číslo bot jako Yetti, z Nepálu samoty
F G C G
A co když je to ona, ujel jí autobus
F G B C G
a bílou láskou stoná |: když hrajou Yetti blues :|

G G G G

K ránu se vracím, svět sněhem zapadal …

G G G G

Kolem jen zmrzlý květy a velký šlápoty…
+ když hrajou Yetti blues

|: G G G G C G F G :| 4x

Zloději času

Michal Prokop a Framus 5

kapo 3.p.
|: Ami E7 D° F :|

Ami E7 C Fmaj7 E7
Zmizel jsem v Paříži bez duše bez těla, přibitý na kříži a ty jsi věděla
Ami E7 Fmaj7 E7 Ami Ami
už zase vyrazil na známou trasu zloděje času
Dmi E7 C D Dmi
Dřív jsem je neviděl v opilých nocích, dřív jsem je neslyšel jak jdou v mých krocích
Ami E7 E7 F E Ami
potom je zahnala vůně tvých vlasů zloděje času

Ami E7 E7 C C Fmaj7 E7

Ami E7 C Fmaj7 E7
A tys je viděla i v kapkách deště, tajně ti šeptali jsme tady ještě
Ami E7 Fmaj7 E7 Ami Ami
veselí zoufalí v půlnočním jasu zloději času
Dmi E7 C D Dmi
A v láhvích schovaní ráno mi psali, do čáry na dlani, že s tebou spali
Ami E7 E7 F E Ami
když jsem já spal s jinou, chodili krajinou opilých hlasů zloději času

Ami E7 C D Dmi Ami E7 E7 F E Ami

Ami E7 C Fmaj7 E7
Miláčku půlnoční za ruku veď mě, s nimi si nezačni číhají ve tmě
Ami E7 Fmaj7 E7 Ami Ami
miláčku, zažeň je, pro naši spásu zloděje času
Dmi E7 C D Dmi
A v láhvích schovaní ráno mi psali, do čáry na dlani, že s tebou spali
Ami E7 E7 F E Ami
když jsem já spal s jinou, chodili krajinou opilých hlasů zloději času

|: Ami E7 D° F :| E7 Ami

Proč ta růže uvadá

Vladimír Mišík

|: C^{9} . . . | C^{2} . . . | Gmi^{7} . . . | C . . . :|

C E^{b} Gmi C
Proč ta růže uvadá, kterou jsem ti včera dal,
C E^{b} Gmi C
odpověď mě napadá, je to tím, že jsem ti lhal.

|: C^{9} . . . | C^{2} . . . | Gmi^{7} . . . | C . . . :|

Nejsem sám a nejsem tvůj, to ta růže asi ví,
bílá růže nežaluj, soumrak padá šedivý.

| C . B . | C . . . | C . . . |

B F E^{b}
Ve zlatém sarkofágu,
B F E^{b} F
píseň má odpočí-vá
B F E^{b}
na způsob černých mágů.
B F E^{b} E^{b} F G
gestem ji probudí a snad nám prozradí.

Proč ta růže uvadá, kterou jsem ti včera dal,
je to trochu záhada, trochu osud trochu žal.

|: C^{9} . . . | C^{2} . . . | Gmi^{7} . . . | C . . . :|

Sladké je žít

Vladimír Mišík

A D A A | D D A A | E D A E

předehra harmonika

Šel jsem si sednout k řece a koukal jak vlny jdou
šel jsem si sednout k řece a koukal jak vlny jdou
a potom jsem tam skočil, byl jsem hned pod vodou.

Vyplul jsem a začal vzlykat, vyplul jsem a spustil křik
vyplul jsem a začal vzlykat, vyplul jsem a spustil křik
kdyby voda nebyla tak chladná, byl bych už nebožtík.

mezihra harmonika

Vyjel jsem šestnáct pater a koukal bohu do oken
vyjel jsem šestnáct pater a koukal bohu do oken
myslel jsem na svý děvče a dlouho váhal se skokem.

Stál jsem tam a začal vzlykat, stál jsem tam a spustil křik
stál jsem tam a začal vzlykat, stál jsem tam a spustil křik
kdybych nebyl tak vysoko, byl bych už nebožtík.

mezihra harmonika

Tak asi budu žít dále, nezbývá, než abych žil
tak asi budu žít dále, nezbývá, než abych žil
pro lásku bych třeba zemřel, ale pro život jsem se narodil.

Můžete mne vidět vzlykat, slyšet mě jak spustím křik
můžete mne vidět vzlykat, slyšet mě jak spustím křik
má milá třeba se vztekni, nebude ze mne nebožtík.

dohra harmonika

Slunečný hrob

Vladimír Mišík a Blue Effect

```
e|--------0-----------0------------0-----------0------|
H|-----------------------------------------------------|
G|-----1-----------2------------4-----------2---------|
D|-----------------------------------------------------|
A|-----------------------------------------------------|
E|--0--------0--2---------2--4--------4--2---------2--|
```

Usínám a chtěl bych se vrátit o nějakej ten rok zpátky
bejt zase malým klukem kterej si rád hraje a který je s tebou

E F#mi G#mi F#mi E F#mi G#mi F#mi E F#mi G#mi F#mi E
Zdá se mi je to moc let, já byl kluk, kterej chtěl znáti svět s tebou jsem si hrál ...

```
e|-------0--------0--------0----|
H|---------3--------2--------1--|
G|--3ss4-----4ss3-----3ss2------|
D|--4ss5-----5ss4-----4ss3------|
A|------------------------------|
E|------------------------------|
```

E7

Vrátím se a chtěl bych rád, být s tebou zavzpomínat, mám teď ale zprávu zlou

C#mi D#mi A C#mi D#mi A
Suchá hlína tady, nevzklí----čí bez vody
G#mi F#mi G#mi H
já na ni poklekám vzpomínkou pocta se vzdává

Loučím se a něco však tam zůstalo z těch našich dnů, já teď vím, věrný zůstanu

```
e|-------0--------0--------0----|
H|---------3--------2--------1--|
G|--3ss4-----4ss3-----3ss2------|
D|--4ss5-----5ss4-----4ss3------|
A|------------------------------|
E|------------------------------|
```

|: E F#mi G#mi F#mi :|3x E7

Suchá hlína tady…

Loučím se…

```
e|--------0-----------0------------0-----------0------|
H|-----------------------------------------------------|
G|-----1-----------2------------4-----------2---------|
D|-----------------------------------------------------|
A|-----------------------------------------------------|
E|--0--------0--2---------2--4--------4--2---------2--|
```

Nemohu spát a probouzím se a zase se nemohu ubránit myšlence vrátit se
o nějakej ten rok zpátky, bejt zase malým klukem, který si rád hraje, který je s tebou…

Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík

|: Ami F G Ami :| (předehra)

|: Ami F G Ami :|^{4x} (sloka)

Ami Ami^{6} Ami Ami^{6}

Ami F G Ami
Láska je jako večernice, plující černou oblohou
F G Ami
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
F G Ami
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla

C G Ami Ami/$_{G}$ D Dmi Emi Ami^{7} Ami^{6} Ami^{7} Ami^{6}

Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude z rána
Láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd
|: které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest :|

C G Ami Ami/$_{G}$ D Dmi Emi Ami^{7} Ami^{6} Ami^{7} Ami^{6}

Láska je jako večernice, plující černou oblohou
|: náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou :|

C G Ami Ami/$_{G}$ D Dmi Emi Ami^{7} Ami^{6} Ami^{7} Ami^{6} Ami-

Starej pán

Petr Skoumal

kapo 3.p.

C E^7 Gmi^6 A^7 Dmi
Starej pán sedí a poslouchá jazz a zdá se mu, jako by to bylo dnes
Fmi^6 C Ami D^7 Fmaj^7 E^7
jako by zase u baru stál a na podiu Django hrál
Ami E^7 Gmi^6 A^7 Dmi
starej pán sedí a poslouchá jazz a zdá se mu, jako by to bylo dnes
Fmi^6 C A^7 D^7 G^7 C
starej pán sedí a poslouchá jazz a na desce se točí pes

E^7 Ami E^7 Ami
Jó ráno si vzal čistý ponožky a zajel si do Paříže bez doložky
E^7 Ami Fmi^6 G^7
jezdilo se z Wilsonova nádraží a neměli jsme v kufru žádný závaží jé
C E^7 Gmi^6 A^7 Dmi
starej pán sedí a poslouchá jazz a zdá se mu, jako by to bylo dnes
Fmi^6 C A^7 D^7 G^7 C
starej pán sedí a poslouchá jazz a na desce se točí pes

mezihra jako 1. sloka

Jó to tenkrát ještě žila naštěstí ta slečna z Fügnerova náměstí
v sobotu kupoval jí pralinky a komunisti byli takhle malinký
starej pán sedí a poslouchá jazz a zdá se mu, jako by to bylo dnes
starej pán sedí a poslouchá jazz a na desce se točí pes

mezihra jako 1. sloka

Vlaky byly čistý a dochvilný a názory a strany rozdílný
jenže za starejma časy spadla opona, teď máme mírnej porok v mezích zákona
tak sedí u starýho přístroje a místo whisky láhev Prazdroje
starej pán sedí a poslouchá jazz a na desce se točí pes

Marsyas a Apolón

Marsyas

kapo 2.p.
|: G . . . | Emi . . . | Ami^{7} . . . | D . . . :|

G Ami^{7} D
Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu
G Ami^{7} C G G
Athéna jméno má, za starých dávných časů
G Ami^{7} D
odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří
G Ami^{7} C G G
kdo si ji najde dřív, tomu se přání zmaří
Emi D Emi C
Tak i Marsyas zmámen flétnou věří, že musí přetnout
G D C G Ami^{7} G
|: jedno pravidlo, sázku a hrát líp, než Bůh :|

Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří
Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří
král Mídás má říct kdo je je lepší, Apollón zpívá
o život soupeří, jen jeden vítěz bývá
Tak si Marsyas zmámen flétnou věří a musí přetnout
|: jedno pravidlo, sázku a hrát líp, než Bůh :|

|: G . . . | Emi . . . | Ami^{7} . . . | D . . . :|

Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen
prohrál a zápolí podveden vůlí krále
sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno
Satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou
Tak si Apollón změřil síly a každý se musel mýlit
|: nikdo nemůže kouzlit a hrát líp, než Bůh :|

Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu
dárkyně moudrostí ze starých dávných časů
teď v tichém hloučku v jejích rukou úroda, spása
Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása
Emi D Emi C
|: G D C G Ami^{7} G :|

S Luisem

Marsyas

C F G G C F G G
K nebi zírám, ležím v trávě, prsty prosévám teplou hlínu
Dmi G Dmi G Ami F Ami Ami G G
míchám koktejl právě z fantazie – světla stínů, Luisi rozumíš
C F G G C F G G
Oči stíní temné brýle, tak se zavírám, slunce sálá
Dmi G Dmi G Ami F Ami G G G
krátký, letní výlet s fantazií a jednou z nálad, já tě přivolám Lui--si

F G C C F F C G C
Má sílu Anděl zkázy, nohy mi ztěžkly záhy
F G C F G G
a z výšky na mě hází opojení
F G C C F F C G C
sem se z dálky líně plouží procesí Mléčné dráhy
F G C F G G G G
jak zvláštně každý touží po spojení

K nebi zírám, bosá v trávě, tvoje poselství – to mě chrání
ráda pročtu závěť, fantazie snů a přání nám všem zůstanou Luisi

mezihra refrén

|: Má sílu Anděl zkázy... :| fade out

Zmrzlinář

Marsyas

|: C Cmaj^7/H C^7/B Ami^7 Fmaj^7 C/E Dmi^7 G^7 :|

C Cmaj^7/H C^7/B Ami^7 Fmaj^7 C/E Dmi^7 G^7
Ani nejtenčí vlásek, co v kartáči mám, se vedrem nehejbá. Je to tím, že jen leží

Snad sto litrů tuše a sirupu z jablek si dnes večer na svou hlavu nalejt dám, ...
...papírem ať mě vláčí ten kůň nohatej

Fmaj^7 Emi^7 Fmaj^7 Emi^7 Fmaj^7 C/E Dmi G^7
Vláčí mě městem po kostkách, pěnou zvědavce odhání , každej den a celou noc

Teď z protější hory tu rezavou obruč spustím do údolí, co tak udělá? Jako koule se koulí.

A to je co říct, že má sílu se koulet, vždyť už je jak já, pět let rezavá, ...
...jako tvá stará postel, co dávno neslouží.

Zbývá už jen pár měsíců, zbývá snad ještě míň, každej den a celou noc

G^5 A^5 G^5 A^5
Na hlavní třídě stál zmrzlinář, jen pár porcí na dně hrnce měl
E^5 A^5 Gmi^7
Zavřel svůj krám a odtáh vozík, co býval chloubou bulvárů

Z kostky dlažební se vylíh pták, pěti jazyky teď naříká
Vole mu roste, sílí, hlavou se korun stromů dotýká

mezihra

Vedle v domě bydlel starej pán, kampak zmizel? Asi někam jel.
Zbyla tu po něm stará hůl a alej krásnejch jabloní-í

C Cmaj^7/H C^7/B Ami^7 Fmaj^7 C/E Dmi^7 G^7

Ani nejtenčí vlásek, co v kartáči mám, se vedrem nehejbá. Je to tím, že jen leží

Snad sto litrů tuše a sirupu z jablek si dnes večer na svou hlavu nalejt dám, ...
...papírem ať mě vláčí ten kůň nohatej

Vláčí mě městem po kostkách, pěnou zvědavce odhání , každej den a celou noc

|: C Cmaj^7/H C^7/B Ami^7 Fmaj^7 C/E Dmi^7 G^7 :|

Břímě

Petr Kalandra

G Hmi C G
Včera mě spolkl Nazareth, aby dnes vypliv ostatky mý
Celou noc hledám místo, kam složit vlasy šedivý.
Hej pane nechcete mi říct, kde tu složit hlavu svou,
ne řekl a hned zmizel tam za tou velkou bílou budovou

G C G C
Sundej z něj to břímě a nechtěj za to nic
G C CC - G D Emi D CC -
dědek ať už se nedře, hej, hej, hej… nandej mi ho na záda

Přes rameno ranec svůj, jak rád bych nějaký místo měl
kam bych se v klidu schoval a na všechno bych zapomněl
V tom vidím Carmen s Ghiou jak po ulici proti jdou
Carmen, že nemá čas, že si spolu rychle užijou.

Sundej z nich to břímě a nechtěj za to nic
holky ať už se nedřou, hej, hej, hej… nandej mi ho na záda

Když přijdeš k paní Mósrové, tam není co bys řek
připadáš si jak v automatu, ve frontě na párek.
Povídá mladej kmete a což takhle třeba Nathalii,
už není právě nejmladší a tak zůstaň dneska večer s ní.

Sundej z ní to břímě a nechtěj za to nic
holka ať už se nedře, hej, hej, hej… nandej mi ho na záda

Postarší právník mě nakop a to rovnou do koulí,
povídá já ti cestu ukážu, ale musíš s mým psem ven.
Povídám moment soudče, já jsem taky Homo sapiens.
Abych si trochu ulehčil, tu ránu jsem mu navrátil.

Sundej z něj to břímě a nechtěj za to nic
dědek ať už se nedře, hej, hej, hej… nandej mi ho na záda

mezihra sloka

Na dělový kouli z roku 1835,
se vezu někam dolů, je na čase mi závidět
tak letim mezi vás, pozdravuje vás tamten svět.
Že prej se nemusíme vracet, jé na čase mi závidět.

Sundej ze mě to břímě a nechtěj za to nic **|: G D Emi D CC - :|3x**
ať už se nikdy nedřu, hej, hej, hej… nandej si ho na záda

Solnej sloup

Petr Kalandra

C Dmi Emi F G G G G
C Dmi Emi F G G G G
Kdysi jsem tě vídal vohozenou fajn, šla jsi pyšně jako krásná laň, je to tak...
C Dmi Emi F G G G G
myslela jsi, že ti všechno patří a smála jsi se do všech stran
F G F G
tvým životem byl jenom flirt a všechno byl jen povedenej žert
F Emi Dmi C F Emi Dmi C
všichni muži chtěli tě mít, každej chtěl jen s tebou být
Dmi F G G G G
jenže najednou musíš pochopit, co je to za potíž

C F G C F G C F G
Teď už to víš, teď už to víš, co je to sama být
C F G C F G C F G C F G
mít na ulici byt, nemoct se ani hnout, stát jako solnej sloup

Kdysi jsi chodila do školy - all right, miss lonely a tak jsi mohla znát jen jak je to snadný žít
ale tak bejt bez domova sám, to tě v ní nikdo z tvejch učitelů nemoh naučit
a divila ses jen jak tuláci můžou sami bez domova být
a najednou musíš s nima žít, kdo ti to moh líp vysvětlit
jenže kdo vyplní prázdnotu v očích tvých a ukáže ti, kde nalézá se zdviž

Teď už to víš, teď už to víš, co je to sama být
mít na ulici byt, nemoct se ani hnout, stát jako solnej sloup, like a rolling stone

Všichni se snažili jen tě pobavit a toužili stát se loutkou v rukou tvých
ale neviděla jsi jak zraňuješ, když za lásku dáváš jen svůj přezíravej smích
jezdila jsi ve skvělým bouráku, kterej řídil diplomat,
...to bylo něco jinýho než v chladu pod stromama stát
ale jak ti bylo toho rána, když přestala jsi se smát,
...když nechal ti jen trochu peněz a lístek v cizí řeči na rozloučenou snad
když neměla jsi co dát, tak sebral se a šel pryč

Teď už to víš, teď už to víš, co je to sama být
mít na ulici byt, nemoct se ani hnout, stát jako solnej sloup, |: like a rolling stone :|

mezihra sloka

Princezničko zklamaná, všichni lidi pijou a pijou, nic si z toho nedělej
máš ještě spoustu krásnejch dárků, tak vem ten zlatej prstýnek nebo ty hodinky a někomu to střel
a buď už jednou trochu veselejší je tolik, tolik cizinců v zemi zdejší
a nebo to zkus, zkus se k němu vrátit, když už nic nemáš, nemáš co ztratit
nebo si radši najdi jinýho, a pak uvidíš

Teď už to víš, teď už to víš, co je to sama být
mít na ulici byt, nemoct se ani hnout, stát jako solnej sloup |: like a rolling stone :|**3x**

Cocaine

Petr Kalandra

riff 4x (D D C D | D C)

D C riff
Tak sakra přestaň si lhát, kam se teď můžes cpát, koukej
D C riff
tam kam chodil jsi hrát, dneska má jinej tvůj plat, OuKej
D C B A riff 2x
teď jseš sám, zavřel's krám, tak si dej cocaine

Co vidíš snad se ti zdá, támhleten láhev má, koukej
tak né - teď tady stál, jak ňákej sen se ti zdál, OuKej
seš tu sám, prázdnej krám, tak si dej cocaine

solo

Parkem se potácíš dál, jak rád bys dávno spal, koukej
v trávníku hnízdo máš, v tom hnízdě ještě si dáš, OuKej
seš tu sám, prázdnej krám, tak si dej cocaine
seš tu sám, prázdnej krám, tak si dej cocaine

solo

Dětské šaty

Petr Kalandra

|: Emi Emi D Emi :|
|: Emi C D G :|3x
** Emi Emi D Emi**

Emi C D G
Setři si tvář a slzí pár
Emi C D G
a neplač, co ti na něm záleží
Emi C D G
dnes přišla chvíle a mě se zdá
** Emi G C CHA G**
|: že dětské šaty jsou ti přítěží - čas je odnáší :|

|: Emi C D G :|3x
** Emi Emi D Emi**

Šli jsme loukou, šli jsme strání
a dětství odletělo bůhví kam
má pestrost křídel a dívčích přání
|: nebo jako kytka uvadá - v nočních zahradách :|

|: Emi C D G :|3x

Emi D Emi D Emi
Dětství odletělo bůhví kam, zpátky nevrátí se, já to znám
Emi D Emi G C CHA G
dětství odletělo bůhví kam, zpátky nevrátí se, já to znám

Klepání na nebeskou bránu

Bob Dylan / Petr Kalandra

|: G | D | Ami^7 | Ami^7 | G | D | C | C :|2x

G D Ami^7 Ami^7 G D C C
Mámo sundej kytku z kabátu, za chvíli mi bude k ničemu
G D Ami^7 Ami^7 G D C C
můj kabát a kudlu vem pro tátu, já už stojím před bránou s klíčem

|: Cejtim, že zaklepu na nebeskou bránu :|**4x**

Jó mámo zahrab moje pistole, ať už si z nich nikdy nikdo v životě nemůže střílet
možná se sejdem za sto let, až se vydáš na poslední výlet

|: Cejtim, že zaklepu na nebeskou bránu :|**4x**

Neberu s sebou milý tváře, žijte si tu co se do Vás vejde
až popíšem všechny diáře, všichni se tam za tou bránou sejdem

|: Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu :|**4x**

G D Ami^7 Ami^7
Mama take this badge off of me
G D C C
I can't use it anymore
G D Ami^7 Ami^7
it's getting dark too dark to see
G D C C
feels like I'm knockin' on heaven's door

|: Knock knock knockin' on heaven's door :|**4x**

G D Ami^7 Ami^7
Mama put my guns into the ground
G D C C
I can't shot them anymore
G D Ami^7 Ami^7
that cold black cloud is comin' down
G D C C
feels like I'm knockin' on heaven's door

|: Knock knock knockin' on heaven's door :|**4x**

Do nebe

Krausberry

|: D . . . | G . . . | A . . . :|

D G
Někdo je moc malej , někdo je velikej,
A D
někdo je střízlivej, jinej je nalitej.

Někdo chodí zpříma, jinej má v ruce hůl,
někdo je mazanej, jinej je zase vůl.

Někomu je zima a jinýmu zas hic,
někdo má moc málo a jinej vůbec nic.

Někdo chce bejt s tebou a někdo vod tebe,
ale na každej pád, všichni chcem do nebe.

D G
|: Do nebe, do nebe, do nebe, do nebe,
A D
do nebe, do nebe, do nebe, do nebe. :|

|: D . . . | G . . . | A . . . :|

Někdo cejtí prachy a jinej v očích sůl,
někdo bere všechno a někdo jenom půl.

Někdo bejvá smutnej, jinej je veselej,
někdo je růžovej, jinej je zelenej.

Někdo má rád holky a jinej chlapíky,
někdo začal v srdcích a druhej vod píky.

Někdo chce bejt s tebou a někdo vod tebe,
ale na každej pád všichni chcem do nebe.

|: Do nebe, do nebe, do nebe, do nebe... :|

|: D . . . | G . . . | A . . . :|

|: Do nebe, do nebe, do nebe, do nebe... :|

| D . . . | G . . . | A . . . | D

Starý časy

Krausberry

|: A . . . | A . . . | Fmaj^7 . . . | Fmaj^7 . . . :|

A Fmaj^7
Jednou to bylo před rokem před týdnem,
A Fmaj^7
co z toho zbylo, vylítlo komínem,
G B F G
na starým nádraží tenhleten vlak už dávno jel.

Tenkrát se pilo všech znače levnejch vín,
pro co se žilo, snad jen pro dívčí klín,
na starým nádraží tenhleten vlak už dávno jel.

D A C G D
Za starejch časů stromy měly delší stín,
A C G D
za starejch časů na dně piva nebyl splín.
D A C G D
Za starejch časů holkám v ústech zvonil smích,
A C G A
za starejch časů všem bylo po ránu líp.

mezihra sloka

Za starejch časů...

dohra refrén 2x

Vlakem na Kolín

Krausberry

A7 C#7
Vlakem na Kolín z nádraží Střed
F#7 H7
sám ráno po pátý, utíkám Bůh ví kam, láska tvá bolí jak vřed.
D7 E7 D7 E7
Obrazům tvým jsem dělal jen rám, dneska už vím, že někam se dám,
A7 . . | A7 . . | D7 . . | A7 . . | D7 D#7 E7
někam vlakem na Kolín, vlakem na Kolín.

mezihra

A7 C#7
Celej můj svět byl jako střep,
F#7 H7
vím, těžko mě poskládáš, důvod hloupej máš, chybí ti ten správnej lep.
D7 E7 D7 E7
Chybím ti já, mozaika střep, teď snad už pochopíš proč jsem si dřep
A7 . . | A7 . . | D7 . . | A7 . . | D7 D#7 E7
na ten vlak na Kolín, vlak na Kolín.

mezihra

A7 C#7
Vlakem na Kolín, jedu víc než sám,
F#7 H7
vím myšlenky na tebe, svou hlavu bez těla na peróně ponechám.
D7 E7 D7 E7
Pro tebe má hlava byla jen střep, teď snad už pochopíš proč jsem tam dřep
A7 D7 A7
a proč bezhlavě volím cestu vlakem na Kolín
A7 D7 A7
a proč bezhlavě volím cestu vlakem na Kolín
A7 D7 A7
a proč bezhlavě volím cestu vlakem na Kolín
A7 D7 A7
a proč bezhlavě volím cestu vlakem na Kolín.

Aranka umí hula hop

Ivan Hlas

kapo 2.p.

Ami F E Ami F E
Barevnej šátek do vlasů a jedem, na zádech černejch Pegasů se svedem
Ami F Ami G Ami
tohle je vůbec dobrej kraj, kde ti všechno daj a nejjemnější z vín tu znaj
Ami F E Ami F E
Ulicí proběh žlutej pes a volá: rej čarodějnic ještě dnes, hej hola
Ami F Ami G
na hlavu černej klobouk dej, v tom stavu nejsi zlej a oči kryje stín

C F C F
Aranka umí „hula hop“ ty-dy-ty-ty, až pánbůh tiše úpí stop ty-dy-ty-ty
C B Ami G Ami
občas se ve tmě blejskne nůž i ty ho pilně bruš a srdce otvírej, co s tím

Potáhnem na španělskou zem, kde leží, tam všechno víno vypijem, jsme svěží
prej je tam vůbec dobrej kraj, kde ti všechno daj a ženský divoký

Aranka umí „hula hop“ ty-dy-ty-ty, až pánbůh tiše úpí stop ty-dy-ty-ty
Aranka zpívá svoje blues ty-dy-ty-ty a nutí cizí koně v klus ty-dy-ty-ty
občas se ve tmě blejskne nůž i ty ho pilně bruš a dobře vybírej kam s ním

mezihra sloka

Aranka umí „hula hop“ ty-dy-ty-ty…
G C
hej, kam s ním

Karlín

Ivan Hlas

A D A D
V podivným bytě jsem se našel, na patře pachuť trávy spálený
A D A D
snad jsem si v noci trochu zašel, ta holka jenom krčí rameny
A D A D
zpívá si tip-ty-dý-dy...

Pod oknem kolem šedejch domů Evropu odděluje viadukt
skupinky excelentních Rómů zpívaj svůj roztouženej kontrapunkt
zpívaj si tip-ty-dý-dy

A D A D A D
Karlín, ó Karlín, má černou duši, ó Karlín, tamtamy buší, ó Karlín
E D A
má zvláštní chuť, vzduch je jak rtuť, překrásně voní

Před kostelem pomodlím se k Bohu, ať přejdou tyhle temný závratě
v karlínským Central parku v rohu, točí se malá holka na patě
zpívá si tip-ty-dý-dy…

Karlín, ó Karlín, má černou duši, ó-o Karlín
ráno mu sluší, ó Karlín, tamtamy buší, ó Karlín
má zvláštní chuť, vzduch je jak rtuť, překrásně voní

A D
|: Tip ty dý dy, tip ty ty dý, tip ty dý dy, tip ty ty dý :|^{6x}

A Ami F A
Podle hodin bude ráno a já odlétám
teď mám všude rozestláno a ty nejsi sám
Nejsem světlo, nejsem vůně, jsem jen modrej klam
ani láska, ani amok jenom krásnej rám

Podle hodin bude ráno... **fade out**

Jednou mi fotr povídá

Ivan Hlas

A7 | A7 | A7 | A7
A7 D7
Jednou mi fotr povídá, zůstali jsme už sami dva
E7 A7
že si chce začít taky trochu žít
A7 D7
Nech si to projít palicí a nevracej se s vopicí
E7 A7
snaž se mě hochu trochu pochopit

E7 A7
Já šel, šel dál, baby kam mě pánbůh zval
E7 D7
já šel, šel dál, baby a furt jen tancoval
A7 D7
na každý divný hranici, na policejní stanici
E7 A7
hrál jsem jenom rock'n'roll for you

|: A7 | D7 | E7 | A7 :|

Přiletěl se mnou černej čáp, zobákem dělal rock'n'klap
a nad kolíbkou Elvis Presley stál
obrovskej bourák v ulici, po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj: přijel ňákej král

Já šel, šel dál, baby...

|: A7 | D7 | E7 | A7 :|

Pořád tak ňák nemohu chytit štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout
bláznivý ptáci začnou řvát a nový ráno šacovat
a do mě vždycky pustí silnej proud

jen bicí
Tak jsi šel, šel dál, baby, kam tě Pánbůh zval
D7 / /
já šel, šel dál, baby a furt jen tancoval – áá-áá!
na každý divný hranici, na policejní stanici
|: hrál jsem jenom rock'n'roll for you :| **3x**

Na kolena

Ivan Hlas

C Ami C Ami
Táhněte do háje všichni pryč, chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč
C Ami F G
jak si tu můžete takhle žrát, ztratil jsem holku, co ji mám rád

Napravo, nalevo nebudu mít klid, dala mi najevo, že mě nechce mít
zbitej a špinavej tancuju sám, váš pohled káravej už dávno znám

F C
Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena jé jé jé
F C
pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena jé jé jé
F C
pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena je to tak
Ami F G
a vaše saka vám posere pták

Cigáro do koutku si klidně dám, tuhletu pochoutku vychutnám sám
kašlu vám na bonton, vejmysly chytrejch hlav, sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav

mezihra sloka

Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena jé jé jé
pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena jé jé jé
pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena je to tak
a tenhle barák vám posere pták

dohra sloka několikrát

Malagelo

Ivan Hlas

|: G | C D :|

G C D G C D
Já potkal jsem tě na ulici, byla jsi jako dělo
a do tmy svítilo tvoje mladý bílý smělý čelo
a pod paží sis nesla svoje oblíbený malagelo

C D
Mala, mala, malagelo
G C D
mala, mala, mala, malagelo
G C D
mala a mala, malagelo
G C D
mala, mala, mala, malagelo

Já pozval jsem tě domů, tenkrát se to ještě smělo
a tam jsem zjistil, že máš hladký bílý smělý tělo
a k tomu jsme popíjeli svoje oblíbený malagelo

Mala, mala, malagelo, ...

Tak puč mi puč, malagelo, puč mi puč, malagelo, puč mi puč, malagé-eloo

mezihra sloka

Já potkal jsem tě na ulici, byla jsi zase jako dělo
a do tmy svítilo tvoje mladý bílý smělý čelo
a v tašce jsi si nesla svoje oblíbený malagelo

Mala, mala, malagelo ...

Tak puč mi puč ...

Mala-mala-mala-mala-mala-mala-gélo, mala a mala, mála-malagélo
mala-mala-mala-malagélo, mala-mala-mala mala-gélo,
mala a mala, malagélo, mala a mala, malagélo,
mala-mala-mala-mala-malagélo.

Tak puč mi puč ...

Nářek převozníka

Karel Černoch

kapo 3.p.

|: G G Ami C :|

G Ami G F#7
Láká hora bílá, láká v širou dál,
C Ami G E7 H
zlatý vítr v plachtách, až se zas vrátí popluju dál

G Ami G F#7
Láká hora bílá, láká v širou dál,
C Ami G E7 H
zlatý vítr v ní vál, když hrana zvoní tys při mně nestál

H7 Emi
Vál, potichu vál, sám, jsem tam jen stál
D B D
přijdeš mě vystřídat, půl hradu ti dám

G Ami G F#7
Kdysi, to už je hodně dávno vrazili mi do ruky tohle veslo. Předtím jsem byl jenom král,
C Ami G E7 H
teď jsem sám, s touhle bárkou na moři a ty dálky, tak ty mě prostě už vůbec nelákaj.

G Ami G F#7
Láká hora bílá, láká v širou dál,
C Ami G E7 H
čekám vítr v plachtách, až se zas vrátí popluju dál

H7 Emi
Vál, potichu vál, sám, jsem tam jen stál
D B D B D B D
Přijdeš mě vystřídat, půl hradu ti dám, půl hradu ti dám, půl hradu ti dám

Ona se brání

Karel Černoch

D **E^{b} D**
Mám, svý děvče mám, je príma, jenže se brání
A^{7} **G** **D**
ví, že mám ji rád, chce se však prát, když se k ní skláním

Mám, svý děvče mám, je krásná, když se tak brání
já chtěl bych ji mít, ona chce snít bez objímání

|: A^{7} / G / A^{7} / G A^{7} D / / / :|

Znám, tvý ústa znám, jsou príma, i když se brání
jen nevím zda znáš, na co je máš, jsou na líbání

Tak mi je dej, ty mi je dáváš, jsi príma, chvěješ se bázní
tmou vyšlehla zář, barví tvou tvář a srdce blázní
s tmou odchází sen, přichází den, v očích máš mír… *podívej se, už svítá*

Zrcadlo

Karel Černoch

|: C- B . | F- G . :|

```
          C             G      C             G          C             G          C   G
```
|: Tam-tam, ta-da-da-dam, tam-ta-da-da-da-dam, tam-ta-da-da-da-dam :|

```
C        G         C       G C         G        C     G
```
Na svůj obraz se dívám, soudím, že ránu mám
```
C      G        C          G            C           G         C
```
píseň o tváři zpívám a jak se tak dívám, už se nepoznám
```
F                       C                  G
```
Já-á-á-á už dvanáct dní-í svůj obraz nevšední
```
          F                   G
```
sleduji po ránu, stojí to za, no za ránu

|: Tam-tam, ta-da-da-dam, tam-ta-da-da-da-dam, tam-ta-da-da-da-dam :|

```
C           G          C        G  C    G          C    G
```
Nad svým obrazem zoufám, slzy ve vočích mám
```
C         G          C            G          C            G         C
```
chvíli si rozbít ho troufám a chvíli zas doufám, že kazí ho rám
```
F                       C                  G
```
Dá-á-á-ám si kafe do jedu a klapky na oči
```
          F                      G
```
a nohy do ledu, snad se to vo, no votočí

|: Tam-tam, ta-da-da-dam, tam-ta-da-da-da-dam, tam-ta-da-da-da-dam :|

Inzerát: najmu muže, raději několik s vlastním krumpáčem. Značka: střepy přinášejí štěstí

```
C           G          C        G  C    G          C    G
```
Nad svým obrazem zoufám, slzy ve vočích mám
```
C         G          C            G          C            G         C
```
chvíli si rozbít ho troufám a chvíli zas doufám, že kazí ho rám
```
F                       C                  G
```
Já-á-á-á sním doma o tváři, co dívkam zazáří
```
          F                      G
```
a nechci zrcadlo, tak mě to po, no popadlo

|: Tam-tam, ta-da-da-dam, tam-ta-da-da-da-dam, tam-ta-da-da-da-dam :|**3x**

C B C

Copánky

Jana Kratochvílová

|: A . . . | G . . . | D . . . | G . . . :|

A G D G A G D G
Když se líně loudám někdy chodím kousek dál, když se stmívá
A G D G A G D G
únavě se bráním, řekni kdo by se jí bál, když se stmívá a je mi nejlíp

|: A . . . | G . . . | D . . . | G . . . :|

Telefony spouští svůj rej, někdo musí někam jít, když se stmívá
já se ráda dívám ven na ten osvícený klid, když se stmívá, tak přece řekni, že to znáš

A . . . G . D . A
Copánky máš a v každém vůni reggae
A . . . G . D . A
zapomínáš co se s tebou děje
A . . . G . D . A
copánky máš a v každém vůni reggae je
A . . . G . D . A
barevný pták nad hlavou se směje jeje

|: A . . . | G . . . | D . . . | G . . . :|

Černobílý sen je přece nuda, to je lepší dávno spát, když se stmívá
kdo už dávno ví, že je to nuda, ten se musí ráno smát, tak to bývá, já to znám
já to znám, já taky nejsem jiná

Copánky máš a v každém vůni reggae
zapomínáš co se s tebou děje
copánky máš a v každém vůni reggae je
barevný pták nad hlavou se směje jeje

|: A . . . | G . . . | D . . . | G . . . :|

Copánky máš a v každém vůni reggae
zapomínáš co se s tebou děje
copánky máš a v každém vůni reggae je
barevný pták nad hlavou se směje

Copánky máš a v každém trochu naděje
neodmítáš, když každý v jiné barvě je
To všechno znáš a pořád se nic nedě-je
na co čekáš, ta síla přece v reggae jeje

|: A . . . | G . . . | D . . . | G . . . :|

V stínu kapradiny

Jana Kratochvílová

D C D D^4 D D^2
V stínu kapradiny spal, svět pod hlavou měl
D Ami D D^4 D D^2
v stínu kapradiny snil, vím o mně ne, žel
D C D D^4 D D^2
v háji po zbojnících spal, když lámal se den
D Ami D D^4 D D^2
kéž by do spánku mě vzal, jen pro jednou jen

Víly možná v hlavě měl, snad umřít si přál
rej těch rukou, nohou, těl má na čele dál
v stínu kapradiny zhas, měl na čele šrám
z touhy vílám napospas já znovu ho dám

|: D D^4 D D^2 :|^{4x} D C D D^4 D D^2

V stínu kapradiny spal, sám splácel si daň
v stínu kapradiny dál bil stohlavou saň
já tam zrovna stála jen, tak náhodou jen
touha má sto nálad, sen je naštěstí sen

D
No tak vstávej na pár chvil, zbývá touha jedné z víl
D
že cinkot zní všech tamburin, tak se stává stříbrem cín

mezihra sloka

Víly možná v hlavě měl, snad umřít si přál
rej těch rukou, nohou, těl má na čele dál
v stínu kapradiny zhas, měl na čele šrám
z úcty k vílám za ten čas já nový mu dám

|: No tak vstávej na pár chvil... :|
No tak vstávej!

Stín katedrál

Václav Neckář

kapo 2.p.

G C G F C D G C G A D D^7
Stín katedrál, půl nebe s bůhví čím, jé, jé, svůj ideál, sen, co si dávám zdát
G C G F C D G C G A D D^7
Z úsměvů šál, dům nebo básní rým, jé, jé, jé, co ti dál mám, řekni, dárkem dát

B C F C B C F
Přej si, co chceš, zlatý důl nebo věž, sladkou sůl, smutný ráj, suchý déšť
B C F C B C D Ami^7 D^7
ber, tady máš mořskou pláň nebo pláž, hudbu sfér, jenom ber se mnou též, jé, jé

G C G F C D G C G A C D G
Můj ideál, víš to, co já mám rád, jé, jé, stín katedrál, sen, co si k ránu dávám zdát

mezihra sloka

Přej si, co chceš...

Můj ideál...

A^7 D G
|: ten, co se nám bude zdát :|

Kdo vchází do tvých snů, má lásko

Václav Neckář – P.Sarstedt/Z.Rytíř

C Emi Dmi G
Tvůj krok je lehký jako dech, kudy jdeš, tam začíná bál,
C Emi Dmi G
šaty tvé, ty šila tvá máma, nemáš prsten, kdo by ti jej dal, nevím sám.

Tvým bytem je studentská kolej, jedna postel, gramofon.
Ringo Starr se z obrázku dívá, já bych snad, co vidí jen on, viděl rád.

Kdo vchází do tvých snů má lásko, když nemůžeš v noci spát,
komu patří ty kroky, co slýcháš a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.

Co znám, to jsou známky z tvých zkoušek a vím, že máš ráda beat
a líbí se ti Salvator Dali, jen pro lásku chtěla bys žít, milovat.

O prázdninách pojedeš k moři, až tam, kde slunce má chrám,
jeho paprskům dáš svoje tělo a dál se jen věnuješ hrám milostným, ty já znám.

Když napadne sníh pojedeš do hor se svou partou ze školních let,
přátel máš víc, než bývá zvykem, ale žádný z nich nezná tvůj svět, netuší.

Kdo vchází do tvých snů má lásko...

Tvůj stín, to je stín něžných písní, tvá dlaň, toje tajemství víl,
kdo slýchá tvůj hlas, ten je ztracen, ten se navždy polapil, úsměv tvůj, to je ta past.

Ten pán, co prý si tě vezme musí být multimilionář,
to říkáš všem tak rázně, že ti věří, jen já stále pročítám snář a hledám v něm.

Kdo vchází do tvých snů má lásko...

Já tu čekám až vrátíš se z toulek, ty dálky nevedou dál,
ať chceš nebo nechceš tak končí a vítr nikdo nespoutá, ani já.

Pojď jednou ke mně blíž, jedenkrát a já ti povím, kdo vlastně jsem,
vypni gramofon, nech té hry, zanech přátel, slétni z oblak na pevnou zem, tiše stůj a poslouchej.

To já vcházím do tvých snů má lásko, když nemůžeš v noci spát,
C Emi Dmi G C
a mé jsou ty kroky, co slýcháš, však myšlenky tvé chtěl bych znát.

Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě

Václav Neckář

D H^7 Emi A^6
Jak můžeš bejt tak krutá, copak nemáš kouska citu v těle?

D D^6 D D^6 D D^6 D D^6 D D^6 A^7
Tu kytáru jsem koupil kvůli Tobě a dal jsem za ní celej tátův plat
D D^7 G Gmi D A^7 D A^7
ta, dávno ještě byla ve výrobě a já už věděl, co ti budu hrát

D D^6 D D^6 D D^6 A^7
To ještě rostla v javorovém lese a jenom vítr na to dřevo hrál
D D^7 G Gmi D A^7 D
a já už trnul, jestli někdy snese, žár, který ve mně denně narůstal

Hmi F$^{\#}$mi G A A^7
S tou kytarou teď stojím před tvým domem, měj soucit aspoň k tomu javoru
D D^7 G Gmi D A^7 D
jen kvůli Tobě přestal býti stromem, tak už nás oba pozvi nahoru

mezihra sloka

Tu kytáru jsem koupil kvůli Tobě..

S tou kytarou teď stojím před tvým domem…

A^7 D C C$^{\#}$ D
…pozvi nahoru, pozvi nahoru

Bon Soir Mademoiselle Paris

Olympic – Petr Janda/Zdeněk Rytíř
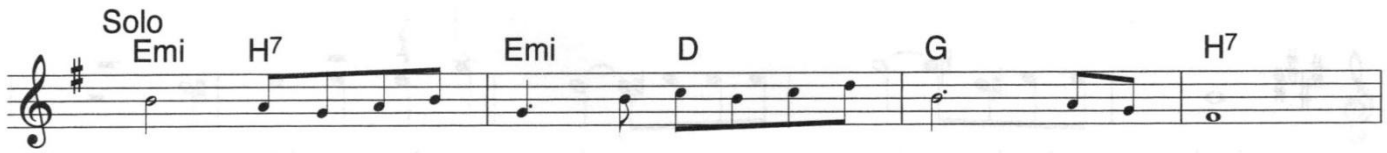
Emi H^7 Emi D G H^7
Mám v kapse jeden frank, jsem nejbohatší z bank nad Seinou
Emi H^7 Emi D G H^7
mám víc, než krupiér, stíny Sacre Coer nade mnou

C D G Ami H^7 Emi C D Emi
Láska je úděl tvůj, Pán Bůh tě opatruj, |: Bon Soir Mademoiselle Paris :|

Znám boulevard Saint Michel, tam jsem včera šel s Marie Claire
Vím, jak zní z úst krásných žen ta slůvka: Car je t'aime, oh, ma chére

Láska je úděl tvůj...
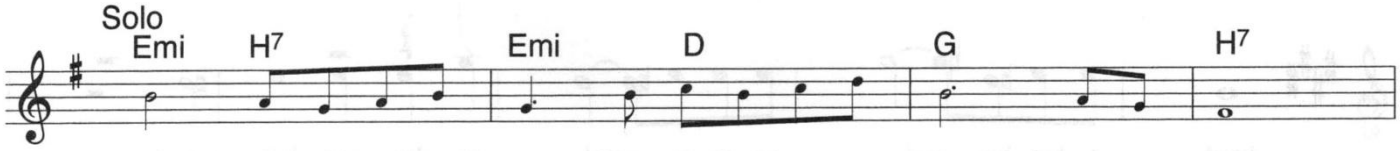
Láska je úděl tvůj...

Dej mi víc své lásky

Olympic – Petr Janda/Pavel Chrastina

Ami G Ami Ami G Ami
Ami C Ami G E^7
Vymyslel jsem spoustu nápadů, a-hů, co podporujou hloupou náladu, a-hů
Ami D Dmi Ami E^7 Ami Ami
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu, v noci chodit strašit do hradu

Ami C Ami G E^7
Dám si dvoje housle pod bradu, a-hů, v bílé plachtě chodím pozadu, a-ů
Ami D Dmi Ami E^7 Ami G
úplně melancholicky, s citem pro věc, jako vždycky, vyrábím tu hradní záhadu

C E Ami F C G^7
Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc své lásky, a-hů
C E Ami F C E^7
Já nechci skoro nic, já nechci skoro nic, já chci jen pohladit tvé vlásky, a-hů

Nejlepší z těch divnej nápadů, a-hů, mi dokonale zvednul náladu, a-hů
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky, zamknu si na sedum západů

Ami C Ami G E^7 Ami D Dmi Ami E^7 Ami G
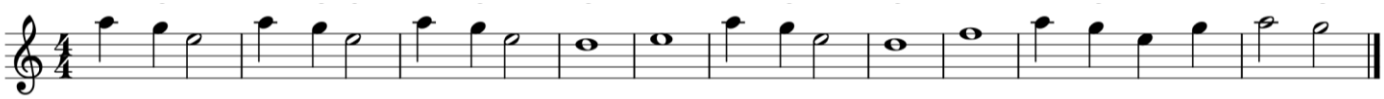
Má drahá dej mi víc…

Nejlepší z těch divnej nápadů…

Ami G Ami Ami G Ami Ami G Ami A
a-hů, a-hů, a-hů, a-hů

Giordanno Bruno

Olympic – Petr Janda/Daniel Landa

|: Ami G^{6} D^{9}/F$^{\#}$:|
Ami G^{6} D^{9}/F$^{\#}$ Ami G^{6} D^{9}/F$^{\#}$
Pomalu otevíráš oči, to osaháváš nový den
Ami G^{6} D^{9}/F$^{\#}$ F G C E
jen tma se kolem tebe točí, jak rád bys oknem viděl ven

Chtěl by jsi ještě spatřit nebe, strop tvojí cely nestačí
zítra je konec, z toho zebe, protože Zem se otáčí

Ami G^{6} D^{9}/F$^{\#}$ Ami G^{6} D^{9}/F$^{\#}$
Á-----ó-a-ó á-----ó-a-ó

G E Ami Ami
Polámaný v díře krysí, čekáš na smrt jako by jsi krad
G E Ami G^{6} F Ami G^{6} F
jen ten, kdo se pravdy bojí, ten před Bohem neobstojí snad á-ó-a---ó, á---ó-a--ó

Ami G^{6} D^{9}/F$^{\#}$ Ami G^{6} D^{9}/F$^{\#}$ Ami G^{6} D^{9}/F$^{\#}$ F G C E Ami G^{6} D^{9}/F$^{\#}$ Ami G^{6} D^{9}/F$^{\#}$
Á-----ó-a-ó á-----ó-a-ó

Polámaný v díře krysí…

A tak svět zase ztratil muže, co kráčel hrdě smrti vstříc
věděl, že nikdo nepomůže, jenom proto, že nám měl co říct

Á-ó-a-ó, á-ó-a-ó, á-ó-a-ó, á-ó-a-ó---

Jasná zpráva

Olympic – Petr Janda/Pavel Vrba
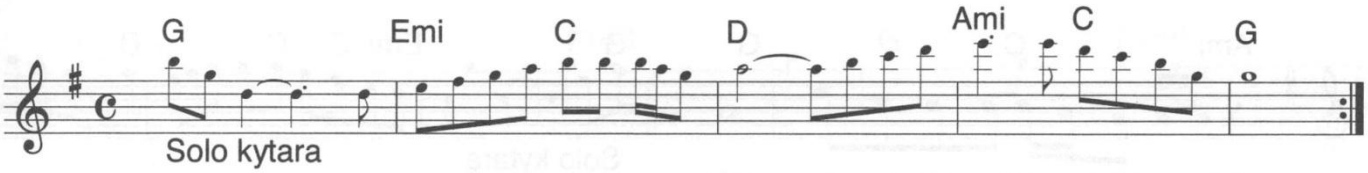
G Emi C D Ami C G
Skončili jsme jasná zpráva, proč o tebe zakopávám dál, projít bytem já abych se bál
G Emi C D Ami C G
dík tobě se vidím zvenčí, připadám si slabší, menší sám, kam se kouknu kousek tebe mám

Emi Hmi Emi Hmi
Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej
Emi G D
telefon, cos ustřihla mu šňůru
Emi Hmi Emi Hmi
knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj
Emi G D
píše se v ní jak se lítá vzhůru
Ami D
lítá vzhůru, ve dvou vzhůru

Odešlas mi před úsvitem, mám snad bloudit vlastním bytem sám
kam se kouknu kousek tebe mám, ó-ó
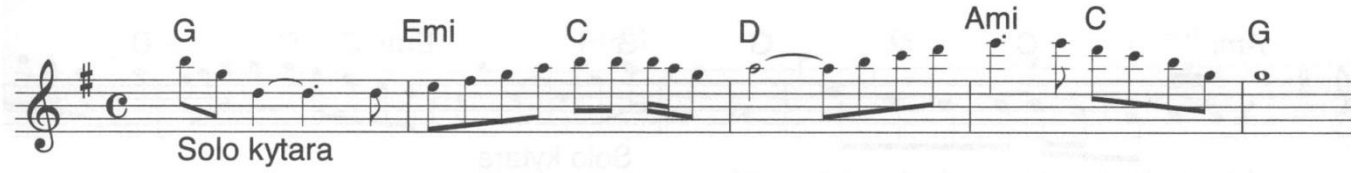
Pěnu s vůní jablečnou...

Skončili jsme jasná zpráva, není komu z okna mávat víc, jasná zpráva - rub, co nemá líc, óó
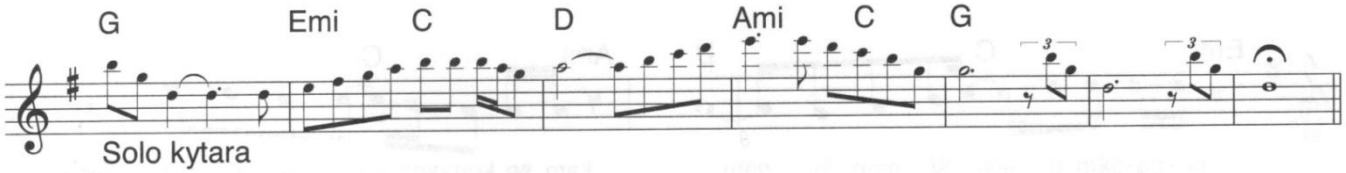
Laboratoř

Olympic – Petr Janda/Zdeněk Rytíř

Hmi A E Hmi A E G A
Když sním, oči přivírám jak před neóny, to v mé hlavě roztančí se elektrony
Hmi A E G A Hmi
když spím, buňky dělí si mé chromozómy a pak že prý tu nedělám nic

Hmi A E Hmi A E G A
Když jím, kolik reakcí se ve mně ztrácí a mám víc, než eN na eNtou informací
Hmi A E G A Hmi
tak dál mě má chemie tu nutí k práci a pak že prý tu nedělám nic

Hmi A E
|: Ať to zkusí laboratoř, laboratoř, laboratoř :|

F# **E** **F#**
I když má ten největší výkonný urychlovač
G# **F#** **G#**
a může dát své základní výsledky na počítač
F# **E** **F#**
Někde má tajný kód, data bank, co je smích nebo pláč

Hmi A E
|: Ať to zkusí laboratoř, laboratoř, laboratoř :|

Hmi A E Hmi A E G A
Když jdu s jarní únavou a slunce pálí a vzpomínám, na to, vždyť víš
Hmi A E G A Hmi
I to je prý chemie a já ji chválím, znamená to, že tě mám rád

Hmi A E Hmi
|: Ať to zkusí laboratoř, laboratoř, laboratoř :|

Okno mé lásky

Olympic – Petr Janda/Zdeněk Rytíř

C C C C
C F C F
Kdo tě líbá, když ne já, kdo tě hlídá, když ne já
C B F C
okno v přízemí je zavřené i dnes, lásko má

Kdo ti zpívá, když ne já, kdo tě mívá, když ne já
okno v přízemí je zavřené i dnes, lásko má

Ami G F G Ami G F
A v jeho lesku vidím přicházet sebe ve věku patnáct let
Ami G F C F C F C G F
a znovu říkám spoustu něžných vět: ty, já, jsme my, my a náš je svět

Kdo tě budí, když ne já, kdo tě nudí, když ne já
okno v přízemí je zavřené i dnes, lásko má
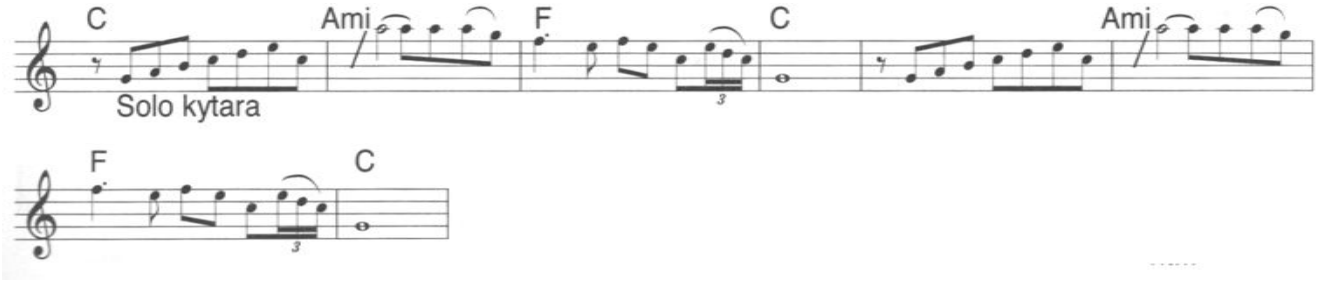
A v jeho lesku vidím přicházet...

Kdo tě hladí, když ne já
kdo tě svádí, když ne já
kdo tě zradí, když ne já
ty, já, jsme my, my a náš byl svět
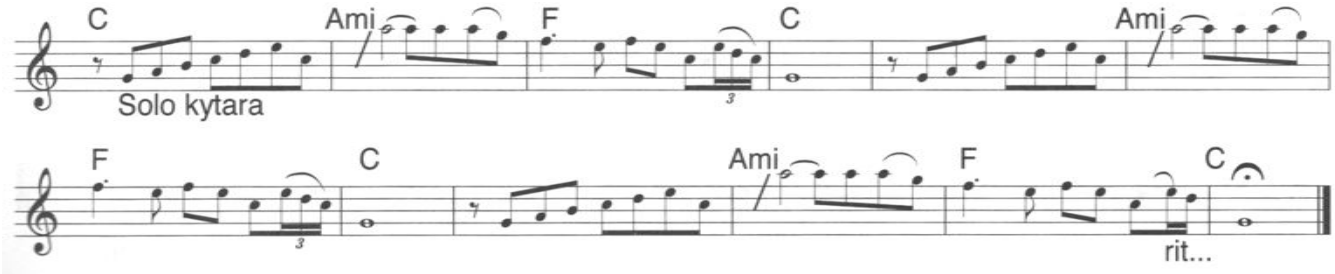
Osmý den schází nám

Olympic – Petr Janda/Pavel Vrba

G C G C G C
Z kraje týdne málo jsem ti vhod, ve středu pak ztrácíš ke mě kód
Ami D G C G C
sedmý den jsem s tebou, i když sám, osmý den schází nám

V pondělí máš důvod k mlčení, ve středu mě pláčem odměníš
v neděli už nevím, že tě mám, osmý den schází nám

D C G D C G
Tužku nemít nic mi nepovíš, řekni prosím aspoň přísloví
D C Ami C Ami G
osmý den je nutný, já to vím, sedm nocí spíš, jen spíš, vždyť víš

Někdo to rád horké, jiný ne, léty naše láska pomine
pak si řeknem v duchu každý sám, osmý den scházel nám

Tužku nemít nic mi nepovíš…

mezhra (verze)

Tužku nemít nic mi nepovíš…

Otázky

Olympic – Petr Janda/Zdeněk Rytíř
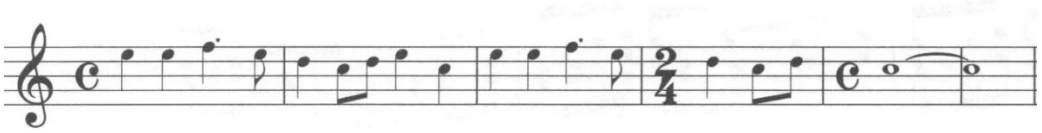
C F G C
Kolik mám ještě dní, než přijde poslední, jak dlouho budu zpívat a hrát
F G C
kolik je na zemi cest, kterou mám dát se vést, nebo už myslet mám na návrat?
C C7 F D G
Posečkej, lásko má, okamžik, vždyť svět je veliký otazník
C F G C
pořád se jenom ptáš a odpovědi, tý se nedočkáš

/ E Ami E
Já jen vím: v zimě strom nekvete, v létě sníh nepadá, v noci je tma
Ami C G
rád tě mám, jen neptej se, proč - nevím sám
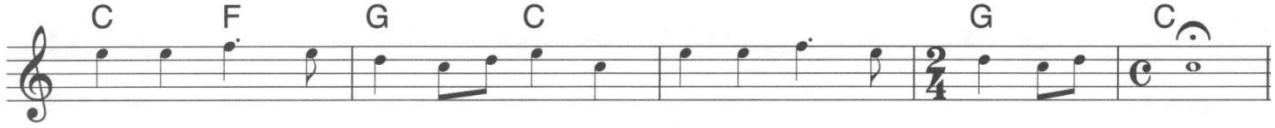
Kde je tvůj dětský smích a proč je láska hřích, kolik jen váží bolest člověčí
proč je zlato drahý kov a proč je tolik prázdných slov, proč chce každý být největší?
Posečkej, lásko má, okamžik, vždyť svět je veliký otazník
pořád se jenom ptáš a odpovědi, tý se nedočkáš

Já jen vím: řeky proud hučí dál, v žilách krev pěnivá, kdo ji tam dal
rád tě mám, jen neptej se, proč - nevím sám
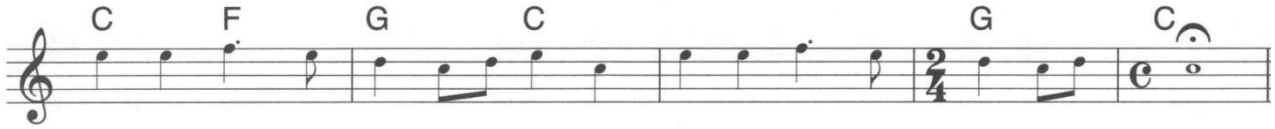
Kolik je slunci let, milion nebo pět, myslíš, že zítra ráno vyjde zas
kolik je ulic, měst, proč umí kytky kvést, proč nikdo neslyší můj hlas?
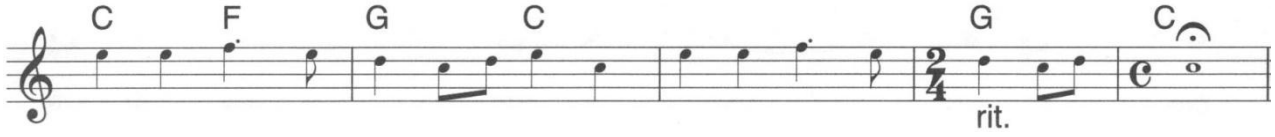
Slzy tvý mámy

Olympic – Petr Janda/Václav Babula

Ami Dmi
Chvilku vzpomínej, je to všechno jen pár let
G C
na kytaru v duchu hrej, tvoje parta je tu hned
Ami A Dmi
z cigaret je modrej dým, hraje magneťák
Ami G Ami G Ami G
holka sedla na tvůj klín, nevíš ani jak, nevíš jak

Tvý roky bláznivý chtěly křídla pro svůj let
dnes už možná nevíš sám, proč tě tenkrát pálil svět
chtěl jsi prachy na mejdan, byl to hloupej špás
když jsi v noci vyšel ven, snad ses trochu třás, trochu třás

A G F C
Když tě našel noční hlídač, byl by to jen příběh bláznivýho kluka
F C F C Emi Ami E^7
nebejt nože ve tvejch dětskejch rukách, nebejt strachu, mohlo to bejt všechno jináč
Ami G Emi Ami F G C
Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář, kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář
Ami Dmi -
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal
Ami Emi Ami
jen pro tvý touhy zborcený, léta ztracený, ty oči pláčou dál

Když jsi vyšel ven ze žalářních vrat
možná, že jsi tenkrát chtěl znovu začínat
poctivejma rukama jako správnej chlap
snad se někdo ušklíb jen, že jsi křivě šláp, křivě šláp

A G F C
I když byl někdo k tobě krutej, proč jsi znovu začal mezi svejma
F C F C Emi Ami E^7
tvůj pocit křivdy se pak těžko smejvá, když hledáš vinu vždycky jenom v druhejch
Ami G Emi Ami F G C
Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář, kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář
Ami Dmi -
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal
Ami Emi Ami
vrať jí ty touhy zborcený, ať pro léta ztracen nemusí plakat dál

Snad jsem to zavinil já

Olympic – Petr Janda/Pavel Chrastina

|: C#mi E F# F#mi :|

C#mi E F# F#mi
Zas jsi tak smutná, kdo se má na to koukat
G# C#mi E F# F#mi
nic jíst ti nechutná, v hlavě máš asi brouka
E Eb D C#mi E Eb D C#mi
tak nezoufej nic to není, za chvíli se to změní
F#mi H E G#7
snad jsem to zavinil já-á-á-á

C#mi E F# F#mi
Zkus zapomenout na všechno, co je pouhou
G# C#mi E F# F#mi
tou tmou obarvenou na černo smutnou touhou
E Eb D C#mi E Eb D C#mi
tak nezoufej nic to není, za chvíli se to změní
F#mi H E G#7
snad jsem to zavinil já

|: C#mi E F# F#mi :|

Zkus zapomenout…

C#mi E F# F#mi C#mi E F# F#mi C#mi
|: já, já, já, já :|3x |: já----á--á--á :|3x á

Taky jsem se narodil bos

Olympic – Petr Janda/Zdeněk Borovec

G A C D G
Taky jsem se narodil bos, jako každý chlap a kromě dvou půlek neměl nic
G A C D G
Taky jsem se narodil bos, když mě přines čáp a spustil jsem rámus z plných plic

Taky jsem se narodil bos, něco do čtyř kil a rozum až s léty začal brát
Dlouho jsem tak za ranních ros bosky šlapal jíl a nedělní botky neměl rád

Emi Hmi Emi Hmi
My měli roucha stejně průhledná, když jsme jen sáli z mléčných žláz
C Ami C Ami D
Náš bosý věk měl, to bych řek, tisíc krás
G C G D G C G D
Jenže mráz, jak šel z hor, obul nás do bačkor

Taky jsem se narodil bos, jako každý kluk a sousedům chodil slívy krást
Poštípaný od včel a vos, to mi bylo fuk a pod hlavu k spánku stačil chrást

Je v Mléčné dráze mince stříbrná, tu věnem dostal každý z nás
a náš bosý věk měl, to bych řek, tisíc krás
Proč jen mráz, jak šel z hor, obul nás do bačkor?

Škoda, že už nechodím bos, kapsy plné slív, že nenajdu sílu přelézt plot
Neohrnuj nade mnou nos, později či dřív i ty přijmeš zákon teplých bot

C G D G C G D
Všechny mráz, jak šel z hor, obul nás do bačkor
G C G D G C G D
zbavil nás s noblesou bosých snů - kdeže jsou?
G A C D G
Ó jsou, snad jsou, snad jsou, někde jsou
G A C D G
někde jsou, ano jsou, někde jsou, snad jsou…

Ulice

Olympic – Petr Janda/Zdeněk Rytíř

Ami Emi Ami Emi
Zase půjdu dlouhou ulicí, účast moje je dnes povinná
G Dmi E
a drama největšího divadla ted' začíná
Ami Emi Ami Emi
Někdo snídá v bistru černou kávu , na slova své role vzpomíná
G Dmi E
a drama největšího divadla ted' začíná

C G C G C G F
Benzín, pot a líčidla, na červenou stát! Všechno má svá pravidla, co se bude hrát?
C G C G C G F
Kdo se tady nevyzná? Kdo se musí ptát? Ulice ti nepřizná, co se bude hrát?
Dmi E
Co se bude hrát a s kým?

A G D G D A G D G D
Vidíš mě, jak v dálce mizím, blízko jsem a jsem ti cizí
A G D G D A G D G D
Vezmi co ti nabízím, vidíš mě, jak v dálce mizím

C G C G
Co se bude hrát za posledním nárožím
C G A
Co se bude hrát a s kým?

Zase půjdu dlouhou ulicí, kde má cesta jiné protíná
a drama největšího divadla ted' začíná
Zase půjdu dlouhou ulicí, účast moje je dnes povinná
a drama největšího divadla ted' začíná
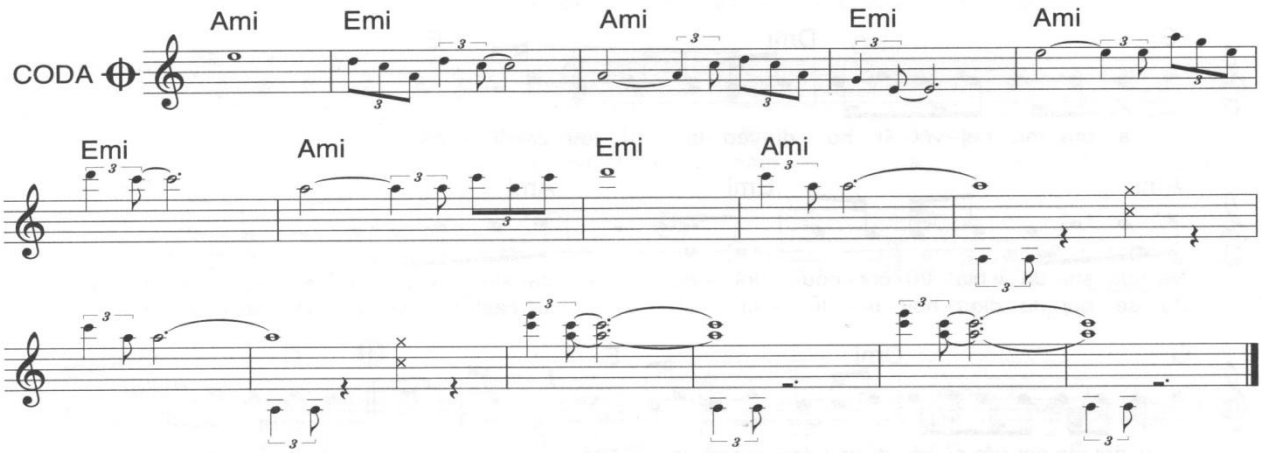
Želva

Olympic – Petr Janda/Pavel Chrastina

G C G C G C G C
Ne moc snadno se želva po dně honí
G C G C G C
velmi radno je plavat na dno za ní
G D Emi
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá
G C G C G C G C
nic se neboj a vem si něco od ní

Abych zabil dvě mouchy jednou ranou
želví nervy od želvy schovám stranou
jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou

G D C G D C G
Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá
C D C D
ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá

mezihra (verze)

Když si někdo pozor nedá…

Ne moc lehce se želva po dně honí
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní
jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí
má se nebát želev a spousty vodní

G F G F G F G
áou…

Až ja budu svatý

Buty

A H E H E
Až ja budu svatý, budu čurat na mraky
E A D G A D E . . | A . . | A . . |
a kdo neměl na zemi na čurání korunu, vyčurá se taky

Budeme tam spolu, vyčuráme se dolů
až do pekla samého, tam ať nám to zaplatí ti čerti rohatí

A že svatý nebudu, budu aspoň bohatý
kupím si já letadlo, vyletím s ním nad mraky, vyčurám se taky

Demáček

Buty

|: Ami . F . | C . . . :|8x

Ami D G Ami D G
O tom co je velká láska asi nevím vůbec nic
Ami G E Ami D G A^7
Někde ve vzpomínkách praská postel nebo kostel, co jsem to chtěl
Dmi G C Dmi G C
Poškrábej mi záda, zazpívám ti kus
Dmi G C G Ami D F C |: Ami . F . | C . . . :|4x
který dnešní móda žá-á-dá, mám vytříbený vkus

O tom co je velká láska asi nevím vůbec nic
někde kousek dál je možná válka jenom kousek, malý kousek
Nevím proč to říkám vlastně nevím vůbec nic
je tu komár který píchá, poškrábej mě a nic víc

F Emi Dmi C
Nejsem miláček natočím ti demáček
F Emi G
kousek nazpívám a zbytek jenom povídám:

F Emi Dmi C
La la la la la la la la la la la
F Emi G
la la la la la la la la la la la la

|: a zbytek jenom povídám :| **fade out**

František

Buty

| C . . . | F . . . | C . . . | F . . . |

C F Ami C
Na hladinu rybníka svítí sluníčko a kolem stojí v hustém kruhu topoly
Dmi Emi Dmi G
které tam zasadil jeden hodný člověk, jmenoval se František Dobrota

František Dobrota, rodák z blízké vesnice, měl hodně dětí a jednu starou babičku
která když umírala, tak mu řekla, Františku, teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat

F G F F G F
Balabambam, balabambam, balabambam, balabambam
F G F Dmi G
balabambam, balabambam a kolem rybníka nahusto nasázet topoly

František udělal všechno, co mu řekla a po snídani poslal děti do školy
žebřiňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku, vykopal díry a zasadil topoly

Od té doby vítr na hladinu nefouká, takže je klidná jako velké zrcadlo
sluníčko tam svítí vždycky rádo, protože v něm vidí Františkovu babičku

dohra sloka **fade out**

Mám jednu ruku dlouhou

Buty

E C#mi A E
|: Na nananana ná ná :|
E C#mi G#mi F#mi
Najdem si místo, kde se dobře kouří
E C#mi G#mi F#mi
kde ostré slunce do nápojů nepíchá
H E A H A H
kde vítr snáší žmolky ptačích hovínek, okolo nás a říká:

E C#mi G#mi F#mi
Můžeme zkoušet, co nám nejvíc zachutná
E C#mi G#mi F#mi
a klidně se dívat, jestli někdo nejde
H E A H A H
někdo, kdo ví, že už tady sedíme a řekne nazdar kluci
E C#mi A E
|: mám jednu ruku dlouhou :|

A F#mi C#mi Hmi
Posaď se k nám, necháme tě vymluvit
A F#mi C#mi Hmi
a vzpomenout si na ty naše úkoly
E Hmi A D D
tu ruku nám dej a odpočívej v pokoji
A F#mi C#mi Hmi
tam na tom místě, kde se dobře není

A F#mi D A
|: Na nananana ná ná :|**6x**
Ami D A
|: na nananana :|**3x** na na
A F#mi D A
|: mám jednu ruku dlouhou :|**8x**

Nad stádem koní

Buty

D A² Emi G D
Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní
A² Emi G D
černý vůz vlečou a slzy tečou a já volám:
A² Emi G D
Tak neplač můj kamaráde náhoda je blbec, když krade
A² Emi G C G A A A A
je tuhý jak veka a řeka ho splaví, máme ho rádi, no tak co, tak co, tak co

Vždycky si přál až bude popel i s kytarou, hou
vodou ať plavou, jen žádný hotel s křížkem nad hlavou
až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen co praská
budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska, no tak co, tak co, tak co

Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní
černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám:
Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody
vyhasnul kotel a Náhoda je Štěstí od podkovy

G D A² Emi G D A² Emi
|: Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody-y *hejjá, hejjá, hejjá…*
G D A² Emi Emi G
vyhasnul kotel a Náhoda je Štěstí od podkovy *hejjá, hejjá, hejjá…* :|

Amerika

Lucie

Emi Emi

G D Ami G
Nandej mi do hlavy tvý brouky a Bůh nám seber beznaděj
D Ami G
v duši zbylo světlo z jedný holky, tak mi teď za to vynadej

G D Ami G
Zima a promarněný touhy, do vrásek stromů padá déšť
D Ami C G
zbejvaj roky, asi ne moc dlouhý, do vlasů mi zabroukej pá pa pá pá
$F^{\#7}_{4sus}$ Emi G $F^{\#7}_{4sus}$ Emi G
pá pá pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá-

Tvoje voči – jenom žhavý tóny, dotek slunce zapadá
horkej vítr rozezní mý zvony, do vlasů ti zabrouká pá pa pá pá
pá pá pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá pá

Emi Emi

$F^{\#7}_{4sus}$ Emi G $F^{\#7}_{4sus}$ Emi G
pá pá pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá-

Na obloze křídla tažnejch ptáků, tak už na svý bráchy zavolej
na tváře ti padaj slzy z mraků a Bůh nám sebral beznaděj

V duši zbylo světlo z jedný holky, do vrásek stromů padá déšť
poslední dny, hodiny a roky, do vlasů ti zabrouká pá pa pá pá...
pá pá pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá pá

Emi

Medvídek

Lucie

|: D . . | D . . | D . . | D^4 . . :|

D D^4 D D^4 D D^4 D

Dlouhá noc a mě se stýská moc, pro tebe malý dárek mám

Emi A |: D . . | D . . | D . . | D^4 . . :|

přes hory přes ploty medvídek z Bogoty už letí

D D^4 D D^4 D D^4 D

medvídek plyšový na cestě křížový Bůh ho ochrání

Emi A G A

Před smečkou římskejch psů a jejich úřadů ti posílá lásku co v bříšku má

B D B D

Medvídek z Bogoty usnul a sní, na kříži z Golgoty spí

Emi A

za třicet stříbrných z medvídka padá sníh

G A |: D . . | D . . | D . . | D^4 . . :|

no a ti římští psi ho sjíždějí na saních o Vánocích

Nesvatá |hodina medvídka proklíná, že odhodil korunu bez trnů
medvídek ospalý pod křížem pokleká, chce pít
Kalichem sladkosti medvídka napustí do bříška, jak to má rád
koruna plyšová, vánoční cukroví, nikdo se nedoví o svatozáři trnový

Medvídek z Bogoty...

Hmi

Medvídku probuď se, prober se vstaň, psi se už sbíhají, připrav si dlaň

A

slunce zas vychází cítíš tu zář, tlapky dáš v pěst, nebo nastavíš tvář

Emi A B A

Římskejm psům a jejich úřadům Maxipes Herodes vánoční slib dal dnes

Medvídek z Bogoty...

Sbírka zvadlejch růží

Wanaastovi vjecy

A E A E
Netvař se tak na mě, že jsi úplně zlá, jsou rána kdy to nekončí
A E H
na stole zbylo trochu v láhvi vína, sklenici dolejvám
A E A E
neříkej mi po dvacátý, že už to znáš, tvý slzy slaný hnědý voči
A E H
čaroděj týhle noci, jeho vina

H E
Už svítá, noc končí, moc kouzel neodloučíš
H E
jsi bílá, sny kroužíš, snad ráno nezabloudíš
A E H
mělas plamen v očích, co utajený touhy zná ou jé jé
A E H
zaklínám ten zločin, netvař se tak, že jsi zlá

Říkáš dítě, nejsem ten, co tu včera stál, slíbil ti nablejskaný mi-ince
já nejsem princ, jsem zlodějů koní král
už tě nikdy neuvidím, zůstanu sám, oči se střetly a tak na věčný časy
z tvý lásky mi zbyla v hlavě kocovina

A ďábel se vkrádá, svý tělo neovládáš
tvůj anděl, co padá, už nevíš, co bys ráda
do tvých vlasů vplétá vůni ohně sám
zbejvá spousta času, já ho tisíce let znám

D E H
Prach ze rtů spláchni, lásko, bude fajn
D E F#
ve dne mi pláchni, malá, budu sám jé jé jé

G E H A
Vlasy od vína, kouzlo zhasíná ve sbírce zvadlejch růží
G F D
bože, zastav čas, ráno začíná se mi smát
G E H A
marně vzpomínáš, chtělas na pár chvil jít do nebe a dál
G F D
v růžích usínáš, jsem noční duch, ne král

A E A E
|: Netvař se tak na mě, že jsi :| úplně zlá, jsou rána kdy to nekončí
A E H
<u>na stole zbylo</u> trochu v láhvi vína, sklenici dolejvám
E
A ďábel se vkrádá, svý tělo neovládáš
A E H
do tvých vlasů vplétá vůni ohně sám ou jé jé
D E F#
a teď mi pláchneš malá, budu sám jé jé jé

|: D C# C H :| 4x

G E H A
Vlasy od vína, kouzlo zhasíná ve sbírce zvadlejch růží
G F D
bože, zastav čas, ráno začíná se mi smát
G E H A
marně vzpomínáš, chtělas na pár chvil vzít do nebe a dál
G F G E
v růžích usínáš, jsem noční duch, vlasy od vína, kouzlo umírá
H A G F
ve sbírce zvadlejch růží, bože zastav čas, ráno začíná
G E H A
marně vzpomínáš, chtělas na pár chvil vzít do nebe a dál
G F D G D
v růžích usínáš, jsem noční duch, ne král, jsem noční duch, ne král
C G D
jsem noční duch a netopýr, ne král la la la lau
A E
Tydydydy, dydydydy, dydydydau

Sen

Lucie

| E . . . | E . . . | A . . . | A . . . |

E A E A
Stíny dnů a snů se k obratníkům stáčí, ruce snů černejch se snaží zakrýt oči
F#mi E F#mi A H
světlo tvých prozradí proč já vím, s novým dnem že se zas navrátím

Mraky se plazí, vítr je láme, stíny tvý duše rozplynou se v šeru
ve vlnách opouští po hodinách mizí a měsíc nový stíny vyplaší

E A C#mi H
Proud motýlů unáší strach, na listy sedá hvězdnej prach, proletí ohněm a mizí stále dál
E A C#mi H
neslyšný kroky stepujou, v nebeským rytmu swingujou, že se ráno, že se ráno vytratí

| E . . . | E . . . | A . . . | A . . . |
| E . . . | E . . . | A . . . | A . . . |

Stíny dnů vyrostou a zmizí, nebeský znamení, rozvěcujou hvězdy
všechno ví z povzdálí vedou naše kroky a měsíc nový stíny vyplaší

Proud motýlů unáší strach…

| E . . . | E . . . | A . . . | A . . . |
| E . . . | E . . . | H . . . | H . . . |

Proud motýlů unáší strach, na listy sedá hvězdnej prach a nový stíny nový stíny vyplaší…

| E . . . | E . . . | E . . . | E . . . |

Srdce

Lucie

kapo 1.p.

F F^9 F F

F Emi Dmi F Emi Dmi
Slunce rozpustilo třásně, vltavíny prší z nebe
F C G Dmi F Emi Dmi
já čarovník už dopsal básně, už nemusím, mám tebe

C F C G Dmi D^4 Dmi Dmi
Srdce otevíráš, jsou-li spoutána, květy rozevíráš

F Emi Dmi Dmi

F Emi Dmi F Emi Dmi
Na začátku všeho bylo modré ticho, já bloudil mezi skalami a hledal sebe
F C G Dmi F Emi Dmi
potom ucítil jsem novou chuť a vůni, milá mám tebe

C F C G Dmi
Srdce otevíráš, jsou-li spoutána, květy rozevíráš, poprvé
C F C G Dmi
chci to tak i já, hvězdy nad náma s tebou přepočítám

F Emi Dmi F Emi Dmi
Milá, už svítá, třezalko usínáš
F C G Dmi F Emi Dmi
jsem smečkou psů, teď u tvých nohou hlídám, poklady jabloňovejch králů

C F C G Dmi
Srdce otevíráš, jsou-li spoutána, květy rozevíráš, poprvé
C F C G Dmi
chci to tak i já, hvězdy nad náma s tebou přepočítám

F Emi Dmi F Emi Dmi
Na světě je někdy krásně, vltavíny prší z nebe…

Šrouby do hlavy

Lucie
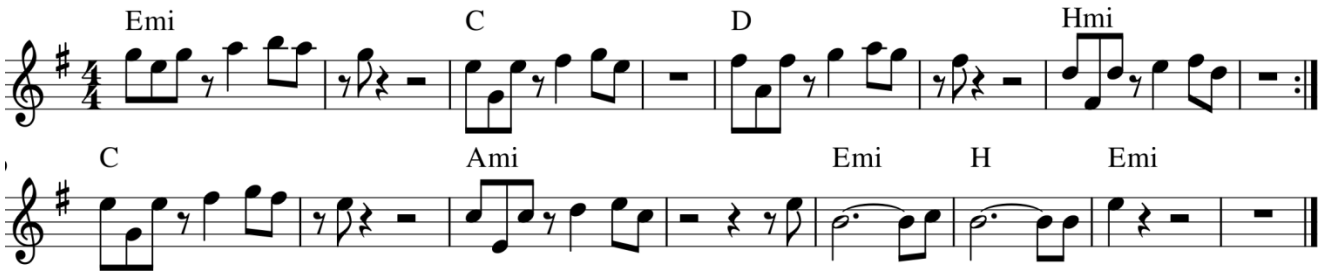
C Hmi Emi A
V řádce temnejch domů jen tvý okno svítí, celý město šlo už dávno spát
C Hmi Emi Emi
tak si to vem a já tu jsem a mám to vzdát

Dál si hlavu lámu mám v ní vlnobití, třetí do hry vstoupil mezi nás
a já to vím tak co teď s tím, chci vrátit čas

C G D A Emi
Zná jen pár fíglů, jak se valej holkám šrouby do hlavy
C G D A Emi
pár hloupejch fíglů, ty mu na to skočíš, za pár dní to chlápka otráví
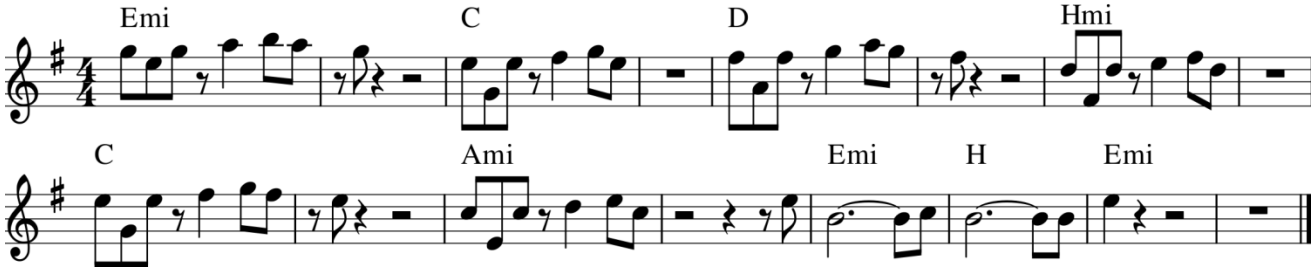
C Hmi Emi A
Mám tu ruce v kapsách dlaně se mi potí, nejvíc ze všeho mám chut' se prát
C Hmi Emi
pár na solar a lovu zdar, tak to bych zvlád

Znáš mě já jsem blázen málokdo mě zkrotí, já si na třetího nechci hrát
tak čert ho vem, ted' já tu jsem, jak žhavej drát

Zná jen pár fíglů, jak se valej holkám šrouby do hlavy…

Zná jen pár fíglů, jak se valej holkám šrouby do hlavy
C G D A Emi
pár známejch fíglů, já tu ve tmě házím, já tu ve tmě házím zapálený sirky do trávy
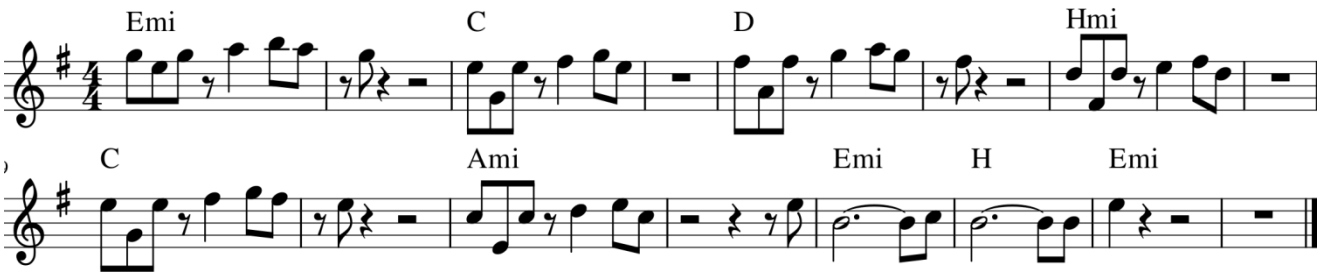
Lolita

Kryštof

E E F#mi F#mi
Jsem | vůně kterou plaveš, když proskočím ti srdcem
jsem | hra co neuhraješ, jsem nic co zmizí v ruce
jsem | za soumraku buše její duše, co tě tak pálí
jsem | otazníkem zdali jsme už dávno neprohráli

E A H E
Brány nocí vrány křídly leští háv
Ab C#mi A H
noc je symfonie a hvězdy střepy z krás
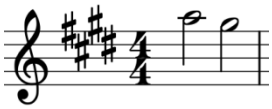
E E F#mi F#mi
Jsem tři trubky jeden buben, jsem vesmír co ti ladí
jsem | první červen když je duben a ostří co tě hladí
jsem | vůně která sviští, když proskočíš mi srdcem
jsi mé | světlo na jevišti já tvým posledním hercem, hercem, hercem, hercem

E A H E
Brány nocí vrány křídly leští háv
Ab C#mi A H
noc je symfonie a hvězdy střepy z krás
E A H E
Brány z písku brání světlům někde v nás
Ab C#mi A H
den je tvoje vina Nabokova hráz

|: E . . . | E . . . | F#mi . . . | F#mi . . . :|

Brány nocí vrány křídly leští háv…
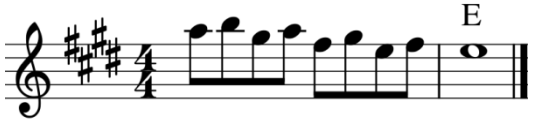
Obchodník s deštěm

Kryštof

bicí

| D . . . | Hmi . . . | D . . . | Hmi . . . | D . . . | Hmi . . . | D . . . | Hmi . . . |

D Hmi D Hmi

Jako vášeň, která hasne v kouři, namačkaná bez ostychu, zástup živočichů

G A

jako jas dálkových světel, jako nad talířem večer mi mizíš

D Hmi D Hmi

A mizíš někde v dávnu jsi láska co mě škrtí, já na pokraji smrti

G A

ve svém paralelním, světě toužím po odvetě a křičím

G A Hmi Hmi

Slova jsou jen kapky deště a ty voláš ať prším ještě

G A Hmi Hmi

Slova jsou jen kapky deště a ty voláš

G A Hmi Hmi

Slova jsou jen kapky deště a ty voláš ať prším ještě

G A Hmi Hmi Hmi Hmi

Slova jsou jen kapky deště

D Hmi D Hmi

Jako touha sklem co neprorazí nekonečné břehy s kufry plných něhy

G A

zvu obchodníky s deštěm, chci koupit to tvé ještě a slyším

D Hmi D Hmi

V rozestleném tichu zvuky autoplánů, co unáší tě ránům

G A

jsi tečka v kalendáři, co nadosmrti září a křičí

G A Hmi Hmi

Slova jsou jen kapky deště a ty voláš ať prším ještě

G A Hmi Hmi

Slova jsou jen kapky deště a ty voláš

G A Hmi Hmi

Slova jsou jen kapky deště a ty voláš ať prším ještě

G A Hmi Hmi

Slova jsou jen kapky deště

|: G A Hmi Hmi :|4x

Slova jsou jen kapky deště…

|: G A Hmi Hmi :| **fade out**

Tak nějak málo tančím

Kryštof

pískání

| x x . . |: Fmaj^7 . . . |C . . . | Fmaj^7 . . . |C . . . | Dmi^7 . . . | Ami . . . | G . . . | G . . . :|

Fmaj^7 C Fmaj^7 C
Všem strunám řeky toužím být tón, všem okapovým loužím jejich břeh
Dmi^7 Ami G
signálu antén sklon střech a pustit uzdu kormidlům
Fmaj^7 C Fmaj^7 C
Aspoň potápěčem v houfu se stát, chytit svojí vlnku s ní se prát
Dmi^7 Ami G
s krabičky mýdla mít vor a sjíždět vanu bez závor

C Ami Dmi G
Tak nějak málo tančím, zpívám, brečím, líbám, marně si hledám tep
C F^6 Dmi^7 G
jsem prý dospělý a to je svět, když je ti přes třicet

|: Fmaj^7 . . . |C . . . | Fmaj^7 . . . |C . . . | Dmi^7 . . . | Ami . . . | G . . . | G . . . :|

A v umyvadle tůni chci mít, v solničkách zas vůni majáků
ze starých školních pijáků postavit záchranný člun.
A velrybu ladně v dlani skrýt a hloubku moře na dně talířů
ve skafandru z halířů vyrazit v ten správný směr.

C Ami Dmi G
Tak nějak málo tančím…
C Ami Dmi G
Tak nějak málo líbám…
C Ami Dmi G
Tak nějak málo brečím…
C Ami Dmi G
Tak nějak málo zpívám…

|: Fmaj^7 . . . |C . . . | Fmaj^7 . . . |C . . . | Dmi^7 . . . | Ami . . . | G . . . | G . . . :|

1. signální

Chinaski

A D F#mi A D F#mi
Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost, právem se mi budeš tiše smát
A D F#mi A D F#mi
jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost, když za všechno si můžu vlastně sám

Hmi D A E
Za spoustu dní možná spoustu let, až se mi rozední budu ti vyprávět
Hmi D A E
na první signální jak jsem vobletěl svět, jak tě to vomámí a nepustí zpět
G C Emi G C Emi
Jaký si to uděláš, takový to máš, jaký si to uděláš - takový to máš

A D F#mi A D F#mi
Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott, budu zpívat vampam - tydapam
A D F#mi A D F#mi
všechna sláva polní tráva, ale peníz přijde vhod, jak jsem si to uďál tak to mám

Hmi D A E
Za spoustu dní možná spoustu let, až se mi rozední budu ti vyprávět
Hmi D A E
na první signální jak jsem vobletěl svět, jak tě to vomámí a nepustí zpět
G C Emi G C Emi
Jaký si to uděláš, takový to máš, jaký si to uděláš - takový to máš

| G . C . | Emi . . . | G . C . | Emi . . . |

Hmi D A E
Za spoustu dní možná spoustu let, až se mi rozední budu ti vyprávět
Hmi D A E
na první signální jak jsem vobletěl svět, jak tě to vomámí a nepustí zpět

Hmi D A E
Ná, na, na, ná, na, ná, Ná, na, na, ná, na, ná, Ná, na, na, ná, na, ná, Ná, na, na, ná, na, ná
Hmi D A E
Ná, na, na, ná, na, ná, Ná, na, na, ná, na, ná, Ná, na, na, ná, na, ná, Ná, na, na, ná, na, ná

G C Emi G C Emi
Jaký si to uděláš, takový to máš, jaký si to uděláš - takový to máš

1970

Chinaski

| D^2 . . . | D^2 . . . | D^2 . . . | G . . . |

+ sólová kytara **+ bicí a basa**

| D^2 . . . | Emi^7 . . . | G . . . | D^2 . . . || D^2 . . . | Emi^7 . . . | G . . . | D^2 . . . |

D^5 **E^5** **$F^{\#5}$**
Nevim jestli je to znát, možná by bylo lepší lhát
G^5 **D^5**
jsem silnej ročník sedmdesát, tak začni počítat

Nechci tu hloupě vzpomínat, koho taky dneska zajímá
silnej ročník sedmdesát, tak začni počítat

Tenkrát tu bejval jinej stát a já byl blbej na kvadrát
jsem silnej ročník sedmdesát, třeba například...

A **Hmi** **G** **D**
Naši mi vždycky říkali, jen nehas co tě nepálí, jakej pán takovej krám.
A **Hmi** **G** **D**
Naši mi vždycky říkali, co můžeš, sleduj z povzdálí a nikdy nebojuj sám..

| D^2 . . . | Emi^7 . . . | G . . . | D^2 . . . |

Nevim jestli je to znát, možná by bylo lepší lhát
jsem silnej ročník sedmdesát, nemoh' jsem si vybírat

Tak mi to přestaň vyčítat, naříkat co jsem za případ
jsem silnej ročník sedmdesát a možná, že jsem rád

A **Hmi** **G** **D**
Naši mi vždycky říkali, jen nehas co tě nepálí, jakej pán takovej krám.
A **Hmi** **G** **A**
Naši mi vždycky říkali, co můžeš, sleduj z povzdálí a nikdy nebojuj sám..

G **A** **D** **E**
|: Čas pádí, čas letí, těžko ta léta vrátíš zpět, a tak i Husákovy děti dospěly do Kristových let
čas pádí, čas letí, a je to zvláštní svět, a tak i Husákovy děti dospěly do Kristových let :|
G
Čas pádí, čas letí...

Dlouhej kouř

Chinaski

D F#mi C G D F#mi C G
|: Óo-ho-ooo, óo-hóó, óo-ho-ooo, hó :|
D C G D
Když budeš hodná naučím tě číst naučím tě číst mezi řádky
C G D C G
pokušení znáš tak zapomeň cestu zpátky hmm cestu zpátky

Naše noc je mladá vane jižní vítr papírový křídla vzduchem víří
řekni co bys ráda než nám ráno plány zkříží

C G D
Půjdem nekonečně dlouhou sametově černou tmou
C G
Půjdem nekonečně dlouhou sametově černou
D C G
Vam pam tyda pam - dám si ruce do kapes
D C G
vam pam tyda pam - dlouhej kouř a pohoda jazz
D C G
vam pam tyda pam - neštěkne po mě ani pes
D C G |: D . . . | C . G . :|
padám a nevím kam - nečekej, že ti zavolám

Když budeš hodná moje hodná holka, ukážu ti všechny svoje tajný skrýše
poletíme vejš chvíli budem řvát, chvíli budem tiše úplně tiše

Vezmu si tě celou budem se mít rádi a když ne, tak se ti něco zdálo
a když budem chtít, šlápnem na zmizík všechno bude málo

Půjdem nekonečně dlouhou sametově černou tmou…

|: D . . . | C . G . :|

D F#mi C G D F#mi C G
Óo-ho-ooo, óo-hóó, óo-ho-ooo, hó
D F#mi C G Hmi A *bicí bicí bicí*
Óo-ho-ooo, óo-hóó, ó---- jé a tak si říkám, a tak si říkám, a tak si říkám

Vam pam tyda pam…

Hvězdy nad hlavou

Chinaski

A E
Hvězdy nad Prahou zpívaj píseň houpavou
D A E
noc se blíží, ale není tu čeho se bát

Na chodníky padnul stín, děti šly spát do peřin
dobrou noc a hezký sny, i my půjdeme spát

G D
Povídej, přeháněj, vyprávěj co by jsi rád
G A
všechny přání, co tě jen ve snu napadnou
F A
povídej, přeháněj cokoli můžeš si přát
F A
a tvý přání se ti vyplní najednou

Hvězdy nad hlavou zpívaj píseň houpavou
oči se klíží a já bych ti přál

Ať ke hvězdám doletí ty tvý přání tříletý
ať ti vydrží a tím líp, čím dál

B F
A ty se mě najednou ptáš, jaký sny ty tati máš
B D
najednou se nějak nemůžu rozpomenout

B F
Víš já ti neodpovím, ale jediný co vlastně vím
D G A
všechny jsem zapomněl jen a jen svojí vinou

|: Povídej, přeháněj, vyprávěj co by jsi rád… :|

A tvý přání se ti vyplní najednou
a tvý přání se ti vyplní najednou
zítra je taky den, přeju ti jen ten nejkrásnější sen…

Jaxe

Chinaski

Dmaj7 Ami G Gmi
Když je mi | ouvej život dlouhej, jen máloco mě srazí a když, tak jen to co mám
Dmaj7 Ami G Gmi
doopravdy | rád jako sebe a sebe a sebe a sebekrát sebe a tobě se musí zdát
Dmaj7 Hmi G Gmi
jak je to | s náma jestli je to jako dřív - jaxe můžeš tak hloupě ptát

Dmaj7 Ami G Gmi
Nemyslím to | ve zlým, jó, nemusíš se bát, nikdo nikdy předem neví, co se všechno může stát
Dmaj7 Hmi G Gmi
a tak to | zkoušim, zkoušim, co to dá - jaxe můžeš tak hloupě ptát

D Hmi A Hmi E
Óo, jaxe můžeš takhle ptát, mám se rád jsem absolutně šťastnej
D Hmi A G Gmi Dmaj7
óo, jaxe můžeš takhle ptát, mám se rád, jaxe můžeš tak hloupě ptát
Ami G Gmi Dmaj7 Hmi G Gmi

Dmaj7 Ami G Gmi
Když je mi | ouvej, táta skoupej, jenom tak se válím, můžu se ti zdát
Dmaj7 Hmi G Gmi
ňákej | divnej, už ne tak jako dřív - jaxe můžeš tak hloupě ptát

Dmaj7 Ami G Gmi
Proč po nocích | kouzlím, jsem šaman poloprofesionál, čáry a máry a láry a fáry abrakadabra
Dmaj7 Hmi G Gmi
a proč | kouřim lehce se užírám - jaxe můžeš tak hloupě ptát? Yes!

D Hmi A Hmi E
Óo, jaxe můžeš takhle ptát, mám se rád jsem absolutně šťastnej
D Hmi A G Gmi D
óo, jaxe můžeš takhle ptát, mám se rád, jaxe můžeš tak hloupě ptá-
Hmi A Hmi E
á----------t, jsem absolutně šťastnej
D Hmi A G Gmi Dmaj7
ó-ó---------- jaxe můžeš tak hloupě ptát

Klára

Chinaski

H G#mi E Emi H G#mi E Emi
Ná nanana-nanananananana, ná nanana-nanananananananá á-a-á

H D#mi7 C#mi7 Emi7
Kláro, jak to s tebou vypadá od půl devátý, do osmi ráno
H D#mi7 C#mi7 Emi7
Co nám brání bejt spolu jenom ty a já, nebuď včerejší no tak Kláro
H D#mi7 C#mi7 Emi7
Pro tebe slibuju, žaluju denně piju jak Dán, ve skrytu duše marně tajně doufám
H G#mi E Emi H G#mi E Emi
že já, jenom já jsem ten tvůj vysněný pán Ná nanana-nanananananananá á-a-á

H D#mi7 C#mi7 Emi7
Já se prostě nekontroluju, a plácám a plácám
H D#mi7 C#mi7 Emi7
si vážně úžasná já tě nejspíš miluju, no, ty mi dáváš .. jééé

H D#mi7 C#mi7 Emi7
Zabalit, vyrazit, rychle frčíme dál, bereme čáru, šup do kočáru
H G#mi E Emi
já jenom já jsem ten tvůj vysněný pán - Inženýr šarlatán

C Dmi Fmi C Dmi Fmi
Koukám na tebe Kláro už několik dní, nejsem ňákej ten chlápek jsem solidní
C Dmi Fmi C Dmi Fmi
Kláro, stačí jen málo a budeme pár, královno má, ty to víš, co bych si přál
C Ami F Fmi C Ami F Fmi
Ná nanana-nanananananana, ná nanana-nananananananananá á-a-á

C Emi7 Dmi7 Fmi7
Hele kotě na co tě nalákám? Mám doma sbírku cinknutejch srdcovejch králů
C Emi7 Dmi7 Fmi7 C
naslouchám následně vím kudy kam, dáme si partičku a skončíme k ránu
Emi7 Dmi7 Fmi7 C Ami F Fmi
Počkám až usneš a budu se ti zdát, jenom já jsem ten tvůj vysněný pán, inženýr šarlatán
C# D#mi F#mi C# D#mi F#mi
Koukám na tebe Kláro už několik dní, nejsem ňákej ten chlápek jsem solidní
C# D#mi F#mi C# D#mi F#mi
Kláro, stačí jen málo a budeme pár, královno má, ty to víš, co bych si přál
C# D#mi F#
|: Ná nanana-nananananananananá á-a-á :|
C# D#mi F# C#
Ná nanana-nananananananananá nanananananananánáná

Můj svět

Chinaski

|: F . . . | Ami . . . | Dmi . . . | B . . . :| B . . . | Bmi - - - |

F Dmi Ami C
Můj svět jsou divadelní rekvizity, nejmilejší z rekvizit pro mě jsi ty
F Dmi Ami C
chystám ti jedno malý představení, vstupný je dobrovolný v kase nikdo není

Má | malá loutková realita, smát se a plakat do polosyta
svět plný báječných seznámení, <u>svět co trochu je</u> a trochu není

F Ami Dmi B F
A mě se zdá A mě se zdá, že je to hra, co nemá konec ani začátek
Ami Dmi B F Bmi-
co bude dál je ve hvězdách, Robinson stále čeká na pátek

Stojím tu na rohu už několik let, divadlo, kavárna, kino Svět
nenech se přemlouvat, směle dál, vlož do mě svůj životní kapitál

Předvedu ti <u>sebe, tebe</u>, předvedu nás, zítra tě rozpláču, <u>pozítří pobavím zas</u>
jsem kandidát loutkových věd, www.PrknaSvět.cz

A mě se zdá…

|: F . . . | Ami . . . | Dmi . . . | B . . . :| ¨

F Ami Dmi B F
|: Budu ti hrát věci šílený, budu ti hrát, dokud mě neodnesou ze scény :|
Bmi F
Budu ti hrát věci šílený

Tabáček

Chinaski

D G A
Haló, kdo je tam, po zaznění tónu, mi zanechte zprávy a buďte zdrávi
D G A
haló, nejsem doma, no je to fakt bída, volané číslo vám neodpovídá

Emi A D Hmi
Polevím z vysokejch otáček, pohoda, klídek a tabáček
Emi A D Hmi Emi A D
půl dne|noviny číst a pak cigáro, pohoda klídek leháro, nejspíš jsem jenom línej čím dál víc

Neřeště to pane, to je případ ztracenej, doufám jen, že z toho nejste vykolejenej
dám vám jednu dobrou radu k nezaplacení, neřešte to pane, tohle nemá řešení

Polevím z vysokejch otáček, pohoda, klídek a tabáček
vzpomínat na to co se událo, chci to tak mít nejmíň na stálo, nejspíš jsem jenom línej čím dál víc

Volané číslo je odpojené a bude odpojené žádný né, že né
volané číslo včetně mojí tváře vymažte ze svýho adresáře

A pokuste se tvářit nešťastně, všude se dočítám, že umřu předčasně
a taky vím, že obtěžuju okolí, čekám konec, zatím nic nebolí
Víceméně se to dobře vyvíjí, život je návykovej a někdy zabíjí

| E . . . | E . . . | A . . . | H . . . || E . . . | E . . . | A . . . | H . . . |

F#mi H E C#mi
Polevím z vysokejch otáček, pohoda, klídek a tabáček
F#mi H E C#mi F#mi H E
vzpomínat na to co se událo, chci to tak mít nejmíň na stálo, nejspíš jsem jenom línej čím dál víc

D G A
Volané číslo je odpojené a bude odpojené žádný né, že né
D G A
volané číslo včetně mojí tváře vymažte ze svýho adresáře.

Emi A D Hmi
A pokuste se tvářit nešťastně, všude se dočítám, že umřu předčastně
Emi A D Hmi
a taky vím, že obtěžuju okolí čekám konec, zatím nic nebolí

Víceméně se to dobře vyvíjí, život je návykovej a někdy zabíjí
Víceméně se to dobře vyvíjí, život je návykovej a někdy-

1+1

Ready Kirken

|: Ami/A . . . | Ami/E . . . :| G
Ami Emi
Už ani nedivím se, jak věci otáčí se
Ami Emi
Z radosti splín si klidně vrhá stín
G Dmi
Sám sebe nepoznávám, dobrovolně se vzdávám
G Dmi C
Můj přítel strach už troubí na poplach

Člověk když nachází se opět na známém místě
Výchozí bod mu vlastně přijde vhod
Stačí tak strašně málo, aby se ukázalo
F G A
Pro jedno kvítí se slunce nerozsvítí

C G Dmi F
Někde si najdu malej byt a tam si budu jen tak žít a snít
C G Dmi F G
To je můj utajený svět, 1+1 tam a zpět a zpět

|: Ami/A . . . | Ami/E . . . :| G

Možná že štěstí mívá, kdo to tak neprožívá
A možná ne, to ať skryté zůstane
Najednou šanci dávám i nepatrným zprávám
Hledaný klid teď toužím podplatit

Co tentokrát mi chystá osud já optimista
Doufám, že zachytí mě do sítí
Stačí tak strašně málo, aby se ukázalo
Pro jedno kvítí se slunce nerozsvítí

|: Někde si najdu malej byt… :|

|: C . . . | G . . . | Dmi . . . | F . . . :| C -

Bílá velryba

Michal Hrůza a Kapela Hrůzy

kapo 3.p.

| E . . . | E . . . | C . . . | C . . . |

E C

Za spálenými mosty plynové lampy zhasínám

E C D

stojím na konci cesty, jsem rybář z Agastýru sám

C Ami F C

Pomalu rozum ztrácím, do snů se k tobě vracím: Jsi stejná jako já

E C

Dotýkám se hvězdy, svá křídla znovu rozpínám

E C D

opilý krásou zvěsti, na dosah ruky, kde tě mám

C Ami F C

Zadržím svůj dech, když si to budeš přát: Jsi stejná jako já

D C Emi D C C

Má bílá velryba uhání, je pořád krásná míří do hlubin Laptěvů

D C Emi D C D D E C

má bílá velryba uhání, je pořád krásná a míří do hlubin Laptěvů tak jako já

E C

Za spálenými mosty v hladině odráží se svatozář

E C

jsem otrok posedlosti můj plamen dohořívá

D C Ami F C

Vzpomínáš | pomalu rozum ztrácím do snů se k tobě vracím: Jsi stejná jako já

|: Má bílá velryba uhání… :|

Černý brejle

Ready Kirken

D F#mi
Nosím černý brejle, protože mi nejde
Emi C
chránit svoji duši, která něco tuší

Z okolností zdá se, že nepřichází zase
to co bych si přál, budu čekat dál

Ami F
Ať mně někdo odpoví, proč přišlo tohle období
D E E7
tak náhlá změna trasy má skrytej význam asi

F Ami (A4sus Ami A4sus Ami)
|: Zdálo, zdálo, zdálo, asi se mi zdálo
C Emi E
málo, málo, málo, že chybí už tak málo :|
D F#mi Emi C

Dochází mi náboje, však nevzdávám to bez boje
pořád věřím tomu, že se vrátí domů

Tak snadno mě nezlomí ani pouhý vědomí
že mně zatím nejde čekat až to přejde

Ať mně někdo odpoví...

|: Zdálo, zdálo, zdálo... :|**4x**

|: **F Ami | C Emi E** :|**2x F**

Krasohled

Ready Kirken

| C . . . | Fmaj^7 . . . | C . . . | Fmaj^7 . . . |

C Fmaj^7 C Fmaj^7 C Fmaj^7 C Hmi Ami / / /
Zas jednou za sto let je můj podmořský svět jako krasohled, dnes naposled
C Fmaj^7 C Fmaj^7 C Fmaj^7 C Hmi Ami / / /
zas dýchám z plných plic jsem vítr plachetnic jestli zmizíš, tak nebudu už nic, už nic

D G Ami / D G Ami D Emi F
Den potápí se níž, svému konci blíž, blíž, zmizíš, už se nevrátíš
C Emi Ami D
Mě to dochází-í, jsi mého slunce štěstí co mě provází
C Emi Ami D Emi Fmaj^7
tak mě napadá-á, jsi vlastně slunce mý, co na východě vychází i zapadá...

C Fmaj^7 C Fmaj^7 C Fmaj^7 C Hmi Ami / / /
Zas jednou za sto let je můj podmořský svět jako krasohled, dnes naposled
C Fmaj^7 C Fmaj^7 C Fmaj^7 C Hmi Ami / / /
zas dýchám z plných plic, jsem tichem blýskavic, jestli zmizíš, tak nebudu už nic, už nic

D G Ami / D G Ami D Emi F
Den potápí se níž, svému konci blíž, blíž, zmizíš, už se nevrátíš
C Emi Ami D
Mě to dochází-í, jsi mého slunce štěstí co mě provází
C Emi Ami D Emi Fmaj^7
tak mě napadá-á, jsi vlastně slunce mý, co na východě vychází i zapadá...

| D . G . | Ami . . . | D . G . | Ami . D . | Emi . F |

Mě to dochází-í…

| C . . . | Fmaj^7 . . . | C . . . | Fmaj^7 . . . | C -

Poslední dobou

Ready Kirken

| D . Dmaj^{7} . | D . Dmaj^{7} . | Emi^{7} . Emi^{6} . | Emi^{7} . Emi^{6} . |

D Dmaj^{7} D Dmaj^{7} Emi^{7} Emi^{6} Emi^{7} Emi^{6}
Poslední dobou zdá se mi, proti své vůli létám vysoko nad zemí
D Dmaj^{7} D Dmaj^{7} Emi^{7} Emi^{6} Emi^{7} Emi^{6}
z té výšky pozoruji svět, jsem chvíli tam a náhle padám až na samotné dno zpět

G D Ami Emi G D Ami Ami Emi
Doposud jsem nepoznal, je to trest či velmi vzácný dar
G D Ami Emi G D Ami Ami Emi
doposud jsem nepoznal, je to pravda nebo pouhý klam

F F^{sus2} C C^{sus2}
Večer i za svítání *večer i za svítání*
F F^{sus2} C C^{sus2}
přichází bez pozvání *přichází bez pozvání*

Poslední dobou zdá se mi, proti své vůli létám vysoko nad zemí
jsem otrok jenž vychutnává svobodu, jsem důsledkem ty příčinnou bez objasnění důvodů

Doposud jsem nepoznal…

Večer i za svítání…

Poslední dobou zdá se mi, proti své vůli létám vysoko nad zemí
už vím jak jsem podcenil, tvůj blahodárný vliv na chod mých gravitačních sil

Doposud jsem nepoznal…

Večer i za svítání večer i za svítání *večer i za svítání*
večer i za svítání přichází bez pozvání *přichází bez pozvání*
přichází bez pozvání večer i za svítání *večer i za svítání*
přichází bez pozvání přichází bez pozvání
F - C -
přichází bez pozvání

Zejtra mám

Ready Kirken

G Hmi Emi D
Zejtra mám zejtra mám svůj den
C Emi Ami D
zejtra se mi splní moje tajný přání můj sen
G Hmi Emi D
dlouho tě znám dlouho tě znám mám tě rád
C Emi Ami D
uvidím tě zas uslyším tvůj hlas - možná

Zejtra mám zejtra mám svůj den
asi to tak bude je to cejtit všude je to cejtit všude
všude tam kam se podívám něco z tebe mám
C Emi A D
tak se mi zdá tak se mi zdá že už asi zejtra nebudu sám

C H
Nebudu sám, nebudu sám
Emi G
zejtra tě máááááám,
Emi A Emi A H
máááááám, máááááám, jéé

Zejtra mám zejtra mám svůj den
zejtra se mi splní moje tajný přání můj sen
všude tam kam se podívám něco z tebe mám
poslední den jednou vyspím se jen a pak už nikdy nebudu sám

Nebudu sám…

|: A . . . | C#mi . . . | F#mi . . . | E . . . || D . . . | F#mi . . . | Hmi . . . | E . . . :|

C
|: Nebudu sám… :|

Františkovy lázně

Mandrage

|: Dmi . B . | C . A . :|4x

Dmi B C A
Jeho život v jedný póze, ve vzájemný symbióze
Dmi B C A
doma sedí nebo leží, není společenskej typ
Dmi B C A
A není to George Clooney a je sexuálně nudný
Dmi B C A
ale ona chce mít pocit, že by George moha mít

Ať žije láska, když se žena zblázní
sbalí si saky, paky aby mohla říct
Ať žije svoboda a odjede do lázní
Dmi B C C#
vždyť už se s ním nedá – vždyť už se s ním nedá žít

Dmi B C A Dmi B C A
|: Ú-ú-ú – Františkovy Lázně – ú-ú-ú :|

|: Dmi . B . | C . A . :|

Ani o|na už není modelka a dokonalá prdelka
je | to spíš pěkná hysterka a cha cha cha áááu
Dě|ti vypadly z baráku a fotr jí má na háku
když | začne zase všechny kolem komandovat

Ať žije láska, když se chlap zblázní
sbalí ženský kufry, aby měl už klid
Ať žije svoboda a pošle jí do lázní
vždyť už se s ní nedá – vždyť už se s ní nedá žít

Dmi B C A Dmi B C A
|: Ú-ú-ú – Františkovy Lázně – ú-ú-ú :|**4x**

|: Dmi . B . | C . A . :| 4x Dmi

Hledá se žena

Mandrage
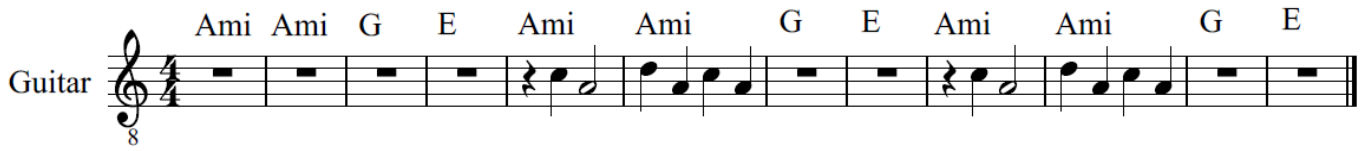
Ami Ami G E Ami Ami G E
Hledá se žena, mladá slečna, kdekoliv ona, může být
Ami Ami G E Ami Ami G G stop
Hledá se žena, nebezpečná, jsem Scherlock Holmes a Billidy Kid

Ami G F G
Hledá se žena, dobrá zpráva, může chtít víc, než moje práva
Ami C G
stále čekám, marná sláva, budu hledat, kde budeš chtít
Ami G F G
raději volná, nežli vdaná, raději žádná, nežli vadná
Ami C G G
tady je každá – rada velmi drahá

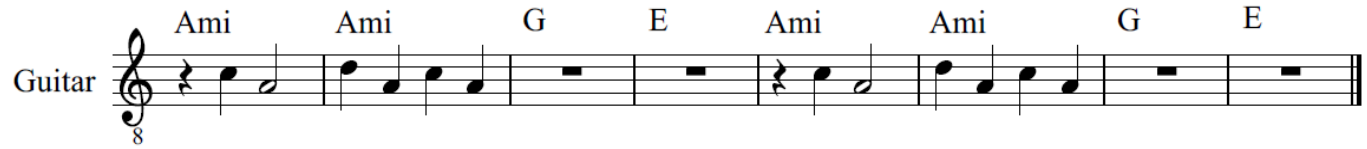

Ami Ami G E Ami Ami G E
Hledá se žena, všeho schopná, smrt nebo slávu a nic víc
Ami Ami G E Ami Ami G G stop
taková, může být jen ona, hledá se žena, pro můj byt

Hledá se žena, dobrá zpráva…

Ami G F G
Hledá se žena, mladá slečna**,** hledá se žena, nebezpečná
Ami C G
ráno vlídná, v noci vděčná, jenom ona to může být
Ami G F G
raději volná, nežli vdaná, raději žádná, nežli vadná
Ami C G
tady je každá – rada velmi drahá

mezihra bicí |: Ami . . . | Ami . . . | G . . . | E . . . :|

Hledá se žena, dobrá zpráva…

Hledá se žena, mladá slečna…

Siluety

Mandrage

kapo 5.p.

|: Ami Ami^{7} D^{7} Dmi^{7} :|^{3x} Ami-

Ami Ami^{7} D^{7} Dmi^{7} Ami Ami^{7} D^{7}
Kdybych měl | pro tebe vyšplhat do nebe
Dmi^{7} E Ami Ami^{7} D^{7}
postavím z ocele kovový chrám
Dmi^{7} Ami Ami^{7} D^{7} Dmi^{7} Ami Ami^{7} D^{7} Dmi^{7} Dmi^{7} E
na cestu | k měsíci sestrojím pramici, nakreslím dálnici a po ní se dám

Ami D G C
Dovol, mi prosím abych dnes v noci zastínil měsíc, přeházel hvězdy
F D E
proměnil svět na ostrov pustý, tam kromě nás nikdo nesmí
Ami D G C
dovol mi najít slova a rýmy, matoucí smyslem synonymy
F D E
a sdělit všem na všechny směry, dokud nás smrt nerozdělí

|: Ami Ami^{7} D^{7} Dmi^{7} :| Ami-

Ami Ami^{7} D^{7} Dmi^{7} Ami Ami^{7} D^{7}
Kdybych šel | pro tebe po schodech do nebe
Dmi^{7} E Ami Ami^{7} D^{7}
vytvořím ve chvilce zatmění měsíce
Dmi^{7} Ami Ami^{7} D^{7} Dmi^{7} Ami Ami^{7} D^{7} Dmi^{7} Dmi^{7} E
vypustím | raketu středního doletu silou dvou magnetů chytím tě za letu, to udělám

Dovol, mi prosím abych dnes v noci…

Ami D G C F D E E

Dovol, mi prosím abych dnes v noci…

Ami D G C
Rozsviťte světla, už začlo se stmívat, když jsi tu ty je na co se dívat
F D E
chci dobrý výhled, využívat a ze rtů tvých odezírat
Ami D G C
Chci slyšet slova i celý věty, chci vidět tvary siluety
F D E
a hvězdný prach z meteoritu, kontrasty stínů, šerosvitů

|: Ami Ami^{7} D^{7} Dmi^{7} :|^{3x} Ami-

Šrouby a matice

Mandrage

| A . . | A . . | A x x **|** x x x **| E . . | E . . | E** x x **|** x x x **|**
| Hmi . . | Hmi . . | Hmi x x **| D . . | D . . | E^{7}**

x x |x x x **A** **E** **Hmi** **D** **E^{7}**
Mezi **zemí a nebem** a širým světem, je jeden ná-áš, tak dobře ho zná-a-a-áš
A **E** **Hmi** **D** **E^{7}**
mezi **nebem a zemí**, jsou věci, který moje milá-á, můžu jen já-a-a-á

A **E** **Hmi** **D**
Tahat tě za vlasy, dýchat ti do tváře, dělat si nároky na tvoje polštáře
sahat ti pod sukni, kousat tě na ruce, dělat ti snídani, říkat ti vopice

A - D - A - E^{7} -

A **E** **Hmi** **D** **E^{7}**
Mezi **světlem a nocí**, houpu tě v bocí-ích na tisíckrá-át, dělám to rá-a-a-ád
A **E** **Hmi** **D** **E^{7}**
mezi **nocí a světlem**, zimou i létem je spoustu rá-a-án, kdy můžu jen sá-a-a-ám

A **E** **Hmi** **D**
Tahat tě za vlasy, dýchat ti do tváře, dělat si nároky na tvoje polštáře
sahat ti pod sukni, kousat tě na ruce, dělat ti snídani, říkat ti vopice
Platit ti výdaje, prdět si ve vaně, kvůli tvé pověsti porvat se v hospodě
nosit ti lekníny, vrtat ti police, jsme časem kalený šrouby a matice

A E Hmi D E^{7}

A **E** **Hmi** **D**
Tahat tě za vlasy, dýchat ti do tváře, dělat si nároky na tvoje polštáře
sahat ti pod sukni, kousat tě na ruce, dělat ti snídani, říkat ti vopice
Platit ti výdaje, prdět si ve vaně, kvůli tvé pověsti porvat se v hospodě
nosit ti lekníny, vrtat ti police, jsme časem kalený šrouby a matice

Vysoko nad zemí, životem kalený, na věky spojený – šrouby a matice
A -
šrouby a matice **echo**

Jelen

Jelen

| D5 . . . | D5 . . . |
D5 D5 C5 D5
Na jaře se vrací od podzima listí
D5 D5 C5 D5
mraky místo ptáků krouží nad závistí
D5 D5 C5 D5
Kdyby jsi se někdy ke mně chtěla vrátit
D5 D5 C5 G5
nesměla bys, lásko, moje srdce ztratit

Dmi . . . | . . C . | F . . . | F . . . | F . . . | C . Dmi . | Dmi . . . |
Zabil jsem v lese jelena, bez nenávisti, bez jména
Dmi . . . | . . C . | F . . . | F . . . | F . C . | Dmi . |
když přišel dolů k řece pít, krev teče do vody, v srdci klid – hej!
| Dmi . . . | C . F . | F . . . | F . C . | Dmi . . . |
| Dmi . . . | C . F . | F . . . | F . C . || D5 . . . | D5 . . . |

Voda teče k moři, po kamenech skáče
jednou hráze boří, jindy tiše pláče
Někdy mám ten pocit, i když roky plynou
že vidím tvůj odraz, dole pod hladinou

Dmi . . . | . . C . | F . . . | F . . . | F . . . | C . Dmi . | Dmi . . . |
Zabil jsem v lese jelena, bez nenávisti, bez jména
Dmi . . . | . . C . | F . . . | F . . . | F . C . | Dmi . |
když přišel dolů k řece pít, krev teče do vody, v srdci klid – hej!

Na jaře se vrací, listí od podzima
čas se někam ztrácí, brzo bude zima
Svět přikryje ticho, tečka za příběhem
ddo pozná, čí kosti, zapadaly sněhem

Zabil jsem v lese jelena…

Emi . . . | . . D . | G . . . | G . . . | G . . . | D . Emi . | Emi . . . |
Zabil jsem v lese jelena, bez nenávisti, bez jména
Emi . . . | . . D . | G . . . | G . . . | G . D . | Emi . |
když přišel dolů k řece pít, krev teče do vody, v srdci klid – hej!
| Emi . . . | D . G . | G . . . | G . D . | Emi . . . |
| Emi . . . | D . G . | G . . . | G . D . | Emi

Klidná jako voda

Jelen

| C . . . | C . . . |

C F C F C
Chodím světem už pěknejch pár let, parnym létem i zrmzlej jak led.
Ami F G C F C G C
Zjistil jsem, že lásku smim dávat i vzít, nikdy jsem nešel tou cestou, kudy ty musíš jít.

C F C F C
Viděl jsem i místa, lepší zapomenout, kulky vzduchem hvízdat, těla po vodě plout.
Ami F G C F C G C
Někdy si až říkám, jestli mam právo žít, a to jsem nešel tou cestou, kudy ty musíš jít.

F C G C
Buď klidná jako voda, ale silná jako proud,
F C G
skála se ti poddá a zbavíš se všech pout.
F C E^7 Ami
Svěží jako ranní rosa a čistá jako sníh.
F C G C
Když tančíš po kamení bosá, svět máš na dlaních.

Život někdy umí lidem naložit kříž, ale ničeho se neboj, jsem tu s tebou, vždyť víš.
A i kdyby nás ďábel chtěl na rohy vzít, spolu půjdem tou cestou, kudy ty musíš jít.

Tak buď klidná jako voda, ale silná jako proud,
skála se ti poddá a zbavíš se všech pout.
Svěží jako ranní rosa a čistá jako sníh.
Když tančíš po kamení bosá, svět máš na dlaních.

mezihra refrén

Buď klidná jako voda, ale silná jako proud,
skála se ti poddá a zbavíš se všech pout.
Svěží jako ranní rosa a čistá jako sníh.
Když tančíš po kamení bosá, svět máš na dlaních.

mezihra refrén první dva řádky
F C E^7 Ami
Svěží jako ranní rosa a čistá jako sníh.
F C Dmi G C
Když tančíš po kamení bosá, svět máš na dlaních.

Magdaléna

Jelen

A D A D
Zapal ten oheň ve mně, čeho se bojíš, zápalkou škrtni jemně
A D A D
zapal ten oheň ve mně, čeho se bojíš, zimou se celá třeseš, proč venku stojíš
A D A D
Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál nenech se

A D A D
ó-ó-ó ó-ó-ó

Sedíme na pavlači, přichází ráno, tobě se lesknou oči
sedíme na pavlači, přichází ráno a mně se hlava točí
Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál, nenech se

F#mi E A A
Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí, Magdaléno, tvoje vlasy
F#mi E A A
leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi
F#mi E A A
hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí jsem sám

Stojíme na rozcestí a zvony zvoní, daleko od bolestí
stojíme na rozcestí a zvony zvoní, možná nás čeká štěstí
Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál, nenech se

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí, Magdaléno, tvoje vlasy
leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi
hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí jsem sám.

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí, Magdaléno, tvoje vlasy,
leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi,
hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí jsem sám

A D A D

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí, Magdaléno, tvoje vlasy
leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi
hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí, máš těžký srdce a mokrý řasy
F#mi E A D A D
když vycházíš ze dveří, tak sama tomu nevěříš - nenech se - nenech se!

Malotraktorem

MIG 21

D G D
Cestou necestou, polem nepolem, jedu za tebou velkým malotraktorem
D
cestou necestou, polem nepolem
G D Emi B | D Emi B
jedu za tebou, velkým malotraktorem, kabrioletem

Pojď mi naproti, lesem nelesem, pojď si mě vyfotit, jak tam na traktoru jsem
pojď mi naproti, lesem nelesem
pojď si mě vyfotit, jak tam na traktoru jsem, jak jsem roztřesen

D
Vrn vrn drndrn drndrn, drn drn drndrn drndrn
G
drn drn drndrn drndrn, drn drn drn drn drn drn

D
|: Jen kola zdolaj výmoly, pálím to lesem po poli
G B
lán pole mizí pod koly, z kopce to ale vosolím :|

Cestou necestou, polem nepolem, jedu za tebou létem kabrioletem
cestou necestou, polem nepolem
jedu za tebou létem kabrioletem, malotraktorem

Vrn vrn drndrn drndrn…

D
|: Jen kola zdolaj výmoly, pálím to lesem po poli
G B
lán pole mizí pod koly, z kopce to ale vosolím :|

D Emi B
Doufám, že mě pochopíš, že mě uslyšíš, že mě potěšíš, mít budeš ráda
D B D G
Doufám, že mě pochopíš |: a budeš mít ráda :|**4x**

Tančím

MIG 21

```
--------------------
--------------------
--------------------
--2-2-0-2-0----------
------------2-1-0----
------------------0--
```

E F E F E F# F
Tančím a rozhod jsem se boty zout, nechtěj mě nechat mě odpočinout - tančím, tančím
E F E F E
tančím a pot mi stéká do klahot, z kalhot mi kape na podpadky bot,
F# F E F E F E F
jsem chlap, jsem bůh, jsem got

Tančím a odhazuju veškerej stud, pupkem se valím na tebe jak sud – tančím, tančím
tančím, ten DJ si nás asi všim, páš to vohulil a přidal i dým
jsem chlap, jsem bůh, to vím

A A# A A#
|: Hej, ty bejku, ty jeď, ty zatanči, hej, ty bejku, ty jeď, ty zatanči
A H A# A
tan-či se mnou, ty tanči, ty chlupáči, tanči, ty chlupáči :| tančím -

Hmi D
|: Krok-sun-krok, krok-sun-krok zpátky, krok-sun-krok, dva dlouhý, dva krátký :|

E F E F E
Tančím, tvůj půvab, ten mi slipy svlík, možná jsem taky šlápnul na hřebík
F# F E
|: jsem chlap, jsem bůh, jsem býk :|

E E F E-
|: Pa-pa-da-pa-pa, pánebože :|**12x**

Kotva a kříž

Tichá dohoda

|: A . A^4. | A . A^2 . :|^{4x} |: A . . . :|^{4x} |: D . . . :|^{4x} |: E . . . :|^{4x}
| A . A^4. | A . A^2 . | E . E^7 . | E^6 . E . | A . . . | E . . . |

A D A
Kotva a kříž cestujou prázdnou oblohou, kdo seje vítr sklízí hurikán
A D A
počasí s trávou se ti z rukou vymyká, kamenem hází blázen co se bál
Hmi D C $F^{\#}$mi
na zakázaný chvíle vzpomínám otevíraj dveře rovnou k vám

D A E $F^{\#}$mi
Kotva a kříž tu budou stát, i když slunce zapadá
D A E $F^{\#}$mi
kotva a kříž tu budou stát a psi se začnou o kost rvát
D A E Hmi D E
kotva a kříž tu budou stát, tak to s náma vypadá

|: A . . . :|^{4x} |: D . . . :|^{4x} |: E . . . :|^{4x} | A . A^4. | A . A^2 . | E . E^7 . | E^6 . E . | A . . . | E . . . |

A D A
Jaktože dřívější svět se ti lepší zdál a nad tím dnešním by ses málem rozbrečel
A D A
co je to se mnou – všechno svý dva konce má a to, co zbývá si nech na večer
Hmi D C $F^{\#}$mi
tak promiň mámo, promiň táto, na dno zkouší sáhnout kdekdo z nás

Kotva a kříž tu budou stát...

A D A
Kdo seje vítr je sám, kdo hází kámen je sám, z poslední zprávy jen dvě slova zůstanou
D A
kdo chytá vítr je sám, kdo věří v kříže je sám, já nechci, nechci už se dál na nic ptát
Hmi D C $F^{\#}$mi
tak promiň mámo, promiň táto, na dno zkouší sáhnout kdekdo z nás

Kotva a kříž tu budou stát...

dohra sloka + |: A . . . :|^{4x} |: D . . . :|^{4x} |: E . . . :|^{4x} | A . A^4. | A . A^2 . | E . E^7 . | E^6 . E . | A

Marioneta

Tichá dohoda

| C . . F | C . . F |
C Ami F | C . . F | C . . F |
Každej večer hlídám svoje tělo dřevěný
C Ami F | C . . F | C . . . |
svý starý role střídám, nechám oči zavřený
Ami F C Ami F C G C F | Ami . . F | C . . F |
Marioneta to jsem já, Marioneta zasněná, loutka s tváří dřevěnou

Snad někdo přijde jednou, celou mě koupí, opraví
proboha kdy se zdvihnou provázky rukou zlámaných
Marioneta to jsem já, Marioneta zasněná, loutka s tváří dřevěnou

G
Vrah se plíží podél zdí, velký těžký závaží
kdo chce viset hlavou dolů už mi někdy překáží

Každej večer hlídám to svý tělo dřevěný
ke dveřím snad se dívám, nechám oči zavřený
Marioneta to jsem já, Marioneta zasněná, loutka s tváří dřevěnou

mezihra první dvě řádky sloky

Ami F C Ami F C G C F Ami F
Marioneta to jsem já, Marioneta zasněná, loutka s tváří dřevěnou
C F C C F C
loutka s tváří dřevěnou, loutka s tváří dřevěnou

Hodinový hotel

Mňága a žďorp
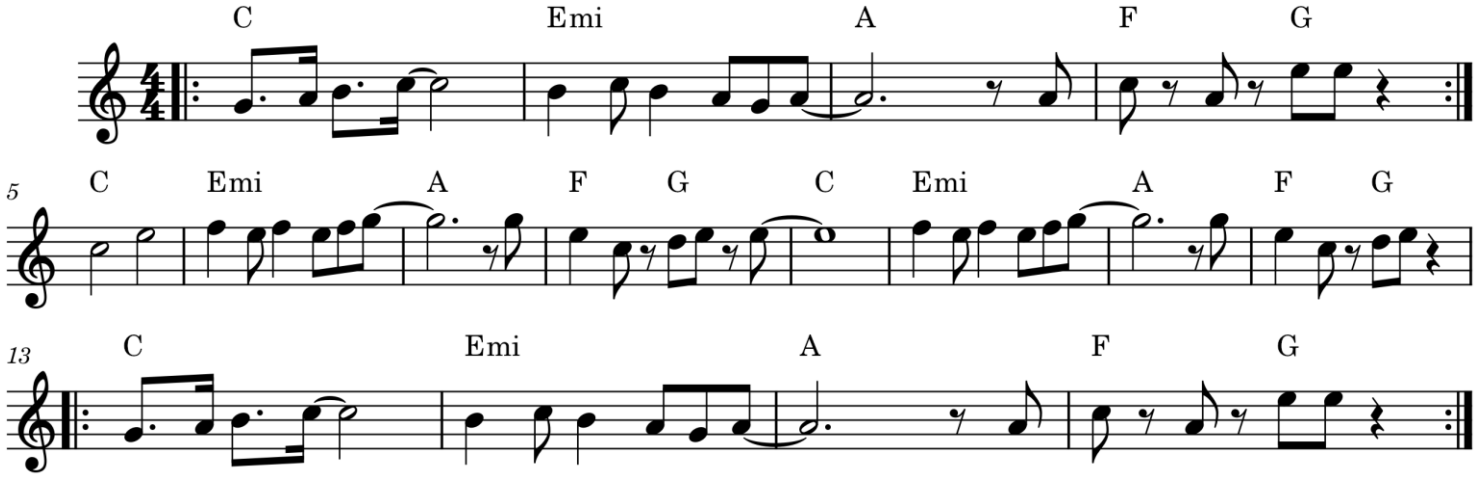
C Emi A F G
Tlusté koberce plné prachu, poprvé s holkou, trochu strachu
C Emi
a stará dáma od vedle zas vyvádí,
A F G
zbyde tu po ní zvadlé kapradí a pár prázdných flašek.

Veterán z legií nadává na revma, vzpomíná na Emu, jak byla nádherná.
Všechny kvetináče už tu historku znají,
ale znova listy nakloní a poslouchají, vzduch voní kouřem a

C Emi A F G C
|: Svět je, svět je jenom hodinový hotel a můj pokoj je studený a prázdný :| **3x**
|...prázdný **| Emi . . . | Ami . . . | F . GGG |**

Vezmu si sako a půjdu do baru, absolventi kurzů nudy pořád postaru.
Kytky v klopě vadnou, dívám se okolo po
stínech, kterou - no přeci žádnou.

Vracím se pomalu nahoru, cestou potkávám ty, co už padají dolů
a vedle v pokoji někdo šeptá, jak ti je,
| C . . . | Emi . . . | Ami . . . | F . GGG |
za oknem prší a déšť stejně nic nesmyje.

|: Svět je, svět je jenom hodinový hotel... :|
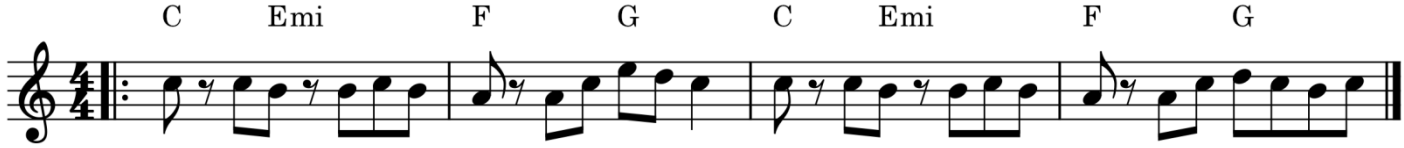
4x

Made in Valmez

Mňága a žďorp

|: D . . . | D . . . | Gmaj^{7} . . . | Emi . A . :|

D Gmaj^{7} Emi A
Jako je sama skála, tak jsem sám i já
D Gmaj^{7} Emi A
Jako je prázdná duha, tak jsem prázdný i já
D Gmaj^{7} Emi A
Jako je zrádná voda, tak zradím i já

D
|: Zkouším se prokopat ven, *zkouší se prokopat ven.*
Gmaj^{7} Emi A D
Zkouším se prokopat ven, *zkouší se prokopat ven* :|

O půl třetí na náměstí ve Valašském Meziříčí,
jdu co noha nohu mine a každej sám sobě jsme stínem.
Nic mi není, přitom melu z posledního,
težko říct vo tom něco konkrétního.
Stejná slova, kolem stejný tváře
a každej sám sobě jsme lhářem a já už zase.

|: Zkouším se prokopat ven... :|

Nejlíp jim bylo

Mňága a žďorp

orig. kapo 1.p.

| D . G . | D . G . | D . G . | D - - Nejlíp jim...

D G D G D G D G
Nejlíp jim bylo, když nevěděli co dělají,
A G D G D G
jenom se potkali a neznělo to špatně.
D G D G D G D G
Tak se snažili a opravdu si užívali,
A G D
jenom existovali a čas běžel skvěle.

G D A Hmi
Nechám si projít hlavou, kam všechny věci plavou.
G D A Hmi D
Jestli je všechno jen dech tak, jako kdysi v noci spolu potmě na schodech.

| D . G . | D . G . | D . G . | D - - Pak se...

Pak se ztratili a chvílema se neviděli,
jenom si telefonovali a byli na tom bledě.

A když se vrátili, už dávno nehořeli,
jenom dál usínali chvíli spolu - chvíli vedle sebe.

G D A Hmi
|: Nechám si projít hlavou, kam všechny věci plavou.
G D A Hmi G
Jestli je všechno jen dech tak, jako kdysi v noci spolu potmě na schodech. :| **3x**

Nechej si projít hlavou, kam všechny věci plavou. **G D**
Jestli je všechno jen dech tak, jako kdysi v noci spolu potmě na schodech.

Ne, teď ne!

Mňága a žďorp

kapo 3.p.
|: G . . . | C . D . :|10x
G C
Chtěl jsem tě jenom pohladit
G C
na patřičných místech, pravda trochu přitlačit
G C G C
ale hned jsem to uslyšel a hádejte co, no přeci

G A C G A C
|: Ne, teď ne, až jindy : |**3x** tak kdy, na Svatýho Dyndy

G C G C
Lidi stojí ve frontě na štěstí
G C G C
strachy už radši vůbec nic neříkají
G C G C
upřeně hledí na barevný plakáty
G C G C
a tiše si hlídají to, co už dávno nemají, *jsou v háji*

|: G . C . | G . A . :|4x

G C G C
Stojíme oba ve frontě na štěstí *a mám takovej pocit*
G C G
že dneska, dneska nám zase nic nedají

Dnes ještě ne, až jindy...

G C G C
Tak letím za tebou s nakřáplou dušičkou
G C
a jediný, co mi dovedeš říct je

G A C G A C
|: Ne, teď ne, až jindy : |**3x** já vím, na Svatýho Dyndy

|: G . . . | C . D . :|4x G -

Touha

Daniel Landa

| F . . . | F . . . | C . . . | C . . . | Dmi . . . | Dmi . . . | A . . . | A . . . |

F
Je to jak nic, to totiž naváží víc
C
je to něco jak dech, jak přání na křídlech
Dmi **A**
je to nemožnej cíl, kterej si vymyslil

Je to jak sen, co ráno rozpustil den
nic není dost velkej cíl, aby ses nepokusil
volej k nebi přání a všechno bude k mání

F **C** **Dmi** **A**
Touha je zázrak, kámo, zázrak, touha je zázrak, kámo, zázrak

| F . . . | F . . . | C . . . | C . . . | Dmi . . . | Dmi . . . | A . . . | A . . . |

Je to jak žár, pořádně velikej dar
je to jak letící drak, naprosto přesnej prak
je to hukot moře, je to pramen v hoře

Touha je žít, zůstat a neodejít
touha je padnout a vstát a rány nevnímat
Je to tlukot srdce, je to poklad v ruce

Je to jak třpyt, jako sluneční svit
úžasná měsíční zář, je to jak boží tvář
Je to skrytá síla, je to zlatá žíla

Touha je zázrak, takže přej si co chceš, probouzej sílu, s ní už neklopýtneš
touha jsou čáry, v hloubi duše je máš, touha je zázrak, kámo, zázrak, vždyť už to znáš

Touha je krám, kde mají všechno a hned, vlak je tam k mání i ten pitomej svět
Touha je brána, ke všemu o čem si snil. Touha je cesta i cíl

Touha je zázrak, kámo, zázrak
Touha je zázrak, kámo, zázrak
Touha je zázrak, kámo, zázrak

Asi v tom bude nějakej háček

Jan Spálený ASPM

D
Opustila mě ženská, na který mi nejvíc záleželo
A
tak jsem hned opustil jinou, který nejvíc záleželo na mně
G **D**
Jenomže mi to ke klidu vůbec nepomohlo
A **D**
asi v tom bude nějakej háček

Dali mi v hotelu pěstí a já to zkusil jinak
řek jsem jim dík a nevrátil jsem tu ránu nikomu
Jenomže mi to ke klidu vůbec nepomohlo
asi v tom bude nějakej háček

C **G** **D** **C** **G** **D**
Co by tomu řekla moje mladá paní? Mladá paní v teplým hnízdě
C **G** **D** **C** **G** **D**
Co by tomu řekla moje mladá paní? Mladá paní v plný jízdě

Taky jsem žil patnáct let se ženou a s dětma
měli jsme hodně trápení a bylo to moc fajn
Jenomže mi to ke klidu vůbec nepomohlo
asi v tom bude nějakej háček

Co by tomu řekla moje mladá paní…

mezihra sloka a refrén

Co by tomu řekla moje mladá paní…

Co by tomu řekla moje mladá paní?

Až mě andělé

Petr Spálený

G Ami D G
Až mě andělé zavolají k sobě, nechci mít na pohřbu šumaře,
G Ami D G
dám přednost před smutečním maršem bluesové smutné kytaře.
H Emi H Emi
Předem už prosím pozůstalé lidi: nechte doma sváteční černý šat,
G Ami D G
v džínách si sedněte u mě, ať můžu s vámi zazpívat.

Že se obávám té neznámé pouti, chápejte: umřu poprvé,
na světě nechávám svou touhu a lásku, má duše bude bez krve.
Až ze hřbitova půjdete někam pít, dejte si za mě taky skleničku,
jenom své ženě chtěl bych říct: zůstaň pak se mnou chviličku.

G Ami D G
Koukám se do ulic, slzy mi lezou do očí,
G Ami D G
můj život končí ve hvězdách, lidi se dole plahočí,
G Emi D D
Měl jsem rád život bláznivej, já neměl srdce z kamene,
C G/H D
sem tam si někdo vzpomene.

Až mě andělé zavolají k sobě, nechci mít na pohřbu šumaře...

G G
Až mě andělé zavolají k sobě.

Kdybych já byl kovářem

Petr Spálený

riff 2x (c c f e c | c c b c)

C B F C
Kdybych já byl kovářem a měl jeho sílu,
C B F C riff 2x
žárem výhně pak ozářen ukul bych si vílu.

Víla z jisker zrozená a z drahejch kovů, **riff 2x**
zněla by mi jak ozvěna každý večer znovu.

B C B C
Marně výheň roztápím, marně kovy sháním,
C B F C riff 2x
to já se spíš utrápím - ta víla není k mání.

Víla z jisker zrozená a z drahejch kovů, **riff 2x**
zněla by mi jak ozvěna každý večer znovu.

mezihra 2x sloka

Marně výheň roztápím, marně kovy sháním...

Víla z jisker zrozená a z drahejch kovů...

Kdybych já byl kovářem a měl jeho sílu,
žárem výhně pak ozářen ukul bych si vílu, **riff**
žárem výhně pak ozářen ukul bych si vílu, **riff**
žárem výhně pak ozářen ukul bych si vílu. **riff 2x**

Lásko, voníš deštěm

Marie Rottrová - český text Jarek Nohavica

předehra sloka

Emi H
Jde déšť a já jdu s ním, jdu městem, jež znám
Emi H
a hledám stopy včerejší, včerejší
D Emi
jdu stejným městem jak dřív a vzpomínám
Cmaj^{7} C$^{\#\circ}$ H
a všechno zdá se krásnější

Ach, lásko, voníš deštěm tady jsi řek
myslím, že vítr tehdy vál, vítr vál
jsou to už stovky let, kabát jsi svlék
a byl mi velký, ale hřál, krásná lásko

|: Emi . . . | Emi . . . | Hmi . . . | Hmi . . . :|
| Ami . . . | Ami . . . | Ami . . . | Ami . . . | G . . . | A . . . | H . . . |

Jak dlouho, dlouho ještě, půjdu ti vstříc
člověk je velmi krátce živ, krátce živ
má lásko voníš deštěm, jsi z plískanic
však hřeješ stejně jako dřív

I déšť jak dřív je stejný i já jsem táž
jen cosi skříplo v orlojích, v orlojích
byls tu a stále jsi, jenom se ukrýváš
jdu deštěm ve tvých šlépějích, ó má lásko

|: Emi . . . | Emi . . . | Hmi . . . | Hmi . . . :|
| Ami . . . | Ami . . . | Ami . . . | Ami . . . | G . . . | A . . . | H . . . | Emi

Hvězda na vrbě

Pavel Šváb a Bohumír Straka

Emi G Ami Emi Ami F Emi G C
|: Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraky
Emi G Ami Emi Ami F H^4 E A C
ať je nikdy neobrací k vrbě křivolaký, hm, hm
Emi G Ami Emi Ami F Emi G^7 C
ji----nak jeho oči zjistí, i když se to nezdá
Emi G Ami Emi Ami F A^b Ami
že na větvi kromě listí visí malá hvězda

C F C F
Viděli jsme jednou v lukách, plakat na tý vrbě kluka
Dmi B^7 D^7 G
který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu

Emi G Ami Emi Ami F Emi G C
Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne
Emi G Ami Emi Ami F H^4 E A C
ať jde přesto klidně hájem, hvězda někdy spadne
Emi G Ami Emi Ami F Emi G^7 C
ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si
Emi G Ami Emi Ami F A^b Ami
a pro ty, co kolem chodí na tu větev zavěsí :|

Zahrada ticha

Pavel Roth a Projektil

Dmi Dmi Ami Ami Dmi Dmi G G
Dmi Dmi Ami Ami G G D^7 D^7 G G

G Ami
Je tam brána zdobená, cestu otevírá
F C G
zahradu zelenou všechno připomíná

Jako dým závojů mlhou opředených
vstupuješ do ticha cestou vyvolených

Je to březový háj, je to borový les
je to anglický park, je to hluboký vřes

Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál
v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál

Kolik chceš, tolik máš očí otevřených
tam venku za branou leží studený sníh

Zpočátku uslyšíš *vítr a ptačí hlas*
Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas
v zahradě zelený *přejdou do ticha zas*
v zahradě zelený přejdou do ticha zas

Světlo připomíná *rána slunečných dnů*
Světlo připomíná rána slunečných dnů
v zahradě zelený, *v zahradě beze snů*
v zahradě zelený, v zahradě beze snů

Uprostřed závratí *sluncem prosvícených*
Uprostřed závratí sluncem prosvícených
vstupuješ do ticha cestou vyvolených

dohra sloka

Sladké mámení

Helena Vondráčková

| G . . . | G . . . | D . . . | D . . . |

G D D C G
Sladké | mámení, chvíle závratí, střípky zázraků, které čas už nevrátí.
G D Ami C D G
Sladké mámení, dálek lákavých, vůně snů těch starých snů nádherných.

D Ami | Ami Hmi C C# |
Léta tryskem pádí, čas nikoho příliš nešetří.
D G | G . C C# |
rychle k městu zády nebo jako v mládí na Petřín.
D Ami
Žádné jízdní řády, žádný shon a žádné závětří,
C D
vytáhnout z tajných skrýší sny, ten starý song pořád nejlíp zní.

Sladké mámení…

Kvést jak jarní louka, uspořádat tajnou výpravu,
plout, kam vítr fouká, pryč od nudných vod a přístavů.
Do slunce se koukat, všechny trable házet za hlavu,
být jak pták, vznést se k oblakům, dát nový lak oprýskaným snům.

Sladké mámení…

Průvan sfoukl svíčky, noc oblékla krajku splývavou,
už mě máš pod víčky, už ti klesá hlava únavou.
Zdám se ti a náhle starosti jak kouzlem odplavou,
do tvých snů vejdu po špičkách, ztratíš se v mých rajských uličkách.

Sladké mámení, chvíle závratí, střípky zázraků, které čas už nevrátí.
Sladké mámení, dálek lákavých, vůně snů těch starých snů nádherných.
+ vůně snů těch starých snů nádherných.

Nonstop

Michal David
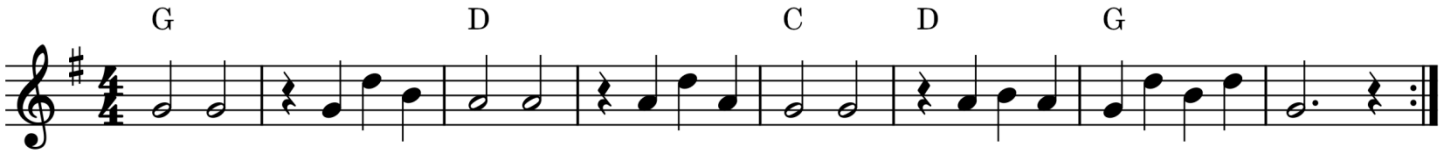
G **D** **G**
Tátovi nesmím zkřížit krok, pro něj jsem pouhej diskocvok, pro mámu pořád jen dítě jsem.
G **D** **G**
Brácha ten, hlídá jen svůj job, stal se z něj velkej pán a snob, kdo jsem já, to nemaj ponětí.

Emi **C** **D**
Nemůžou znát mý nápady, ty pěkně v sejfu mám,
Emi **C** **D**
jen tobě můžu vážně říct, jsem vítr hurikán.

G **D** **C** **D** **G**
Já chci žít nonstop, krásně a nonstop a s tím, co přijde mám chuť se rvát
G **D** **C** **D** **G**
nonstop, já chci žít nonstop a s tím, co přijde mám chuť se rvát

G **D** **G**
Život je senza k dívání, jenomže dá to koumání vymyslet, jak by se zmáknout dal.
G **D** **G**
Nejsem už dítě mejdanů, teď jsem svůj, tím už zůstanu, jenomže, to právě jen ty víš.

Emi **C** **D**
Už nejsem dítě mejdanů, už nejsem módní hit,
Emi **C** **D**
láká mě vůně príma dnů a chci je nonstop žít.

G **D** **C** **D** **G**
Já chci žít nonstop, krásně a nonstop a s tím, co přijde mám chuť se rvát
G **D** **C** **D** **G**
|: nonstop, já chci žít nonstop a s tím, co přijde mám chuť se rvát :| **3x**

Náruživá

Žlutej pes

D G A D
Nečekala na nic a nebyla hloupá a já jsem ji výjimečně do voka pad
D G A D
najednou koukám jak se život houpá a nikdo neví, co se může stát
A D A D
Pojedeme spolu někam na procházku, probereme život hezky ze všech stran
A D G A
já budu hvězda jako na vobrázku a vona se mnou pěkně zamává

D A G D
Je totiž | náruživá a nekouká co kolem lítá
A G G#AAA | G#AAA | G#AAA | xAAA
život užívá, tak jak to umí a jak se jí to líbí

Vo jiný věci už nemám zájem, musím ji vidět ještě dnes
vona bude moje cesta rájem, a já budu její žlutej pes

Není to žádná laciná holka a kdyby chtěla nudit ani neví jak
já bych ji pořád jenom líbal, vona to vidí taky tak.

Je totiž náruživá…

mezihra sloka

D A G D
Je totiž | náruživá a nekouká co kolem lítá
A G G#AAA | G#AAA | G#AAA | xAAA | Dxxx | DDDD
život užívá, tak jak to umí a jak se jí to líbí

Sametová

Žlutý pes

| C . . . | G . . . | C . . . | G . . . |

G C G C
Vzpomínám, když tehdá před léty začaly lítat rakety
G C D
zdál se to bejt docela dobrej nápad
G C G C
saxofony hrály unyle, frčely švédský košile
G Emi C D
a někdo se moh docela dobře flákat

Když tam stál rohatej u školy a my neměli podepsaný úkoly
už tenkrát rozhazoval svoje sítě
poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru
a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě

G D Emi C
Vzpomínáš, takys tu žila a nedělej, že jsi jiná
G D C D G
taková malá pilná včela, taková celá sametová

Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbítová pohoda
kytičky a úsmevy sekretárok
sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana
ale to nevadí, já mám taky nárok

Starý, mladý nebo pitomí mlátili do toho jako my
hlavu plnou Londýna nad Temží
a starej dobrej satanáš hraje u nás v hospodě mariáš
a pazoura se mu trumfama jenom hemží

Vzpomínáš, už je to jinak, a jde z toho na mě zima
ty jsi, holka, tehdá byla taková celá sametová

A do toho tenhle Gorbačov, co ho znal celej Dlabačov
kopyta měl jako z Arizony
přišel a zase odešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel
a po něm tu zbyly samý volný zóny

|: Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla
byla to taková krásná cela a byla celá :| sametová **dohra 2x sloka**

Colorado

Kabát

| G . . . | G . . . | G . . . | G . . . |

G C
Táta vždycky říkal: Hochu žádný strachy
G D
jseš cowboy, v Coloradu můžeš krávy pást
G C
Já radši utratil jsem psa a všechny prachy
G D G
do srdce Evropy já odjel v klidu krást

Narvaný | kapsy prsteny, řetězy zlatý
tam kolem | krku místní indiáni maj
a ty co | nemakaj, tak jsou nejvíc bohatý
musim si | pohnout, dokavaď tam rozdávaj

G C
Z Billa na Nováka změnim si svý jméno
G D
a až tu malou zemi celou rozkradem (rozkradem)
G Emi C
tak se vrátím ve svý rodný Colora-a-do
G D G
a o tý zlatý žíle řeknu doma všem

Tam kradou | všichni, co blízko vokolo bydlej
šerif se | na ně jenom hezky usmívá
kdyby se | nesmál, tak ho okamžitě zmydlej
házej mu | kosti za to, že se nedívá

Místo | krav tam, nelžu vám, prej pasou holky
a když jim | nezaplatíš, vyrazej ti dech
ale | s IQ to tam nebude tak horký
místo | na koních tam jezděj v medvědech

Z Billa na Nováka změnim si svý jméno…

mezihra sloka

Z Billa na Nováka změnim si svý jméno…
…a o tý zlatý žíle řeknu doma všem

Pohoda

Kabát

| D . . . | A . . . | E . . . | Hmi . H^{5}. |
| D . . . | A . . . | E . . . | Hmi . H^{5}. || D . . . | A . . . | H^{5} . . . | H^{5}. . . |

F$^{\#}$mi C$^{\#}$mi F$^{\#}$mi C$^{\#}$mi F$^{\#}$mi E H^{5}
Vezmu tě má milá rovnou k nám, kolem louky, lesy, hejna vran, všude samá kráva samej vůl
F$^{\#}$mi C$^{\#}$mi F$^{\#}$mi C$^{\#}$mi F$^{\#}$mi E H^{5}
Máme kino, máme hospodu, v obci všeobecnou pohodu, máme hujer, žito, chléb i sůl

D A E Hmi
Když se u nás chlapi poperou, tak jenom nožem, a nebo sekerou
D A Hmi
v zimě tam dlouhý noci jsou, a tuhej mráz (a tam já to mám rád)
D A E Hmi
Jak jsou naše cesty zavátý, tak vezmem vidle, a nebo lopaty
D A Hmi Hmi
když něco nejde, co na tom sejde, my máme čas

Chlapi někdy trochu prudký jsou, holky s motykama tancujou, s ranní rosou táhnou do polí
Nikdo se tam nikam nežene, máme traktory a né že né, až to spatříš ledy povolí

Když se u nás chlapi poperou…

|D^{5} . . . | D^{5} . . . | D^{5} . . . | H^{5} . . . || D^{5} . . . | D^{5} . . . | H^{5} . . . |

Hoří les a hoří rodnej dům, hoří velkostatek sousedům, to je smůla, drahá podívej
Hasiči to stejně přejedou, oni si moc dobře nevedou, schovej sirky ať je neviděj

|: Když se u nás chlapi poperou… :|

Svaz českých bohémů

Wohnout

orig. kapo 3.p. - F dur (optim. kapo 5.p. - G dur)

| D - - - | Ami - - - | Emi - - - | C - G - |

D Ami Emi
Vracím se domů nad ránem, kvalitním vínem omámen,
C G D
z přímek se stávaj zatáčky, točí se svět, jsem na sračky.
Vedle mě zvrací princezna, nastavím dlaň a požehnám,
pro všechny jasný poselství - tomu se říká přátelství.

|: D . . . | Ami . . . | Emi . . . | C . G . :|

D Ami Emi C G D
Mám tisíc otázek na žádnou vzpomínku, skládám si obrázek kámen po kamínku.
Včerejší produkce šla do bezvědomí, nastává dedukce, co na to svědomí.

A už si vzpomínám, já byl jsem na srazu s kumpány, který mám, patříme do svazu,
vlastníme doménu, tak si nás rozklikni, svaz českejch bohémů...

Vracím se domů nad ránem...

|: D . . . | Ami . . . | Emi . . . | C . G . :|

Stačí pár večírků, společně s bohémy, za kterými se táhnou od školy problémy.
V partě je Blekota, Jekota, Mekota, dost často hovoří-me o smyslu života.

Jako je třeba teď, mám tisíc otázek, na žádnou vzpomínku, si skládám obrázek.
Z těžkejch ran lížu se, včera jsme slavili, svatýho Vyšuse...

Vracím se domů nad ránem...

| D . . . | Ami . . . | Emi . . . | C . G . | basa + bicí

Svět zrychluje svý otáčky, sousedka peče koláčky, hlášen stav nouze nejvyšší, Hapkové volaj Horáčky.

Zástupy českejch bohémů, vyráží ven do terénu, šavlí z kvalitního vína bojovat proti systému.

| . . . . | . . . . | bicí

D Ami Emi C G
|: Tak jsme se tu všichni sešli, co myslíš, osobo? Na to nelze říci než "Co je ti do toho?"
Tak jsme se tu všichni sešli, co myslíš, osude? Na to nelze říci než "Jinak to nebude." :|**3x**

Hrobař

Premier

H **G#mi**
V mládí jsem se učil hrobařem, jezdit s hlínou, jezdit s trakařem
E **F#**
kopat hroby byl můj ideál

C **Ami**
jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem s černou rakví s bílým pomníkem
F **| G** x **G** x **| G G G G |**
toho bych se nikdy nenadál

V mládí jsem se učil hrobařem, jezdit s hlínou, jezdit s trakařem
kopat hroby byl můj ideál

Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem s černou rakví s bílým pomníkem
toho bych se nikdy nenadál

Že do módy přijde kremace, černý hrobař bude bez práce
toho bych se nikdy nenadál…
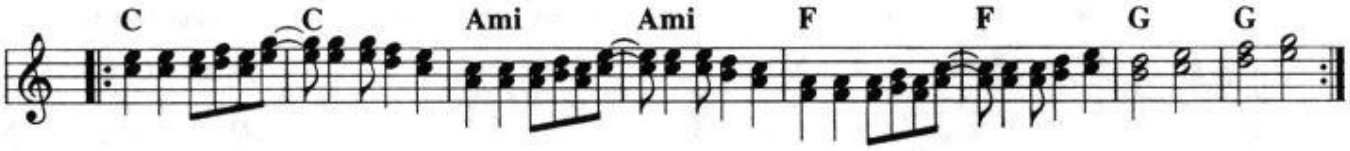
Kolem projel vůz milionáře, záblesk světel pad mi do tváře
marně skřípěj kola brzdící

Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám, tam se s černou rakví neshledám
sbohem, bílé město zářící

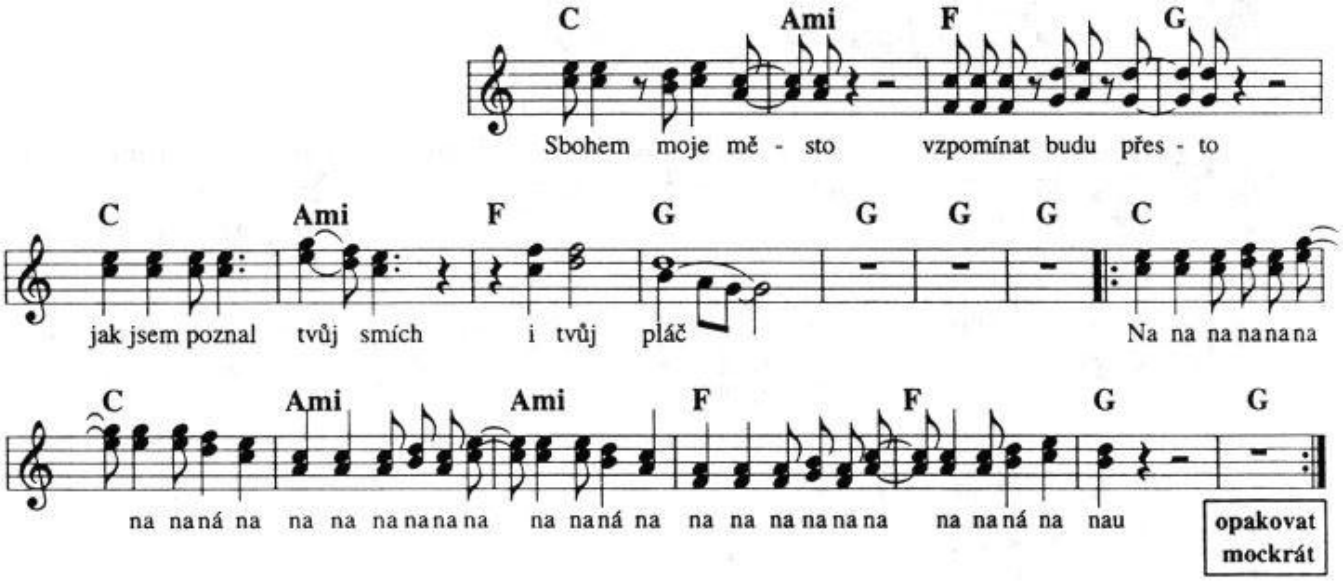

Nikdy nic nebylo

Sto zvířat

Gmi **E^{b}**
Nikdy jsi nebyla a naše seznámení proběhlo, má milá, před kinem, který není.
C **F**
Nepil jsem Tequilu - a ne, že bych se šklebil, netlačil na pilu v tom baru, kterej nebyl.

Gmi **E^{b}**
Nikdy jsem neříkal, kolik mě čeká slávy, nehrála muzika, ze který jsem se dávil.
C **F**
Nechtěl jsem na závěr - ti vyblejt celej život a ztratit charakter a všechno oběživo.

Gmi **B** **C** **Gmi**
|: Nebylo nic. Já jen, kdybys měla chvíli, můžem si někam sednout.
Gmi **B** **C** **Gmi**
Nebylo nic. Pár let jsme spolu nemluvili a předtim taky ani jednou. :|

Nikdy nic nebylo, noc jako horská dráha, vsadim se o kilo, že prostě nejsi drahá.
Je to jen chiméra - a žádný, že jsem brečel a měl jsem hysterák: Ty už mi neutečeš!

Scénář se nekoná, my dva ho nenapsali a někdo místo nás - prázdnej papír spálil.
Nic není ani já, ani tvý zlatý oči, jen jsme šli na biják, co nikdo nenatočil.

|: Nebylo nic. Já jen, kdybys měla chvíli… :|

| Gmi . . . | Gmi . . . | E^{b} . . . | E^{b} . . . | C . . . | C . . . | F . . . | F . . . |

Nikdy jsi nebyla a naše seznámení proběhlo, má milá, před kinem, který není.
Nic není, ani já, ani tvý zlatý oči, jen jsme šli na biják co nikdo nenatočil.

|: Nebylo nic. Já jen, kdybys měla chvíli… :|

Tancuj

TEMPO 137, Polemic / jezzek

|: Fmi . . . | Fmi . . . | Bmi . . . | C . . . | Fmi . . . :|

Fmi **C7**
Dnes veľká tancovačka chystá sa, dress code je retro párty pridaj sa,
C7 **Fmi**
na bráně vypredané Frankie, nás tam dostane, o pët minút na bare objednáme.

Cítiš ten rytmus, nenechá ťa stáť, od prvých tónov hneď ťa začne brať,
parket sa zaplňuje, o chvíľu už to tu je, tancuje aj kto nevie tancovať.

C7 **Fmi** **C7** **Fmi**
Hanbu preč, rob čo vieš, nič nerieš, len tancuj , tancuj, líp zatancuj,
C7 **Fmi** **C7**
hanbu preč, rob čo vieš, nič nerieš, len tancuj, hýb sa a tancuj, bav sa a tancuj.

Fmi **Bmi**
Tancuje, tancuješ tan-cu-jú všetci, tancuj, kým dušu vypustíš,
C7 **Fmi**
1-2-3, 1-2-3-šty-ri, 1-2-3, kroky sa ľahko naučíš.

| Fmi . . . | Fmi . . . | Bmi . . . | C . . . | Fmi . . . |

Prestávka na bare je povinná,
fúzy od peny či rúž od vína,
prípadne niečo tvrdšie len nezdržuj sa dlhšie,
tanečná bota ťa už omína.

Hanbu preč, rob čo vieš...

Tancujem tancuješ tan-cu-jú všetci...

|: Fmi . . . | Fmi . . . | Bmi . . . | C . . . | Fmi . . . :|

Tancujem tancuješ tan-cu-jú všetci...

+ kroky sa ľahko naučíš,
+ kroky sa ľahko naučíš.

Časy zlý

Hudba Praha

|: D . . . | A . . . | G . . . :|4x

D A G
Tak zase jeden protlučenej den
a nikdo ani trochu neuhnem,
kam zmizel ten náš zatracenej vkus,
je dávno ten tam, zbyl už jenom hnus.

|: Zbyly nám jen voči zlý, voči zlý, voči zlý, voči zlý, voči zlý, voči zlý :|

|: D . . . | A . . . | G . . . :|

Pliveme jedem aby měl druhej zlost,
třesem se hněvem druhýmu pro radost
a už to nejde nejde zastavit,
kam zmizel ten náš kdysi velkej cit.

|: Zbyly nám jen řeči zlý... :|

|: D . . . | A . . . | G . . . :|

Tak nás to nese pořád dál a dál,
už sotva lezem tak kdo by o to stál,
děravý sliby jak roztrhanej fáč,
tak kam se poděl ten náš srdcerváč.

|: Zbyly nám jen časy zlý... :|

mezihra sloka

|: Zbyly nám jen časy zlý... :| **4x**

Máma táta

Hudba Praha
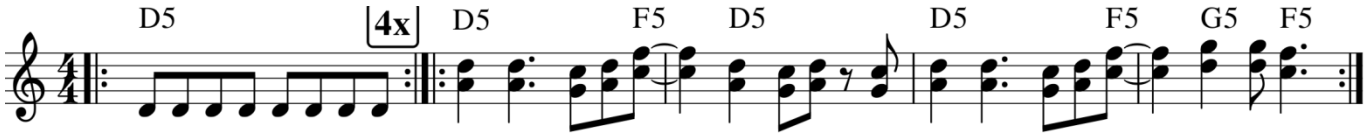
D5 **C5**
Jako koule v kulečníku tak se často kutálím
B5 **C5** **D5**
nevím kdy do mě kdo vrazí nevím koho napálím
Vždycky mě ta srážka bolí jizvy sotva počítám
je to prostě stálej pohyb vodnikud a do nikam

D5 **C5** **B5** **C5** **D5**
U-úú, u-úú, u-úú, u-úú

Černý můry sebou vláčím černejch děr se dotýkám
nahej v trní a v bodláčí s bolestí se potýkám
Nasadím si černý brejle ať mě nikdo nevidí
za nima si odpočinu vod světa a vod lidí

D5 **B5**
|: Moje máma, moje máma, tráva, různej alkohol
C5 **D5**
a můj táta a můj táta hodně vostrej rock'n'roll :|
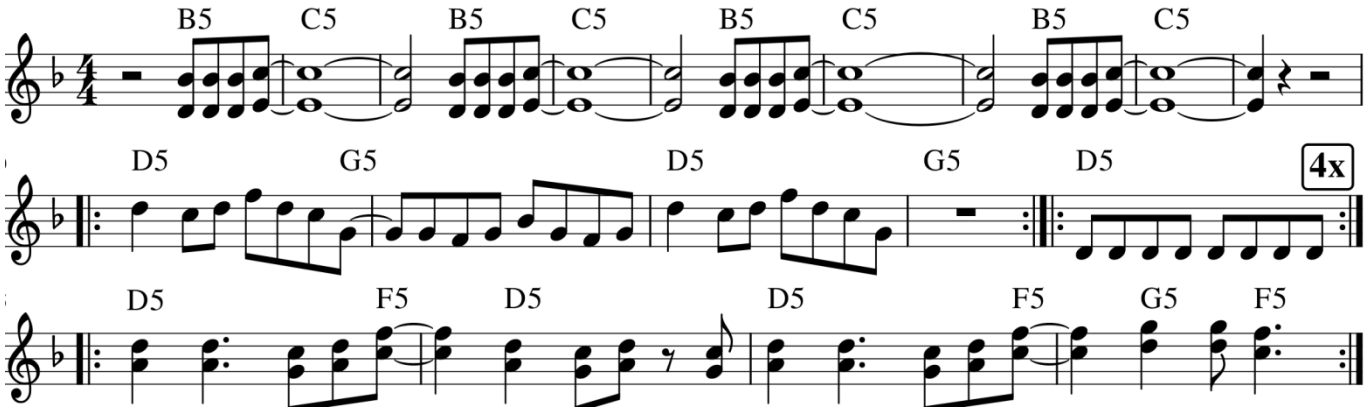
Cejtit zase všechny vůně na chvíli se dotknout hvězd
milovat až tělo stůně, aspoň že když mi je šest
nakreslit se do pohádky a bejt jako malej kluk
nemuset už nikdy spátky schovat se ani muk

D5 **C5** **B5** **C5** **D5**
U-úú, u-úú, u-úú, u-úú

Jenže voči přes ty brejle toho už dost viděly
jedno vidí je to v hazlu, druhý je to v prdeli
ještě že je tady máma a s ní táta taky je
oni držej pořád s náma, celej svět zas tancuje

|: Moje máma ... :|
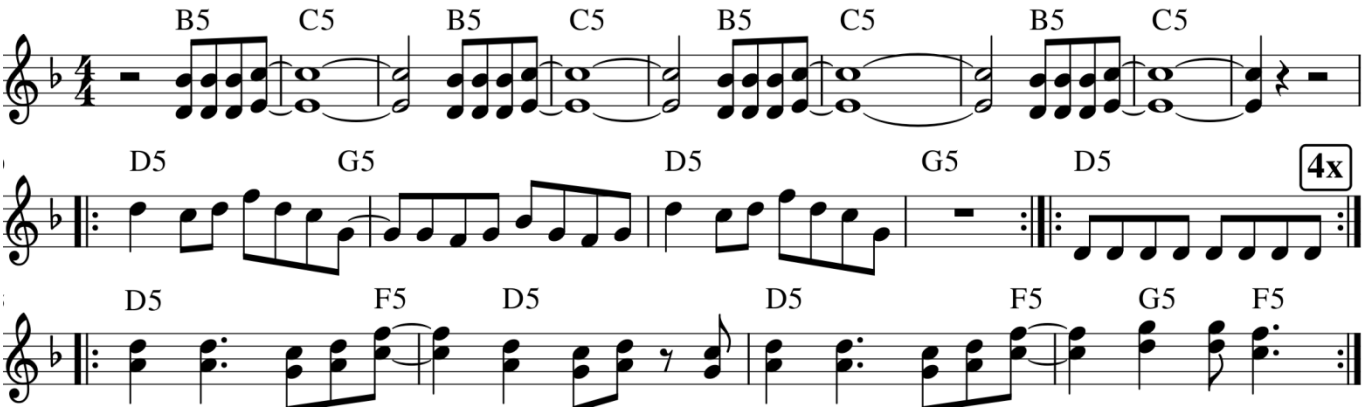
Až bude dost různejch smyček až bude dost různejch kol
pak bude čas bez vytáček na poslední rock'n'roll
voko vidí ucho slyší někde v dálce zvonit zvon
já jsem jenom bludnej kámen just like a rolling stone

D^5 C^5 B^5 C^5 D^5
|: U-úú, u-úú, u-úú, u-úú :|

|: Moje máma... :|**4x**
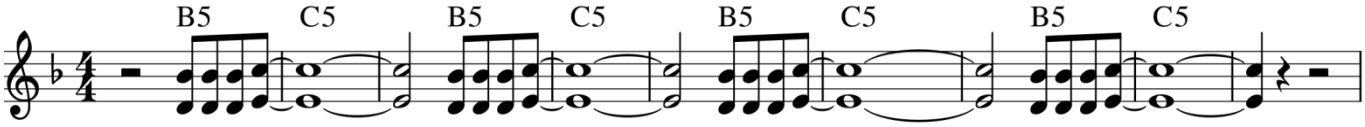
Paralet

Hudba Praha

E F# A E
Viděl jsem paralet po obloze letět,
E F# A E
směřoval k zenitu, na zem vrhal stín
Náhle ho spatřila doktorka Mrázová,
běží za manželem doktorem Mrázem
Doktor Mráz utíká a myslí na ženu,
kde já ten paralet teď honem seženu

Viděl jsem kožich nesmírný ceny,
za stotisíc dolarů za výlohou stál
náhle ho spatřila doktorka Mrázová,
běží za manželem doktorem Mrázem
doktor Mráz utíká a myslí na ženu,
kde já ten kožich teď honem seženu

Viděl jsem paralet po obloze letět,
směřoval k zenitu, na zem vrhal stín
Náhle ho spatřila doktorka Mrázová,
běží za manželem doktorem Mrázem
Doktor Mráz utíká a myslí na ženu,
kde já ten paralet teď honem seženu

Traktor

Visací zámek

|: G . . . | B . . . | C . . . | G . . . :|

G B C G
|: Jede traktor je to Zetor, jede do hor orat brambor :|

G B C G
Zemědělci brambor zasejí, potom pohnojí, pak zas vyrejí
G B C G
mládenec si kapsu namastí, prachama zachrastí na děvu povětrnou

F G F G F G C B G
|: Kriminalita, kriminalita, kriminalita mládeže :|

|: G . . . | B . . . | C . . . | G . . . :|

Mládenec a děva spolu jdou, před novou hospodou hrozně se radujou
nejdřív se tu spolu opijem, družstevní prase zabijem a pak si užijem

|: Kriminalita, kriminalita, kriminalita mládeže :|

Mládenec se hrozně vopije, vepříka zabije a pak se vzapamatuje
svýho činu ihned lituje, za mříže putuje i s děvou povětrnou

|: Kriminalita, kriminalita, kriminalita mládeže :|

Jede traktor je to Zetor, jede do hor orat brambor
Jede traktor Jede traktor je to Zetor, je to Zetor,
jede do hor jede do hor orat brambor orat brambor

Po schodoch

Müller Richard

Dmi Dmi Ami^7 Ami^7 Bmaj^7 Ami^7 Dmi Dmi
Výťah opäť nechodí tak zdolať trinásť poschodí zostáva mi znovu po svojich
Dmi Dmi Ami^7 Ami^7 Bmaj^7 Ami^7 Dmi Dmi
na | schodoch čosi šramotí a neón kde tu nesvieti, ešte že sa po tme nebojím

Počuť hlasné stéreo aj výstrahy pred neverou, ktosi čosi vŕta v paneloch
tatramatky ródeo sa smieša sa tu s operou, všetko počuť cestou po schodoch

Štekot smutnej kólie za premárnené prémie, vyhráža sa manžel rozvodom
disco – tenis - árie kritika televízie, od dnes chodím iba po schodoch
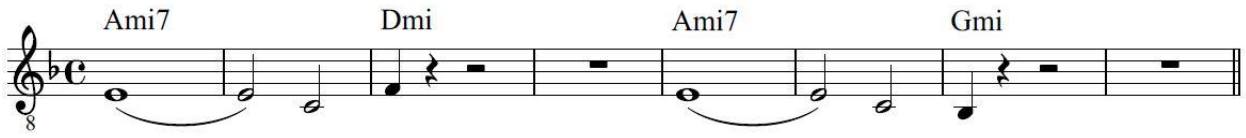
Dmi Ami^7 Bmaj^7 Ami^7
Cestou |: po schodoch, po schodoch poznávam poschodia
Dmi Ami^7 Bmaj^7 Ami^7 Dmi
poznám po schodoch, po zvukoch, čo sme kto za ľudia :|

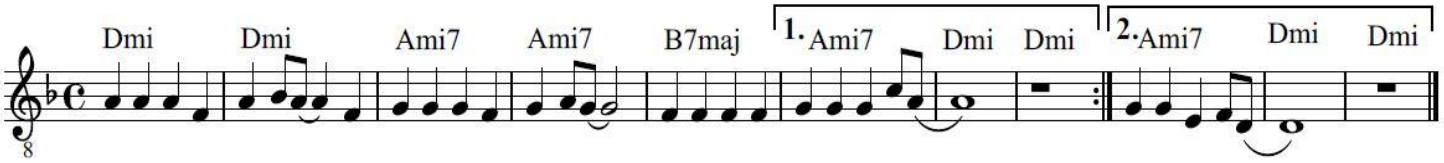

mezihra 2x
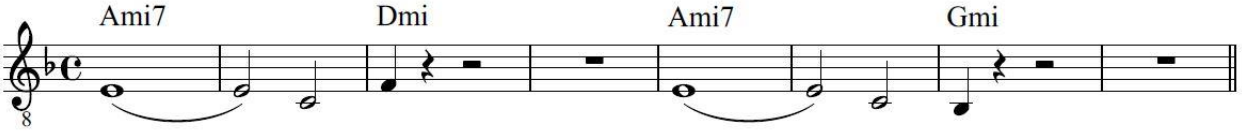
Dmi Ami^7 Bmaj^7 Ami^7
Cestou |: po schodoch, po schodoch poznávam poschodia
Dmi Ami^7 Bmaj^7 Ami^7 Dmi
poznám po schodoch, po zvukoch, čo sme kto za ľudia :|**4x**

Rybitví

YO YO Band
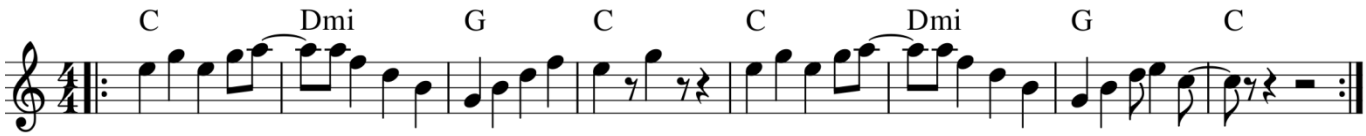
C Dmi G C C Dmi G C

|: Nejlepší holky jsou z Nedvězího Mejta, nejlepší holky jsou z okolí Holostřev :|
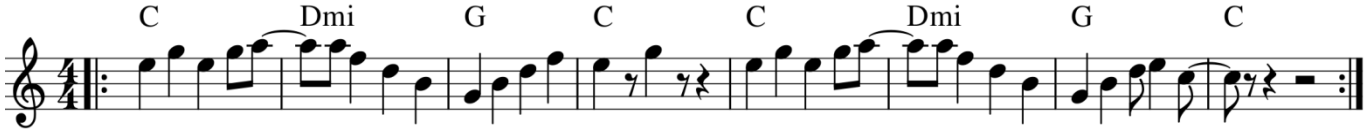
|: Rybitví, Rybitví, Rybitví ani tam to není špatný
Rybitví, Rybitví, Rybitví, tam je to celkem fajn :|

mezihra sloka

|: Nejlepší holky jsou od Vlachova Březí, nejlepší holky jsou z okolí Kozolup :|
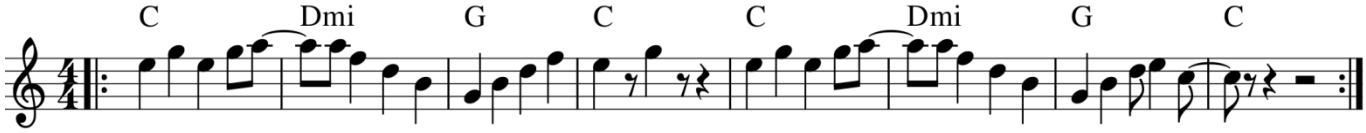
|: Pičín, Kozomín, Řitka, skvěle složená kytka
Pičín, Kozomín, Řitka, tak tam to musí bejt :|

mezihra sloka

|: Nejlepší holky jsou od Černýho Vola nejlepší holky jsou z okolí Solopysk :|
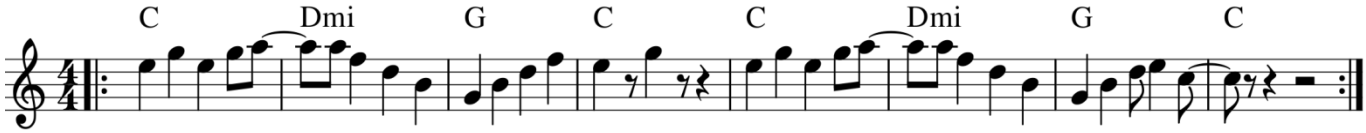
|: Znám taky jednu z Dejvic, ta tam toho má nejvíc
znám taky jednu z Dejvic, tak ta je teda má :|

|: Rybitví, Rybitví, Rybitví... :|

|: Pičín, Kozomín, Řitka... :|

|: Znám taky jednu z Dejvic... :|

Rybitví, Rybitví, Rybitví...

To mě láká

YO YO Band
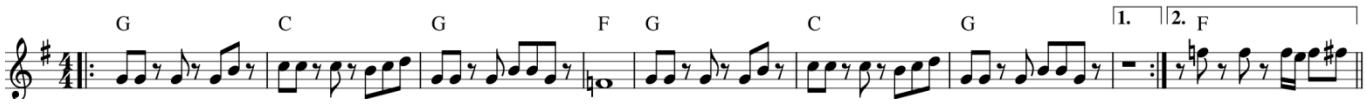
G F G F
Jen tak koukám jak ženský jdou
G F G F
jak vrtěj zadkem na to říkám ó-u-ou
G F G F
stehna dlouhý k libidu řvou
G F G F
půlky se houpou a můj mozek pluje tmou

G C G F G C G F
A to mě láká a to mě láká a to mě láká láká láká láká ó-ou-jé
G C G F G C G F
a to mě láká a to mě láká a to mě láká láká láká láká ó-u-ou

Svislou rejhou mý prsty jdou
jak šakal houkám to svoje ó-u-ou
to, co cejtím – žhavej drát jde tmou
nedá se to jinak popsat než ó-u-ou

A to mě láká...

G C G F
Já bych v tom jel celej den jak rozjetej vlak
G C G F
vepředu, vzadu, nahoře, dole až mě trefí šlak

A to mě láká...

Zezadu koukám – ó-u-ou
má to tvar srdce a já zas řvu ó-u-ou
pomalu vplouvám, pomalu - ou
a potom rychle o-o-u-ó-u-ou

|: A to mě láká... :| **fade out**

Karviná

YoYo band

předehra sloka

G Hmi^{7} Cmaj^{7} G D
Hledám zase temnej kout, kde pak moh bych obejmout jeden den tam v Karviné
G Hmi^{7} Cmaj^{7} G D
hebkej vítr do očí s černou vášní zakročí jeden sten tam v Karviné

Nebe mělo plno stuh, slunce mělo rudej pruh a dítě bylo hmm nevinné
smělo jen tak trochu číst, v ruce držet tátův list a ptát se proč, proč se země houpá

Emi Emi/F$^{\#}$ Emi/G A
Černí ptáci mu stelou postel nebeskou
Emi Emi/F$^{\#}$ Emi/G A
nedá práci sehnat holku nehezkou
D G Cmaj^{7}
|: Mírnej vztek s mírnou hlavou
D Emi Cmaj^{7} D^{4} D
duši často mění v alkohol tam v Karviné, v Karviné :|

Těžní věž je jako úd, měsíc pije žlutej sud a dává pusu nezvěstné
její oči nejsou fajn, její ústa leccos znaj, smutně obhlížím ten kraj

Černí ptáci mu stelou postel nebeskou...

Hledám zase temnej kout...

Nebe mělo plno stuh...

Černí ptáci mu stelou postel nebeskou...

Nashledanou, krokodýle

různí interpreti

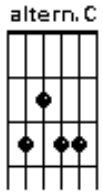

G
Pluli jsme spolu v loďce malé, tam kde teče řeka Nil
C **G**
Pluli jsme spolu v loďce malé, tam kde teče řeka Nil
D^7 **G**
za námi se líně ploužil, starý přítel krokodýl

Nashledanou krokodýle, nashledanou kajmane
nashledanou mister Presley, ať se vám nic nestane
žádná láska není věčná, každá jednou přestane

mezihra

Když po trafu vidím děvče svoje s jiným hochem jít
když po trafu vidím děvče svoje s jiným hochem jít
povídám si, hochu milý, musíme se rozejít

Nashledanou krokodýle...

mezihra

Byla to má první láska, s kterou jsem se zahodil
byla to má první láska, s kterou jsem se zahodil
když jsem potom potkal druhou, tu první jsem odhodil

Nashledanou krokodýle...

Rozptylová loučka

Ponožky pana Semtamťuka

C **G7**
To byl ale krásnej pohřeb paní, věnce kytky rakev nóblesní
C
toho breku a posmrkávání, že bych z fleku hned šla pod drn s ní
C7 **F**
Všichni o ní mluvili tak hezky, snad i Lojza slzu uronil
D7 **C** **A7** **D7** **G7** **C** **G7**
její jméno vryli zlatě do náhrobní desky, krásnej smutnej pocit po ní zbyl

C **G7**
Rozptylová loučka přilákala broučka, hodil krovky přímo do kytek
C
chvíli v klídku ležel, čas kolem něj běžel, sladkej nektar mu do huby tek
C7 **F**
Všechno bylo v cajku, kouřil si davajku, šťastnej zíral vzhůru do oblak
D7 **C** **A7** **D7** **G7** **C** **G7**
celej svět byl v květu, zpíval krásně je tu, až ho náhle v letu sezob pták

Těm mladejm to pani dneska sluší, před radnicí jako nic jí zved
za to bych snad čertu dala duši, kdypak mě zved starej naposled
Pani říkám já bejt takhle mladá a slunko se opřít do meze
před takovym fešákem zas hodim z fleku záda, dnes už na mě žádnej nevleze

Rozptylová loučka ....

Jarošovský pivovar

Argema

C G7 F C G7 F G7 G7
Léta tam stál, stojí tam dál, pivovar u cesty, každý ho znal
C G7 F C G7 F C C7
léta tam stál, stát bude dál, ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar

F G7 C Ami F G7 C C7
Bíla pěna, lá-hev orosená, chmelový nektar já znám
F G7 C Ami F G7 C G7
jen jsem to zkusil a jednou se napil, od těch dob žízeň mám

Bída a hlad, kolem šel strach, když bylo piva dost, mohl ses smát
třista let stál, stát bude dál, ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar

Bíla pěna, láhev orosená…

mezihra sloka

Bíla pěna, láhev orosená…

F G7 C
Jarošovský pivovar

Jede jede mašinka

|: G C G x **| G G C G** x **:|**

G C G
Jede jede mašinka, kouří se jí z komínka,
C D C G |: G C G x **| G G C G** x **:|**
|: jede, jede do dáli, veze samý vožralý :|

Neusínej nechoď spát, neusínej nechoď spát,
|: až do rána bílýho, my budem zpívat budem hrát :|

Jede jede mašinka…

Lásko má si jediná, do třinácti nevinná,
|: vyhrnu si rukávy, praštím s tebou do trávy :|

Jede jede mašinka…

Přijde ke mně průvodčí kleštičkama zatočí,
|: *lístky prosím*, nemám prosím, *jak to prosím*, to máte tak :|

Jede jede mašinka…

Jel jsem jednou tramvají pod sedačkou potají,
|: přistoupila starší dáma a přisedla mi dařbujána :|

Jede jede mašinka…

S cizí ženou v cizím pokoji

Hapka, Horáček
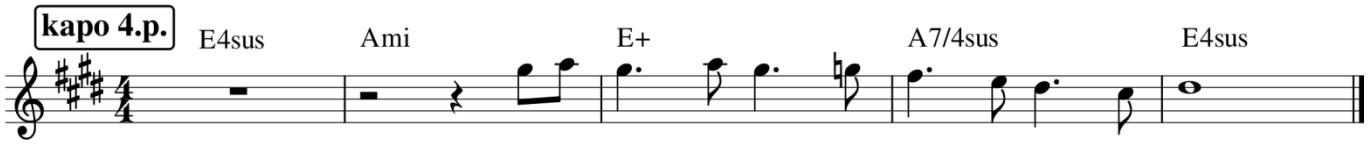
C Dmi Ami E C
S cizí ženou v cizím pokoji, zdá se, že tu pro mě končí jeden flám
Dmi Ami E
na to, kde se začal marně vzpomínám, jsem jak vagón, když ho odpojí
F Gmi Dmi A F
s cizí ženou v cizím pokoji, když jsme jednou tady, tak by nemělo
C Dmi G
býti jinak, nežli pěkně veselo, proč oba dva teda chcem zívat až běda
C Dmi Ami E C
jsme jak zašlí svatí v orloji, já a cizí žena v cizím pokoji
Dmi Ami E Ami
ná na na ná, ná na na ná, ná na na ná, ná na na ná
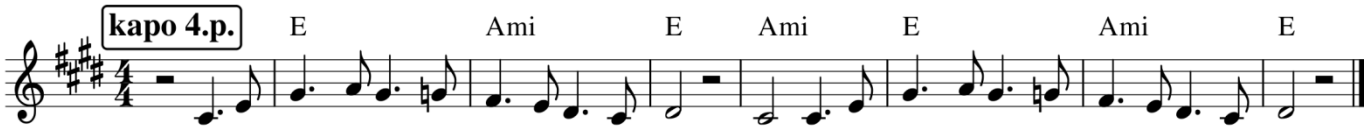
C Dmi Ami E C
S cizí ženou v cizím pokoji, tam, kde starý fíkus tiše uvadá
Dmi Ami E
ani on už není, co byl za mlada, takhle skončí, kdo se spokojí
F Gmi Dmi A F
s péčí ženy v tomhle pokoji, kdo mě zná, ten řek by: To je k nevíře
C Dmi G
budík, který tiká na dně talíře, ten jako by věřil a nestranně měřil
C Dmi Ami E C
kdo se bojí a kdo nebojí, když je s cizí ženou v cizím pokoji
Dmi Ami E Ami
ná na na ná, ná na na ná, ná na na ná, ná na na ná
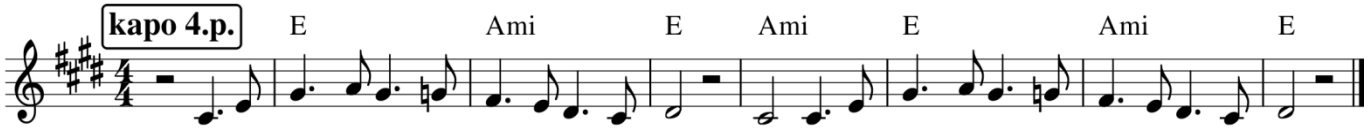
C Dmi Ami E C
S cizí ženou v cizím pokoji nějak nejsem ve své kůži, řekl bych
Dmi Ami E
snad tu schází něha, snad tu schází hřích, nejspíš mi tu schází obojí
F Gmi Dmi A F
s cizí ženskou v cizím pokoji, proč jsem předně, vůbec a proč v pyžamu
C Dmi G
proč se dívám, jak jí zbytek salámu, fuj, proč neřeknu: madam, tak sbohem, já padám
C Dmi Ami E C
vidím, že to za moc nestojí, sbohem cizí matko v cizím pokoji
Dmi Ami E Ami
ná na na ná, ná na na ná, ná na na ná, ná na na ná
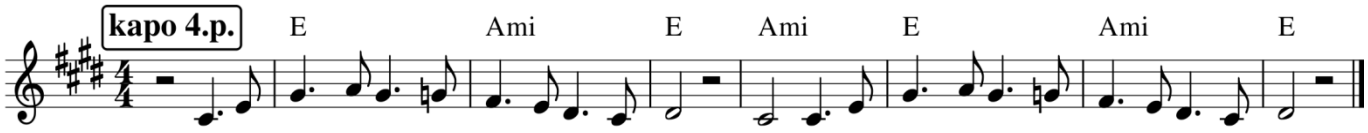
C Dmi Ami E C
Proč ta žena v tomhle pokoji mi však pořád tolik známá připadá
Dmi Ami E
stejně jak ten pokoj, jak ta nálada, jako rána, co se nehojí
F Gmi Dmi A F
s cizí ženou v cizím pokoji už jsem dlouho nebyl, já to nějak splet
C Dmi G
byl jsem tam, kde bydlím nejmíň dvacet let a to, co mám v domě, je rozhodně pro mě
C Dmi Ami E C
stejně jako chůze v postroji, jsem tu se svou ženou ve svém pokoji
Dmi Ami E Ami
ná na na ná, ná na na ná, ná na na ná, ná na na ná
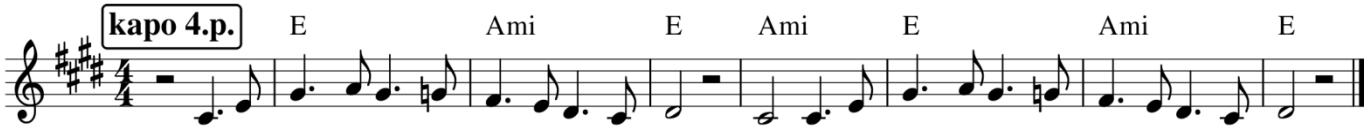
Hotel California

Jiří Korn

Gmi D
Světla aut v mlze slábla, já z dálnice sjel
F C
za bleskem poslem ďábla, jenž mě zval do pekel
E^{b} B
proklel jsem tuhle půlnoc a měl všeho už dost
Cmi D
Když náhle před kapotou dům tam stál, jako by z té mlhy rost

Jen jsem proběhl deštěm, našel dveřní štít,
podle zvonu nad vchodem, kaple i márnice mohla to být
Bude tam pro mne nocleh, či mám jít o dům dál
Tu však oslovil mě čísi hlas, a ten hlas já znám

E^{b} B Cmi Gmi^{7}
Zde vítá tě hotel California, místo příjemné a ten krásný kraj
E^{b} B Cmi D
Známý přístav, je hotel California, levné nájemné, v zimě, v létě ráj

Ta žena s rozžatou lampou, ta její pobledlá líc
Bylo jí dvacetosm, třicet let, - možná víc,
tak jsem šel za ní dvorkem, stín jejich zad,
jak sálala horkem, jak dýchal z ní chlad.

Najednou plno světel, stůl s jídlem a vším.
Řekla, taky měl jsi snad chuť večeřet a neměl právě s kým.
Jsi stejný jak jsem tě znávala dáááavno dřív.
Nesla jsem zrovna kytky na tvůj hrob, ale ty jsi živ.

Gmi	**D**
F	**C**
E^{b}	**B**
Cmi	**D**

Zde vítá tě hotel California…

Tehdy byl jsem šťasten s tou cizí ženou tam, než řekla,
Tenhle řetěz na ruku hleď, pro štěstí ti dám.
Jsi se mnou navždy spoután, ten nesvlékneš už víc.
A tu mi svitlo, musím pryč, odtud pryč jen dešti vstříct.

A tak skončil příběh, vlastně tak jsem si to přál.
Avšak od té doby hledám jen hotel California dál.
Ten dům nikdo nezná, nevím možná sen či klam,
co však řetěz na mém zápěstí, kde se vzal, proč ho mám?

dohra

Dajána

|: C . . . | Ami . . . | F . . . | G7 . . . :|

C Ami F G7
Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá
C Ami F G7
ona zatím potají jediného v mysli má
C Ami F G7 C Ami F G7 C
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál - krásná, bláhová Dajána

|: C . . . | Ami . . . | F . . . | G7 . . . :|

Na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezsenných - krásná a bláhová Dajána

|: C . . . | Ami . . . | F . . . | G7 . . . :|

F Fmi C C7
Srdce, které zasteklo si, s úsměvem teď žal svůj nosí
F Fmi G G7
Stále však, čeká dál a o a o ao ao ao ao a

Ospalá jde ulicí nezbaví se lásky pout
sny jež voní skořicí sny jež nelze obejmout
navždy bude sama žít nenalezne nikdy klid - krásná, bláhová Dajána

|: C . . . | Ami . . . | F . . . | G7 . . . :|

mezihra refrén

mezihra sloka

krásná, bláhová Dajána

C Ami F G7

krásná, bláhová Dajána

C Ami F G7

krásná, bláhová Dajána

Až se bude psát rok 2006

Katapult

riff +kapela
| A . . . | A . . . | A . . . | A . . . | A . . . | A . . . | A . . . | A . . . |

A
Až se bude psát rok dva tisíce šest
D
až se všichni přestěhujem do obrovských měst
A
až dálnicí zeměkouli opředem
D
až budem pyšni na všechno, co dovedem

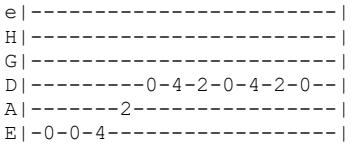

E **A** **A**
Pak bude možná pozdě na to chtít se ptát: Co děti, mají si kde hrát?

Až suroviny budem vozit z Měsíce
až počasí bude řídit družice
až budem létat na Venuši na výlet
až za nás budou počítače přemýšlet

Pak bude možná pozdě na to chtít se ptát: Co děti, mají si kde hrát?

Až budeme mít továrny i na stromy
až umělá tráva bude před domy
až zavládne v celém světě blahobyt
až budem umět skoro všechno vyrobit

Pak bude možná pozdě na to chtít se ptát: Co děti, mají si kde hrát?

riff +kapela
| A . . . | A . . . | A . . . | A . . . | A . . . | A . . . | A . . . | A . . . |

Co děti, mají si kde hrát? |: …mají si kde hrát :|3x

Já nesnídám sám

Katapult

riff: E E^{sus4} E E E^{sus4} E E E^{add9} E

E A E (riff)

V dáli někde svítá, na polštáři vlasů pár barvy žita.

E A E (riff)

Nové ráno vstává, stůl je pro dva prostřený, voní káva.

H A E (riff)

|: Je to poprvé – já nesnídám sám :|

Váza plná růží, v parku tolik nechybí, řeklas díky.
Láskou voní tráva, poštou větru báječná, letí zpráva.

|: Je to poprvé – já nesnídám sám :|

mezihra sloka + refrén

Váza plná růží...

|: Je to poprvé – já nesnídám sám :|

Hospůdko známá

Jaromír Mayer
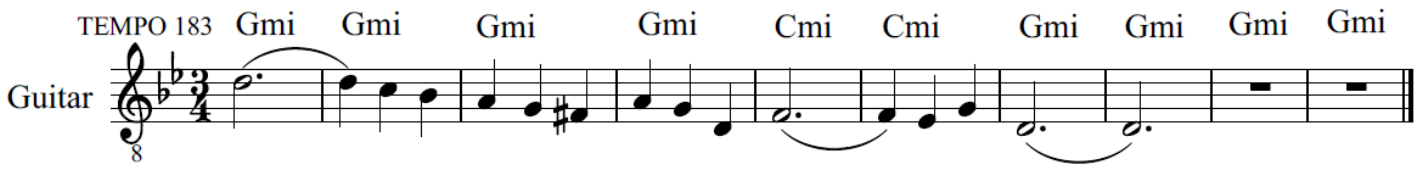
Gmi **D7**
Když po střechách večer se na město snáší a okna jdou potichu spát,
Gmi
zas dívám se do oken, do cizích tváří a hledám, co viděl bych rád.
Cmi
Už bez zájmu míjím skla výkladních skříní tak podobná v desítkách měst
Gmi **D7** **G**
a v duchu zas vracím se, tak jako nyní, k nám domů tou nejhezčí z cest.

G
Hospůdko známá na návsi za můstkem,
D7
kam chodil táta na trumpetu hrát,
C **G**
s harmonikou šel bych hned zazpívat si,
D7 **Gmi**
písničky, které já měl tolik rád.

Pak na prvním bále, když tančil jsem s mámou a viděl tě u dveří stát,
jak spustila hudba tu písničku známou, já všechno chtěl o tobě znát.
Tak přešlo pár pěkných let, z tebe je dáma a věř mi, že není to zvyk,
i když jsi tak daleko a doufám, že sama, té hospůdce posílám dík.

Hospůdko známá na návsi za můstkem…

Teď do noci ochotně kamelot hlásí kam za ten den pokročil svět,
kdo se kde narodil a co kdo přál si, i z fotbalu výsledků pět.
A na rohu ulice neóny vábí: Jen pojdte dál, máte-li čas,
Kdo žil v cizím městě, ví jak často rád by se domů rozběhl zas.

|: Hospůdko známá na návsi za můstkem… :|

Hm, hm, hm, … začátek refrénu **fade out**

Neplač malá

Jaromír Mayer - český text Zdeněk Borovec

Emi A^{7} D Hmi G Emi D
Emi A^{7} D Hmi G Emi C
Zavři svá očka hnědá, než den s dnem se shledá, tak já se zas vrá-átím a rád
Emi A^{7} D Hmi G Emi D
a když pryč budu dál, abych blíž se ti zdá-ál, prozatím budu psaní ti psát

Emi A^{7} D Hmi G Emi C
Proč ti dál slzy tekou, co s tou slanou řekou? Vždyť já se zas vrá-átím a rád
Emi A^{7} D Hmi G Emi D
než můj vlak liknavý výpravčí vypraví-í, prozatím budu psaní ti psát

Hmi F$^{\#7}$ D
Neplač, malá, já ti budu psát
Hmi F$^{\#7}$ D
neplač, malá, nemám slzy rád

Emi A^{7} D Hmi G Emi C
Pláčeš dál, nikde rozdíl, já pár let se zpozdil, však víš, že se vrá-átím a rád
Emi A^{7} D Hmi G Emi D
než se k vám dovalí ten můj kůň pomalý-ý, prozatím budu psaní ti psát

mezihra sloka

Proč ti dál slzy tekou…

Hmi F$^{\#7}$ D
Neplač, malá, já ti budu psát
Hmi F$^{\#7}$ D
neplač, malá, nemám slzy rád

Pláčeš dál, nikde rozdíl…

Hmi F$^{\#7}$ D
Neplač, malá, já ti budu psát
Hmi F$^{\#7}$ D Emi C A D
neplač, malá, nemám slzy rááá-áá-áá-ád, nemám rád
zpěv A H C C$^{\#}$

Dlažební kostka

Brutus

|: C C x x **| C C** x x **| C C** x x **| C C** x x **:|4x**

C **C7**
Šel pes do lesa a potkal dlažební kostku
F **C**
šel pes do lesa a potkal dlažební kostku
G **F** **C** **G**
dlažební kostko kam jdeš? Já jdu do lesa

C **C7**
Dlažební kostko, vždyť ty nemáš nohy - jóó nemáš nohy
F **C**
dlažební kostko, vždyť ty nemáš nohy
G **F** **C** **G**
já nemám nohy, ale ty máš parohy

mezihra obě sloky

Šel pes do lesa a potkal dlažební kostku…

Dlažební kostko, vždyť ty nemáš nohy…

rychleji
Šel pes do lesa a potkal dlažební kostku…

Dlažební kostko, vždyť ty nemáš nohy…

zavírák

```
e|-------------------------|
H|-------------------------|
G|-------------------------|
D|-------------------------|
A|-7-7-8-8-9-9-10---10-6-5-|
E|-------------------------|
```

Tohle je ráj

Argema

začátek předehry

| C . . . | C . . . | C . . . | C . . . | Ami . . . | Ami . . . | Emi . . . | Emi . . . | F . . . | G . . . |

C C Ami Ami
Před kým dveře zavíráš, proč se stále schováváš
Emi Emi F G
bojíš se prý nočních můr, kam to utíkáš, počkej na mě, baby
C C Ami Ami
Pořád mě jen odmítáš, proč už něco neříkáš
Emi Emi F G
blízko už je věčný ráj, tam tě nečekám, moje smutná lady

Ami Ami Emi Emi
Pojď ke mně a dej mi ruku, ať ji políbím
Ami Ami Emi Emi
tvé oči jsou tak blízko, já ti nabízím
F G F G
nabízím toulání, poslouchej volání
C C Ami Ami F F G G
Tohle je ráj, tohle je ráj, tohle je ráj, tohle je rá-á-áj

Neboj se jít kousek blíž, konečně snad uvidíš
je to jako v pohádkách, jsi tak bláznivá, budu tě jen líbat
Zavři oči, neváhej, jenom kousek srdce dej
polož hlavu na mou dlaň, teď už můžu sám na tebe se dívat

Pojď ke mně a dej mi ruku, ať ji políbím
tvé oči jsou tak blízko, já ti nabízím
nabízím toulání, poslouchej volání
|: Tohle je ráj, tohle je ráj, tohle je ráj, tohle je rá-á-áj :|

|: C . . . | C . . . | Ami . . . | Ami . . . | F . . . | F . . . | G . . . | G . . . :|

Pojď ke mně a dej mi ruku, ať ji políbím
tvé oči jsou tak blízko, já ti nabízím
nabízím toulání, poslouchej volání
|: Tohle je ráj, tohle je ráj, tohle je ráj, tohle je rá-á-áj :|
C
tohle je ráj…

Víš

Keks

předehra refrén

Ami Fmaj^7 G C
Jsi jen jednoduchá a voníš vesnicí
Ami Fmaj^7 G
nic tě nerozhází, jsi dívka tajně snící
Ami Fmaj^7 G C
Jen jedny boty máš, o jiný nestojíš
Ami Fmaj^7 G
a ty se nebojíš, že se mi nelíbí

Ami D Hmi E^7 Ami D G E^7
Víš, ty jsi z jinýho světa, víš, stačí ti jen pouhá věta, víš, stačí ti místo drahejch dárků
Ami D Hmi E^7 Ami D G G
Víš, to je fakt zajímavý, víš, že tě to se mnou baví, víš, snad je to tím, že tě mám rád

My spolu chodíme, za ruce se vodíme
když nejsem střízlivej domů mi cestu ukážeš
A celou vejplatu, celou projíme
a potom stačí nám jen, když se spolu vyspíme

Víš, ty jsi z jinýho světa…

Třeba jednou přijde den, kdy se spolu rozejdem
možná nám to nějakej ideál překazí
Pak jenom vzpomínej, pak jenom vzpomínej
pak jenom vzpomínej a nikomu nepovídej

Víš, ty jsi z jinýho světa…

mezihra refrén

Víš, ty jsi z jinýho světa…

Hergot, to je baba

Nadoraz

E
A hergot, to je baba, no to se mi snad jen zdá
F#
a hergot, to je baba, metr dvacet v bocích má
A B H E A B H
a vlní se jak živej plot, a mě polejvá pot.

A hergot, to je baba, až mi duřej ledviny
a hergot, to je baba, nacpala se do mini
a takovejchhle nohou dar, má snad jen biliár.

A E
Není to žádná z hrůz, že mám takovej vkus
H E E7
a že jsem prostě vyznavačem přeplněnejch blůz
A E
a znalci krásy komerční, ať klidně hleděj zavile,
F# H7
já když mám jet do pekla, tak na pořádný kobyle.

Raz, dva, tři, čtyry
Hergot, to je baba, ta kdyby mně chtěla znát
a hergot, to je baba, mohla by mi něco dát
a nechci toho ani moc, stačí mi jedna noc.

Není to žádná z hrůz…

A hergot, to je baba, a jak se jí vine hruď
a hergot, to je baba, tak už mě snad kámo vzbuď
a v podprsence číslo nejmíň šest, se nemůže vše vlést.

A hergot, to je baba, až se stydím za úžas
a hergot, to je baba, na to má snad zbrojní pas
a knoflík, sem co se k ní osmělí, hned oko vystřelí.

Není to žádná z hrůz…

Čtyři, tři, dva, jedna
Hergot, to je baba, ta kdyby mně chtěla znát
a hergot, to je baba, mohla by mi něco dát
a nechci toho ani moc, stačí mi jedna noc!

Já jsem tak zdravej

Nadoraz

|: F . E . | F . F# . | G . F# . | G . C . :|4x

F
Ježišmarjá, já jsem tak zdravej,
B7 **F**
ježišmarjá, já jsem tak zdravej,
B7 **F**
ježišmarjá, já jsem tak zdravej,
C7 **B7 H7 C7** **F C**
zdravej jsem jak fík, až mám z toho tik.

F E F F# G F# G C
Denno|denně vždycky jídám | stravu lidskou makro-biotickou,
F E F F# G C F C
zdraví si tak hlídám | pak se stále cejtim mlád.
F E F F# G F# G C
Člověk | najed-nou se může | jedním chybným krůčkem ucpat bůčkem,
F E F F# G C F
vyletěl bych z kůže | nežli mrtvo-lou se cpát.

Ježišmarjá, já jsem tak zdravej…

mezihra sloka + refrén

Denno|denně čaje pívám | (před)čí čaj z máty destiláty
a proto nemívám | játra líhem načatá.
Alko|hol ten jenom ničí | a to bez všech fórů mikroflóru,
co ve střevech klíčí | nezbytní ti prostata.

Ježišmarjá, já jsem tak zdravej…

mezihra sloka + refrén

Denno|denně cvičím jógu | (dnes už) zvládnu hravě stoj na hlavě,
zahalím se v pógu | a vydávám zvučné "óm".
Před ba|rákem slunce vítám | a pro pocit blahý cvičím nahý,
zvědavce si sčítám | pak se svezu antonom.

Ježišmarjá, já jsem tak zdravej…

Ježišmarjá, já jsem tak zdravej…

Malování

Divokej Bill

//////// ////////

| . . . . | . . . . |: Emi . . . | C . D . | Emi . . . | C . D . | Emi . . . | C . D . | Emi . . . | C - D - | D . . . :|

Emi C D Emi C D Emi
Nesnaž se, znáš se, řekni mi co je jiný, jak v kleci máš se pro nevinný.
Emi C D Emi C D
Noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás dvou. Všechno hezký...

Emi C D Emi C D
...za sebou mám, můžu si za to sám, v hlavě hlavolam,
Emi C D Emi C D
jen táta a máma jsou s náma, napořád s náma. To je to tvoje...

Emi C D
...malování vzdušnejch zámků,
Emi C D
malování po zdech holejma rukama
Emi C D
tě nezachrání, už máš na kahánku,
Emi C D
nezachrání, už seš na zádech,
Emi C D
je to za náma, ty čteš poslední stránku,
Emi C D
za náma, na zádech,
Emi C D
za náma, už máš na kahánku,
Emi C Ami Hmi
mezi náma, mi taky došel dech.

To je to tvoje...

| Emi . . . | C . D . | Emi . . . | C . D . | Emi . . . | C . D . | Emi . . . | C - D - |

...malování vzdušnejch zámků...

Emi C D Emi C D Emi
Znáš se, řekni mi co je jiný, jak v kleci máš se, pro nevinný.
Emi C D Emi!
Noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás tří.

Rozárka

Divokej Bill

|: Ami . . | Ami . . | Ami . . | - Emi . :|4x

Ami F F Emi Ami Ami Dmi Emi
Nikdy neřikej, že víš jak mi je s prázdnym žaludkem v žilách víc vína než krve.
Ami F G Ami Ami Dmi Dmi Emi Emi Ami
Píšu tvůj osud, propustku do pekel, pálim ti cejch a v rukou mám kosu, Rozárko.

Ami F Emi Ami Ami Dmi Emi
Řikej: víš jak mi je s prázdnym žaludkem v žilách víc vína než krve.
Ami F G Ami Ami Dmi Dmi Emi Emi Ami
Píšu tvůj osud, propustku do pekel, pálim ti cejch a v rukou mám kosu, Rozárko.

|: Ami . . | Ami . . | Ami . . | - Emi . :|4x

Ami F F Emi Ami Ami Dmi Emi
Tisíckrát v noci budí ze spaní zlej pocit, že sklání se někdo nad tebou.
Ami F G Ami Ami Dmi Dmi Emi Emi Ami
Pijem na zdraví i na ty bolavý z nás, dostal je čas maj to za sebou, Rozárko.

Ami F F Emi Ami Ami Dmi Emi
A v noci budí ze spaní zlej pocit, že sklání se někdo nad tebou.
Ami F G Ami Ami Dmi Dmi Emi Emi Ami
Pijem na zdraví i na ty bolavý z nás, dostal je čas maj to za sebou, Rozárko.

|: Ami . . | Ami . . | Ami . . | - Emi . :|4x

Ami F G Ami Ami Ami Emi Ami
|: Pijem na zdraví i na ty bolavý z nás, Rozárko. :|**3x**
a kapela
Pijem na zdraví i na ty bolavý z nás...

Lokomotiva

Poletíme

| G . . . |

G D
Pokaždé když tě vidím a vím, že by to šlo
Emi C
a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo:
G D
Jestli nechceš svýho osla vedle mýho osla hnát,
Emi C
jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát.

G D Emi C G D Emi C
Jsi lokomotiva, která se řítí tmou, jsi indiáni, kteří prérií jedou,
G D Emi C G D Emi C
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy, jsi prezident a já tvé spojené státy.

mezihra sloka

Přines jsem ti kytku, no co **k**oukáš, to se má,
je to **k**oruna žvejkačkou ke špej**l**i přilepená.
A dva ke**l**ímky vod jogurtu, co je **m**ezi nima niť,
může**m**e si takhle vždycky volat, **k**dyž budeme chtít.

Jsi lokomotiva, která se řítí tmou...

mezihra sloka

Každej **p**říběh má svůj konec, ale **n**é ten náš,
nám to **b**ude navždy dojit, všude **k**am se podíváš,
naše **k**achny budou zlato nosit a **k**rmit se popcornem,
já to **k**aždej večer spláchnu půl**n**očním expresem.

Jsi lokomotiva, která se řítí tmou...

mezihra sloka

Dětem dáme jména Džesí, **D**žered, Džek a Džon,
ve sto **p**adesáti letech ho budu mít **s**tále jako slon,
a ty nez**t**ratíš svoji krásu, stále **š**tíhlá kolem pasu,
stále **d**okážeš mě chytit lasem a při**t**áhnout na terasu.

G
|: Jsi lokomotiva, která se řítí tmou... :|**3x** + já a ty.

Pojď se mnou, lásko má

Poletíme

| G . . . | G . . . |

G Ami C G D
Pojď se mnou, lásko má, já ukážu ti cestu realitou je nádherná,
G Ami C D G
budem dřít si holou řiť, tak jak se má a od zdi ke zdi šourat se my dva.

Ami G
Mám vlhkej **b**yt bez oken, ve kte**r**ým jsme spokojen,
mám pánvič**k**u i kastroly, na WC **š**váby a v mouce moly,
mám matra**c**i i přikrývku, umím vajíč**k**a i polívku
a hlavně **u**mim vobejmout, ale nechci tě **z**bytečně dojmout.

Pojď se mnou, lásko má...

Tvoje **p**ření rozkazem, mrtvou **k**očkou vytřu zem
a když budeš **c**htít na výlet, můžeš **k** botníku a zpět
a když **b**udeš mít hlad, nebu**d**u se ti jen smát,
bude **t**o, co vyhodili do kon**t**yšu u Billy.

Pojď se mnou, lásko má...

Víš, **b**yl jsem milionář, ale **z**tratil jsem svou tvář
a pak mě **B**ůh zase našel, a dal mi **z** cigaret kašel
a tak jdu **c**estou necestou, a ty buď **m**oji nevěstou,
občas **v** dobrym a hlavně v zlym a na konci **s**e ti voběsim. *Možná!*

Pojď se mnou, lásko má...

mezihra refrén

|: Pojď se mnou, lásko má... :|

Alenka v říši divů

Karel Zich

| A . . . | A . . . | A . . . | A . . . |

A D E7 A E
Telegram s adresou svět, píšu v něm pět vlídných vět - jedné dívce
A D
Kdopak ví kam jej zítra pošta doručí a kolik náhod mu poručí
E7 A E7
chtěl bych jen vidět zář očí, které budou je číst

A
Šel bych cestou prašnou co nikdo nezměří
D
sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří
E7 A E7
bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů
A
I když dá mi košem až řádky bude číst
D
já chtěl bych být tím listonošem, neboť jsem si jist
E7 A E7
bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů

Já nechal všechna okna dokořán a díval se na svět ze všech stran, jak se koulí
A celý den přemítám o dívce neznámé, proč už se dávno neznáme
snad dostane ráno toto poselství mé

Šel bych cestou prašnou…

Odmítli můj telegram a řekli mi poslat jej není kam - adresa schází
A celý den přemítám o dívce neznámé, proč už se dávno neznáme
snad adresu najde poselství.

Stop! ***a capela*** *Šel bych cestou prašnou co nikdo nezměří*
sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří…

+ bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

Houby

Garáž
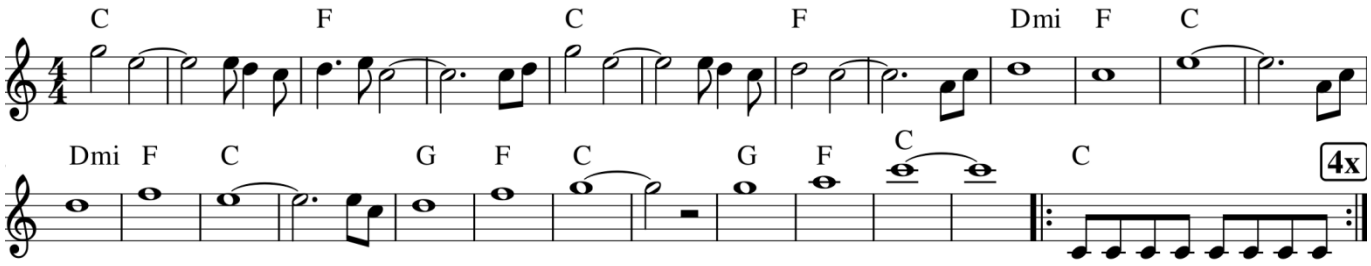
C F C F Dmi
Člověk ze zoufalství snadno pomate se, muchomůrky bílé budu sbírat v lese
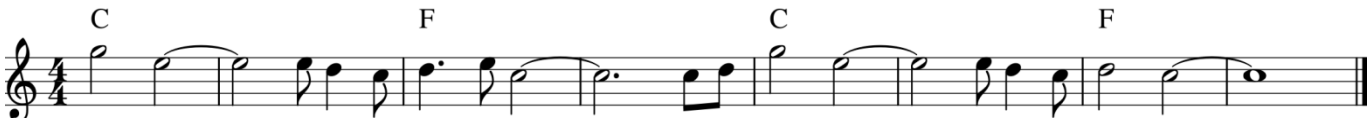
C F C F Dmi
Muchomůrky bílé - bělejší než sněhy, sním je k ukojení své potřeby něhy
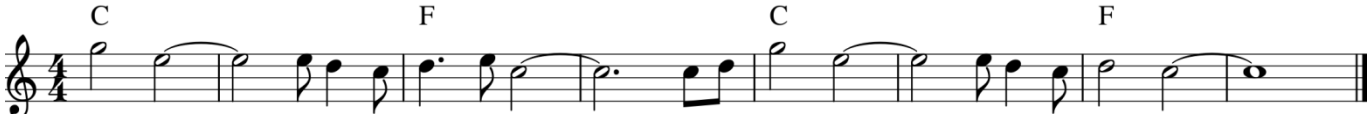
C F C F Dmi
Neprocitnu tady - až na jiným světě, muchomůrky bílé budu sbírat v létě
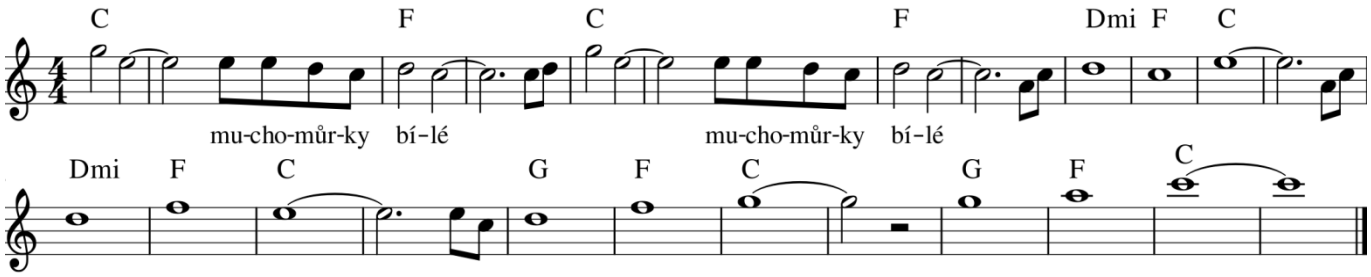
všechny sloky znovu o oktávu výš + dohra

Savana

Rumpál

D G C G D G C C
Savana, dlouhý stíny s tvýma nohama jdou
D G C G D G C C
jsi Savana, vůně trávy vznáší se nad tebou
D G C G D G C C
Nejsem sup, co krouží nad mršinou
D G C G D C G
snad jsem hňup, už nechci žádnou jinou – snad jsem vůl, snad jsem vůl

Jsi Savana, ohýbám tě jak stéblo a příboj pěnu
Jsi Savana, usmívám se jak kojot na hyenu
Ty všechno děláš líp a umíš toho dost, že chválou nešetřím
Ať holky dělaj most, ty voníš mi povětřím, povětřím, povětřím

C G D D C G D D
Vím, že tě nemine ksicht jako harmonika, mládí je dočasnej host
C G D D C C G G
I ty budeš líbat v posteli revmatika - né, ještě né

Teď jsi Savana, dlouhý stíny s tvýma nohama jdou
jsi Savana, vůně trávy vznáší se nad tebou
Ty všechno děláš líp a umíš toho dost, že chválou nešetřím
Ať holky dělaj most, ty voníš mi povětřím, povětřím, povětřím

Vím, že tě nemine ksicht jako harmonika, mládí je dočasnej host
I ty budeš líbat v posteli revmatika - né, ještě né
C G D D C G D D
Jenže to nebude hned, zbývá nám ještě pár let
C G D D C C G G
Jenže to nebude hned – né, ještě né

mezihra

| D . | G . | C . | G . | D . | G . | C . | C . |
Savana…
| D . | G . | C . | G . | D . | G . | C . | C . |
jsi Savana
D
Savana!

Síla starejch vín

Škwor

orig. kapo 1.p.

|: G . . . | D . . . | Emi . . . | C . . . | Emi . . . | C . . . | Emi . . . | D . . . | G . . . | G . . . |

Emi C D
Podle nepsanejch zákonů hledáme <u>něco, co nám nejspíš schází</u>.
Emi C D
Podle prastarejch pudů, který nás nutěj furt za něčim jít.
Emi C D
Do stejný řeky nikdy nevstoupíš, klacky sám sobě pod nohy házíš.
Emi C D
Cos chtěl, máš, stejně dojdeš k poznání…

G D Emi C
…že věci některý jsou neměnný, jak síla starejch vín
Emi C Emi D
a někdy je tma kolem nás, to když zrovna nejsme stálí.
G D Emi C
Najednou blízký jsou si vzdálený, to z vočí kouká nám,
Emi C Emi D G
tak na chvílí stůj, vzpomínej, no a přiznej, taky jsme se báli, co bude dál.

Každej ctí asi <u>jinej zákon</u> a kdo ví, co nám odvahu dává.
Každej má asi jinej kód a ty sám zřejmě všechno víš líp.
Jak když přesadíš starej strom, taky to nebude velká sláva.
Cos chtěl máš, stejně dojdeš k poznání.

…že věci některý jsou neměnný, jak síla starejch vín

Šenkýřka

Focus

| C . . . | F . . . | G . . . | C . . . |

C F G C
Dneska to rozjedem, na plný pecky, zpívat a tancovat, prošoupem kecky
C F G C
skoč na stůl šenkýřko, svlíkni se do naha, ať se nám ukáže, tvá kyprá postava

C F
Stoupá, mi to stoupá, konto na lístku, puso hloupá
G F G
natoč pivo, navrch pěnu, za tvý tělo zvedám cenu

Dneska to rozjedem…

C F G C
|: Áůáů, áůáů, áůáů, áůáů :|

C F
Přiraž, tak mi přiraž, za to pivo, za ten guláš
G F G
zase dráždíš moje chutě, rozlej prcky, lásko zvu tě

Dneska to rozjedem…

|: Áůáů, áůáů, áůáů, áůáů :| *jen bicí*

Dneska to rozjedem…

|: Áůáů, áůáů, áůáů, áůáů :|

Zamilovaná

Lenka Filipová

kapo alespoň 4.p. (orig. A dur)

C
Ten kratičký sen se mi k ránu až zdál,
C/H **Ami**
před probuzením a já spát chtěla dál, zamilovaná
Dmi
a pozemský čas v ten moment ztratil svůj krok,
F **G**
ten okamžik trval celý světelný rok,
C **C/H** **Ami**
já byla jiná, tak náhle jiná - zamilovaná.

A jen protivný strach mě tížil ten ráj,
já už v podvědomí pila studený čaj, nemilovaná.
A jenom studené slunce má v záclonách kout,
pár nečtených knih mi musí připomenout,
jsem stále stejná, tak stále stejná, zamilovaná.

E^7 **Ami** **G** **C**
Jen z radia hlas - těší nás předpovědí počasí,
E^7 **Ami** **B**
jenom ten hlas a nikdo víc nemluví, když češu si vlasy.

Já měla pocit, jako bych byla za školou,
jako vyhrát milion za noc minulou, zamilovaná.
Tak chyť mi ten sen a přijď zavolej
a odpust mi vše na nic víc nečekej,
já už jsem jiná, tak náhle jiná zamilovaná.

Nad hlavou vesmír a pod nohama zem,
jsem stále stejná a přece jiná jsem, zamilovaná.
Kde teď můžeš být, že nesedíš vedle mě,
až tě dnes potkám, snad možná překvapí tě příjemně,
že už jsem jiná, tak náhle jiná zamilovaná.

Jen z radia hlas - těší nás...

Ten kratičký sen se mi k ránu až zdál...

Čerešničky, čerešničky

lidová z Moravského Slovácka

C F C Ami Dmi C G
|: Čerešničky, čerešničky, čerešně, vy ste sa mi rozsypaly na cestě :|
G C G C
|: Kdo vás najde, ten vás posbírá, já sem mala včera večer frajíra :|

|: Byl to šohaj malovaný jak růža, teho som si vyvolila za muža :|
|: Ani bych mu robit nedala, enom jako ružu bych ho chovala :|

|: Ako ružu, ako ružu červenú, bola bych mu jeho ženu milenú, :|
|: ja bych bola jako lelija, a on moja ruža, ruža červená. :|

|: A keď bych ho, a keď bych ho dostala, potom by som sa mu veru vysmiala, :|
|: robiť buďe a ja tancovať, preca si ja len viem chlapca vychovať. :|

Nepi, Jano

lidová z Moravského Slovácka

kapo 3.p.

Emi H Emi A D G D G
Nepi, Jano, nepi vo-----du, voda je ti len na škodu
G D G Emi Ami H Emi A D
napi sa ty radši vína, to je dobrá medicí------na
G D G Emi Ami H Emi H Emi
napi sa ty radši vína, to je dobrá medicí------na

Keby nebolo pršalo, bolo by mi dievča dalo
|: ale začalo pršati, nechcelo dievča držati :|

Prečo sa ty za mnú vláčíš, keď ma ani neopáčíš
|: ani večer ani ráno, jaký si ty sprostý Jano :|

Nedobré sú malé ženy, bo ju má při samé zemi
|: a když prší a je bláto, všetko ti to frká na to :|

Nedobré sú velké ženy, bo třeba stavět lešení
|: a když ti to najvjac chutí lešení sa s tebú zrútí :|

Ještě si já pohár vína

lidová z Moravského Slovácka

Dmi A Dmi Gmi Dmi Gmi Dzm A Dmi E
Ještě si já, ještě si já po---hár ví----na zaplatím
Ami E Ami Dmi Ami Dmi Azm E Ami
potom sa já potom sa já k mojej mi---lej navrátím
B F C F Dmi Gmi Dmi A
|: od večera do rána muzi-ka nám vyhrává
Dmi A Dmi Gmi Dmi Gmi Dzm A Dmi
a já pijem, pijem, pijem len z pl--né---ho pohára :|

Ještě si já, ještě si já pohár vína zaplatím
potom sa já potom sa já k mojej milej navrátím
|: potom půjdem na pána, co s náma zle nakládá
pijme chlapci, pijme chlapci dobré víno z pohára :|

Keby sas ně dala opáčit

lidová z Moravského Slovácka

kapo 3.p.

Ami Dmi Ami E Ami Dmi
Keby sas ně da---la opáčit keby sas ně dala opáčit
Dmi D G D E Ami Dmi Ami E Ami
|: keby sas ně dala o-pá-čit, išel bych ti vol--ky zavrátit :|

Už sa začínajú obracat a my sa budeme zahrávat
Urobíme sobě husličky, co by maly ruky, nožičky

Perina

lidová z Moravského Slovácka

D **G** **D**
|: Perina má štyry rožky, pod perinú štyry nožky :|
G **D** **H** **Emi** **A** **D**
|: ej javor, javor, javor zelený, milej pod okénkem sadený :|

|: Cukor jedla, kávu pila, aby bola pěkná, bílá :|
|: ej javor, javor, javor zelený, milej pod okénkem sadený :|

|: Cukor, káva něpomáhá, keď sa brúško rozrastává :|
|: ej javor, javor, javor zelený, milej pod okénkem sadený :|

|: Ani sa mi robiť nechce, lebo nebol pri mne ešte :|
|: ej javor, javor, javor zelený, milej pod okénkem sadený :|

Ešte som sa neoženil

moravská lidová

Emi **H^7** **Emi**
Ešte som sa neoženil už ma žena bije
H^7 **Emi**
preto som si prihotovil tri dubové kyje
G **Ami** **H^7**
s jedným budem ženu bici a s tym druhym |: dzedzi :|**4x**
Emi **Ami** **Emi** **H^7** **Emi**
a s tým tretím kyja-kyjačiskom pojdem na zálety

Kam ty zajdeš aj ja zajdem pojdeme do mlyna
opytam sa ja mlynára, čo že za novina
kolečka sa otáčajú, pšenička se |: mele :|**4x**
moja milá sa vydáva pojdem do vesele
Pod tým naším okénečkem bíla ľalia
pověz ty ně, moja milá, kto k vám chodívá
|: Ku nám veru nik nechodí, lebo sa mňa každý bojí
lebo sa mňa každý bojí, že som chudobná :|

Teče voda, teče

polkové písně

D **A^{7}**
Běží voda, běží, po kameni šustí,
řekla mě má milá, že už mě opustí
teče voda teče po kameni skáče,
D
když mě milá nedá, ať si jiný pláče.

G **D**
|: A já tě nechci a já tě nemiluju a já tě nemam rád :|
D **G**
|: protože už ráno, protože už ráno má si tě jiný brát :|

U našeho dvora teče voda dvojí,
tak si jen nemysli že ty budeš mojí
za horou vysokou zapadá slunéčko
a já tebe nechci falešná dcerečko

|: A já tě nechci... :|

Když si to věděla to, co vím až dneska,
mohl sem ušetřit svoje slova hezká
hezká slova hezká málo lásky ke mně,
já sem teď tuze rád, že tě nemám v domě

|: A já tě nechci... :|

TRAMPSKÁ KLASIKA 2
AŽ ZTICHNOU BÍLÉ SKÁLY 2
ŘEKA HUČÍ 3
BESSIE 4
RIKATÁDO 5
ZLATOKOP TOM 6
DĚVČE NA NEDĚLI 7
NÁVRAT 8
ZLATO SEVERU 9
PATRICK A KOLEJE 10
ŠILHAVÝ MARIŇÁK 11
MONTGOMERY 12
PAMPELIŠKY 13
BURÁKY 14
ZRÁDNÝ BANJO 15
HOSPŮDKA 16
DĚDEČKOVY HODINY 17
RYCHLEJŠÍ KONĚ 18
ALJAŠKA 19
POLE S BAVLNOU 20
TOULAVEJ 21
PACIFIK 22
BLÁTIVÁ CESTA 22
MISSISSIPPI BLUES 23
ORINOKO 24
TULÁCKÝ BLUES 25
STÍN NA KOLEJÍCH 26
STOPY SEŠLAPANEJCH BOT 27
UŽ KONĚ MĚ VÍTAJ 28
VELRYBÁŘSKÁ VÝPRAVA 29
GREENHORNS 30
BLÍZKO LITTLE BIG HORN 30
BLUES FOLSOMSKÉ VĚZNICE 31
BLUES HVÍZDAVÝHO VLAKU 32
CIZINEC 33
DIVNEJ SMÍCH 34
DRNOVÁ CHAJDA 35
HARDY 36
JESSE JAMES 37
JOHN HARDY 38
KDYŽ NÁŠ TÁTA HRÁL 39
KOČÁREM MÝM JE VAGÓN UHLÍ 40
NA VÁNOCE RÁNO 41
ORANŽOVÝ EXPRES 42
T JAK TEXAS 43
ZÁTOKA 44
ZATRACENEJ ŽIVOT 45
MICHAL TUČNÝ 46
BÁJEČNÁ ŽENSKÁ 46
CHTĚL BYCH BÝT MEDVÍDKEM 47
POSLEDNÍ KOVBOJ 48
POVĚSTE HO VEJŠ 49
SNÍDANĚ V TRÁVĚ 50
CESTY TOULAVÝ 51
SUNDEJ Z HODIN ZÁVAŽÍ 52
TAM U NEBESKÝCH BRAN 53
VŠICHNI JSOU UŽ V MEXIKU 54
FEŠÁCI 55
PANÍ MÁ SE MÁ 55
POJEDOU 56
PAVEL BOBEK 57
VEĎ MĚ DÁL CESTO MÁ 57
LÁSKO, MNĚ UBÝVÁ SIL 58
POJĎ STOUPAT JAK DÝM 59
WALDEMAR MATUŠKA 60
DIVOKÝ KONĚ 60
SEDM DOSTAVNÍKŮ 61
ĎÁBLOVO STÁDO 62
ELDORÁDO 63
JÓ, TŘEŠNĚ ZRÁLY 64
KLADIVO 65
MÍLE 66
RŮŽE Z TEXASU 67
SBOHEM LÁSKO 68
SLAVÍCI Z MADRIDU 69
TISÍC MIL 70
WABI DANĚK 71
FRAM 71

GUANTANAMO 72
HUDSONSKÝ ŠÍFY 73
MÁVEJ 74
ON THE ROAD 75
PÍSEŇ, CO MĚ UČIL LISTOPAD 76
ROSA NA KOLEJÍCH 77
RYVOLOVKY 78
BEDNA VOD WHISKY 78
BODLÁKY VE VLASECH 79
DO PTAČÍCH PLOUTVÍ A RYBÍCH KŘÍDEL 80
DŮM SMUTNÝ VÍLY 81
HEJNO VRAN 82
HOBO 83
JARNÍ KURÝR 84
LETOKRUHY 85
MRTVEJ VLAK 86
NEUHÁDNEŠ 87
NOC KRÁLOVNY KRISTINY 88
OSAMĚLÝ MĚSTO 89
PŘEDPOVĚĎ POČASÍ 90
SAMOTA 91
SONG ABONENTA JIHOZÁPADNÍ DRÁHY 92
TAK UŽ MI MÁ HOLKA MÁVÁ 93
TUNEL JMÉNEM ČAS 94
VODJÍŽDÍM 95
ZEMĚ TŘÍ SLUNCÍ 96
ZE VŠECH CHLAPŮ NEJŠŤASTNĚJŠÍ CHLAP 97
KAMELOT 98
AMULET 98
BELLA A SEBASTIÁN 99
ČAS ROZCHODŮ 100
CIKÁNI 101
DÍK, PANE FOGLAR 102
HEIDI, DĚVČÁTKO Z HOR 103
HONOLULU 104
KRAJINA VĚTRNÝCH MLÝNŮ 105
KETKOVÁK 106
NASHVILLE 107
PODZIMNÍ PÍSEŇ 108
PSÁNO NA BŘEZOVÉ KŮŘE 109
TAJNÝ VÝPRAVY 110
VYZNAVAČI OHŇŮ 111
ZACHRAŇTE KONĚ 112
ZIMNÍ PÍSEŇ 113
ZROZENÍ HVĚZD 114
HOP TROP 115
AMAZONKA 115
BETTY 116
DÁL ŠÍNY ZVONÍ 117
DOBREJ VÍTR 118
FAJN DŽOB 119
HEJ! KAPITÁNE! 120
CHVÍLE 121
JÁ HO ZNAL 122
JONATÁN 123
KLÁDA 124
LOUISIANA 125
LODNÍKŮV LAMENT 126
NEHRÁLO SE O CENY 127
OBCHODNÍK S DEŠTĚM 128
OHRADNÍK 129
ŘÍKAL MI BRÁCHO 130
SILNICE SE TÁHLA 131
ŠKRÁBEJ 132
ŠVORCÁK 133
TAK UŽ SE ŠKRÁBU STRÁNÍ 134
TŘI KŘÍŽE 135
POUTNÍCI A DRUHÁ TRÁVA 136
AŽ SI JEDNOU (SUNDÁM KLIŠÉ) 136
JÁ PÍSNIČKA 137
JERUZALÉM ZE ZLATA 138
ČÍM DÁL TÍŽ SE DEJCHÁ 139
DÍVKA ZE SEVERU 140
EL SANTO DÍA 141
HOTEL HILLARY 142
JEŠTĚ JEDNO KAFE 143
JEŠTĚ NENÍ TMA 144
KDO TO OBCHÁZÍ MŮJ DŮM 145

KRVAVÁ MARIE 146
MARCIPÁN Z TOLEDA 147
NAPSAL JSEM JMÉNO SVÝ NA ZDI 148
NA ŠPANĚLSKÝCH SCHODECH 149
OSSIAN 150
PANENKA 151
PODOBENSTVÍ O NÁRAMCÍCH 152
POJĎME SE NAPÍT 153
SBOHEM ANGELINO 154
SEÑORE 155
VÍLA 156
WAYFARING STRANGER 157
MÁCI 158
FRAJER 158
HELEN 159
JARO 160
KDYŽ NAD RÁNEM OZVOU SE KOHOUTI 161
KATCE 162
LACINÝ VÍNO 163
POHODA 164
NADĚJE A TOUHY 165
VODÁCKÁ HOLKA 166
UŽ TO NENAPRAVÍM 167
VANDROVNÍ 168
VASTA REDL 169
A VY PÁNI MUZIKANTI 169
AŽ NA POSLEDNÍ STRÁNKU 170
BOŽE MŮJ 171
BLÁZNI UMÍRAJÍ NAVAKRÁT 172
CARPE DIEM 173
DOHRÁLA HUDBA 174
DOMA JA DOMA 176
HOLÚBEK A HOLUBIČKA 177
HEJ, PANE DĚDA MRÁZ 178
HUSLIČKY 179
KDYBY 179
JAK VLASTNĚ VYPADÁŠ 180
JEŠTĚ MI CHVILKU ZPÍVEJ 181
LETIŠTĚ 182
MŮŽEŠ MĚ HOLKA 183
NAPIŠ MI BRZY 184
REHRADICE 185
SMRTI 186
SMUTNO JE MI 188
SBOHEM GALÁNEČKO 189
SEN NOCI SVATEBČANSKÉ 190
ŠTĚRBINOU VE DVEŘÍCH 191
TAK TO JEZDÍVÁ 192
TOPOL 193
V PŮL OSMÉ 194
VEČER KŘUPAVÝCH SRDÍČEK 195
VE VYSOKÝCH HORÁCH 196
VÍTR SAFIÁN 197
V HORNOM DOLNOM KONCI 198
VŠICHNI TI LŽOU 199
KAREL PLÍHAL 200
AKORDY 200
HOSPODSKÁ 201
KDYŽ JSI SMUTNÁ 202
PES 203
NÁMOŘNICKÁ 204
O BLECHÁCH A TAK 205
RÁDA SE MILUJE 206
SEDÍ TOPIČ U PIÁNA 207
VZPOMÍNKY 208
ZAVŘU SE DO SEBE 209
JAREK NOHAVICA 210
UNIVERZÁLNÍ MELODIE 210
CUKRÁŘSKÁ BOSSANOVA 211
DANSE MACABRE 212
DOKUD SE ZPÍVÁ 213
HLÍDAČ KRAV 214
JACEK 215
JDOU PO MĚ JDOU 216
KOMETA 217
MLADIČKÁ BÁSNÍŘKA 218
MOŽNÁ ŽE SE MÝLÍM 219
NA ZÍDCE STARÉ KAŠNY 220

ONDŘEJ MUZIKANT 221
PANE PREZIDENTE 222
PÍSEŇ ZHRZENÉHO TRAMPA 223
PŘELEZL JSEM PLOT 224
PETĚRBURG 225
PŘÍTEL 226
RADOSTI ŽIVOTA 227
SARAJEVO 228
SAMODRUHÁ 229
TĚŠÍNSKÁ 230
ZATANČI 231
ŽALMAN & SPOL. 232
ČEKEJ, MALÁ GRÉTO 232
DÁLNICE Č. 5 233
DÉŠŤ 234
DIVOKEJ HORSKEJ TYMIÁN 235
HO, HO WATANAY 236
GLORY MISSISSIPPI 237
HODINA USMÍŘENÍ 238
JÁ BYCH SE V KOČÁRKU VOZIL 239
JANTAROVÁ ZEMĚ 240
JEDENKRÁT 241
JDEM ZPÁTKY DO LESŮ 242
KDO TI ZPÍVÁ 243
KYTKY STÁLE JEŠTĚ VONÍ 244
MYS HORN 245
NELITUJ 246
PADLÝ ANDĚL 247
PÍSEŇ MALÝCH PĚŠÁKŮ 248
PÍSEŇ PRO ČARODĚJE 249
RÁNA V TRÁVĚ 250
RÁNO BYLO STEJNÝ 251
SEN O BERENICE 252
SVATÁ KATEŘINA 253
TAK JSME VANDROVALI 254
TAM NA PICADILLI 255
VOJANDA 256
VRACÍM SE DOMŮ 257
V TEJ KLÁŠTERSKEJ HOSPODĚ 258
VŠECH VANDRÁKŮ MÚZA 259
ZA RUKU MĚ VEM 260
NEZMAŘI 261
BLÁZNIVEJ DEN 261
CO JE DOBRÉ 262
FÉNIX 263
HEJ, ČLOVĚČE BOŽÍ 264
JEDU SÁM 265
KDO SI ZPÍVÁ 266
KONVIČKA 267
KRAJINA SRDEČNÍ 268
LÉTO 269
O STAVBĚ SVĚTA 270
MODRAVÝ DÝM 271
PÍSEK 272
ŘEKA 273
TAK TO BYLO 274
COP 275
DÁL JEN SE SMĚJ 275
DVA TULÁCI 276
EPIZODA 277
PÁR MINUT 278
TENNESSEE WALTZ 279
FOLK MIX 280
ŠŇŮRY DÁLNIC 280
ODNIKUDNIKAM 281
O LÉTÁNÍ 282
HOLKA OD KONÍ 283
PŘIŠEL JSI Z DÁLKY 284
JDU DÁL 285
MAY DAY 286
PARTA BLÁZNŮ 287
SKÁLA 288
MORITURI TE SALUTANT 289
SRDCE A KŘÍŽ 290
VELIČENSTVI KAT 291
DIVNÝ SUCHÝ ROK 292
IMAGINÁRNÍ HOSPODA 294
PRAŽCE 296

Skupinové foto 297
To samo 299
Divoká 301
Co tebe bude? 302
Uzenářský blues 303
Hlavička do trojúhelníku 304
Trampská 305
Folkloreček 306
Drákulova zpověď 307
Prodavač limonád 308
Jazykolamy 309
NEREZ A VŘEŠŤÁL 310
Já s tebou žít nebudu 310
Javor 311
Kočičí hlavy 312
Kočky 313
Kolovrátek 314
Masopust 315
Naboso 316
Načerno 317
Tisíc dnů mezi námi 318
Budem si spolu žít 320
Čím dál víc 321
Ohníčky 322
Pass 323
KLÍČ 324
Lokaj 324
Omnia vincit amor 325
Pohár a kalich 326
Třináctka 327
SKIFFLE CONTRA 328
Podivuhodná loď 328
Víno, buď pozdraveno 329
ASONANCE 330
Barbarské pobřeží 330
Čarodějnice z Amesbury 331
Ďáblovy námluvy 332
Dva havrani 333
Kopce u pramenů řeky Tyne 334
Krásnou vysočinou 335
Má drahá matko 336
Můžem jít, milá 337
JAUVAJS 338
Balada o dívce utopené 338
Čarodějka 339
NEDVĚDI 340
Mlha nad Kanálem 340
Královna z Dundrum Bay 341
Sally Gray 342
Rukávy 343
Generační 344
Hrášek 345
Hlídej lásku 346
Jarní tání 347
Jižní kříž 348
Kroužek 349
Kytka 350
Nad Sázavou 351
Na kameni kámen 352
Ptáčata 353
Podvod 354
Růže z papíru 355
Slunovrat 356
Tma 357
Toulám se klínem skal 358
Tulácký ráno 359
Valčíček 360
Zrnka 361
SPIRITUAL KVINTET 362
Batalion 362
Dvě báby 363
Kocábka 364
Mlýny 365
Ovčák 366
Pískající cikán 367
Růžička 368
Soudný den 369
Starý příběh 370

TRH VE SCARBOROUGH 371
VÁLKA RŮŽÍ 372
ŽÍZEŇ 373
JAVORY 374
BYLINKY 374
ERŽIKA 375
JAVORY 376
KDYSI PŘED LÉTY 377
MĚLA BÁBA TRNKU 378
MODLITBA 379
NECHOĎ DO KLÁŠTERA 380
ZVON 381
ČECHOMOR 382
AŽ JÁ PŮJDU POVANDRUJU 382
GÓRALE 383
JANOŠEK 384
MEZI HORAMI 385
HRUŠKA 386
CHODIL PÁTER 387
PYŠNÝ JANEK 388
PROMĚNY 389
VČELÍN 390
OSVOBOZENÉ DIVADLO 391
DAVID A GOLIÁŠ 391
EZOP A BRABENEC 392
KLOBOUK VE KŘOVÍ 393
NIKDY NIC NIKDO NEMÁ 394
NEBE NA ZEMI 395
POHÁDKA O KATU A BLÁZNU 396
POLKA SPECIELNĚ AKTUELNÍ 397
PRABÁBA MÉ PRABÁBY 398
STONOŽKA 399
STREJČEK HLAD 400
SVÍTÁ 401
ŠATY DĚLAJ ČLOVĚKA 402
TMAVOMODRÝ SVĚT 403
V DOMĚ STRAŠÍ DUCH 404
ŽIVOT JE JEN NÁHODA 405
SEMAFOR 406
ÁRIE MĚSÍCE 406
BABETA 407
BLIZZARD 409
BLUES NA CESTU POSLEDNÍ 410
BLUES PRO TEBE 411
CO JSEM MĚL DNES K OBĚDU 412
DÍTĚ ŠKOLOU POVINNÉ 414
HONKY TONKY BLUES 415
JAKO KOTĚ SI PŘÍST 416
CHYBÍ MI TA JISTOTA 417
KLOKOČÍ 418
KOČKA NA OKNĚ 419
KRAJINA POSEDLÁ TMOU 420
KVÉR A FLAŠKA GINU 421
LADY CARNEVAL 422
LÉTA DOZRÁVÁNÍ 423
MÁM MALÝ STAN 424
MALÉ KOTĚ 425
MÁME RÁDI ZVÍŘATA 426
MOTÝL 427
OLIVER TWIST 428
PRAMÍNEK VLASŮ 429
MARNIVÁ SESTŘENICE 430
SLUNÍČKO 431
TAK ABYSTE VĚDĚLA 432
TEREZA 433
TŘI TETY 434
ZČERVENÁ 435
KAREL GOTT A MILAN CHLADIL 436
C'EST LA VIE 436
OČI SNĚHEM ZAVÁTÉ 437
TANTE COSE DA VEDER 438
TREZOR 439
DVA ROKY JEZDÍM BEZ NEHOD 440
FILMY A MUZIKÁLY 441
ARIZONA 441
BALADA MEXICO KIDA 442
HORÁCŮV POHŘEBNÍ BLUES 443
MŮJ BOŽE, MŮJ BOŽE 444

Horácova polka 445
Sou fár tu jú aj mej 446
Whisky, to je moje gusto 447
Není-li tu ta 448
S čertem si hrát 449
Tam za tou duhou 450
Ten, kdo nemá rád 451
U nás doma 452
Den je krásný 453
Milenci v texaskách 454
Zabili, zabili 455
Ani tak nehoří 456
Řekněte mamce 457
Tam u řeky 458
Lásko má, já stůňu 459
Hoja hoj 460
Sám já chodívám rád 461
Oči černé 461
Vodnář 462
Kéž slunce svítí 463
Co je na tom tak zlého? 464
Poslední večeře 465
IVAN MLÁDEK 466
Linda 466
Jožin z bažin 467
Já a můj kamion 468
Jez 469
Když je v Praze hic 470
Kousavá deka 471
Láďa jede lodí 472
Lízátko 473
Medvědi nevědí 474
Nejkrásnější období je podzim 475
Rychlík jede do Prahy 476
Ve Špindlerově mlýně 477
Zkratky 478
JIŘÍ SCHELINGER 479
Holubí dům 479
Jahody mražený 480
René, já a Rudolf 481
Šípková růženka 482
YVONNE PŘENOSILOVÁ 483
Boty proti lásce 483
Sklípek 484
Nikdo netuší 485
Měsíc 486
Tak prázdná 487
FLAMENGO 488
Paní v černém 488
Poprava blond holky 489
PETR NOVÁK 490
Hvězdičko blýskavá 490
Já budu chodit po špičkách 491
Náhrobní kámen 492
Povídej 493
JOSEF KAINAR 494
Černá kára 494
Černá voda 495
Diga diga dou 496
Já bych si rád najal dům 497
Míval jsem klobouk 498
Nebe počká 499
Trochu v hlavě mám 500
Vracaja sa dom 501
MICHAL PROKOP 502
Bitva o Karlův most 502
Blues o spolykaných slovech 503
Kolej Yesterday 504
Nádraží 505
Noc je můj den 506
Odjezd 507
Poprvé naposledy 508
Ukolébavka pro sm. mladou paní 509
Vedro nad Prahou 510
Yetti blues 511
Zloději času 512
VLADIMÍR MIŠÍK 513
Proč ta růže uvadá 513
Sladké je žít 514

Slunečný hrob 515
Variace na renesanční téma 516
PETR SKOUMAL 517
Starej pán 517
MARSYAS 518
Marsyas a Apolón 518
S Luisem 519
Zmrzlinář 520
PETR KALANDRA 521
Břímě 521
Solnej sloup 522
Cocaine 523
Dětské šaty 524
Klepání na nebeskou bránu 525
KRAUSBERRY 526
Do nebe 526
Starý časy 527
Vlakem na Kolín 528
IVAN HLAS 529
Aranka umí hula hop 529
Karlín 530
Jednou mi fotr povídá 531
Na kolena 532
Malagelo 533
KAREL ČERNOCH 534
Nářek převozníka 534
Ona se brání 535
Zrcadlo 536
JANA KRATOCHVÍLOVÁ 537
Copánky 537
V stínu kapradiny 538
VÁCLAV NECKÁŘ 539
Stín katedrál 539
Kdo vchází do tvých snů, má lásko 540
Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě 541
OLYMPIC 542
Bon Soir Mademoiselle Paris 542
Dej mi víc své lásky 543
Giordanno Bruno 544
Jasná zpráva 545
Laboratoř 546
Okno mé lásky 547
Osmý den schází nám 548
Otázky 549
Slzy tvý mámy 550
Snad jsem to zavinil já 551
Taky jsem se narodil bos 552
Ulice 553
Želva 554
BUTY 555
Až ja budu svatý 555
Demáček 556
František 557
Mám jednu ruku dlouhou 558
Nad stádem koní 559
LUCIE A WANASTOVI VJECY 560
Amerika 560
Medvídek 561
Sbírka zvadlejch růží 562
Sen 564
Srdce 565
Šrouby do hlavy 566
KRYŠTOF 567
Lolita 567
Obchodník s deštěm 568
Tak nějak málo tančím 569
CHINASKI 570
1. signální 570
1970 571
Dlouhej kouř 572
Hvězdy nad hlavou 573
Jaxe 574
Klára 575
Můj svět 576
Tabáček 577
MICHAL HRŮZA 578
1+1 578
Bílá velryba 579
Černý brejle 580

KRASOHLED 581
POSLEDNÍ DOBOU 582
ZEJTRA MÁM 583
MANDRAGE 584
FRANTIŠKOVY LÁZNĚ 584
HLEDÁ SE ŽENA 585
SILUETY 586
ŠROUBY A MATICE 587
JELEN 588
JELEN 588
KLIDNÁ JAKO VODA 589
MAGDALÉNA 590
MIG 21 591
MALOTRAKTOREM 591
TANČÍM 592
TICHÁ DOHODA 593
KOTVA A KŘÍŽ 593
MARIONETA 594
MŇÁGA A ŽĎORP 595
HODINOVÝ HOTEL 595
MADE IN VALMEZ 596
NEJLÍP JIM BYLO 597
NE, TEĎ NE! 598
POP-ROCK MIX 599
TOUHA 599
ASI V TOM BUDE NĚJAKEJ HÁČEK 600
AŽ MĚ ANDĚLÉ 601
KDYBYCH JÁ BYL KOVÁŘEM 602
LÁSKO, VONÍŠ DEŠTĚM 603
HVĚZDA NA VRBĚ 604
ZAHRADA TICHA 605
SLADKÉ MÁMENÍ 606
NONSTOP 607
NÁRUŽIVÁ 608
SAMETOVÁ 609
COLORADO 610
POHODA 611
SVAZ ČESKÝCH BOHÉMŮ 612
HROBAŘ 613
NIKDY NIC NEBYLO 614
TANCUJ 615
ČASY ZLÝ 616
MÁMA TÁTA 617
PARALET 619
TRAKTOR 620
PO SCHODOCH 621
RYBITVÍ 622
TO MĚ LÁKÁ 623
KARVINÁ 624
NASHLEDANOU, KROKODÝLE 625
ROZPTYLOVÁ LOUČKA 626
JAROŠOVSKÝ PIVOVAR 627
JEDE JEDE MAŠINKA 628
S CIZÍ ŽENOU V CIZÍM POKOJI 629
HOTEL CALIFORNIA 631
DAJÁNA 632
AŽ SE BUDE PSÁT ROK 2006 633
JÁ NESNÍDÁM SÁM 634
HOSPŮDKO ZNÁMÁ 635
NEPLAČ MALÁ 636
DLAŽEBNÍ KOSTKA 637
TOHLE JE RÁJ 638
VÍŠ 639
HERGOT, TO JE BABA 640
JÁ JSEM TAK ZDRAVEJ 641
MALOVÁNÍ 642
ROZÁRKA 643
LOKOMOTIVA 644
POJĎ SE MNOU, LÁSKO MÁ 645
ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ 646
HOUBY 647
SAVANA 648
SÍLA STAREJCH VÍN 649
ŠENKÝŘKA 650
ZAMILOVANÁ 651
LIDOVKY 652
ČEREŠNIČKY, ČEREŠNIČKY 652
NEPI, JANO 653
EŠTĚ SI JÁ POHÁR VÍNA 654

KEBY SAS NĚ DALA OPÁČIT 655
PERINA 656
EŠTĚ SOM SA NEOŽENIL 657
TEČE VODA, TEČE 658